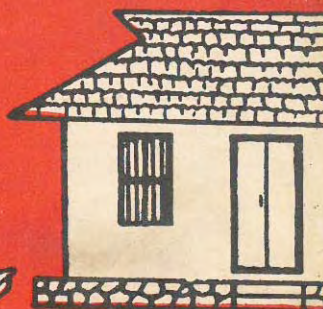

ദിവാതിഥി

മ്ശിഹാനുക്കരണ
ധ്യാനങ്ങൾ

ദിവ്യാതിഥി

അഥവാ

മ്ശിഹാനുക്രമണ ധ്യാനങ്ങൾ

ഫാദർ ജോഷ്യാ ഒ. ഐ. സി.

ബഥനി പബ്ലിക് ലൈബ്രറി
ബഥനി-ആശ്രമം, കോട്ടയം-686010
കേരളം

1981

MALANKARA
LIBRARY

ദിവ്യാതിഥി

അഥവാ

മുഴിഹാനകരണ ധ്യാനങ്ങൾ

(മലയാളം)

ഫാദർ ജോഷ്വാ ഒ. ഐ. സി.

വിതരണം:

ബഥനി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോട്ടയം-10.

അച്ചടി:

ബഥനി പ്രസ്സ്, കോട്ടയം-10.

മുഖവുര

പ്രസിദ്ധ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ധ്യാനഗുരുക്കന്മാരും രചിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി ബ്രഹ്മീയ ധ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരുസഭാമണ്ഡലത്തിൽ ദൃശ്യമാണ്. എന്നാൽ യാത്രാവസരങ്ങളിലും ധ്യാനയോഗക്കത്തിന് വേണ്ടത്ര സമയം ലഭിക്കാത്തപ്പോഴും മറ്റും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈശോമൗശിഹായുടെ ആകമന ജീവിതത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു രചിച്ചിട്ടുള്ള ചെറിയ ധ്യാനങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം ഇതപര്യന്തം മലയാളഭാഷയിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനർത്ഥം ഒരു ധ്യാനഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായികാണാനുള്ള ആഗ്രഹമാണ് ഈ പുസ്തക സൃഷ്ടിക്കു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. Rev. Fr. Nout, S. J. രചിച്ചിട്ടുള്ള Meditations on the life of our lord എന്ന പുസ്തകമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ആധാരം. പ്രധാനപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടുകളിലും, മൂന്നുനോമ്പു ദിവസങ്ങളിലും, മാസാന്ത്യഭജന ദിവസങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഏതാനും ധ്യാനങ്ങളും ഇതിൽ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ മലങ്കര സഭാ പഞ്ചാംഗമനുസരിച്ചുള്ള വലിയനോമ്പിലെയും ഇരുപത്തഞ്ചുനോമ്പിലെയും ഞായറാഴ്ചകൾക്കു് അനുയോജ്യമായ ധ്യാനങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയും അവസാനമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പുസ്തകരചനയിൽ കേവലം അപരിചിതനായ എന്നെ ഇതിന്റെ രചനാവസരത്തിൽ അപ്പോഴപ്പോൾ ആവശ്യമായ നിദ്ദേശങ്ങൾ നല്കി പ്രോസാഹിപ്പിക്കയും, ഇപ്പോൾ വിലയേറിയ ഒരു അർത്ഥാതീത യാൽ അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു, ബന്ധനിയുടെ അഭിമാനസ്തംഭവും ബത്തേരിരൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനുമായ അഭിവാന്ദ്യ സിറീൽ മാർ ബസ്സേലിയോസു് മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയോടു് എന്നിക്കു് അപാരമായ കൃതജ്ഞതയാണുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിനു് എന്റെ ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കൂടാതെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഏതെങ്കിലും വിധം എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ഏവരോടും, പ്രത്യേകിച്ചു് എത്രയും ഭംഗിയായി ഇതുമുദ്രണം ചെയ്തതന്ന ബന്ധനിയുടേയും കൃതജ്ഞതയാണുള്ളതു് എന്നിക്കുള്ള നിസ്സീമമായ നന്ദിയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഫദാർ ജോഷ്യാ ഒ.ഐ.സി.
ബന്ധനിയ ആശ്രമം
തിരുവനന്തപുരം 15

അവതാരിക

മനുഷ്യജീവതം ഇന്ന് സങ്കരമാണ്. ജീവിതലക്ഷ്യം അവ്യക്തമാകുന്നതും, ജീവിതായോഗ്യനം കഠിനമാകുന്നതും അതിനു കാരണമാണ്. ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയും, സാഹചര്യങ്ങളും സമ്മർദ്ദമൂലമാകാൻ പോരുന്നവയാണെന്നു മാത്രമല്ല, ശാന്തവും ശാലീനവുമായ ചിത്തവൃത്തിക്ക് വിഘാതവുമാണ്. ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളും, പ്രബുദ്ധമായ ചിന്തകളും ഉയരുന്നതിനും, ഉറങ്ങുന്നതിനും നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുഗുണമല്ല. ആധുനികലോകത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും, അനുദിന ജീവിതത്തിന്റെ ഭാരവും മനുഷ്യനെ അസ്വസ്ഥനാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനിവാര്യമായ പരിമിതികളും, ആകലത നിറഞ്ഞ ആകാംക്ഷകളും ജീവിതം അനാകഷകമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സനാതന സത്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതത്തെ വിലയിരുത്തുന്നതിനും, ലക്ഷ്യത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ആദർശങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ജീവിതായോഗ്യനത്തിൽ നമുക്ക് വിജയം സുസാധ്യമാകൂ; പാളിച്ചകൾ പറ്റാതിരിക്കൂ. നിരന്തരമായ ജാഗ്രതയും, നിയതമായ നിഷ്കളോടും കൂടിയ പ്രാർത്ഥനാനിരതവും, ധ്യാനാത്മകവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആവശ്യം അപ്പോഴാണ് നമുക്ക് മനസ്സിലാവുക. പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിൽ നാം ആഴമായി ഉറങ്ങുന്നതിന് അനുദിന ധ്യാനം അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ കൂടുതൽ സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നതിനും ധ്യാനാത്മകമാക്കുന്നതിനും എന്നത്തേക്കാളും ഇന്ന് കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികമൂല്യങ്ങൾ അലഗനിക്കപ്പെടുന്നതും, ലോകായതികത്വം വളർന്നു പന്തലിക്കുന്നതും നമ്മുടെ യജ്ഞം കൂടുതൽ കഠിനമാക്കുന്നു. തപസ്സുചെയ്ത് തമസ്സുകറുവാനും, ഈശ്വരനെ ഭജിച്ചു വരങ്ങൾ നേടുവാനും നമുക്കുള്ള വിളിയും, സാധ്യതയും തുടരമായേ അനുഭവപ്പെടുന്നുള്ളൂ! അതിനുള്ള ആസക്തി വിരളവുമാണ്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദൈവപ്രസാദം നേടി നൽവരങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു ധന്യമായി ജീവിക്കുന്നതിന് നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ജീവിതമുറകൾ നമുക്ക് അനുപേക്ഷണീയമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിത പുരോഗതിക്ക് ധ്യാനജീവിതം അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു ഘട

കമാണെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ധ്യാനാത്മകമായ ജീവിതം അതിപ്രധാനമാണെങ്കിലും അതു് സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനും, ഫലപ്രദമാക്കുന്നതിനും ചുരുക്കം ചിലർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ധ്യാനമുറകൾ അറിവില്ലാതിരിക്കുന്നതും ധ്യാനം നടത്തുന്നതിനു് സാവകാശവും സന്ദർഭവും ഇല്ലാത്തതും പലരും കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. ശരിയായ ധ്യാനസഹായികൾ ഇല്ലാത്തതും ഒരു പ്രധാന തടസ്സമാണു്. നല്ലധ്യാന പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവം എടുത്തു പറയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണു്.

ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കി ധ്യാനജീവിതം ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനു് ബ. ജോഷ്യാ അച്ചൻ 'ദിവ്യാതിഥി' അഥവാ മൗശിഹാനകരണധ്യാനങ്ങൾ എന്നയൊരു ധ്യാന പുസ്തകം എഴുതി പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണു്. ബഥനി ആശ്രമത്തിലെ ഒരു യോഗിവര്യനാണു് ബ. ജോഷ്യാഅച്ചൻ, മലങ്കരസഭയിലെ അദ്ധ്യാത്മികനവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണല്ലോ ബഥനി ആശ്രമം വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും. ബഥനി സന്യാസികളുടെ ധ്യാനാത്മകവും, ആരാധനപരവുമായ സന്യാസസമൂഹജീവിതം മലങ്കരസഭാമക്കളുടെ അദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിനു് വഴിവിളക്കായിരുന്നു. ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഗുരുക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ എന്ന നിലയ്ക്കു് ബ. ജോഷ്യാ അച്ചൻ ആശ്രമ ജീവിതത്തിൽ പകപത വന്നയൊരു സന്യാസിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും, അദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവായതാണു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'ധ്യാന'ങ്ങൾ ഓരോന്നും എന്നതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. അതുതന്നെയാണു് ഈ ധ്യാനങ്ങളുടെയും അവ ഉക്കൊള്ളുന്ന പുസ്തകത്തിന്റെയും പ്രത്യേകതയും മഹാത്മ്യവും. പല പുസ്തകങ്ങളിലൊന്നായി തരംതാഴാതെ ആഴമായ ആത്മീയ ജീവിതത്തിനു് സർവ്വദാ പ്രചോദനം നല്കുന്നതിനു് ഈ പുസ്തകം ഉപകരിക്കുമെന്നു് പ്രത്യംശിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണവും മറെറാനുമല്ല.

'ദിവ്യാതിഥി'യ്ക്കു് പല സവിശേഷതകളുമുണ്ടു്. സഭാപഞ്ചാംഗപ്രകാരം അനുദിനം നടത്താവുന്ന ഒരു ധ്യാനസമാഹാരമാണതു്. ആണ്ടുവട്ടമുള്ള പ്രത്യേക തിരുന്നാളുകളും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിനു് ആഴം കൂട്ടത്തക്ക പ്രത്യേക ധ്യാനവിഷയങ്ങളും ഇതിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്. ഉപക്രമത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്ന 'ധ്യാനമുറകൾ' പ്രാരംഭകോർക്കു് വളരെ അധികം പ്രയോജനപ്രദമാണു്. അ

ങ്ങനെ ഈ ഗ്രന്ഥം സമഗ്രമായ ഒരു ധ്യാനപുസ്തകമാക്കുന്നതിന് ഗ്രന്ഥകർതാവ് പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സന്യാസ ജീവിതം നിഷ്ഠയോടുകൂടി തുടങ്ങുന്നതിനും, തുടരുന്നതിനും ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായകരമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ധ്യാന ജീവിതം സാധാരണയായി സന്യാസജീവിതമുറച്ചുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് പരിഗണിക്കാറുള്ളത്. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനപ്രദമായ ഒരു അദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസമാണ് അനുദിനധ്യാനം. അതു സാദ്ധ്യമാകത്തക്കവിധം 'ദിവ്യാതിഥി' അഥവാ 'മ'ശിഹാനുക്രമണധ്യാനങ്ങൾ' സന്യാസികൾക്കും, ദൈവവിശ്വാസികളേവർക്കും ആസ്വാദകരവും, പ്രയോജനപ്രദവും ആകത്തക്ക രീതിയിലൊരു ബ. ജോഷ്യാ അച്ചൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീകചിന്തകളിലും, ദൈവാനുഭവത്തിലും പങ്കുചേരുന്നതിനുള്ള ഒരു സന്ദർഭവും, സാദ്ധ്യതയും അദ്ദേഹം നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ ഈ സേവനത്തിന് നന്ദി പറയുന്നതോടൊപ്പം ഈ പുസ്തകരചനയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ലക്ഷ്യം പ്രാപ്യമാകട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'ദിവ്യാതിഥി' എല്ലാ സന്യാസഭവനങ്ങളിലും, ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിലും എത്തുന്നതു കൂടാതെ, വൈദികർക്കും അത്മായർക്കും പ്രചോദനഹേതുവാകട്ടെയെന്നും ആശംസിക്കുന്നു. ഈ സർഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രചുരപ്രചാരം നേൻകൊണ്ടു ഭക്തജനങ്ങളുടെ ആത്മീകോൽഘഷ്ഠിതനും ജീവിതവിജയത്തിനുമായി ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്,
സിറിൽ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ,
ബത്തേരി രൂപതാ മെത്രാൻ.

15-5-1981

ധ്യാനത്തിന് ഒരു നിർവചനം

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന് ആരാധന സമർപ്പിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ പുണ്യപുരോഗതികൾ അവിടുത്തെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി മനസിനെയും ഹൃദയത്തെയും നിശബ്ദമായി ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതാണ് ധ്യാനം.

ധ്യാനത്തിന്റെ ആവശ്യവും പ്രയോജനങ്ങളും

1. ബുദ്ധിശൂന്യതയും മനഃശക്തികുറവും കൊണ്ടാണ് നാം പലപ്പോഴും പാപത്തിൽ വീണു പോകുന്നത്. ബുദ്ധിക്ക് പ്രകാശവും മനസിന് ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുകൊണ്ട് ധ്യാനം ഈ രണ്ടു കുറവുകളെയും ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പരിഹരിക്കുന്നു.

2. വിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം, വിവേകം, സ്നേഹവും ആദിയായ എല്ലാ ക്രിസ്തീയപുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിക്കുന്നതിന് ധ്യാനം സഹായിക്കുന്നു.

3. ദൈവൈകൃത്തിലേക്കും, അങ്ങിലുള്ള സമ്പൂർണ്ണപരിവർത്തനത്തിലേക്കും ധ്യാനം നമ്മെ ആനയിക്കുന്നു.

ധ്യാനത്തിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങൾ

ഒരുക്കം, അഭ്യസനം, സമാപനം എന്നിവയാണ് എല്ലാ ധ്യാനപദ്ധതികളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പൊതുഘടകങ്ങൾ.

a. ഒരുക്കം: ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, ദൈവസന്നിധിബോധം, എളിമ ഇവ പാലിച്ചുകൊണ്ട് പുണ്യപുണ്ണതയ്ക്കായി ശ്രമിക്കുന്ന അകന്ന ഒരുക്കവും, ധ്യാനവിഷയം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, പിറേറ ദിവസത്തെ ധ്യാനാവസരംവരെ അനുയോജ്യമായ മനോഭാവം പാലിക്കുകയും ശുഷ്കാന്തിയോടും വിശ്വാസത്തോടും താഴ്മയോടും കൂടെ ധ്യാനത്തെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അടുത്ത ഒരുക്കവും, ദൈവസന്നിധിയിൽ നമ്മെ വെച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കുറവുകളുടെ പരിഹാരത്തിനായി പരിശുദ്ധാത്മസഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരുക്കവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

b. അഭ്യസനം: ആരാധന, വിചിന്തനം, ആത്മശോധന, അപേക്ഷകൾ, പ്രതിജ്ഞകൾ എന്നിവ അഭ്യസനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

c. സമാപനം: സമാപനത്തിൽ കൃതജ്ഞതാപ്രകരണം, ധ്യാനശോധന, അനുഗ്രഹാഭ്യർത്ഥന, അനുസ്മരണാവകാശം എന്നിവയാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

ധ്യാനത്തിന്റെ ഒരു ലഘുമാതൃകാപദ്ധതി

ഒരുക്കം:-തലേദിവസം ധ്യാനവിഷയം വായിച്ച് അനുയോജ്യമായ ഒരു രംഗം രൂപീകരിക്കുകയും, ധ്യാനത്തിൽ നിന്നെടുക്കേണ്ട പാഠം നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ധ്യാനസ്ഥലത്തു് മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ മുമ്പാകെ അരൂപിയിൽ നമ്മെത്തന്നെ വെച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുകയും, പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവ്ന്റെയും മാലാഖമാരുടെയും പുണ്യവാന്മാരുടെയും മാധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ധ്യാനവിഷയത്തെയും, അതിൽ പ്രയോഗിക്കാനുള്ള ഓർമ്മ, ബുദ്ധി, മനസ്സ് എന്നീ ആന്തരീകശക്തികളെയും ദൈവത്തിനു് പ്രതിഷ്ഠിക്കുക. ഓർമ്മയെ കൂർപ്പെടുത്തുകയും, ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും മനസിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാനുള്ള കൃപ അപേക്ഷിക്കുക.

അഭ്യസനം (വിചിന്തനം)

ധ്യാനരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു്, വിഷയത്തിന്റെ കൂടുതൽ വ്യക്തമായ ഒരു രൂപം ഓർമ്മയിൽ വരുത്തുക. ആത്ം? എന്തു്? എവിടെ? എന്തിനായി? എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ തന്നത്താൻ ചോദിച്ചു് ഓർമ്മയെ പ്രവൃത്തിനിരതമാക്കുക. ധ്യാനവിഷയാത്ത അപഗ്രഥിച്ചു് വിവിധവക്യങ്ങളായിതിരിച്ചു് ഓരോ വക്യവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എടുത്തു് വിചിന്തനം ചെയ്യണം.

പാഠം

ഓരോ വക്യപ്പിൽനിന്നും എന്തു പാഠമാണു് എടുക്കേണ്ടതെന്നു് നിർണ്ണയിക്കുക. ഈ പാഠം മനസിൽ പതിയുന്നതിനുവേണ്ടി അതിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഒരു സൃഷ്ടി എന്ന നിലയിലും, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെന്ന നിലയിലും, ഒരു സമർപ്പിതനെന്ന നിലയിലും ഇതു് എനിക്കു് ആവശ്യമാണു്. എന്റെ പുണ്യജീവിതത്തിനു് ഇതു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണു്. ഇതു് എനിക്കു് പ്രയോജനകരമാണു്. എനിക്കു് അനുയോജ്യമാണു്, എളുപ്പമാണു്, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ന്യായങ്ങളാൽ പാഠത്തെ നമ്മിൽ രൂഢമൂലമാക്കണം. ഇവിടെ മനസ്സാപം, എളിമ, ദൈവസ്നേഹം ഇത്യാദി പ്രകരണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഞാൻ ഇതുവരെ എങ്ങനെ വർത്തിച്ചു? പ്രതിബന്ധങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണു്? പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുവാൻ എന്തു ചെയ്യണം? ദുഃഖം, ലജ്ജ, വിശ്വാസം, ശരണം, ദൈവതിരുമനസിനുള്ള കീഴ്വഴക്കം ഇത്യാദി പ്രകരണങ്ങൾ കൂടുതലായി ചൊല്ലാവുന്നതാണു്.

ധ്യാനനിശ്ചയം

ഈ പാഠം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനു് ഇന്നു് എന്തു ചെയ്യണമെന്നു് പ്രത്യേകം തീരുമാനിക്കണം. ഇതാണു് ധ്യാനനിശ്ചയം അഥവാ പ്രത്യേക പ്രതിജ്ഞ.

- ഇതു്, 1 പ്രത്യേക വിഷയസ്തർഗ്ദ്ധിയായിരിക്കണം, പൊതുവായിരുന്നാൽ പോരാ.
- 2 അനന്ത നടുപ്പിൽ വരുന്നതായിരിക്കണം.
- 3 ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിനു പരുന്നതായിരിക്കണം.
- 4 ന്യായാന്യായങ്ങളാൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.

സമാപനം

ധ്യാനനിശ്ചയം ദൈവത്തിനു് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് അതു് നടുപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള കൃപ യാചിക്കുക. ലംഘനമുണ്ടായാൽ എന്തു് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുമെന്നും നിശ്ചയിക്കുക.

അനന്തരം വി. ത്രിത്വത്തോടോ, ത്രിത്യത്തിലെ ഓരോ ആളിനോടുമോ ഹൃദയം തുറന്നു് സംഭാഷിക്കുക. തിരുസഭക്കുവേണ്ടിയും, ലോകത്തിനുവേണ്ടിയും, മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്താം. തുടന്നു് ധ്യാനസമയത്തു് ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കൃതജ്ഞതപരയുടേയും, കുറവുകൾക്കുവേണ്ടി മാപ്പുപേക്ഷിക്കുകയും, മേലാൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നടത്തുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവസാനമായി കർത്തൃപ്രാർത്ഥന, നന്മനിറഞ്ഞമറിയം, ത്രിത്വസ്തുതി എന്നിവയോ, തിരുഹൃദയജപമാല, സ്നേഹക്കൊന്ത ആദിയായ ഏതെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയോ ചൊല്ലി ധ്യാനം സമാപിപ്പിക്കുക.

ധ്യാനത്തിന്റെ ഒരുക്കവും സമാപനവും എല്ലാ ധ്യാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മിക്കവാറും സമാനമാകുകൊണ്ടു് ആ ഭാഗങ്ങൾ ഈ ചെറു പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. അവ ഇതിനുപരി ചേർത്തിരിക്കുന്ന ധ്യാനത്തിന്റെ ലഘു മാതൃകാപദ്ധതിയിൽ നിന്നു് സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണു്. അഭ്യസനം അഥവാ വിചിന്തനഭാഗം മാത്രമാണു് തുടർന്നുള്ള ഓരോ ധ്യാനത്തിലും ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്.

ഫാദർ ജോഷ്യാ ഒ. ഐ. സി.

വിഷയവിവരം

ധ്യാനം	പേജ്
1 ചേലാകർമ്മതിരുനാൾ	1
2 നിത്യപിതാവിനോടുള്ള അനുസരണത്തെപ്പ്രതി ചേലാകർമ്മനിയമത്തിനു് ഈശോ തന്നെത്തന്നെ വിധേയനാകുന്നു.	2
3 ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തോടുള്ള ഭക്തി	2
4 ഈശോയുടെ തിരുനാമം നാം എങ്ങനെ വഹിക്കണം	3
5 യേശുവിന്റെ തിരുനാമം വഹിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് (തുടർച്ച)	4
6 ദനഹാതിരുനാൾ	5
7 വിദ്യാന്മാരുടെ ദൈവവീട്ടി	6
8 ദൈവാഹ്വാനത്തോടുള്ള വിദ്യാന്മാരുടെ സഹകരണം	6
9 വിദ്യാന്മാരുടെ യാത്രാപാഠപാടി	7
10 വിദ്യാന്മാർ ബേതിലഹേമിലെത്തുന്നു	8
11 പുജരാജാക്കന്മാരുടെ ആരാധന	9
12 പുജരാജാക്കന്മാരുടെ നേർച്ചസമൂഹം	10
13 പുജരാജാക്കന്മാരുടെ തിരിച്ചുപോക്ക്	11
14 വാഴ്ചപ്പെട്ട കന്യകമറിയാമിന്റെ യെരൂശലേം യാത്ര	11
15 പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണം	12
16 വാഴ്ചപ്പെട്ട ദൈവസുതനെ ദൈവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവെക്കുന്നു	13
17 വി. ശെമുവേൽ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു	14
18 വി. ശെമുവേൽ ഗീതം	15
19 യേശു ഈജിപ്തിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നു	15
20 ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള ഈശോയുടെ പ്രയാണം	16
21 ഈശോയുടെ ഈജിപ്ത് പര്യടനം	17
22 ഹെറോദേസിന്റെ പരാജയം	18
23 ഈജിപ്തിൽനിന്നുള്ള ഈശോയുടെ പ്രത്യാഗമനം	19
24 12-ാം വയസ്സിൽ ഈശോ ദൈവാലയത്തിൽ പോകുന്നത്	19
25 “യേശു യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു്”	20
26 ഉണ്ണിഈശോ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിധങ്ങൾ	21
27 പൈതലായ യേശുവിനെഎങ്ങനെ അന്വേഷിക്കണം	22
28 നഷ്ടപ്പെട്ട പൈതലായ ഈശോയായ നമുക്ക് എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കാം.	23
29 ഈശോയെ ആത്മാവിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ.	24
30 ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപരിവിചിന്തനം	25
31 യേശു നന്ദ്രേത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു	26
32 യേശു ഷന്താനത്തിലും പ്രായത്തിലും കൃപയിലും വളർന്നുവന്നു	27
33 നാല്പതാംദിവസത്തെ ഈശോയുടെ ദൈവാലായപ്രവേശനം	27
34 ഈശോയുടെ സപ്താഹ്വാനം	28

ധ്യാനം	പേജ്
35 പരി. ദൈവമാതാവു് ദൈവാലയത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു.	29
36 ധ്യാനജീവിതത്തിലും കർമ്മജീവിതത്തിലും പരി. കന്യകമറിയം നമ്മുടെ മാതൃക.	30
37 ഈശോ ബെത്സൈദയിലെ കുടുംബ സുഖപ്പെടുത്തി	31
38 തന്നെപ്പറ്റി മനുഷ്യർ എന്തു പറയുന്നുവെന്നു് യേശു ശിഷ്യരോട് ചോദിക്കുന്നു.	32
39 ഈശോ തന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി ശിഷ്യരെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നു.	33
40 ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തെയും കഷ്ടതകളെയും കുറിച്ചുള്ള ഈശോയുടെ ഉപദേശം.	34
41 കുരിശിന്റെ വഴിയിൽക്കൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യാൻ യേശു എല്ലാവരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.	35
42 ദൈവം തന്റെ ഭക്തർക്കു് എന്തുകൊണ്ടു് കുരിശുകൊടുത്തു കൊടുക്കുന്നു.	36
43 യേശുവിനെ യഹൂദർക്കു് വില്ലെന്നു	37
44 യേശു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുന്നു	38
45 യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദം കഴുകുന്നു.	38
46 യേശു യൂദായുടെ സ്വാമിദ്രോഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു	39
47 ഈശോ ശിഷ്യരെ ശാസിക്കുന്നു	40
48 ഈശോ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം സ്ഥാപിക്കുന്നു	41
49 പത്രോസിന്റെ വീഴ്ചയെപ്പറ്റി ഈശോ മുന്നറിയിപ്പു് നല്കുന്നു	42
50 ഈശോ ശിഷ്യന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു	43
51 ഈശോ തന്റെ ഉപദേശം തുടരുന്നു	44
52 യേശു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.	45
53 ഈശോ അന്താഴശാലയിൽ നിന്നു് ശിഷ്യരോടുകൂടെ ഒലിവുമലയിലേക്കു് പോകുന്നു.	46
54 നമ്മുടെ അരിഷ്ടതകളുടെ കാഴ്ചയിൽ അവിടുന്ന് വ്യസനം ക്രാന്തനായിരിക്കുന്നു.	47
55 സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനെതിരായുള്ള നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി ഈശോ കഠിനമായി ദുഃഖിക്കുന്നു.	48
56 ലോകത്തിന്റെ പാപം മുഴുവൻ തന്റെ മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈശോ സീമാതീതമായി മനുഷ്യജാതിക്കു് അനുഭവിക്കുന്നു.	49
57 വരുവാനിരിക്കുന്ന പീഡനങ്ങളുടെ കാഴ്ചയിൽ ഈശോ ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരുന്നു.	49
58 തന്റെ പീഡനങ്ങളെയും മരണത്തെയും കുറിച്ചു് ഈശോ ക്ലേശമായ ദുഃഖഹമായ വെറുപ്പു്.	50

ധ്യാനം	പേജ്
59 യേശു തന്റെ വ്യാകുലതയുടെ അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം തേടുന്നു.	51
60 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദൂതൻ ഈശോയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.	52
61 ഈശോ മരണവേദനയിലാകുന്നു	53
62 മരണവേദനയിൽ ഈശോ രക്തം വീയകുന്നു	54
63 ഈശോ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാരെ സന്ദർശിക്കുന്നു	55
64 ഈശോ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റുപോകുന്നു	55
65 ഈശോ തന്റെ വാക്കാൽ ശത്രുക്കളെ നിലത്തു വീഴിക്കുന്നു	56
66 യഹൂദന്മാർ ഈശോയെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുന്നു	57
67 ഈശോ ഒലിവുമലയിൽനിന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകപ്പെടുന്നു	58
68 യേശു യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു	59
69 ഫന്നാൻ ഈശോയെ കയ്യാഹ്വാനിന്റെ അടുക്കലേക്കയക്കുന്നു	60
70 കയ്യാഹ്വാനിന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ചു ഈശോ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നു.	61
71 വി. പത്രോസിന്റെ മാനസാന്തരം	62
72 ഈശോ രാത്രി വിലങ്ങിടത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു	63
73 യേശുവിനെതിരായ ന്യായവിധിയെ യഹൂദസംഘം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു.	63
74 യേശു പീലാത്തോസിനാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു	64
75 പീലാത്തോസിന്റെമുമ്പിൽ ഈശോ പൂണ്ണമൗനം പാലിക്കുന്നു	66
76 ഈശോ ഹെറോദേസിനാൽ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നു	67
77 യേശുവിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പീലാത്തോസിന്റെ ശ്രമം.	68
78 യേശുവിനെ കൽത്തൂണിൽ കെട്ടിയടിക്കുന്നതിനു വിധിക്കുന്നു	69
79 യേശുവിനെ കൽത്തൂണിൽ കെട്ടി ക്രൂരമായി അടിക്കുന്നു	70
80 കൽത്തൂണിൽ ഈശോ അനുഭവിക്കുന്ന വേദന	71
81 ഈശോയെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നഴിച്ചുവിടുന്നു	71
82 ഈശോയെ പരിഹാസവസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നു	72
83 ഈശോയെ അവർ മുൾമുടി ധരിപ്പിച്ചു	73
84 ചെങ്കോലിനു പകരം ഈശോയെ ഞാങ്ങണ പിടിപ്പിക്കുന്നു	74
85 പടയാളികൾ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കി പരിഹാസപൂർവ്വം വന്ദിക്കുന്നു.	75
86 ഈശോ മുൾമുടിയും ചുവപ്പുവസ്ത്രവും ധരിച്ചു മുമ്പോട്ടു വരുന്നു.	75
87 പീലാത്തോസു കൈകഴുകി	76
88 യേശു തന്റെ കുരിശു വഹിക്കുന്നു	78
89 കുരിശു ചുമക്കുന്നതിനു ശ്രമമൊൻ യേശുവിനെ സഹായിക്കുന്നു.	78
90 ഈശോയെ കാൽവരിയിലേക്കു നടത്തുന്നു	79
91 യേശു കാൽവരിയിലെത്തി	80

ധ്യാനം	പേജ്
92 ഈശോയെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നു	81
93 ക്രൂശിലെ മേലെഴുത്തു്	82
94 ഈശോ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു	82
95 യേശു കള്ളനെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു	83
96 ഈശോ ക്രൂശിൽകിടന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു	84
97 ക്രൂശിൻചുവട്ടിലെ വാക്യപ്പെട്ട കന്യക	85
98 ഈശോ “എനിക്കു് ദാഹിക്കുന്നു” എന്നു് പരാതിപ്പെടുന്നു	86
99 “കണ്ടാലും നിന്റെ രാജാവു് സൗമ്യനായി നിന്റെ അടുക്കലേക്കു് വരുന്നു”.	87
100 “എല്ലാം നിവൃത്തിയായി”	88
101 “എന്റെ ദൈവമെ, എന്റെ ദൈവമെ, എന്നെ നീ കൈ വിട്ടതെന്തു്?”	89
102 ഈശോ നിത്യപിതാവിന്റെ തൂക്കരങ്ങളിൽ സ്വാത്മാവിനെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു.	90
103 ഈശോ വി. കുഞ്ചാന സ്ഥാപിക്കുന്നു	91
104 തല കുനിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുന്നു് പ്രാണൻ വിട്ടു	92
105 ഈശോ കബറിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു	93
106 കർത്താവായ യേശുചിരിച്ചു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുയർന്നെഴുന്നേറ്റു.	94
107 ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ഈശോ നീതിമാന്മാരുടെ മഹത്പീകൃത ശരീരങ്ങളുടെ മാതൃക.	95
108 നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു്	96
109 ഈശോയുടെ പുനരുദ്ധാനത്തിന്റെ സമയം	97
110 വി. കുഞ്ചാന ഉയിർപ്പിന്റെ വാഗ്ദത്തം	98
111 പൊതു ഉയിർപ്പു ദിവസം	99
112 നമ്മുടെ കർത്താവു് വാക്യപ്പെട്ട കന്യകമറിയാമിനു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.	100
113 ഭക്തസ്ത്രീകൾ ഈശോയുടെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുന്നു	101
114 മാലാഖ ഭക്തസ്ത്രീകൾക്കു് കാണപ്പെടുന്നു	102
115 വി. സ്ത്രീകൾ ശവക്കല്ലറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു	102
116 വി. പത്രോസും യോഹന്നാനും ശവകുടീരത്തിലേക്കു് പോകുന്നു.	103
117 യേശു മറിയം മഗ്ദലേനയ്ക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു	104
118 ഈശോ ഭക്തസ്ത്രീകൾക്കു് കാണപ്പെടുന്നു	105
119 ഈശോ പത്രോസിനും യാക്കോബിനും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു	106
120 ഈശോ നല്ല ഇടയൻ	107
121 ഈശോ എമ്മാവോസിലേക്കു് പോകുന്ന ശിഷ്യന്മാക്കു് കാണപ്പെടുന്നു.	108

ധ്യാനം	പേജ്
122 ഈശോ ഇരുശിഷ്യന്മാരുടെ നോർ ഇടയനടുത്തു ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്നു.	109
123 ഈശോ ഇരുശിഷ്യന്മാർക്ക് തീർത്ഥാടകനായി കാണപ്പെടുന്നു.	110
124 കുരിശിന്റെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ഈശോ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.	111
125 തങ്ങളോടുകൂടെ രാപാർക്കണമെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ ഈശോയെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു.	112
126 അപ്പം മുറിക്കയിൽ ഈശോ ശിഷ്യന്മാർക്ക് തന്നെത്തന്നെ വെളിച്ചപ്പെടുത്തുന്നു	113
127 ഉയിർപ്പിദിവസം നമ്മുടെ കർത്താവ് അപ്പസ്തോലന്മാർക്ക് കാണപ്പെടുത്തും	113
128 ഈശോ അപ്പസ്തോലന്മാർക്ക് സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു	114
129 ഈശോയുടെ മഹത്വം കർമ്മപ്പെട്ട ശരീരത്തിലെ തിരുമാറ്റം.	114
130 ഈശോ പാപമോചനത്തിനുള്ള അധികാരം ശിഷ്യന്മാർക്ക് നൽകുന്നു.	115
131 അവിശ്വാസിയായ ശിഷ്യന്റെ നേരെയുള്ള ഈശോയുടെ സ്നേഹം.	115
132 സ്വഗൃഹത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്കുണ്ടായ വിശുദ്ധവിചാരങ്ങൾ.	116
133 അപ്പസ്തോലന്മാർ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്ന് ഈശോ ഉപദേശിക്കുന്നു.	117
134 ഈശോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.	117
135 തീബേറ്റിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ വെച്ച് ഈശോശിഷ്യന്മാർക്ക് വെളിച്ചപ്പെടുത്തുന്നു.	118
136 ഈശോ കടൽക്കരയിൽ നിന്നുവെങ്കിലും ശിഷ്യന്മാർ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.	118
137 വി. പത്രോസ് സ്വഗൃഹത്തിനെ സമീപിക്കാനായി കടലിലേക്ക് ചാടുന്നു.	119
138 ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന് ഈശോ ശിഷ്യരെ ക്ഷണിക്കുന്നു	119
139 'നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ' എന്ന് ഈശോ പത്രോസിനോടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചോദിക്കുന്നു.	120
140 ഈശോ പത്രോസിന്റെ ജിജ്ഞാസയെ ശാസിക്കുന്നു	121
141 പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി	121
142 നമ്മുടെ കർത്താവ് ഗലീലയിൽ വെച്ച് അപ്പസ്തോലന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.	122
143 തന്റെ സുവിശേഷം എല്ലാ ജാതികളോടും പ്രസംഗിച്ചാൻ ഈശോ അപ്പസ്തോലന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്നു	123

ധ്യാനം	പേജ്
144 ലോകാവസാനംവരെ ശിഷ്യരോടു കൂടെയിരിക്കുമെന്നു ഈശോ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.	123
145 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം	125
146 സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഈശോയെ അനുഗമിക്കുന്നതിനുവേ ണ്ടിഭേദികവസ്തുക്കളിൽനിന്നു നമ്മുടെ ആത്മാവു സ്വ തന്ത്രമാകണം.	125
147 ഈശോ ഒലിവുമലയിൽ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ പാട് പതി പ്പിക്കുന്നു.	126
148 ഈശോ പിതാവിന്റെ വലതുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു	126
149 ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ	127
150 ലോകാവസാനത്തിലുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവു	128
151 യേശുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ണ്ടാകുന്ന ഞെട്ടലും.	128
152 ആദ്ധ്യാത്മിക സ്വർഗ്ഗാരോഹണം	129
153 അപ്പസ്തോലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിപ്പാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.	130
154 പരിശുദ്ധാത്മ വ്യാപാരം	130
155 പരിശുദ്ധാത്മാവു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ മേൽ ഇറങ്ങി.	131
156 പരിശുദ്ധാത്മദാനത്തെ പുത്രൻതന്മൂലനിൽ നമുക്ക് നല്ല പ്പെടുന്ന ആത്മീയദാനത്തോട് താരതമ്യപ്പെടുത്താം.	132
157 പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവർത്തനം ദൈവത്തിനു നമ്മുടെ നേരെയു ള്ള സ്നേഹം എത്ര വലുതെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.	133
158 പരിശുദ്ധാത്മനിശ്ചിന്തകളോടുള്ള നമ്മുടെ എതിർപ്പ്	133
159 പരി. ദൂഹാ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ അതിഥി	134
160 നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു വസിക്കുന്നു എ ന്നതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ.	135
161 നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭരണം	135
162 പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിനു നല്ലേണ്ട മഹത്വം	136
163 വി. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളോടുകൂടിയായി രിക്കേണ്ട സ്നേഹം.	137
164 വി. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളോടും നമുക്കു ണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആദരവു.	137
165 വി. ത്രിത്വത്തോടുള്ള ഭക്തി	138
166 പരിശുദ്ധ കുഞ്ചാനയുടെ നേരെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഭക്തി	139
167 വി. കുഞ്ചാനാനുഭവത്തിനു അണയുന്നതിനാവശ്യമായ ഹൃദയപരിവർത്തനം.	139
168 വി. കുഞ്ചാന ബലവാന്മാരുടെ അപ്പം	140
169 വി. ശുദ്ധ കുഞ്ചാനയിലുള്ള സജീവ വിശ്വാസം	141
170 വി. കുഞ്ചാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോ സ്വയം വർണ്ണനയുടെ മാതൃക	141

ധ്യാനം	പേജ്
171 വി. കുഞ്ചാനയിൽ യേശു സുവിശേഷാരൂപിയുടെ മാതൃക	142
172 വി. കുഞ്ചാനയിൽ ഏഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോ ശുഷ്കാന്തിയുടെ മാതൃക.	143
173 കൂടെകൂടെയുള്ള വി. കുഞ്ചാനാനുഭവത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ	143
174 “കണ്ടാലും മനുഷ്യരെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ച എന്റെ ഹൃദയം”	144
175 വി. കുഞ്ചാനയിൽ യേശു നല്ലന്ന ഹൃദയത്തിനു പകരമായി അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഹൃദയം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.	145
176 ഈശോ തന്നെത്തന്നെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു.	146
177 ഈശോയുടെ മാമോദീസാ	146
178 ഈശോയുടെ മരുഭൂമിയിലെ ഏകാന്തവാസം	147
179 യേശുതമ്പുരാന്റെ മരുഭൂമിയിലെ പരീക്ഷ	148
180 ‘ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്’	149
181 വി. അന്ത്രയോസ് ശെമക്കാനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു.	149
182 പീലിപ്പോസിന്റെയും നഥാനിയേലിന്റെയും ദൈവവിളി	150
183 കാനായിലെ കല്യാണവിരത്ത്	151
184 കാനായിലെ കല്യാണവിരത്ത് (തുടർച്ച)	152
185 കാനായിലെ കല്യാണവിരത്ത് (തുടർച്ച)	153
186 കാനായിലെ കല്യാണവിരത്ത് (തുടർച്ച)	153
187 ഈശോ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്ന് വില്ലുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കുന്നു.	154
188 യൂദന്മാർ ഈശോയിൽ നിന്ന് ഒരു അടയാളം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.	155
189 നീക്കോദേമൂസ് യേശുവിന്റെയടുക്കൽ വരുന്നു	156
190 യോഹന്നാൻ മാംദാന യേശുവിനെപ്പറ്റി സാക്ഷിക്കുന്നു	157
191 യോഹന്നാൻ മാംദാന ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുന്നു	157
192 ശമറിയക്കാരി സ്ത്രീയുടെ മാനസാന്തരം	158
193 ദൈവനിവേശനങ്ങളുടെ ഫലപ്രാപ്തി	159
194 ദൈവനിവേശനങ്ങളുടെ ഫലപ്രാപ്തി (തുടർച്ച)	160
195 ഒരു പ്രള അയാളുടെ പുത്രനെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഈശോ യോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.	160
196 മനസ്സാപം താമസിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്	161
197 മാനസാന്തരം മരണസമയത്തേക്ക് നീട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.	161
198 പ്രളവിന്റെ മകനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി	162
199 ഇപശോയുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നു	163
200 അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടിത്തം	164
201 വി. പത്രോസിന്റെ എളിമ	165

ധ്യാനം	പേജ്
202 വി. പത്രോസിന്റെ താഴ്മയും സ്നേഹവും	165
203 അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ദൈവവിളി	166
204 ഈശോ പിശാചുബാധിതനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	167
205 ഈശോ അശുഭാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്നു	168
206 ഈശോ പത്രോസിന്റെ അമ്മാവിയമ്മയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.	168
207 ഈശോ രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	169
208 ഈശോ രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു (തുടച്ചു)	170
209 ഈശോ മരുഭൂമിയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നു	171
210 യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിന് തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ച മൂന്നുപേർ.	172
211 ഈശോ കടൽക്കോലത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു	173
212 ആത്മാവിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന കൊടുങ്കാറ്റുകൾക്കെതിരായ പ്രതിവിധികൾ.	173
213 കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ പിന്നാലെയുള്ള ശാന്തത	174
214 ഈശോ ഗരേസനരുടെ നാട്ടിൽവെച്ച് പിശാചുബാധിതരെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.	175
215 ഈശോ പക്ഷവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	176
216 പക്ഷവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയതിൽ ഈശോ തന്റെ ദൈവതം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.	177
217 വി. മത്തായിയുടെ ദൈവവിളി	177
218 ഈശോ സ്വശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി ന്യായവാദം ചെയ്യുന്നു	178
219 യേശു യായിരോസിന്റെ പുത്രിയെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു	179
220 യേശു ഭരണാധിപന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് പോകുന്നു	180
221 യേശു യായിരോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു	180
222 രക്തസ്രാവക്കാരീ സ്ത്രീയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	181
223 രണ്ടു കുരുടന്മാർക്ക് കാഴ്ച നല്കുന്നു	182
224 ഈശോ ഊമനായ പിശാചുബാധിതനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	183
225 ബെത്സൈദാക്കളുത്തിലെ പക്ഷവാതരോഗിയെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.	184
226 പക്ഷവാതരോഗിയുടെ പരാതി	185
227 പക്ഷവാതരോഗിയോടുള്ള കത്താവിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ്	185
228 ശാബത്ദിവസത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പഠിച്ചതിനുമ്പോൾ	186
229 കൈ ശോഷിച്ചവനെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	187
230 യേശു ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു	188
231 ഈശോ ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു	188
232 ഒന്നാമത്തെ ഭാഗ്യം	189
233 രണ്ടാമത്തെ ഭാഗ്യം	190
234 മൂന്നാമത്തെ ഭാഗ്യം	191
235 നാലാമത്തെ ഭാഗ്യം	192

ധ്യാനം	പേജ്
236 അഞ്ചാമത്തെ ഭാഗ്യം	192
237 ആറാമത്തെ ഭാഗ്യം	193
238 ഏഴാമത്തെ ഭാഗ്യം	194
239 എട്ടാമത്തെ ഭാഗ്യം	195
240 ലോകപ്രകാരം ഭാഗ്യവാന്മാരായിരിക്കുന്നവരോട് യേശു ഉച്ചരിക്കുന്ന ശാപം	196
241 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ ഉപ്പാകുന്നു'	197
242 'നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു'	198
243 'ന്യായപ്രമാണം നിവർത്തിപ്പിന്നാണു് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്'	199
244 ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയാക്കുന്നതിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിശ്വസ്തത	199
245 പുണ്യപുണ്ണതയ്ക്കായി ശ്രമിക്കണം	200
246 പരസ്നേഹത്തിനെതിരായ ചെറിയ പാപത്തെയും വിട്ടകലണം.	201
247 ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ	202
248 സൽകൃത്യങ്ങളിൽ ശുദ്ധനിയോഗമുണ്ടായിരിക്കണം	202
249 ഈശോ പ്രാർത്ഥനാരീതി പഠിപ്പിക്കുന്നു	203
250 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയുടെ മുഖവുര	204
251 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ ഒന്നാമത്തെ അപേക്ഷ	205
252 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ രണ്ടാം അപേക്ഷ	205
253 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ മൂന്നാം അപേക്ഷ	206
254 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ നാലാം അപേക്ഷ	207
255 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ അഞ്ചാം അപേക്ഷ	208
256 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ ആറാം അപേക്ഷ	208
257 കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ അമ്പതാം അപേക്ഷ	209
258 യേശു കഷ്ടരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു്	210
259 യേശു ശതാധിപന്റെ ഭൃത്യനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	211
260 നയിനിലെ വിധവയുടെ മകനെ ഉയർപ്പിക്കുന്നതു്	212
261 യോഹന്നാൻ മാംഭാന ഈശോയുടെ അടുക്കലേക്കു് ശിഷ്യരെ അയയ്ക്കുന്നു.	212
262 മറിയം മശലേനയുടെ മാനസാന്തരം	213
263 യേശു ഊമനായ ഭൃതത്തെ പുറത്താക്കുന്നു	214
264 ആയുധപാണിയായ ശക്തനെ യേശു കവച്ചു ചെയ്യുന്നു	215
265 ഒരു അന്ത്യം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രീശരെ കർത്താവു് ശാസിക്കുന്നു.	215
266 ഈശോയുടെ മാതാവു് "ഭാഗ്യവതി" എന്ന് പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.	216
267 ഈശോയുടെ മാതാവു് അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നു	217
268 ക്രിസ്തു ഉപമകളിൽ പഠിപ്പിച്ചു	218

ധ്യാനം	പേജ്
269 കളകളുടെ ഉപമ	218
270 കടുകുമണിയുടെ ഉപമ	219
271 നിക്ഷേപത്തിന്റെ ഉപമ	420
272 വിലയേറിയ മുത്തിന്റേയും കടലിൽ ഇടപെട്ട വലയുടെയും ഉപമ.	221
273 നല്ല നിക്ഷേപാത്ഥപ്പറിയുള്ള ഉപമ (തുടച്ചു)	222
274 നസ്രേത്തിൽ യേശു നിരസിക്കപ്പെടുന്നു	222
275 കത്താവു സുവിശേഷഘോഷണത്തിനായി ശിഷ്യരെ അയക്കുന്നു.	223
276 അപ്പസ്തോലന്മാരെ അയക്കുന്നതിനു മുമ്പു യേശു അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.	224
277 ഈശോ അപ്പസ്തോലന്മാരെ എളിമയും ദാരിദ്ര്യവും പഠിപ്പിക്കുന്നു.	225
278 ജനനജ്ഞനയും സമാധാനപ്രിയവും ഉള്ളവരായിരിക്കണമെന്ന് ഈശോ ഉപദേശിക്കുന്നു.	225
279 കത്താവു അപ്പസ്തോലന്മാരെ സൗമ്യത, ലാളിത്യം, വിവേകം ഇവ പഠിപ്പിക്കുന്നു.	226
280 യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ പീഡകൾ സഹിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു.	227
281 രക്തസാക്ഷിമരണത്തിനായി യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.	228
282 ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നതിനു കത്താവു ശിഷ്യന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.	229
283 യോഹന്നാൻ മാംദാന ഹേരോദേസിനാൽ വധിക്കപ്പെടുന്നു.	229
284 വേദപ്രചാരണ ജോലികഴിഞ്ഞു അപ്പസ്തോലന്മാർ തിരിച്ചെത്തുന്നു.	230
285 ജനങ്ങൾ വിജനപ്രദേശത്തേക്ക് ഈശോയെ അനുഗമിക്കുന്നു.	231
286 യേശു ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.	232
287 യേശു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു അപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു	233
288 അപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് (തുടച്ചു)	234
289 അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ച അത്ഭുതം (തുടച്ചു)	234
290 അത്ഭുതത്തിനുശേഷം ഈശോ അവിടെനിന്നും ഓടിയൊളിക്കുന്നു.	235
291 യേശു വെള്ളത്തിനുമീതെ നടക്കുന്നു	236
292 വി. പത്രോസു വെള്ളത്തിനുമീതെ നടക്കുന്നു.	237
293 വി. പത്രോസു വെള്ളത്തിനുമീതെ നടക്കുന്നു (തുടച്ചു)	238
294 ഈശോ ഗന്നേശത്തിലേക്ക് വരുന്നു	239

ധ്യാനം	പേജ്
295 വി. കുഞ്ചാനയെപ്പറ്റിയുള്ള കർത്താവിന്റെ ഉപദേശം	239
296 വി. കുഞ്ചാനയെപ്പറ്റി കർത്താവ് യഹൂദന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നു.	240
297 യഹൂദന്മാരുടെ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന് ഈശോ ഉത്തരം നല്കുന്നു.	241
298 യേശു യഹൂദന്മാക്ക് മറുപടി കൊടുക്കുന്നു	241
299 യേശു യഹൂദന്മാരുടെ പിറുപിറുപ്പിന് ഉത്തരം കൊടുക്കുന്നു.	242
300 വി. കുഞ്ചാനയിൽ സ്വശരീരവും രക്തവും മനുഷ്യക്ക് നല്കുമെന്ന് യേശു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു.	243
301 ശിഷ്യരുടെ അവിശ്വാസത്തെ യേശു ശാസിക്കുന്നു	244
302 യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു	245
303 യേശു പ്രീശങ്കം സഭുക്കുക്കും മറുപടി നല്കുന്നു	245
304 ഈശോ കന്നായക്കാരിയുടെ മകളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	246
305 മനുഷ്യന് സ്വന്ത ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മതിപ്പും കരുതലും.	247
306 ഒരുവന് തന്റെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് എത്ര വലിയ മതിപ്പും കരുതലുമുണ്ടായിരിക്കണം.	248
307 ഈശോ ഉമനും ചെകിടനുമായ ഒരുവനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	249
308 അന്ത്യതന്തിന്റെ സാഹചര്യം	249
309 അന്ത്യതന്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ	250
310 യേശു രണ്ടാംപ്രാവശ്യം അപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു	251
311 ഒരു അടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രീശനെ യേശു ശാസിക്കുന്നു	252
312 അപ്പസ്തോലന്മാക്ക് സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന ചന്ദ്രരോഗിയെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.	253
313 യേശു ചിത്തഭ്രമക്കാരനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു (മക്കോ. 9:16-26)	253
314 യേശു തലവരിപ്പണം കൊടുക്കുന്നു	254
315 ഈശോ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഉൽക്കഷേപ്തയെ ശാസിക്കുന്നു	255
316 യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ തുടന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു	256
317 ദരിദ്രരോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി യേശു ഉപദേശിക്കുന്നു.	257
318 ഈശോ എളുമിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും തത്വങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു.	258
319 യേശു പഠിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ തത്വം	258
320 യേശു പഠിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ തത്വം	259
321 യേശു പഠിപ്പിക്കുന്ന നാലാമത്തെ തത്വം	260
322 ദൈവാത്രപിയും ലോകാത്രപിയും തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തെപ്പറ്റി.	261
323 സമറിയാക്കാർ യേശുവിനു പ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്നു	262

ധ്യാനം	പേജ്	
324	യേശു പത്തു കുഷ്ഠരോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	263
325	കൂടാരപ്പെരുനാളിൽ ഈശോ പ്രസംഗിക്കുന്നു	263
326	ഈശോയുടെ ഉപദേശം (തുടച്ചു)	264
327	ഈശോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വാദാനം ചെയ്യുന്നു	265
328	ഈശോ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം	266
329	ഈശോ യഹൂദന്മാർക്ക് മുന്നറിവ് നല്കുന്നു	267
330	യേശു പിറവിക്കുടമനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	267
331	ഈശോ പിറവിക്കുടമനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു (തുടച്ചു)	268
332	ഈശോ പിറവിക്കുടമനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു (തുടച്ചു)	269
333	കാറകരമാംവണ്ണം കുടമരായിതീർന്നവരുടെ ന്യായവിധി	270
334	യേശു എഴുപത്തിരണ്ടു് അറിയിപ്പുകാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു	271
335	നല്ല ശമറിയാക്കാരുടെ ഉപമ	272
336	ധനവാനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപമ	273
337	യേശു കൂനിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	273
338	യേശു മഹോദരരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	274
339	നല്ല ഇടയന്റെ ഉപമ	275
340	ധൂത്തപുത്രന്റെ ഉപമ	276
341	ധൂത്തപുത്രന്റെ തിരിച്ചുവരവ്	277
342	പിതാവ് ധൂത്തപുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നു	277
343	ധൂത്തപുത്രന്റെ ഉപമ (തുടച്ചു)	278
344	ഈശോയുടെ ആഗമനത്തിനു് പ്രായശ്ചിത്തംമൂലം ഹൃദയത്തെ ഒരുക്കണം.	279
345	ഗബ്രിയേലിന്റെ ദൂതൃം	280
346	ഗബ്രിയേലിന്റെ അഭിവാദ്യം	280
347	പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സംഭ്രമം	281
348	മനുഷ്യാവതാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മംഗലവാർത്ത	282
349	പരി. കന്യകയുടെ സമ്മതം	283
350	മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പരി. മാതാവ് അഭ്യസിച്ച പുണ്യങ്ങൾ.	284
351	നിത്യവചനത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം	284
352	ഈശോയുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതകളെപ്പറ്റി	285
353	ഈശോയുടെ മാനുഷീകജീവിതത്തിലെ ആദ്യനിമിഷങ്ങൾ	286
354	ഈശോയുടെ ഈ ലോകജീവിതത്തിലെ ആദ്യനിമിഷങ്ങൾ (തുടച്ചു).	287
355	സ്വപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു് ഈശോ തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.	287
356	നമ്മുടെ അരിഷ്ടതകളെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ സഹതാപം.	288
357	നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്രതി ദൈവനീതിക്ക് ഈശോ തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു.	289

ധ്യാനം	പേജ്
358 ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥമനിമിഷം മുതൽ ഈശോ കാനി മായി അദ്ധ്വാനിച്ചു.	290
359 ഈശോയുടെ പുണ്യയോഗ്യതകൾ ജീവിതാരംഭത്തോടെ തുടങ്ങുന്നു.	290
360 ഈശോ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഒരു ജയിൽപുള്ളി	291
361 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോയുടെ ഏകാന്തവാസം	292
362 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോ അനുഷ്ഠിച്ച മൗനം	293
363 യേശുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലെ പ്രാർത്ഥന	293
364 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോ സഹിച്ച പീഡകൾ	294
365 ഈശോ സ്വമാതാവിൽ നിവേശിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധാഗ്ര ഹങ്ങൾ.	295
366 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോ അനുഷ്ഠിച്ച ദാരിദ്ര്യം	296
367 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോ അനുഷ്ഠിച്ച കീഴ്ക്കുക്കവും അനുസരണവും.	297
368 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോ സഹിച്ച താഴ്മ	297
369 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോ സ്വീകരിച്ച ശാരീരിക ദൗർബ്ബല്യം.	298
370 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോയിക്കുണ്ടായിരുന്ന പരാ ക്രമം.	299
371 മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ഈശോയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശുദ്ധാഗ്ര ഹങ്ങൾ.	300
372 ബേതലഹേമിലെ ഒരു പുൽക്കൂട്ടിൽ വാഴ്കപ്പെട്ട കന്യക ലോകരക്ഷകനെ പ്രസവിക്കുന്നു.	301
373 ബേതലഹേം പുൽക്കൂട്ടിലെ ഈശോയുടെ ജനനം	302
374 യേശുവിന്റെ ജനനാത്തപ്പററി ഒരു ഭക്താത്മവിന്റെ ചേതോവികാരം.	303
375 ഈശോയുടെ ജനനത്തിൽ മാലാഖമാർ അവിടുത്തേക്കു് സമർപ്പിച്ച ആരാധന.	304
376 ഒരു മാലാഖ ആട്ടിടയന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു് അയക്കപ്പെ ടുന്നു.	305
377 ആട്ടിടയന്മാരുടെ ആരാധന	306
378 വാഴ്കപ്പെട്ട കന്യക ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവളുടെ ഹൃദയ ത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.	307

അനുബന്ധ ധ്യാനങ്ങൾ

379 സ്റ്ററിയാ ദീപ്തദർശിയോടുള്ള അറിയിപ്പു്	308
380 വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ ജനനം	309
381 വി. യൗസേപ്പു് പിതാവു്—മാർച്ച് 19	310
382 വചനിപ്പു് പെരുന്നാൾ—മാർച്ച് 25	311
383 വി. അലോഷ്യസ്—ജൂൺ 21	312
384 പത്രോസു്—പൗലോസു് ശ്രീഹന്മാർ—ജൂൺ 29	314

ധ്യാനം	പേജ്
385 വാക്ചെപ്പട്ട കന്യകമറിയാം ഏലിശുബായെ സന്ദർശിച്ചത്	316
386 വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ—ജൂലൈ 3	317
387 വി. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ—ജൂലൈ 19	318
388 ബഥനിയിലെ വിശുദ്ധർ—ജൂലൈ 29	320
389 വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോള—ജൂലൈ 31	321
390 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് രണം—ആഗസ്റ്റ് 6	323
391 മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം—ആഗസ്റ്റ് 15	323
392 വി. അഗസ്റ്റീനോസ്—ആഗസ്റ്റ് 28	325
393 വാക്ചെപ്പട്ട കന്യകയുടെ ജനനം—സെപ്റ്റംബർ 8	327
394 സ്ത്രീബാപെരുനാൾ—സെപ്റ്റംബർ 14	328
395 കാവൽ ദൂതന്മാർ—ഒക്ടോബർ 2	329
396 വി. കൊച്ചുത്രേസ്യ—ഒക്ടോബർ 1	330
397 വി. ഫ്രാൻസിസ് അസീസി—ഒക്ടോബർ 4	332
398 വി. അമ്മത്രേസ്യ—ഒക്ടോബർ 15	333
399 മിഷ്യൻ സൺഡേ	335
400 രാജ്യപതിരുന്നാൾ	336
401 കൂദോശ് ഇഴത്തോ	338
402 ഹൃദയം ഇഴത്തോ	339
403 പരമപട്ടക്കാരുടെ ഓമ്മ്	340
404 സകല വിശുദ്ധരുടെ പെരുനാൾ	341
405 സകല പരമർ	342
406 വി. ജോൺ ബക്സ്തർഫ്—നവംബർ 26	343
407 വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ—ഡിസംബർ 3	345
408 വാക്ചെപ്പട്ട കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവം ഡിസംബർ 8	346
409 വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ	347
410 വി. കുഞ്ഞുപെരുനാൾ	348

മാസാന്ത്യ ധ്യാനം

411 1	മരണാനന്തര വിചാരവും അഭിപ്രായങ്ങളും	349
412 2	മരണമുറി	350
413 3	നീതിമാന്റെ മരണം	351
414 4	മരണത്തിന്റെ സുനിശ്ചിതത്വം	353
415 5	മരണനാഴികയെക്കുറിച്ചുള്ള അനിശ്ചിതത്വം	354
416 6	സമയത്തിന്റെ വില	355
417 7	അപൂർണ്ണമായ സന്യാസിയുടെ മരണം	356
418 8	അശ്രദ്ധമായ സന്യാസിയുടെ മരണം	358
419 9	പ്രത്യേക ന്യായവിധി	359
420 10	രോഗിലേപനം	360
421 11	ലോകം വിട്ടുപിരിയുന്ന ആത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന	361
422 12	മരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കം	363

യൽദാ-ദനഹാക്കാലം

ധ്യാനം 1

ജനവരി 1

ചേലാകൻ്റെ തിരുനാൾ

“എട്ടു ദിവസം തികഞ്ഞു. പരിചേരണത്തിനുള്ള സമയമായി ശിശുവിനു” ഈശോ എന്നു പേർ നല്കപ്പെട്ടു. (ലൂ. 2:21)

മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ദിവസം പ്രത്യേകമായി നാം ഓർക്കുന്നത്.

- 1 ആരംഭം.
- 2 നമ്മുടെ കർത്താവിനു ഈശോ എന്നു പേർ നല്കപ്പെട്ടത്.
- 3 കർത്താവിൻ്റെ ചേലാകൻ്റെ.

നവവത്സരം എങ്ങനെയാണ് ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്ന് തിരുസഭ നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഈശോ എന്ന തിരുനാമം സ്നേഹത്തിൻ്റെ പര്യായമാകുന്നു. ഈശോമൗശിഹായുടെ നേരെയുള്ള തീക്ഷണമായ സ്നേഹത്തോടും തിരുനാമത്തിനു് അർഹമായ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശുഷ്കാന്തിയോടും ആരംഭിക്കണം.

ചേലാകൻ്റെ വസരത്തിൽ ഈശോ ആദ്യമായി തിരുരക്തം ചിന്തി. നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഈശോയുടെ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രവൃത്തി മതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹാധികൃതം അവിടുത്തെ നിബ്ബന്ധിച്ചത് അവസാനത്തുള്ളി രക്തംവരെ ചിന്തി നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ്. അതിൻ്റെ തുടക്കമായി ജനനത്തിൻ്റെ എട്ടാം ദിവസത്തെ പരിചേരണസമയത്തു് പരിശുദ്ധമായ തിരുരക്തം അവിടുന്ന് ചിന്തി. തിരുപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവണതകളെയും നിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹൃദയപരിചേരണത്തോടുകൂടെ പുതുവർഷം നാം ആരംഭിക്കണം.

രക്തം ജീവൻ്റെ ചിഹ്നമാകുന്നു. സ്വരക്തം ചിന്തിക്കൊണ്ടു് ലോകരക്ഷാർത്ഥം തന്നെത്തന്നെ ബലിയർപ്പിച്ച ഈശോയോടുകൂടെ ദൈവമഹത്വത്തിനായും നമ്മെയും നമുക്ക് നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നവവത്സരത്തെയും നാം പ്രതിഷ്ഠിക്കണം.

നിത്യപിതാവിനോടുള്ള അനുസരണത്തെപ്രതി
ചേലാകമ് നിയമത്തിന് ഈശോ തന്നെത്തന്നെ
വിയേയനാകുന്നു.

ദൈവമെന്ന നിലയിൽ ചേലാകമ്നിനിയമത്തിന് അവിടുന്ന് വിയേയനല്ലായിരുന്നെങ്കിലും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നാശത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്ന ആദ്യമനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേട് എന്ന ധാപത്തിന് പരിഹാരമായി ചേലാകമ്ത്തിന് അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ വിയേയനാക്കി. “നിയമം കാക്കുക, നിയമം നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും.”

ദാസ്യത്തിന്റെയും പാപത്തിന്റെയും അടയാളമായ ചേലാകമ്ത്തിന് വിയേയനാകുന്നത് അഭിമാനക്ഷയമായി അവിടുന്ന് കരുതിയില്ല. പരിശുദ്ധനിൽ പരിശുദ്ധന്റെ അഗാധ എളിമ. ദൈവപുത്രന്റെ എളിമയെ നീയും അനുഭവിക്കുക. എളിമയുള്ളവർക്കു ദൈവം തന്റെ ദാനങ്ങളെ നല്കുന്നു. അഹങ്കാരിയെയോ അവൻ ദൂരേനിന് അറിയുന്നു.

ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായ ചേലാകമ്ത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ പരിചേദനമാകുന്ന മാമോദീസായാക്കി ഈശോ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. “ഈശോമശിഹായിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു നാമെല്ലാം അവിടുത്തെ മരണത്തിലും പങ്കുകാരാകാൻ വേണ്ടിയാണ് ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടേ.” ജ്ഞാനസ്നാനംവഴി നാം അവിടുത്തോടുകൂടെ മൃതരായി സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. മശിഹാ മരിച്ചതിനുശേഷം പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തോടെ ഉയർന്നുവന്നു. അതുപോലെ നാമും ഒരു പുതിയ ജീവിതം നയിക്കണം. (റോമ 6:3-4). ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ലഭിച്ച വരപ്രസാദംവഴി മശിഹായുടെ ജീവൻ അംശികളായിരിക്കുന്ന നാം തദനുസരണം ജീവിക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരത്രെ.

ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തോടുള്ള ഭക്തി

ആരാധ്യമായ ഈശോ എന്ന തിരുനാമം, ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം, നന്മ, വിശുദ്ധി, ശക്തി, കരുണ, സ്നേഹം എന്നിവയെല്ലാം പ്രഭൃയാതിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണതനിമിത്തം ഈശോ സഹിച്ചിട്ടുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ, അവമാനങ്ങൾ, പീഡനങ്ങൾ എന്നിവയെ എല്ലാം ഈ നാമം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ തിരുനാമത്തോടുള്ള ഭക്തി ആത്മരക്ഷാത്മമുള്ള നിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഉപാധികളും അവിടുന്ന് സമൃദ്ധമായി പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവനീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുരക്തത്തിന്റെ അവസാനത്തുള്ളിവരെ അവിടുന്ന് ചിന്തിച്ചു. വിലയേറിയ ഈ കൃപാദാനങ്ങളെ നീ ശരിയായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് സഹിച്ചതെല്ലാം വ്യർത്ഥമായിപ്പോകും.

ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തോടുള്ള സ്ഥായിയായ ഭക്തി അയല്പുരാമന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സർപ്പാത്മനാ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ അദ്ധ്വാനമേറിയ ജീവിതവും, വേദനകരമായ മരണവും ആത്മരക്ഷയിൽ അവിടുത്തേക്കുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹത്തിന്റെ അവിതർക്കിത തെളിവത്രെ. നിന്റെ ദൈവവിളിവഴി അവിടുത്തെ അദ്ധ്വാനങ്ങളിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും നീയും പങ്കുചേർന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ചെലവാക്കുന്ന മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി നീ രൂപാന്തരപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 4 ജനുവരി 4

ഈശോയുടെ തിരുനാമം നാം എങ്ങനെ വഹിക്കണം

ഈശോ എന്ന നാമം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ അടയാളമാണ്. മഹത്വത്തിന്റെയും വിജയത്തിന്റെയും ചിഹ്നമായി യേശു എന്ന നാമത്താൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുണ്യവാന്മാർ മുദ്ര കുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഗണത്തിൽ ചേരണമെന്നുള്ളപക്ഷം നാമും ഈ മുദ്ര വഹിക്കണം. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിലും മനസ്സിലും ഹൃദയത്തിലും ഈ മുദ്ര പതിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈ മധുരമായ തിരുനാമം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത വചനത്തിന്റെ മറ്റൊല്ലാ നാമങ്ങളെക്കാൾ ഉപരിയായി അവിടുത്തെ ഉന്നതാഭൂതങ്ങളെ നമ്മെ കാൽപ്പെടുത്തുന്നു.

അങ്ങയുടെ നേരെയുള്ള ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ കത്തിജ്വലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ വിശുദ്ധ തിരുനാമത്തെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നാം മുദ്രിതമാക്കണം. ശത്രുവിനോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നമുക്ക് ഉന്മേഷം പകർന്നുതന്നതിനും സൽപ്രവർത്തികൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ ഭ്രമങ്ങളിൽ ഇതിനെ മുദ്രയായി പതിക്കണം. “നിന്റെ സകല ബലഹീനതകൾക്കും പരിഹാരം ഈശോയെന്ന പരിശുദ്ധ തിരുനാമത്തിൽ നീ കണ്ടെത്തും” എന്ന് വി. ബണ്ണാർഡ് പറയുന്നു.

ഈ പരിശുദ്ധ തിരുനാമം നിന്റെ അധരങ്ങളിൽ തിളയായും പതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതു പതിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി കൂടെക്കൂടെ ആ നാമത്തെ നീ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക.

ക്കണം. ഈശോയുടെ തിരുനാമം ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയാകുന്നു. എത്രത്തോളം അതിൽനിന്നു പകർന്നു കൊടുക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം അതു സ്വപഥവും ഫലദായകവുമായി ഭവിക്കും. അതു സ്മരണയാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രകാശത്തിനു അഖിലാണ്ഡ സീമയല്ലാതെ മറ്റൊരു സീമയില്ല. എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളെയും അവിടുത്തെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ

ധ്യാനം 5 ജനുവരി 5

യേശുവിന്റെ തിരുനാമം വഹിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് (തുടർച്ച)

ഈ പരിശുദ്ധതിരുനാമത്തെ യോഗ്യതാപൂർവ്വം വഹിക്കുന്നതിനു ഏതു അരൂപിയിൽ ഈശോ അതിനെ വഹിച്ചുവോ അതേ അരൂപിയിൽ നാമും വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യമാക്കി, അടിമയുടെ പ്രകൃതി സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ താഴ്ന്നിരുന്നതോളം, അതേ ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. (പീലി. 2:7,8) കണ്ടാലും അനുസരണത്തിന്റെ അരൂപി: കരിശിലെ മരണത്തോളം കണ്ടാലും മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് ഏറ്റവും ഭീതിജനകമായ പീഡനങ്ങളിലും പരിശോധനകളിലും ധൈര്യത്തിന്റെയും സ്ഥിരതയുടെയും അരൂപി! കരിശിലല്ലാതെ നമുക്ക് രക്ഷയില്ല. അതുവഴിയല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിപ്പാനുമാവില്ല.

ഈ പരിശുദ്ധ തിരുനാമത്തെ യോഗ്യമായി ധരിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സമൃദ്ധിയായി നല്കപ്പെടുന്നു. അതോടുകൂടെ പ്രകാശവും സന്തോഷവും നിത്യസൗഭാഗ്യവുമുണ്ട്. ജാതികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു ആരോടാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അപ്പസ്തോലന്മാരോട് ചോദിക്കുക. ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തോട് എന്നായിരിക്കും അവർ നല്ലന്ന മറുപടി. ഭൗമികശക്തികളുടെമേൽ വിജയം ഘോഷിക്കുന്നതിനു, തങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കിയതു് എന്താണെന്ന് രക്തസാക്ഷികളോട് ചോദിക്കുക. ഈശോയുടെ മഹത്തരമായ തിരുനാമം എന്നായിരിക്കും അവരുടെ മറുപടി.

ഈ പരിശുദ്ധ തിരുനാമത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ വിശുദ്ധന്മാർ കൃപയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും ഉന്നതപദവി പ്രാപിച്ചു. വി. ബെർണാർഡ് പറയുന്നു. "ഈശോയുടെ രക്ഷാകരമായ നാമം എന്റെ മനസിൽ ഉദിച്ചാലുടനെ എന്റെ വികാരങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങുന്നു. എന്റെ ദുഃഖം നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്റെ പരീക്ഷ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈ മധുരനാമം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ സൗമ്യനും ഹൃദയഘോഷമുള്ളവനും സകല സൂക്തങ്ങളാലും അലംകൃതനുമായ ഒരു വ്യക്തയെത്രെ എന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ കാണുന്നത്. അതേസമയം ഈ

ആൾ ഭരൻറെ കൃപാസഹായം എനിക്ക് നല്ലന്നവനും എൻറെ അനു
കരണത്തിനായി സ്വപമാതൃക കാണിച്ചുതന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവ
മാകുന്നുവെന്നും ഞാൻ ഓത്തുപോകുന്നു.” വി. ബണ്ണാർഡിനെപ്പോലെ
നീയും ചിന്തിക്കുക.

ധ്യാനം 6

ജനുവരി 6

ദനഹാ തിരുനാൾ

ഈ ദിവസം പൗരസ്ത്യർ നമ്മുടെ കത്തോലിക്കൻ മാതൃഭാഷയിൽ
യേശു പാശ്ചാത്യർ വിഭാഗമാകട്ടെ ആരാധനയേയും സ്തുതിക്കുന്നു. അ
പ്പോൾ യോഹന്നാനിൽനിന്നും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഈ
ശോ ഗ്ലീലിലായിൽനിന്നും യോദ്ദനാനിൽ യോഹന്നാൻറെ മുമ്പിലെ
ത്തി. യോഹന്നാനാകട്ടെ “അങ്ങിയിൽനിന്നും ഞാൻ ജ്ഞാനസ്നാനം
സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കെ അങ്ങ് എനോട് അത് ആവശ്യപ്പെടുക
യോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ തടഞ്ഞു. ഈശോ ഉത്തര
മരുളി. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ നടക്കട്ടെ. സകല നീതിയും പുത്തിയാ
ക്കുന്നത് ഉചിതമാണല്ലോ. അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ അതിന് സമ്മ
തിച്ചു. (മത്താ. 3:13-15) മാലാഖമാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന അവിടു
ത്തെ ശിരസ്സീന്മേൽ എത്ര ഭക്ത്യാദരവോടു കൂടെയായിരിക്കണം യോ
ഹന്നാൻ കൈവെച്ചത്! അഗാധമായ എളിമയോടുകൂടെയല്ലാതെ ദൈ
വത്തോടടുപ്പമില്ലാത്ത ആത്മാവ്, ദൈവത്തെയാ, തന്നെത്തന്നെയോ
അറിയുന്നില്ല.

ഭയവിഹ്വലനായിത്തീർന്ന തന്റെ മുന്നോടിയെ ധൈര്യപ്പെടു
ത്തിക്കൊണ്ട് ഈശോ അരുൾചെയ്യുന്നു. “ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ നടക്കട്ടെ.
ഇങ്ങനെ സകല നീതിയും പുത്തിയാക്കുന്നത് നമുക്കുചിതമാകുന്നു.”
ദൈവതിരുവിഷ്ണു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതു താഴ്ന്ന പ്രവൃത്തിയെയും ഉ
ദാരമായ ഭക്തിയോടെ ആലിംഗനം ചെയ്യണം. മററുള്ളവരെ ഉപ
ദേശിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ എളിമയോടും മനസ്സാപത്തോടും കൂ
ടെ എല്ലാ പുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിക്കണം. ഇങ്ങനെ അഭ്യസിക്കപ്പെ
ടുന്ന എളിമയാണ് പുണ്യമായ നീതി.

ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിഞ്ഞയടുത്ത ഈശോ വെള്ളത്തിൽനി
ന്നും കരേറി. അപ്പോൾ ആകാശം തുറക്കപ്പെടുന്നതും, പരിശുദ്ധാത്മാ
വ് പ്രാവിൻപ്പോലെ അവിടുത്തെ മേൽ എഴുന്നള്ളിവരുന്നതും കാ
ണപ്പെട്ടു. “ഇവൻ എൻറെ പ്രിയപുത്രനാണ്. ഇവനിൽ ഞാൻ
സംപ്രീതനായിരിക്കുന്നു എന്നൊരു ശബ്ദം ആകാശത്തുനിന്നു മുഴങ്ങി”
(മത്താ. 3:10,11). നിൻറെ മാതൃഭാഷയിലും പരിശുദ്ധാത്മാ നൽവാ
നിനക്കു നല്ലപ്പെടുകയും ദൈവത്തിൻറെ വാത്സല്യപുത്രൻ എന്ന നില
യിലേക്ക് നീ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വരപ്രസാദജീവനെ
കണ്ണിൻറെ കൃഷ്ണമണിപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക.

ധ്യാനം 7

ജനുവരി 7

വിദ്വേഷങ്ങളുടെ ദൈവവിളി

അവർ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മരിയാംബികയോടുകൂടെ ശിശുവിനെ കണ്ടു. അവർ സാഷ്ടാംഗം വീണു് അവിടുത്തെ ആരാധിക്കയും തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപപത്രങ്ങൾ തുറന്നു് സ്വപ്നവും മീറയും കുത്തിരികയും അവിടുത്തേക്കു് കാഴ്ചവസ്തുക്കളും ചെയ്തു. (മത്താ: 2: 11) വിദ്വേഷങ്ങളെ ലഭിച്ച വിളി സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള ആഹ്വാനമായിരുന്നു. പുൽക്കൂട്ടിലെ ശിശുവിൽ ലോകരക്ഷകനായ ദൈവത്തെ അവർ ദർശിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതു രൂപത്തിൽ കാണപ്പെട്ടാലും ഈശോയെ ആരാധിച്ചാണുള്ള വിശ്വാസം നിനക്കുണ്ടോ?

വിദ്വേഷങ്ങളെ ലഭിച്ച വിളി ദൈവസ്നേഹത്തിലുള്ള ആഹ്വാനമായിരുന്നു. രാജകൊട്ടാരത്തിലെ സുഖസൗകര്യാദികളെല്ലാം പരിത്യജിച്ചു് ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി വിട്ടുപോയവർക്കു് അവർ ഇറങ്ങിത്തീർച്ച. യാത്രാക്ലേശങ്ങൾ അവരെ പിന്തിരിപ്പിച്ചില്ല. അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർത്തിജ്വലിച്ച ദൈവസ്നേഹം, പിൻക്കാലങ്ങളിൽ ഈശോയെപറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും, രക്തസാക്ഷിമരണം കൈവരിക്കുന്നതിനും അവരെ പ്രാപ്തരാക്കി.

വഴിമധ്യേ നക്ഷത്രം അവർക്കു് അപ്രത്യക്ഷമായെങ്കിലും അവർ പരാംഗമുഖരായില്ല. ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വിളിയെ പിൻതുടരുകയാണ് അവർ ചെയ്തതു്. ജീവിതയാത്രയിലുണ്ടാകുന്ന പരീക്ഷകൾ നമ്മെ നീരാശരാക്കാതെയിരിക്കട്ടെ. “ജയിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ജീവകിരീടം നല്ലും”. ദൈവപുത്രൻ പാപത്തിൽ പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ജീവിതക്ലേശങ്ങളിൽനിന്നു് നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കിയിട്ടില്ല. അവയെ തന്നത്താൻ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ശുദ്ധീകരിക്ക മാത്രമെ ചെയ്തുള്ളു.

ധ്യാനം 8

ജനുവരി 8

ദൈവാഹ്വാനത്തോടുള്ള വിദ്വേഷങ്ങളുടെ സഹകരണം

“എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷപെടണമെന്നും സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു” (1 തിമോ: 2:4) അതിലേക്കു് അവിടുത്തു് എല്ലാവരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്തതും രക്ഷ പ്രാപിക്കാനുള്ള ഉപാധികൾ ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ സഹകരണം കൂടാതെ അവ ഫലമണിയുകയില്ല. ദൈവകൃപയോടുള്ള നിന്റെ സഹകരണം എങ്ങനെ?

ദൈവാഹ്വാനം നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഭഞ്ജിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ അതിനെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ആന്തരികപ്രചോദനത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതിനും, പിന്തുടരുന്നതിനും വിദ്വേഷം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവർ ശരിയായി വിനിയോഗിച്ചതിനാൽ അവർ മന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദൈവതിരുമനസിനു കീഴടക്കുന്നവർ നാമും അവരെ അനുസരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

“വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ അനേകർ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരോ ചുരുക്കം. (മത്താ. 2:10) അത്യന്തനക്ഷത്രം ദർശിച്ച അനേകരിൽ ഈ വിദ്വേഷം മാത്രം ദൈവിക പ്രചോദനത്തെ അനുധാവനം ചെയ്തു. യാത്രാക്ലേശങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും മനുഷ്യരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പരിഹാസത്തെയും മറ്റു ലൗകികചിന്തകളെയും തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടും അവർ മുന്നേറി.

“കടന്നുപോകുന്ന ദൈവത്തെ നാം ഭയപ്പെടണം. അവസരം നമ്മെ കാത്തു നില്ക്കുകയല്ല”

ധ്യാനം 9

ജനുവരി 9

വിദ്വേഷം തടയാൻ പരിപാടി

അത്യന്തനക്ഷത്രം വിദ്വേഷം വഴികാട്ടിയായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്വാധീനത്തിനു വഴിപെട്ട് അവർ സന്തോഷത്തോടും ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെ യാത്ര തുടർന്നു. അവരുടെ സംസാരം ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രം. അവിടുത്തെ മാത്രം അവർ ആശ്രയിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തുന്നതിനായി അവർ തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം പരിത്യജിക്കുന്നു. അവരുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ അനുസരിക്കുക.

വിദ്വേഷം തടയാൻ പരിപാടി സമീപിച്ചപ്പോൾ നക്ഷത്രം അപ്രത്യക്ഷമായി. എങ്കിലും അവരുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും കുറയുന്നില്ല. അവർ യാത്ര തുടരുകയാണ് ചെയ്തു. സ്വന്തം കുറ്റം കൊണ്ടല്ലാതെ ആഭ്യന്തരീകാശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ക്ഷമാപുഞ്ചും അതിനെ സഹിക്കണം. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളോടുള്ള പറ്റാമെന്നമോ, മറ്റുവല്ല ക്രമരഹിതമായ വികാരമോ കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിനെ ഭയപ്പെടുകയും, വിനാവിളംബം അവയെ മനസ്സിൽനിന്നകറ്റുകയും വേണം.

അവർ യാത്ര തുടർന്നപ്പോൾ നക്ഷത്രം വീണ്ടും അവർക്ക് കാണപ്പെട്ടു. അതിൽ അവർ അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു. (മത്താ. 2:10) ഈ വിശ്വാസവഴികാട്ടി ഈശോയും മറിയാമുമാ ആയിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അവരെ ആനയിച്ചു. നിന്റെയും അനേകപണ്ഡിതന്മാരുടെയും ആശങ്കകളെയെല്ലാം പ്രാപ്യസ്ഥാനം ഇതായിരിക്കട്ടെ. വിദ്വേഷം തടയാൻ

പ്ലോലെ വിശ്വസ്തതയോടും സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയോടും ധൈര്യത്തോടും കൂടെ ഈശോയെ അന്വേഷിക്കുന്ന പക്ഷം നീയും അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തും.

ധ്യാനം 10

ജനുവരി 10

വിദ്യാന്മാർ ബേതീലഹേമിൽ എത്തുന്നു

രാജാധിരാജാവു് തന്റെ അമനയായി തിരാഞ്ഞടുത്തിരിക്കുന്ന കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പൂജരാജാക്കന്മാർക്കു് ഉണ്ടായ വിസ്തയം എത്രമാത്രം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണം. അനാകഷകമായ ഈ ഗൃഹകളുന്മാരുടെ ഗൃഹമായ ഈ ലോകത്തിന്റെ സാദൃശ്യമാകുന്നു. സ്വസാന്നിധ്യംകൂടാതെ അതിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാനാണു് താൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു് അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ രാജാവിനെ ഈ നികൃഷ്ടമായ വസതിയിൽ ദർശിക്കുന്ന ഏതൊരുവനാണു് ലൗകികമായ ഉല്ലാഷംകൂടിയ വെളിച്ചത്തുവാൻ സാധിക്കുക? നക്ഷത്രം ഈ ലോകമാന്യന്മാരുടെ വസതിയ്ക്കു മീതെയല്ലാ, പിന്നെയോ, ഹൃദയശാന്തതയും സമാധാനവും വിലസുന്ന ദരിദ്ര കുടിലിന്റെ മീതെയത്രെ പ്രകാശിക്കുന്നതു്.

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു് സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കുന്ന പുൽക്കൂടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. നിത്യവചനം സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗീകരണത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ ചെന്നെത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കു് അസാദ്ധ്യമായിരുന്നതിനാൽ ഇഷ്ടംപോലെ അവർക്കു സമീപിക്കാമായിരുന്ന ഈ അധഃസ്ഥിത ലോകത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങിവരുവാൻ അവരുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹം അവിടുത്തെ നിർബന്ധിച്ചു. വിശ്വാസക്കണ്ണുകൾക്കു് ഈ ദിവ്യരഹസ്യത്തിൽ അവിടുത്തെ ശക്തിയും കരുണയും ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. രണ്ടു മൃഗങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ശയിക്കുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രം അവിടുത്തെ സ്നേഹം തൃപ്തിയടയുന്നില്ല. ഇനിയൊരിക്കൽ രണ്ടു കളുന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ അവിടുത്തെ നാം ദർശിക്കും.

പത്തൊഴുത്തിലും പുൽക്കൂട്ടിലും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് ആസ്വാദ്യകരമായ ഒരു വസ്തുവും നാം കാണുന്നില്ല. അവിടുത്തെ ദുർഗ്ഗന്ധത്തെ പ്രാണേന്ദ്രിയം വെറുക്കുന്നു. വൈകോൽ കിടക്കയുടെ പരുപരുപ്പം തണുപ്പിന്റെ കാഠിന്യവും സ്വർഗ്ഗേന്ദ്രിയത്തെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ശോയുടെ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തിന്റെ ഈ മാതൃക നാം അനുകരിക്കണം.

പുജരാജാക്കന്മാരുടെ ആരാധന

പുജരാജാക്കന്മാർ പുൽക്കൂട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഈശോയെയും മറിയത്തെയും അവർ കണ്ടു. അതോടെ അവരുടെ വിശ്വാസം പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു. കിഴക്ക് നക്ഷത്രം കണ്ടപ്പോൾ പ്രപഞ്ചരാജാവ് ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ തങ്ങളുടെ രാജ്യം വിട്ടിറങ്ങിയ അവർ ഈ പുണ്യത്തിന്റെ വീരോചിതമായ ഒരു പ്രവൃത്തി നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു. നക്ഷത്രം അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടും സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയോടെ അവരുടെ യാത്ര തുടർന്നപ്പോൾ അതിലും കൂടുതൽ വീരോചിതമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ് അവർ ചെയ്തത്. പുൽക്കൂട്ടിൽ അവർ പ്രദർശിപ്പിച്ച വിശ്വാസം ഇവ രണ്ടിനെയും അതിശയിക്കുന്നതായിരുന്നു. വൈയ്ക്കോൽ പുറത്തു കിടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശിശു അഖിലാഞ്ചലത്തിന്റെ ദൈവവും കർത്താവും ആകുന്നുവെന്നു അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസക്കണ്ണു ആത്മാവിനെ എത്രമാത്രം തുളച്ചു കയറുന്നതാകുന്നുവെന്നു കാണുക.

അവർ സാഷ്ടാംഗം വീണു അവിടുത്തെ ആരാധിച്ചു (മത്താ: 2:11) ഈ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ബാഹ്യമായ ആരാധനയെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ആരാധന ബാഹ്യമാത്രമായിരുന്നില്ല. ഹൃദയത്തെ എളിമയോടെ ദിവ്യശിശുവിനു കീഴ്പ്പെടുത്തി കൊടുത്തുകൊണ്ടു ആന്തരിക ആരാധനയും അവർ അർപ്പിച്ചു. സ്വർഗ്ഗീയ പ്രകാശത്തെ മുഴുവൻ ആകർഷിച്ചെടുക്കുന്ന എളിമയെന്ന പുണ്യം എത്ര ശക്തിമത്താണ്. പ്രാർത്ഥനയിലും വി: കുർബാനാനുഭവത്തിലും ദൈവം എത്ര നല്ലവനാണെന്നു തെളിയിച്ചറിയുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പുജരാജാക്കന്മാരുടെ എളിമയെ നീയും അനുകരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ എളിമ ബാഹ്യമാത്രമാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഈശോയെയും മറിയത്തെയും ദർശിച്ചപ്പോൾ പുജരാജാക്കന്മാരുടെ സന്തോഷം സമ്പൂർണ്ണമായി. പരമോന്നതനായ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അവർക്കു അനുഭവവേദ്യമായ സന്തോഷം അവരുടെ യാത്രാക്ലേശങ്ങളെയെല്ലാം അധികരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇത്ര സജീവമായ വിശ്വാസത്തോടും എളിമയോടുംകൂടെ ഈശോയുടെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്രകാരമുള്ള ആദ്ധ്യാത്മീകസന്തോഷം നിനക്കും അവിടുന്ന് പ്രദാനം ചെയ്യും.

പുജരാജാക്കന്മാരുടെ നേർച്ച സമർപ്പണം

രാജാക്കന്മാർ ദിവ്യശിശുവിനെ ആരാധിച്ചശേഷം അവരുടെ നിക്ഷേപപത്രങ്ങൾ തുറന്ന് പൊന്നും, മീറയും, കുന്തിരിക്കവും അവിടുത്തെക്ക് കാഴ്ചവെച്ചു. ഈ സമ്മാനങ്ങൾ കാഴ്ചയുണ്ടാക്കി അവർ അഭ്യസിച്ച പുണ്യങ്ങളെ പ്രത്യേകം കുറിക്കുന്നു. പൊന്നും സ്നേഹത്തെയും, മീറ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തെയും, കുന്തിരിക്കം ഭക്തിയെയും കുറിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രൻ അപ്പിള്ളുവാൻ അഹതയുള്ളതൊന്നും എനിക്കില്ല എന്ന് നീ പറയരുത്. നിനക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സമയംതന്നെ ഒരു വലിയ നിക്ഷേപമാണ്. അതിന്റെ ഓരോ നിമിഷവും ദൈവതീർത്ഥ സന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു. അതിനെ മുഴുവനായി ഈശോയിക്കു കാഴ്ചവെക്കുക.

വിദ്വാനമാരുടെ ഈ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ ഈശോയുടെ മൂന്നു പദവികളെ കുറിക്കുന്നു. പൊന്നും അവിടുത്തെ രാജാധികാരത്തെയും മീറാ അവിടുത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥബലിയെയും കുന്തിരിക്കം അവിടുത്തെ പുരോഹിതപദവിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിന്റെ രാജാവും ദൈവവും ആയി ഈശോയെ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും നിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെന്ന നിലയിൽ അവിടുത്തെ സതീക്ഷണം സ്നേഹിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും ദിനംപ്രതി കുരിശിൽ സ്വയം ബലിയുണ്ടാക്കുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥനെന്ന നിലയിൽ നിന്നെ മുഴുവനായി അവിടുത്തെക്ക് സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ദൃഢമായി നിശ്ചയിക്കുക.

വിശുദ്ധരായ ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നേർച്ചകളെയും എത്ര ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തോടെയാണ് ഈശോ അംഗീകരിക്കുന്നത്. അവരുടെ നിക്ഷേപങ്ങളെക്കാൾ വിലയേറിയ ദാനങ്ങൾ അവിടുന്ന് അവർക്ക് നല്കി. സ്വർണ്ണത്തിനു പകരം മതത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടരഹസ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ബോധജ്ഞാനത്തെയും കുന്തിരിക്കത്തിനു പകരം ലൗകികമേന്മകളെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിപ്പാനുള്ള ദൈവഭക്തിയെന്ന ദാനത്തെയും, മീറാസ്തു പകരം കുരിശിന്റെയും നിരന്തര നിഗ്രഹത്തിന്റെയും അരൂപിയെയും അവിടുന്ന് അവരിൽ നിവേശിപ്പിച്ചു. നീ എത്ര കുറുകാരനും, നന്ദികെട്ടവനാണെങ്കിലും പാപികളെ അന്വേഷിച്ചുവരുന്ന കർമ്മയുടെ മാതാവു, ഈശോയെ അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ നീ സ്ഥിരപ്പെട്ടു നില്ക്കുകയും നിനക്കുള്ള തെല്ലാം അവിടുത്തെക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവിടുത്തെ ദിവ്യസുതനെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് തീർച്ചയായും നിന്നെ തടയുകയില്ല.

വിദ്യാന്മാരുടെ തിരിച്ചുപോക്ക്

എത്ര ഭക്തിയോടും സ്നേഹവായ്പോടും കൂടെയാണ് വിദ്യാന്മാർ ഈശോയോടും മറിയത്തോടും യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞത്. ഈശോയോടും പരിശുദ്ധ മറിയത്തോടുമുള്ള സംസാരം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ എത്രമാത്രം സ്വർഗ്ഗീയാശ്വാസംകൊണ്ടാണ് നിറച്ചിരുന്നത്. ശിഷ്യാ യുസ്സു മുഴുവൻ ഈശോയോടു വിശ്വസ്തരായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു എത്ര തീക്ഷ്ണതയോടെ അവർ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയും വി: കർബാനാനുഭവവും കഴിഞ്ഞു പുണ്യവാന്മാർക്കടുത്ത ഭക്തിയോടും ദൈവസ്നേഹത്തോടും മടങ്ങിവരുന്നവർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാർ.

ഹേറോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകാതെ മറ്റു വഴിയിൽ കൂടെ സ്വദേശത്തേക്ക് പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ സ്വപ്നത്തിൽ ദൈവം അവരെ അറിയിച്ചതനുസരിച്ചു അവർ മടങ്ങിപ്പോയി. ദൈവപരിപാലന തന്റെ ഭക്തന്മാരെ എത്ര കരുതലോടെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു. വിദ്യാന്മാർ ഒരു ഭൗമികരാജാവു എന്ന നിലയിലാണ് അവിടുത്തെ അന്വേഷിച്ചു വന്നതെങ്കിൽ അവിടുത്തെ അടുക്കൽതന്നെ അവർ വസിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക് അറിയിക്കപ്പെട്ട ഭൗത്യം നിറുപ്പിച്ചശേഷം ഒട്ടും താമസിയാതെ അവർ അവരവരുടെ ദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ മാതൃക നാമും കണ്ടുപഠിക്കണം. നിന്റെ ആത്മീയ അഭ്യസനങ്ങളിൽ എത്ര ഭക്തി തോന്നിയാലും അവയോടുള്ള പറ്റാമണം നിന്റെ കടമ നിറുപ്പാണെന്നിന് പ്രതിബന്ധമാകുന്നപക്ഷം അതു വെറും തട്ടിപ്പു മാത്രമാണെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളുക.

വിദ്യാന്മാർ അവരവരുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നശേഷം ഈശോയുടെ കാര്യത്തിൽ എത്ര വലിയ ശുഷ്കാന്തിയാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. ഈശോയെപ്പറ്റി അവർ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അവർ എല്ലായിടത്തും പരസ്യപ്പെടുത്തി. അവർക്ക് ലഭിച്ച ദൈവവിളിയുടെ കൃപയോടു വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം വർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവർ പുണ്യത്തിൽ അന്വേശനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വരികയും പുണ്യവാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകമാതാവിന്റെ യരുശലേം യാത്ര

മുഴുവൻ നിയമമനുസരിച്ച് മറിയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണസമയം ആയപ്പോൾ ശിശുവിനെ കത്താവിനു സമർപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി

അവർ അവിടുത്തെ യെരൂശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രന്മാരെയെല്ലാം കത്താവിൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നു കത്തനിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ജോഡി ചെങ്ങാലികളെയൊ, രണ്ടു പ്രാവീൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെയോ ബലിയപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

സാധാരണ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഈ നിയമം ദൈവമാതാവിനു ബാധകമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും പ്രത്യേകതയൊന്നും എടുക്കാതെയിരിക്കുന്നത് വലിയ പുണ്യമാണെന്നു കാണിപ്പാൻ അവളും ഹവ്വയുടെ മറ്റു മക്കളോടുകൂടെ ചേരുന്നു. പൊതുനിയമത്തിൽനിന്നു എത്ര എളുപ്പത്തിലാണ് നാം വിടുതൽ അന്വേഷിക്കുന്നത്.

സ്നേഹാഗ്നി പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന പന്തമായും പിന്നീടു സകല മനുഷ്യരുടെയും വീണ്ടെടുപ്പു വിലയായി തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്ന ഹോമബലിയായും പരി: മാതാവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ ഈശോയെ ദർശിക്കുക.

എത്ര ഗൗരവമായ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടെയാണ് പരിശുദ്ധ മറിയം ദൈവാലയത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. അനേക കന്യകകളും മാതാക്കളും ഈ മനോഹര ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു കന്യകമാതാവു ഒരിക്കലും ഇതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. അനേകം മനുഷ്യരുടെയും മാലാഖമാരുടെയും ആരാധന ഇവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആരാധനയായ ദൈവത്തിന്റെ ആരാധന ഇതിനുമുമ്പു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ ചേതോവികാരങ്ങളോടു നീയും ആരാധനയ്ക്കായി ദൈവാലയത്തിലേക്ക് പോകുന്നപക്ഷം എന്തുമാത്രം സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളാണ് നിനക്കു ലഭിക്കാവുന്നത്!

ധ്യാനം 15

ജനുവരി 15

പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണം

ന്യായപ്രമാണപ്രകാരമുള്ള ശുദ്ധീകരണത്തിനു വിധേയമായതിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം പ്രദർശിപ്പിച്ച അനുസരണം, സ്നേഹം എന്നിവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. നിയമമല്ല സ്നേഹമാണ് അവളെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. നല്ലതു ദിവസത്തേക്ക് ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിലുള്ള ആത്മീയാശ്വാസം അനുഭവിക്കാതെ അവൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ദൈവാലയ വാതിൽക്കൽ മറ്റു സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സിംഹാസനമായ (sanctuary) അവളും കാത്തുനിന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും തന്റെ ദിവ്യസുതന്റെ മനസാലെയുള്ള ന്യായപ്രമാണവിധേയതയെ അനുഭവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് അവൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്.

ഈ രഹസ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധകന്യക പ്രദർശിപ്പിച്ച എളിമയും ദാരിദ്ര്യത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തിയും പ്രശംസനീയമാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അനിതരസാധാരണമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ബലഹീനയും പാപിയുമായ ഒരു സ്ത്രീയെപ്പോലെ പരിഗണിക്കപ്പെടുവാനാണ് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചത്. ദരിദ്രരുടെ വഴിപാടായ രണ്ടു ചെങ്ങാലികളെയോ, പ്രാവിൻകഞ്ഞുണ്ടളെയോ അപ്പിച്ചതിൽ വി. ദാരിദ്ര്യത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തി തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. പരി. മാതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ഈ പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചേ മതിയാവൂ. പരിശുദ്ധ മറിയം വഴി സകല അനുഗ്രഹവും നല്ലപ്പെടണമെന്നാണ് ദൈവനിശ്ചയം.

പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവു് അത്യന്തഭക്തിയോടും വണക്കത്തോടുംകൂടെ തന്റെ വഴിപാട് അപ്പിച്ചു. അവളുടെ സവിശേഷമായ അടക്കമൊതുക്കമാണ് അവളെ തിരിച്ചറിവാൻ വി. ശെമ്മാടാനെ സഹായിച്ചത്. നിന്റെ ദൈവഭക്തി ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരവും അടക്കമൊതുക്കും മനുഷ്യക്ക് സന്മാതൃകയുമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം ആന്തരീകവും ബാഹ്യവുമായ എല്ലാ പെരുമാറ്റങ്ങളും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം.

ധ്യാനം 16

ജനുവരി 16

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ദിവ്യസുതനെ ദൈവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു

ദൈവം യഹൂദജനത്തിനു നല്കിയ നന്മകളെ ഓർത്ത് ആദ്യജാതന്മാരെ ദൈവത്തിന് നേച്ചുയായി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിയമത്തിന്റെ ന്യായയുക്തതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ദൈവം നിനക്ക് നല്കിയിട്ടുള്ള നിരവധി നന്മകളെപ്രതി ദൈവത്തിന് നിന്നെ മുഴുവനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ നീയും ബാധ്യസ്ഥനാണ്. 'മകനെ നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരിക' എന്നരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട് കലവറ കൂടാത്ത സമർപ്പണത്തിന് അവിടുന്ന് നിന്നെ വിളിക്കുന്നു.

കാഴ്ചയെപ്പിടിക്കുന്ന ആളും അർപ്പണവസ്തുവും സകല ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഇരിപ്പിടവും ജീവിക്കുന്നവരുടെയും മരിച്ചവരുടെയും ആദ്യജാതനും നിത്യപിതാവിന്റെ സ്നേഹഭാജനവുമായ ദൈവനരനെ സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധയായ മാതാവു് കാഴ്ചയെപ്പിടിക്കുന്നു. ഏറ്റവും വേദനകരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും അവമാനകരമായ മരണം കൈവരിക്കുന്നതിനുമായി ഈശോയും നിത്യപിതാവിന് തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിക്കുന്നു.

ന്യായപ്രമാണ വിധിപ്രകാരമുള്ള അഞ്ചു് ഷേക്കൽ ദ്രവ്യം നല്ലി പരിശുദ്ധ കന്യക തന്റെ ദിവ്യസുതനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നു. എത്ര വലിയ എളിമ! കുരിശിൽ ഈശോ സഹിപ്പാനിരിക്കുന്ന അഞ്ചു്

തിരുമുറിവുകൾകൊണ്ട് നിന്നെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് പരിശുദ്ധ കന്യക തന്റെ ദിവ്യസുതനെ ഇങ്ങനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നത്. ഇത്ര വലിയ വാത്സല്യത്തോടെ മാധ്യസ്ഥകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഈ നല്ല അമ്മയോട് കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കുക.

ധ്യാനം 17

ജനുവരി 17

വി. ശൈമൊൻ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

മ്ശിഹായുടെ ജനനരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ സിദ്ധന്റെ ഭാഗ്യത്തെയും മ്ശിഹായെ കാണുന്നതുവരെ മരണം ആസപദിക്കയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മ വാഗ്ദത്തത്തെയും പരിചിന്തിക്കുക. നിന്റെ നിയമങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിക്കുന്ന പക്ഷം എത്ര ശാന്തമായി ശാരീരിക മരണത്തെ നിനക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ ശരണം വയ്ക്കുക. ലോകം വളരെയൊക്കെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുമെങ്കിലും സാക്ഷാത്തായ ഭാഗ്യം നല്ലവാൻ അവയ്ക്ക് കഴികയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ നന്മകളോ അവിടുത്തെ വാഗ്ദാനങ്ങളെ അതിശയിക്കുന്നവയാകുന്നു.

മ്ശിഹായെ കാണാനും, അവിടുത്തെ മഹിമയെ പ്രകീർത്തിപ്പാനും ഏതെല്ലാം പുണ്യങ്ങളാലാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വി. ശൈമൊനെ ഒരുക്കിയതെന്ന് ധ്യാനിക്കുക. അദ്ദേഹം നീതിമാനായിരുന്നു. ദൈവത്തെ യേശുപ്പിടുന്നു. മ്ശിഹായെ കാണാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിലും വാങ്ങലിലും ജീവിച്ചു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സന്ദർശനത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു മരണസമയത്തു് അവിടുന്ന് നിന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ള പുണ്യങ്ങളാൽ അലാകൃതനായിരിപ്പാൻ ഈ സിദ്ധനിൽനിന്നു പഠിക്കുക.

വി. ശൈമൊനെ ആത്മാവ് ദൈവവലയത്തിലേക്ക് നടത്തുന്നു. അത് ദൈവഭക്തിയുടെയും തീക്ഷ്ണതയുടെയും ആത്മാവാണു്. ദീപ്തകാലമായി നോക്കിപ്പാർത്തിരുന്ന രക്ഷകനെ കൈകളിൽ വഹിച്ചപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് സന്തോഷത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ നിറച്ചു. ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു് നീ തടസ്സമുണ്ടാക്കാത്തപക്ഷം വിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്ക് അങ്ങിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിടത്തോളം ഉള്ള ആനന്ദം നിനക്കും ആസപദിക്കുവാൻ കഴിയും.

വിശുദ്ധ ശൈമൊന്റെ ഗീതം

കർത്താവെ അങ്ങയുടെ തിരുവചനം അനുസരിച്ചു അങ്ങയുടെ ദാസനെ സമാധാനത്തോടെ ഇനി വിട്ടയക്കണമെ. ഏതെന്നാൽ എല്ലാ ജനപദങ്ങളുടെയും മുമ്പാകെ അങ്ങ് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രക്ഷ എന്റെ കണ്ണുകൾക്കൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതു വിജാതികൾക്ക് വെളിപ്പെടുവാനുള്ള പ്രകാശവും അങ്ങയുടെ ജനമായ ഇസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവും ആണ്. (ലൂ. 2:29-32). വി. ശൈമൊൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതനായി ഈശോയുടെ നിഗൂഢമഹിമയിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്നു. ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയും ജാതികളുടെ പ്രകാശവും ഇസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവുമായ ദൈവത്തെ അദ്ദേഹം വാഴ്ത്തുന്നു. തിരുസഭ ശുദ്ധീകരണതിരുനാളിൽ വാഴ്ത്തിയ മെഴുകുതിരി വിശ്വാസികൾക്ക് നല്ലതാണ്. ദൈവപുത്രൻ ലോകത്തിൽ കത്തിക്കുവാൻ വന്ന വിശ്വാസദീപത്തിന്റെ സൂചനയാണിതു്. തിരിനമ്മെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെത്താൻ ദഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈശോ ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദഹിച്ചു ഇല്ലായ്മയാകുവാനിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു കാണിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു ഇസ്രായേലിന്റെ മഹത്വം. ദൈവത്തെയും അവിടുത്തെ ഏകപുത്രനായ ഈശോമശിഹായെയും അറിയുന്നതാണ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ബഹുമതി. ഒരു ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷി പാലിക്കുക. ഈശോയിക്കുവേണ്ടി ആത്മാക്കളെ സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുക. അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുക. ഇവ തന്റെ മഹത്വമായി ക്രിസ്ത്യാനി പരിഗണിക്കണം.

ലോകത്തിന്റെ രക്ഷകൻ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ അതിർത്തിവരെ നീ എന്റെ രക്ഷയാകാൻ വിജാതിയക്ക് നിന്നെ ഞാൻ പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കയാണ്. (യേശു 49:6) സകല ജനങ്ങൾക്കും മുമ്പാകെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (ലൂ. 2:30, 31) എന്ന് വി. ശൈമൊനും പറയുന്നു. അവിടുത്തെ ദിവ്യപ്രകാശം നിന്നെ വലയം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് നീ പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നാൽ നിനക്കു ഒരു വിശുദ്ധനാകാൻ കഴിയും.

യേശുക്രിസ്തു ഈജിപ്തിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നു

യേശുതന്മുറാന്റെ ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള പലായനം ഭയത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നില്ല. ദൈവികബോധജ്ഞാനത്തിന്റെ ഒരു രഹസ്യമാണതു്. ദൈവപുത്രൻ നമുക്ക് മാതൃകയാകുവാൻവേണ്ടി ലോക

ത്തിൽനിന്നും പലായനം ചെയ്യുന്നു. ലോകം നിന്നെ പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ അതിൽനിന്നും ഓടിയകലുക. അതു നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോഴും അതിൽനിന്നും അകന്നു മാറണം.

ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള പലായനം മാനുഷിക ബലഹീനതയുടെ അടയാളമല്ല. പിന്നെയോ ദൈവികശക്തിയുടെ അടയാളമത്രെ. ഹേ റോദേസിയെ ഉടനടി നാമാവശേഷനാക്കുവാൻ ഈശോയിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. ആർക്കും ഒരുപദ്രവവും ചെയ്യരുതെന്നും, എതിർപ്പോ, പ്രതികാരമോ കൂടാതെ ഉപദ്രവങ്ങളെ സഹിക്കണമെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഈശോ അധികാരികൾക്ക് സസന്തോഷം കീഴ്ത്തുന്നു. സൗമ്യതയും മനസമാധാനവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് എല്ലാ ഉപദ്രവവും സഹിച്ചുകൊള്ളുകയാണ്. എത്ര സന്തോഷത്തോടെയാണ് ഈശോ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്തിനു് തന്നെത്തന്നെ കീഴ്ത്തുന്നതു്. വി. യൗസേപ്പ് പിതാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനു് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതും എത്ര ആനന്ദത്തോടെയാണ്. നിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ വകവെക്കാതെ തിരുമനസ്സുപോലെ നിന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു് നിനക്കു് തൃപ്തികരമാണോ?

ഈശോ പലായനം ചെയ്യുന്നതു് മരണത്തെ ഭയന്നല്ല, പിന്നെയോ നമുക്കു് ജീവൻ നല്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴിത്താര നമുക്കു് കാട്ടിത്തരുന്നതിനും എല്ലാ പുണ്യങ്ങളുടെയും മാതൃക ജീവിച്ചു് കാണിച്ചുതരുന്നതിനുമായി അവിടുന്ന് ലോകത്തിലേക്കു് വന്നു. പൈതൽപ്രായത്തിൽ അവിടുന്ന് മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതു് സാധ്യമാകാതെ വരുമായിരുന്നു. “നമ്മെ രക്ഷിപ്പാനുള്ള അവിടുത്തെ ആഗ്രഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ശിശുപ്രായത്തിലെ രക്തധമനികളിലെ രക്തം മതിയായിരുന്നില്ല. മുപ്പത്തിമൂന്നു് സംവത്സരങ്ങൾകൊണ്ടു് സംഭരിച്ച സമൃദ്ധമായ രക്തംതന്നെ വേണ്ടിയിരുന്നു.” എന്നുള്ള വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമത്രെ. വിശ്വാസത്താൽ യേശു നമ്മിൽ ജനിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മിൽ വളരുവാൻ നാം ഇടയാക്കണം. മരിക്കുവാൻ ഇടയകരുത.

ധ്യാനം 20

ജനുവരി 20

ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള ഈശോയുടെ പ്രയാണം

ബന്ധുക്കൾ, സ്നേഹിതർ, സ്വരാജ്യം എന്നിവയോടുള്ള സ്വഭാവവിക പരമാനത്തിൽനിന്നു് നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നതിനു് ഈശോ വിദേശവാസത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങൾ സ്വമനസാ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധ വിക്ടർ പറയുന്നു “സ്വരാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ പുണ്യത്തിൽ കുറഞ്ഞവനാകുന്നു. ലോകത്തെ മുഴുവൻ സ്വന്തരാജ്യമായിക്കരുതുന്നവൻ പുണ്യത്തിൽ മികച്ചവനും ഉദാരനാകുന്നു. ദൈവസേവ

നം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും പരിത്യജിക്കുവാൻ നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം.”

കേവലം ശിശുവായ ഉണ്ണി ഈശോയുടെയും, അവിടുത്തെ വാക്കുപെട്ട മാതാവിന്റെയും, മരുഭൂമിയിൽക്കൂടെ അവരെ നടത്തുന്ന വി. യൗസേഫിന്റെയും തീർത്ഥയാത്രയെ ധ്യാനിക്കുക. ഈ യാത്രയിൽ അവർ എന്തുമാത്രം ഞ്ഞെരുക്കങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരിക്കണം. അവരുടെ ക്ഷമയെയും എളിമയെയും വാക്കുപിപ്പാടുക.

നിത്യപിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണുവും, ദൈവപുത്രന്റെ ദൃശ്യസാന്നിദ്ധ്യവും ദൈവമാതാവിനും യൗസേപ്പ് പിതാവിനും മരുഭൂമിയെ സന്തോഷത്തിന്റെ പരദീപ്തിയാക്കിയിരിക്കുന്ന സജീവ ഉറവയായിരുന്നു. “യേശു കൂടെയുള്ളപ്പോൾ എല്ലാം നന്നായിരിക്കും. യാതൊന്നും പ്രയാസമായി തോന്നുകയില്ല. അവിടുത്തെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ എല്ലാം പ്രയാസമായിരിക്കും” (ക്രിസ്തോ. 2:8)

ഓ ദിവ്യ ഉണ്ണി ഈശോയെ വന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കണമേ. അങ്ങയുടെ പരമസ്നേഹത്താൽ അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

ധ്യാനം 21

ജനവരി 21

ഈശോയുടെ ഈജിപ്ത് പര്യടനം

ഈജിപ്ത് വാസത്തിൽ ഈശോയുടെകൂടെ പരിശുദ്ധമാതാവും യൗസേപ്പ് പിതാവും അനുഭവിച്ച അതിദാരുണമായ ദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക! കൈകളുടെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് അവർ ജീവിച്ചു. തദ്ദേശവാസികളിൽനിന്ന് ഉപകാരത്തെക്കാൾ അധികം ഉപദ്രവമാണ് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. അവയെല്ലാം ദൈവവൃക്കരങ്ങളിൽനിന്ന് സമചിത്തതയോടെ അവർ സ്വീകരിച്ചു. ജനനം മുതൽ മരണം വരെ ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ ഈശോയിക്ക് കൂട്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നീയും അവയെ ഒഴിഞ്ഞുമാറരുത്.

ഈ വിദേശത്ത് ഈശോ അഭ്യസിച്ച് എളിമയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. ഒരു തച്ചുപണിക്കാരന്റെ ജോലിയല്ലാതെ മറ്റൊരു ജോലിയുമില്ലാതെ ഈശോ ഇത്ര ദീർഘകാലം ജീവിച്ചത് എന്തിന്? ദൈവം കല്പിച്ചുതന്ന ജോലികൾ പഠിപ്പുണ്ണി നിർലതയോടെ നിറുപ്പിക്കണമെന്നു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ. മറ്റുള്ളവർ ബഹുമാനവും കീർത്തിയും ആർജ്ജിക്കുമ്പോൾ കേവലം പ്രവൃത്തിരഹിതനായി അഗണ്യനായി ജീവിക്കാനിടയാകുന്നത് സ്വപന്യേഹത്തിന് അസഹ്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ തന്നത്താൻ പറയുക. “നിത്യപിതാവു തന്റെ പ്രിയപുത്രനു നല്കിയത് ഇവയൊക്കെയാണല്ലോ. അവിടുത്തെ പരിവേഷം ധരിക്കുന്നത് എനിക്കു ബഹുമതിയാകുന്നു.”

ദിവ്യ ഉണ്ണിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയെയും ഈ ഏകാന്തതയിൽ ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി അവിടുന്ന് എങ്ങനെ വ്യാപരിച്ചിരുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കുക. പുറജാതികളുടെ അന്ധതയെയും വിഗ്രഹാരാധനയെയും ഓത്ത് അവിടുന്ന് ദുഃഖിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കെല്ലാം പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം അങ്ങിൽ ജ്വലിക്കുന്നു. പരിഹാരബലിയായി തന്നെത്തന്നെ നിത്യപിതാവിന് അവിടുന്ന് അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രക്തംചിന്തൽ അല്പംകൂടെ താമസിക്കുമെങ്കിലും കണ്ണനീർ ഇപ്പോൾതന്നെ ധാരാളമായി അവിടുന്ന് ചിതുന്നു.

ധ്യാനം 22

ജനവരി 22

ഹേറോദേസിന്റെ പരാജയം

അമൽപ്പെടാത്ത ദുർവ്വീകാരങ്ങൾ ഹേറോദേസിൽ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് ചിന്തിക്കുക. ദിവ്യശിശു ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത് തന്റെ കിരീടം അപഹരിക്കാനാണെന്ന് അയാൾ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു നമ്മെ അവകാശികളാക്കുവാനാണ് അവിടുന്ന് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ ലോകത്തിലെ നേതൃമന്ത്രിമാർ എത്ര ഹൃസ്വവീക്ഷണക്കാർ! “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ അവരെ നോക്കി ചിരിക്കും. കർത്താവു അവരെ പരിഹസിക്കും.” (സങ്കീ 2:4) വെറും ഒരു ഊഹത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഹേറോദേസ് കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലിക്കുന്നു. തെറ്റായ ഒരു ഊഹം മതി പലപ്പോഴും വലിയ അക്രമങ്ങൾക്ക് വഴി തെളിക്കുവാൻ. വികാരനിയന്ത്രണം എത്ര ആവശ്യകം!

ഹേറോദേസിന്റെ ദുരാശകൾക്ക് ഇരയായ ഈ ബലിവസ്തുക്കളുടെ ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. സംസാരിക്കുവാൻ പഠിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവർ സ്വരക്തത്താൽ ഈശോയെ ഏറ്റുപറയുകയും രക്തസാക്ഷി മകടം ചൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ദിവ്യപരിപാലന അനുഭവിക്കുന്ന പീഡനമാണ് ലോകത്തിന്റെ കപടചുംബനത്തെക്കാൾ പലപ്പോഴും നമുക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമെന്ന മഹൽപാഠം ഇതു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. “ശിശുക്കൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ അവരെ തടയണ്ടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവരാജ്യം അവരെപ്പോലെയുള്ളവരുടേതാണ്.” (മർക്കോ. 10:14)

സമാധാനപ്രദ ലോകത്തിൽ ആഗതനായ ഉടനെ യുദ്ധവും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ പുതിയ ജീവൻ ഉളവാക്കുവാൻ വന്ന നിമിഷത്തിൽതന്നെ സ്വയസ്സേഹം അതിന്റെ എല്ലാ വികാരങ്ങളോടുംകൂടെ പാഞ്ഞെത്തുകയായി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ നിഷ്ഠയനായി റിപ്പോൻ നിനക്കു സാധ്യമല്ല. ദൈവീകജീവൻ നിന്നിൽ നിലനിറുത്തണമെങ്കിൽ സ്വയത്തോടു സന്ധിയില്ലാസമരം ചെയ്തേ മതിയാവൂ.

ധ്യാനം 23

ജനവരി 23

ഈജിപ്തിൽനിന്നുള്ള ഈശോയുടെ പ്രത്യാഗമനം

നിത്യപിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം ഈശോ ഈജിപ്തിലേക്ക് യാത്രയായി. ആ തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം തന്നെ അവിടുന്ന് സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ക്ലേശങ്ങൾ നിത്യകാലം നിലനില്ക്കിയില്ല എന്നും അവയിൽനിന്നുള്ള വിമോചനത്തിനായി ദൈവേഷ്യത്തെ നോക്കിപ്പാർന്നമെന്നും ഈശോയുടെ പ്രത്യാഗമനം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. തിരിച്ചുവരുവാൻ ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതുവരെ അവിടെ (ഈജിപ്തിൽ) തന്നെ വസിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ദൈവകല്പന. ദാരിദ്ര്യത്തിലോ, രോഗത്തിലോ, കഷ്ടപ്പാടുകളിലോ നിന്നെ ഇട്ടുകളയുവാനാണ് ദൈവം തിരുമനസാകുന്നതെങ്കിൽ നിരാശപ്പെടുകയോ മനസ്സു ക്ഷീണിച്ചുപോകയോ അരുത്.

ഹേറോദേസിന്റെ മരണാനന്തരം ഈശോ നസ്രത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശത്രുക്കളെയെല്ലാം നീ നശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ ഈശോ നിന്റെ ആത്മാവിൽ വസിക്കാൻ വരികയില്ല. ക്രമരഹിതമായ വികാരവിപ്ലവങ്ങളിൽനിന്ന് അവിടുന്ന് ഓടിയൊളിക്കും. ഈശോയുടെ സാന്നിദ്ധ്യസൗഭാഗ്യം നമുക്ക് അനുഭവമാകണമെങ്കിൽ നാമും നമുക്കുതന്നെ മരിച്ചവരാകണം.

നിത്യമായ വിപ്രവാസത്തിൽനിന്ന് നമ്മെ വിട്ടുവീക്കുവാൻ വേണ്ടി, ഈജിപ്തിലെ വിപ്രവാസത്തിൽനിന്ന് ഈശോ സ്വന്തരാജ്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. നമ്മെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയഭവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആകാംക്ഷ ഈ ലോകക്ലേശങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ വഹിപ്പാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ. “കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിലേക്ക് നമുക്ക് പോകാം എന്ന് അവർ എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു.” (സങ്കീ: 121:1)

ധ്യാനം 24

ജനവരി 24

12-ാം വയസ്സിൽ ഈശോ ദൈവാലയത്തിൽ പോകുന്നതു്

പെസഹാ എന്ന വലിയ പെരുന്നാളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി ഈശോ യെരൂശലേമിലേക്ക് പോകുന്നു. സഭയിൽ ആചരിക്കപ്പെടുന്ന പെരുന്നാളുകളിൽ നാം ഭക്തിപുരസ്കാരം സംബന്ധിക്കണമെന്ന് ഈശോ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളുടെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെ പുണ്യങ്ങളുടെയും പ്രതിഫലങ്ങളുടെയും ഓർമ്മ നിവർത്തിക്കാപ്പട്ടുന്നു. ഈ പെരുന്നാളുകളിൽ, വിലയേറിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്ക് പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. കർത്താ

വേ! ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നോടുകൂടെ അനുഗ്രഹപ്രദമായി പെരനാളുകൾ ആചരിക്കുന്നതിനും നിത്യപെരനാളുകളിൽ വന്നടുക്കുന്നതിനുമുള്ള കൃപ എനിക്കു തന്നരുളണമെ.

സന്തോഷത്തോടുകൂടെ നാം പെരനാൾ ആഘോഷിക്കണം. കാരണം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ആനന്ദം നല്കുന്ന പ്രാർത്ഥന, ഭക്തകൃത്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കായി നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളാണിവ. “മനുഷ്യമക്കളോടുകൂടി സഹവസിക്കുന്നത് എനിക്കു ആനന്ദമാകുന്നു” എന്നു കത്തോലു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തോടു അടുത്തു സഹവസിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരങ്ങളാണു പെരനാൾ ദിവസങ്ങൾ. വെറും ഉല്ലാസത്തിനായി പെരനാൾ ആഘോഷിപ്പു തഴക്കദോഷത്തിന്റെ ഫലമായി അനുഗ്രഹത്തിനു പകരം ദൈവകോപത്തിനു വശം വദരാകാതെതിരിപ്പാൻ നാം ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കണം.

ഈശോ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോയതു ഗുരുവിന്റെ ഉദ്യോഗം നിർവ്വഹിക്കാനല്ല; പിന്നെയോ ശിഷ്യന്റെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാനായിരുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ സഹായിക്കുന്നതിനും, പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നതിനും ദൈവവചനം ശ്രവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കൂടെ കൂടെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോകണം. പാപത്താൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ സമയത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനും നന്മരണത്തിനു ഒരുങ്ങുന്നതിനും സൗഭാഗ്യകരമായ നിത്യത സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അവിടെവെച്ചു നാം പഠിക്കുന്നു. “കത്താവെ നിന്റെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർ നിന്നെ നിത്യമായി സ്തുതിക്കും”.

ധ്യാനം 25

ജനുവരി 25

യേശു യരുശലേമിൽ താമസിച്ചു.

അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അതു അറിഞ്ഞതുമില്ല.

പാപം നിമിത്തം നമുക്കു നേരിടുന്ന ഭയങ്കര നഷ്ടത്തെപ്പറ്റി നാം ബോധവാന്മാരാകണമെന്നു ഈ രഹസ്യം നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. വി. യോബു പാപത്തെ ചിതലിനോടു ഉപമിക്കുന്നു. ആ ജന്തു നമ്മുടെ വിലയേറിയ വസ്തുത്തെ മൗനമായി കരണ്ടു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതെപ്പറ്റി നാം ബോധവാന്മാരാകുന്നതിനു മുമ്പു നമ്മുടെ വസ്ത്രം മുഴുവനായി നശിപ്പിച്ചിരിക്കും. നിന്റെ ദുഷ്ടലം കാണാനുള്ള ഭയം നിമിത്തം അതിന്റെ നേരെ കണ്ണടച്ചുകയ്യുനതു ബുദ്ധിയല്ല.

യൗസേഫു പിതാവിനും, കന്യകാമാതാവിനും, ഉണ്ണി ഈശോയെ നഷ്ടപ്പെട്ടതു അവരുടെ കുറ്റം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കുറ്റം കൂടാതെതന്നെ ദൈവം ചിലപ്പോൾ നമുക്കു ന

ഷ്യപ്പെടാനിടയുണ്ട്. ഘനമായ പാപംമൂലം വരപ്രസാദം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് പാപികളെപ്പോലെ ദൈവത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടക്ക് പലപ്പോഴും അതിവേദനകരമായ ആത്മീയവരൾച്ച അനുഭവാപ്പടം. എങ്കിലും ആത്മസമാധാനം അവർ കൈവെടിയുകയില്ല. ദൈവം താൻറ വത്സല മക്കളോടു് ഈവിധം വർത്തിക്കുന്നത് അവരെ ദൈവതിരുമനസിനു് പൂണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിനും, ദിവ്യപരിപാലനത്തു് അവരെ കൂടുതലായി വശംവദരാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാകുന്നു.

“ഞാൻ എൻറ പിതാവിൻറ ഭവനത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടട.” (ലൂ: 2:49) എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു് ചോദിക്കുന്നു. വി. വേദത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ശോയുടെ പ്രഥമവാക്യം ഇതാകുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിൻറ കാതലായ ചിഹ്നമായി ഇതിനെ നാം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദൈവത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കേണ്ടതിനും, നമ്മെ ഉപേക്ഷിക്കാതെയിരിപ്പാൻ അവിടുത്തെ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യത്തെ തടസാപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാററിനേയും ദൂരീകരിക്കണമെന്ന് ഈ ദിവ്യരഹസ്യം നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ധാന്യം 26

ജനുവരി 26

ഉണ്ണിഈശോ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിധങ്ങൾ

യെരൂശലേമിൽനിന്നു് നന്ദ്രേത്തിലേക്കു് മടങ്ങിയപ്പോളാണ് ഉണ്ണിഈശോ പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിനു് നഷ്ടപ്പെട്ടതു്. നാം കുറേക്കുറേയായി ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നു് വീണുപോകയും നമ്മുടെ പഴയ പാപജീവിതത്തിലേക്കു് പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഈശോ നമുക്കു് നഷ്ടപ്പെടും. ദൈവതിരുമുന്മാരെ നാം ചെറുപ്പിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളെ പൂണ്ണമായി നിറവേറുകയും സമർപ്പിത ജീവിതത്തിനായി ഇറങ്ങിതിരിച്ചപ്പോളുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയെ നവീകരിക്കയും വേണം.

ഉണ്ണിഈശോ വി. യേശുക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചതിനാൽ ദൈവമാതാവിനു് അവിടുന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടു. ന്യായപൂർവ്വമായ ഈ ഉഴഹാത്ത കുറപ്പെടുത്താനാവില്ല. എന്നാൽ ഈശോ നമുക്കു് നഷ്ടപ്പെടുന്നത് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഉഴഹാപോഹങ്ങൾകൊണ്ടും, അജ്ഞതകൊണ്ടും, ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടുമാകുന്നു. “എറ്റം വലിയ പുണ്യവാന്മാർക്കുപോലും ഇങ്ങനെയുള്ള കുറങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദൈവതൃക്കണ്ണുകളിൽ ഇവ നമ്മെ കുറക്കാറാകുന്നില്ല.” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു് നമ്മുടെ പല കുറങ്ങളെയും നീതികരിക്കാൻ

ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നാം ഓർക്കണം. “ക്രിസ്തുവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവൻ ലോകം മുഴുവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടാലെന്നതിനെക്കാൾ വലിയ നഷ്ടമാണ് സഹിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നവനോ സകല നന്മകളെക്കാൾ ഉപരിയായ നല്ല നിക്ഷേപത്തെ കണ്ടെത്തുന്നു.” (ക്രിസ്താ. 11:8)

വാഴ്ചപ്പെട്ട കന്യകമാതാവിന് ഈശോ നഷ്ടപ്പെട്ടത് അങ്ങയുടെ പേരിൽ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം നിമിത്തമാണ്. അവിടുന്ന് സർവ്വശക്തനാണെന്നും അവിടുത്തെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കയില്ലെന്നും അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൾക്ക് അവിടുത്തെപ്രതിയാതൊരു ഭയപ്പെട്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നീ ഈശോയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് അപകടം ഏറ്റവും ആസന്നമായിരിക്കെ, യാതൊന്നും ഭയപ്പെടുവാനില്ലായെന്ന ഭാവത്തിൽ അവിവേകമായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോളാണ്; “ആ ഉടമ്പടി ന്യായമാണ്. ആ പ്രതികാരം സ്വയം സംരക്ഷണമാണ്. ആ കൂട്ടുകെട്ട് നിദ്ദോഷമാണ്.” എന്നൊക്കെ ഊഹിച്ചു അപകടത്തിൽ എടുത്തുചാടുന്നു. ഈ കെണികളെല്ലാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു ഭയഭക്തിയോടെ ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ വ്യാപരിക്കുക. “ദൈവമെ! അങ്ങു എന്നിൽനിന്നു അകന്നിരിക്കരുതെ. എന്റെ സഹായത്തിനായി വേഗം വരണമെ.” (സങ്കീ: 70:12)

ധ്യാനം 27

ജനുവരി 27

പൈതലായ യേശുവിനെ എങ്ങനെ അന്വേഷിക്കണം

ദിവ്യനാഥന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യം മനസ്സിലായ ഉടനതടന്ന പരിശുദ്ധമാതാവു അവിടുത്തെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ കുറവുകൊണ്ടു ഈശോ നമ്മിൽനിന്നു അകന്നുപോകയോ, അവിടുന്ന് നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൻ വിനാവിലുംബം അതീവതാല്പര്യത്തോടെ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. വർത്തമാനകാലത്തിലെ ഈ നിമിഷം മാത്രമാണ് നിന്റെ അധീനതയിലുള്ളതു് ഈ നിമിഷം കടന്നുപോകുവാൻ അനുവദിക്കുകയും മരണം യാദൃച്ഛികമായി നിന്നെ പിടികൂടുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യാൻ യേശു നിനക്കു് എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടും. അതു് അപരിഹാര്യമായ നഷ്ടമായിരിക്കും. നീ നിസാരമായി തള്ളിക്കളയുന്ന സമയം പിശാചിനു നല്ല വഴിപാടാകുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന സമയമോ, ഈശോയിൽ അർപ്പിക്കുന്ന ബലിയുമാകുന്നു. ഈ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ നീ മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്നു് ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധമാതാവിനു് ഈശോയുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹമാണു് ഒട്ടും താമസിയാതെ യെരൂശലേമിലേക്കു് മടങ്ങുന്നതിനു് അവളെ ഹേമി

ക്കുന്നത്. “നിങ്ങളെന്നെ അന്വേഷിക്കും. നിങ്ങൾ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ എന്നെ കണ്ടെത്തും.” (യോ. 29:13) ദൈവത്തെ മാത്രം വാഞ്ചിക്കുന്ന ഭൃത്യഹോജപല ഹൃദയത്തോടെ അന്വേഷിച്ചാൽ അവിടുത്തെ കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയില്ല. വിശക്കുന്നവൻ അപ്പം അന്വേഷിക്കുന്നപോലെയും മരണത്തിനായി വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ ജീവസംരക്ഷണത്തിനായി പണിപ്പെടുന്നതുപോലെയും നീ അദ്ധ്വാനിക്കണം. “കർത്താവെ അങ്ങയുടെ നിശ്ചയം എന്നിൽനിന്നു” മറയ്ക്കരുതെ അങ്ങയുടെ ദാസനെ കോപപൂർവ്വം നിരസിക്കരുതെ”. (സങ്കീ. 26:9)

പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ യാതൊരു കുറ്റവുംകൊണ്ടല്ല ശിശു നഷ്ടപ്പെട്ടതെങ്കിലും ഹൃദയഭേദകമായ വേദനയോടുകൂടെയാണ് അവർ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്ന് ചിന്തിക്കുക. പാപത്താൽ ഈ ശോ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അതിനെക്കാൾ എത്രയധികമായ വേദനയോടെ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാങ്കല്പികവിപത്തുകളെ ചൊല്ലി നാം കരയുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിലാപം അർപ്പിക്കുന്ന ഏകവിപത്തു് ഈശോ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അന്താപകണ്ണീരാൽ ഈ വിപത്തിനു കാരണമായ പാപത്തിന്റെ മാലിന്യത്തെ നാം തുടച്ചു മായിച്ചു കളയണം.

ധ്യാനം 28

ജനുവരി 28

നഷ്ടപ്പെട്ട പൈതലായ ഈശോയെ നമുക്ക് എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കാം?

മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് പരിശുദ്ധമാതാവു് ഈശോയെ കണ്ടെത്തുന്നത്. ഈ മൂന്നുദിവസം മാനസാന്തരത്തിന്റെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തതു് ഹൃദയനറുക്കത്തിന്റെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും ദിവസമാകുന്നു. ഇതുവഴി നാം പാപപരിഹാരം തേടുന്നു. രണ്ടാമത്തതു് അഗാധമായ മനക്കലക്കത്തിന്റെയും ലജ്ജയുടെയും ദിവസമാകുന്നു. “എന്റെ അവമാനം എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. ലജ്ജ എന്റെ മുഖത്തെ മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” (സങ്കീ. 43:16) മൂന്നാമത്തതു് പഴയ മനുഷ്യനെ നമ്മിൽനിന്നു് ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു് പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുന്നതാകുന്നു.

രാത്രി കഴിയാറായി. പകൽ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വർദ്ധിച്ചു് പ്രകാശത്തിന്റെ പടച്ചട്ട നമുക്ക് ധരിക്കാം. (റോമ. 13:12)

നീതിമാന്മാർ ദൈവാത്ത അന്വേഷിക്കുകയും മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്യാസപരമായ ദാരിദ്ര്യം, ബ്രഹ്മചര്യം, അനുസരണം എന്നിവയുടെ ചിഹ്നമാണ് ഈ മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ. ഇവയുടെ കൃത്യമായ അനുഷ്ഠാനംവഴി നഷ്ടപ്പെട്ട ഈശോയെ നമുക്ക് കണ്ടെത്താം.

പുണ്ണന്മാർ മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായ വിധത്തിൽ ഈശോയെ കണ്ടെത്തുന്നു. ഒന്നാമത്തേതു് ആശ്വാസദിനമാകുന്നു. വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് പറയുന്നു “ഒരു നിമ്ബല മനസ്സാക്ഷിക്കു മാത്രമെ പ്രശാന്തമായിരിപ്പാൻ സാധിക്കൂ. മനസാക്ഷിയെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്ന യാതൊന്നും നിന്റെ മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കാതെയിരിക്കട്ടെ. രണ്ടാമത്തേതു് ധ്യാനത്തിന്റെ ദിവസമാകുന്നു. ഈശോയുടെ പുണ്യങ്ങളെ ആത്മാവിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശദിനമാണിതു്. ഇതിനെതുടർന്ന് വരുന്നതാകുന്നു ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ മൂന്നാം ദിനം. ഇതിൽ ഭക്താത്മാവു് ആത്മമണവാളന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെയും അവൾക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിത്യമഹത്വത്തെയുംപറ്റി ധ്യാനിച്ചു് അങ്ങിൽ ഐക്യപ്പെട്ടു് ജീവിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 29

ജനുവരി 29

ഈശോയെ ആത്മാവിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവു് ഈശോയെ കണ്ടെത്തിയശേഷം പിന്നീടു് ഒരിക്കലും അങ്ങിൽനിന്നു് വേർപെട്ടിരുന്നില്ല. ഈശോയെ നിന്റെ ആത്മാവിൽ നിരന്തരം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പോംവഴികൾ നീയും അന്വേഷിക്കണം. ലോകം, ജഡം, പിശാചു് എന്നീ പ്രബല ശത്രുക്കൾ ഈശോയെ നിന്നിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ സ്ഥാനം അവസ്തു് ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനും നിന്നെ നിബ്ബന്ധിക്കും. വിശ്വസ്തതയും ധൈര്യവതിയുമായ ആത്മാവു് അവയോടു് പറയും. “എന്റെ ആത്മാവു് സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി. അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്നു് യാതൊന്നും എന്നെ വേർപെടുത്തുകയില്ല.” (റോ. 8:38-39)

യേശുക്രിസ്തുവിനെ ആത്മാവിൽ സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ നീ സദാ ജാഗരൂകനായിരിക്കണം. അവിടുത്തെ ചുറ്റും വിശ്വസ്ഥരും ഉദാരമതികളുമായ കാവല്ലാരെ നിയമിക്കയും വേണം. സുസ്ഥിരവും ഫലപ്രദവുമായ പ്രതിജ്ഞകളും സഭ്വിചാരങ്ങളുമാകുന്നു ഈ കാവല്ലാർ. വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് പറയുന്നു, “സഭ്വിചാരങ്ങളാൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവു് ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ അപ്രതിഘതവും അജയ്യവും അചഞ്ചലവുമായ കോട്ടയായിരിക്കും.”

നീ എത്രതന്നെ ജാഗരൂകനായിരുന്നാലും യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ഐന്ദ്രീകസാന്നിധ്യത്തെ ചിലപ്പോൾ നിന്നിൽനിന്നു പിൻവലിച്ചുവെന്നു് വരും. അതു നിനക്കു് അരോചകമായിരിക്കും. അപ്പോൾ നിരാശപ്പെടാതെ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കണം. യാതൊന്നിനെ അധികപ്രയാസത്തോടെ അന്വേഷിക്കുന്നുവോ അതിനെ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അധികസന്തോഷവും അനുഭവപ്പെട്ടു്

മല്ലോ. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവിടുത്തെക്കായി ഒരു വസതി തയ്യാറാക്കുകയും അവിടുത്തെ പുണ്യങ്ങളെ അനുകരിക്കുകയും പരിശുദ്ധ മാതാവിനെപ്പോലെ അവിടുത്തെ വചനങ്ങളെ അനുദിനം ധ്യാനിക്കുകയും വേണം. “അവർ (മാതാവു്) ഈ വചനങ്ങളെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രിച്ചു് ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.” (ലൂ. 2:19).

ധ്യാനം 30

ജനുവരി 30

ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപരിവിചിന്തനം

“അവർ അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടു. (ലൂ. 2:46) ചാർച്ചകാരുടെയും പരിചിതരുടെയും ഇടയിൽ യേശുവിനെ അവർ അന്വേഷിച്ചെങ്കിലും കണ്ടെത്തിയില്ല. വിദഗ്ദ്ധന്മാർ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ അവിടുത്തെ അന്വേഷിച്ചു. കണ്ടില്ല. ദൈവാലയത്തിലാണ് അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തിയതു്. യേശുവിനെ കാണുവാൻ നിശ്ചയിച്ചവർക്കു് വെങ്കിൽ “സ്വജനാത്തയും പിതൃഭവനത്തെയും വിസ്മരിക്കുക. രാജാവു് നിന്റെ സ്വന്തം ആഗ്രഹിക്കും. എന്തെന്നാൽ അവൻ നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവാകുന്നു.” (സങ്കീ. 4:4-11) സ്വന്തം കാര്യങ്ങളുടെ ഇടയിലോ, വ്യക്തിസന്തോഷത്തിന്റെയും, അലസ സംതൃപ്തിയുടെയും ഇടയിലോ അവിടുത്തെ കാണപ്പെടുകയില്ല. അവരോടുള്ള സ്നേഹം നിന്നെ വഴിതെറ്റിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

അവർ അവനെ ശാസ്ത്രികളുടെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. (ലൂ. 2:46) ഈശോ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗുരുവാണെങ്കിലും ശിഷ്യരുടെ ഗണത്തിൽ തന്നെത്തന്നെ പരിഗണിക്കുന്നു. “ഈ ലോകത്തിലേക്കുവരുന്ന എല്ലാവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം”മായ അവിടുത്തെക്കു് അവരുടെ ഉപദേശം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും എളിമ നിമിത്തം ദൈവീകത്വത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ അവിടുന്ന് മറച്ചുവെച്ചു. ദൈവീകമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വഴി കാട്ടിയോ, ഡയറക്ടറോ ഇല്ലാത്തവനെപ്പോലെ അത്ര ദുർബ്ബലരും പെട്ടെന്ന് പരാജയപ്പെടുന്നവരും വേറെ ആരുമില്ല.

അവന്റെ അമ്മ അവനോടു് പറഞ്ഞു. “എന്റെ മകനേ, നീ എന്താണ് ഞങ്ങളോടു് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്. നിന്റെ പിതാവും ഞാനും സങ്കടത്തോടെ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ.” (ലൂ. 2:48) ഇതു് അക്ഷമതയോ, പിറുപിറുപ്പോ അല്ല പിന്നെയോ മാതൃസ്നേഹത്തിന്റെ കര കവിഞ്ഞുള്ള ഒഴുക്കാണ്. എങ്കിലും ദൈവപുത്രൻ അരുൾ ചെയ്യുന്നു. “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ആതിഥീകേണ്ടവനാണെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടെയോ.” (ലൂ. 2:49) അവിടുന്ന് ലോകത്തിലേക്കു് വന്നിരിക്കുന്നതു് നിത്യപിതാവിന്റെ മഹത്വഭരണം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വിളംബരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണെന്നു് സ്വപ്നമായി അവിടുന്ന് അരുൾ

ചെയ്യുന്നു. ആത്മരക്ഷയാണ് സർവ്വപ്രധാന കാര്യം. ദൈവമഹത്വവും ദൈവസേവനവും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഏതു ത്യാഗത്തിനും നാം സന്നദ്ധരാകണം. “ഒരുവൻ സർവ്വലോകവും നേടിയിട്ട് ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ എന്തു പ്രയോജനം.”

ധ്യാനം 31

ജനുവരി 31

യേശു നസ്രത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു

ഈശോ അങ്ങയുടെ ദിവ്യജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏതോ പ്രശസ്ത രഹസ്യത്താൽ പന്ത്രണ്ടാം വയസുകൃതൽ മുപ്പതാംവയസുവരെ ലോകത്തിൽ അറിയപ്പെടാത്തവനായി ജീവിപ്പാൻ തിരുമനസാധി. “ഓ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര ശ്രേഷ്ഠവും അങ്ങയുടെ വിചാരങ്ങൾ എത്ര അഗാധവുമാണ്. (സങ്കീ: 916:). നിഗൂഢജീവിതന്റെ ഭാഗ്യവും നന്മകളും നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി തരുവാൻ അവിടുത്തോട് നമുക്ക് അപേക്ഷിക്കാം.

ദൈവപുത്രൻ യേശുസേഫിന്റെ പുത്രനായി അറിയപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊഴിലിൽതന്നെ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ താഴ്ന്ന എത്ര വിസ്തൃതനീയം. അവടുത്തെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റൊല്ലാ മഹൽകാര്യങ്ങളെക്കാൾ പ്രശംസനീയമാണ് ഈ താഴ്ന്ന. ഓ കർത്താവേ! മഹോന്നതൻ ഇറങ്ങിവന്നു” അതിന്റെ പ്രാധാന്യം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായി വരത്തക്കവണ്ണം അത്ര പ്രയാസമുള്ളതാണോ എളിയയുടെ അഭ്യസനം? അതെ എളിയയെപ്പോലെ അത്ര വിശിഷ്ടവും ആയാസകരവുമായി മറ്റൊരാൾ പുണ്യവുമില്ല. എളിയയൽനിന്നു സ്വഭാവീകമായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നതാണ് അസന്ദർഭം. “അവൻ അവർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു”.

ഈശോയുടെ നിഗൂഢജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന നാലു പുണ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുകൂടെ ചിന്തിക്കുക.

- a) സകല തിന്മയുടേയും മാതാവായ അലസതയിൽനിന്നു ഓടിയകലനം
- b) ലൗകീകമായ എല്ലാ ആകലചിന്തകളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഹൃദയസ്വപാതന്ത്ര്യം പാലിക്കുക.
- c) ഹൃദയ ഏകാന്തതയേയും ശാരീരിക ഏകാന്തതയേയും സ്നേഹിക്കുക.
- d) സംഭാഷണങ്ങളിലും വേലകളിലും എർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും മനസിൽ ദൈവസ്തുരണ വരുത്തിക്കൊണ്ടു മൗനരൂപി പാലിക്കുക.

ആന്തരികവും ആത്മീകവുമായ മഹത്വത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ഏവനും യേശുവിനോടു കൂടെ ജനകൂട്ടത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കണം.

യേശു ജ്ഞാനത്തിലും പ്രായത്തിലും കൃപയിലും വളർന്നു വന്നു. (ലൂ. 2:52)

യേശു ഈ ലോകജീവിതകാലത്തു കാണിച്ചുതന്ന മാതൃകയനുസരിച്ച് കൃപയിലും പുണ്യത്തിലും വളർന്നുവരുവാൻ നാമും ശ്രദ്ധിക്കണം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ വളർന്നുവരാത്തവൻ അവിടുത്തെ ശിഷ്യനാകുവാൻ അവകാശമില്ല. അവിടുത്തെ സ്നേഹിതനാകുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ അവകാശമില്ല.

ദൈവീകസഹായം കൂടാതെ നമുക്കു യാതൊരു വളിച്ചും സാധ്യമല്ല. വി. അഗസ്റ്റീനോസു പറയുന്നു. “എന്നിൽതന്നെ ഞാനെന്താകുന്നു? കിഴക്കാടുകായ പ്രദേശത്തേക്ക് മറുളള വരെ നയിക്കുന്ന ഒരുവൻ മാത്രം. തന്നത്താൻ നാശത്തിലേക്കു വീണുപോകാൻ എളുപ്പമുള്ള നിർദ്ദാശകരമായ ഒരു പ്രവണതയല്ലാതെ മാറ്റാനും എനിക്കു സ്വന്തമായിട്ടില്ല. ദൈവാത്ത സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങിലേക്ക് ഉയരുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക. എന്നാൽ നീ നില്ക്കുന്നത് കണ്ണനീർ താഴ്ന്നുയിലാണെന്നു് ഓർത്തുകൊള്ളണം”

ദൈവകൃപയിലും പുണ്യങ്ങളിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ താഴെപറയുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു മതിയാവൂ.

a) ഓരോ ദിവസവും മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആദ്യദിവസമെന്നവണ്ണം നിരൂപിച്ചു അന്നത്തെ ഭക്തിരീഷ്ണുതയോടെ ജീവിതം ആരംഭിക്കുക.

b) ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ ഒരിക്കലും വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുക. ദൈവതിരുവിഷ്ണു നിവൃത്തിക്കണമെന്നുള്ള തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹത്തോടും ശുദ്ധനിയോഗത്തോടുംകൂടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളേയും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ഉന്നയിപ്പിക്കുക.

c) “മതി” എന്ന് ഒരിക്കലും പറയരുത്. പുണ്യത്തിൽ പുരോഗമിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തിലാണ് നമ്മുടെ ആത്മീയാഭിവൃദ്ധി പ്രധാനമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ, നീ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥകൊണ്ടു തൃപ്തിയടഞ്ഞുകൂടാ. വി. അഗസ്റ്റീനോസിനെപ്പോലെ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുക. “എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു, എന്റെ സ്നേഹം, വേണ്ട പോലെയാകുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടുതലായി നിന്നെ സ്നേഹിച്ചാനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു തന്നരുളണമേ.”

40-ാംദിവസത്തെ ഈശോയുടെ ദേവാലയപ്രവേശം

“നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന കർത്താവു് ഉടനെ താൻറ ആലയത്തിലേക്കു് വരും. ഇതാ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്ന നിയമദൂതൻ വരും”

നും." (മലാ: 3:1) "വാശത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട കർത്താവിനെയും നിയമത്തൻ്റെ മാലാഖയെയും" കാണാൻ രാജാക്കന്മാരും ദീഘദർശികളും ആഗ്രഹിച്ചു നോക്കിപാത്തിരുന്നു. അവിടുന്ന് അർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ അവിടുത്തെ ആലയമായ നിൻ്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കും അവിടുത്തെ നീ സപീകരിക്കുക.

"ദൈവമെ, നിൻ്റെ ദൈവാലയമദ്ധ്യേ ഞങ്ങൾ നിൻ്റെ കരുണയെ കൈക്കൊണ്ടു്". (സങ്കീ: 47:10) എന്നുള്ള ദാവിദിൻ്റെ ദീഘദർശനം ഇന്നു നിവൃത്തിയായി. "കരുണ"യെന്ന നാമത്തെക്കാൾ ഈ ശോധിക്ക യോജിക്കുന്ന വേറൊരു നാമമില്ല. അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി നിവൃത്തിയുമാം സഹിച്ചതുമായ യാതൊന്നും നമ്മുടെ യോഗ്യതകൊണ്ടുണ്ടായതല്ല, പിന്നെയോ അവിടുത്തെ കരുണയുടെയും സ്നേഹത്തിൻ്റെയും ഫലം മാത്രമാണ്. നിത്യഭാഗ്യത്തിനു നമ്മെ അർഹരാക്കുവാൻ വേണ്ടി കരുണയുടെ പിതാവിനു സപയം സമർപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ കരുണ തന്നെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു.

വി. ശ്രമക്കാൻ ദിവ്യശിശുവിനെ കൈകളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. "കർത്താവേ അങ്ങെ തിരുവചനമനുസരിച്ചു് അങ്ങെ ദാസനെ സമാധാനത്തോടെ ഇനി വിട്ടുയക്കണമെ. എന്തെന്നാൽ എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും മുന്പാകെ അങ്ങു് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രക്ഷ എൻ്റെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതു് വിജാതീയക് വെളിപ്പെടുവാൻള്ള പ്രകാശവും അങ്ങയുടെ ജനമായ ഇസ്രായേലിൻ്റെ മഹത്വവുമാണ്. (ലൂ:2:29-31). നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ പ്രകാശവും മഹത്വവും രക്ഷയുമായ ഈശോയിൽ നമുക്കു് പങ്കു് ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവിടുത്തെ വിശുദ്ധീകരണ യോജ്യമായ ഹൃദയ ഒരുക്കത്തോടെ അവിടുത്തെ സമീപിക്കണം.

ധ്യാനം 34

ഫെബ്രുവരി 3

ഈശോയുടെ സ്വയാപ്പണം

ദൈവാലയ കവാടത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ തൻ്റെ ശരീരവും ആത്മാവും മനസ്സും ജീവനും പ്രവൃത്തികളും അദ്ധ്യാനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും രക്തവും മരണവുമെല്ലാം ഈശോ സ്വപാതാവിനു സമർപ്പിച്ചു. ലോകാരംഭമുതൽ ഇന്നോളം ഇതുപോലൊരു സമർപ്പണം നടത്തിയിട്ടില്ല. ഏതുതരം ബലി; ഏതുവിധ പുരോഹിതൻ്റെ നീയും കലവറ കൂടാതെ നിന്നെ മുഴുവനായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം. ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് യാതൊന്നും നഷ്ടമാകുന്നില്ല. ആറു മടങ്ങായി തിരികെ കിട്ടും.

അഗാധമായ ഭക്തിയോടുകൂടെ ദൈവീകപ്രഭാവത്തിനു് ഈശോ തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവീകപ്രഭാവത്തിൻ്റെ വൈശിഷ്ട്യവും പരിധിയും പൂർണ്ണമായി അവിടുത്തേക്കു് മാത്രമെ അറിഞ്ഞുകൂട്ടു. നമ്മുടെ മത്സരബുദ്ധിമൂലം ദൈവമഹത്വത്തിനു വരുത്തിക്കൂട്ടിയ കെട്ടു

തിയെ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഏതുതരം കഷ്ടപ്പാടും മരണം തന്നെയും കൈവരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസാകുന്നു. അതിനുവേണ്ടി സകല അവകാശങ്ങളും പരിത്യജിക്കുന്ന അഗ്രാഹ്യമായ സ്നേഹത്തോടെ ഈശോ ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ സമർപ്പണം ഈ വിധമുള്ളതോ?

നാല്പതാം ദിവസം ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ സമർപ്പണത്തെ ഭാവിജീവിതത്തിൽ എത്ര വിശ്വസ്ഥതയോടെ അവിടുന്ന് നിറവേറ്റി എന്നു ചിന്തിക്കുക. അവിടുത്തെ ജീവിതം ഒരു നിരന്തരബലിയായിരുന്നു. അങ്ങയുടെ മനസ്സിന്റെ ഓരോ നിസ്സാരചലനവും ഈ അർപ്പണത്തിന്റെ നിർവ്വഹണമായിരുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യബലികളായിത്തീരുവാൻ നാം നടക്കേണ്ടതെന്തെന്ന് ദൈവം ദിനം ശുദ്ധീകരിക്കണം.

ധ്യാനം 35

ഫെബ്രുവരി 4

പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവു് ദൈവാലയത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

തന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും മരണവും കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പു മധ്യസ്ഥനായി ഈശോ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ തിരുരക്തവും, പുണ്യയോഗ്യതയും, കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ട് നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മധ്യസ്ഥയായി പരിശുദ്ധ മാതാവു് അനുഗമിക്കുന്നു. തന്റെ ദിവ്യസുതനോടൊത്ത് ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി പരിശുദ്ധമാതാവു് തന്നെത്തന്നെയും നിത്യപിതാവിനു് സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈശോയോടും പരിശുദ്ധമാതാവിനോടും ചേർന്നു് ദൈവമഹത്വത്തിനു് സ്വയംസമർപ്പിക്കണം.

ഒരു നിമ്നലസ്യപ്പിക്കു് ആവുന്നിടത്തോളം തന്റെ ദിവ്യസുതന്റെ വകയായ സകലത്തിലും ഒരു പങ്കിനു് ദൈവമാതാവു് എന്ന പദവി വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകയെ അർഹമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു നിമിത്തം ഈശോയുടെ മഹത്വത്തിനു് ഒരു കുറവും വരുന്നില്ല. കാരണം അവൾക്കുള്ളതെല്ലാം ഈശോയുടെ വകയാണ്. അതിനുവേണ്ടി നിത്യവണക്കം കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഇടയിലുള്ള പരമ മധ്യസ്ഥൻ ഈശോയാകുന്നു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് ദൈവമാതാക്കൊടു് അങ്ങയുടെ അത്യന്ത പ്രഭാവം മനുഷ്യക്കു ഭയജനകമാണ്. അവിടുന്ന് കുരുണാസാഗരമാണെങ്കിലും ന്യായാധിപനും കൂടെയാണ്. നമ്മുടെ പ്രോത്സാഹനത്തിനുവേണ്ടി അവിടുന്ന് അങ്ങയുടെ മാതാവിനെ നമുക്കു് മധ്യസ്ഥയായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഭയജനകമായി അവളിൽ ഒന്നുമില്ല. അവൾ മുഴുവൻ ദയ തന്നെയാകുന്നു.

വാക്കിപ്പെട്ട കന്യക എത്ര പരിപൂർണ്ണമായി ഈ മാധ്യസ്ഥകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. തന്റെ വത്സലസുതനെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് അർപ്പിക്കുന്നു. ആയുഷ്കര്യം അതെ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ കുരിശുകൾ അവൾ വഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കാൽവരിയിലെ വേദനകൾ ഇപ്പോൾ മുതലേ അവൾ സഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവളുടെ ശിഷ്ടായുസ് ഒരു രക്തസാക്ഷിത്വമായിരിക്കും. ഈശോ സ്വശരീരത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന എല്ലാ വേദനകളും മാതാവ് സ്വഹൃദയത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നു. മാതാവ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പുത്രൻ ആ പ്രാർത്ഥനയെ നിത്യപിരിവിന് കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നു; നിത്യപിതാവ് അവളുടെ അപേക്ഷ സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓ മാതാവേ! അങ്ങ് എപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ മധ്യസ്ഥയായിരിക്കണമെ.

ധ്യാനം 36 ഫെബ്രുവരി 5

ധ്യാനജീവിതത്തിലും കർമ്മജീവിതത്തിലും പരി: കന്യകമറിയം നമ്മുടെ മാതൃകയാകുന്നു.

ധ്യാനജീവിതത്തിന്റെ കടമകളെല്ലാം എത്ര വിശ്വസ്തതയോടെയാണ് പരി: കന്യക നിറവേറുന്നതു്. അവളുടെ പ്രാർത്ഥന നിർവ്വഹണങ്ങളെക്കുറിച്ചെന്നതിനേക്കാൾ സ്വർഗ്ഗീയരുടെ ധ്യാനത്തിലും പ്രകാശത്തിലുമുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വത്തിലായിരുന്നു. അവളുടെ ഹൃദയം നശപരമായ സകലത്തിൽനിന്നും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യസത്യമായിരുന്നു അവളുടെ ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ ഭരിച്ചിരുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗീയ ഐക്യം അവളുടെ ആശ്വാസകേന്ദ്രമായിരുന്നു. അവളുടെ ഇഹലോകജീവിതം തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു മുൻ അനുഭവമായിരുന്നു. അവളുടെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയെ ഭഞ്ജിക്കുവാൻ ലൗകികമായ യാതൊന്നും ശക്തമായിരുന്നില്ല.

കർമ്മപരജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ കടമകളും അവൾ വിശ്വസ്ഥതയോടെ നിറവേറി. ആദ്ധ്യാത്മികവും ലൗകികവുമായ കാരണപ്രവൃത്തികളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിലും പുണ്യങ്ങളുടെ അഭ്യസനത്തിലും അവളുടെ ജീവിതം സമ്പുഷ്ടമായിരുന്നു. തന്റെ അതമസുതനെ പുത്രനും കർത്താവുമെന്ന നിലയിൽ പരിചരിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ നേരെ ശാരീരിക കാരണപ്രവൃത്തികൾ അവൾ നിറവേറി. വി. എലിസബേത്തിനെ വീട്ടുജോലികളിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ടും സ്വർഗ്ഗീയ വാക്യം അവളുടെ ഭവനത്തിലേക്കു് സംവഹിച്ചുകൊണ്ടും ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ കാരണപ്രവൃത്തികൾ അവൾ നിർവ്വഹിച്ചു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ സകല മനുഷ്യക്കും ആവശ്യമായ നന്മകൾ പ്രാപിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു് ദൈവനാദിനും തന്റെ മാധ്യസ്ഥ കടമ നിറവേറുന്നു.

വാഴ്ചപ്പെട്ട മാതാവിന്റെ ഭക്തർ അവളുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ അനുകരിച്ചു ധ്യാനപരജീവിതത്തിന്റെയും കർമ്മപരജീവിതത്തിന്റെയും കടമകൾ യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പരിശ്രമിക്കണം. ധ്യാനത്തിൽനിന്നും കർമ്മത്തിലേക്കും കർമ്മത്തിൽനിന്നും ധ്യാനത്തിലേക്കും അവർ കടക്കണം. മാതായുടെയും മറിയയുടെയും ജോലികൾ പരസ്പരപുരകങ്ങളാണ്. ഒന്നിൽനിന്നും മററതിനെ വേർപെടുത്തിക്കൂടാ. ദൈവസ്നേഹവും പരസ്നേഹവുമെന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഇരുപ്രമാണങ്ങൾ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു നമ്മെ നടത്തുന്ന ഇരുകാലുകളാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ എന്നേക്കുമായി അവിടുന്ന് നിനക്കു നഷ്ടമാകും.

ധ്യാനം 37

ഫെബ്രുവരി 6

ഈശോ ബൈത്സൈദായിലെ കുരുടനെ സുഖപ്പെടുത്തി

ഈശോ ബൈത്സൈദായിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുരുടനെ അവർ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടുന്ന് അവനെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു പട്ടണത്തിനു പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, തുപ്പൽകൊണ്ട് ചേറുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണിൽ പൂശി അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് വല്ലതും കാണുന്നുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. മർത്യസ്വഭാവം സ്വീകരിപ്പാൻ അവിടുത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച അതേ സ്നേഹത്താലും എളിമയാലും പ്രേരിതനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കെന്നവണ്ണം കൈകൊടുത്തു അവനെ നഗരത്തിനു പുറത്തേക്ക് നടത്തുന്നു. ലൗകീകബഹളത്തിലും ജനക്കൂട്ടത്തിലുമല്ല അവിടുന്ന് അടുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഏകാന്തതയിലാണ്, ദൈവികജ്ഞാനത്താൽ അവിടുന്ന് ആത്മാക്കളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും ദൈവികകാര്യങ്ങളിലുള്ള മാധുര്യവും സ്നേഹവും അവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതും.

‘വല്ലതും കാണുന്നുണ്ടോ?’ എന്ന ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയായി ‘ഞാൻ മനുഷ്യരെ നടക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലെ കാണുന്നു’ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. ഈ ജീവിതകാലത്തു് ഒരു മങ്ങിയ വീക്ഷണമെന്നുമുള്ളത്. ആ വീക്ഷണം യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രൂപത്തിൽ വസ്തുക്കളെ നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു. അതിനാലാണ് ബഹുമാനം, സന്തോഷം, സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ആകർഷണീയമായും, താഴ്ചകൾ, ക്ലേശങ്ങൾ, കഷ്ടതകൾ എന്നിവ ഭയാനകങ്ങളായും നമുക്ക് തോന്നുന്നത്. ഈശോ കുരുടന്റെ മേൽ കൈവെച്ചതു പോലെ നമ്മുടെ മേൽ കൈ വെക്കുന്നതുവരെ ഈ അന്ധത നമ്മിൽ നിലനില്ക്കും. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ മേൽ കൈവെക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആന്തരികനന്മങ്ങൾ പ്രകാശിക്കയും എല്ലാറ്റിനെയും അവയുടെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ നാം കാണുകയും ചെയ്യും. കുരുടനു കാഴ്ച നല്പിയ ശേരം ‘പട്ടണത്തിലേക്ക്’ പോകുമ്പോൾ അവിടെ ഈ കാര്യം ആരോടെ

കിലും പറയുകയോ ചെയ്യരുത്” (മക്കോ: 8:26) എന്ന് അവിടുന്ന് കല്പിച്ചു. ദൈവകൃപയുടെ പ്രഥമപ്രവർത്തനം അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ധ്യാനത്തിൽ പ്രകാശം പ്രാപിച്ച ആത്മാവ് തന്നിലേക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞു എല്ലാ വ്യത്ഥവിചാരങ്ങളെയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അകറ്റുകയും മനപ്പതച്ചു്കു കാരണമാകുന്ന എല്ലാറ്റിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും വേണം. കഴിഞ്ഞകാലത്തു ദൈവം നല്കിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും ഇക്കാലത്തു നിന്റെ നേരെ കാണിക്കുന്ന കരുണയെയും കുറിച്ച് ധ്യാനിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കണം. എല്ലാ ദാനങ്ങളെയും പറവി അവിടുന്ന് കൃത്യമായ കണക്ക് ചോദിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ധ്യാനം 38

ഫെബ്രുവരി 7

തന്നെപ്പറ്റി മനുഷ്യർ എന്തുപറയുന്നു എന്ന് യേശു ശിഷ്യരോടു ചോദിക്കുന്നു.

തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള മനുഷ്യരുടെ ധാരണ എന്തെന്ന് അവിടുന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നു. അത് അറിയാൻ വേണ്ടിയല്ലാ അവിടുന്ന് അവരോട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നത്. പിന്നെയോ ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടാകാൻ വേണ്ടിയാണ്. ചിലർ യോഹന്നാൻ മാംദാനയെന്നും, ചിലർ ഏലിയാ എന്നും, ചിലർ ദീഘദർശിമാരിൽ ഒരാൾ ഉയിർത്തുവന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നു എന്നും ശിഷ്യന്മാർ മറുപടി കൊടുത്തു. സാധാരണ ആളുകൾക്ക് പ്രീശപ്രമാണികളെപ്പോലെ അവിടുത്തെ നേരെ അസൂയയോ വിദ്വേഷമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ അഭിപ്രായം യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്ന് എത്രയോ വിട്ടുരമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ആ അവമതിയെ എത്ര സൗമ്യതയോടെ സഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം അറിയാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്ത് ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയാണ്? നിന്റെ കുറ്റങ്ങളെ പരിഹരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണോ? അതോ പ്രശംസ ലഭിക്കണമെന്നുള്ള കരുതലോടെയാണോ? ദൈവതിരുമനസിനു ചേർന്നുവണ്ണം എല്ലാവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക.

ഞാനാരാകുന്നു എന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത് (ലൂ: 9:20) എന്ന് ഈശോ ചോദിക്കുന്നു. അങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ മംശിഹായാകുന്നു എന്ന് പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഈശോ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി അല്പം മുമ്പ് നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർക്കു ലഭിച്ച ആത്മപ്രകാശംകൊണ്ട് കേവലം മനുഷ്യനായി കാണപ്പെട്ട അവിടുന്ന് എല്ലാവിധത്തിലും നിത്യപിതാവിനു സമനായ പുത്രനാണെന്ന് അവർ തെളിവാക്കി മനസ്സിലാക്കി. നമ്മുടെ കർത്താവ് പത്രോസിനോട് അർത്ഥചെയ്യുന്നു. “യോനായുടെ പുത്രനായ ശൈമൊനെ നീ അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു. മാംസവും

രക്തവുമല്ല എന്റെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവായ ഇതു നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതു” (മത്താ. 16:17) മാമോദിസായിൽ നീ പ്രാപിച്ച വിശ്വാസം ഈശോമശിഹാ നിനക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ച ഒരു പ്രത്യേക വരപ്രസാദമായിരുന്നു. അതു നിരവധി സ്വർഗ്ഗീയ ദാനങ്ങളുടെ ഒരു ഭണ്ഡാരം തന്നെയാണ്. അതിൽ ഒന്നാണ് ദൈവപുത്രൻ എന്ന മഹനീയ പദവി.

“ഞാനും നിന്നോട് പറയുന്നു. നീ പറയാൻ. ഈ പാറമേൽ എന്റെ പള്ളി ഞാൻ പണിയും” (മത്താ. 16:18) ഈ പ്രസ്താവനവഴി ലോകവസാനംവരെ ഭൂമിയിലുള്ള തന്റെ സഭയുടെ തലവനായിരിപ്പാൻ പത്രോസിനെയും അവന്റെ പിൻഗാമികളെയും യേശു നിയമിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവ് അപ്പീൽ കൂടാതെ തന്റെ സഭയെ ഭരിച്ചു വാനുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടെ അതിനെ വി. പത്രോസിന് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. പാപം മോചിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ വാതിലുകളെ തുറക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം സഭയ്ക്കു നല്കിയ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുക. എന്നാൽ മരണത്തിനു മുമ്പ് അവ നിനക്കായി തുറക്കപ്പെട്ട നീലപ്പുഴയിൽ എന്തെന്നേക്കും നിനക്കെതിരായി അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും എന്നോടുകൂടെ.

ധ്യാനം 39 ഫെബ്രുവരി 8

ഈശോ തന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി ശിഷ്യരെ മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നു.

“തന്നിട്ടു യേശുശലേമിലേക്കു പോകണമെന്നും, അവിടെവെച്ചു ജനപ്രമാണികൾ, പ്രധാനാചാര്യന്മാർ, നിയമജ്ഞന്മാർ മുതലായവരിൽനിന്നു ധാരാളം പീഡകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും, താൻ വധിക്കപ്പെടുമെന്നും, മൂന്നാം ദിവസം ഉയർത്തപ്പെടുന്നേണമെന്നും ശിഷ്യന്മാർക്കു അന്നുമുതൽ അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടി” (മത്താ. 16:21) തന്റെ ദൈവീകമഹിമയെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടവർക്കു തന്റെ മരണരഹസ്യം മാത്രം അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. കുരിശിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൽകൃഷ്ടജ്ഞാനം അനുഭവത്തിൽനിന്നു അവർ പഠിച്ചുകൊള്ളും എന്ന് അവിടുന്ന് കരുതുന്നു. കുരിശിലാകുന്നു രക്ഷ. കുരിശിലാകുന്നു സ്വർഗ്ഗീയമായുയർത്തിന്റെ ചിഹ്നം. മനസ്സിന്റെ ശക്തിയും അത്രപിയുടെ സന്തോഷവും കുരിശിൽതന്നെ.

ഗുരുവിന്റെ ദൈവത്വരഹസ്യം അറിവാൻ കഴിഞ്ഞ പത്രോസിനു പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അത്ര ഉന്നതമായിരുന്നു കുരിശിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ പാഠം. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഈശോയെ ഒരു വശത്തേക്കു മാറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി. “നാഥാ ഇതു നിനക്കു ഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ.” (മത്താ 16:22) എന്ന് സന്തോഷം ശാസിക്കുകയുണ്ടായി. ഓ മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ ദുർബലത്വമേ, പ്രാർത്ഥന

നയുടെ ഏതു ഉന്നത പദവിയിലേക്കു നീ ഉയർത്തപ്പെട്ടാലും, ദൈവത്തിന്റെ പ്രാവേദത്തെപ്പറ്റി ഉൽകൃഷ്ടമായ പരിജ്ഞാനം നിനക്കുണ്ടായാലും ആഴമായി എളിമപ്പെടണം. എന്തെന്നാൽ കൃപയുടെ ചലനം കഴിഞ്ഞാൽ ജഡരക്തങ്ങളുടെ എതിർപ്പുണ്ടാകയും നീ വീണുപോകയും ചെയ്തേക്കാം.

പത്രോസിന്റെ ഈ വീഴ്ച ദിവ്യഗുരുവിന്റെ നേരെയുള്ള സ്വാഭാവികസ്നേഹത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. കുരിശിന്റെ അപമാനം അവിടുത്തെ ഉന്നതപദവിയിൽ അനുയോജ്യമല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിപ്പോയി. ദൈവപുത്രൻ എത്ര ഗൗരവപൂർവ്വമാണ് പത്രോസിനെ ശാസിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. സാത്താനേ, നീ പുറകോട്ടു മാറി നില്ക്ക. നീ എന്നിക്ക് ഇടച്ചു്കു കാരണമത്രേ. മാനുഷിക കാര്യങ്ങളിലല്ലാതെ ദൈവിക കാര്യങ്ങളിലല്ല നീ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുന്നതു്. (മത്താ. 16:23) തന്റെ കഷ്ടതകളെ എതിർക്കുന്നവരോടു സാത്താനോടെന്നവണ്ണം അവിടുന്ന് വർത്തിക്കുന്നു. ദൈവതൃക്കണ്ണുകളിൽ കുരിശു് എത്ര വിലയേറിയതാകുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കുക. നമ്മുടെ കർത്താവേത്രമിശിഹായുടെ കുരിശിലല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും അഭിമാനം കൊള്ളാൻ ദൈവം എന്നിക്ക് ഇടവരുത്താതിരിക്കട്ടെ. മിശിഹാവഴി ലോകം എന്നിങ്ങു ഞാൻ ലോകത്തിനും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഗലാ. 6:14)

ധ്യാനം 40 നോമ്പുകാലം-ഐശ്വര്യം 9

ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തെയും കഷ്ടതകളെയും കുറിച്ചുള്ള ഈശോയുടെ ഉപദേശം.

ഈശോ ശിഷ്യരോടുകൂടെ ജനക്കൂട്ടത്തെ വിളിച്ചു് അരുൾചെയ്തു. “ഒരുവൻ ഏന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ തന്നത്താൻ ത്യജിച്ചു് തന്റെ കുരിശോടുതു് ഏന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. (മർക്കോ 8:34) ഈശോ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ ജനക്കൂട്ടത്തെ വിളിച്ചു കൂട്ടിയതു് തന്റെ മരണവാർത്ത അവരോടു പരസ്യപ്പെടുത്താനായിരുന്നു. പിന്നെയോ കുരിശിന്റെ ഉന്നതത്തിലേക്കു് നയിക്കുന്ന മൂന്നു പ്രധാന തത്വങ്ങൾ അവരെ മനസ്സിലാക്കുവാനായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ തത്വം തന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ സ്വയം പരിത്യജിക്കണമെന്നതാണ്, ആരെങ്കിലും ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇതാണ് അവിടുന്ന് കല്പിക്കുന്നതു്. അവിടുത്തെ ആഹ്വാനം തള്ളുകയോ കൊള്ളുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ അനുഗമിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ബന്ധുമിത്രാദികളെയും ധനമാനാദികളെയും എന്നല്ല, സ്വജീവനെപ്പോലും പരിത്യജിക്കുവാൻ തയ്യാറായേ മതിയാവൂ. നിന്റെ മനോഭാവം ഇതാണോ?

രണ്ടാമത്തെ തത്വം, ഈശോയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ തന്റെ കുരിശോടുകൂടെക്കണമെന്നതാണ്. അവൻ അവിടുത്തെ അ

നകരിച്ചു അവിടുത്തോടുകൂടെ, അവിടുത്തെ പ്രതി കഷ്ടതകൾ സഹിക്കണം. താഴാഴ്ചയുടെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടേതുമായ ഈ പത്മാവു അയാൾതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരിക്കണം. എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ രാജാവേ, എന്റെ പരമഗുരുവേ, അവിടുന്ന് എവിടെയായിരുന്നാലും ഞാൻ അവിടുത്തോടു പൂണ്ണമായി യോജിച്ചിരിക്കും.

മൂന്നാമത്തെ തത്വം, ഈശോയെ അനുഗമിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ, അവിടുത്തെ അനുധാവനം ചെയ്യണമെന്നതാണ്. എങ്ങനെയെങ്കിലും കുരിശുവഹിച്ചാൽ പോരാ. യേശുവിനെ മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രതിയും അവിടുത്തെ അരൂപിയിലും കുരിശുവഹിക്കണം. യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം ദുഃഖത്തിന്റെ വാളാകുന്നു. നി എന്തു സഹിക്കുമ്പോഴോ നിനക്കു മുമ്പ് ഈശോ അതു സഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഓർക്കണം. ഈശോയുടെ തിരുമുറിവുകളിൽ നിന്നെ മറയ്ക്കുക. അവിടെ നിന്റെ നില ഭദ്രമായിരിക്കും.

ധ്യാനം 41

ഫെബ്രുവരി 10

കുരിശിന്റെ വഴിയിൽകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യാൻ യേശു എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

“തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ അതിനെ നശിപ്പിക്കും; എന്നെപ്രതിയും എന്റെ സുവിശേഷത്തെപ്രതിയും തന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ അതിനെ രക്ഷിക്കും.” (മർക്കോ. 8:35) കുരിശിനെ സ്നേഹിപ്പാൻ ഈശോ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ കാരണം, വിഷയാസക്തമായ ഒരു ജീവിതം ആത്മാവിന്റെ നിത്യനാശത്തിനിടയാക്കുവാനും രാഗമോഹങ്ങളുടെ സംയമനം നിത്യരക്ഷയെ ഭദ്രമാക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. ഒന്നിനെ തെരാഞ്ഞടുക്കുന്നവൻ മററതിനെ പരിത്യജിച്ചേ മതിയാവൂ. യേശു നിനക്കായി വരച്ചുകാണിച്ചിട്ടുള്ള പനമാവിലൂടെ അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുന്നത് ഒരു പ്രയാസമായി നിനക്കു തോന്നേണ്ടതല്ല.

രണ്ടാമത്തെ കാരണം ആത്മാവിന്റെ ഒഴുക്കുഷ്ടതെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധ്യമാണ്, ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടിയിട്ട് സപാത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്തു പ്രയോജനം? തന്റെ ആത്മാവിനു മറുവിലയായി അവൻ എന്തു കൊടുക്കും. (മത്താ. 16:26) എന്നാണ് അവിടുന്ന് ചോദിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവ് അവിടുത്തെ സിംഹാസനമാണ്, ആലയമാണ്, അവകാശമാണ്. അവിടുത്തെ ഹൃദയവും സന്തോഷങ്ങളുമെല്ലാം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന ഭണ്ഡാഗാരമാണ്. അതിന്റെ വില ഊഹാതീതമത്രേ.

“മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രാവേത്തോടെ, തന്റെ ദൈവദൂതന്മാരോടുകൂടെ വരുവാനിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ

തത്തക്കം താന്തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസൃതമായ പ്രതിഫലം നല്കും." (മത്താ. 16:27). അപ്പോൾ ലോകത്തെ ജയിച്ച ഉദാരമതികൾക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം എത്ര അപരിമിതമായിരിക്കും. മൃഗീയ ജീവിതം നയിച്ച വിഷയാലമ്പടന്മാരുടെ ജാള്യത എത്ര കഠിനമായിരിക്കും. ആളുകളെയല്ല; പിന്നെയോ അവരുടെ വേലകളെയാണ് അവിടുന്ന് വിലമതിക്കുന്നത്. ഭാവിയിൽ വലിയ ദോഷത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഇപ്പോൾ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളിൽ സഹിക്കുവാൻ പഠിക്കുക. (ക്രിസ്താ. 1:24)

ധ്യാനം 42   ഫെബ്രുവരി 11

ദൈവം തന്റെ ഭക്തർക്കു് എന്തുകൊണ്ടു് കുരിശുകളെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ നേരെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹാധിക്യമാണു് കുരിശുകൾ അയച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവിടുത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. മാലാഖമാരെപ്പോലെ മനുഷ്യരും പാപം ചെയ്തു. അവരെപ്പോലെ മനുഷ്യരും നിത്യഗ്നിയു് അഹ്റാണു്. എന്നാൽ തെറ്റുചെയ്ത മാലാഖമാരെ നിത്യശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചവനായ ദൈവം, ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും യോഗ്യതകളാൽ നിത്യശിക്ഷയെ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി താല്പാലിക ശിക്ഷകളായി ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ താല്പാലിക ശിക്ഷകളാണു് ദൈവനിന്ദിത ശ്ലേഷങ്ങളിൽ നാം ദർശിക്കുന്നതു്. ആകയാൽ കുരിശുകളെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളായി പരിഗണിച്ചു് അവിടുത്തെ പരമനന്ദയെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു് നന്മനസ്സോടെ അവയെ നാം വഹിക്കണം.

രണ്ടാമത്തെ കാരണം ദൈവസ്നേഹത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉള്ളതാണു്. മറെറാരാൾക്കുവേണ്ടി കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുന്നതാണു് അയാളോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയായ തെളിവു്. ആനുകൂല്യങ്ങളും നന്മകളുംകൊണ്ടു് ദൈവം നമ്മെ അഭിഷേകം ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുക എളുപ്പമാണു്. എന്നാൽ കഷ്ടതകളിലുള്ള സന്തോഷമാണു് സ്നേഹത്തിന്റെ ഉരകല്ലു്. നമ്മുടെ കർത്താവു് നിത്യപിതാവിനോടും അയല്പാരുടെുമുള്ള സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ പ്രയാസക്കുറവുള്ള ഉപാധി തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനല്ല; പിന്നെയോ ശ്ലേഷങ്ങളുടെ പന്ഥാവു് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനാണു് തിരുമനസ്സായതു്.

മൂന്നാമത്തെ കാരണം നമ്മുടെ ആത്മീയരോഗമായ സ്വയസ്നേഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണു്. സാധുത്രികമായ ഈ തീരയിൽനിന്നു് ആരും സ്വതന്ത്രരല്ല. നിഷ്ഠുഷ്ടവും കർക്കശവും ചികിത്സകൊണ്ടല്ലാതെ ഈ രോഗം സുഖപ്പെടുകയില്ല. തന്റെ സൗഖ്യത്തെ കാക്കുകുന്ന ഏതൊരു വൈദ്യനും തല്ലാലത്തേയ്ക്കു് രോഗത്തിനു് ഉതകുന്ന മരുന്നും ഭാവിയിലേക്കു സുരക്ഷണോപാധികളുമല്ലാതെ എന്താ

ണം കല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു്. സ്വയസ്തേഹാത്ത നിഹനിക്കുന്നതിനു് ദുരിതങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളുംപോലെ ഫലവത്തായ മരൊരാളെ ഒരുഷയമി ല്ല. അതിനാൽ യേശുവിനോടുള്ള നിത്യം വാഴ്ചണ്ടതിനു് അവിടു ത്തോടുള്ള നാമും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കണം.

പ്രധാനം 43

എഴുപതാം ഞായർ

യേശുവിനെ യഹൂദർ വിൽക്കുന്നു

യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു് അരുൾചെയ്തു. “രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം പെസഹായാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. അ ന്നു് മനുഷ്യപുത്രൻ ക്രൂശിൽ തറപ്പാനായി ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടു്” (മത്താ. 26:2) ഉപദേശിച്ചുവു് എന്നനിലയിലുള്ള അവിടുത്തെ ഉദ്യോഗം നിവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി പുരോഹിതനും, യാഗവസ്തുവുമെന്ന ഉദ്യോഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ഉപദേശദണ്ഡാഗാരം തുറന്നു് ര ക്ഷാമാഗ്നം കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ രക്തനികേഷപവും അവിടുനു നമു ക്കു നല്ലാ. വിലമതിയാത്ത ദൈവിക ജീവനരപകരം ഒരു ശ്വാസം മാത്രമായ നിന്റെ ജീവൻ നല്ലന്നതു പ്രയാസമായി നിനക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഓ ദൈവമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തെയും ആത്മാവിനെയും ജീവ നെയും ഒരു നിത്യബലിയായി നിനക്കു ഞാൻ കാഴ്ചയുപ്പിക്കുന്നു.

പ്രധാനാചാര്യന്മാരും ജനത്തിലെ മൂപ്പന്മാരും ഒരുമിച്ചുകൂടി കൗശലത്തിൽ അവിടുത്തെ പിടിച്ചുകൊല്ലേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു് ആലോചിച്ചു. (മത്താ. 26:3, 4). ഇപ്രകാരം നിത്യപിതാവുമായി നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നു. യഹൂദപരിഷയാകട്ടെ നിനച്ചിരിയാത്ത അവസരത്തിൽതന്നെ എങ്ങനെ പിടിച്ചുകൊല്ലാമെന്നു് ആലോചിക്കുന്നു. നിന്റെ ഗുരുവിന്റെ മാതൃകയിൽനിന്നു് പുണ്യത്തിന്റെ വിജയം, ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു പകരം നന്മ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കുവാനും, ലോകത്തിന്റെ പൊതുവാശാനങ്ങളെയും, നിന്റെ ജഡത്തിന്റെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും വ്യക്തം തോന്നിപ്പുകഴെയും അവിശ്വസിക്കുവാനും പഠിക്കുക. “അവർ അവൻ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാന്തുകൊടുത്തു.” (മത്താ. 26:15) യൂദാസ്സിറിയോത്ത ഒരു നഷ്ടകച്ചവടമാണു് നടത്തുന്നതു്. വില നിണ്ണയിക്കാവതല്ലാത്ത യേശുവിന്റെ ജീവനെ ഒരു അടിമയുടെ വിലകൊടുത്തു് യഹൂദർ വാങ്ങുന്നു. ഓ, കർത്താവേ, മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ അവിടുനു് എത്ര വിലകുറഞ്ഞവൻ! എന്നാൽ അങ്ങയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മനുഷ്യൻ എത്ര വിലമേറിയവൻ! ഈശോ പറയുന്നു “മുപ്പതു വെള്ളിക്കാന്തുകൊടുത്തു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നു. ദൈവസ്തേഹവും പരസ്തേഹവും. ഇതു് അധികമനു തോന്നുന്നെങ്കിൽ ഒന്നുമാത്രം ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, നിന്റെ ഹൃദയം.” സിന്നെത്തന്നെ താക്കിക്കൊണ്ടു കമ്പസാരകൂട്ടിലേക്കും അർത്താരയിലേക്കും വരുന്നപക്ഷം സൗജന്യമായി അവിടുനു തന്നെത്തന്നെ നിനക്കുനല്ലാ.

ധ്യാനം 44

തീർത്ഥാടനം

യേശു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുന്നു

“നാം പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു് എവിടെ ഒരുക്കണമെന്നാണു് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.” (മത്താ. 26:17). യേശു വിരുന്നാഘോഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു നിന്റെ ഹൃദയത്തിലാകുന്നു. ഒരുക്കുന്നതിനു് അവിടുന്ന് അയയ്ക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാർ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ആണു്. ഇത്ര മഹാനായ ഒരു അതിഥിയാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഹൃദയം എത്ര നിർമ്മലവും ഉദാരവും ആയിരിക്കണം?

ഗുരു അരുൾ ചെയ്യുന്നു. “എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു, എന്റെ ശിഷ്യർ സഹിതം ഞാൻ പെസഹാ കഴിപ്പാനിരിക്കുന്നതു് താങ്കളുടെ വീട്ടിലായിരിക്കും.” (മത്താ. 26:18) എന്നു് നഗരത്തിലെ ഇന്നാരോടു പറയുവിൻ. ജീവന്റെ അപ്പം നിനക്കു നല്കപ്പെടുന്ന ദിവസം അവിടുത്തേക്കു് എത്ര പ്രസാദകരമായിരിക്കും. അപ്പോൾ മുതൽ അവിടുന്നു നിന്നിൽ സ്നേഹജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം നിന്നോടു് ഐക്യപ്പെടണമെന്നാണു്. അവിടുത്തോടു് ഐക്യപ്പെടണമെന്നതായിരിക്കട്ടെ നിന്റെയും ആഗ്രഹം.

ഞാൻ പീഡ അനുഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് നിങ്ങളോടുകൂടെ ഈ പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു് ആശയോടെ ആഗ്രഹിച്ചു. (ലൂ. 22:15) പീഡാനുഭവത്തിനുമുമ്പു് സ്വജീവിതത്തിലെ തീവ്രമായ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവിടുന്നു നിറവേറുന്നു. അവിടുന്നു പഴയ ന്യായപ്രമാണത്തെ നിറവേറുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ പുതിയ പ്രമാണം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തെ കൈക്കൊള്ളുകയും, എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറുകയും ചെയ്തു” എന്നു് മരണസമയത്തു് പറയാൻ കഴിയുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ!

ധ്യാനം 45

ചൊവ്വാഴ്ച

ഈശോ ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദം കഴുകുന്നു

“യേശു അത്താഴസമയത്തു് എഴുന്നേറ്റു് മേലങ്കി മാററിയതിനുശേഷം ഒരു കച്ചയെടുത്തു് അരയിൽ ചുറ്റി. അനന്തരം അവിടുന്ന് ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളമെടുത്തു് ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുകയും അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ശീലകൊണ്ടു തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.” (യോഹ. 13:3-5) ആരുടെ മുമ്പാകെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നൂറുഭാഗങ്ങൾ വിറകൊള്ളുന്നുവോ ആ സ്വർഗ്ഗനാഥൻ പാവപ്പെട്ട മീൻപിടുത്തക്കാരുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി, അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധ കരങ്ങൾകൊണ്ടു് അവരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുകയും, ദിവ്യ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു് അവയെ മുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒറ്റകാരനായ യൂദായെപ്പോലും അവിടുന്നു മാറി നിറുത്തുന്നില്ല. ഏ

ററം തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതാണ് ഈ എളിമ. അവിടുന്ന് എത്രത്തോളം ഉന്നതനായിരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം തന്നെ തന്നെ താക്കീ. സ്വസ്ഥരായിരിക്കാൻ, എല്ലാം ഒറ്റവാക്കുകൊണ്ട് നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്ന തന്റെ അധികാരത്തിന്, സ്വാമിദ്രോഹിയായ യുദ്ധയോദ്ധാവും കീഴ്പ്പെടുത്തിമരിക്കുന്നുവെന്ന് അവിടുത്തേക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ നീതിയുടെ മേൽ കരുണ ജയം കൊള്ളുകയാണ്.

പത്രോസ് അവിടുത്തോടു പറഞ്ഞു കർത്താവേ, അങ്ങൻ എന്റെ പാപം കഴുകുന്നുവോ?" (യോഹ. 13:6) പത്രോസ് തന്റെ നിസ്സാരതയും ഗുരുവിന്റെ എളിമയും കണ്ട് വിസ്മയഭരിതനായി വിളിച്ചു പറയുകയാണ്. "കർത്താവേ, അങ്ങൻ എന്റെ പാപം കഴുകുന്നുവോ ദൈവമായ അവിടുന്ന്, ശുദ്ധനായ ഞാൻ, പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനായ അവിടുന്ന്, പാപിയായ ഞാൻ." കമ്പസാരകൂട്ടിൽനിന്ന് പാപമോചനം പ്രാപിച്ചുവരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയുഷ്കര്യം കൃതജ്ഞനായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ!

"ഞാൻ നിന്നെ കഴുകുന്നില്ലായെങ്കിൽ നിനക്ക് എന്നിൽ പങ്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല" (യോഹ. 13:8) യേശുവിനോടുകൂടെ പങ്കില്ലാതിരിക്കുകയോ? മരണത്തെക്കാളും നരകത്തെക്കാളും മറ്റൊല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കാളും പുണ്യവാന്മാർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നത് ഇതിനേയാണ് ഓ, യേശുവേ, എന്റെ പാപങ്ങൾ മാത്രമല്ല കൈകളും തലയുംകൂടെ കഴുകണമേ. അവിടുത്തോടു ഐക്യപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ വിചാരങ്ങളെയും ആശാപാശങ്ങളെയും പ്രവൃത്തികളെയും ശുദ്ധീകരിക്കണമേ.

ധ്യാനം 46

ബി.ധനാഴ്

യേശു യുദ്ധയുടെ സ്വാമിദ്രോഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു

യേശു ഈ വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർന്നപ്പോൾ ആത്മാവിൽ അവിടുന്ന് അസ്വസ്ഥനായി. (യോഹ. 13:21) അയോഗ്യമായി അവിടുത്തെ സ്വീകരിച്ച യുദ്ധയുടെ കാപട്യം അവിടുത്തെ സ്നേഹമുദയത്തെ വേദനിപ്പിച്ചു. ആ ദുഃഖം ഈ വാക്കുകളിൽ ബഹിർഗ്ഗമിച്ചു. നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും. (മത്താ. 26:21) അയോഗ്യമായി യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നത് എത്ര ആപല്ക്കരം! ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹത്തെ ദുർബ്ബിനിയോഗിക്കുന്നവൻ ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹനാകും!

ആരെക്കുറിച്ചായിരിക്കും അവിടുന്ന് സാസാരിച്ചാതന്ന് ശിഷ്യന്മാർ സംശയിച്ചു അന്വേഷണം നോക്കി. (യോഹ. 13:22) യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ അഗ്നിവാൻപോലെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കത്തിത്തുളച്ചു. അവർ സന്താപനീമഗ്നരായി. എന്നാൽ യുദ്ധയുടെ ഹൃദയം

ഭയത്തെ അത് ഒട്ടുംതന്നെ സ്വർശിച്ചില്ല. നിരപരാധികൾ ഭയംകൊണ്ടു വിറയ്ക്കുന്നു. കുറ്റക്കാരനോ ലജ്ജാവിഹീനനായി നില്ക്കുന്നു. നിമ്മലാന്മാക്കൾ പാപത്തിന്റെ നിഴൽ കണ്ടാലുടനെ ഭയവിഹപലരാകുന്നു. യേശു നഷ്ടപ്പെട്ടതിനേക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഭയം വി. കുബ്ബാനാമഭവത്തിന്റെ ഒരു ഫലമാണ്. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പാപത്തിന് പ്രവേശമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി വിശുദ്ധ ഭയത്താൽ കുന്താവേ, അതിനെ കർത്തിച്ചുകേണമേ.

ഈ സമയത്ത് യേശുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാരികിടന്ന “യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനോട്” ആരേക്കുറിച്ചായിരിക്കും അവിടുന്ന് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് അറിവാൻ വി. പത്രോസ് ആഗ്രഹംകൊട്ടിച്ചോദിച്ചു. (യോഹ. 13:23) വി. യോഹന്നാൻ യേശുവിന്റെ നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യുദായോ അങ്ങിൽനിന്നും അകന്നു മാറിനില്ക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ ഹൃദയം ഇരുവർക്കുമിടയിൽ ഒരുവനെ ആകർഷിക്കുകയും മററവനെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വസ്തുപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഒരുവൻ മാലാഖായിക്കടുത്ത നിമ്മലഹൃദയത്തോടെ അവിടുത്തെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ അടുത്തുവരുന്നു. മററവനാകട്ടെ വിഷകല്പമായ ഹൃദയത്തോടെയും.

സകല വിശുദ്ധിയുടേയും ഇരിപ്പിടമായ യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയമേ, ഈ അവിശ്വസ്തശിഷ്യന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിൽ നിപതിക്കാതെ എന്നെ കാത്തുകൊള്ളണമേ.

ധ്യാനം 47 വ്യാഴാഴ്ച
ഈശോ ശിഷ്യന്മാരെ ശാസിക്കുന്നു

“തങ്ങളിൽ ആരാണ് വലിയവൻ എന്ന് അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു തർക്കമുണ്ടായി”. (ലൂ. 22:24) യുദായുടെ വീഴ്ച ശിഷ്യന്മാരെ ഭയവിഹപലരാക്കിയെങ്കിലും അത് അവരുടെ ഉല്കൃഷ്ടമായ ശമിപ്പിക്കുകയോ, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ലോകാരൂപിയെ അകറ്റുകയോ ചെയ്തില്ല. ഈശോയെ അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ അവർ ദർശിച്ചു. എങ്കിലും അവർ ലൗകീകബഹുമതി കാക്ഷിക്കുന്നു. ഉന്നതമനസ്സുകളിൽ പോലും കടന്നുകൂട്ടുന്ന മായാഭ്രമത്തിൽനിന്ന് നീടാടിയകലുക.

അവിടുന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. “പുറജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ എല്ലാവരിലും ചെറിയവനാകണം. നേതാവ് ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയാകണം. (ലൂ. 25:26) യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ വലിയവനാകാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനാകണം. ദൈവപുത്രൻ അങ്ങനെയല്ലോ ചെയ്തത്. അവിടുന്ന് നിന്റെ ദാസനായിതീർ. അവിടുത്തെ മാംസരക്തങ്ങൾ പോലും നിനക്കു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളായി നല്കി. അവിടുത്തെ എളിമയെ അനുഭവിക്കാൻ നീ മടിച്ചുകൂടാ.

എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടെ നിലനിന്നവർ നിങ്ങളാകുന്നു. എന്റെ പിതാവു് എനിക്കു നല്കിയതുപോലെ ഒരു രാജ്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും നല്കുന്നു. എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്യുന്നതിനും സിംഹാസനങ്ങളിലിരുന്നു് ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെയും ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിനും തന്നെ. (ലൂ. 22:28) ദൈവപുത്രന്റെ അതുല്യസ്നേഹമാധുര്യം! അവിടുന്ന് അവരോടു പറയുകയാണ്. “നിങ്ങൾ ദാരിദ്രത്തിലും, പീഡനങ്ങളിലും, നിന്ദപഥനങ്ങളിലും എന്നോടുകൂടെ നിന്നവരാണ്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ അവിശ്വസ്തരാകാമോ?

മനുഷ്യാവതാരംചെയ്തു വചനമേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ അരൂപിയും അഹങ്കാരത്തിന്റെ അരൂപിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ.

ധ്യാനം 48 വെള്ളിയാഴ്ച
ഈശോ-സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം സ്ഥാപിക്കുന്നു

“നിങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണമെന്ന ഒരു പുതിയ കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു” (യോഹ. 13:34) നമ്മുടെ കത്താവു് ശിഷ്യന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ലോകാരൂപിയെ ബഹിഷ്കരിച്ച ശേഷം, തന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ, എല്ലാറ്റിലും മധുരതരവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ സ്നേഹപ്രമാണത്തെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ വിനിയോഗിക്കുന്നു. “എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എനിക്കു് എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു് പോകുവാനുള്ള സമയം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു. മരണം നമ്മെ തമ്മിൽ വേർപെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഏതെന്നപ്രതി തമ്മിൽതമ്മിലും സ്നേഹിക്കണം. ഇതാകുന്നു എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ തീവ്രമായ ആഗ്രഹം. ഈ സ്നേഹം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ഉണർത്തുകയും അവയെല്ലാം എന്നോടും തമ്മിൽതമ്മിലും ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യൂ”

ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണമെന്ന ഒരു പുതിയ കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു. (യോഹ. 13:34) യേശുവാകുന്നു സ്നേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ മാതൃക. “നിന്റെ അയല്ക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുക.” എന്നു പഴയ പ്രമാണം പറയുന്നു. യേശുക്രിസ്തു നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണമെന്നു പുതിയ പ്രമാണം പറയുന്നു. യേശുവിന്റെ സ്നേഹമാതൃക കാണുക. അതു് സ്നേഹിതാനയോ, ശത്രുവിനെയോ ഒഴിച്ചുനിറുത്താതെയുള്ള സാർവ്വത്രിക സ്നേഹമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി സ്വജീവനെ വെച്ചുകൊടുപ്പാനും തയ്യാറുള്ള സ്നേഹമാകുന്നു അതു്. ദൈവത്തെപ്രതി മാത്രം മറ്റുള്ളവരെ

സ്നേഹിക്കുന്നു. “നിങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ് എന്ന് എല്ലാവരും അറിയും” (യോഹ. 13:35) ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ ചിഹ്നം അവരുടെ മുടിയും ചെങ്കോലുമാകുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹിതരുടെ ചിഹ്നമോ അന്യോന്യ സ്നേഹമാകുന്നു. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് “കണ്ടാലും അവർ എത്രത്തോളം തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് പുറജാതികൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉൽകൃഷ്ടപദവി യുടെ സുനിശ്ചിത അടയാളം എക്കാലവും പരസ്പരസ്നേഹമാകുന്നു.

ധ്യാനം 49

ശനിയാഴ്ച

പത്രോസിന്റെ വീഴ്ചയെപ്പറ്റി ഈശോ മുനറിയില്ല നൽകുന്നു.

ശീമോനേ, ശീമോനേ, സാത്താൻ നിന്നെ ഗോതമ്പുപോലെ കൊഴിക്കേണ്ടതിന് ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ലൂ. 22:31) ദോഷത്തെ മുൻകൂട്ടി കാണുന്നതു ബുദ്ധിയാകുന്നു. അതിന്റെ ഭീഷണിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് മുനറിയില്ല കൊടുക്കുന്നതു നല്ലതാകുന്നു. ഈശോ അതിരറ്റ ബോധജ്ഞാനമാകുകൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാരുടെ ബലഹീനത അവിടുത്തെക്ക് നന്നായി അറിയാം. അതു അവരിൽ നിന്നും മറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവിടുന്ന് സ്നേഹമുത്തീയുമാകുന്നു. എല്ലാവരും തന്നിൽ ഇടറിപ്പോകുമെന്ന് അവിടുന്ന് മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചു. വി. പത്രോസ് മറ്റൊരാളാവരെക്കാൾ നിശ്ചയദാർഢ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ആശാസ്യമായ ഒരു ഭയത്താൽ അവന്റെ വികാരതീക്ഷ്ണതയെ മയപ്പെടുത്തുവാനായി അവിടുന്ന് പറയുകയാണ്, സാത്താൻ അവനെ കിട്ടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്. ആപത്തു് അകലത്തായിരിക്കുമ്പോൾ വലിയ ധൈര്യം പറയുന്നവർ, അതു് അടുക്കലാകുമ്പോൾ വലിയ ഭീരുക്കളായിത്തീരും എന്നതു് എത്ര വാസ്തവം. നിന്നെത്തന്നെ അവിശ്വസിക്കുക. വി. ഭയമാണ് നിന്റെ ഭദ്രത.

“എന്നാൽ നിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.” (ലൂ. 22:32) ആപത്തിനെ കുറിച്ച് മുനറിയില്ല തരുന്ന രക്ഷകൻ തന്നെയായിരിക്കാ, ആപത്തിൽ നമ്മുടെ തുണയും. നാം പരീക്ഷയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഈശോ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നമ്മുടെ താങ്ങലും സങ്കേതവുമായ അവിടുത്തെ നമുക്ക് വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കാം.

കർത്താവേ, നിന്നോടുകൂടെ കാരാഗൃഹവാസമനുഭവിക്കുന്നതിനും മരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ തയ്യാറാണ് (ലൂ. 22:33) വി. പത്രോസ് തന്റെ ബലഹീനതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. തന്റെ ഹൃദയചലനത്തെ അനുഗമിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. നിന്റെ ചിത്തവൃത്തികൾ എത്രതന്നെ നല്ലതെന്നു തോന്നിയില്ലം അവയിൽ ആശ്രയി

കരുതൂ. നമ്മുടെ ഏറ്റവും നല്ല പ്രവർത്തികളിലും സ്വയന്യേഹം നഷ്ടപ്പെടുകയാണിടയുണ്ട്. വലിയ പുണ്യവാനാകാം അതിനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കർത്താവേ, നിനക്കുവേണ്ടി മരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്; എന്നു വികാരത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളവർ അനേകരാണ്. എന്നാൽ അവരുടെ ദുർബലതയും ഭീരുത്വവും ദൈവപുത്രൻ അറിയുന്നുണ്ട്. സ്വന്തശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുക.

ധ്യാനം 50   അറുപതാം ഞായർ

ഈശോ ശിഷ്യന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു

“നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുതു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. എന്നിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ.” (യോഹ. 14:1) നിനക്കു കഷ്ടപ്പാടുകളുണ്ടാകുമ്പോൾ അവയെല്ലാം ദുഃസാക്ഷികളായി യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ട് എന്നോർക്കുക. നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉണർത്തുക. അവിടുനാകുന്നു നിന്റെ പരമനന്മ. അവിടുത്തെ നിന്നിൽനിന്നും അകറ്റുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അങ്ങിനെ നീ നന്നു സർവ്വമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങുന്നതെന്തു എന്നു യേശു ചോദിക്കുന്നു. ഒരു സ്നേഹിതൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണോ? ഞാനല്ലേ, നിന്റെ ഉത്തമ സ്നേഹിതൻ. സമ്പാദ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണോ? ഞാൻ നിന്റെ നിക്ഷേപമാകുന്നു. ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചതുകൊണ്ടാണോ? ആത്മശരീരങ്ങളുടെ നല്ല വൈദ്യനാകുന്നു ഞാൻ. മരണത്തെ നീ ഭയപ്പെടുന്നുവോ? ഞാനാകുന്നു ജീവൻ. ഇതൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്ന നീ എന്തുകൊണ്ട് ഭയപ്പെടുന്നു?

എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലമൊരുക്കുവാനായി ഞാൻ പോകുന്നു. സ്ഥലമൊരുക്കിയ ശേഷം, ഞാൻ വീണ്ടും വന്നു നിങ്ങളെ എങ്കിലേക്കു ചേർത്തുകൊള്ളും. ഞാനായിരിക്കുന്നിടത്തു നിങ്ങളും ആയിരിക്കും. ഞാൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. വഴിയും നിങ്ങളറിയുന്നു. (യോഹ. 14:2) ദുഃഖവും നൈരാശ്യവും നിന്റെ സ്ഥിരതയെ പരീക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ യേശു നിന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നിന്റെ കണ്ണുകളുയർത്തുക. ഈ ലോകം നിന്റെ പ്രവാസസ്ഥലമാകുന്നു. നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അകറ്റി നിൽക്കുന്നു. ശക്തിക്കേണ്ട. യേശു അവിടുത്തെ കൊട്ടാരത്തിലെ രാജകുമാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നല്ല കള്ളൻ സ്ഥാനം കൊടുത്തല്ലോ. നിനക്കു വേണ്ടിയും അവിടുന്ന് സ്ഥലമൊരുക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ സേവനത്തിൽ നിനക്കു എത്രത്തോളം കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുന്നുവോ, അതനുസരിച്ചു ഉന്നതമായിരിക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനവും.

എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ പിതാവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടും. ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിക്കയും എന്നെത്തന്നെ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കയും ചെയ്യും. (യോഹ. 14:21) സ്നേഹിക്കുക; പിന്നീടൊരിക്കലും കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പറ്റി നീ പരാതിപ്പെടുകയില്ല. യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹമാണ് എല്ലാ തിന്മകൾക്കും പരമമുഷധം. അതില്ലെങ്കിൽ ജീവിതം മരണത്തെക്കാൾ അസഹ്യമായിരിക്കും. ദൈവപുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു ഭാഗ്യമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്താലും പിതാവിനാലും പരിശുദ്ധ റൂഹായാലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നത് എത്രയോ കൂടുതൽ ഭാഗ്യമായിരിക്കും.

ധ്യാനം 51

തിങ്കളാഴ്ച

ഈശോ തന്റെ ഉപദേശം തുടരുന്നു

“ഞാൻ പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും, എന്റെ പിതാവു” കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഞാനും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, ലോകം അറിയേണ്ടതിനു്, എഴുന്നേല്പീൻ, നമുക്ക് ഇവിടെനിന്നും പോകാം.” (യോഹ. 14:31). അപ്പം മുറിയ്ക്കുന്നതുവരെ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ അനേകരാകുന്നു. കഷ്ടതയുടെ കാസാ കുടിക്കുന്നതുവരെ അനുഗമിക്കുന്നവരോ തുലോ ചുരുക്കം. (ക്രിസ്തു. II:II) യേശുവിൽനിന്നകലുന്നതിനേക്കാൾ, എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും, നാം എല്ലാം സഹിക്കുന്നതിനും തയ്യാറായിരിക്കണം. അവിടന്നു മുതിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊമ്പുകൾമാകുന്നു. അങ്ങിൽ വസിച്ചിട്ടില്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒന്നുകിൽ തന്നിൽ ജീവിച്ചു ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം വെട്ടി തീയിൽ ഇടപ്പെടുക. ഇവയിലൊന്നു മാത്രമാണ് മുതിരിവള്ളിയുടെ അവസ്ഥ. ഒന്നുകിൽ ഈശോ, അല്ലെങ്കിൽ നരകം. ഇതാണ് നിന്റെയും സ്ഥിതി. മദ്ധ്യമാർഗ്ഗം എന്നൊന്നില്ല. പുത്രന്റെ സ്വന്തമെന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ, പിതാവിനു നിന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയൂ. ആകയാൽ ഈശോയിൽ വസിക്കുക.

സത്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നല്ലതാകുന്നു. ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ ആശ്വാസപ്രദൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു ഞാനയയ്ക്കും. (യോഹ. 16:7) ഈശോയുടെ ഐക്രികസാന്നിധ്യം നിങ്ങളിൽനിന്നു പിൻവലിച്ചാലും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ അവിടുത്തോടു് ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം അവിടുത്തോടു് ഹൃദയയെകൂടം പാലിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. ക്രൂശിതനായ ഈശോയിൽനിന്നുള്ള സമ്മാനമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവെന്നും. പരിശുദ്ധാത്മാവു് ദൈവതിരുമനസ്സിനോടുള്ള കീഴ്ചക്കുംമൂലം ഈശോയോടു നിന്നെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു.

നിങ്ങൾക്കു് എന്നിൽ സമാധാനമുണ്ടാകേണ്ടതിനു്, ഈ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്ലേശങ്ങളുണ്ടാകും. എന്നാൽ ധൈര്യമായിരിക്കുക. ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 16:33) ലോകത്തോടും ഈശോയോടും ഒരുപോലെ രമ്യപ്പെട്ടു പോകുവാൻ സാധ്യമല്ല. കഷ്ടതകളാകുന്ന ഈശോയുടെ അംശവസ്ത്രം, നിന്റെ രക്ഷയുടെ അടയാളവും ദൈവമക്കളുടെ അവകാശവും ആകുന്നു. നിന്റെ പ്രയാസങ്ങൾക്കു സുതമായി ദൈവാശ്രയവും വർഷിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ വിജയം വരിക്കാനുള്ള ശക്തി ദൈവപുത്രൻ നിനക്കു നല്കും.

ന്യായം 52

ചൊവ്വാഴ്ച

യേശു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കണ്ണുകളുയർത്തി പറഞ്ഞു “പിതാവേ, സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു, പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.” (യോഹ. 17:1) ഈശോ തന്റെ മുൾക്കീറിടത്തിലെ ഒരു മുളുട്ടു് നിനക്കു സമ്മാനമായി വെച്ചുനിട്ടു സ്വോൾ—കാര്യമായ ഒരു സേവനം നിന്നിൽനിന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടു സ്വോൾ—അതിനെ രക്ഷയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും നിമിഷങ്ങളായും ദൈവപരിപാലനയുടെ പ്രത്യേക അടയാളമായും ഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഒട്ടും താമസിയാതെ ഹൃദയത്തെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിങ്കലേക്കുയർത്തി പറയുക. “ഇതാകുന്നു എന്റെ സൗഭാഗ്യനിമിഷം. എന്റെ കർത്താവിനു ഞാൻ നല്ലേണ്ട മഹത്വവും ഇതുതന്നേ.”

അവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ലോകത്തിനുവേണ്ടിയല്ല ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. പിന്നെയോ നീ എന്നിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയത്രേ. എന്തെന്നാൽ അവർ നിന്നോടുകുന്നു. (യോഹ. 17:9) തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കുവേണ്ടി യേശു നിത്യപിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആർദ്രതയും ശക്തിയും മുററിനിന്ന ഒരു സവിശേഷസ്നേഹത്താൽ അവിടുന്നു് അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, മരണസമയത്തു് ഒരു പ്രത്യേക പക്ഷത്തോടെ നിത്യപിതാവിനോടു് അവർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിത്യപിതാവു് അവരെ തന്റെ സഹോദരന്മാരായി കരുതണമെന്നും അവിടുത്തെപോലെ അവരെയും പരിശുദ്ധരാക്കണമെന്നും, അവിടുന്നും പിതാവും സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവരെയും അവിടുത്തോടും തമ്മിൽതമ്മിലും ഒന്നാക്കിതീർക്കണമെന്നുമത്രേ യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നീയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വലിയ അനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി അവിടുത്തോടു നന്ദി പറയുക.

നീതിമാനായ പിതാവേ, ലോകം നിന്നെ അറിയുന്നില്ല. എ
ന്നാൽ ഞാൻ അറിയുന്നു. നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇവ
രും അറിയുന്നു. ഞാൻ നിന്റെ നാമം ഇവർക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തു.
നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ച സ്നേഹം ഇവരിൽ ആകുവാനും, ഞാൻ ഇവരിൽ
ആകുവാനും, ഇനിയും നിന്റെ നാമം ഇവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ
്യും." (യോഹ. 17:25, 26) ലോകം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊ
ണ്ട് അവിടുത്തെ അറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിനു
വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമില്ല. ഹൃദയവിശുദ്ധിയും സ്നേഹവും
സൗമ്യതയുമില്ലാത്തവൻ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല. യേശു
ക്രീസ്തുവേ, ഈ ലോകത്തിൽ അങ്ങയെ മാത്രം സ്നേഹിച്ചാൻ ഞാനാഗ്രഹി
ക്കുന്നു. നിത്യതയിൽ അങ്ങേ കാണുവാനും എനിക്കിടയാക്കണമേ.

ധ്യാനം 53

ബുധനാഴ്ച

ഈശോ അത്താഴശാലയിൽനിന്നും ശിഷ്യരോടുകൂടെ
ഒലിവുമലയിലേക്കു പോകുന്നു. (യോ. 18:1)

ആതിഥേയന്റെ ഭവനത്തിൽ ബഹളമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻവേ
ണ്ടി ഈശോ അത്താഴശാലയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയി. അവിടു
ന്ന് സമാധാനപ്രിയനാകുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ നിന്റെ ഭവനത്തിൽ
പാപ്പിക്കുവാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. അവിടുത്തെക്ക് എല്ലാവരേക്കുറിച്ചും
കരുതലുണ്ട്. നിന്റെ സഹോദരന്മാരോടു് അങ്ങനെ വർത്തിപ്പാൻ
നീയും കരുതുക. ഒരു സ്നോത്രഗാനം പാടിയശേഷമാണ് അവിടുന്ന്
പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നത്. ഉത്തമാനം അവിടുത്തെ ധൈര്യത്തിന്റേയും
നിന്റെ നേരേയുള്ള സ്നേഹത്തിന്റേയും ചിഹ്നമാണ്. നിന്റെ ര
ക്ഷയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവിടുത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിസ്സാ
രമെന്ന് അവിടുന്ന് കരുതുന്നു. ഇത്ര മഹാനായ ഒരു നേതാവിന്റെ
കീഴിൽ നീ ഒരിക്കലും ഭീരുവാകരുത്.

യേശു ഗെത്സമേൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തേക്കുവന്നു.
ശിഷ്യരോടു് ഞാൻ അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുവോളം നിങ്ങൾ ഇ
വിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു. (മത്താ. 26:36) അ
വിടുത്തെ ഹൃദയം ദുഃഖപൂരിതമായിരുന്നെങ്കിലും ശിഷ്യന്മാർക്ക് ആ
ശ്വാസം നല്ലവാൻ അവിടുന്ന് താല്പര്യപ്പെടുന്നു. മരണത്തോടു മല്ലിടു
വാനായി അവിടുന്ന് പോകുമ്പോഴും ഇരുന്ന് ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ അ
വിടുന്ന് അവരോടു് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ശരീരത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന
പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളിൽ മാത്രമല്ല, ശരീരാഭോഗ്യത്തിന് ആവശ്യ
മായ ആരോഗ്യവിധികളിലും സുഷ്ഠിരിയേഴ്സിനെ അനുസരിപ്പാൻ
പഠിക്കുക. അനുസരണം ബലിയേക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു.

“എന്റെ ആത്മാവു് മരണത്തോളം അതിവേദനയിലായിരി
ക്കുന്നു. (മർക്കോ. 14:34) എന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു. അ

വിട്ടത്തെ ഹൃദയവേദന ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അതു് എത്രത്തോളം ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു എന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഓ, കത്താവേ, എന്താശ്ചര്യമാണ് അവിടുത്തെക്കു് നല്ലവാൻ ആ പാവപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാർക്കു കഴിയുക? കണ്ണനീരുകളാൽ മാത്രമേ ഉത്തരം നല്ലവാൻ അവർക്കു കഴിയൂ. എന്നിക്കും എങ്ങനെ അവിടുത്തെ ആശ്ചര്യസിദ്ധിയിലൂടെ അവർക്കു കഴിയും? ക്ലേശങ്ങളിൽ അന്യോന്യം ആശ്ചര്യസിദ്ധിയിലൂടെ എന്നു് അവിടുത്തു് അരുൾചെയ്യുന്നുവല്ലോ? എന്റെ രക്ഷിതാവേ, ഞാൻ മറുതളവര ആശ്ചര്യസിദ്ധിയിലൂടെ എന്നു് അവിടുത്തു് ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഞാനതിനു് അശക്തനാണ്. എന്റെ അധരങ്ങൾവഴി അവിടുത്തുതന്നെ അവരോടു് സംസാരിക്കണമേ.

ധ്യാനം 54

വ്യാഴാഴ്ച

നമ്മുടെ അരിഷ്ടതകളുടെ കാഴ്ചയിൽ അവിടുത്തു വ്യസനാക്രാന്തനായിരിക്കുന്നു.

അവിടുത്തു വേദനപ്പെട്ടവാൻ തുടങ്ങി. (മത്താ. 26:37). ലോകത്തിന്റെ അരിഷ്ടതകൾ മുഴുവൻ ഇരുണ്ടുകൂടി യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തെ തൈരുകൾവാൻ തുടങ്ങി. അവയുടെ കൈയ്യുൾക്കൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി, അവയെയെല്ലാം സഹതാപംമൂലം തന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് ആകർഷിച്ചെടുക്കാൻ അവിടുത്തു തിരുമനസ്സായി. ഹൃദയം വികസിച്ചു്, ദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു സമുദ്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അരിഷ്ടതകൾ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ കത്തിച്ചുളളുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ വേദനകൾ എന്നെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തെ കരുണ സീമാതീതമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്റെ നന്ദിഹീനതക്കു മോചനം ലഭിക്കുമെന്നു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടാൻ ഞാൻ ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു.

അവിടുത്തു ദുഃഖാർത്തനാകുവാൻ തുടങ്ങി. അവിടുത്തെ വേദനകളുടെ എല്ലാം കാരണം നമ്മുടെ ആത്മീയ അരിഷ്ടതകളാകുന്നു. ഇഹലോകജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽ ആത്മാക്കളുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥ അവിടുത്തു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മാക്കളുടെ നാശം അവിടുത്തെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നു. കത്താവേ, എന്റെ ഓരോ പാവവും അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നുവല്ലോ? എന്നോടുകൂടിക്കണമേ.

അവിടുത്തു ദുഃഖിപ്പാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ അരിഷ്ടാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ചിന്തയില്ലാത്ത ഒരു പാപിയെപ്പോലെ സഹതാപാർത്തനായി മറന്നുവെച്ചു. നമ്മുടെ ലൗകികക്ലേശങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കു വളരെയേറെ ചിന്തയുണ്ടു്. എന്നാൽ ആത്മീയാരിഷ്ടതകൾ—പാപം—നമ്മെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നതേയില്ല. ഇതു തിരുഹൃദയത്തെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നു. കഷ്ട

പ്ലാട്ടുകളുടെ അവസരത്തിൽ നാം കാണിക്കുന്ന ക്ഷമകേട് കൂടുതൽ പരിതാപകരമായ ആത്മീയദോഷങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നുണ്ട്. എന്റെ യേശുവേ, എന്റെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി കരയുവാൻ എനിക്കു കണ്ണുനീർ തരണമേ.

ധ്യാനം 55

വെള്ളിയാഴ്ച

സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനു എതിരായുള്ള നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി ഈശോ കുറിയായി ദുഃഖിക്കുന്നു.

“അവിടുന്ന് അധികമായി ദുഃഖിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.” എന്തുകൊണ്ട് ഇത്ര കൈപ്പോടെ അവിടുന്ന് വിലപിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് രക്തകണ്ണുനീരൊഴുകുന്നു; എന്ന് ദൈവപുത്രനോടു ചോദിക്കുക. “നിന്റെ പാപം നിമിത്തം എന്നായിരിക്കും അവിടുന്ന് നല്ല നമുപടി. അവിടുന്ന് എല്ലാം ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽനിന്ന് സംതൃപ്തിയാടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനാണെങ്കിലും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ തന്റെമേൽ വഹിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് അനുതാപിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഈഹ്യാതീതമാംവണ്ണം ദാരുണമായ ദുഃഖത്തിനു അവിടുന്ന് പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. ദിവ്യദർശനം ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ പ്രതാപത്തെയും നന്മയെയുംപോലെ, പാപത്തിന്റെ ഹീനതയെയും തുറന്നുകാട്ടും. ഈ ദിവ്യദർശനത്തിലുള്ള സന്തോഷത്തിനു പകരം പാപത്തിന്റെ ഹീനതയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിത്തുളയ്ക്കുന്ന വേദനയുളവാക്കുന്നു.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം അനുഭവിക്കുന്ന വേദന, അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ അളവിനു സമമാകുന്നു. സ്നേഹംപോലെ വേദനയും അപരിമിതം. തങ്ങളുടെ ലഘുവായ പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപംപോലും ചില പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മരണത്തിനു ഹേതുവായിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ നീയും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നപക്ഷം, നിന്റെ പശ്ചാത്താപവും അത്ര തീവ്രമായിരിക്കും. നന്മ മാത്രമായ ദൈവത്തിനെതിരായി അക്രമം കാണിച്ചതിനെപ്പറ്റി നിനക്കു ദുഃഖമില്ലേ?

ഇതുവരെ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയും ഇനിയും ചെയ്യപ്പെടുന്നവയുമായ എല്ലാ പാപങ്ങളുടേയും പരിമാണം ഈശോയെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നു. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം മാധുര്യം നിറഞ്ഞതാണ്. എന്നാലും നമ്മുടെ പാപം ആ മാധുര്യത്തെ കൈപ്പാക്കി പകർത്തുവാൻ പോരുന്നതാണ്. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിലെ മുറിവുകളെപ്പറ്റി, പ്രത്യേകിച്ചു നീ ഏല്പിച്ച മുറിവുകളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപിക്കുക.

ധ്യാനം 56

ശനിയാഴ്ച

ലോകത്തിന്റെ പാപം മുഴുവൻ തന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈശോ സിമാതീതമായ മനക്കലക്കം അനുഭവിക്കുന്നു.

ദൈവപുത്രൻ നിലത്തു സാഷ്ടാംഗം വീണു കിടക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ വിസ്മയിക്കണ്ടോ. തന്നെ മുടിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ പാപകഷ്ടം അവിടുത്തെ ഇവുണ്ണം താഴ്ന്നിരിക്കുകയാണ്. പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനായ താൻ പാപികളിൽ പ്രമാണിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഓ, മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവേ, ഞാനാകുന്നു പാപി, ലജ്ജിക്കേണ്ടവനും ഞാൻതന്നെ. പാപത്തിനു കാരണമാകുന്ന കപടലജ്ജയെ എന്നിൽനിന്നും അകറ്റേണമേ.

പിതാവു എന്ന വത്സലനാമം യേശു ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവുകളെ, ഒരു അപരിചിതനും പരദേശിയും എന്ന നിലയിൽ അവിടുത്തോടു പെരുമാറുന്നു. ദൈവകരുണയ്ക്കായി അവിടുത്തു കൈനീട്ടുന്നു. നിത്യമായി അതു നിരസിക്കപ്പെടുന്നു. നീറുന്ന വേദനയിൽ അല്പം ആശ്വാസത്തിനായി അവിടുത്തു ഇരക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇരുണ്ട മരണവിധി മാത്രം അവിടുത്തേയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നു. എത്ര കർശമായ വിധിതീർപ്പ്!

നമ്മുടെ ഹീനസ്ഥിതി മറുളളവർ കാണാതിരിക്കാൻവേണ്ടി അതിനെ മറയ്ക്കുവാൻ ലജ്ജ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ യേശുവാകട്ടെ മനുഷ്യരും മാലാഖമാരുമാസകലം അവിടുത്തെ ഹീനസ്ഥിതി കാണണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭയത്തിനോ നൈരാശ്യത്തിനോ ഒരിക്കലും അടിമപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവൻ പാവപട്ട ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നും ആശ്വാസം അന്വേഷിക്കുന്നു. മാലാഖയിൽനിന്നും അതു സ്വീകരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം യേശു തന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നു. നിത്യപിതാവു ഏറ്റവും ലജ്ജാകരമായ മരണത്തിനുതന്നെ വിധിക്കുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും അതു ദർശിക്കുവാൻ അവിടുത്തു തിരുമനസ്സാകുന്നു. കഷ്ടം! ഒരു സൃഷ്ടിയോടു എന്റെ പാപം ഏറ്റുപറയാൻ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ ആ ലജ്ജാകരമായ പാപം ചെയ്യാൻ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നുമില്ല.

ധ്യാനം 57

അൻപതാം ഞായർ

വരുവാനിരിക്കുന്ന പീഡനങ്ങളുടെ കാഴ്ചയിൽ ഈശോ ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരുന്നു.

“അവൻ ഭയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി” (മർക്കോ. 14:33) തന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ യാതൊരു തിന്മയും തന്നെ സമീപിക്കുവാൻ

കഴിയാത്തവനാൽ സർവ്വശക്തൻ മരണകരമായ ഭയത്താൽ ഗ്രസിക്കുന്നു. ഓ കർത്താവേ, അവിടുത്തെ സർവ്വശക്തിതപത്തെ എതിർക്കുവാൻ യാതൊന്നിനും കഴിയാതിരിക്കേ അവിടുന്ന് എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു. അവിടുത്തെ ഭയം ഭൗണ്ഡല്യത്തിന്റെ ഫലമല്ല. പിന്നെയോ ധൈര്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഫലമത്രെ. പാപികളുടെ പ്രതിപ്രതിഷേധനായി തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാലത്രേ അവിടുന്ന് ഭയവിഹിതമാകുന്നതു്. എന്റെ ഭൗണ്ഡല്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്തിനു കലങ്ങുന്നു? എന്റെ രക്ഷകൻ വേദനയെയും പീഡനത്തെയും ദുഷണങ്ങളേയും, ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള ബലാല്ക്കാരത്തെയും ഭയപ്പെട്ടല്ലോ. വൃക്ഷം വേരവരെ കലങ്ങുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഇല വിറകൊള്ളുന്നതിൽ എന്തിനു് അത്ഭുതപ്പെടണം.

നമ്മുടെ ഭയത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും ശുദ്ധി രിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഈശോ ഭയവിഹിതനായിതീരുന്നു. നിസ്വതവേ, ഭീതവും ലജ്ജാവ്വശനമാകുന്നു. ഈശോയോടു നിന്നെ സംയോജിപ്പിക്കുക. അവിടുത്തെ ഭൗണ്ഡല്യത്തെ നിന്റെ പ്രത്വിധിയാക്കുക. ഭയം നിമിത്തം യാതൊരു കടമയും നിറുപ്പിക്കാതിരിക്കേതു്. വഴിമദ്ധ്യേ വീണുപോയാലും വെച്ചു കാൽ പുറകോടു വലിക്കരുതു്.

ശിഷ്യരെ ധൈര്യവാന്മാരാക്കുവാൻ ഈശോ ഭയന്നു വിറയ്ക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ഭയമാകുന്നു നമ്മുടെ ശക്തി. നമ്മുടെ ശരണത്തെ ഉയർത്തട്ടെ. ഈശോ മരണം കൈവരിച്ചതുവരെ, അതു് എല്ലാവർക്കും ഭയഹേതുക്തമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അതിനെ ജയിച്ചിരിക്കേ, ഇനി അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നതുകേവലം ഭീതതപമാകുന്നു. ഉറച്ച കണ്ണോടെ മരണത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടുക. ഏതു സമയത്തും അതിനെ നിനക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. അതു നിന്നെ നേരിടുന്ന സമയം എപ്പോഴെന്നറിയാത്തുകൊണ്ടു് എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക.

ധ്യാനം 58

തിങ്കളാഴ്ച

തന്റെ പീഡകളേയും മരണത്തെയും കുറിച്ചു് ഈശോയ്ക്കുണ്ടായ ദുഃഖമായ വെറുപ്പു്.

തന്റെ പീഡകളെക്കുറിച്ചു് ഈശോ ഭയപ്പെടുവാനും ഭാരപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. (മക്കോ. 14:33) പീഡാനുഭവത്തെയും മരണത്തെയും കുറിച്ചു് യേശുവിനു് അനുഭവപ്പെട്ട വെറുപ്പു് അവിടുത്തെ വേദനയെ കൂടുതൽ ദുസ്സഹമാക്കിത്തീർത്തു. നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനായിട്ടാണു് ഈ വികാരത്തിനു് യേശു അധീനനായതു്. എന്റെ രക്ഷിതാവേ, യുദ്ധത്തിൽ എന്നെ ഉന്മേഷവാന്മാരാക്കുവാനും ജയിപ്പാനുള്ള ശക്തി എനിക്കു നല്കുന്നതിനായിട്ടുമാണല്ലോ അവിടുന്ന് ഇതു സഹിക്കുന്നതു്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പീഡനത്തിൽനിന്നും മരണത്തിൽനിന്നും ഓടി ഒളിക്കുന്നതിൽ ഊറ്ററില്ലെന്നും, എന്നാൽ ദൈ

വം തിരുമനസ്സാകുന്നപക്ഷം അവയെ സ്വീകരിപ്പാൻ തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നും അവിടുത്തേയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട വെറുപ്പ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

അവൻ ഭയപ്പെടുവാനും ഭാരപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. മനുഷ്യരിൽ അധികപക്ഷം അവിടുത്തെ ഭാഗ്യമമായ പീഡകളെപ്പറ്റി നിശ്ചിതകാരമായി, നന്ദിഹീനരായി വർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തന്റെ പീഡാനുഭവം പ്രയോജനരഹിതമായി ഭവിക്കുമല്ലോ എന്നുള്ള ചിന്ത യേശുവിന്റെ വേദനയെ ശതഗുണീഭവിപ്പിക്കുന്നു. “എന്റെ രക്ഷകാ, ഇത്രയേറെ വിലകൊടുത്തു അവിടുന്ന് സമ്പാദിച്ച അനുഗ്രഹത്തെ സഫലമാക്കുന്ന ഭാഗ്യവാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു നല്കണമേ.

ഒരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിക്കാതെ പോകുന്നത് ഏവർക്കും വേദനാജനകമാണ്. എന്നാൽ ആർക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് നമ്മുടെനേരെ മുൻവിധിയുണ്ടാക്കുന്നതിനാണ് അതു കാരണമാകുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ വേദന എത്രമാത്രം ദുസ്സഹമായിരിക്കും? - യഹൂദജനതയ്ക്കു കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും സ്വന്തമാക്കുവാനും കഴിയത്തക്കവിധം യേശു അവരുടെ മദ്ധ്യേയുണ്ട്. ഇത്രവലിയ അനുഗ്രഹത്തെ ഫലപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം അവരുടെ വഷളത്വം ചേതുവാൽ അതിനെ ശാപകാരണമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എത്ര വലിയ മുഖത?

ധ്യാനം 59

ചൊവ്വാഴ്ച

യേശു തന്റെ വ്യാകുലതയുടെ അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം തേടുന്നു.

അവൻ അവരിൽനിന്ന് ഒരു കല്ലെറു് ദൂരത്തോളം അകന്നു പോയി കവ്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. (ലൂ. 22.41) ദുഃഖനിമഗ്നനായ ഈശോ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി രാത്രി സമയമാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. കാരണം ആത്മാവിന് ദൈവസ്വപ്നം ശ്രവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് മൗനത്തിലാണ്. അവിടുന്ന് ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നകന്നു പോകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദുഃഖസാക്ഷികളെ കൂടാതെ നിശ്ശബ്ദമായി ഹൃദയഏകാന്തതയിൽ ദൈവവും ആത്മാവുമായി നടത്തുന്ന രഹസ്യസംഭാഷണമാണ് പ്രാർത്ഥന. ഈ വിശുദ്ധാഭ്യാസനത്തിൽ തന്റെ വ്യാകുലത വർദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് അവിടുത്തേക്കറിയാം. അവിടുന്ന് പോകുന്നത് ആശ്വാസം അന്വേഷിച്ചല്ല, പിന്നെയോ തന്റെ പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണുത്വം തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയത്രേ. ഇതാണോ നീന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ലക്ഷ്യം.

അവിടുന്ന് സാഷ്ടാംഗം വീണു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പിതാവേ കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ കാസാ എന്നിൽനിന്നും അകന്നുപോകണമേ.

എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല; നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഭവിക്കട്ടെ. (മത്താ. 26:39) നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ മാതൃക കാണുക. സ്വപിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ അഗാധമായ വിനയത്തോടെ അവിടുന്ന് സാക്ഷാത്കാശം ചെയ്യുന്നു. ആ താഴ്മയേറിയതോടെ ദൈവാശ്രയവും അവിടുന്ന് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ മരണത്തോളം അതിഭവദനയിലായിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പുത്രനായ എന്റെ മേൽ കരുണയുണ്ടാകണമേ എന്ന് അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ കാസാ കടന്നുപോകാതെ കടിയുണ്ടാകാതെ നശിക്കാതെ അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണുമെങ്കിൽ, ആ തിരുവിഷ്ണു തന്നെ നടക്കട്ടെ. (മത്താ. 26:42) ഈശോയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടുന്നില്ല. ആ നിരസത്തെപ്പറ്റി ഈശോ പിറുപിറുക്കുന്നുമില്ല. ദൈവതിരുവിഷ്ണുത്തിന് നിന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതാണ് അത്യന്തകൃഷ്ടമായ പ്രാർത്ഥന. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവപ്രമാണത്തിനനുസൃതമെങ്കിൽ ദൈവം ശ്രവിക്കും. ഹൃദയത്തിന്റെ ക്രമരഹിതമായ ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽ, ദൈവം നിരസിക്കും. ആ നിരസം തന്നെയും ഒരു ശിക്ഷ എന്നതിനേക്കാൾ ഒരു നന്മയായി പരിഗണിക്കുവാൻ പഠിക്കുക.

ധ്യാനം 60 നോമ്പുകാലം-ക്ഷീരബധനാഴ്ച

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദൂതൻ ഈശോയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

“സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദൂതൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.” (ലൂ. 22:43) ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു സ്വർഗ്ഗം മുഴുവൻ മൗനമായിരുന്നു. ഒരു മാലാഖ അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയെ ദൈവസിംഹാസനത്തിലേയ്ക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു. വാക്യപ്പെട്ട സകല ആത്മാക്കളും അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുചേരുന്നു. അത് അവിടുത്തേക്കു ആവശ്യമുണ്ടായിട്ടല്ല. പിന്നയോ അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ നാഥനോടു അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന കടപ്പാടുകൊണ്ടത്രേ. പ്രാർത്ഥനയുടെ നേരെ മാലാഖമാർ കാണിക്കുന്ന വണക്കത്തിൽനിന്നും ദൈവത്തിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ അതിനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയിൽനിന്നും പ്രാർത്ഥനയോടു നിന്നുക്കണ്ടായിരിക്കണമേ മതിപ്പു എത്രപ്രകാരമെന്നു പഠിക്കുക.

ഓ, എന്റെ നല്ല മാലാഖ, എന്റെ പ്രാർത്ഥനാബലിയെ ദൈവസിംഹാസനത്തിങ്കൽ കാഴ്ച വയ്ക്കണമേ.

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന കാഴ്ചവച്ച മാലാഖ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി വ്യാകുലാധികൃതനായ അവിടുത്തേക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ മാലാഖ ഈശോയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്ന കാസായിൽ എന്താണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്? ക്രൂശിന്റെ രൂക്ഷ

തയും മാനുഷത്തിന്റെ കയ്യാശ്വസവും. എന്നാൽ അവ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ മാലാഖയാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. യേശു ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചു. ഈ ജീവിതാരണ്യത്തിൽ നിന്നെ നടത്തുന്നതും മാനുഷസരത്തിൽ നിന്നെ സഹായിക്കുന്നതും ഒരു മാലാഖതന്നെ.

യേശുവിന്റെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമത്തിൽ ഏതു വിധമാണ് മാലാഖ അവിടുത്തെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നത്. പീഡാനുഭവങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയേയും, അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ദൈവമഹത്വത്തേയും മാലാഖ അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുന്നു. ദൈവം നിനക്കു നല്ലിയിട്ടുള്ള മാലാഖയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു തിരിയുക. അവൻ വഴിയായി ദൈവം നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ അഗാധതയിലേക്ക് ഉള്ളുപസിക്കുന്ന ഒറ്റ നിശ്വാസം നിനക്കു പൂർണ്ണമായി സമാധാനം കൈവരുത്തും.

ധ്യാനം 61

വ്യാഴാഴ്ച

ഈശോ മരണവേദനയിലാകുന്നു

“മരണവേദനയിലായിരിക്കേ, ഈശോ ദീർഘമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു” (ലൂ. 22:43) മാലാഖയുടെ വാക്കുകൾ ഈശോയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ അവിടുത്തെ വേദനയ്ക്കു ഒരു ശമനവുമുണ്ടായില്ല. നമ്മുടെ ബലഹീനതയെ ഭയപ്പെടണമെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഒന്നിനെ അതായത് ആശ്വാസവചനങ്ങളെ അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഭക്തിയുടെ അഭാവത്തിലും ദൈവസേവനത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കണമെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാനായി മറ്റൊരു അതായത് വേദനയിൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെ അവിടുന്ന് നിരസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഈശോ ബലവാന്മാരെയും ദുർബ്ബലരെയും ഉപദേശിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ നീതി നീക്കുപോക്കില്ലാത്തതാണെന്നും, താൻ മരിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നും ഈശോയ്ക്കു ബോധ്യമായി. തന്റെ മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്ന നിരവധിയായ പാപങ്ങൾ അവിടുത്തെ സ്നേഹഹൃദയത്തെ മമിക്കുകയും, അതിനെ രണ്ടായി പിളർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവകോപത്തിന്റെ ഫലമായ ശിക്ഷയെ ഓർത്ത് ഹൃദയം വിറയ്ക്കുന്നു. മനസ്സ് അതിനെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നു. ആയതിലേയ്ക്കു അവിടുത്തെ ബലമായി പിടിച്ചുവലിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവിടുത്തെ മരണവേദന അധികരിക്കുന്നു.

ഏറ്റവും രൂക്ഷമായ ആത്മീയവരൾച്ചയുടെ സമയത്തുപോലും ഈശോ പ്രാർത്ഥന മുടക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥന ദീർഘിപ്പിക്കുകയത്ര ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ നൈരാശ്യത്തെ ജയി

ക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് പറിപ്പിക്കുന്നു. മനസ്സിൽ എത്രവിധ വിരസത തോന്നിയാലും, ഈശോയെ അനുകരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടുതൽ അഭയപ്പെടുകയത്രേ വേണ്ടൂ.

ധ്യാനം 62 അൻപതാം ആഴ്ചയിലെ വെള്ളിയാഴ്ച

മരണവേദനയിൽ ഈശോ രക്തം വിയർക്കുന്നു

“അവന്റെ വിയർപ്പ് നിലത്തുവീഴുന്ന രക്തത്തുള്ളികൾ പോലെയായി.” (ലൂ. 22:44) തിരുശരീരത്തിലെ ഓരോ രോമകൂപവും കാരുണ്യം യാചിക്കുന്നതിനായി യേശു തുറക്കുന്നു. ഓ, യേശുവേ, അതിദാരുണമായ ക്ലേശങ്ങളുടെ അവസരത്തിലും ശരീരത്തെ ഇത്രമാത്രം എളിമപ്പെടുത്തുവാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായല്ലോ. ഈ രക്തം വിയർപ്പിനു കാരണം അവിടുത്തെ സ്നേഹതീഷ്ണതയോ, അതോ വിരസതയോടുള്ള സമരത്തിൽ തന്നോടുതന്നെ ചെയ്ത ബലാല്ലാരമോ? അതോ മനുഷ്യന്റെ അവിശ്വസ്ഥത നിമിത്തം അവിടുത്തേയ്ക്കുണ്ടായ മനോവേദനയോ? എന്റെ ഈശോയെ, അവിടുത്തെ കരുണ എല്ലാ പ്രവർത്തികളെക്കാൾ ഉന്നതംതന്നെ.

ഈ അത്യന്തകരമായ രക്തപ്രവാഹം അവിടുത്തെ സ്നേഹാധിക്യത്തിന്റെയും തീഷ്ണതയുടേയും അടയാളമാണ്. ഒരു ദിവസം ഈ വിയർപ്പ് നമ്മുടെ ഉദാസീനതയെ തീച്ചയായും കുറപ്പെടുത്തും. നമുക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് അങ്ങേയറ്റം വേദന സഹിക്കുമ്പോൾ ഒരു രചനീയ അനുഭവപോലും സഹിക്കുവാൻ നമുക്കു മനസ്സില്ലല്ലോ.

“ബൊസ്രായിലെ ചായം മുക്കിയ വസ്തുങ്ങളുമായി, ഏദോമിൽ നിന്നു വരുന്ന ഇവൻ ആരാകുന്നു.” (യേശു. 63:1) പരമനന്മയ്ക്കായി ദാഹിക്കുന്ന ഏവരുമേ, ജീവന്റെ ഉറവയികലേക്ക് അടുത്തുവരിക. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ട വിലയേറിയ രക്തം നഷ്ടപ്പെടുത്തി കളയരുതേ. യേശു രക്തം ചിതുന്നതു നിന്റെ മരണവേദനയിൽ നിനക്ക് ആശ്വാസം പകർത്തുവാനാണ്. നിനക്കു പാശ്ചാത്താപിസത്വാദിച്ചു തരുന്നതിനും, സ്വഭാവത്തിന്നെതിരായ സമരത്തിൽ നിനക്ക് ഉന്മേഷം നല്കുന്നതിനും അവിടുന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. നീ ഇത്ര മന്ദഭക്തനായിരിക്കുന്നതു യേശുവിന്റെ മരണവേദനയെപ്പറ്റി വേണ്ട പോലെ ചിന്തിക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ലയോ?

ധ്യാനം 63

50-ാം ആഴ്ചയിലെ ശനിയാഴ്ച

ഈശോ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാരെ സന്ദർശിക്കുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ അവർ ഉറങ്ങുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു.

ശീമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു മണിക്കൂർ നേരമെങ്കിലും എന്നോടുകൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിയുമല്ലോ? (മക്കോ. 14:37) യുദ്ധ ജാഗരണം ചെയ്യുന്നു. ഈശോയുടെ ശത്രുക്കൾ ഉറക്കിട്ടു ചിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യരോ ഉറങ്ങുന്നു. ഇങ്ങനെ നാമും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറങ്ങുന്നു. ദുസ്തുഴക്കങ്ങളിൽ ഉറങ്ങുന്നു. ഏതാ പ്രധാനപ്പെട്ട കടമകളുടെ നിർവ്വഹണത്തിലും നാം ഉറക്കി തുങ്ങുകയാണ്. വികാരങ്ങളുടെ മേലും വിചാരങ്ങളുടെ മേലും ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ട നാം ഉറങ്ങുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ട്?

പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കാൻ, ആത്മാവ് ഒരുക്കമുള്ളതു്, ജഡമോ ബലഹീനമാത്രം. (മക്കോ. 14:38) മരണവേദനയുടെ അവസരത്തിലും ആടുകൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഈ നല്ല ഇടയന്റെ ജാഗരൂകനായ വാക്കുക. അവിടുന്ന് അൾലാഹ് ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുക, ജാഗരണം ചെയ്യുകയും. പരീക്ഷയ്ക്കു തിരായ മൂന്നു പ്രമാണങ്ങൾ കാണുക. അവ പ്രാർത്ഥിക്കുക, ജാഗരണം ചെയ്യുക, നിന്നെത്തന്നെ അവിശ്വസിക്കുക എന്നിവയാണ്. ജാഗരണം പരീക്ഷകളെ വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുവരുന്നു. ജയിപ്പാനുള്ള ശക്തിയും ദൃഢനിശ്ചയവും നല്ല നല്ല ഉജ്ജീവനത്തോടും പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു.

മൂന്നാം പ്രാവശ്യം അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു പറയുന്നു! ഇനി 'നിങ്ങൾ ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.' (മക്കോ. 14:41). ഏഴൊരാൾ ഏകപുത്രന്റെ നേരെയുള്ള മാതൃസ്നേഹവും ഈശോയ്ക്കു ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം ആർദ്രമായിരിക്കയില്ല. മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവിടുന്ന് അവരെ സന്ദർശിച്ചു. മൂന്നു പ്രാവശ്യവും അവർ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഈ അശ്രദ്ധ അവിടുത്തെക്ക് എത്രമാത്രം മർദ്ദഭേദകമായിരിക്കണം? എങ്കിലും അവിടുന്ന് അവരെ ശകാരിക്കാതെ, സ്നേഹപൂർവ്വം ശാസിക്കുകയും വിശ്രമിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവദിക്കുകയുമാത്രം ചെയ്യുന്നതു്. യേശുവിന്റെ ആത്മാവേ, അങ്ങൻ്റെ എത്രമാത്രം മാധുര്യവാനാകുന്നു.

ധ്യാനം 64

നോമ്പിലെ ആദ്യത്തായാഴ്ച

ഈശോ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു പോകുന്നു

അല്പം വിശ്രമിച്ചു കൊള്ളുന്നതിനു് യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു് ആജ്ഞാപിച്ചെങ്കിലും പെട്ടെന്ന് അവരെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു "മതി" (മക്കോ. 14:40) ഈ ജീവിതത്തിലെ വിശ്രമം എത്ര ഹൃസ്വം! ഇടമുറിയായതെ നാം ജാഗരണം ചെയ്യണം. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ശത്രു

ഉറങ്ങാതെ ജാഗരൂകനായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ആശ്വാസത്തിന്റെ അളവ് അതിനുള്ള ആവശ്യമാത്രമായിരിക്കണം. നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന വിശ്രമംകൊണ്ട് നീ സംതൃപ്തിയടയുക. ഈ ജീവിതം വിശ്രമത്തിനുള്ളതല്ല. പിന്നെയോ പ്രവർത്തനത്തിനും സഹനത്തിനുമുള്ളതാണ്.

അപ്പസ്തോലന്മാരെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും സമരത്തിലേയ്ക്ക് ഒരുക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി യേശു അരുൾചെയ്യുന്നു. “സമയമായിരിക്കുന്നു” (മക്കോ. 14:41) ഇതിനിടയിൽ മരണംവരെ അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കാമെന്നുള്ള അവരുടെ വാഗ്ദത്തം അവർ ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ ഞാൻ നല്ല നിശ്ചയങ്ങൾ എടുക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താനുള്ള സമയമാകുമ്പോൾ മറന്നുപോകുന്നു. ആപത്തു് അകലത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവയെ നിന്ദിക്കുന്നു. അടുത്തു വരുമ്പോഴോ പെട്ടെന്നു ധൈര്യഹീനരായിപ്പോകുന്നു. നല്ല നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും ഇത്രയേറെ കുറങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിൽ നിശ്ചയം ചെയ്യാതിരുന്നാലാത്ത സ്ഥിതി എന്താകും? നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്യണം. അവ നിർവ്വഹിക്കുകയും വേണം.

“എഴുന്നേപ്പിൻ; നമുക്കുപോകാം.” കണ്ടാലും; എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. (മക്കോ. 14:42) ഇതു് യേശുവിനെ ലനായിരിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ സ്വപ്നമല്ല. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായ ഒരു വസ്തുഹാധികൃതം, ആത്മാവിന്റെ അധിമതിയുടെ ഭൗമ്യലുഗ്നത്തെ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു നാമും മാനസിക ഉന്മേഷം പ്രാപിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയാണ് നമ്മുടെ ആത്മാവിനു് ഉണർപ്പുകേണ്ട തരസ്സ്. അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുവാൻ അവിടുത്തെ നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. പാവങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്കും, കാരാഗൃഹത്തിലേക്കും ആസ്ത്രീയിലേക്കും അവിടുത്തോടുകൂടെ നീയും പോകുക.

ധ്യാനം 65 നോമ്പിന്റെ ആദ്യവാരം-തിങ്കൾ

ഈശോ തന്റെ വാക്കാൽ ശത്രുക്കളെ നിലത്തു വീഴിക്കുന്നു

“ഞാനാകുന്നു എന്ന് അവിടുന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞയുടെനെ അവർ പുറകോട്ടുമാറി നിലത്തുവീണ്” (യോഹ. 18:6) യഹൂദന്മാർ മരണാധീനനായ ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഈശോയെ സമീപിക്കുന്നു. അവിടുനാകട്ടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ മറുപടിപറഞ്ഞു. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ദൈവീകശക്തി അനുഭവിച്ചറിവാൻ അവർക്കു അവസരം നല്കുന്നു. നിന്റെ സംരക്ഷകനായി ഒരു ദൈവമുള്ളതുകൊണ്ട് ക്ലേശങ്ങളിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുക. “ഞാനാകുന്നു” എന്നു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നിന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. ആ സ്വപ്നം എത്രയോ മാധുര്യമുള്ളതു്? കടൽ ക്ഷോഭത്തിൽ അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു് ധൈര്യം പകർന്നുകൊടുത്ത സ്വപ്നം!

ഈശോയുടെ ശക്തിയാൽ നിലംപരിചായ യഹൂദന്മാർ എഴുന്നേൽക്കുന്നു. എന്നാലും അവർക്ക് മാനസാന്തരമുണ്ടാകുന്നില്ല. തന്റെ വചനത്താൽ ശത്രുക്കളെ നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ അവരെ നിലത്തു പ്രണമിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അവർ അവരുടെ അന്ധതയിൽ തന്നെ നിലനില്ക്കുന്നു.

“എന്നെയാകുന്നു നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ.” (യോഹ. 18:8) ദൈവനിതിക്കും പാപികൾക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു ബലിയാടായി ഈശോ നില്ക്കുന്നു. അവിടുന്ന് പറയുകയാണ്. “പിതാവേ അങ്ങയുടെ കോപം എന്റെമേൽ പതിക്കട്ടെ. അവിടുന്ന്” എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങളെ വരെ രക്ഷിക്കണമേ. അവരിൽ ഒരുവൻ പോലും നശിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്റെ കുഞ്ഞേ, എത്ര ഭാരമേറിയ ചുമട്ടും മറുത്തുവരുടെമേൽ ചുമത്താതെ നീ തന്നെ വഹിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുക.

ധ്യാനം 66 നോമ്പിന്റെ ആദ്യവാരം-ചൊവ്വ യഹൂദന്മാർ ഈശോയെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുന്നു

അവർ യേശുവിനെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു. (യോഹ. 18:12) യേശു ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമെന്തു? അവിടുന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും ലോകമനസ്സിന്റെമേൽ പരമാധികാരമുള്ളവനുമല്ലേ! അവിടുന്ന് ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വയം ബലിമൃഗമായി ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ബലിമൃഗം ബന്ധിക്കപ്പെടണം. അല്ലാത്തപക്ഷം വേദനനിമിത്തമുള്ള സ്വഭാവീക ചലനം, ബലി സ്വമനസ്സാലെയുള്ളതല്ല എന്ന തോന്നലിന് ഇടംകൊടുക്കും. മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ദൈവത്തെ സേവിച്ചുകൂടാ. ഒഴുതാൻപുറമുള്ള ബലിമാത്രമേ അവിടുത്തേയ്ക്ക് സ്വീകാര്യമാകൂ.

യേശു സ്നേഹശ്രാവലയാലത്രേ ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത്. അവൻ എന്ന സ്നേഹിച്ചു. എന്നിങ്ങനെ വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. എന്റെ യേശുവേ, അങ്ങയെ ബന്ധനസ്ഥനായി കാണുമ്പോൾ ഞാൻ ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരുന്നില്ല. എന്ന അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് വിടുവിക്കുവാൻ അവിടുത്തെ സ്നേഹം അങ്ങയെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവിടുത്തേയ്ക്കു നന്ദി. ബന്ധിപ്പാനും അഴിക്കുവാനും അധികാരമുള്ള എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ സ്വതന്ത്രനാകുവാൻ വേണ്ടി, അങ്ങയുടെ കുരിശിനോടു ചേർത്ത് എന്നെ ബന്ധിക്കണമേ.

ക്രൈസ്തവരേവിക്കുന്നവരെ, ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നവരായി യേശു ബന്ധിതനാകുന്നു. നീ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയിലാണോ! നമ്മുടെ കർത്താവു ബന്ധിതനായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ അവസാനരാത്രിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. നീ പരീക്ഷയാൽ തെളിഞ്ഞുപോകുന്നുവോ! അങ്ങിൽനിന്ന് വേർ

പെട്ടുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം നിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ യേശുവിന്റെ ശ്രദ്ധ ലയോടു ബന്ധിക്കുക. നീ താഴ്മയിലും പരാശ്രയത്തിലുമാണോ? ഒരു കുറകാരനേപ്പോലെ ബന്ധിതനായി കച്ചേരിതോറും വലിച്ചിഴക്കു ള്ളെട്ട സ്നേഹമുത്തിയെ സ്തുരിക്കുക. എന്റെ കർത്തവ്യം, നിന്നോടുകൂടെ ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത് ബഹുമാന്യപദവിയായി പരിഗണിക്കാത്തവൻ ആരുള്ളൂ.

ധ്യാനം 67 നോമ്പിന്റെ ആദ്യവാരം-ബുധൻ
ഈശോ ഒലിവുമലയിൽനിന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകപ്പെടുന്നു.

“അവർ അവനെ ആദ്യമായി അന്നാസിന്റെ കച്ചേരിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. (യോഹ. 18:13) ആദം പറ്റിസായിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഈശോയും ഒലിവു തോട്ടത്തിൽനിന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകപ്പെടുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യജീവനെ കളിപ്പാട്ടുമാക്കുന്നതിൽ അതിൽ അസാധാരണമായി ഒന്നുമാറ്റം. കാരണം, “അവിടുനാകുന്നു എല്ലാറ്റിന്റേയും അതിനാഥൻ. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ജീവനെ പന്താടുന്നതിലോ, അതു് അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമായിരിക്കും. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിനോടു നീയെങ്ങനെയാണ് പെരുമാറുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയിൽ എത്ര അഭക്തി, വി. കർമ്മാനുഭവത്തിൽ എത്ര അനുഭവം!”

അവർ അവനെ ആദ്യമായി അന്നാസിന്റെ കോടതിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മരണത്തിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുന്നതിനു തന്നെ അന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപുത്രന്റെ എളിയ ഏതൊരു ഏദയത്തെയാണ് സ്തുരിക്കാത്തതു്. തന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും തന്നെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കയറുകളിൽനിന്നും അവിടുന്ന് അനുഭവിക്കുന്ന വേദന വാചാമഗോചരമാണു്. മരണവേദനയാലും രക്താനുഷ്ണത്താലും അവിടുന്ന് അത്യന്തം ക്ഷീണിതനാണു്. എങ്കിലും അവർ അടിച്ചും ഉപദ്രവിച്ചും അവിടുത്തെ മുഖോടു തള്ളുകയാണ്. നമ്മുടെ അലസതയും അപകടകരവുമായ നിരവധി യാത്രകൾക്കും നിരത്ഥകമായ സന്ദർശനങ്ങൾക്കും മനസ്സിന്റേയും ഹൃദയത്തിന്റേയും അലച്ചിലുകൾക്കും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാനായി, വേദനജനകമായ ഈ യാത്രകളെ എല്ലാം ഈശോ എതിർപ്പോ പരാതിയോ കൂടാതെ സഹിക്കുന്നു.

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ നഗ്നശരീരത്തിൽ ഒരു പുതപ്പുമാത്രം ചുറ്റിക്കൊണ്ടു് അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുന്നു. അവർ അവനെ പിടിച്ചു. അവൻ പുതപ്പുവിട്ടിട്ടു് അവിടെനിന്നു് ഓടിപ്പോയി. (മർക്കോ. 14:51). വാപ്രസാദസംരക്ഷണത്തിനായി സകലരും പരിത്യജിക്കുന്നതും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കു് എന്തെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ഒരു ഉടുതുണി മാത്രം ശവകുടീര

ത്തിലേക്കു നമ്മെ അനുഗമിക്കും. അതുപോലും പുഴുവിനും കൃമിക്കും ഇരയായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. ലോകം നമ്മിൽനിന്നു് ഓടിയകലുന്നതിനു മുമ്പായി നമുക്കു ലോകത്തിൽനിന്നും ഓടിയകലാം. “എന്റെ കണ്ണെ, സകലതും ഉപേക്ഷിക്കുക. എന്നാൽ നീ എല്ലാം കണ്ടെത്തും.” (ക്രിസ്തോ. 3:32)

ധ്യാനം 68 നോമ്പിന്റെ ആദ്യവാരം-വ്യാഴം

യേശു യരുശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

യേശു തന്റെ വിജയദിനമായ ഓശാന പെരുന്നാളിൽ ചെല്ലുപോലെ, അതേ ഗേറ്റുവഴി യരുശലേം പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അന്നത്തേതു് ഒരു മഹത്വപ്രവേശനമായിരുന്നു. ഇന്നത്തേതു് അപമാനപ്രവേശവും. അന്നു് അവർ “ദാവീദിന്റെ പുത്രനു് ഓശാന” എന്നു പാടി. ഇന്നാകട്ടെ ക്രൂശിക്കുക എന്നാണു് പാടുന്നത്. നീ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുമ്പോൾ ഒരു രാജാവു് എന്ന നിലയിലോ, കുറ്റക്കാരൻ എന്ന നിലയിലോ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് അവിടുന്ന് പ്രവേശിക്കുന്നത്, അവിടെ ജീവിക്കുന്നതിനോ മരിക്കുന്നതിനോ?

ഇന്നു് യരുശലേമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന യേശു മനുഷ്യന്റെ അസ്ഥിരതയെ തുറന്നു കാണിക്കുന്നു. ഏതുതരം പെരുമാറ്റം നിന്നിൽനിന്നുണ്ടായാലും അവിടുന്ന് നിന്റെ രക്ഷിതാവുതന്നെ. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും സമചിത്തത പാലിക്കുക. ഐശ്വര്യത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുകയോ ദുല്ലാലത്തു നിരാശപ്പെടുകയോ അരുതു്. അരിഷ്ടതയിലും ആശ്വാസത്തിലും ഒരുപോലെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ക്കുക. അവിടുന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരുപോലെതന്നെ. മാറ്റങ്ങൾക്കു് അവിടുന്ന് വിധേയനല്ല.

യരുശലേം വീഥികളിൽകൂടെ പോയപ്പോൾ എല്ലാവരും അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി ഓടിക്കൂടി. ഇതുവരെ ഒരു പ്രവാചകനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവിടുന്ന് ഇന്നു് ഒരു കുറ്റക്കാരനെന്നു് ജനം ആത്തുപറഞ്ഞു. എല്ലാം യേശു മൗനമായി സഹിക്കുന്നു. എതിർവാൻ കഴിയാണ്ടങ്കിലും അവിടുന്ന് സൗമ്യനായി സഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സഹിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം നിനക്കു് എപ്പോഴുണ്ടാകും? വാദപ്രതിവാദത്തിൽ കീഴ്പ്പെട്ടുകൊടുക്കുന്നതും, പരാജിതനായികാണുവാൻ മനസ്സാകുന്നതും, മഹത്തായ വിജയമാണു്. ജയഭേരി മുഴക്കുന്നവനല്ല, പിന്നെയോ തന്നെത്തന്നെ നിയന്ത്രിക്കുകയും, സംയമനം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണു് സാക്ഷാൽ ധന്യൻ! എന്റെ ദിവ്യരക്ഷകാ, സർവ്വശക്തനെങ്കിലും ബലഹീനനും, ക്ഷീണിതനും എന്നപോലെ കാണപ്പെടുവാൻ അവിടുന്ന് മനസ്സാകുന്നു. കേവലം അശക്തനായ ഞാനോ ഇല്ലാത്ത ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ആശിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ എളിമ എന്ന പഠിപ്പിക്കണമെ.

ധ്യാനം 69 നോമ്പിന്റെ ആദ്യവാരം-വെള്ളി

ഹന്നാൻ ഈശോയെ കയ്യാഹ്വാനിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു അയക്കുന്നു.

അവൻ അവിടുത്തെ ആദ്യമായി ഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വരുന്നു. (യോഹ. 18:13) ദിവ്യരക്ഷിതാവു ഹന്നാന്റെ വഷളതപത്തെയും ക്രൂരതയെയുംപറ്റി രഹസ്യമായി ശകാരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ ഹൃദയവാതില്ല് മുട്ടിവിളിക്കുന്നു. തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ ഭാഗ്യവാനാകുമായിരുന്നു. മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത ദൈവപുത്രന്റെ ദൈവികസ്വഭാവം ഏകദേശം കഠിനഹൃദയത്തെയും സ്തുതിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുതന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഹന്നാന്റെ സഹതാപവികാരങ്ങളെ അവൻ ശ്യാസം മുട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. ഉടനെ തന്നെ അവൻ ആ വഷളത മഹാപുരോഹിതനായിരുന്ന കയ്യാഹ്വാനിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു ഈശോയെ അയക്കയാണുണ്ടായത്. നല്ലപ്പെടുന്ന നിമിഷത്തിൽതന്നെ കൃപയോടു സഹകരിക്കാത്തപക്ഷം, അതു നിന്നെ വിട്ടുകുന്നുപോകാം. പിന്നീടു ഒരിക്കലും മടങ്ങി വരികയില്ല.

കയ്യാഹ്വാനു ഈശോയോടു അവിടുത്തെ ഉപദേശത്തെയും ശിഷ്യന്മാരെയും കുറിച്ച് ചോദ്യംചെയ്തു. യേശു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു “ഞാൻ ലോകത്തോടു പരസ്യമായി സംസാരിച്ചു. യാതൊന്നും രഹസ്യമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.” (യോഹ. 18:20) ഈശോ അവിടുത്തെ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാരെക്കുറിച്ച് ശ്യാസനീയമായി ഒന്നും പറയാനില്ലാതിരുന്നതിനാലും അവരെ താഴ്ന്നിറയുവാൻ അവിടുത്തേയ്ക്കു ഇഷ്ടമില്ലാതിരുന്നതിനാലും അവിടുത്തു മൗനം പാലിച്ചു.

അടുത്തുനിന്ന ഒരു സേവകൻ ഈശോയുടെ കന്നത്തു അടിച്ചു. (യോഹ. 18:22) ഈശോയോടു കാണിച്ച ഈ അക്രമം എത്ര ക്രൂരം! എത്ര അനീതി! എത്ര അവമാനകരം! ദൈവത്തിന്റെ അധരം നിറയ്ക്കുകയും സത്യവും മാത്രം സംസാരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു ജീവന്റെ വചനം മാത്രം പുറപ്പെടുന്നു. അവിടുത്തെ മുഖത്തു അടിക്കുന്നതെല്ലാം വണ്ണം അത്ര ഔദ്ധത്യവും അഭക്തിയുമുള്ള ഒരു കരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. കഠിനമായ ഈ അധിക്ഷേപം സഹിക്കുന്നതിൽ അവിടുത്തു പ്രദർശിപ്പിച്ച ക്ഷമയെയും സൗമ്യതയെയും പുകഴ്ത്തുക. ജന്മപാപത്തിന്റെ ലജ്ജാകരമായ കറകൾ തുടച്ചു മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുത്തു ഈ അപമാനം സഹിക്കുന്നു. ദൈവമഹത്വത്തിനും എന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനുംവേണ്ടി അവിടുത്തു അയച്ചുതന്ന താഴ്മകളെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ കർത്താവേ, എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ.

ധ്യാനം 70 നോമ്പിന്റെ ആദ്യവാരം-ശനി

കയ്യാപ്പാസിന്റെ ഭവനത്തിൽവെച്ചു
ഈശോ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നു.

അവർ അങ്ങയുടെ മുഖത്തു തുപ്പി. (മത്താ. 26:67) ഇതുവരെ യേശുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഏതാണെന്ന് നീതി പാലിച്ചിരുന്നു. അവർ നു മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടതോടെ, അവരുടെ ക്രോധം അതിരുകടന്നു അവർ അവിടുത്തെ നേരെ കേട്ടുകേൾപ്പോലുമില്ലാത്തവിധം അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവരുടെ നിന്ദനമായ തുപ്പലുകൾകൊണ്ടു ആരാധനയായ തിരുമുഖത്തെ അവർ അഭിഷേകംചെയ്തു. ഓ, നീതിയുടെ മഹത്വസ്മര്യം, എന്തു കൊടുങ്കാറ്റാണ് ഈ കനത്ത മേഘപടലംകൊണ്ടു അവിടുത്തെ ആവാണം ചെയ്തതു? നിന്റെ ആത്മാവിലുള്ള ദൈവീകമായ കറപിടിപ്പിച്ചു നിന്നെ മലീമസമാക്കുന്ന നിന്റെ ദുഷ്ടികാരങ്ങൾ—നിന്റെ സഹോദരനെ മുറിച്ചെടുത്തു ന്ന സ്നേഹമറ്റ നാവു ഇവയല്ലേ അവിടുത്തെ ഈ നിലയിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ അവിടുത്തെ അധിക്ഷേപിക്കുകയും അടിക്കുകയും ചെയ്തു. (ലൂ. 22:63) പടയാളികളും കയ്യാപ്പാസിന്റെ ഭൃത്യരും യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുന്നതിനും നിന്ദിക്കുന്നതിനുമായി അവിടുത്തെ ചുറ്റുംകൂടി. യറമിയാദീപ്തർയുടെ താഴെപറയുന്ന വചനം അങ്ങനെ നിവൃത്തിയായി. “അദ്ദേഹത്തിനു സൗന്ദര്യമോ കോമളതപമോ ഇല്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിക്കുവാൻ ആരും ആഗ്രഹിക്കയില്ല. അദ്ദേഹം മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിതനും പരീതികതനാകുന്നു..... നാം അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ അദ്ദേഹം വഹിച്ചതു നമ്മുടെ രോഗങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചുമന്നതു നമ്മുടെ വേദനകളായിരുന്നു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിക്കുകയും പ്രഹരിക്കുകയുമാണെന്നു നാം വിചാരിച്ചു. (യറ. 53:4)

അവർ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ മുഖത്തു അടിച്ചു. പ്രവചിക്കുക നിന്നെ അടിച്ചതു ആരെന്ന് പറയുക എന്ന് പൂർണ്ണിച്ചുപറഞ്ഞു. (ലൂ. 22:64) ആ രാത്രി മുഴുവൻ അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ച നിന്ദാപഥനം അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ ഒട്ടും നിസ്സാരമായിരുന്നില്ല. സർവ്വോപരി നിത്യബോധജ്ഞാനത്തെ പരിഹസിക്കാനെന്നവണ്ണം അവിടുത്തെ കണ്ണുകളെ മുടികെട്ടിയ വൃത്തിഹീനമായ മുട്ടപടം അസഹ്യമായ അധിക്ഷേപമായിരുന്നു. ഇതുവഴി അവിടുത്തെ ദിവ്യമുഖത്തെ ഒരനാളും ദർശിക്കാൻ കഴിയാതാകത്തക്കവണ്ണം അവർ അവാരത്തനെ വിധിച്ചെടുത്തുവെന്നു ആ കപടഭക്തർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. രാത്രിയുടെ മുട്ടപടത്താൽ തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ മറച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ നില ഭദ്രമെന്നു കരുതുന്ന ആത്മീയാന്യരുടെ മുഖത്വത്തെ പറ്റിപ്രലപിക്കുക. പ്രകാശത്തിന്റെ സ്രഷ്ടവായ അങ്ങയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു അവരെ മറയ്ക്കാമെന്നു അവർ വ്യാമോഹിക്കുകയാണ്.

ധ്യാനം 71 നോമ്പിലെ രണ്ടാം ഞായർ

വി. പത്രോസിന്റെ മാനസാന്തരം

വി. പത്രോസ് ദൂരെ മാറി അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. കരോപേർ നട്ടുകൊണ്ടു തീർച്ചി അതിനു ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വി. പത്രോസും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഒരു പരിചാരക അദ്ദേഹത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഈ മനുഷ്യനും അയാളോടു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു” “ഞാനറിയുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. പത്രോസ് അതു നിഷേധിച്ചു. കത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രോസിനെ നോക്കി. (ലൂ. 22:61) ആ നോട്ടം ശക്തിയേറിയതായിരുന്നു. അതു അവന്റെ ധൈര്യത്തെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. ഹൃദയത്തെ ഉരുകി. അതിൽനിന്നു അനതാപകണ്ണൻ്റെ പുറപ്പെട്ടുവിട്ടു. ആ നോട്ടം ദയ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അതു അവന്റെ കുറ്റത്തിന്റെ ഹലമായ മനക്കലക്കത്തെ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരമുള്ള കാരണത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം ലഭിച്ചിരിക്കേ, ഇത്ര സ്നേഹനിധിയായ ഒരു വൈദ്യന്റെ മുമ്പിൽ മുറിവുകളെ തുറന്നുകാട്ടുന്നതിനു എന്തിനു ലജ്ജിക്കുന്നു.

കോഴി കൂവുന്നതിനുമുമ്പു നീ എന്നു മുൻ പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയുമെന്ന് ഈശോ പറഞ്ഞ വാക്ക് പത്രോസ് ഓർത്തു. അവൻ പുറത്തേക്കുപോയി കൈപ്പോടെ കരഞ്ഞു. (ലൂ.22:62). ഈ വരപ്രസാദത്തിന്റെ അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു ധ്യാനിക്കാം. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി നാം എങ്ങനെ കരയണമെന്ന് അദ്ദേഹം പൊഴിച്ചു കണ്ണൻ്റെ മുമ്പിൽനിന്നു പഠിക്കുകയും ചെയ്യാം. പത്രോസിന്റെ കണ്ണൻ്റെ മുമ്പിൽനിന്നുള്ള തല്ല. പിന്നെയോ തന്റെ ഗുരുവൻ്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ്. വി. അംബ്രോസ്യസ് പറയുന്നു. “വി. പത്രോസിന്റെ കണ്ണൻ്റെ മൗനപ്രാർത്ഥനയാകുന്നു. അതു ചോദിക്കാതെതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ പാപമോചനത്തിനു അഹ്നാ കുന്നു.

ഈ വലിയ പുണ്യവാന്റെ വീഴ്ചയിലും, മനസ്സാപത്തിലും ദുശ്ശ്രമാകുന്ന ദൈവിക ബോധജ്ഞാനത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ഭയഭക്തിയോടെ ധ്യാനിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഹസ്യനിഗമത്തെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ദൈവഭക്തിയിലും സ്നേഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി നിൽക്കുന്നതിനും, പാപികളുടെ നേരെ കരുണയും സഹതാപവും ആവശ്യമാണെന്നു സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനാകേണ്ട അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിൽ ഈ വീഴ്ച ദൈവം അനുവദിക്കുകയാണ്.

ധ്യാനം 72 നോമ്പിലെ രണ്ടാംവാരം-തിങ്കൾ
ഈശോ രാത്രി വിലങ്ങത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു

ദൈവപുത്രൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളെ അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട്, ശത്രുക്കളുടെ ബന്ധനത്തിന് അവിടുന്ന് വിധേയനായി. എന്നാൽ പ്രധാന കാരണം അവിടുത്തെ സ്നേഹമാകുന്നു. ഒൻപതുമാസം പരിശുദ്ധമാതാവിന്റെ ഉദരത്തിലും, തദനന്തരം ഭവതലഭവോ പൂർത്തിയായും, നമ്മുടെ അർത്ഥാരകളിലും അവിടുത്തെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയതും ഈ സ്നേഹമാകുന്നു. കബറിൽതന്നെ അടയ്ക്കുന്നതും, ബന്ധിതരായി വിട്ടുവീടാനായി പാതാളത്തിലേയ്ക്കു തന്നെ ഇറക്കിയതും ഈ സ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

അരിഷ്ടത നിമിത്തം സ്നേഹിതനെയും അരുളാരനെയും പരിചയക്കാരനെയും അങ്ങു എന്നിൽനിന്നകറ്റി. യേശു സ്വശിഷ്യന്മാർ പോലും പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ പാറാവിൽ അടച്ചു. അവ ഞങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ, അന്ധകാരത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയിൽ, ചങ്ങലകളുടെ ഭാരത്തിൻകീഴെ, തെരുങ്ങുന്നിടത്തു അവിടുത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി നീയും ആഗതനാകുന്നു. ദൈവീക സ്നേഹത്തിന് ഇരുമ്പുവാതിലുകളെ പൊളിക്കാൻ ശക്തിയുണ്ട്. ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയിൽ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവന് യാതൊന്നും അപ്രത്യക്ഷമാകില്ലതന്നെ.

“ഞാൻ കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നു കണ്ടില്ല.” (മത്താ. 25:43) യേശു ഇപ്പോഴും ബന്ധനത്തിൽ തന്നെയാണ്. തന്നിൽതന്നെ അവിടുന്ന് ചങ്ങലകൾ വഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ അവയവങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് വഹിക്കുന്നു. ധനവാനായ ലോകായിതനോടു അവിടുന്ന് ഒരുനാൾ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ഈ ശകാരം നിനക്ക് അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഞാൻ കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നു... നിങ്ങൾ വന്നു കണ്ടില്ല.....ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ നിങ്ങൾ ചെയ്യാതിരുന്നതെല്ലാം എന്നിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യാതിരുന്നതാണ്. കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ ദൈവീകന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിപ്പാൻ കരുതലുള്ളവനായിരിക്കുക.

ധ്യാനം 73 നോമ്പിലെ രണ്ടാം വാരം-ചൊവ്വ
യേശുവിനെതിരായ ന്യായവിധിയെ യഹൂദസംഘം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു.

നേരം വെളുത്ത ഉടനെ ജനത്തിലെ മൂപ്പന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രികളും ഒരുമിച്ചുകൂടി. അവരുടെ സഭയിലേയ്ക്കു അവി

ടുത്തെ ആനയിച്ചു. “നീ ക്രിസ്തു ആണെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറക, എന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാനാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നവല്ലോ. നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി; ഞാൻ ക്രിസ്തുവാകുന്നു” എന്ന് അവിടുന്ന് ഉത്തരിച്ചു. “ഇനി നമുക്ക് സാക്ഷികളെക്കൊണ്ട് എന്താവശ്യം. നാംതന്നെ അവന്റെ വായിൽനിന്ന് കേട്ടുവല്ലോ.” എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. (ലൂ. 22:66) യഹൂദന്മാർ ഈശോയെ കൊല്ലുന്നതിനായി ശുദ്ധാലോചന നടത്തുന്നുവെങ്കിലും അന്യരുടെ കൈയാൽ അവിടുന്ന് വധിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹം. അവരുടെ കർവ്വത്തെ നമ്മുടെ നന്മക്കും അവരുടെ ശിക്ഷാവിധിക്കും ആയുധമാക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെ പുകഴ്ത്തുക. ഹൃദയാന്ധതയും കൃതഘ്നതയും പിടിപെട്ട യഹൂദന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഇത്രനാളും നിങ്ങളുടെ മിശിഹായിക്കായി കാത്തുകാത്തിരുന്നതും അവിടുത്തെ പുറജാതികൾക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുവാനായിരുന്നവോ? നിങ്ങൾക്ക് ഹാ, കഷ്ടം.

അവർ അവനെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് പീലാത്തോസിന്റെ അരിമനയിലേയ്ക്കു വരുന്നു. (മത്താ. 27:2) ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിതനായി അവിടുന്ന് യരുശലേം തെരുവീഥികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. നീതിപാലകർ അവിടുത്തെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്തു തന്നെ വാഴ്ചിപ്പുകഴ്ചിയ വലിയ ജനക്കൂട്ടം ഒരു വഞ്ചകനെപോലെ അവിടുത്തെ നേർന്നോക്കുന്നു. ഈ അവമാനങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന ഈശോയുടെ ക്ഷമയെയും നന്മയെയും പ്രകീർത്തിക്കുക.

പന്നീട്ട് അവർ ഈശോയെ ഗവണ്ണരുടെ ശാലയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. (യോഹ 18:28). യഹൂദന്മാർ പീലാത്തോസിന്റെ കച്ചേരിയിലെത്തി അവരുടെ ഈശോയെ ദാദേഹത്തിന് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിലേയ്ക്കു അവർ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. കാരണം പുറജാതിക്കാരന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് തടസ്സമായ അശുദ്ധിയായി അവർ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. രാജദ്രോഹവും പ്രതികാരേമയുമായ മതത്തിന്റെ മുട്ടപ്പടത്തിൽ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഇവരുടെ മൗഢ്യം എത്ര അപലപനീയ! തങ്ങളുടെ ജീവിതാവസ്ഥയുടെ കടമകാളു നിസ്സങ്കോചം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന എത്രയെത്ര ആളുകളാണ്, അവരുടേതായ നിസ്സാര സാങ്കല്പിക നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കാൻ ഭയപ്പെടുത്തരുത്.

ധ്യാനം 74 നോമ്പിലെ രണ്ടാം വാരം-ബുധൻ

യേശു പീലാത്തോസിനാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

“പീലാത്തോസു വീണ്ടും വിസ്താരശാലയിലേയ്ക്കു വന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി ചോദ്യം ചെയ്തു.” (യോഹ. 18:33). യഹൂദന്മാരുടെ മറുപടി കേട്ടശേഷം, പീലാത്തോസു പ്രത്തോറിലേക്ക്

വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചു, യേശുവിനോടു ചോദിക്കുന്നു. “നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാകുന്നുവോ? യേശു തന്റെ മൗനത്തിലും മറുപടിയിലും ഒരുപോലെ വിവേകം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അവിടുന്ന് ചോദിക്കുകയാണ്. “നീ ഇതു തന്നെത്താൻ പറയുന്നതോ അതോ മറ്റു വല്ലവരും എന്നെക്കുറിച്ച് നിനോടു പറഞ്ഞതോ.” എന്റെ ദാരിദ്ര്യം എളിമയും കൈസറിന് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഭാരമാകുന്നുണ്ടോ? യേശുവിന്റെ അടക്കമൊതുക്കത്തെയും, ശാന്തതയോടും സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് പീലാത്തോസ് ചോദിക്കുകയാണ്. “ഞാനൊരു യഹൂദനാണോ? നിന്റെ സ്വന്തമനവും പ്രധാനാചാര്യന്മാരും നിന്നെ എനിക്കു എല്ലിച്ചുതന്നു. നീ എന്തു ചെയ്തു.” (യോഹ. 18:35) ഓ, ന്യായാധിപാ, ഈ ചോദ്യം ആരോടാണ് ചോദിക്കുന്നത് എന്ന് നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അനീതിപരമായ ആരോപണത്തെ ആസ്പദമാക്കി നീ അവിടുത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് എന്തു ചെയ്തു എന്ന്. അവിടുന്നാണ് ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും നിന്നെത്തന്നെയും സൃഷ്ടിച്ചത്.

പീലാത്തോസ് ചോദിക്കുന്നു. “സത്യം എന്താകുന്നു.” (യോഹ. 19:38). സത്യം നമുക്ക് സമീപസ്ഥമാണെങ്കിലും പീലാത്തോസിനെപ്പോലെ നാളും അതു കാണുന്നില്ല. അതു നമ്മോടു് ആന്തരികമായി സംസാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിന്റെ സ്വരത്തിന് നാം ബധിരരാകുന്നു. ഹൃദയത്തിന്റെ കണ്ണു് സ്നേഹമാകുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിലേ നാം സത്യത്തെ കാണുകയുള്ളൂ. കണ്ണടച്ചു്, ഭയംകൊണ്ടു വിറച്ചു്, മിന്നലിനെ ദർശിക്കുന്നതുപോലെയാണ് നാം സത്യത്തെ കാണുന്നത്. സത്യത്തെതന്നെ ക്രൂശോടു ചേർത്തു് ആണി തറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സത്യങ്ങളും ക്രൂശിക്കുന്നവയാകുന്നു. മനസ്സുള്ളവർ മാത്രമേ അതിനെ കാണാൻ കഴിയൂ.

പീലാത്തോസ് യൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ അവനിൽ യാതൊരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല.” (യോഹ. 18:38). യേശുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ അവിടുത്തെ പരിഹാസപാത്രമാക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വ ജീവജാലങ്ങളും പ്രസ്താവിക്കുന്നു, അവിടുന്ന് നിരപരാധിയാണെന്ന്. പീലാത്തോസും യൂദാസ്സിറിയോത്തായും, പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യയും വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളനും, ശത്യാധിപനും, അതിനു സാക്ഷികളാണ്. ഔദാര്യമായ ഭക്തിയോടെ നിന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുമെങ്കിൽ അവിടുന്ന് നിന്റെ സല്ലേരിനെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും.

ധ്യാനം 75 നോമ്പിലെ രണ്ടാം വാരം-വ്യാഴം

പിലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ ഈശോ
പൂർണ്ണ മൗനം പാലിക്കുന്നു.

“അവൻ കുറപ്പെടുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ യാതൊന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.” (മത്താ. 27:14) അവിടുത്തെ ഈശോ യാതൊരു സമാധാനവും പറയേണ്ടയാവശ്യമില്ല. ജയിക്കപ്പെടുമെന്ന ഭയപ്പെടുന്നവർ മാത്രം തങ്ങളെത്തന്നെ നീതികരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ മതി. തന്ന ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതേ ന്യായാധിപതി അവിടുന്ന് നിരപരാധിയാണെന്ന് വിധിച്ചു. സ്വയംനീതികരണവും പരാതിയും കൂടാതെ ന്യായമായ പ്രതിവാദത്തെപ്പോലും അമർത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും കുറ്റാരോപണം സഹിക്കാറുണ്ടോ? ഇത് എല്ലാവരും പ്രശ്നം സിദ്ധിക്കുന്നതും ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രം അഭ്യസിക്കുന്നതുമായ ഒരു പുണ്യമാകുന്നു.

എന്നിടം യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. അതിൽ പിലാത്തോസ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. (മാർക്ക്. 15:5). തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ തെളിവുനായി ഈശോ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് അവിടുത്തെ ക്ഷമയായിരുന്നു. അതിനാൽ യഹൂദന്മാർക്ക് തന്റെ ദൈവത്വം എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. പരാതിയെ പിറുപിറുപ്പോ, പ്രതിവാദമോ കൂടാതെ എല്ലാം സഹിക്കുക. ഇതാണ് മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ അത്ഭുതം. എല്ലാവർക്കും മിടുപ്പം പുണ്യപ്രവൃത്തി.

ഉമർക്കു സംസാരശക്തിയും പൈതൃകങ്ങളുടെ നാവുകൾക്കു വാശിത്വവും, നല്ലിവവനായ ഈശോ കുറപ്പെടുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണ മൗനം പാലിച്ചു. ഈശോയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മൗനം വലിയ പുണ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ബോധജ്ഞാനമാകുന്നു അങ്ങനെയും, സ്വജീവനെ അപകടത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടുപോലും അതു പാലിച്ചു. യുക്തിക്കു വഴിപ്പെടാത്തവരും, വാഗ്വാദത്തിൽ ക്ഷോഭിക്കുന്നവരുമായ ആളുകളോടൊപ്പമെടുമ്പോൾ മൗനം പാലിക്കുന്നതാണ് വിവേകമെന്ന് ഈശോ സ്വദൃഷ്ടാന്തത്താൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നാവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ ആത്മാവിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അധികസംസാരത്തിൽ പാപമുണ്ടാകാതിരിക്കുക അസാധ്യമാണ്.

ധ്യാനം 76 നോമ്പിലെ രണ്ടാംവാറം-ചെളി

ഈശോ ഹേറോദേസിനാൽ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നു

ഹേറോദേസ് അവന്റെ പടയാളികളോടുകൂടെ യേശുവിനെ നിസ്സാരനാക്കി പരിഹസിക്കുകയും ഒരു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. (ലൂ. 23:11) യേശുവിന്റെ മൗനത്തിൽ നിരാശനായിതിന്ന് ഹേറോദേസ് പ്രതികാരാത്മം അവിടുത്തെ നിന്ദിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാൾ അവിടുത്തെ ഒരു കുററുകാരനായിട്ടല്ല പിന്നെയോ ഒരു ദോഷനായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നതെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി വെള്ളവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കുന്നു. ലോകാന്ത്രപിെയ ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാനായി ആരാധ്യനായ രക്ഷകൻ അവരിൽനിന്ന് എല്ലാ നിന്ദനങ്ങളും അജയ്യ ശാന്തതയോടെ സഹിക്കുന്നു.

ഈ പരിഹാസവേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട രക്ഷിതാവിനെ പുകയ്ക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠത, വെറും മായ മാത്രമായ ഈ ലോകശ്രേഷ്ഠതയല്ല, പിന്നെയോ കരിശിന്റെ ഒരുൽകൃഷ്ടമാകുന്നുവന്ന് അവിടുന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു; അവിടുന്ന് കരിശിൽ രാജാവിന്റെയും മഹാപുരോഹിതന്റെയും ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്നു. കരിശുപശിയാണ് രക്ഷ. ക്രൂശിതനായ യേശുവിനോടു അനുരൂപരാകുവാൻവേണ്ടി നാമും ക്രൂശു വഹിക്കണം. അപ്പോൾ നാം രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും മഹത്പീകൃതനായ യേശുവിനോടു അനുരൂപരാകുകയും ചെയ്യും.

നിത്യപിതാവു് സ്വപുത്രന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നു. പുത്രൻ മനുഷ്യരക്ഷയെപ്പറ്റിയും അതേസമയം മനുഷ്യനാകട്ടെ അവിടുത്തെ നിന്ദിച്ചു് അപഹസിക്കുന്നു. ആദ്യപിതാവായ ആദം, നിഷ്കളങ്കതയുടെ ഉടപ്പും അമർത്യതയുടെ വസ്തുവും നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആദ്യത്തേതു് ഹേറോദേസിന്റെ കച്ചേരിയിൽവെച്ചും രണ്ടാമത്തേതു് പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിൽവെച്ചും യേശു വീണ്ടെടുത്തു. മരണംവരെ മാലിന്യമില്ലാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിലാണ് അവിടുന്ന് നിഷ്കളങ്കതയും അമർത്യതയും നമുക്കു തിരികെ തന്നതു്. ഈ ഉടപ്പുകൂടാതെ മരണസമയത്തു് അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

ധ്യാനം 77 ബോധിയിലെ രണ്ടാംവാദം-ശനി

യേശുവിനെ രക്ഷപെടുത്താനുള്ള പീലാത്തോസിന്റെ ശ്രമം.

പീലാത്തോസ് പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരേയും പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ജനങ്ങളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരോടു പറഞ്ഞു. ജനത്തെ തെറ്റിക്കുന്നവൻ എന്നുപറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. കണ്ടാലും നിങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഞാൻ അവനെ വിട്ടുപോയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള കുറ്റമൊന്നും ഞാൻ അവനിൽ കണ്ടില്ല. ഹേറോദേസും കണ്ടില്ല. (ലൂ. 23:13) ഈശോ തിരിച്ചുവരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസിനു സന്തോഷമായിരുന്നു. കാരണം ഹേറോദേസുമായുള്ള പരസ്പര ആലോചന അവർ തമ്മിലുള്ള രമ്യതയുടെ ആരംഭമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നുകിൽ യുദ്ധമാതൃകയെ ക്രൂരതയെ എതിർക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സാക്ഷിക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കണം എന്നുള്ള നിലവന്നപ്പോൾ പീലാത്തോസ് വീണ്ടും കഴങ്ങി. യാതൊരു എതിർപ്പുമില്ലാതെ നിഷ്കളങ്കത മാത്രമായ ഈശോയോടു അവർ കാണിക്കുന്ന അക്രമം പീലാത്തോസിന്റെ ഭൂതദയയെ ഉണർത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകയെ അനുകരിക്കുക. ആരുപോരമില്ലാത്ത പരിത്യക്തരോടും രോഗികളോടും നീതിനിമിത്തം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരോടും പാപികളോടും നമുക്കു സഹതാപം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും ഉപരിയായ നിന്റെ ആത്മാവ്നോടു സഹതാപം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി കഴിവതും പ്രവർത്തിക്കുക.

ബറബാസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും ഈശോയെ പ്രിത്തോറിയത്തിൽനിന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തിയിട്ട് പീലാത്തോസ് അവരോടു ചോദിച്ചു. ഇവരിൽ ആരെയാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണ്ടതെന്ന്. (മത്താ. 27:18) “ബറബാസിനെ” എന്നവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. മാനുഷികവിധി, കവർച്ചക്കാരൻ മോചനവും രക്ഷിതാവിനു കരിതും നല്ലതു. ഈ വിഷയത്തിൽ നാമും കുറ്റക്കാരല്ലേ! സ്വന്തം രാഗമോഹങ്ങൾക്ക് നാം അധീനരാകുമ്പോൾ നാമും യേശുവിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ബറബാസിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയാണ്.

എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവിനെ ഞാനെന്തുചെയ്യണം. എന്നുള്ള പീലാത്തോസിന്റെ ചോദ്യത്തിന് “അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടെട്ട്” എന്ന് അവർ ആത്മീയമായി. (മത്താ. 27:22) ഈ കൊലവിളി യഹൂദന്മാരുടെ വലിയ കുറ്റമാണ്. നമുക്ക് ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹവും. ബറബാസിന്റെ മരണംകൊണ്ട് നമുക്കെന്തു ലഭിക്കാനുണ്ട്. യേശുവിന്റെ രക്തമാകട്ടെ ഈ ലോകത്തിന്റെ പാപം മുഴുവൻ കഴുകിക്കളയുവാൻ ശക്തിയുള്ളതാണ്.

ധ്യാനം 78 നോമ്പിലെ മൂന്നാംവാരം-ഞായർ

യേശുവിനെ കൽത്തൂണിൽ കെട്ടിയടിക്കുന്നതിനു വിധിക്കുന്നു.

പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിച്ചിട്ടു. (യോഹ. 19:1) യേശുവിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ധൈര്യമില്ലാതിരുന്ന പീലാത്തോസ് കുറഞ്ഞപക്ഷം നീതിയുടെ രൂപമെങ്കിലും അവലംബിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനായി അയാൾ ന്യായാസനത്തിൽ ആസനസ്ഥനാകുന്നു. അഗാധമായ എളിമയോടെ നിന്നുകൊണ്ട് നിത്യപിതാവിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നെന്നവണ്ണം ആവിധിയെ യേശു സ്വീകരിക്കുന്നു. ആദരപൂർവ്വം അവിടുന്ന് പറയുകയാണ്. “എന്റെ പിതാവേ, അവിടുന്ന് നിയോഗിക്കുന്ന ഏതു കരത്തിൽനിന്നു വരുന്ന അടിയും ഏല്പാൻ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയാണ്. ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന ഏതു സ്വീകരിപ്പാൻ നിന്റെ ഹൃദയം ഭയപ്പെടുകയോ?”

പീലാത്തോസിന്റെ പ്രിത്തോറിയത്തിൽ, ഭൂമിയിലെ ഒരു കൃമിപോലെ നഗ്നനും, ഹീനജനത്തിന്റെ പരിഹാസചിരിയ്ക്കു് ഇരയും ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നരദേവൻ മാലാഖമാക്കും മനുഷ്യക്കും ഒരു കൺകാഴ്ചയാകുന്നു. പറ്റുഭീസായിൽ നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ വരപ്രസാദവും പുണ്യവും നമ്മെ ധരിപ്പിക്കുവാനായി അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ നഗ്നനാക്കിയിട്ടു്. ഹാ, കരുണയുടെ ആധികൃഷ്ടം പാപത്തിൽനിന്നു് ഓടിയകലുക. യേശു നിന്നെ ധരിപ്പിച്ചു വരപ്രസാദവും പുണ്യവുമായ കുന്ന അങ്കി നിന്നിൽനിന്നു് ഉരിഞ്ഞുകളയുവാൻ പാപത്തിനു മാത്രമേ കഴിവുള്ളൂ.

ഈശോ തന്റെ മാതൃകയല്ലാ, കൗശലവും വഷളതയും നിറഞ്ഞ അരൂപികളോടു് യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ഉന്മേഷം നമുക്കു പകർന്നു തന്നു. അതിനാൽ അവ നമുക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കുന്ന, നമ്മുടെ ദുഷിച്ച ചാച്ചിലുകളായ പഴയ ആദാമിനെ നമ്മിൽനിന്നു് ഉരിഞ്ഞുകളയുവാൻ നാം ബദ്ധശ്രദ്ധരാകണം. പാപത്തിനമാത്രം കാരണമാകുന്ന ലോകസന്തോഷങ്ങൾ, ബഹുമാനങ്ങൾ, ആശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവ പരിത്യജിക്കാൻ നാം ഭയപ്പെടുട്ടുകൂടാ. മഞ്ഞുറഞ്ഞു കിടന്ന തടാകത്തിലേക്കു എറിയപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു് ക്രൂരനായ അധിപതിയാൽ നഗ്നരാക്കപ്പെട്ട ഭാഗ്യശാലികളായ രക്തസാക്ഷികളോടുകൂടെ നമുക്കു പറയാം. ദിവ്യരക്ഷിതാവേ, ഈ വസ്തുങ്ങൾ ഉരിയപ്പെടുന്നതോടുകൂടെ പാപങ്ങൾ മായിക്കപ്പെടുന്ന ഈ അവസരത്തിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.

ധ്യാനം 79 നോമ്പിലെ മൂന്നാം വാരം-തിങ്കൾ

യേശുവിനെ കൽത്തൂണിൽ കെട്ടി ക്രൂരമായി അടിക്കുന്നു

പീലാത്തോസ് ഈശോയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ചുമട്ടി കോണ്ടു അടിച്ചിട്ടു. (യോഹ. 19:1) തീർച്ചയായും അവൻ നമ്മുടെ അവശതകളെ വഹിക്കുകയും നമ്മുടെ വേദനകളെ സഹിക്കുകയും ചെയ്തു. നാമോ അവനെ ഒരു കഷ്ടരോഗിയെ പോലെയും ദൈവത്താൽ പീഡിക്കപ്പെട്ടവനെപ്പോലെയും പരിഗണിച്ചു. (എശ. 53:4) പീഡകളുടെ ആധികൃത്താൽ, തന്റെ സീമാതീതമായ സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി, ഈശോ സ്വപനസ്സാ ശത്രുക്കളുടെ രോഷത്തിനു തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധൻ അഭക്തർക്കു വേണ്ടിയും, നീതിമാൻ കുറ്റക്കാർക്കുവേണ്ടിയും നിഷ്കൃത മാത്രമായിരിക്കുന്നവൻ പാപികൾക്കു വേണ്ടിയും ഇതാ അടിക്കപ്പെടുന്നു. എന്റെ ആത്മാവേ, സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ മുറിവുകളെ ആരാധിക്കുക.

കടന്നുപോകുന്നവരേ, എന്റെതുപോലുള്ള വേദന ആരെങ്കിലും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ. (വിലാപങ്ങൾ) നന്ദിഹീനനും ചിന്താരഹിതനുമായ ആത്മാവേ, കൽത്തൂണിനെ സമീപിച്ചു യാതൊരു കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത നിഷ്കളങ്കനായ ഈ കുഞ്ഞാടു എന്തുമാത്രം പീഡയനുഭവിക്കുന്നു എന്നു കാണുക. നിനക്കു പാപമോ ചനം നല്ലാനായി നിന്റെ പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷ അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അവർ അവിടുത്തെ വലിച്ചു കീറുന്നു. ഞരമ്പുകൾ കത്തിയുള്ളുന്നു. അസ്ഥികൾ പൊട്ടിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ മാംസ കഷണങ്ങൾ നിലത്തു ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. രക്തം നിലത്തു തളംകെട്ടി നില്ക്കുന്നു. ഈശോ രഹസ്യമായി കരയുന്നു. മതിയെന്നു അവിടുന്ന് പറയുന്നില്ല. നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു ആവശ്യമെങ്കിൽ ഇതിൽ കൂടുതൽ വഹിക്കുന്നതിനും അവിടുന്ന് സന്നദ്ധനാണ്. തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇത്രയേറെ ശത്രുക്കളുള്ള സ്ഥിതിക്കു ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതിനു ആത്മീയപ്പെടുന്നവരുമോ?

നമ്മുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം അവിടുന്ന് ക്ഷമനാകയും നമ്മുടെ അപ്രമങ്ങൾ നിമിത്തം ഞ്ഞെരുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നമുക്കു സമാധാനമരുളാൻ അവിടുന്ന് ശിക്ഷയേറ്റു. അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച പ്രഹരങ്ങളാൽ നാം സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. (മേശ. 53:5) നമ്മുടെ പാപങ്ങളാണു അവിടുത്തെ ഒറ്റമുറിവായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയതു്. നമ്മുടെ സീമാതീതമായ വഷളത്വവും, മലിനതയുമാണു ഇവയെല്ലാം കാരണം. ഇത്രയേറെ ഹേമദണ്ഡങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ അവിടുത്തെ ജീവൻ നിലനില്ക്കുന്നതുതന്നെ അത്ഭുതമാകുന്നു. അവിടുത്തെ മുറിവുകളിൽ ഒരു കണ്ണാടിയിലെമ്പോലെ നിന്റെ പാപബാഹുല്യവും ദൈവപ്രാപ്യവും കാണുക... എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ അതിക്രമങ്ങൾ അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തെ കത്തിയുള്ളുന്നു. അവയേല്പിക്കുന്ന മുറിവുകൾക്കു അങ്ങു കരുണാപൂർവ്വം എന്നിക്കു നല്കുന്ന ശിക്ഷകൾ ആശ്ചര്യത്തലമായി ഭവിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 80 നോമ്പിലെ മൂന്നാം വാരം-ചൊവ്വ

കൽത്തൂണിൽ ഈശോ അനുഭവിക്കുന്ന വേദന

ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടയക്കും. (ലൂ. 23:22) ചത്തു അടി അടിമകൾക്കു നല്കുന്ന ശിക്ഷയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഏക പുത്രനായ അവിടുന്ന് എന്തിന് ഈ ശിക്ഷ ഏല്ക്കണം? ക്രിസ്തീയ എളിമയിൽ പരനിന്ദനം സഹിക്കുന്നവർ തുലോം ചുരുക്കമാകുന്നു. ശാരീരികവേദന നമ്മെ അക്ഷമരാക്കും. നമ്മോടുതന്നെ ബലബന്ധനം ചെയ്തുകിലേ ജവത്തെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. എങ്കിലും സ്വയംശുദ്ധീകരണത്തിനായി ശ്രമിക്കുന്നവർ അതു ചെയ്തേ മതിയാവൂ.

പീലാത്തോസ് അവനെ അടിപ്പിച്ചശേഷം യഹൂദന്മാർക്കു വിട്ടു കൊടുത്തു. (മത്താ. 27:26) വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞു യേശുവിനെ നഗ്നനാക്കിയതും, തുണോടു ചേർത്തു ബന്ധിച്ചതും സ്നേഹമാകുന്നു. അവിടുത്തെ മാതൃകയെ അനുകരിച്ച് സൃഷ്ടികളോടുള്ള പറ്റാമനത്തെയും സ്വയംസ്നേഹത്തെയും നിന്നിൽനിന്നു ഉരിഞ്ഞുകളയുക. യേശുവിനെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കൽത്തൂണിനെ സമീപിക്കുക. അതാകുന്നു അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ കൊടിയും ഭക്താത്മാക്കളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന കരുണയുടെ സിംഹാസനവും.

വസ്ത്രം ഉരിയപ്പെട്ട യേശു, കേവലവിശ്വാസത്തിൽ വ്യാപരിപ്പാനും, ആന്തരികപ്രകാശം പർവ്വലിക്കപ്പെട്ടമ്പോൾ അതിനെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിപ്പാനും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം മാത്രമായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ സംരക്ഷകനും സഹായിയും ആശാകേന്ദ്രവും. അവിടുത്തെ ശരീരത്തിലെ രക്തം സ്രവിക്കുന്ന മുറിവുകൾ, വേദന കൂടാതെ സ്നേഹമില്ലെന്നും, സ്നേഹം കൂടാതെ വേദന സഹിക്കാനാവില്ലെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 81 നോമ്പിലെ മൂന്നാം വാരം-ബുധൻ

ഈശോയെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും അഴിച്ചുവിടുന്നു

പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ അടിപ്പിച്ചശേഷം അവർക്കു വിട്ടു കൊടുത്തു(മത്താ. 27:26) ശിരസ്സുമുതൽ പാദംവരെ തനിക്കു ഒരു സ്വസ്ഥതയുമില്ല. എന്നുള്ള ദീർഘദശിയുടെ വചനം അങ്ങനെ അനപത്നമായി. മുറിവുകളുടെ ബാഹുല്യത്താൽ അവിടുന്ന് ഒരു കഷ്ടരോഗിയെപ്പോലെയായി. കുറച്ചുസമയത്തേക്ക് അവിടുത്തെ സാത്താന്റെ ശക്തിയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. പൈചാശികമായ ക്രൂരതയോടെ സാത്താൻ ആ അവസരം വിനിയോഗിക്കുകയാണ്. ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്ന ആത്മാവേ, ധൈര്യപ്പെടുക. നരകം മുഴുവൻ നിനക്കു എതിരായി പുറപ്പെട്ടവനാലും വിസ്തയിക്കേണ്ടാ. ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റെന്താനും നിന്നോടു ചെയ്യാൻ അവയ്ക്കു ശക്തിയില്ല. നിന്റെ നന്മയ്ക്കു ഇതു മാത്രമേ അവിടുന്ന് അനുവദിക്കൂ.

• രക്തത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പരിശുദ്ധനായ യേശുവിനെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. നിലത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവിടുന്ന് അത്രമാത്രം ക്ഷീണിച്ചു വശായിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ക്ലേശങ്ങളെ വെല്ലാൻ അവിടുത്തെ കരുണയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയൂ. കരുണയുടെ പിതാവേ, എനിക്കുവേണ്ടി പരിഹാരബലിയർപ്പിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ അഭിഷിക്തന്റെ മുഖത്തു ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കണമേ. എനിക്കു അർഹമല്ലാത്തവ അവിടുത്തെ തിരുനാമത്തിൽ ഞാൻ യാചിക്കുന്നു.

യേശു തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടിയും ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലത്തിൽ നിനക്കു ഓഹരി കിട്ടണമെങ്കിൽ അവിടുത്തെ നീ സ്നേഹിക്കണം. നിന്നോടുള്ള സ്നേഹവും, നിന്റെ സ്നേഹത്തെ ആകർഷിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹവും അവിടുത്തെ എത്രമാത്രം താഴ്ന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണുക. എന്റെ യേശുവേ, അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവത്താലും മരണത്താലും എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതുമാത്രമാണോ അവിടുത്തെ ഏക ആഗ്രഹമെന്ന് തോന്നത്തക്കവണ്ണം അത്രയധികമാണല്ലോ എന്നോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹം.

ധ്യാനം 82 നോമ്പിലെ മൂന്നാം വാറും-വ്യാഴം

ഈശോയെ പരിഹാസവസത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നു

അവിടുത്തെ വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞെടുത്തശേഷം അവർ അവിടുത്തെ ഒരു ചുവപ്പു മേലകി ധരിപ്പിച്ചു. (മത്താ. 27:28). പടയാളികൾ യേശുവിനെ ധരിപ്പിച്ച ഇരട്ടിച്ചായത്തിൽ മുക്കപ്പെട്ട ചുവപ്പു മേലകിയിൽ അവിടുത്തെ ദർശിക്കുക. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഈശോയെ പരിഹസിക്കയാണെങ്കിലും പരിശുദ്ധരൂഹാ ഒരു അഗാധരഹസ്യത്തിൻ നിഴലിനെയാണ് ഇതിനാൽ ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നത്. ദൈവമെന്ന നിലയിലും മനുഷ്യനെന്ന നിലയിലും അവിടുന്ന് രാജാവായതും മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവേ, അങ്ങയുടെ പ്രതാപത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതിയിലെല്ലാപോലെയും താഴ്ന്നിരിക്കുന്നതും അങ്ങയെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു.

പടയാളികൾ അധിക്ഷേപത്തോടുകൂടെ ക്രൂരതയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അവിടുത്തെ മാംസം പറിഞ്ഞുപോരുകയും മുറിവുകൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു ചുവപ്പു ചകലാസ ധരിപ്പിച്ചു അവിടുത്തെ പരിഹാസ രാജാവായി നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ഔദ്ധത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സൈന്യങ്ങളുടെ രാജാവു ഒരു പുതിയതരം യുദ്ധമുറ തെഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. സമരത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ശത്രുക്കളെ മുറിവേല്പിക്കുകയും അവരിൽനിന്നുള്ള യുദ്ധങ്ങളെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശുവാകട്ടെ തന്നെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നവരെ രക്ഷിപ്പാനായി അടികൾ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്നു അവിടുത്തെ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

അവർ അവനെ ഒരു ചുവപ്പു മേലങ്കി ധരിപ്പിച്ചു. (യോ. 19:2) മഹിമപ്രതാപവാനായ ജേതാവ് അങ്ങയുടെ പ്രാവേത്തിൽ നടന്നു പോകുന്നതു കാണുക. ലോകജേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ പടയാളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ വിജയം ഘോഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അങ്ങയുടെ മുറിവുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ വിജയം ഘോഷിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ആയുധങ്ങൾ മൗനം, എളിമ, പ്രാർത്ഥന, കണ്ണുനീർ ഇവയാകുന്നു. നിന്റെ സമര ഫലമായി അവിടുന്ന് നിനക്കു വാശാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന രാജ്യം ഈ ലോകത്തിന്റേതല്ല, എങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലത്രേ സമരം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അവിടുന്ന് എടുത്ത ആയുധങ്ങൾ തന്നെ നീയും എടുക്കുക.

ധ്യാനം 83 നോമ്പിലെ മൂന്നാംവാരം-വെള്ളി

ഈശോയെ അവർ മുൾമുടി ധരിപ്പിച്ചു

പടയാളികൾ മുളകൾകൊണ്ട് ഒരു മുടി മുടഞ്ഞുണ്ടാക്കി അവിടുത്തെ തലയിൽവച്ചു. (യോഹ.19:2) യേശുവിന്റെ പുരികങ്ങളിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്ന മൗനകണ്ണുനീർ, മുൾമുടിയുടെ ഫലമായി തലയിൽനിന്നു സ്തുരിക്കുന്ന രക്തധാരയോടു സമ്മിശ്രപ്പെടുന്നു. നീ അഹങ്കാരത്തിനും വ്യർത്ഥസ്തുതിക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മണിക്കൂറുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പാകെ ലജ്ജിക്കാതെ നിന്റെ പ്രതിനിധിയായിരിപ്പാൻ അവിടുത്തേക്കു കഴിയുകയില്ല എന്ന് നിന്റെ പാപങ്ങൾ പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. നാം പതച്ചുകൂടാതെ ദൈവസേവനത്തിൽ ഏല്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നമ്മുടെ ആക്ഷേപങ്ങളെയും വേദനകളെയും അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അങ്ങയുടെ മുൾമുടി കാണിക്കുന്നു. ഓ, പരിശുദ്ധ മുളകളെ, എന്റെ ദൈവവും കർത്താവുംമായ യേശുവിന്റെ വ്യാകുലതളെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ ദുഃഖത്താൽ ചേതനയറ്റ എന്റെ ഹൃദയത്തെ കുത്തിത്തുളയ്ക്കണമേ.

നീ എന്നെ രാജാവായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നെങ്കിൽ വന്ന് എന്റെ നിഴലിൽ വിശ്രമിക്കുക. (ന്യായ. 9:15) അങ്ങയുടെ മുറുപ്പുകളുടെ നിഴലിൽ നമുക്ക് അഭയംതേടാം. അവിടെ പരീക്ഷകളിൽ സങ്കേതവും, പ്രയാസങ്ങളിൽ ആശ്വാസവും നാം കണ്ടെത്തും. മുൾമുടി ചൂടിയ ശിരസ്സിൻകീഴിൽ മുദ്രലസപഭാവികളായ അവയവങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നത് എത്ര ലജ്ജാവഹം!

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം മുളകളുടെ കീഴിൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ കാണുന്നതിനായി നാം അവയിൽകൂടി കടന്നുപോകണം. ആപത്തു നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ പരീക്ഷിക്കാതെ കൈയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം മുൾമുടി ചൂടിയ ഈ ശിരസ്സിനെ നിന്റെ പരിചയാക്കിക്കൊള്ളുക. നിന്റെ മത്സരവികാരങ്ങളെ ഈ മുളകളുടെ

മുൻകൽ സ്തർക്കിട്ടെ. യേശുവേ, നിന്റെ സ്നേഹജപാലയാൽ എന്നി
ലുള്ള പാപമുള്ളുകളെ ദഹിപ്പിച്ചു കളയണമേ.

ധ്യാനം 84 നോമ്പിലെ മൂന്നാംവാരം-ശനി

ചെങ്കോലിൻ പകരം ഈശോയെ ഞാങ്ങണ
പിടിപ്പിക്കുന്നു.

മുള്ളുകൾകൊണ്ടുള്ള ഒരു കിരീടം മുടഞ്ഞു അവർ അവന്റെ
തലയിൽ വച്ചു. ഒരു ഞാങ്ങണ അവന്റെ കൈയിൽ പിടിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തു. (മത്താ. 27: 29) കേവലം സാങ്കല്പികവും വ്യർത്ഥവുമെന്ന് അ
വർ കരുതുന്ന അവിടുത്തെ സാമ്രാജ്യത്തെ പൂർണ്ണീകരണത്തിനായി പടയാ
ളികൾ ദൈവപുത്രൻ ഒരു ഞാങ്ങണ നല്കി. ഭോഷന്മാരുടെ രാജാ
വായി അവിടുത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹം.
എങ്കിലും നിഗളികളുടെ അഹങ്കാരത്തെ കീഴടക്കിയതും മൺപാത്രം
പോലെ അവരെ ഉടച്ചു കളഞ്ഞതുമായ ചെങ്കോൽ ഇതാകുന്നു. കാഴ്ച
യിൽ അതു കാറ്റിനാൽ ഉലയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ബലഹീന കമ്പാണെങ്കി
ലും അതിന്റെ ശക്തി അജയ്യവും നിലനില്പു നിത്യവുമാകുന്നു.

മനുഷ്യനെക്കാൾ ബലഹീനമായി മറ്റൊരു വസ്തുവില്ല. ഒരു
ചെറിയ കാറ്റുകൊണ്ടു നിലത്തു വീഴുന്ന ഒരു കരിയിലയാണ് അ
വൻ. പരീക്ഷയുടെ ഒരു ചെറിയ ശ്വാസം അവനെ നിലംപതിപ്പി
ക്കും. നിത്യപിതാവിന്റെ പുണ്യവും അവിടുത്തെ ഭൂജന്തിന്റെ ബ
ലവുമായ യേശുവിനോടു നിന്നെ അവിടുത്തെ സംരക്ഷണയിൽ എഴു
ത്തുകൊള്ളണമെന്നും, അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണുപോലെ ഭരിച്ചു നട
ത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുക.

അവർ ഞാങ്ങണ വാങ്ങി അവിടുത്തെ തലയിൽ അടിച്ചു.
(മത്താ. 27: 30) നിന്റെ അയഞ്ഞ ജീവിതവും അസ്ഥിതരയും യേശു
വിന്റെ കൈയിലെ ഞാങ്ങണയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ നിന്നെ രക്ഷി
ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതിന്റെ വേദനയും ലജ്ജയും അവിടുന്ന് സഹി
ക്കുന്നു. പടയാളികൾ അവിടുത്തെ കൈയിൽ അതിനെ പിടിപ്പി
ക്കുകയും പിന്നീടു വാങ്ങി അങ്ങയുടെ തലയിൽ അതുകൊണ്ടു അടിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ ആത്മാവിനെയും മനസ്സിനെയും അടിപ്രായ
ങ്ങളെയും ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചശേഷം തിരിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ നീ
യും അതേ കുറ്റമാണ് ചെയ്യുന്നത്. നല്ലവനായ യേശുവേ, അങ്ങയ
ുടെ ശക്തി എന്നിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യാൻവേണ്ടി എന്റെ ബലഹീനതയെ
അങ്ങു വഹിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങേയ്ക്കു സ്നോത്രം.

ധ്യാനം 85 നോമ്പിലെ നാലാം വാരം-ഞായർ

പടയാളികൾ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കി
യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, എന്നു പറഞ്ഞു.
പരിഹാസപൂർവ്വം വന്ദിക്കുന്നു.

അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി അവിടുത്തെ പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടു് അവർ പറഞ്ഞു. “യൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, അങ്ങേയ്ക്കു വന്ദനം. (മത്താ. 27:29) കണ്ടാലും നിത്യമഹിമയുടെ രാജാവു് ഒരു ഉദ്ധരണി സംഘത്താൽ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും ക്ഷമാശീലനായ അവിടുന്ന് കോപത്തിന്റെ ലാഞ്ചനപോലും കാണിക്കുന്നില്ല. ഓ യേശുവേ, എന്റെ രാജാവും എന്റെ ദൈവവുമേ, എന്നിങ്ങനെ അവിടുന്ന് ഇത്രയേറെ നിന്ദാപമാനങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചതിനു പ്രതിനന്ദിയായി എന്നിങ്ങനെ പ്രിയങ്കരമായ സകലത്തെയും അങ്ങേക്കു ബലിയായി ഞാനർപ്പിക്കുന്നു.

അവർ അവിടുത്തെ മേൽ തൂപ്പി. (മർക്കോ. 15:19) അവരുടെ നിന്ദയായ തൂപ്പൽ അവിടുത്തെ തിരുരക്തത്തോടു കലരുന്നതായി കാണുക. ദുഃഖങ്ങളുടെ ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. നിന്റെ ചിന്തകളെ യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു് ഉയർത്തുകയും, ഇത്ര നന്ദികെട്ട ജന്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി ഇത്രയേറെ സഹിക്കുന്നതിൽ അവിടുന്ന് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ നിനക്കുള്ള പങ്കിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു മാപ്പുപേക്ഷിക്കുക.

വീണ്ടും യേശുവിന്റെ മുഖകമലത്തെ വീക്ഷിക്കുക. നിന്റെ നന്ദികെട്ട ഹൃദയത്തിൽ സഹതാപത്തിന്റെ ഒരു കണികപോലുമില്ല! അവിടുന്ന് സഹിച്ച അടികളുടെ ഫലമായി മുഖം നീലിച്ചു കരിവാളിച്ചും, രക്തംകൊണ്ടു ചുവന്നും, തൂപ്പൽകൊണ്ടു മലിനപ്പെട്ടു മരിക്കുന്നു. നിന്റെ വ്യർത്ഥവിചാരങ്ങൾ, ബഹുമാനപ്രിയം, ഭൗമീകവസ്തുക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യഗ്രത, സർവ്വോപരി മനഭക്തി, ഇവ അവിടുത്തെ വ്യാകുലതകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു്. അതിനിടയാകാതിരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 86 നോമ്പിലെ നാലാം വാരം-തിങ്കൾ

ഈശോ മുൾമുടിയും ചുവപ്പുവസ്ത്രവും ധരിച്ചു് മുമ്പോട്ടു വരുന്നു. പീലാത്തോസു് യഹൂദജനത്തോടു് പറയുന്നു “ഇതാ ആ മനുഷ്യൻ” (യോഹ. 19:5)

യഹൂദന്മാരുടെ രോഷത്തെ മയപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടു് പീലാത്തോസു് യേശുവിനെ മുമ്പോട്ടു നയിച്ചു. അവിടുത്തെ ശരീരമാസകലം രക്തത്തിൽ മുഴുകി വിറകൊണ്ടിരുന്നു. തല

യിൽ മുൾക്കീരിടം അടിച്ചുകയറപ്പെട്ടിരുന്നു. മുഖം അടികൾകൊണ്ടു വിങ്ങി കരിവാളിച്ചും, തുപ്പൽകൊണ്ടു മലിനപ്പെടുമിരുന്നു. പീലാത്തോസു യേശുവിന്റെ ദേഹത്തുനിന്നു ചുവപ്പുമേലകി ഉയർത്തി വലിച്ചുകീറി മുറിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന നഗ്നശരീരം കാണിച്ചുകൊണ്ടു, സഹതാപവും നിന്ദയും കലർന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു “കണ്ടാലും ഇതാ, ആ മനുഷ്യൻ.”

ഇതാ, ആ മനുഷ്യൻ! ഇങ്ങനെ നിത്യപിതാവു തന്റെ കരുണയും നീതിയും മനുഷ്യരുടെ വഷളത്വവും തെളിച്ചു കാട്ടികൊടുക്കുന്നു. മുറിവുകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ശരീരത്തിൽ നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി ദർശിക്കുക. ഈ മുറിവുകൾ, ഞാങ്ങണ, തുപ്പൽ, രക്തം, ഇവയെല്ലാം നിന്റെ ആത്മാവിനെ മലിനപ്പെടുത്തിയ കുറ്റങ്ങളുടെ പ്രതീകമാകുന്നു. നമ്മുടെ വിധികർത്താവും ഇപ്പോൾ താഴാഴ്ചയിൽ സൗമ്യനായിരിക്കണമെങ്കിലും ഒരിക്കൽ മഹിമ പ്രതാപത്തോടുകൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നവനുമായ യേശുവിനെ കാണുക. ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ വിധിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അന്നു അവിടുന്ന് വിധിക്കും.

ഇതാ, ആ മനുഷ്യൻ! സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുണ്യവാനാരുടെയും ഈ ലോകത്തിലെ തീർത്ഥാടകരുടെയും ശിരസ്സാകുന്നു ക്രിസ്തു. അവിടുന്ന് ഒറ്റ ശിരസ്സാകുന്നുവെങ്കിലും ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യസ്തനിലയിലാണ് തന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്. പുണ്യവാനാർ തന്നെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നതിനു മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടത്തോടുകൂടെ അവർക്കു കാണപ്പെടുന്നു. തീർത്ഥാടകർ അവിടുത്തെ ക്ലേശങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മുൾക്കീരിടധാരിയായി അവർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവിടുന്ന് അവമാനത്തെ ആശ്ലേഷിച്ചു. നാമോ ബഹുമാനവും സ്തുതിയും അന്വേഷിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് കുരിശും മുളകളും കൈവരിയ്ക്കുന്നു. നാമോ ശരീരസുഖത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് കാണിച്ചുതന്ന വഴിയേ നടക്കേണ്ടതിനു പകരം നാം എതിർവഴിയേ പോകുന്നു. എന്തു കഷ്ടം!

ധ്യാനം 87 നോമ്പിലെ നാലാം വാർ-ചൊവ്വ പീലാത്തോസു കൈ കഴുകി

ബഹളം വർദ്ധിക്കുന്നതല്ലാതെ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു പീലാത്തോസു വെള്ളമെടുത്തു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു കൈകൾ കഴുകിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ എനിക്കു പങ്കില്ല.” അതിന്റെ കാര്യം നിങ്ങൾതന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളണം (മത്താ. 27:24). അപ്പോൾ പീലാത്തോസു ഈശോയെ കുരിശിൽ തറപ്പാനായി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ അവിടുത്തെ പിടിച്ചു പുറത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. (യോഹ. 19:16) പുരോഹിത

ന്മാർ തങ്ങളുടെ അധീനതയിൽ കൈവീടപ്പെട്ടവൻ എന്ന നിലയിൽ ഈശോയെ പിടിച്ചു. ശാന്തനായ കുഞ്ഞാടു് ഒരു എതിർപ്പും കാണിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഭൂമിയിലേയ്ക്കു തന്നെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന അതേ സ്നേഹം, പീഡയനുഭവിച്ചാനും അവിടുത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചകളെല്ലാം എത്ര ഹൃദയവേദനയോടെയായിരിക്കണം പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവു് കാണുന്നതു്. അവളുടെ മാതൃഹൃദയം വിങ്ങിപ്പൊട്ടുമാറായിരിക്കുന്നു. ഈശോയ്ക്കു് ഒരു സഹായവും ചെയ്യാൻ അവൾക്കു ശക്തിയില്ലതാനും.

അവർ മേലങ്കി അങ്ങിൽനിന്നു മാറി. അവിടുത്തെ സ്വന്ത വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. (മത്താ. 27:31) വേദന അതിരുകുറമാണു്. ലജ്ജ അതിലും കഷ്ടതരും. യേശുവിനോടു കൂടെ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതിനും കുരിശുവഹിക്കുന്നതിനും എല്ലാ ലൗകിക പക്ഷങ്ങളെയും ഉരിഞ്ഞു കളയേണ്ടതാണെന്നു ഇതുവഴി പരിശുദ്ധരൂഹാ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ലോകപക്ഷത്തെ ഉരിഞ്ഞുമാറി, തൽസ്ഥാനത്തു വരപ്രസാദവസ്ത്രം നാം ധരിക്കണം. എന്നാൽ അവിടുത്തെ തലയിൽനിന്നും മുൾക്കീറീടം അവർ നീക്കികളയുന്നില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ മുൾമുടി ചൂടിയെങ്കിൽ മാത്രമേ നിത്യതയിൽ മഹത്വകീരീടം ചൂട്ടുവാൻ സാധിക്കൂ എന്ന് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അവിടുന്ന് തന്റെ കുരിശു വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഗോളുൽത്താ എന്നറിയപ്പെടുന്ന കപാലം എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കുപോയി. (യോഹ. 19:17) അവസാനമായി ഈശോ പ്രിത്തോറിയത്തിന്റെ പടികൾ ഇറങ്ങി വരുന്നു. കുറച്ചുകലെവച്ചു് അവിടുത്തെമേൽ കുരിശുചുമത്തപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് ലോകത്തിന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി ബലിമൃഗമായി കൊല്ലപ്പെടേണ്ടതു് ഈ ബലിപീഠത്തിന്മേലാണു്. നിത്യകീലം മുതലേ, അവിടുന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനവും കരുണയുടെ ഉപകരണവും വിജയത്തിന്റെ സമ്മാനവും ഇതുതന്നെ. അവിടുത്തെ അഭിലാഷങ്ങളുടെ പുത്നീകരണവും അദ്ധ്വാനങ്ങളുടെ അന്ത്യവുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് അവിടുത്തെ ആകർഷിച്ചുവരുത്തിയ കാന്തശക്തിയും ഇതുതന്നെയാണു്.

ഓ സ്നേഹബലിയെ, ഈ ബലിപീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പിക്കുന്നതിനു് എനിക്ക് യാതൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും അതിന്റെ മുമ്പിൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ എന്റെ ആശ്വാസകേന്ദ്രമായി അതിനെ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 88 നോമ്പിലെ നാലാം വാരം-ബുധൻ

യേശു തന്റെ കുരിശു വഹിക്കുന്നു

തന്റെ കുരിശു വഹിച്ചുകൊണ്ട് കാൽവരി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അവൻ പോയി (യോഹ. 19:17). യേശു പീഡനത്തിന്റെ മരം ചുമന്നു. അവമാനത്തിന്റെ ഉപകരണമായിരുന്ന അതിനെ അവിടുന്ന് രാജകീയ ചെങ്കോലാക്കി മാറ്റി. ഭൂമിയിലെ ചക്രവർത്തിമാർ ഒരുകാലത്തു് അതിനെ വന്ദിക്കും. രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ ഏറ്റവും വലിയ കുറ്റക്കാരന്റെ സ്ഥാനത്തു് യേശു കുരിശു വഹിക്കുന്നു. കള്ളന്മാരുടെ സഹവാസം അവിടുന്ന് വെറുക്കുന്നില്ല. സ്നേഹക്കണ്ണുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് അവരെ വീക്ഷിക്കുന്നു. പാപികൾ തന്റെ അടുക്കലേക്കു വരണമെന്നാണു് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

നല്ല ഇടയനെപ്പോലെ തന്റെ കുരിശോടുകൂടെ തോളുകളിൽ നമ്മെയും അവിടുന്ന് വഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടു തൃപ്തനാകാതെ, സ്നേഹനിധിയായ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ അരിഷ്ടതകളെയും വഹിക്കുന്നു. നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ക്ഷമയുടെയും ശക്തിയുടെയും ഒരു അത്ഭുതംതന്നെ അവിടുന്ന് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അവിടുത്തോടുകൂടെ ധൈര്യസമേതം നിന്റെ കുരിശു വഹിച്ചുകൊള്ളുക.

നമ്മുടെ നേതാവു നമ്മുടെ മുമ്പേ നടക്കുന്നതായി ചിന്തിക്കുക. അവിടുന്നാകുന്നു നമ്മുടെ ജീവിതമാതൃക. അവിടുത്തെ നാം അനുകരിക്കണം. ചിലർ കുരിശിനെ തള്ളിപറയുന്നു. മറ്റു ചിലർ ഒഴുക്കുവെച്ചു അതിനെ വഹിക്കുന്നു. കുരിശിനെ തള്ളിക്കളയുന്നവർക്കും അതിന്റെ ഭാരം വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു് എന്നു നാം ഓർക്കണം. ഈ ശോചനീയ കൂടാതെയുള്ള കുരിശു ദൃഢമാണു്. എന്നാൽ ഈശോ കൂടെ യുള്ളപ്പോൾ അതു മധുരതരവും സന്തോഷവും ആയി പരിണമിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 89 നോമ്പിലെ നാലാം വാരം-വ്യാഴം

കുരിശു ചുമക്കുന്നതിനു് ശൈമൊൻ യേശുവിനെ സഹായിക്കുന്നു.

അവൻ പോകുന്നവഴി സൈറീൻകാരനായ ശൈമൊനെ കണ്ടു മുട്ടുകയും കുരിശു ചുമക്കാൻ അയാളെ നിബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. (മത്ത. 27:32) ദണ്ഡുകന്മാർ മൃഗീയമായ കോപത്തോടെ യേശുവിനെ കാൽവരിയിലേക്കു വലിച്ചിടുകുന്നു. കുരിശിന്റെ ഭാരം മുറിച്ചെട്ടിരുന്ന അവിടുത്തെ മാംസത്തെ അസ്ഥിയോളം തെരുക്കി. തൽഫലമായി കുരിശിൻകീഴെ അവിടുന്ന് വീണു. ഉദ്ധതന്മാരായ പടയാളികൾ കോപവെറി പൂണ്ടു് അവിടുത്തെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയാണു്. യേശു പരാതി

പ്പെട്ടനില്ല. അദ്ധ്യാനകൂട്ടതൽകൊണ്ട് ഞാൻ ക്ഷീണപരവശനായിരിക്കുന്നു. എന്നു നീയും പറയരുത്.

“വയലിൽനിന്നു വരുന്ന ശൈമൊനെ അവർ പിടിച്ചു കരിളൂ അവന്റെ മേൽ വച്ചു.” (ലൂ. 23:26). യഹൂദന്മാർ സഹതാപം കൊണ്ടെന്നതിനക്കാൾ ക്രൂരതയാൽ പ്രേരിതരായിട്ടാണ് ഈശോയ്ക്ക് കുരിശിന്റെ ഭാരത്തിൽനിന്നു തെല്ലു ആശ്വാസം നല്കുന്നത്. ബോധംകെട്ടു അവിടുന്ന് വഴിയിൽ വീണ് മരിച്ചുപോയേക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു അവിടുത്തെ ദീഘമായി പീഡിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പൈശാചികമായ ഉദ്ദേശ്യം ഇതിനു അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. യേശു തന്നെ തെരുക്കുന്നവരെ നിരസിക്കാതിരുന്ന പ്രകാരം പീഡകളെ ദീഘിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രം ഉതകുന്ന ഈ ആശ്വാസത്തെയും സ്വീകരിക്കുന്നു. നിന്റെ ശരീരത്തിനു ആശ്വാസം നല്കുന്നത് കൂട്ടതൽ അദ്ധ്യാനത്തിനു അതിനെ ഒരുക്കുവാനാണോ!

യഹൂദന്മാർക്കു കരിളൂ ഒരു ശാപവസ്തുവായിരുന്നു. അവർ എപ്പോഴും അതിൽനിന്നു ഓടിയകന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വഴിമദ്ധ്യേ കണ്ടുമുട്ടിയ ഒരു അന്യനെക്കൊണ്ടു കുരിശു ചുമപ്പിക്കുന്നത്. ഈശോയോടു കൂടെ ഭരിക്കണമെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ കരിളൂ വഹിക്കുകയും വേണം. നമ്മോടുതന്നെ ബലബന്ധം ചെയ്തുകിലേ കുരിശിനെ സ്നേഹിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകൂ.

ഏറ്റവും മാധുര്യവാനായ ഈശോയെ എനിക്കു പ്രീതികരമായതിനെയല്ല, പിന്നെയോ അങ്ങേക്കു പ്രീതികരമായവയെ എനിക്കു തരണമേ. എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയുടെ സ്വന്തമാക്കണമെ. എന്റെ ദുരാശകളെ അമർത്തുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെ.

ധ്യാനം 90 നോമ്പിലെ നാലാം വാരം-വെളുതി
ഈശോയെ കാൽവരിയിലേക്കു നടത്തുന്നു

തന്റെ കുരിശു വഹിച്ചുകൊണ്ടു കാൽവരി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു അവൻ പോയി (യോഹ. 19:17). യേശു കാൽവരിയിലേക്കു പോയവഴി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. രക്ഷയുള്ള സാക്ഷാത്തായ വഴി അതുതന്നെയാണ്. അവിടുന്ന് കടന്നുപോയ എല്ലായിടത്തും ഇന്ദ്രഗോചരമായ അടയാളം കാണേണ്ടതിനു സ്വന്തം രക്തംകൊണ്ടു വഴി വരച്ചുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിത്യതയിലേക്കുണ്ടാണല്ലോ നിന്റെ യാത്ര. വഴിത്താരയിൽ നീ ശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്. ദൈവഭക്തി, പരസ്നേഹം, അനുസരണം, ഇന്ദ്രനിഗ്രഹം, എളിമ എന്നിവയുടെ അടയാളങ്ങളാണോ? അതോ നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ലോകായിതത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളാണോ?

ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് വിലപിക്കുകയും പൊട്ടിക്കരയുകയും ചെയ്യുന്ന വളരെയധികം സ്ത്രീകളും അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. (ലൂ. 23:27) അനേകർ തന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേ തന്നോടു സഹതാപം കാണിച്ചുള്ളൂ. വെറോനിക്കാ അവിടുത്തെ മുഖം തുടയ്ക്കുന്നതിനായി ഒരു തൂവാല സമ്മാനിച്ചു. പ്രതിസമ്മാനമായി ആ തൂവാലയിൽ അവിടുത്തെ മുഖഛായ പതിച്ചപ്പോൾ, കൂടുതൽ ആഴമായി അതു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിക്കുമായിരുന്നു.

മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ ഭക്തിക്കു പ്രതിസമ്മാനമായി അവിടുന്ന് അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറയുന്നു. “യരുശലേം പുത്രീമാരെ നിങ്ങൾ എന്നെപ്രതി കരയേണ്ടാ. നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും പ്രതി കരയുവീൻ. അവിടുത്തെ പീഡകൾക്കു കാരണമായ അവരുടെ പാപങ്ങളേയും അവർക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന നിത്യശിക്ഷയേയും പററിക്കരയുവീൻ.” എന്നാണ് അവിടുന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നത്. നമുക്കുവേണ്ടി വിലപിക്കേണ്ട പല അവസരങ്ങളിലും നാം മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി വിലപിക്കാറുണ്ട്. ശാരീരികാനന്ദങ്ങളെപ്പറ്റി കരയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ അനന്ദങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതേ ഇല്ല. എത്ര വലിയ മൗഢ്യം!

ധ്യാനം 91 നോമ്പിലെ നാലാം വാരം-വെള്ളി യേശു കാൽവരിയിലെത്തി

അവസാനം കപാലസ്ഥലമെന്നു വാചുയാത്മമുള്ള ഗോഗുൽത്തായിൽ അവരെത്തിച്ചേർന്നു (മത്താ. 27:33). ദൈവപുത്രൻ അന്ധകാരശക്തികളുടെ മേൽ വിജയംകൊള്ളുന്നതും മനുഷ്യരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നതുമായ സ്ഥലം കണ്ടാലും! ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം അതാണ്. യുദ്ധമായിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്നസ്ഥലം. എല്ലാവരുടേയും ദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്ന പരസ്യദൃഷ്ടേരുള്ള സ്ഥാനം. അവിടെ എളിമയുടെ മാഹാത്മ്യവും അതിനോടുള്ള സ്നേഹവും അവിടുന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും. യേശുവിന്റെ അരൂപി ലോകാരൂപിക്ക് എത്രയോ കടകവിരുദ്ധം.

അവർ അവിടുത്തേക്കു് കൈപ്പു കലർത്തിയ വീഞ്ഞു കുടിയ്ക്കുവാൻ കൊടുത്തു. രുചിച്ചുനോക്കിയെങ്കിലും അവിടുന്ന് അതു കുടിച്ചില്ല. (മത്താ. 27:34) യേശു നമുക്കുവേണ്ടി സ്വസ്തിയവിരുന്നത് ഒരു ക്ഷമ്പോൾ, പാപികൾ കൈയ്ക്കു കലർത്തിയ വീഞ്ഞു് അവിടുത്തേക്കു കൊടുക്കുന്നു. തന്റെ ഇന്ദ്രുങ്ങളിലൊന്നും പീഡയിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, ആ കൈയ്ക്കുകാടി രുചിച്ചുനോക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. ആദാമ്യമക്കളുടെ ഭക്ഷണപ്രിയത്തിനും വിഷയാസക്തിക്കും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവായിട്ടാണ് ഈ നിഗ്രഹം അവിടുന്ന് അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

നാലാം പ്രാവശ്യവും യേശുവിന്റെ വസ്ത്രം ഉരിയുന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും രക്താമൃതം ശരീരത്തോടു ഒട്ടിച്ചേർന്നിരുന്ന വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അവിടുന്ന് കഠിനവേദന സഹിക്കാൻ ഇടയായി. കാഴ്ചകാണാൻ ഓടി എത്തിയ ജനതത്തിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് ഈ പ്രക്രിയ നടന്നതിനാൽ അവിടുന്ന് സഹിക്കുന്ന ലജ്ജ എത്ര ദുസ്സഹമായിരിക്കണം. പാപംമൂലം നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ വരപ്രസാദവസ്ത്രം നമുക്കു തിരികെ തരുന്നതിനും, പീഡയനുഭവിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ഭൗതിക ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾക്കു സേവനം ചെയ്യുന്നതിനാലാണ് ഈ ലജ്ജ അവിടുന്ന് സഹിക്കുന്നത്.

ധ്യാനം 92   പീഡാനുഭവ ഞായർ
ഈശോയെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നു

കാൽവരി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ അവർ അവിടുത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു. (ലൂ. 23:33). അവിടുത്തെ വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദണ്ഡകന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുസരണം അവിടുന്ന് കുരിശിന്മേൽ കിടന്നു കൈകളും കാലുകളും നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ഘാതകന്മാർ അവിടുത്തെ കൈകളും പാദങ്ങളും യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ പിടിച്ചുവെച്ച് കുരിശിനോടു ചേർത്ത് ആണിതറച്ചു. ആ തിരുമുറിവുകളിൽനിന്ന് സകല തിന്മകൾക്കും സിദ്ധൗഷധമായ സ്വർഗ്ഗീയ തൈലം ബഹിർമിക്കുന്നതു കണ്ടാലും.

അവർ അവനെ അവിടെ ക്രൂശിച്ചു. ദണ്ഡകന്മാർ കയറുപയോഗിച്ച് തിരുശരീരത്തോടുകൂടി ക്രൂശിനെ ഉയർത്തി അതിനായി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കുഴിയിൽ ഇട്ടു ഉറപ്പിച്ചു. യേശുവിന്റെ ആരാധ്യമായ ശരീരം മൂന്നാണികളിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഓരോ അവയവത്തിലും യേശു അനുഭവിക്കുന്ന വേദന എത്ര അസഹനീയം! ഈ കാഴ്ച പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ സ്നേഹഹൃദയത്തെ എത്രമാത്രം വേദനിക്കുന്നുണ്ടാവും? ഓ വ്യാകുലമാതാവേ, അങ്ങയുടെ പുത്രന്റെ വ്യാകുലതകളിൽ അങ്ങയോടുകൂടി പങ്കുചേരുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കും സമ്പാദിച്ചു തരണമേ.

അവർ അവിടുത്തെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. (മർക്കോ. 15:24) പടയാളികൾ അവിടുത്തെ വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്ത് ഓരോരുത്തന് ഓരോ ഭാഗം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നാലായി ഭാഗിച്ചു. അവിടുത്തെ ഉള്ളകിതുന്നൽ കൂടാതെ നെയ്തതായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ അത് ഭാഗിച്ചില്ല. എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ ഭാഗിച്ചു. എന്റെ അങ്കിക്കായി അവർ ചീട്ടിട്ടു എന്ന വേദവാക്യം അങ്ങനെ നിവൃത്തിയായി.

ഓ യേശുവേ, വി. ദാരിദ്ര്യത്തോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹം എത്ര ഉജ്വലത്തു്? അവിടുത്തെക്ക് ഒരു ഉള്ളകിയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളല്ലോ. മരണത്തിനുമുമ്പ് അതും അങ്ങിൽനിന്നും നീക്കപ്പെടുന്നതിന് അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായല്ലോ!

ധ്യാനം 93 പീഡാനുഭവയാഴ്ചയിലെ തിങ്കളാഴ്ച

ക്രൂശിലെ മേലെഴുത്തു്

പീലാത്തോസു് ഒരു മേലെഴുത്തു് എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ പതിച്ചു. “നന്ദ്രേത്തിലെ യേശു, യുദ്ധന്മാരുടെ രാജാവു്” എന്നായിരുന്നു ആ മേലെഴുത്തു്. (യോഹ. 19:19). ഈ മേലെഴുത്തു് എഴുതിയതു പീലാത്തോസു് ആയിരുന്നെങ്കിലും, അതു പറഞ്ഞുകൊടുത്തതു ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു. ഇതിൽ ന്യായാധിപന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, ദൈവപരിപാലനങ്ങൾ ഇതു ക്രൂശിതന്റെ മഹിമയെയും, ക്രൂശിച്ചവരുടെ കുറ്റത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെയും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു് ജനക്കൂട്ടം അവിടുത്തെ രാജാവായ്ക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ആ ബഹുമതി ഉപേക്ഷിച്ചു. യേശു, അവമാനമദ്ധ്യേ നല്ലപ്പെട്ട ഈ മേലെഴുത്തു് ശാന്തമായി സ്വീകരിക്കുന്നു. യേശുവിനെ നിന്റെ രാജാവായ്ക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, നീയും നിന്ദാപമാനങ്ങളേയും ക്ലേശങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കണം.

ഈ മേലെഴുത്തു യുദ്ധന്മാരിൽ പലരും വായിച്ചു. (യോഹ. 19:20) ഇതു് യേശുവിന്റെ മഹിമയെ അപമാനത്തിനു മീതെ ഉയർത്തുന്നു. ഇതുപോലെ ഇത്രയധികം പേർ വായിച്ചതും ഇത്ര ചുരുക്കം പേർ മാത്രം മനസ്സിലാക്കിയതുമായ മറ്റൊരു മേലെഴുത്തില്ല. നിന്റെ രാജാവിന്റെ കൊടികീഴിൽ നീയും നിരക്കുക. അവിടുത്തെ നിയമങ്ങൾ നിന്റെ ആത്മാവിൽ കൊത്തിവെക്കുക. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും അവിടുന്ന് നിന്നെ സംരക്ഷിക്കും.

ഈ മേലെഴുത്തിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെട്ട യുദ്ധപ്രമാണികളോടു് പീലാത്തോസു് മറുപടിയായി പറഞ്ഞു. “ഞാൻ എഴുതിതു് എഴുതി.” (യോഹ. 19:22). ദൈവപരിപാലന പീലാത്തോസിന്റെ ഈ നിബ്ബന്ധബുദ്ധിയെ ഈശോയുടെ മഹത്വത്തിനും, നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിനുമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. നാം ദൈവത്തോടു ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദത്തം വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിക്കണമെന്നും അവസാനംവരെ പുണ്യപുണ്ണിയുടെ പന്ഥാവിൽ നിലനില്ക്കണമെന്നും ഇതു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 94 പീഡാനുഭവയാഴ്ചയിലെ ചൊവ്വാഴ്ച

ഈശോ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

“പിതാവേ, അവർ ചെയ്യുന്നതു് ഇന്നതെന്നു് അറിയായ്കയാൽ അവരോടു് ക്ഷമിക്കണമേ.” (ലൂ. 23:34) ഇതാണ് മരണപീഡനാനുഭവിക്കുന്ന ദൈവപുത്രന്റെ പ്രാർത്ഥന. ക്രൂശിന്മേൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം അവിടുത്തെ മാതാവിനെയോ, സ്നേഹിതന്മാരെയോ, തന്നെത്തന്നെയോ കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, അവിടുത്തെ ശ

ത്രക്കളുടെ രക്ഷയെപ്പറ്റിയാണ് അവിടുന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത്. ഏറ്റം തീവ്രമായ ഔത്യകൃത്തോടെ അവിടുന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു വാദിക്കുന്നു. “പിതാവേ, അവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നതെന്നറിയാക്കുവാൻ .....അവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ.”

യേശുവിന്റെ സ്നേഹാർദ്രമായ ഈ വാക്കുകളിൽ എത്ര വലിയ സമാശ്വാസമാണ്, ഒരു ബലഹീനാത്മാവിന് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും കരുണയും ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ അത്യന്തമായി സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ കണ്ണുകളും നാവുമാത്രമേ സ്വതന്ത്രമായിരിക്കുന്നുള്ളവെങ്കിലും അവ രണ്ടും ക്രൂശകർമ്മവേണ്ടി അവിടുന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പോലും ഇത്രമാത്രം മാധ്യസ്ഥം പറയുന്ന ഒരു ദൈവം നമുക്കുള്ളപ്പോൾ നാം എന്തിന് അധൈര്യപ്പെടണം? ദൈവം നമ്മോടു ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം ആരു നമ്മെ കുറ്റപ്പെടുത്തും?

മറുത്തുപരിൽനിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം ക്ഷമിപ്പാൻ നിനക്കു പ്രയാസം തോന്നുന്നെങ്കിൽ, ഈ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ആരാണെന്ന് ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. നിനക്കു ലഭിച്ച ഉപദ്രവം അതികഠിനമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു ലഭിച്ചതോ? മരണവക്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകളാണ് ഇവയെന്നു സ്മരിക്കുക. നീന്റെ ചിത്തവൃത്തിയും വചനങ്ങളും അവിടുത്തേവയോടു സാധർമ്മ്യം വഹിക്കുന്നവയാണോ? കർത്താവേ അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുചേരുവാൻ എന്തെങ്കിലും അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

ധ്യാനം 95 പീഡാനുഭവയാഴ്ചയിലെ ബധ്യാനം

യേശു കള്ളനെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു

യഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കുകയും, പ്രീശർ അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടിക്കും അപ്പോസ്തലന്മാർ സംശയാലുക്കളായി നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് തന്നോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളൻ അങ്ങിൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രൂശിതനായ ഈശോയുടെ കാഴ്ച, അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തീവ്രമായ സ്നേഹവും, അഗാധമായ എളിമയും, വീരോചിതമായ ക്ഷമയും, യഥാർത്ഥമായ മനസ്സാപവും ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അനുഭവത്തിലൂടെ വിശുദ്ധിയിൽനിന്ന് നാം എത്രയോ വിദൂരസ്ഥർ!

നല്ല കള്ളന്റെ നേരെയുള്ള യേശുവിന്റെ ഔദാര്യം എത്ര ശ്രേഷ്ഠമെന്നു ചിന്തിക്കുക. ഒരു സ്മരണ മാത്രം അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവിടുനാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യംതന്നെ അവനു നൽകുന്നു. “സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. നീ ഇന്ന് എന്നോടുകൂടെ പരദീസായിലിരിക്കും.” (ലൂ. 23:43) ശത്രുക്കൾ തന്റെ മേൽ ദൃഷ്ടിപ്പെടുത്താൻ

കുന്നിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് മൗനം പാലിച്ചു. സങ്കടശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഉത്തരമരുളി. ക്രിസ്തുവിന്റെ വേദനയനുഭവിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ നിന്റെ കരുതൽ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ നീ സ്വയം മറന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ?

ദൈവീകനിശ്ചിതങ്ങളെ ഉടനടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക എത്ര പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണെന്നു നല്ലകളർബൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആ അവസരം അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നീടൊരിക്കലും അതവൻ ലഭിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. രണ്ടു കള്ളന്മാരിൽ ഒരാൾ മാത്രം രക്ഷപെട്ടു എന്നു കാണുമ്പോൾ ആർക്കാണ് ഭയമുണ്ടാകാത്തതു്? ഇരുവർക്കും ഒരേ രക്ഷകനാണുള്ളതു്. ഇരുവർക്കും വേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ടതും ഒരേ രക്തംതന്നെ. ഇരുവരുടേയും മുമ്പിൽ ക്ഷമയുടെ ഒരേ മാതൃകയാണുള്ളതും. എന്നിട്ടും ഒരാൾ രക്ഷപെടുത്തിട്ടു് അപരൻ നശിച്ചുപോകുന്നു.

ആരാധനയായ ദിവ്യരക്ഷകാ, അവിടുത്തെപ്പോഴും ഔദാര്യവാനാണല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടാണു് ഇത്ര ചുരുക്കം പേർമാത്രം അങ്ങയെ അന്വേഷിക്കുന്നതു്? അങ്ങയുടെ നിക്ഷേപങ്ങളിലേക്കു കടന്നുവരവാനും അങ്ങയുടെ പുണ്യയോഗ്യതകളാൽ സമ്പന്നനാക്കപ്പെടുവാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

**ധ്യാനം 96 പീഡാനുഭവയാഴ്ചയിലെ വ്യാഴാഴ്ച
ഈശോ ക്രൂശിൽ കിടന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു**

“ആരാമണിമുതൽ ഒൻപതാം മണിവരെ ഭൂമിയിലെങ്ങും അന്ധകാരമുണ്ടായി.” (മക്കോ. 15:33) മരണം രക്ഷിതാവിന്റെ കണ്ണുകളെ അടയ്ക്കാനായപ്പോൾ ഭൂമി അതിന്റെ പ്രാരംഭത്തിലെ അവസ്ഥിതിയിലേക്കു പിന്തിരിയുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. സൂര്യപ്രകാശം അവിടുത്തെ സൗജന്യദാനമാണു്. സ്രഷ്ടാവായ നീതിസൂര്യന്റെ അസ്തമനത്തിങ്കൽ സ്രഷ്ടിയായ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകേണ്ടതുതന്നെ. മനുഷ്യന്റെ അവിശ്വസ്തതയാകുന്ന ധാർമികാന്ധത പ്രകൃതിയുടെ മുഖത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന അന്ധകാരത്തേക്കാൾ എത്രയോ നിബിഡതരം?

ഭയാനകമായ അന്ധകാരം കാൽവരിമലയെ മൂടി. അതുകൊണ്ടു് യഹൂദന്മാർ ഭയവിഹാപലരായി ഓടിപ്പോയി. അങ്ങനെ ദൈവപുത്രന്റെ വിശുദ്ധബലിത്തു് അനുയോജ്യമായ ഒരു ശാന്തത അവിടെ സംജാതമായി. ഓരോ പീഡാനുഭവവും ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ബലിയാകുന്നു. അവിടുത്തെ മഹിമ പ്രതാപത്തിനു ചേർന്നുവണ്ണം അതിനെ അർപ്പിക്കുവാൻ നീയും ദൈവബോധം പാലിക്കയും എല്ലാപിറുപിറുപ്പുകളെയും ഉപേക്ഷിക്കയും വേണം. നിന്റെ ഹൃദയം മാത്രം അവിടുത്തോടു ചേർന്നിരിക്കട്ടെ. നിനക്കു് എന്തെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും അവയെയെല്ലാം സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു മറയ്ക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക.

മൂന്നു മണിക്കൂർ സമയത്തെ മൗനത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും നേരത്തു് യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിൽകൂടെ കടന്നുപോയതു് എന്തെല്ലാമെന്നു ചിന്തിക്കുക. പ. മാതാവു് ഈ സമയമത്രയും കുരിശിൻ ചുവട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. അത്യല്പമായ മനോവേദനയോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ തന്റെ വസലസുതന്റെ രക്തം ചിന്തിയുള്ള ബലിയെ അവൾ നിത്യപിതാവിനു സമർപ്പിച്ചു.

എന്റെ പരിശുദ്ധ മാലാഖാ, അന്ത്യസമയത്തു് എന്റെ ഹൃദയം അനുഭവിക്കാനിടയുള്ള മരണവേദനയെയും ദാരുണമായ ഭയത്തെയും അല്പമാനു ശമിപ്പിക്കുന്നതിനു് ദിവ്യരക്ഷാൻ കുരിശിൽ ചിന്തിയ കണ്ണുനീർകണങ്ങളിലൊന്നു് എനിക്കു പ്രാപിച്ചു തരണമേ. കുരിശിൽകിടന്ന ദിവ്യസുതന്റെ മേൽ പരിശുദ്ധ മാതാവു പതിപ്പിച്ച സഹതാപ കടാക്ഷങ്ങളിലൊന്നു് എന്റെ മേൽ പതിപ്പിക്കുവാൻ പ. മാതാവിനോടും അപേക്ഷിക്കണമേ. ഓ, വിലമതിയാത്ത കണ്ണുനീർകണങ്ങളേ! പരമമായ സ്നേഹവും സങ്കടവും സമ്മേളിച്ചിരുന്ന കടാക്ഷമേ!

ധ്യാനം 97 പീഡാനുഭവയാഴ്ചയിലെ വെള്ളിയാഴ്ച

കുരിശിൻ ചുവട്ടിലെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യക

കാൽവരിയിലേക്കു് യേശുവിനെ അടുത്തനുഗമിക്കുന്നതാണു് സ്നേഹത്തിന്റെ സുനിശ്ചിത തെളിവു്. പ. മാതാവു് ക്രൂശിതനായ തന്റെ പുത്രനോടൊരം അടുത്തുനില്ക്കുന്നു. സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയാൽ അവളും അരൂപിയിൽ ക്രൂശോടു ചേർത്തു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണു്. മറിയം ഒരു രക്തസാക്ഷിണി മാത്രമായിരുന്നില്ല; രക്തസാക്ഷികളുടെ രാജ്ഞിയുമാകുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ ശിരസ്സും നായകനുമായ തന്റെ ദിവ്യസുതനോടുകൂടെ, അവൾ സ്വജീവനെയും ബലിയർപ്പിച്ചു. ഫലത്തിൽ ഈശോ സഹിച്ചതെല്ലാം ആഗ്രഹത്തിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു്, ഏറ്റവും വിശ്വസ്തയായ സഹകാരിയായി അവൾ വർത്തിച്ചിരുന്നു.

വലിയ ക്ലേശങ്ങളിലത്രേ, ഏറ്റവും വീരോചിതമായ പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കപ്പെടുന്നതു്. ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി സ്വപുത്രന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളിലും മരണത്തിലും സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു്, വി. കന്യക കുരിശിൻചുവട്ടിൽ ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹം അഭ്യസിച്ചു. നിത്യപിതാവു് സ്വപുത്രനോടൊരൂ ക്രൂരമായി പെരുമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെടുന്നതിനോ, സ്വന്തവേദനയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനോ, ഒറ്റ വാക്കുപോലും പറയാതെ അജ്ഞമായ ക്ഷമയോടെ അവൾ ക്രൂശിൻചുവട്ടിൽ നിന്നു. ഈ സഹനകണ്ണാടിയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു് നിന്റെ ബലഹീനതയെയും കുറവുകളെയും ഏറ്റുപറയുക.

പീഡാനുഭവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ, രക്ഷകനും ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനുമിടയിൽ, മദ്ധ്യസ്ഥനുമെന്ന തന്റെ ജോലിയെ യേശു മുടക്കുകൊടുത്തു കൊണ്ടു വന്നു. “സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ മകൻ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നു. യോഹന്നാന്റെ പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ നമ്മെ സ്വന്തമാക്കുന്നതിനും “ഇതാ, നിന്റെ അമ്മ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു, സ്വന്തമാക്കുന്നതിനും നമുക്കും അവിടുന്ന് നൽകുന്നു. (യോഹ. 19:26, 27) ഈ വചനങ്ങൾ അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണുത്തിന്റെ വെറും സൂചന മാത്രമല്ല, പിന്നെയും, വാക്യപ്പെട്ട കന്യകയുടെ ഹൃദയത്തിൽ, മാതൃസഹജമായ വാത്സല്യവും ശിഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, പുത്രസഹജമായ ബഹുമാനവും ശരണവും ഉളവാക്കിക്കൊണ്ടു, സൂചനയെ പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ വരുത്തുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സർവ്വശക്തമായ മാതാവീനു് ഒരു പൈതലായി യേശു നിന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതിൽ സന്തോഷിക്കുക.

ധ്യാനം 98   പീഡാനുഭവയാഴ്ചയിലെ ശനിയാഴ്ച
ഈശോ “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” എന്നു പറയാതിരുന്നെ

“എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” (യോഹ. 19:28). യേശു ക്രൂശിൽ അനുഭവിച്ച അതിദാരുണമായ ദാഹം അവിടുത്തെ ഭയങ്കര പീഡനങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. തലേസന്ധ്യ മുതൽ ഇടതടവില്ലാതെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അലോചനത്തിന്റെയും പീഡകളുടെയും ഫലമായി എരിയുന്ന ദാഹം അവിടുത്തെ ബാധിക്കുന്നു. രക്തനഷ്ടം നാവിനെയും അധരങ്ങളെയും തൊണ്ടയെയും വരട്ടിയിരിക്കുന്നു. നിറം ഐന്ദ്രീകസന്തോഷാസക്തിക്കു പരിഹാരമായി, ഈ പീഡനനുഭവിക്കുന്ന ദൈവപുത്രന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ദരിദ്രരുടെ തൊഴുക്കങ്ങളിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും, നിത്യതയിലെ ദാഹത്തിൽനിന്നു് നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അവിടുന്ന് ഈ ദാഹം സഹിക്കുന്നു. നിന്റെ സദ്യവട്ടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒന്നാമതായി നീ ചിന്തിക്കണം; യജമാനൻ ക്ലേശിക്കയും ദാസൻ സന്തോഷിച്ചുകൂത്താടുകയും ചെയ്യുന്നതു് ന്യായമോ എന്നു്.

സകലവും നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ യേശു, വിപ്രീതികളുടെ പുത്തീകരണത്തിനായി “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 19:28) ദാഹശമനത്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നില്ല അവിടുത്തിങ്ങനെ അരുൾചെയ്തതു്. പിന്നെയും, ദാഹശമനം അവർ അവനു കൈയ്യാടി നൽകി എന്നുള്ള ദീഘദർശനം നിവൃത്തിയാകുവാൻവേണ്ടിയായിരുന്നു. “ദാഹിക്കുന്നു” എന്നുമാത്രം അവിടുന്ന് പറയുന്നു. എന്തെങ്കിലും കൂടിപ്പാൻ തരണമെന്നവിടുത്താവശ്യപ്പെട്ടുനില്ക്കില്ല. നമ്മുടെ വേദനകളെ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കണമെന്നും, ദൈവതിരുമനസിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടണമെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാ

ണവിട്ടുന്നിങ്ങനെ ചെയ്തതു്. പീഡനങ്ങളുടെ തുടക്കത്തിൽ “ഈ കാ
സാ ഒഴിഞ്ഞുപോകണമേ” എന്നവിട്ടുനു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവസാന
ത്തിൽ “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” എന്നും അതൾചെയ്തു. കഷ്ടതകളെ
ഭയപ്പെടുന്നതും അവ മാറിക്കിട്ടണമെന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും തെറ്റല്ല;
എന്നാൽ ദൈവതിരുമനസാണെങ്കിൽ അവയെ ഔദാര്യപൂർവ്വം ആശ്ലേ
ഷിക്കയും കൂടുതൽ കിട്ടണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും വേണം.

ദൈവപുത്രന്റെ ഈ ദാഹം ഒരിക്കലും ശമിക്കുകയില്ല. അ
വിട്ടത്തെ ഹൃദയം നിന്റെ ഹൃദയത്തിനായി ദാഹിച്ചുകൊണ്ടേയിരി
ക്കും. യുദ്ധമാരുടെ ക്രൂരതയെപ്പറ്റി നീ വിസ്തയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദരി
ദ്രരിൽ അവിട്ടുന്നു” അനുഭവിക്കുന്ന ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കാൻ നീ എന്തു
ചെയ്യുന്നു? ആത്മാക്കളെപറ്റിയുള്ള നിന്റെ ശുഷ്കാന്തിരാഹിത്യം
വിനാശിരിയെയും കൈയ്യുഴാടിയെയുംകാൾ അവിട്ടത്തേയ്ക്കുസഹ്യമാക
ുന്നു. അവിട്ടുന്നു” ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യങ്ങൾക്കുപകരം അപൂണ്ണത
കൾ മാത്രമല്ലേ നീ അവിട്ടത്തേക്കു നല്കുന്നതു്.

ആരാധ്യനായ എന്റെ രക്ഷിതാവേ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്താൽ
മുറിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ ആത്മാവു് “ദാഹിക്കുന്ന മാൻ ജീ
വജലത്തിന്റെ ഉറവയ്ക്കായി വാങ്ങരിക്കുന്നതുപോലെ നിനക്കായി നെ
ടുവീപ്പിട്ടുന്നു.

ധ്യാനം 99 ഉഗ്രശാനാ ഞായറാഴ്ച

സെഹിയോൻ പുത്രിയോടു നീ പറയുക.
കണ്ടാലും നിന്റെ രാജാവു് സൗമ്യനായി
നിന്റെ അടുക്കലേക്കു് വരുന്നു.

യേശു വിജയശ്രീലാളിതനായിട്ടാണു് ജറുസലേമിലേക്കു പ്ര
വേശിക്കുന്നതെങ്കിലും, അവിട്ടത്തെ മഹത്വത്തിന്റെ ഇന്ദ്രിയഗോചര
ങ്ങളായ അടയാളങ്ങളെല്ലാം മറച്ചുവെക്കുന്നു. നാം അവിട്ടത്തെ സ്നേഹി
ക്കുന്നതിനും, സൗമ്യത, എളിമ എന്നിവ അവിട്ടത്തേക്കുപിടിക്കുന്നതിനും
വേണ്ടി താഴ്മ, ഔദാര്യം, ക്ഷമ, ദാരിദ്ര്യം ഇവമാത്രം അവിട്ടുന്നു” പ്രത്യ
ക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു.

കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയെ നിത്യം സ്നേഹിക്കുകയും
സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയത്തെ അവിട്ടുന്നു”
സ്വന്തമാക്കണമെ.

ആരാധ്യമായ വി. കുഞ്ചാനയിൽ അങ്ങയെ യോഗ്യമായി കൈ
ക്കൊള്ളുന്നതിനു പ്രതിഫലമായി നിന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും, നി
നക്കുവേണ്ടി അവിട്ടുന്നൊരുക്കുന്ന നിത്യഭാഗ്യത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം നി
നക്കു നല്കുന്നതിനുമായി അവിട്ടുന്നു” നീക്കലേക്കു വരുന്നു. നിന്നെ വി
ധിക്കാനല്ല; പിന്നെയോ നിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്ക

വാനും, നിനക്കുവേണ്ടി ദൈവനീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനും നീതിമാനായ ന്യായാധിപത്യമായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് വരുന്നത്. ദരിദ്രരെയും അധഃസ്ഥിതിക്കാരെയും ദൈവരൂപപ്പെടുത്തുവാനായി താഴ്മയുടെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും അരൂപിയിൽ അവർടുന്ന് വരുന്നു. അവിടുത്തെ ശാന്തത നിന്നെ ആകർഷിക്കട്ടെ.

നിന്നിലേക്ക് എഴുന്നള്ളിവരുന്ന നിന്റെ രാജാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നീ ചിന്തിക്കുക. ഈ കൂദാശയിൽനിന്ന് ധാരാളമായ ഫലമെടുക്കുന്നതിന് പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്ന വ്യക്തമായ ഒരു വിട്ടുകലണം. അതിനെ നിന്റെ നാഥന്റെ നന്മയിലുള്ള സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ശരണത്തോടുകലർത്തി ആഴമായ ഭക്തിയായി പകർത്തുക. വി. കബ്ബാനാൻദവദിവസം വിജയോത്സവദിനമാകുന്നു. അത് ദൃസ്തൃക്കങ്ങളുടെ നേരിൽനിന്ന് നിന്നെ വിട്ടുവീക്കുകയും ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള കവചസാധനങ്ങൾക്കൊണ്ട് നിന്നെ സമ്പന്നനാക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങളും ലൗകിക ബഹുമാനങ്ങളോടും സല്ലീലിയിലോടുമുള്ള എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളെയും നിന്റെ പാദത്തിൻകീഴെ ചവുട്ടിമെതിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

ധ്യാനം 100 വിശുദ്ധവാദത്തിലെ തിങ്കളാഴ്ച
കൈയ്പുകാടി കുടിച്ചശേഷം അവിടുന്നുൾചെയ്തു
“എല്ലാം നിവൃത്തിയായി” (യോഹ. 19:30)

ലോകത്തിന്റെ പാപപരിഹാരാർത്ഥം സ്വജീവനെ ബലിയായി അർപ്പിക്കുവാൻ ഉറച്ചിരുന്ന യേശു തനിക്കായി ദൈവനീതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും താൻതന്നെ സ്ഥിച്ചതുമായ അദ്ധ്വാനങ്ങളെയും, താഴ്മകളെയും, നിന്ദാപമാനങ്ങളെയുംപറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ വീണ്ടെടുപ്പുകൃത്യം പൂർത്തിയായി എന്നു കണ്ടു “എല്ലാം നിവൃത്തിയായി” എന്നുൾചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമോ? എത്രയോ പ്രാവശ്യം ക്രൂശിൽനിന്ന് നീ അറച്ചുമാറിയിട്ടുണ്ടു? കൂടുതൽ ക്ഷമയോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിപ്പാൻ നിന്നെത്തന്നെ ഉന്മേഷഭരിതനാക്കുക. “ഞാൻ നന്നായി യുദ്ധം ചെയ്തു, എന്റെ ഓട്ടം തികച്ചു. മഹത്പകിരീടം എനിക്കായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” എന്നു വി. പൌലോസിനെപ്പോലെ നിനക്കും പറയുവാൻ കഴിയണം.

നിത്യപിതാവു നല്ലിയ മദ്ധ്യസ്ഥൻ, വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, നിയമദാതാവു; പ്രധാന മഹാപുരോഹിതൻ, നിത്യതയിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടി എന്നീ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം സമ്യക്ക്കായി നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവിടുന്ന് കണ്ടു. സകല പുണ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തമമാതൃക അവിടുന്ന് ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. നിനക്കായി വരച്ചുകാട്ടിത്തന്ന മാതൃകയ്ക്കനുസരണമാണോ നിന്റെ ജീവിതമെന്നു

ശോധന ചെയ്തു. നിനക്കു ചെയ്യാനായി അവിടുന്നെല്ലിച്ചതന്ന ജോലി എത്രയും വേഗം നിവൃത്തിക്കുക. അങ്ങനെ “എല്ലാം നിവൃത്തിയായി” എന്നുപറയുവാൻ നിനക്കും ഇടയാകാട്ടു.

മനുഷ്യവസ്തുത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ച എല്ലാ ററിനെയുംപററി മരണസമയത്തു് യേശു ഓത്തു. സകലതും നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവിടുന്ന് കണ്ടു. തന്റെ രക്തം, ശക്തി, പുണ്യയോഗ്യതകൾ ഇവയെല്ലാം അവർക്കായി ചെലവാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. സ്വയം ബലിയായി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ഒറ്റ നിമിഷംപോലും തനിക്കായി മാറിവയ്ക്കാതെ, മുഴുവൻ സമയവും അവർക്കായി വിനിയോഗിച്ചു. എല്ലാം ആത്മീയനന്മകളും കുരിശിന്മേലാണവിടുന്ന് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അവ നമുക്കു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നാമും അതിന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തയും യേശുവിനോടുള്ള അവിടെതന്നെ എന്നെന്നും സ്ഥിതിചെയ്തയും വേണം.

ധ്യാനം 101 വിശുദ്ധവാദത്തിലെ ചൊവ്വാഴ്ച

യേശു ഉയർന്നു സ്വരത്തിൽ അട്ടഹസിച്ചു.
“എന്റെ ദൈവമേ എന്റെ ദൈവമേ,
എന്നെ നീ കൈവിട്ടതെന്തു്?”

ഒൻപതാം മണി ആയപ്പോൾ യേശു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. “എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്തുകൊണ്ടു് നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു.” (മത്താ. 27:46). എന്തിനെക്കുറിച്ചാണു് യേശു ആവലാതിപ്പെടുന്നതു്. പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ആരംഭമുതൽ അവസാനത്തെ നെടുനിശ്ചിതസംഭവം ഒരു ആത്മീയശുഷ്കതയാണു് യേശുവിന്നുഭവപ്പെട്ടതു്? മൂന്നു മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു് അവിടുന്ന് തുടച്ചുയായി പ്രാർത്ഥിച്ചുവെങ്കിലും നിത്യപിതാവു് അവിടുത്തെ ചെവികൊള്ളാത്ത ഭാവമാണു് കാണിച്ചതു്. നിനക്കും ഇതുപോലെ ആന്തരീകവും ബാഹ്യവുമായ അനുഭവം ഉണ്ടായെന്നുവരാം. അങ്ങനെ ഉള്ള അവസരങ്ങളിൽ നീയും നിരാശപ്പെടാതെ ഈശോയെ അനുസരിച്ചു് സന്തോഷസമേതം ആ കാസാസ്പീകരിക്കുകതന്നെ വേണം. സ്വമനസ്സാ നീ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം അവിടുന്ന് നിന്നെയും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല.

കുരിശിലെ എല്ലാ കഷ്ടതകൾക്കും തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹത്തോടെ തന്നെതന്നെ എല്ലിച്ചുകൊടുത്ത യേശു ഇപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടു് ആവലാതിപ്പെടുന്നു? അവിടുത്തെ ദുഃഖാധിക്യം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ദൈവമാണു് എങ്കിലും മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിലാണു് പീഡകൾ സഹിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ക്ലേശങ്ങളിൽ ദൈവത്തോടു മാത്രമേ ആവലാതിപ്പെടാവൂ എന്ന് അവിടുത്തെ മാതൃക നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ക്ലേശങ്ങളുടെ കാരണം അവയിൽതന്നെയല്ല; പിന്നയോ നമ്മിലാണെന്നു അവിടുന്ന് നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്നു.

“അവൻ ഏലിയായെ വിളിക്കുന്നു” (മത്താ. 27:47) സ്വർഗ്ഗം ആദരവോടെയും പ. മാതാവു ദുഃഖത്തോടെയുമാണ് യേശുവിന്റെ ആവലാതി ശ്രവിക്കുന്നതെങ്കിലും പടയാളികൾ പുഹരത്തോടെയത്രേ അതിനെ ശ്രവിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ഭാഷ മനസ്സിലാക്കുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം? ഇപ്രകാരം കുരിശിൽകിടന്നു ആവലാതിപ്പെടുന്ന ആൾ ആരാണെന്നും ആർക്കുവേണ്ടിയാണവിടുന്ന് ഇവയെല്ലാം സഹിക്കുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ ഏതു കഠിനഹൃദയവും അലിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. അതു കാരിതസ്വായിരുന്നാലും മനസ്സാപാഗ്നി അതിനെ ഉരുക്കിക്കളയുമായിരുന്നു.

മാധുര്യവാനായ യേശുവേ, അവിടുത്തെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായും, ശക്തിയും താങ്ങും നഷ്ടപ്പെട്ടവനായും ഞാൻ കാണുന്നു. അങ്ങയുടെ പീഡാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സഹതപിക്കുന്നതിന് എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് കണ്ണുനീരും എന്റെ ഹൃദയത്തിന് ആർദ്രതയും ആരു നല്കും?

ധ്യാനം 102 വിശുദ്ധവാരത്തിലെ ബുധനാഴ്ച

ഈശോ നിത്യപിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമാവിനെ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു.

യേശു ഉയർന്നു സ്വപരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “പിതാവേ, നിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ ഭരമേല്ക്കുന്നു.” (ലൂ. 23:46) തന്റെ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും സ്വമനസ്സാ തന്റെ ജീവനെ വസ്തുതയാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി, ഉയർന്ന സ്വപരത്തിൽ അവിടുന്ന് നിലവിളിക്കുന്നു. ഈ നിലവിളി തന്റെ ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനും, നരകശക്തികളുടെമേൽ താൻ പ്രാപിച്ച വിജയത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. സാത്താൻ ക്രൂശിൽചുവട്ടിൽ ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ മരണസമയത്ത് അവിടുത്തെ സഹായിപ്പാനല്ല; പ്രത്യേക അവിടുത്തെ വിജയത്തെ ബഹുമാനിപ്പാനായി മാലാഖമാർ സന്നിഹിതരാകുന്നു. നിന്റെ അന്ത്യസമയത്ത് അവരുടെ സഹായം നിനക്കു ആവശ്യമാണ്. അവരുടെ നേരെ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുക.

“പിതാവേ, നിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ ഭരമേല്ക്കുന്നു.” സ്വപിതാവിനോടുള്ള വിശ്വാസം തെളിയിക്കുന്നതിനും, ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ സമരത്തിലും ഈ പുണ്യം അഭ്യസിക്കണമെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി “പിതാവേ” എന്നുള്ള ആർദ്രമായ നാമത്തിൽ അവിടുന്ന് ദൈവത്തെ സംബോധന ചെയ്യുന്നു. ശരീരത്തെല്ല; പ്രത്യേക ആത്മാവിനെയാണ് അവിടുന്ന് സ്വപിതാവിനു ഭരമേല്ക്കുന്നത്. ആത്മാവു മാത്രമാണ് പരമപ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നത് എന്നുള്ള സത്യം നിന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ രൂഢമൂല

മാക്കുന്നതിനു് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിന്റെ സ്വരത്തെ രക്ഷിതാവിന്റെ സ്വരത്തോടു സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പറയുക; എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ പിതാവേ, നിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ ഭരമേല്പിക്കുന്നു.

“അവൻ തലചായിച്ചു് തന്റെ പ്രാണനെ വിട്ടു.” (യോഹ. 19:30) തല ചായിക്കുന്നതും, നിന്റെ മേൽ ദൈവം നിയമിച്ചിട്ടുള്ള വരുടെ ഹിതത്തിനു് താഴ്ന്നുയോടെ കീഴ്പ്പെടുന്നതും, യഥാർത്ഥ അനുസരണത്തിന്റെ അടയാളമാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തന്റെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തുവാൻ ചെയ്യപ്പെടാതിരുന്ന ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെ ഈ ചിന്ത നിന്നെ എളിമപ്പെടുത്തും. ഏതിൽനിന്നു നീ മനയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, ഏതിലേക്കു നീ തിരികെ ചേരുമോ, ആ മണ്ണിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടു് എല്ലാവരുടെയും പാദത്തിൻകീഴെ നിന്നെ വയ്ക്കുന്നതിനും അതു നിനക്കു പ്രേരകമാകും. ദൈവിക സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി, സമാധാനചുംബനം നല്ലി സ്വർഗ്ഗത്തോടു നിന്നെ നിരപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ദൈവപുത്രൻ തലചായ്ച്ചതരുന്ന എന്ന് നിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി ചിന്തിക്കുക.

ധ്യാനം 103   പെസഹാവിദ്യാഴ്ച

ഈശോ വി. കുഞ്ചാന സ്ഥാപിക്കുന്നു

“അവൻ അത്താഴം കഴിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ യേശു അപ്പമെടുത്തു വാക്കി, തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു.” (മത്താ. 26:26) അതുലഭ്യമായ സ്നേഹാത്മ്യതത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരണത്തിനു തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനിരുന്ന രാത്രിയിൽ വി. കുഞ്ചാനയെന്ന കൂദാശവഴി തന്റെ വി. ശരീരവും രക്തവും നമുക്കു നല്ലവാൻ യേശു തിരുമനസായി. ശത്രുക്കൾ അവിടുത്തെ ജീവനെതിരായി ഗൂഢാലോചന ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് ലോകാവസാനത്തോളം നമ്മോടു കൂടെയിരിപ്പാൻ ഒരു ഉപാധി കണ്ടുപിടിക്കുകയായിരുന്നു. സ്നേഹാർദ്രനായ ഈ പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പകർക്കുക. നിന്റെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം നിന്നിൽനിന്നു തിരിച്ചുകളയാതെ തന്റെ കൃപാകടാക്ഷം നിന്റെ മേൽ പതീകണമെന്നവിടുത്തോടപേക്ഷിക്കുക.

“എടുത്തു ഭക്ഷിക്കുക. ഇതു് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു.” (മത്താ. 26:26) നമ്മുടെ നിക്ഷേപവും പിതൃസ്വത്തും യേശുതന്നെ ആയിരിക്കും. മരണശാസനം വഴി തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ നമുക്കായി അവിടുന്ന് വിട്ടുതരുന്നു. എളിമയോടും ഭക്തിയോടുംകൂടെ അവിടുത്തെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ ലഭ്യമാകുന്നതിനോടു തുല്യമായ മറെറൊരു ഭാഗ്യമാണു് മനുഷ്യഹൃദയത്തിനു ലഭിക്കാവുന്നതു്; ഈ നിക്ഷേപത്തെ ഭക്തിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ആരും നിന്നിൽനിന്നതു് അപഹരിച്ചു കളയാതിരിക്കുന്നതിനായി, ആത്മാവിൽ ആഴമായി അതിനെ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുകയും സ്നേഹപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

“എന്റെ ഓർമ്മയായി ഇതിനെ ചെയ്യിൻ” (ലൂ. 22:19) അവിടുത്തെ സ്മരണ നിലനിർത്തുന്നതിനായി അവിടുന്ന് നല്ലന്ന അന്ത്യശാസനമാണിത്. നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ഉപകാരങ്ങളെപ്പറ്റി, അൾത്താരയെ സമീപിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകമായി ഓർമ്മപ്പെടുത്തണമെന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രം അവിടുന്ന് നമ്മോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി അവിടുത്തെ പങ്കുപാട്ടുകളും തിരുമുറിവുകളും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിക്കുന്നതിന്, അവിടുന്ന് വി. കബ്ബാനാരുഭവം വഴി നമ്മിലേക്കു വരുന്നു. ശ്രീശിതനായ യേശു നീന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

ഓ! യേശുവേ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിനും എന്റെ മനസ്സിനെ അങ്ങയുടെ പ്രമാണത്തിനും, എന്റെ ബുദ്ധിയെ അങ്ങയുടെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തിനും, മരണത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കുമായി ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുതരുന്നു.

ധ്യാനം 104 ദുഃഖവെള്ളി
“തലകനിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് പ്രാണൻ വിട്ടു്”
(യോഹ. 19:30)

ശത്രുക്കളുടെ ക്രൂരതയ്ക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ സകല പീഡകളും സഹിച്ചശേഷം യേശു മരണത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങുന്നു. തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുത്തുകൊണ്ടു് നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി അവിടുന്ന് മരിച്ചു. ആകയാൽ നീ നീന്റെ സ്വന്തമല്ല. പിന്നെയോ നിനക്കുവേണ്ടി മരിച്ച അവിടുത്തെ വകയാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു് ആണികളാൽ കുത്തു് തുളയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ക്രൂരോടുചേർത്തു് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ആ കരങ്ങളുടെ വേലയായ നീ എന്തുകൊണ്ടു് നീന്റെ സ്വന്തമനച്ചായ്വുകളെ പിരിച്ചെടുക്കുന്നു.

“ഇങ്ങനെ വീണ്ടും ഉയർന്നു സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് യേശു പ്രാണൻ വെടിഞ്ഞു.” (മത്താ. 27:50) ജീവിതം എത്രതന്നെ ക്ലേശകരമായിരുന്നാലും സ്വാഭാവികമായ ഒരു സ്നേഹത്തോടെ നാം അതിനോടു പററിച്ചേരുന്നു കാരണം അതിൽ ദിവ്യമായ എന്തോ ഒന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ ഈ ലോലപ്രകൃതിയെ ലജ്ജിപ്പിക്കാനായി ഏറ്റവും ലോഭമായ പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു് യേശു മരണമടയുന്നു. അവിടുത്തെ വേദനകളെയും പീഡനങ്ങളെയുംപറ്റി നീ ധ്യാനിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നീന്റെ ക്ലേശങ്ങളെപ്പറ്റി നീ ഒരിക്കലും ആവലാതിപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. നീന്റെ കിടക്ക കരിശുമരണത്തെക്കാൾ മൃദുവാണല്ലോ. നീന്റെ ഭക്ഷണം കൈപ്പുകാടിയെയും വിന്നാഗിരിയെയും പോലെ അത്ര അനാസ്വാദ്യകരമല്ലല്ലോ. അവിടുത്തോടൊപ്പം നീ നിന്ദിക്കപ്പെടുകയോ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നമില്ല. അവിടുന്ന് നിരപരാധി; നീയോ കുറ്റവാളി. ആ സ്ഥിതിക്കു് നിനക്കെങ്ങിനെ ആവലാതിപ്പെടുവാൻ കഴിയും?

“ഉയർന്ന സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പ്രാണൻ വെടിഞ്ഞു.” (മർക്കോ. 15:37) മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ മരിച്ച യേശു സ്നേഹത്താൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ജീവിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കേവലം ന്യായം മാത്രമാകുന്നു. നിരന്തരസ്മരണയാൽ അവർ വിട്ടുപോകാൻ നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ വസിക്കണം. നമ്മുടെ വികാരങ്ങളിൽ അവർ വിട്ടുപോകാൻ ജീവിക്കണം. അവർ വിട്ടുപോകാൻ മഹത്വത്തെ ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുവഴിയായി നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും അവർ വിട്ടുപോകാൻ ജീവിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി എല്ലാ തിന്മയുടേയും വേരായ പാപത്തെയും സ്വയംസ്നേഹത്തെയും നിന്നിൽനിന്നു നിർമ്മൂലനം ചെയ്യൂ

ധ്യാനം 105

ദുഃഖശനി

ഈശോ കബറിൽ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നു

അവർ അവർക്കു ശരീരമെടുത്തു സുഗന്ധദ്രവ്യം പൂശി ഒരു ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു. (യോഹ. 19:40) അരിമത്യക്കാരൻ യേശുപ്പോസിനോടൊപ്പം കൂടെ ഒരു ഗോവണിയിൽ ചാരി കുരിശിമേൽ കയറി, ആണികൾ വലിച്ചുരി, ശരീരത്തെ കുരിശിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇറങ്ങിവന്നു. ഇഷ്ടാനുസരണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു് ഈ ശിഷ്യന്മാർക്കു തന്നെത്തന്നെ എല്ലിച്ചു കൊടുക്കുന്ന യേശുവിന്റെ അനുസരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഇതുപോലെയുള്ള കീഴ്വഴക്കം നീ എപ്പോൾ പഠിക്കും? യേശുവിന്റെ തിരുശരീരം പ. മാതാവിന്റെ മടിയിൽ വയ്ക്കപ്പെടുന്നു. തന്റെ ആശ്വാസവും ജീവനുമായ അവർ വിട്ടുപോകാൻ മൃതശരീരത്തെ അവർ മുത്തി സപീകരിക്കുകയും കണ്ണുനീരുകളാൽ തിരുമുറിവുകളെ നനയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ ചിന്താശുന്യതയെപ്പറ്റി എളിമപ്പെടുകയും ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

അവർ അവർ വിട്ടുപോകാൻ യഹൂദമര്യാദപ്രകാരം കബറിൽ സംസ്കരിച്ചു. പരേതരുടെ ശവക്കല്ലറ ജീവനോടൊന്നിരിക്കുന്നവരുടെ പാപശാലയാകുന്നു. വി. കുബ്ബാനാരുവേണിനുള്ള നിന്റെ മാതൃക അതായിരിക്കട്ടെ. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹംവഴി നന്നായി തയാറാകാതെ, ഈ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ നീ സമീപിക്കരുതു്. മുളകളിലും കുരിശുകളിലും കൂടിയല്ലാതെ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തോടു് ഐക്യപ്പെടുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കയില്ല. പാപത്തെ നിന്നിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയും, വികാരങ്ങളെ ശാന്തമാക്കുകയും ഐന്ദ്രികസ്നേഹത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട് യേശുവിന്നുമാത്രം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശം അനുവദിക്കുക.

യേശുവിന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിൽനിന്നു്, അവർ വിട്ടുപോകാൻ വി. കുബ്ബാനായിൽ നീ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു പഠിക്കുക. നിൻ്റെ മനഃസാക്ഷിയോടും സജീവ ഭക്തിയോടുംകൂടെ വേണം അവർ വിട്ടുപോകാൻ സമീപിക്കുവാൻ. നിന്റെ നാഥൻ നിന്നോടു കൂടെ വസിക്കേണ്ടതിനു്

നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മുദ്രവെച്ചു സൂക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെ തിരുശരീരത്തെ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന ശീലയിൽ അവിടുത്തെ സ്വരൂപം പതിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെ, നിന്റെ ആത്മാവിലും പതിയ്ക്കുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ.

കൃതാകാലം

ധ്യാനം 106

ഉയർപ്പു ഞായർ

കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ മരിച്ചവരുടെയിടയിൽ നിന്നും ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് സ്മരിക്കുക.
(2 തിമോ. 2:8)

വിജയശ്രീലാളിതനായി, പരിശുദ്ധ ശരീരത്തോടു യോജിക്കുന്നതിനായി, പാതാളത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുന്ന യേശുവിന്റെ ആത്മാവിന്റെ മഹത്വത്തെ ധ്യാനിക്കുക. മനുഷ്യരോടുള്ള തന്റെ സ്നേഹാധികൃത സാഹോഷം തന്നെ അനുഗമിച്ച വിശുദ്ധന്മാർ ഗ്രഹിക്കുന്ന തിരുവേണ്ടി തന്റെ മഹത്വം അവിടുന്ന് വക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. എത്രമാത്രം സ്നേഹവാഗ്ദോഷം, സന്തോഷം, കൃതജ്ഞത, സ്തുതി, ബഹുമാനം ആദിയായ വികാരങ്ങളോടും കൂടിയായിരിക്കണം, പുരാതനപിതാക്കന്മാരും ദീർഘദർശിമാരും തങ്ങളുടെ വിമോചകന്റെ മൃതശരീരം, മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് സഹിച്ചിട്ടുള്ള പീഡനങ്ങളെ വിളംബരം ചെയ്യുന്ന തിരുമുറിവുകളാൽ മുടപ്പെട്ടു കബറിൽ കിടക്കുന്നതിനെ ദർശിക്കുന്നത്. എന്റെ രക്ഷിതാവേ, അവിടുത്തെ അതുല്യമായ സ്നേഹത്തെ ഞാൻ അനുഭവിക്കുകയുള്ളോം.

ഉയർപ്പിന്റെ മഹത്വം, പീഡാനുഭവത്തിന്റെ അവമാനം മുഴുവൻ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. തന്റെ സേവനത്തിൽ ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് എത്ര ഉദാരമായിട്ടാണവിടുന്ന് പ്രതിഫലം നല്കുന്നത്? ശാരീരികനിഗ്രഹത്തെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. യേശുവിനോടുകൂടെ നീ ക്ലേശം സഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുത്തോടുകൂടെ വാഴുകയും ചെയ്യും. മരണത്തോടുകൂടെ യാതൊന്നും ശൂന്യതയെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിരാശയോ ദുഃഖത്തിനോ എന്തു സ്ഥാനമാണുള്ളത്?

കബറിൽനിന്നും അത്യന്തകരമായി പുറത്തായതോടെ, അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹത്വം പ്രകാശയോരണി പരത്തുവാൻ തുടങ്ങി. മരണത്തിന്റെയും ജീവന്റെയും അധിപതിയായി അവിടുന്ന് മുമ്പോട്ടു വരുന്നു. നിത്യപിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാകുന്നതിനും, ദൈവത്തിനമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആരാധന, സ്വർഗ്ഗീയദൂതന്മാരിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി സർവ്വശക്തനായി അവിടുന്ന് വരുന്നു. ഇത്ര വിസ്മയാവഹമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള

യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ ആരാധിക്കുക. അവിടുത്തോടുള്ള വാഴ്ചനമെങ്കിൽ നിന്റെ പാപത്തിന്റെയും ദുസ്സൂചകങ്ങളുടെയും ശവക്കുഴിയിൽനിന്നു നീ ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറേറാ മതിയാവൂ. “ഇനിമേൽ അവൻ അക്ഷമനോ, അസ്വസ്ഥനോ, പരസ്നേഹരഹിതനോ ആയിരിക്കയില്ല.” എന്നു നിന്നെക്കുറിച്ചു പറയുവാനിടയാകട്ടെ.

ധ്യാനം 107 ഉയർപ്പുവാർത്തിലെ തിങ്കൾ

ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറേറാ ഈശോ നീതിമാന്മാരുടെ മഹത്വചിത്ര ശരീരങ്ങളുടെ മാതൃക.

ഇതു ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ദിവസമാകുന്നു. നമുക്കു സന്തോഷിച്ചു ആനന്ദിക്കാം. മരിച്ചവർ ജീവിക്കും. എന്റെ കൊല്ലപ്പെട്ടവർ വീണ്ടും ഉയർത്തപ്പെടുന്നേല്ലോ. പൊടിയൽ ജീവിക്കുന്നവരോ ഉണർന്നു തിവാടുവിൻ” (ഏശയാ. 26:19). അവമാനത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു. മഹത്വത്തിൽ ഉയർക്കും. കണ്ടാലും, ഒരു രഹസ്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയാം. നാമേവരും ഉയർത്തപ്പെടുന്നേല്ലോ, നിശ്ചയം. എന്നാൽ എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടുകയില്ല. (1 Cor:15) ഈ ഭാഗ്യം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. അഭക്തർ മഹത്വത്തിൽ ഉയർക്കുകയില്ല. നീതിമാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർക്കു പങ്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എത്ര കൂട്ടത്തിലായിരിക്കാനാണ് നിന്റെ വാങ്ങേ? ഓ! മനുഷ്യരെ, എത്ര നാളത്തേക്കു നിങ്ങൾ അലസരും ചൂടില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും? എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ മായാസ്തുതിയെയും അസത്യത്തെയും അന്വേഷിക്കുന്നു?

“അവസാന കാഹളം മുഴങ്ങുമ്പോൾ, കണ്ണിമയ്ക്കുന്ന നേരംകൊണ്ടു നാമെല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെട്ടു ഉയർത്തപ്പെടുന്നേല്ലോ. ഈ നശപരമായതു അനശപരതയെയും മത്ത്യത അമത്ത്യതയെയും ധരിക്കും”. (1 Cor. 15:52,53) നമ്മുടെ ശരീരം, ശിരസാകുന്ന യേശുവിന്റെ അവയവമാകുന്നു. ഉടൽ ശിരസ്സിൽനിന്നു വേർപെടുട്ടു. യേശുവിന്റെ ജീവൻ നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുത്തേണമെന്നു യേശുവിന്റെ നിഗ്രഹത്തെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ നാം വഹിക്കണം. വി. കുഞ്ചാനന്ദഭവാവഴി നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ യേശുവിന്റെ അമത്ത്യശരീരത്തോടു യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു നമുക്കു ഉറപ്പുതരുന്നു. “ആരെങ്കിലും ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ അവൻ എന്തെന്നു ജീവിക്കും”. (യോഹ. 6:52)

ഉയർപ്പിലുള്ള ഉറപ്പായ പ്രത്യംഗ നമുക്കു ആശ്വാസം നല്കുന്നു. അപ്പോൾ കണ്ണുനീർ സന്തോഷമായും വേദന ആനന്ദമായും മരണം നിത്യജീവനായും മാറും. ക്ലേശങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ വി. യോബീനുമായിരുന്ന ആശ്വാസം അത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. എന്റെ രക്ഷകൻ ജീവിക്കുന്നു എന്നു ഞാനറിയുന്നു. അവസാനനാളിൽ ഞാൻ പൊടി

യിൽനിന്നും ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടും. വീണ്ടും എന്റെ ചർമ്മം ഞാൻ ധരിക്കും. എന്റെ ശരീരത്തോടുള്ള ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തെ ദർശിക്കും. (യോബ്. 19:25,27) അതേ, എന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് ഞാൻ അവിടുത്തെ കാണും. ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ ആശംസകളിൽ എന്നെ താങ്ങിനിൽക്കുന്നു. തന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ നാം മരിക്കുന്നപക്ഷം സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാവു നിത്യജീവനിലേക്ക് നമ്മെ ഉയർപ്പിക്കും.

ധ്യാനം 108 ഉയർപ്പുവാർത്തിലെ ചൊവ്വ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉയർത്തപ്പെടേണമേ

നമ്മുടെ കർത്താവേശിശിഹാ മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനെ സ്മരിക്കുക. (2 തിമോ. 2:8) കർത്താവിന്റെ ഉയർപ്പ് മരണത്തിൽനിന്നും ജീവകലശലുള്ള ഒരു കടന്നുപോക്കായിരുന്നു. നമ്മുടേതു് പാപത്തിൽനിന്നും പ്രസാദവരത്തിലേക്കുള്ള തായിരിക്കണം. സ്വപന്യോഹത്തിൽ നിന്നും പരന്യോഹത്തിലേക്കുള്ള തായിരിക്കണം. ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി യേശുവിനോടുള്ള സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാം, മശിഹാ മരണാനന്തരം പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തോടെ ഉയർത്തപ്പെടാനുപകാരം പുതിയ ജീവനിൽ നടക്കണം. (റോമാ. 6:45) യേശുവിന്റെ ഉയർത്തപ്പെടാനുപകാരം ശരീരം ഓജസ്സും ഭംഗിയുള്ളതായിരുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ആത്മീയപ്രകാശം, നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, നമ്മുടെ സന്മാതൃകയുടെ പ്രകാശം മറ്റുള്ളവരിലേക്കും വ്യാപിച്ചിട്ട് പുണ്യത്തോടുള്ള സ്നേഹവും മതിപ്പും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യാട്ടെ.

മരണത്തിൽനിന്നും ഉയർത്തപ്പെടാനുപകാരം യേശു മേലാൽ മരിക്കയില്ല. മരണത്തിൽ ഇനി അവിടുത്തെ മേൽ അധികാരമില്ല. (റോമ. 6:9) യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വാസസ്ഥലമായിരിപ്പാൻ നീ തയ്യാറാക്കിയ ഹൃദയത്തെ വീണ്ടും ദുസ്സൂക്ഷങ്ങളിലേക്കു തിരിക്കരുത്. ഉത്ഥാനകാലം പീഡാനുഭവകാലത്തേക്കാൾ അപ്രധാനമാണെന്നു കരുതണ്ടാ. നോമ്പുകാലത്തു നീ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ എത്രത്തോളം നീ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്ന് ഉത്ഥാനകാലമത്രേ തെളിയിക്കേണ്ടതു്.

കൃപയിലുള്ള നിലനില്പ്—നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉത്ഥാനം— മരണംവരെ തുടരണം. ശരീരം ഒരിക്കൽ മാത്രമേ മരിക്കൂ. ഉത്ഥാനവും ഒരിക്കൽ മാത്രം. എന്നാൽ നാം വീണ്ടും വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴുന്നതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നും നമ്മെ ഉദ്ധരിക്കാനായി കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയെ അവിടുന്ന് നമുക്ക് ഒരുക്കിതന്നിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിലുള്ള ഉയർത്തപ്പെടേണമേ ഒരിക്കൽമാത്രം. എന്നാൽ ആത്മാവിലുള്ള ഉയർപ്പ് ദിനംപ്രതി സാധിക്കേണ്ടതാണ്. ആത്മാവിന്റെ ഉത്ഥാനജീ

വനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ കാര്യമായി യത്നിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം നിനച്ചിരിയാത്ത സമയത്ത് മരണം നിന്നെ പിടികൂടിയേക്കാം. ശാരീരിക ക്ലേശങ്ങളെയും മരണത്തെയും ഭയപ്പെടാതെ അതിന്റെ കരുതൽ ദിവ്യപരിപാലനയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുക.

ധ്യാനം 109 ഉയിർപ്പുവാർത്തിലെ ബുധനാഴ്ച

ഈശോയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സമയം

“ഈ ആലയത്തെ നശിപ്പിക്കുക. മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ട് ഞാൻ അതിനെ ഉയർപ്പിക്കും” (യോഹ. 2:19) എന്നുള്ള യേശുവിന്റെ തിരുവചനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ആദ്യദിവസം യേശു പീഡയനുഭവിച്ച് മരിക്കുന്നു. “ഒരുവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ തന്നത്താൻ പരിത്യജിച്ച് തന്റെ കുരിശെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.” (ലൂ. 9:23) ഈ ജീവിതത്തിൽ നിന്റെയും ഓഹരി കുരിശുതന്നെ. രണ്ടാം ദിവസം അവിടുത്തെ ശരീരം കബറിൽ വീശ്രമിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ആത്മാവും വിശ്രമമനുഭവിക്കുന്നു. മരണാനന്തരം നമ്മുടെ ശരീരം ഭൂമിയിലുണ്ടായിരിക്കും. ആത്മാവാകട്ടെ, കടമൊന്നും വീട്ടാനില്ലെങ്കിൽ നിത്യവിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. മൂന്നാംദിവസം ഈശോയുടെ ആത്മാവ് ശരീരത്തോടു യോജിക്കയും മഹത്പീകൃതവും അമർത്യവുമായ ഒരു ജീവൻ അതിനു പ്രദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പൊതുഉയർപ്പിൽ നാമും ഇതുതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മൗശിഹായോടുകൂടെ നീ മരിക്കുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തോടുകൂടെ ഉയർപ്പിലും നീ പങ്കാളിയാകും.

ആഴ്ചയിൽ ഒന്നാം ദിവസം യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിക്കുന്നു. സൂര്യനെ വെല്ലുന്ന ഒരു പ്രകാശധോരണി അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്നു. ശിഷ്യരുടെമേൽ വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും തേജസ്സ് അവിടുന്ന് ഉദിപ്പിക്കുന്നു. സഭാശിശുവിൽ സുവാശേഷപ്രചരണത്തിന്റെ അരൂപിയെ അവിടുന്ന് നിവേശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദിവസം അനുതാപികൾക്ക് വരപ്രസാദതേജസ്സും, അപ്പസ്തോലന്മാർക്ക് പാപവിമോചനത്തിനുള്ള അധികാരവും അവിടുന്ന് നല്കുന്നു. ദൈവപുത്രൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉയർക്കുകയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ഒരു പുതിയതേജസ്സും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ അരൂപിയും നിന്നിൽ ഉദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

സൂര്യൻ പ്രകൃതിക്കു മുഴുവൻ സൗന്ദര്യം ചാത്തുന്ന പ്രഭാതത്തിൽ -പുഷ്പലതാദികളും കാമ്പുനികളും പുതിയ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്ന ശരത്കാലത്തിൽ-ഈശോ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു. ഉച്ചയ്ക്കു മൂന്നു മണിയ്ക്കു ജീവൻ വെടിഞ്ഞ യേശു പാതിരായ്ക്കുശേഷം പ്രഭാതത്തിൽ മൂന്നുമണിയ്ക്കു ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു. അതായത് പീഡാനുഭവവേളയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വലയം ചെയ്തിരുന്ന അന്ധകാരത്തെ അകറ്റാൻ നീതിസൂര്യൻ

സാധാരണ സമയത്തിനുമുമ്പ് ഉദിക്കുന്നു. ഈ പരീശുദ്ധ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവസേവനത്തിൽ ചെലവഴിക്കേണ്ട വിലയേറിയ നിമിഷങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിനു പരിഹാരമായി നിന്റെ തിക്ഷണതയെയനിയും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ചെട്ടെന്ന് എഴുന്നേല്ക്കുക. എന്തെന്നാൽ നിന്നിലുള്ള അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുന്നതിനും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ചൂടു പിടിപ്പിക്കുന്നതിനും പുണ്യങ്ങളാൽ അതിനെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ഇതാ നീതിസൂര്യൻ ഉദയം ചെയ്യുന്നു.

ധ്യാനം 110 ഉയർപ്പുവാരത്തിലെ വ്യാഴാഴ്ച

വി. കുഞ്ചാന ഉയർപ്പിന്റെ വാഗ്ദത്തം

ഉയർത്തപ്പെടുന്നോർ യേശു വി. കുഞ്ചാനയാകുന്ന ദാനത്തെ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലും സമൃദ്ധിയിലും സ്ഥാപിക്കുന്നു. പീഡാനുഭവത്തിനുമുമ്പ് മരണാധീനവും സ്തുലവുമായ ശരീരത്തെ നല്ലി. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അമർത്ത്യവും സുക്ഷ്മവുമായ ശരീരത്തെ നല്ലുന്നു. തന്റെ സ്നേഹാധികൃതന്മാർ നമ്മുടെ ശുദ്ധീകരണവേലയിൽ തന്റെ മഹത്പ്രീതിതജീവിതം വിനിയോഗിക്കുകയും കാലത്തെ നിത്യതപവുമായി സംയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം വി. കുഞ്ചാന അനുഭവിക്കുമ്പോഴൊക്കെ നമുക്കു പെസഹാവിരുന്നാകുന്നു. ഉയർത്തപ്പെടുന്നോർ യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുണ്ടായ സന്തോഷം വി. കുഞ്ചാനാനുഭവത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകണം.

മഹത്പ്രീതി ശരീരത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളായ വിവേകം, നീതി, സ്നേഹവും, സംയമനം എന്നിവ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ പതിച്ചുകൊണ്ട് യേശു നമ്മെയും അവിടുത്തെ ഉയർപ്പിൽ പങ്കാളികളാക്കുന്നു. ഈ ദാനങ്ങൾ ബുദ്ധിയുടെയും പ്രസാദവരത്തിന്റെയും പ്രേരണയ്ക്കനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള നമ്മുടെ സഹായകര്യത്തെ എടുത്തുകളയുന്നില്ല. വി. കുഞ്ചാനാനുഭവം നമ്മുടെ ശരീരത്തിനതന്നെയും ഉയർത്തപ്പെടുന്നോളമുള്ള പ്രത്യേകാവകാശം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവനുണ്ട്. അവസാനനാളിൽ ഞാനവനെ ഉയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.” (യോഹ. 6:35) എന്നത്രേ നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്.

നാം വി. കുഞ്ചാനനുഭവിക്കുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ ഉയർപ്പിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നൊരു പരസ്യപ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയാണ്. അർത്ഥാരയിലെ വി. കുഞ്ചാനയിൽ രഹസ്യത്തിനടുത്ത മരണാവസ്ഥയിലാണ് യേശു എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും പുനർജീവിച്ച മഹത്പ്രീതിശരീരവും അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഉയർപ്പിൽ രഹസ്യത്തെയും നാം സ്തുതിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ ശരീരത്തെയും അവിടുത്തെ ശരീരംപോലെ ആത്മീയവും മഹത്പ്രീതിതപവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ആരാധനയായ ദിവ്യരക്ഷകാ, അങ്ങയുടെ മഹത്പീതൃതശരീരത്തിൽനിന്നു പ്രസരിച്ച പ്രകാശകിരണങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ എന്റെ ആത്മാവിലേക്കയച്ച് അതിലെ അന്ധകാരത്തെ ദൂരീകരിക്കുകയും ആരാധനയായ ഈ കൂദാശയ്ക്കു അനുയോജ്യമായ മനോഭാവം അതിൽ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യണമേ. അങ്ങനെ “ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും” എന്നുള്ള അങ്ങയുടെ വാഗ്ദത്തം എന്നിൽ നിറവേറട്ടെ.” (യോഹ: 6:58)

ധ്യാനം 111 ഉയർപ്പുവാർത്തിലെ വെള്ളിയാഴ്ച പൊതു ഉയർപ്പുദിവസം

ആത്മാവിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉയർപ്പ് ഈ ജീവിതത്തിലാണ് നടക്കേണ്ടത്. ശരീരത്തിന്റെ ഉയർപ്പ് ലോകാവസാനംവരെ നീണ്ടു പോകും. ശാരീരികമരണത്തിന്റെ രൂപംകൊണ്ടു പാപത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ഭയം നമുക്കുണ്ടാകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാപത്തിന്റെ വൈരൂപ്യം കാണാനുള്ള ആത്മപ്രകാശം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തൽക്ഷണം നാം മരിച്ചു പോയേനോ. ഈ ജീവിതത്തിലെ തിന്മകൾക്കെല്ലാം കാരണമായ പാപത്തെപ്പറ്റി രക്ഷാകരമായ ഒരു ഭയം നമുക്കുണ്ടാകുന്നതിനു മരണത്തെയും ഈ ലോകത്തിലെ അനന്തങ്ങളെയുംകുറിച്ച് നാം കൂടെക്കൂടെ ചിന്തിക്കണം.

ഈ താമസത്തിനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം നമുക്ക് ശ്രേഷ്ഠപുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നതിനവസരം കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണ്. കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും മരണത്തിന്റെയും അവസരത്തിൽ വീരോചിതമാംവണ്ണം താഴ്മയും ക്ഷമയും പാലിക്കുന്നതിനും രോഗത്തിന്റെയും വേദനയുടെയും അവസരത്തിൽ ദൈവതിരുമനസ്സിനുള്ള കീഴ്ചക്കും അഭ്യസിക്കുന്നതിനും അവസരം ലഭിക്കുന്നു. മേലാൽ രോഗത്തെയോ, വേദനയെയോ, ക്ലേശങ്ങളെയോ നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. മഹത്പകരമായ ഉയർപ്പിലുള്ള പ്രത്യേക നമുക്കാശ്വാസം നല്ലൂ.

പൊതു ഉയർപ്പു താമസിക്കുന്നതിന്റെ മൂന്നാമത്തെ കാരണം, ജീവിതാപ്തംകൊണ്ടും, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾകൊണ്ടും ദൈവത്തിനു നാം കൂടുതൽ മഹത്പവും ബഹുമാനവും നല്ലണമെന്നുള്ളതാകുന്നു. ദൈവസേവനത്തിലും അയല്പുരുന്റെ ശ്രേഷ്ഠയിലും ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഇടതടവിയിരിക്കുന്നു. “സ്നേഹിതനുവേണ്ടി സ്വജീവനെ വെച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ വലിയ സ്നേഹമില്ല.” (യോഹ: 15:13) യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ സാക്ഷ്യപ്രകാരം ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായ സ്നേഹപ്രവൃത്തി ചെയ്തതിനാലത്രേ രക്തസാക്ഷികൾക്ക് ഇത്ര ഉന്നതമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് അവരെ ബഹുമാനസൂചകമായി രാജകുമാരന്മാർ എന്നു

ൺ വിളിക്കുന്നത്. തിരുസഭ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ല; പ്രത്യേക അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് തന്റെ മക്കളെ ഭരമേല്പിക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്.

ധ്യാനം 112 ഉയർപ്പുവാരത്തിലെ ശനിയാഴ്ച

നമ്മുടെ കർത്താവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകമറിയാമിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

തന്റെ ദിവ്യപുത്രനോടുള്ള അപരിമിതമായ സ്നേഹം ഉയർപ്പിനുശേഷം ആദ്യമായി പ. ദൈവമാതാവിനു കാണപ്പെടുന്നതിനു അവളെ അറയാക്കി. അവളുടെ അമലോത്ഭവഹൃദയത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചിരുന്ന സ്നേഹം സകല മാലാഖമാരുടെയും പുണ്യവാന്മാരുടെയും ഒരുമിച്ചുള്ള സ്നേഹത്തെ അതുല്യമാംവണ്ണം അതിശയിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരാൾക്കു നമുക്ക് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന ദൈവസ്നേഹം അവളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ നമുക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല. ദിവ്യസുതന്റെ വിജയത്തിൽ അവൾക്കുണ്ടായ ആനന്ദം കുരിശിൻചുവട്ടിൽ അവൾ സഹിച്ച ദാരുണമായ മരണദോഷനഷ്ടം തുല്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ വി. സഭയോടുകൂടെ നമുക്കും പറയാം. “സപ്തരാജ്ഞീ സന്തോഷിക്കുക”.

ഒരു മാതാവും ഇത്രയധികമായി ഒരു പുത്രനെ സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല. അതുപോലെ ഒരു പുത്രനും ഇത്രയധികമായി ഒരു മാതാവിനെ സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല. അവിടുത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിലും, ദുഃഖത്തിലും, രക്തത്തുള്ളികളാൽ നനഞ്ഞുപെട്ട കുരിശിൻചുവട്ടിൽ നിന്നപ്പോഴും, അവിടുത്തെ നെടുവീർപ്പുകൾ ശ്രവിച്ചപ്പോഴും, അവൾ അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു. തന്റെ ഇഹലോകജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ പോഷണം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തപ്പോഴും, യൗവനത്തെ അനുസരണബലിയായി അവൾക്ക് അർപ്പിച്ചപ്പോഴും കുരിശിൽ വെച്ചു തന്റെ വസലശിഷ്യൻവഴി പൈതൃകമായ തിരുസഭയ്ക്കു അവളെ മാതാവായി നല്കിയപ്പോഴും അവിടുന്ന് അവളെ സ്നേഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ സകലദിവ്യദാനങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യവർത്തിയായി അവളെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടു അവളോടുള്ള നിസ്മസ്നേഹത്തെ അവിടുന്ന് പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ. ദൈവമാതാവിനെപ്പോലെ വേലകളിലും പരിത്യഗങ്ങളിലും ക്ലേശങ്ങളിലും ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുക; ദൈവവിളി എന്ന ദിവ്യദാനം നല്കിക്കൊണ്ടും ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്ന അവിടുത്തെ മൗതികശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു നിന്നെ ഉപകരണമാക്കിക്കൊണ്ടും വി. കുബ്യാനവഴി നിന്റെ ആത്മാവിലേക്കു എഴുന്നള്ളിവന്നു ഒരു അനുസരണബലിയായി തന്നെ നല്കിക്കൊണ്ടും, അവിടുന്ന് നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലേ? പ. മാതാവേ! നിന്റെ

ഉദരഫലമായ ഏകജാതൻ, അമർത്യനായി, അപ്രതിഘതനായി, ഉജ്ജ്വലപ്രഭാവനായി ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറിക്കുന്നതു കണ്ടാലും. ഹാലേലൂയ്യാ, ഹാലേലൂയ്യാ, സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞീ നിനക്കു സ്വസ്തി!

ധ്യാനം 113 ഉയർപ്പു കഴിഞ്ഞുള്ള ആദ്യത്തോടടുത്തു ഭക്തസ്തുതികൾ ഈശോയുടെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുന്നു

ഭക്തസ്തുതികൾ യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അതിരാവിലേതന്നെ അവിടുത്തെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി പോകുന്നു. യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തുതി അവിടുത്തെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്നു. അവിടുത്തോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹം ശവകുടീരംവരെ അനുഗമിച്ചാൻ അവരോ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതുപോലെയുള്ള സ്നേഹം നിനക്കുണ്ടോ? ഈ സ്തുതി-ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തിനും സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കാറുണ്ടോ? നിന്റെ എല്ലാ വേലകളും ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയോടും അവിടുത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹസ്തുതിയോടും കൂടിയോണോ നീ നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്?

ഈ സ്തുതികളുടെ സ്നേഹം ഉദാരവും ധീരവുമാണു്. ശവകുടീരത്തിൽ പട്ടാളക്കാർ കാവൽ നിന്നിരുന്നെങ്കിലും, കബറിന്റെ വാതിൽക്കൽ അവർക്കു നീക്കവാൻ കഴിയാത്ത വലിയ കല്ലു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, മൃതശരീരത്തെ പുഴുവാൻ വിലയേറിയ തൈലം കൊണ്ടുവരുവാൻ അവർ ശങ്കിച്ചില്ല. നിന്റെ നല്ല നിശ്ചയങ്ങൾക്കു പ്രതിബന്ധമായി വരുന്ന സകലത്തെയും ധൈര്യപൂർവ്വം തരണം ചെയ്യാൻ അവരുടെ മാതൃക നിന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു. “എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവനിൽ ഞാൻ സകലത്തിനും ശക്തനാകുന്നു.” ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും, ദൈവാശ്രയവും ധൈര്യവുമില്ലാത്തവരുടെ പുരോഗമനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന കല്ലുകളുണ്ടായിരിക്കും. യേശുവിനെ നീ സ്നേഹിക്കുന്ന പക്ഷം, അവിടുത്തെ സേവനത്തിൽ നീ എടുക്കുന്ന ആദ്യചുവടുവെയ്പ്പിൽതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു പ്രതിബന്ധങ്ങളെ യെല്ലാം മാറ്റിത്തരും.

ഈ സ്തുതികളുടെ സ്നേഹം ആഴമായ ബഹുമാനത്തോടും വിവേകത്തോടും കൂടിയതായിരുന്നു. അവിടുത്തെ തിരുശരീരത്തെ സുഗന്ധദ്രവ്യംകൊണ്ടു പുഴുവാൻ അവർക്കു തീയാതെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ന്യായപ്രമാണപരിപാലനാർത്ഥം ശാബ്ദം കഴിയുന്നതുവരെ അവർ നോക്കിപ്പാർന്നു. നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയും, ദ്രുതഗതിയും അലസതയും കൂടാത്തതായിരിക്കണം. യഥാർത്ഥസ്നേഹം തീക്ഷ്ണവും അതേസമയം വിവേകപൂർവ്വകവുമായിരിക്കും. നിന്റെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശം നിന്നെ നയിക്കുന്നതിനും, ദിവ്യസ്നേഹം നിന്നെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതിനും നിരന്തരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ശ്രമപ്പെടുക.

ധ്യാനം 114 ഉയർപ്പിനുശേഷം രണ്ടാം വാദം-തീർച്ചയ്ക്കു മാലാഖ ഭക്തസ്തുതികൾക്കു കാണപ്പെടുന്നു

“ഋജുബുദ്ധികളായ ഇസ്രായേൽ ജനത്തോടു് ദൈവം എത്ര നല്ലവൻ.” (സങ്കീ. 72:1) മാലാഖ ഭക്തസ്തുതികളോടു പറയുന്നു. “നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാനറിയുന്നു.” (മത്താ. 28:5) യേശുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരാൾമാരിൽ യാതൊന്നും ഭയപ്പെട്ടുവാനില്ല. ദൈവം നമ്മോടു കൂടെയുള്ളപ്പോൾ പരീക്ഷയോ, രോഗമോ, ക്ലേശങ്ങളോ ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവയെല്ലാം അവിടുന്ന് പ്രതിവിധിയുണ്ടാക്കും. വേലയുടെ വിജയം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മാനുഷിക ശക്തിയിലല്ല; പിന്നയോ സർവ്വശക്തന്റെ ആനുകൂല്യത്തിലത്രേ.

മഹത്വപ്രകാശമായ യേശുവിനെ ദർശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രൂശിതനായ യേശുവിനെ നീ അന്വേഷിക്കണം. വി. കുരിശിന്റെ വഴിയേക്കാൾ ഉന്നതമോ ഭദ്രതയോ ആയി മറ്റൊരു വഴിയില്ല. കുരിശിലാകുന്നു രക്ഷ. കുരിശിലാകുന്നു ജീവൻ. കുരിശെടുത്തുകൊണ്ടു് യേശുവിനെ പിന്തുടർന്നുവെങ്കിൽ നിത്യജീവനിലേക്കു കടന്നുചെല്ലും. (ക്രിസ്തു. II:12) ക്രൂശിൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപം കണ്ടെത്തുന്നതിനു് ദൈവികവിശ്വാസവും ജ്ഞാനവും വേണം. രാത്രിയിൽ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു ഹലമില്ല. ഭക്തസ്തുതികളെപ്പോലെ പ്രഭാതത്തിലെ പ്രകാശത്തിൽ അന്വേഷിക്കുക.

ക്രൂശിതനായ യേശുവിനെ ഭക്തസ്തുതികൾ അന്വേഷിച്ചു. അവർ ഉയർത്തപ്പെട്ടവനായ യേശുവിനെ കണ്ടെത്തി. യേശുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ തീർച്ചയായും അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തും. ജീവിതകാലത്തു പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ യേശുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം മരണവിനാശികയിൽ നീ അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തും. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് നാശമില്ലാത്ത മഹത്വപരിരീടം നിനക്കു നല്കും. “ഈശോ മിശിഹായുടെ ഉയർപ്പുമൂലം, പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ സജീവമായ ശരണം നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു. അഗ്നിയിൽ ശോധന ചെയ്യപ്പെട്ടു സുപുണ്ണന്മാർക്കു് അമൂല്യമാണു് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. അതു് മിശിഹാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രശംസയ്ക്കും മഹത്വത്തിനും, ബഹുമാനത്തിനും നിദാനമായി ഭവിക്കും” (പത്രോ. 1:7).

ധ്യാനം 115 ഉയർപ്പിനുശേഷം രണ്ടാം വാദം-ചൊവ്വ വി. സ്തുതികൾ ശവകല്ലറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

“നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട.” (മക്കോ. 16:6) എന്നു് ഭക്തസ്തുതികൾ കല്ലറയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മാലാഖ അവരോടു പറഞ്ഞു. ശ

വകുടീരം വിശ്രമത്തിനുള്ള സ്ഥലമാകുന്നു. പൊതുളയപ്പുവരെ നമ്മുടെ ശരീരം അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യും. ഭാഗ്യകരമായ നിത്യതയിലേക്കുള്ള വാതിലാണത്. മരണത്തിന്മേലുള്ള തന്റെ വിജയംമൂലം ദിവ്യരക്ഷകൻ അതു നമുക്കായി തുറന്നുതന്നു. നിത്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വാതിലാകുകൊണ്ടു്, ശവകുടീരത്തിലെ അന്ധകാരവും പൊടിപടലവും എന്തിനു ഭയപ്പെടണം?

ഈശോമിശിഹായിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചുവരായ നാം അവിടുത്തെ മരണത്തിൽ പങ്കുകാരാകാൻ വേണ്ടിയാണ് ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി അവിടുത്തോടുകൂടെ മൃതരായി നാം സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. മിശിഹാ മരണാനന്തരം പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തോടെ ഉയർത്തപ്പെട്ടുപോയി പുതിയ ജീവനിൽ പ്രവേശിച്ചതുപോലെ, നാമും പുതിയ ജീവിതം നയിക്കണം. ഇനിമേൽ പാപത്തിനു പാദസേവ ചെയ്യാതിരിക്കത്തക്കവിധം, പാപശരീരത്തെ നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി നമ്മിലുള്ള പഴയ മനുഷ്യനെ അവിടുത്തോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ” (റോമ. 6:3-4) ശവകുടീരത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ ലോകനന്മകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു വ്യഗ്രതയും കാണിക്കുന്നില്ല. അവൻ പൂണ്ണമായി ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം പാലിക്കും.

നമ്മുടെ ഉയർപ്പിനു് അച്ചാരമായി, നാം സ്വീകരിക്കുന്ന യേശു മിശിഹായുടെ തിരുശരീരം അൾത്താരയിൽ മരണാവസ്ഥയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നിന്റെ ഹൃദയം ഈ വിലമതിയാത്ത നിക്ഷേപം സൂക്ഷിക്കുന്ന ശവകുടീരമായിരിക്കണം. ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധിയും നിഷ്കളങ്കതയും അവിടുത്തെ വക്കുശീലയും, പുണ്യസൗരഭ്യം അവിടുത്തെ പുതുന്നതിനുള്ള സുഗന്ധദ്രവ്യവുമായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ ഹൃദയം അവിടുത്തെ ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ മുദ്രിതമായിരിക്കണം. പെസഹാകാലം കടന്നുപോകാൻ കാലമാണല്ലോ. തിന്മയിൽനിന്നു നന്മയിലേക്കും, അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കും, ഭൂമിയിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുമുള്ള കടന്നുപോക്ക്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ പ്രകാശധാരണിയിൽ ദൈവപുത്രനെ നീ ദർശിക്കും.

ധ്യാനം 116 ഉയർപ്പിനുശേഷം രണ്ടാംവാദം-ബ.ധനാഴ്ച
വി. പത്രോസും യോഹന്നാനും ശവകുടീരത്തിലേക്കു പോകുന്നു

അതിരാവിലെ ഇട്ടായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ മദലേനമറിയം കല്ലറയുടെ അടുക്കലേത്തി. കല്ലറയുടെ വാതിൽനിന്നു കല്ലു മാറിയിരിക്കുന്നതായി അവൾ കണ്ടു. അവൾ ഓടിപ്പോയി, പത്രോസിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞു. “കത്താവിനെ അവർ കല്ലറയിൽ നിന്നെടുത്തുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു; എവിടെവെ

ച്ചു എന്നെന്നിരിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.” (യോഹ. 20:1-2) തക്ക ന്യായംകൂടാതെ അല്പംകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു പോകരുത്. എന്നാൽ നിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു അധികമായി പററിച്ചേ തക്കമരുത്.

“പത്രോസും മറോ ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു ശവക്കല്ലറയിലേക്കു വന്നു.” (യോഹ. 20:3) സന്തോഷം ഓടിപ്പോകുവാൻ അവരാര പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഈ സന്തോഷം ഗുരുവിന്റെ നേരേ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെയും, ഉയർപ്പിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഫലമാണ്. “സ്നേഹിക്കുന്നവൻ പറക്കുന്നു; ഓടുന്നു; ആനന്ദിക്കുന്നു. ഒന്നിനാലും അവൻ ബന്ധിതനല്ല. ശവക്കല്ലറയിലേക്ക് ഓടുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ അനുകരിക്കുക. എളിമയും പരസ്നേഹവും അഭ്യസിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാകുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും മുമ്പനായിരിക്കുക.

“അവർ ഇരുവരും ഒരുമിച്ചോടി. മറോ ശിഷ്യൻ പത്രോസിനേക്കാൾമുൻപു ശവക്കല്ലറയിൽ വന്നു. എങ്കിലും അകത്തുകടന്നില്ല. പത്രോസു വന്നു അകത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഒരു ചണവസ്ത്രം അവിടെ ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ആദ്യം ശവക്കല്ലറയിലെത്തിയ ശിഷ്യനും പിന്നീട് അകത്തു പ്രവേശിച്ചു ഇവയെല്ലാം കണ്ടു വിശ്വസിച്ചു.” (യോഹ. 20:4-8) ശവക്കല്ലറവാതം—പുണ്ണതയിൽ എത്തുന്നതുവരെ—നാം ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. പുരോഗമനത്തിനനുസരണമായി എളിമപ്പെടുകയും വേണം.

ധ്യാനം 117 ഉയർപ്പിനുശേഷം രണ്ടാംവാതം—വ്യാഴാഴ്ച യേശു മറിയം മഗ്ദലേനയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

പ. കന്യകമറിയാമിനുശേഷം ആദ്യമായി ഉയർത്തപ്പെടുന്നതോടെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലഘട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞ അനുഭവപരമായ മഗ്ദലേനാപുണ്യവതിയുടെ ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഭക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ, യേശുവിനെ ഉയർപ്പിൻ മഹത്വത്തിൽ കാണുവാൻ അവളെ അഹ്യാക്കി. അവളുടെ സ്നേഹം സുസ്ഥിരവും എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും ജയിക്കുന്നതുമാണ്. അവളുടെ ഏകസ്നേഹവിഷയമായ യേശുവിനു മാത്രമേ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. കാലവിളംബം അവളുടെ ആഗ്രഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിനാൽ അവളുടെ ആഗ്രഹം ആനന്ദമായി പകർന്നു. നിന്റെ ആഗ്രഹം ഇതുപോലെ തീക്ഷ്ണവും കാര്യക്ഷമവുമാണോ?

മഗ്ദലേന ശവക്കല്ലറയ്ക്കു പുറത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു..... അവർ എന്റെ നാഥനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി..... എവിടെവെച്ചു എന്നു ഞാനറിയുന്നില്ല. (യോഹ. 20:11-13) ഒരു നിസ്സാരസാധനം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നാം ദുഃഖിക്കുന്നു. യേശു നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിചാരമില്ലാത്തതാണ്. അവർ അവിടുത്തെ എവിടെവെച്ചു എന്ന് നിനക്കറിവില്ലാതിരുന്നിട്ടും നീ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല.

നിന്നിൽ എളിമ, ക്ഷമ, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, പരസ്നേഹം മുതലായവ ഭരണം നടത്തുന്നെങ്കിൽ അവിടെ അവിടുനാണ്. ഇവയില്ലെങ്കിൽ അവിടുത്തെ നിനക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. അവിടുത്തെ എവിടെയാണ് വച്ചുതന്നറിഞ്ഞാൽ ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കൊള്ളാം..... ഒന്നും അവൾക്കു പ്രയാസമായി തോന്നുന്നില്ല. ഇതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലം:

“മറിയാമേ” എന്നുള്ള ഒറ്റവാക്ക് അവളെ ആനന്ദതൃപ്തിലയാക്കി. ‘റബ്ബനി’ എന്നുപറഞ്ഞു അവൾ യേശുവിന്റെ പാദത്തിൽ വീഴുന്നു. യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയം എത്ര ആർദ്രം. അവൾ അവിടുത്തെ തൃപ്തിദങ്ങളെ ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും അവിടുന്ന് അവളെ വിലക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കരേറിയിട്ടില്ല. നീ എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽപോയി ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെയും എന്റെ ദൈവത്തിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെയും അടുക്കലേക്കു കരേറിപ്പോകുന്നു എന്നുപറയുക.” (യോഹ. 20:17) യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ദൈവീകാശ്വാസങ്ങളിലല്ല; പ്രത്യേക കീഴ്വഴക്കത്തിലും അയക്ലാരോടുള്ള സ്നേഹത്തിലുമാണ്. സ്വന്തം ആത്മീയാശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു സഹോദരന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതിൽ ചഞ്ചലപ്പെടാതെ ദൈവത്തെപ്രതി ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് അനേക മടങ്ങായി തിരികെ കിട്ടും.

ധ്യാനം 118 ഉയർപ്പിശേഷം രണ്ടാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
ഈശോ ഭക്തസംഗ്രഹികൾക്കു കാണപ്പെടുന്നു

“യേശു അവർക്കു കാണപ്പെട്ടു നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നതളിച്ചെഴുതു.” (മത്താ. 28:9) എത്രയോ പ്രാവശ്യം യേശു നിനക്കു കാണപ്പെട്ടു നിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുവാണെന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്തരം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു നീ പോകുമ്പോൾ, നിന്റെ അദ്ധ്വാനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കാൻ യേശു അവിടെ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നീ പോകുമ്പോൾ, വിശുദ്ധ വിചാരങ്ങളും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തിനുള്ള ആഗ്രഹവും നിന്നിലുളവാകുമ്പോൾ അവിടുന്ന് നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനാകയും, അങ്ങയുടെ സാന്നിധ്യത്താൽ നിന്നെ ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. “നിന്റെ രക്ഷയും സന്തോഷവും ഞാനാകുന്നു.” അവിടുന്ന് നിന്നോടു പറയുന്നു. തന്റെ ഉള്ളിൽ കർത്താവു സംസാരിക്കുന്നതിനെ ശ്രവിക്കുന്ന ആത്മാവു ഭാഗ്യമുള്ളതു്.

“അവർ അടുത്തുവന്നു അവിടുത്തെ തൃപ്തിദങ്ങളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ആശ്ലേഷിച്ചു.” (മത്താ. 28:9) അവിടുന്ന് സ്വതഃ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തപക്ഷം ആർക്കും അവിടുത്തെ സമീപിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവം തന്റെ കൃപ നല്ലമ്പോൾ അവിടുത്തോടു നാം സഹകരിക്കണം. അല്ലാത്താൽ ആ ദാനം നഷ്ടപ്പെടുപോകും. ദൈവതിരുമുഖിൽ തന്നെ

ത്താൻ താഴ്ന്നു കയ്യും, എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ദൈവമഹത്വത്തിനായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു നിനക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകും. നിന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെയുള്ള വെറുപ്പിൽ നീ സുസ്ഥിരനായിരിക്കുന്നപക്ഷം ഏറ്റവും വലിയ സമാധാനം നിനക്കുണ്ടാകും; എല്ലാത്തരം ഭയത്തിൽനിന്നും നീ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കും. സ്വയസ്സേവനം നിന്നിൽ നിർമ്മൂലമാകും.

ഭക്തസ്ത്രീകളോടു കർത്താവു പറയുന്നു: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ” എന്ന്. മദലേനായോടു “തന്നെ തൊടരുതെന്നും”. രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലും അവിടുന്ന് ഒരുപോലെ നന്മസ്വരൂപിയാകുന്നു. വിവേകരഹിതമായ തീക്ഷ്ണത ദൈവത്തിനു അപ്രീതിജനകമാണെന്നും, അവിടുത്തെ ക്ഷമ അഹ്മായ ബഹുമതി നല്ലവാൻ ഒരിക്കലും മറന്നുപോകരുതെന്നും അവിടുന്ന് നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അമിതമായ ഭയത്തിനു നാം അടിമകളാകുകയുമരുത്. അവിടുന്ന് സമാധാനത്തിന്റെയും ശാന്തതയുടെയും സ്നേഹിതനാകുന്നു. ഈവിധമുള്ള ഒരുക്കത്തോടെ വേണം ദൈവിക അരുളപ്പാടുകൾക്കുവേണ്ടി നാം അവിടുത്തെ സമീപിക്കുവാൻ. നിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ജീവിതം പൂർണ്ണമായി എന്നു കരുതണ്ട. അവിടുന്ന് നിനക്കു ഐന്ദ്രിയ സന്തോഷം നല്ലമ്പോൾ ദൈവത്താൽ പ്രത്യേകവിധം സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും കരുതണ്ട. ആദ്ധ്യാത്മിക മനുഷ്യന്റെ പൂർണ്ണത ഹൃദയത്തെയും മനസ്സിനെയും പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും, ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്ന സകലത്തെയും ഒരേവിധ നന്ദിയോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തീലത്രെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ ഈശോ ആ ആത്മാവിനു തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ദിവ്യമായ സന്തോഷവും പ്രകാശവും അതിനനുഭവമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

ധ്യാനം 119 ഉയർപ്പിനുശേഷം രണ്ടാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച

ഈശോ പത്രോസിനും യാക്കോബിനും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു,

“കർത്താവു സത്യമായി ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. ശെമോൻ പ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്തു.” (ലൂ: 24:34) പിന്നീടു അവിടുന്ന് യാക്കോബിനും മറ്റ് അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും കാണപ്പെട്ടു. (1കൊ. 15:7) നമ്മുടെ കർത്താവു ആദ്യമായി പത്രോസിനു കാണപ്പെട്ടു എന്നാണ് വി. പിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യം അതിനു അദ്ദേഹത്തെ അഹ്നാക്കി എന്നാണ് വി. ക്രിസോസ്റ്റം പറയുന്നതു്. ദിവ്യഗുരുവിന്റെ നേരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹവും, സ്വന്തപാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനുതാപവും ഈ പ്രത്യേക അവകാശത്തിനു അദ്ദേഹത്തെ അഹ്നാക്കി എന്ന് വി. ബർണാർഡ് പറയുന്നുണ്ടു്.

പിന്നീട് അവിടുന്ന് യാക്കോബിനും മറ്റെല്ലാ അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും കാണപ്പെട്ടു. വി. യാക്കോബിനു ലഭിച്ച ഈ ആനുകൂല്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവിശുദ്ധി, അനിതരസാധാരണമായ പ്രാർത്ഥനാരൂപി ആദിയായവയുടെ പ്രതിഫലമായിരുന്നു. “ദൈവത്തോടടുക്കുക; അവിടുന്ന് നിന്നോടടുത്തുവരും.” നിന്റെയുള്ളിൽ ഈശോയ്ക്കുനേരേ യോജ്യമായ ഒരു വസതിയൊരുക്കുക; മറ്റെല്ലാത്തിനെയും അവിടെനിന്നു ദൂരീകരിക്കുക. ഇവിടെ നിനക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു വസതിയില്ല. ഇവിടെ യേശുവീനോടു യോജിച്ചിരിക്കാത്തപക്ഷം പരത്തിലും നിന്നു ക്ഷാപാസമുണ്ടാകയില്ല.

ദൈവകൃപയോടു് അപ്പോസ്തലന്മാർ ഏതുവിധം സഹകരിക്കുന്നു എന്നു കാണുക. വി. പത്രോസു് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച കൃപയെ മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. “നീ ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞുവന്നപ്പോഴും നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിക്കുക.” (ലൂ. 22:32) എന്നുള്ള കത്തുകല്പനയെ വി. പത്രോസു് അനുവർത്തിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു് വി. യാക്കോബു് തനിക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹത്തെ മൗനത്തിൽ അടക്കിവെക്കുന്നു. അയല്പാർക്കു് നന്മയ്ക്കായി വെളിപ്പെടുത്താൻ നിനക്കു കടമയില്ലെങ്കിൽ, നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന സപ്തീയാനുഗ്രഹങ്ങളെ മറച്ചു കൊള്ളണമെന്ന് ഇതിൽനിന്നു നാം പഠിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു് വി. പത്രോസിനു പ്രത്യക്ഷനായതുപോലെ, പലപ്പോഴും സുപ്പീരിയേഴ്സിനു പ്രത്യക്ഷനായി, തങ്ങളുടെ കീഴുള്ളവരെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കാനുള്ള അനുഗ്രഹം നല്കാറുണ്ടു്. അവർക്കു പുണ്യമായി കീഴ്പ്പടണം.

ധ്യാനം 120 ഉയർപ്പിനുശേഷം രണ്ടാം ഞായർ
ഈശോ നല്ല ഇടയനടുത്ത ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുന്നു

“എനിക്കുള്ളതിനെ ഞാനറിയുന്നു.” (യോഹ. 10:14) ഏതിടയനും തന്റെ ആടുകളെ അറിയണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അവയെനടത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മറ്റുള്ളവർ ബാഹ്യവശത്തുനിന്നു മാത്രം ആടുകളെ അറിയുന്നു. എന്നാൽ യേശുവോ ആടുകളുടെ ആന്തരിയ വശത്തുനിന്നും അവയെ അറിയുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളെയും അവിടുന്ന് അറിയുന്നുണ്ടു്. സ്നേഹം, എളിമ, ക്ഷമ, ദൈവസേവനതല്പരത എന്നിവയെല്ലാം നിന്നിൽ കാണുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയാൽ അറിയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരാൽ അറിയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടെന്നു പ്രയോജനം? അങ്ങയെ അറിയുകയും അങ്ങയാൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു നല്കണമേ.

“എനിക്കുള്ളവ എനെയും അറിയുന്നു.” (യോഹ. 10:14) തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെകുറിച്ചുള്ള അറിവു് അവരുടെ നിത്യഭാഗ്യത്തിനു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടുത്തെ ക

റിച്ചുള്ള അവരുടെ അറിവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കേവലം താതപികമായ അറിവല്ല, ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പിന്നയോ ശക്തിമത്തും പ്രകാശമാനവും പ്രായോഗികവുമായ ജ്ഞാനമാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പ് രക്ഷിതാവിന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തെയും ബഹുമാനത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓ, ദിവ്യയേശുവേ, അങ്ങയെ യഥാർത്ഥമായി അറിയുന്നതിനും അങ്ങയുടെ ദൃഷ്ടാന്തവും ഉപദേശവും അനുസരിച്ചു ലൗകികവസ്തുക്കളെ വെറുക്കുന്നതിനുമുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു തരണമേ.

എന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ വയ്ക്കുന്നു. (യോഹ. 10:15) നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പുവില നല്ലാൻ യേശുവിനു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പു വിലയായി സ്വർഗ്ഗീയ ജീവനെ വെച്ചു അവിടുത്തെപോലെ സ്നേഹമുള്ള ഒരിടയനെ വേറെ എവിടെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും? ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ വയ്ക്കുക മാത്രമല്ല, അവിടുന്ന് ചെയ്തത്. പിന്നെയോ വഴിതെറ്റിപ്പോയ ആടിനെ കണ്ടുപിടിച്ച് ആലയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും അവിടുന്ന് മുമ്പോട്ടിറങ്ങുന്നു. കപടവും കടന്നുപോകുന്നതുമായ സന്തോഷങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നത് കൈപ്പും മടുപ്പുമായിരിക്കും. അവിടുന്നാകട്ടെ ക്ഷയിച്ചുപോകാത്ത സന്തോഷങ്ങളിലേക്കു നമ്മെ ക്ഷണിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നത്.

ധ്യാനം 121 ഉയർപ്പിനുശേഷം മൂന്നാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച
ഈശോ എമ്മാവൂസിലേക്കു പോകുന്ന ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണപ്പെടുന്നു.

ഈ ശിഷ്യന്മാർ മറ്റ് അപ്പോസ്തലന്മാരിൽനിന്നും വേർപെട്ടു നിമിത്തം അവരുടെ വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം, എന്നിവ നഷ്ടപ്പെടാനിടയായി. കബറിടം സന്ദർശിക്കുകയും കർത്താവിന്റെ ഉയർപ്പിനെപ്പറ്റി ഉറപ്പു നല്കുകയും ചെയ്ത ഭക്തസ്ത്രീകളെയോ, അപ്പോസ്തലന്മാരെയോ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അവരുടെ പ്രത്യാശ പതറിപ്പോയി തന്നെങ്കിലും അവിടുത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹവും മതിപ്പും അവരിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് “വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും ശക്തനായ ഒരു പ്രവാചകൻ” എന്ന നിലയിൽ അവിടുത്തെക്കുറിച്ചവർ സംസാരിക്കുന്നു. ക്ലേശങ്ങളുടെ അവസരങ്ങളിൽ ഭക്ത്യാഭ്യാസങ്ങൾ മുടക്കിക്കളയുന്നത് ആപല്ക്കരമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിലാണ് കൂടുതലായി ദൈവത്തോടു പററിപ്പോകേണ്ടത്.

ഒരു ചെറിയ പ്രയാസം കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യഹൃദയം അറച്ചു മാറുന്നു. അതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്, ഈ ശിഷ്യന്മാരിൽ കാണുന്നത്. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞു ഉയർത്തപ്പെന്നല്ലമെന്നാണ് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നത്. അത്രത്തോളം നോക്കിപ്പാക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുന്നു. ന

ല്ലയിടയൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അപ്പോസ്തലസംഘത്തിൽ തിരികെ വരികയില്ലായിരുന്നു. ലൗകികകാര്യങ്ങൾ വിജയിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ഈ വലിയ അക്ഷമത നമുക്കുണ്ടാകാറില്ല. ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലാണ് ഇതു നമുക്കു കൂടുതൽ ശല്യമുണ്ടാകുന്നത്. അതത്ര നിർഭാഗ്യകരം!

“പ്രവാചകവചനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയ മനുഷ്യലിംഗങ്ങളേ, മഹത്വത്തിലേത്തുന്നതിനുമുമ്പ് മിശിഹാ ഇവയെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ലേ.” (ലൂ. 24:25-26) ക്രൂശിന്റെ പാഥ്യത്തിൽ കൂടെയല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും പന്ഥാവിലുകൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നു കരുതേണ്ട. ക്ഷമ, എളുപ്പം, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, സേച്ഛാവർജ്ജന ആദിയായവയാണ് അതിനുള്ള ഉപാധികൾ. ഈ സത്യത്തെപ്പറ്റി സദാ ബോധവാനായിരിക്കണം.

ധ്യാനം 122 ഉയർപ്പിനുശേഷം മൂന്നാംവാരം-ചൊവ്വ
ഈശോ ഇരുശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ ഇടയനടുത്തു ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

അവർ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുകയും തർക്കിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു പോയപ്പോൾ, യേശു അവരെ സമീപിച്ചു അവരോടുകൂടെ നടന്നു പോയി. അവരുടെ നയനങ്ങൾ ബന്ധിതങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. (ലൂ. 24:15, 16) അവിടുന്ന് അവരുടെ ബലഹീനതയിൽ സഹതപിച്ചുകൊണ്ടും, കഴിവിനൊത്തവണ്ണം അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടും അവരോടൊത്തു നടന്നു. ഇത്ര നല്ല ഗുരുവിനെ ലഭിച്ച ശിഷ്യന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ! കൃപയുടെ ഫലദായകത്വം, ദൈവാത്മാവിന്റെ കരുണാമന്ദ്രണമായ സ്വയം താഴ്മയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനോടിണങ്ങിച്ചേർന്നു ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കുകയും, അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹോമിക്കാതെ സമ്മതം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നല്ലയിടയന്റെ ബോധജ്ഞാനം ഈ ശിഷ്യരോടു അനുവർത്തിക്കുന്ന നയം സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിക്കുക. അവിടുന്ന് അലച്ചിലിൽ നിന്ന് അവരെ പിന്തിരിപ്പിച്ചു, അവർക്കു നല്ലവാഗ്ദാനം ദാനത്തിന് അവരെ ഒരുക്കുന്നു. “എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങൾ നടന്നു സംസാരിക്കുകയും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്”. എന്താ ചോദിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവസരമുണ്ടാകുന്നു. പ്രവാചകവചനങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാതെപോയ മനുഷ്യലിംഗങ്ങളേ, എന്നുള്ള സംബോധന കോപദ്വേഷകരമല്ല; പിന്നെയോ സ്നേഹത്തിന്റെ ശാസനയാണ്. അവിടുന്ന് സുഖപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി മുറിപ്പെടുത്തുന്നവനാണ്.

അവർക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് മുമ്പോട്ടുപോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു, തങ്ങളോടുകൂടെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന്. കടന്നുപോകുന്നതായി അവിടുന്ന് ഭാവിച്ചാലും നാം നിർബ്ബന്ധിച്ച താമസിപ്പിക്കയാണു വേണ്ടതെന്നു വി. ബർണാർഡു പറയുന്നു. “പിന്നീട് അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ, അവിടുന്ന് അപ്പമെടുത്തു് ആശീർവ്വദിച്ചു മുറിച്ചു് അവർക്കു കൊടുത്തു. തൽക്ഷണം അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു് അവിടുത്തെ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. (ലൂ. 24:30, 31) ദൈവത്തിങ്കലേക്കു് അവരെ ആനയിക്കുന്നതിനും കുരിശിന്റെ വഴി അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി യേശു ഒരു വഴിയാത്രക്കാരന്റെ വേഷത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കത്തവ്യബോധത്തിലേക്കു് അവരെ ആനയിക്കുന്നതിനു് അവിടുന്ന് എത്രതന്നെ ചെയ്തയില്ല! അവിടുന്ന് എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായിതീരുന്നു. അവിടുത്തെ ഏതാദൃശ്യമായ സ്നേഹാർദ്രത എത്രയോ പ്രാവശ്യം നിനക്കു് വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

ധ്യാനം 123 ഉയർപ്പിനുശേഷം മൂന്നാംവാദം-ബധനാഴ്ച
ഈശോ ഇരുശിഷ്യന്മാർക്കു് ഒരു അന്യനും തീർത്ഥാടകനുമായി കാണപ്പെടുന്നു

യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, അവർ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. അവർ ചോദിക്കുകയാണ് “യറുശലേമിൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ അറിയാത്ത ഏക പരദേശി താങ്കൾമാത്രമായിരിക്കും.” (ലൂ. 24 :18) അവരുടെ നയനങ്ങൾ ബന്ധിതങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. (ലൂ. 24:16) നമ്മുടെ കത്താവു്, ഇടയൻ, രാജാവു്, ന്യായധിപതി എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം അവിടുന്ന് നമ്മോടു കൂടെയുണ്ടു്. സ്വപന്മനോഹരതാൽ അന്ധരായിരിക്കുകമൂലം നാം അവിടുത്തെ ആയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അറിയുന്നില്ല. തന്റെ ദുഷ്ചാച്ചിലുകളുടെ ഭാരത്താലും പക്ഷവാദത്താലും ഉലഞ്ഞു പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ! അവന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ശരിയായ വിവേചനയാൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു് ഒരു തീർത്ഥാടകനെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് കടന്നു പോകുന്ന മട്ടിലായിരിക്കും. അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിന്റെ വസതി സ്വർഗ്ഗമാകുന്നു. വി. കൂദാശയിൽ അവിടുന്ന് ഒരു തീർത്ഥാടകനാകുന്നു. നിത്യതയിലേക്കു കടന്നുപോകുന്ന തീർത്ഥാടകരുടെയെല്ലാം വഴികാട്ടിയാണ് യേശു. “നമുക്കിവിടെ നിലനില്ക്കുന്ന വസതിയില്ല. വരുവാനിരിക്കുന്ന ഒന്നിനെ നാം അന്വേഷിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നത്.” (എ

ബ്രാ. 13:14) നമ്മുടെ യാത്രയിലെ വിശ്വസ്ത കൂട്ടുകാരനായ യേശുവിനോടു വികാരങ്ങളിലും വിചാരത്തിലും നിരന്തരം നാം ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കണം.

അവിടുന്ന് അവരോടു ചോദിക്കുന്നു. “നിങ്ങൾ നടന്നു സംസാരിക്കുകയും തക്കിയും ചെയ്യുന്നത് എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ്. അവിടുന്ന് ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത് അവരുടെ ആശ്വാസത്തിനും പഠനത്തിനും വേണ്ടിയാണ്. ദൈവിക കാര്യങ്ങളെ രൂപിയോടെ ആസ്വദിക്കുന്ന പുണ്യവാന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ അധരങ്ങൾക്ക് വാക്കുകളെ നല്കിക്കൊള്ളും. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുവാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ സംഭാഷണമദ്ധ്യേ ദൈവപുത്രൻ നിങ്ങളെ സമീപിക്കുകയും നിങ്ങൾ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ലജ്ജിക്കേണ്ടി വരികയില്ലേ?

ധ്യാനം 124 ഉയർപ്പിനുശേഷം മൂന്നാംവാദം-വ്യാഴാഴ്ച
കുരിശിന്റെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ഈശോ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

“ക്രിസ്തു ഇവയെല്ലാം സഹിച്ചു മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതല്ലയോ” (ലൂ:24:26) ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിച്ച അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരിജ്ഞാനം മഹത്വരാജാവ് എന്ന നിലയിലുള്ള അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹത്വീകരണം, ജാതികളുടെ മാനസാന്തരം, തിരുസഭാസ്ഥാപനം, ലോകത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം, ഇവയെല്ലാം അവിടുത്തെ കുരിശുമരണത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു.

ക്രിസ്തു ഇവയെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ! നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നതിനും, മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതിനും ദൈവപുത്രന്റെ പീഡാർത്ഥം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിരുന്നില്ലെങ്കിലും നമ്മിലുള്ള തിന്മകൾക്ക് അത് സിദ്ധൗഷധമാകുന്നു. അവിടുത്തെ സ്നേഹാധികൃത്തിന് അത് അനുയോജ്യവുമാണ്. ക്രൈസ്തവരുടെ അവസരങ്ങളിൽ നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവപുത്രൻ തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതിൽ കാണിച്ച കാരുണ്യാതിരേകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത നിനക്കു ധൈര്യവും ശുഷ്കാന്തിയും നല്കട്ടെ. നിന്നോടുതന്നെ പറയുക. “ദൈവം ഈ ത്യാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നു സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. രക്ഷ കുരിശിലാകുന്നു.” (ക്രിസ്തു. II:12)

യേശു മരണം സഹിച്ചു. ഉയർത്തപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് സഹിച്ചതുപോലെ നീയും സഹിക്കുന്നപക്ഷം അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിൽ പങ്കു ലഭിക്കുമെന്ന് നിനക്കും പ്രത്യാശിക്കാം. സ്വർഗ്ഗം

അവിടുത്തെ ജന്മാവകാശമായിരുന്നെങ്കിലും കുരിശു വഴിയാണ് അവിടുന്ന് അതു സമ്പാദിച്ചതു്. മറ്റൊരു മാറ്റത്തിലൂടെ അവിടെ ചെന്നെത്താമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു കേവലം മൗഢ്യമായിരിക്കും. കൃശിതനായ യേശുവിനെ അങ്ങയുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളോടും നിന്ദാപമാനങ്ങളോടുംകൂടെ ഒരു മീരാക്കൂട്ടുപോലെ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുക. അങ്ങനെ നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനുവേണ്ടി നല്ല ഒപ്പട്ട വിലയെപ്പറ്റി സഭാ സ്മരിക്കുവാൻ നിനക്കിടയാകട്ടെ.

ധ്യാനം 125 ഉയർപ്പിനുശേഷം മൂന്നാം വാറം-വെള്ളിയാഴ്ച തങ്ങളോടുകൂടി രാപാക്കണമെന്നു ശിഷ്യർ ഈശോയെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു.

അവർ നിബ്ബന്ധപൂർവ്വം അവിടുത്തോടു പറഞ്ഞു. “നേരം സന്ധ്യയാകാൻ പോകുന്നു. പകൽ കഴിയാറായി. ആകയാൽ ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിച്ചാലും.” (ലൂ. 24:29) പൂണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്കു സാധാരണ അനുഭവപ്പെടാറുള്ള പരിത്യക്താവസ്ഥ തോന്നുമ്പോൾ നാമും ഈ വിധം കർത്താവിനോടപേക്ഷിക്കണം. ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ വെളിച്ചമോ ഭക്തിയോ അനുഭവപ്പെടാത്തപ്പോഴും, കോപവടി തങ്ങളുടെമേൽ ഉയർത്തിയിരിക്കയാണോ എന്നു സംശയം ഭോന്നുമ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ നാമും പറയണം. “സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ആശ്വാസം അന്വേഷിക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി കർത്താവേ! അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിക്കണമേ” എന്നു്.

ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു. “അദ്ദേഹം മാറ്റമദ്ധ്യേ നമ്മോടു സംസാരിക്കയും തിരുവെഴുത്തുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം ജ്വലിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ? (ലൂ. 24:32) ഏതാദ്യം ആശ്വാസങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നവയാണ്. ഇഷ്ടംപോലെ ദൈവം നല്ലകയോ പിൻവലിക്കുകയോചെയ്യുന്ന സൗജന്യദാനങ്ങളാകുന്നു അവ. ഐന്ദ്രികഭക്തിയാൽ നാം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടാലും ആത്മീയശുഷ്കതയാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും നാം ആത്മാവിൽ സ്ഥിരരായിരിക്കണം. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളോടുള്ള പൂണ്ണ വിരക്തിയിൽനിന്നും മാത്രമേ ഈ സ്ഥിരത്വം ലഭ്യമാകൂ.

“ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിക്കണമേ. നേരം സന്ധ്യയാകാൻ പോകുന്നു. പകൽ കഴിയാറായി” നമ്മുടെ ജീവിതം ഒറ്റ ദിവസം മാത്രമാകുന്നു. അതിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും നാം പരീക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരല്ല. ഇടമുറിയാതെ “ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിക്കണമേ” എന്നു നാം ദൈവത്തോടു പറയണം. മരണം അടുക്കുമ്പോൾ നാം കൂടുതൽ അപകടാവസ്ഥയിലാണ്. നമ്മുടെ സ്ഥിരതയെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനും അതിനു് പിശാചു് അവന്റെ സകല കെണികളെയും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കും. കൂടുതൽ തീഷ്ണതയോടെ “ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിക്കണമേ” എന്നു് നീ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കണം.

“എന്റെ ദൈവമേ! ആപൽകാലത്തു് എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ. അങ്ങയുടെ ചിറകിൻകീഴിൽ ഞാൻ ആപൽശങ്ക കൂടാതെ വിശ്രമിക്കും.”

ധ്യാനം 126 ഉയർപ്പിനശേഷം മൂന്നാം വാരം—ശനിയാഴ്ച
അപ്പം മുറിയ്ക്കയിൽ ഈശോ ശിഷ്യന്മാർക്കു
തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

“അവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അപ്പമെടുത്തു് ആൾപ്പിട്ടിച്ചു് മുറിച്ചു് അവർക്കു കൊടുത്തു. തൽക്ഷണം അവരുടെ നയനങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. അവർ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.” (ലൂ. 24:30,31) നാമും ഈ ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ ഭക്ത്യാദരവോടുകൂടെ വി. കബ്ബാന കൈകൊള്ളുന്നപക്ഷം യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലും സ്നേഹത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. യേശുവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞയുടനെ അവർ ജറുസലേമിലേക്കു നടങ്ങി. മാഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഈശോ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായതും അപ്പം മുറിക്കയിൽ അവർ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതുമായ സംഭവങ്ങളെല്ലാം മറ്റു് അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു് അവർ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പരസ്നേഹകൃത്യവും അവർ നിറവേറി. അവരെപ്പോലെ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയോടെ നാം വി. കബ്ബാന സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം പരസ്നേഹപ്രവൃത്തികൾക്കു് അതു് നമുക്കും പ്രചോദനം നല്കും.

ഓ! കർത്തവേ! ഈ വി. കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ വിശ്വാസം സജീവമാകയും, ശരണം ശക്തിപ്പെടുകയും, സ്നേഹം കത്തിജ്വലിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

ധ്യാനം 127 ഉയർപ്പിനശേഷം മൂന്നാം ഞായർ
ഉയർപ്പിവിസം നമ്മുടെ കർത്താവു് അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു്
കാണപ്പെട്ടതു്.

“കർത്താവിനെ കണ്ടപ്പോൾ ശിഷ്യർ ആനന്ദഭരിതരായി” (യോഹ. 20:20) “വീണ്ടും ഞാൻ നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സന്തുഷ്ടചിത്തരാകും. ആരും നിങ്ങളിൽനിന്നു് ആ സന്തോഷം എടുത്തുകളകയുമില്ല” (യോഹ. 16:22) എന്നു് പീഡാനുഭവത്തിന്റെ തലേരാത്രി ഈശോ അരുളിച്ചെയ്തതു് അങ്ങനെ നിറവേറി.

ഈ ലോകജീവിതം സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമാകുന്നു. ദുഷ്ടന്റെ ഓഹരി തല്ലാലസന്തോഷവും നിത്യദുഃഖവും. നീതിമാന്റെതോ തല്ലാലദുഃഖവും നിത്യസന്തോഷവും. ഈ നിത്യസന്തോഷത്തിനഹാരായിത്തീരവാൻ ശ്രമിക്കുക.

വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ ഈശോ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചതുപോലെ, ലൗകികവസ്തുക്കൾക്ക് നമ്മുടെ ഹൃദയം അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ യേശു നമ്മെയും സന്തോഷനിമഗ്നരാക്കും.

ധ്യാനം 128 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാംആഴ്ച-നീക്കം
ഈശോ അപ്പസ്തോലന്മാർക്ക് സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു

“അവർ ഇവ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾതന്നെ യേശു അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു:” നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. ഞാൻതന്നെയാണ് ഭയപ്പെടേണ്ടാ” (ലൂ. 24:36) സമാധാനം സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ഫലമാകുന്നു എന്നത്രേ വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ അഭിപ്രായം. പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ വികാരങ്ങൾ അനുസരണത്തിനും ശാന്തിക്കും വിധേയമായിത്തീരുന്നു. അയല്ലാതെ നമ്മെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ മനസ്സുകൾ ഒന്നായിത്തീരുകയും അതു ആത്മാവിനെ സമാധാനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ മനസ്സിന് എതിരായ സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴാണ് മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ദൈവത്തിൽ മനസ്സിന് കീഴെടുത്തുപക്ഷം അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാകയില്ല. കല്പനയിലല്ല; പിന്നയോ മനസ്സിന്റെ വിരുദ്ധതയിലാണ് സമാധാനക്കുറവ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മനസ്സമാധാനപരിപാലനത്തിനുവേണ്ടി ആന്തരികവ്യാപാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ഹൃദയശുദ്ധി പാലിക്കുകയുംവേണം. സമാധാനത്തിനെതിരായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ യേശുവിങ്കലേക്കു നമ്മുടെ കണ്ണുകളുയർത്തി, ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ യേശുതമ്പുരാൻ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു തന്നെത്താൻ ചോദിക്കുക.

ധ്യാനം 129 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാംആഴ്ച-ചൊവ്വാഴ്ച
ഈശോയുടെ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശരീരത്തിലെ തിരുമുറിവുകൾ.

“എന്റെ കൈകാലുകൾ കാണിൻ; എന്നെ സ്पर्ശിച്ചു നോക്കുവിൻ.” (ലൂ. 24:39) എല്ലാവരും-നീതിമാന്മാരും പാപികളും കുരിശു വഹിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ കുരിശു മറ്റൊല്ലാവരുടേതിനെയുംകാൾ ഭാരമേറിയതാകുന്നു എന്നു മാത്രം. മൗതിക ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങളും കുരിശു വഹിക്കണമെന്നു ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ, അവിടുത്തെ ശരീരമാസകലം മുറിവുകളാൽ മൂടപ്പെട്ടുവാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. മറിയം മദലേനയെപ്പോലെ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്

യ്ക്കും, മത്തായേപോലെ സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തും, യോഹന്നാൻ ശ്രീ ഹായേപോലെ സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയാൽ യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തോടു ഐക്യപ്പെട്ടും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കണം. ദൈവസേവനത്തിൽ ക്ലേശസഹനംപോലെ പ്രയോജനകരമായി മറ്റൊന്നില്ല. സകല ക്ലേശങ്ങളും തന്റെമേൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഈശോ നമ്മുടെ ക്ലേശങ്ങളെ മധുരതരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ മക്കൾക്കെപ്പോഴും അഭയം ആകുവാൻവേണ്ടി മഹത്പീകൃതശരീരത്തിലെ തിരുമുറിവുകൾ സദാ തുറന്നിരിപ്പാൻ യേശു തിരുവുള്ളമായി.

ധ്യാനം 130 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാം വാറും-ബുധനാഴ്ച
ഈശോ പാപമോചനത്തിനുള്ള അധികാരം ശിഷ്യർക്കു നല്കുന്നു.

അവിടുന്ന് അവരുടെമേൽ ഊതിക്കൊണ്ടു് അരുൾചെയ്തു. “നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കവിൻ. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവ മോചിക്കപ്പെട്ടും. ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടും.” (യോഹ. 20:22, 23) പാപം മോചിച്ചുകിട്ടാൻ അനുതാപപൂർവ്വം അതു് ഏറ്റു പറഞ്ഞാൽ മതി. മറ്റൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഇത്ര ഔദാര്യപൂർവ്വം നമ്മോടു വർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തോടു നാം എത്ര നന്ദിയുള്ളവരാകണം? സൗമ്യനായ യേശുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കമ്പസാരകൻ എത്ര സ്നേഹത്തോടെ പാപിയെ സ്വീകരിക്കണം. യേശു തന്റെ ഉയർപ്പിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും, നമ്മുടെ ഉയർപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയിലും ശിഷ്യരെ ഉറപ്പിച്ചു. നീയും സ്നേഹം, ഭക്തി, എളിമ എന്നിവയാലും, വേദനകൾ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചുകൊണ്ടും നിന്റെ ആത്മീയ ഉയർപ്പിനെപ്പറ്റി മറുവുള്ള വക്താളിലുണ്ടാകണം.

ധ്യാനം 131 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാം വാറും-വ്യാഴാഴ്ച
അവിശ്വാസിയായ ശിഷ്യന്റെ നേരെയുള്ള ഈശോയുടെ സ്നേഹം.

എട്ടു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ശിഷ്യന്മാർ വീണ്ടും അകത്തുകടന്നു് വാതിലുകൾ ബന്ധിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. തോമ്മായും അവരോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. തത്സമയം യേശു അവരുടെ മദ്ധ്യേ വന്നുനിന്നു് അരുൾചെയ്തു. “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം” അനന്തരം അവിടുന്ന് തോമ്മായോടു് അരുൾചെയ്തു. “നിന്റെ വിരൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരൂ. എന്റെ കരങ്ങൾ കാണുക. നിന്റെ കൈകൊണ്ടുവന്നു് എന്റെ വിലാവിൽ ഇട്ടുകൊൾക. അവിശ്വാസികാകാതെ വിശ്വാസി

യായിരിക്കുക.” (യോഹ. 20:26-27) ഈ ശിഷ്യന്റെ വിശ്വാസക്കുറവിനു യാതൊരു നീതീകരണവും ഇല്ല. തന്റെ സ്വസ്ഥനാഥനെയോ, വി. പത്രോസിനെയോ അയാൾ വിശ്വസിച്ചില്ല. സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തോടയാൾ പറിച്ചു. ഇതേ വിചിന്തയിൽ നീയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ?

യേശു തോമ്മായുടെ വിശ്വാസക്കുറവിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ കുറപ്പെടുത്തുന്നില്ല. മറിച്ച് അയാൾ വെച്ച വ്യവസ്ഥകൾക്കു കീഴെടുത്തിരുത്തിയവകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ക്ഷണിക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്. തോമ്മാ അതിനു തുനിയായെ എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ, എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ തൃപ്പാദത്തിൽ വീഴുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളെല്ലാം യേശുവിന്റെ തിരുമുറിവുകളാൽ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ യേശുവിന്റെ ഉയർപ്പിൻ സാക്ഷിയും മൗദ്യാനനമാക്കിത്തീർത്തു,

ധ്യാനം 132 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാം വാദം-വെള്ളിയാഴ്ച സപ്തമ്യദിനം കണ്ടപ്പോൾ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്കുണ്ടായ വിശുദ്ധവിചാരങ്ങൾ.

തിരുമുറിവുകളിൽ കൈവിരലുകൾ കടത്തുന്നതിനും, വിലാപരത്നം കൈയിടുന്നതിനും യേശു തോമ്മാശ്ലീഹായെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതിനു തുനിയായെ “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തൃപ്പാദത്തിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രമാണം ചെയ്തു. (യോഹ: 20:28) ഇത് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറച്ചിലായിരുന്നു. നേർത്തെയുള്ള വിശ്വാസക്കുറവ് അതിനെ കൂടുതൽ തീർപ്പാക്കിത്തീർത്തു. യേശുവിലുള്ള ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ സ്വഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെ ഇങ്ങനെ ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചത് തോമ്മാശ്ലീഹായാണ്. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ബുദ്ധിമാനാണെന്നു ഭാവിച്ച് തോമ്മാ തന്റെ നിഷ്കളങ്കത നഷ്ടമാക്കി. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ലജ്ജയോടെ തന്റെ നന്ദികേടിനെപ്പറ്റി വിലപിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള സ്നേഹജ്വാല തോമ്മായുടെ ഹൃദയത്തെയും ഉജ്വലിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ വാക്കുകൾ. സജീവവിശ്വാസത്തോടും ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ നാമും ഈ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കണം. വി. കുഞ്ചാനയിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോഴും പ്രത്യേകിച്ച് തിരുശരീരം ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴും “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ” എന്ന് ഉരുവിടണം.

ധ്യാനം 133 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാം വാരം-ശനിയാഴ്ച
അപ്പസ്തോലന്മാർ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നും ഈശോ ഉപദേശിക്കുന്നു.

“യേശു അൽപ്പമൊഴിവു തോമ്മാ നീ എന്നെക്കണ്ടതുതൊന്നു വിശ്വസിച്ചു. കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അനുഗ്രഹീതരാകുന്നു.” (യോഹ. 20:29) ലോകത്തെ ദൈവപുത്രൻ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത പുണ്യമാണ് വിശ്വാസം. “നീതിമാന്മാർ വിശ്വാസംമൂലം രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കി.” (എബ്ര. 11:33) വിശ്വാസം കൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന പുണ്യമാണ് വിശ്വാസം. സ്നേഹവും സന്തോഷവും വിശുദ്ധിയും ചൊരിഞ്ഞു തന്നുകൊണ്ട് ഇത് മഹത്വപ്രകാശത്തിന് നമ്മെ പങ്കുകാരാക്കുന്നു. വിശ്വാസമുള്ളിടത്തു സമാധാനവും ശാന്തതയും എല്ലാ തിന്മകൾക്കും പ്രതിവിധിയുമുണ്ട്. “നീതിമാൻ വിശ്വാസംവഴി ജീവിക്കുന്നു.” (റോമ. 1:17) ദുശ്യവസ്തുക്കൾ താല്പാലികമാണെന്നും, അദൃശ്യവസ്തുക്കളാണ് നിലനില്ക്കുന്നതെന്നും, വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുന്നു. മഹത്വദർശനത്തിൽ ദൈവത്തെ മുഖാഭിമുഖമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. വിശ്വസിച്ചതു മുഖദാവിൽ കാണുന്നതിനാൽ സന്തോഷിക്കാനേ അവിടെ അവസരമുള്ളൂ. അതിനായി നോക്കിപ്പാക്കുക.

ധ്യാനം 134 ഉയർപ്പിനുശേഷം നാലാം ഞായറാഴ്ച
ഈശോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

“ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നല്ലതാണ്. ഞാൻ പോകാത്തപക്ഷം ആശ്വാസകൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവിടുത്തെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു യജ്ഞം.” (യോഹ. 16:7) ഈശോയുടെ ശ്രുതമരണത്തിന്റെ ഫലമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവാനം. യേശുവിനോടുള്ള അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ബന്ധത്തിൽ മാനുഷികവും സ്വയസ്നേഹത്തിനടുത്തുമായ ഘടകങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിപ്പാൻ അത് അവർക്ക് പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ശാരീരികസാന്നിദ്ധ്യം അവരിൽ നിന്നെടുക്കപ്പെട്ടു പോൾ മാത്രമേ ആ ബന്ധം ശുദ്ധമായിത്തീരൂ. സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിയിലുമിടയിൽ അത്യന്തകരമായ ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന് അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുകയും, അവിടുത്തെ ആത്മാവിനെ ഭൂമിയിലേക്കുയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്നുയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരെയും എന്റെ പക്കലേക്ക് ആകർഷിക്കും.” ക്രമരഹിതമായ ഏതു നിസ്സാരപക്ഷവും പുണ്യജീവിത

ത്തിനു തടസ്സമാകുന്നു. സഭാവിചാരങ്ങൾ നമ്മിലുദിക്കുമ്പോൾ. സഭാ പ്രവൃത്തികൾക്കു നമ്മിൽ പ്രേരണയുണ്ടാകുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ സന്ദർശിക്കുകയാകുന്നു. നന്ദിപ്പൂവും ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു നാം വഴിപ്പെടണം.

പരിശുദ്ധാത്മാവേ, എഴുന്നള്ളിവന്നു വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിറയ്ക്കണമേ. അങ്ങേ സ്നേഹാഗ്നിയെ അവരിൽ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

ധ്യാനം 135 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാംആഴ്ച-തീർത്ഥാടനം
തിബേരിയസു കടൽക്കരയിൽവെച്ചു ഈശോ ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണപ്പെടുന്നു.

“ആ രാത്രിയിൽ അവർക്കു ഒന്നും കിട്ടിയില്ല.” (യോഹ. 21:3) പാപാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നവൻ രാത്രിയിൽ അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവനാകുന്നു. അനുസരണത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയുന്നവനും അങ്ങനെതന്നെ. അനുസരണമാകുന്ന പ്രകാശപഥത്തിൽ അദ്ധ്യാനിക്കാത്തവൻ ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. അവരെ നാം അനുസരിക്കരുത്. ഈശോ ചോദിക്കുന്നു. “ചെങ്ങാതിമാരേ, മീൻ വല്ലതും കിട്ടിയോ?” (യോഹ. 21:5) ഇല്ല എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആവശ്യബോധത്തോടെ അവർ അവിടുത്തോടപേക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവിടുത്തെ ഈ ചോദ്യം. “പടവിന്റെ വലതുവശത്തു വീശുവിൻ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.” (യോഹ. 21:5, 6) അവർ അനുസരിച്ചു. അവിടുത്തു അവരുടെ അനുസരണത്തെ വിജയിപ്പിച്ചു. വലതുവശം കൂപയുടെ വശമാകുന്നു. സ്വഭാവത്തിന്റെ (natureന്റെ) വശമല്ല; കരിശിന്റെ വശമാകുന്നു. ഐക്യസന്തോഷങ്ങളുടെയോ ആത്മീയദാനങ്ങളുടെയോ വശമല്ല. ഈ വലതുവശത്തു നീയും വീശണം. സ്വാർത്ഥത വെടിഞ്ഞു ദൈവമഹത്വം മാത്രം അന്വേഷിക്കുക. സകല നന്മയും അങ്ങിൽ നാം കണ്ടെത്തും.

ധ്യാനം 136 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാം വാർഷികം-ചൊവ്വാഴ്ച
ഈശോ കടൽക്കരയിൽ നിന്നുവെങ്കിലും ശിഷ്യന്മാർ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

“ഉഷ്ണായപ്പോൾ ഈശോ കടൽതീരത്തു വന്നുനിന്നു. എന്നാൽ അതു ഈശോയാണെന്നു ശിഷ്യന്മാർക്കു മനസ്സിലായില്ല.” (യോഹ. 21:4) കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യം തിരിച്ചറിയുന്നതിനു ഒരു പ്രത്യേക പ്രകാശവും കൂപയും ആവശ്യമാണ്. ശിശുവായി പൂൽ.

കൂട്ടിൽ കാണപ്പെട്ടാലും യാഗപത്രവായി ബലിപീഠത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാലും അവിടുത്തെ നാം ബഹുമാനിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും വേണം. ഏതു സ്ഥാനത്തുനിന്നു താഴ്ന്നാലും ക്ലേശങ്ങളുണ്ടായാലും അതിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ നിന്നെന്നവണ്ണം സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കണം. യോഹന്നാന്റെ സ്നേഹകണ്ണുകൾ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. “അതു കർത്താവാണ്.” (യോഹ. 21:7) എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. സ്നേഹാർഹനാകണമെങ്കിൽ വിശുദ്ധിയെ സ്നേഹിക്കണം. “ഏദയ്ക്കുഭവിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും.” (മത്താ. 5:8) വിശുദ്ധിയും സ്നേഹവുമാണ് ആത്മാവിന്റെ ഇരു നയനങ്ങൾ. കാൽവരിയിൽ ഭേദമില്ലാതെ ചേർന്നിരുന്നതിനു പ്രതിഫലമായിട്ടാണ് അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള പ്രത്യേക ആത്മപ്രകാശം യോഹന്നാനുണ്ടായത്. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളുടെ നശപരതയെ ഒറ്റനോട്ടത്തിനു ഗ്രഹിപ്പാനും ഈ പ്രകാശം നിന്നെ പ്രാപ്തനാക്കും.

ധ്യാനം 137 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാം വാറും-ബുധനാഴ്ച വി. പത്രോസു സപതൃതവിനെ സമീപിക്കാനായി കടലിലേക്കു ചാടുന്നു.

“അതു കർത്താവുകുന്നു, എന്ന് കേട്ടയുടനെ, പത്രോസു മേൽ വസ്ത്രമെടുത്തു ധരിച്ചുകൊണ്ടു കടലിലേക്കു ചാടി.” (യോ. 21:7) ദൈവസേവനത്തിനുള്ള അവസരം വരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ പിന്മാറുകയോ ആപത്തിനെ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയോടെ എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും അവൻ അഭിമുഖീകരിക്കും. ഇതരശിഷ്യർ മത്സ്യം നിറഞ്ഞ വലയും വലിച്ചുകൊണ്ടു പടവിൽ കരയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി ശ്രമിക്കുന്ന രണ്ടുതരം ആളുകളെ നാം ഇവിടെ കാണുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടർ തീക്ഷ്ണമതികളും ധൈര്യശാലികളുമാകുന്നു. യേശുവിനോടു ഐക്യപ്പെട്ടവർവേണ്ടി അവർ ക്ലേശസമുദ്രത്തിലേക്കു എടുത്തുചാടുന്നു. മററവർ സൗമ്യരും സമാധാനപ്രിയരുംമാകുന്നു. അവർ ദൈവമനുഷ്യത്തിനു കീഴെടുത്ത് ദിവ്യപരിപാലനയാകുന്ന പടവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ യജമാനൻ സന്നിഹിതനാകുമ്പോൾ അവർ അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കും.

ധ്യാനം 138 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാംവാറും-വ്യാഴാഴ്ച ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു ഇശോ ശിഷ്യരെ ക്ഷണിക്കുന്നു

“അവർ കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ അവിടെ തീക്കനൽ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിന്മേൽ ഒരുമത്സ്യം വച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പം ഇരിക്കുന്നതും

കണ്ടു.” (യോഹ. 21:9) തന്റെ സേവനത്തിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് അവിടുന്ന് ഒരുക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക ഭോജനത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയാണിത്. ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിക്കുക മാത്രമല്ല, താൻതന്നെ അവർക്ക് ഭക്ഷണം വിളമ്പിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “വന്നു ഭക്ഷിപ്പിൻ” എന്നവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെയുണ്ടായി. (യോഹ. 21:12) അതു കർത്താവായവർക്കു എന്നറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് “അവിടുന്ന് ആരാകുന്നു” എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല; അവിടുത്തെ ആരാധിക്കു മാത്രം ചെയ്തു. എത്രയധികമായി അവിടുത്തോടു നാം അടുക്കുന്നുവോ അത്രയധികം ബഹുമാനവും അവിടുത്തോടു നമുക്കുണ്ടാകുന്നു. യേശു അരുളിച്ചെയ്തു; “നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ കുറച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. ശെമ്ഓൻ പത്രോസു് പോയി വല വലിച്ചുകയറ്റി” (യോഹ. 21:10,11) നമ്മുടെ കർത്താവു് തന്റെ സ്നേഹത്തിനു് ഒരു പ്രതിസ്നേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനും, കിട്ടിയ അനുഗ്രഹത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതിനും, എത്രയും സഹിക്കുന്നതിനും സ്നേഹം ഒരുക്കമാണ്. നിന്റെ സ്നേഹം ഈവിധമുള്ളതാണോ?

ധ്യാനം 139 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്ന് ഈശോ പത്രോസിനോടു് മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചോദിക്കുന്നു.

പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശു ശെമ്ഓൻ പത്രോസിനോടു് ചോദിച്ചു. “യോനായുടെ പുത്രനായ ശെമ്ഓനേ, ഇവരെക്കാൾ അധികമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?” “ഉവ്വു്, കർത്താവേ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നെന്ന് അങ്ങേയ്ക്കറിയാമല്ലോ” എന്ന് പത്രോസു് പ്രതിവചിച്ചു. (യോഹ. 21:15) അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേക്കു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ പ്രധാന ആഭരണം സ്നേഹമായിരിക്കണം. സ്നേഹം ക്ഷമയുള്ളതാകുന്നു. ദയാസമ്പന്നമാകുന്നു. അതിനു് അസൂയയില്ല. തിന്മ ചെയ്യുന്നില്ല അഹങ്കരിക്കുന്നുമില്ല. (1 കൊരി. 13:4) “ഇവരിൽ അധികമായി നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ” എന്ന് പത്രോസിനോടു് യേശു മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചോദിക്കുന്നു. മൂന്നുപ്രാവശ്യം “സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, മൂന്നുതവണ അവിടുത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതിനു് അദ്ദേഹം പരിഹാരം ചെയ്യുന്നു. മനസ്സാപതീവ്രതയാൽ ഭൂതകാലദൃഷ്ടതികൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നവർ, നിഷ്കളങ്കതയിൽ ജീവിക്കുന്നവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിക്ക് അർഹരായേക്കാം.

യേശു പത്രോസിനെ തിരുസഭയുടെ തലവനായി നിയമിച്ചെങ്കിലും ധനമോ, മാനമോ, സന്തോഷമോ, ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനു് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നില്ല. രക്തസാക്ഷിമരണം മാത്രം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. “വൃദ്ധനാകുമ്പോൾ നീ കൈനീട്ടുകയും മറെറാരുത്തർ നിന്റെ അരമുറുക്കി നിനക്കു് ഇഷ്ടമില്ലാത്തീടത്തേക്കു് നിന്നെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും.” (യോഹ. 21:18)

ധ്യാനം 140 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
ഈശോ പത്രോസിന്റെ ജിജ്ഞാസയെ ശാസിക്കുന്നു

ഞാൻ വരുന്നതുവരെ ഇവൻ കാത്തിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഇഷ്ടമെങ്കിൽ നിനക്ക് അതിലേതു്? നീ എന്ന അനുഗമിക്കുക." (യോഹ. 21:22) അയല്പാർക്കന്റെ കാര്യത്തിൽ ജിജ്ഞാസ ആകാതെ നിന്റെ കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രതയായിരിക്കുക എന്ന് കർത്താവ് ഇവിടെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ദൈവത്തിലും നിന്റെ ആത്മകാര്യത്തിലും മാത്രം വ്യാപൃതനായിരുന്നാൽ നിനക്ക് മനസ്സമാധാനവും ദിവ്യഐക്യവുമുണ്ടാകും. ഞാൻ വരുന്നതുവരെ ഇവൻ നോക്കിപ്പാർക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ നിനക്കേതു്? എന്റെ ദിവ്യപരിപാലനയുടെ രഹസ്യത്തിലേക്കു കടക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കണ്ട. നിന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും കാര്യങ്ങളെല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക. "നീ എന്നെ അനുഗമിക്കുക". എത്ര നീതിയുക്തമെന്നു തോന്നിയാലും നിന്റെ ആകലതകളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും മിതപ്പെടുത്തണം. മറ്റുള്ളവരുടെ സൽപ്രവൃത്തികളിൽ നീ സന്തോഷിക്കുകയും അവരുടെ ബലഹീനതകളെ മനസ്സാ നീതീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ അവരുടെ ക്രമക്കേടുകളിൽ നിന്റെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമാകേണ്ടതില്ല.

ധ്യാനം 141 ഉയർപ്പിനുശേഷം അഞ്ചാം വാദം-ഞായറാഴ്ച
പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി

"മടുപ്പുകൂടാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നുള്ളതിനു് ഒരുപക്ഷേ അവിടുനൽതൽചെയ്തു. (ലൂ. 18:1) ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് മൂന്നുതരം പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരിക്കണം. 1) മാനസികപ്രാർത്ഥനയും വാചാപ്രാർത്ഥനയും. 2) എല്ലാ സൽപ്രവൃത്തികളും ദൈവത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിനായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഭോഗവും ദൈവീകനുകമ്പയോടുള്ള അഭ്യർത്ഥനയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. 3) നിരന്തരമായ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യബോധപരിശീലനം.

പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട അവസരങ്ങൾ: രാവിലെയും വൈകിട്ടും എന്തെങ്കിലും ആപത്തോ, പീഡയോ, പരീക്ഷയോ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും, ജോലി എന്തെങ്കിലും തുടങ്ങുമ്പോഴും അവസാനിക്കുമ്പോഴും. ദൈവത്തെകൂടാതെ നമുക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. പ്രാർത്ഥനയിൽ അലസത കാണിച്ചതിനാൽ പല ബുദ്ധിമാന്മാരും വിശുദ്ധരും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ബന്ധിക്കുന്ന ശൃംഖലയായി ദൈവം പ്രാർത്ഥനയെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയെ ദൈവത്തോടു നാം യോജിച്ചിരിക്കാത്തപക്ഷം പരിശുദ്ധാത്മനൽവരം നമുക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. ചോദിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമാണു് അവിടുനു് ഈ നൽവരം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തിൽ മി

ശിഹായോടുള്ള മറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ കർത്താവു് അപ്പോസ്തലന്മാരിൽനിന്നു് വേർപെട്ടപ്പോൾ അവർ ലോകത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞു് പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരുമപ്പെട്ടിരിക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനുവേണ്ടി നോക്കിപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാലാണവർ പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരത്തിനഹരായതു്.

ധ്യാനം 142 ഉയർപ്പിനുശേഷം ആറാം വാദം-തീർക്കുവാൻ നമ്മുടെ കർത്താവു് ഗലീലയിൽവെച്ചു് അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ശിഷ്യന്മാർ പതിനൊന്നുപേരും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സ്ഥലമായിലെത്തി. അവിടുന്ന് വരോടുകൂടിയെ. “സപ്തത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” (മത്താ: 28:16-18) അവിടുത്തെക്കു് സപതസിലുമായ ഈ അധികാരം അവിടുത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും മരണത്തിന്റെയും ഫലമായി, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു് അവിടുന്നു് സമ്പാദിച്ചതന്നു. കുരിശുവഴിയായിട്ടല്ലാതെ തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിപ്പാൻ അവിടുത്തെക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിന്റെ ശക്തിയും ആശ്വാസവും കുരിശിൽ വയ്ക്കണമെന്നു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ തീരുമെന്നു മുഴുവൻ വിലയായി കൊടുത്തു് ഈ വിജയം കരസ്ഥമാക്കണമെന്നു് അവിടുന്നു തീരുമാനിക്കയാണുണ്ടായതു്. യേശുവിന്റെ ശക്തി പാപികളു ഭയങ്കരമാകുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രതാപത്തോട് എതിർത്തുനില്പാനോ, അങ്ങിൽനിന്നു് ഓടി ഒളിക്കാനോ അവനു് കഴിയുകയില്ല. നാം പാപികളാകുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ ഭയപ്പെടുവാനും അവിടുത്തെപ്പോലെ വലിയവനായി ആരുമില്ല എന്നു പറയുവാനും ന്യായമായിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ആരാകുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ ന്യായവിധിയെപ്പറ്റി ഭയവിഹ്വലരാകാതിരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ അവന്റെ പാപത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? ശത്രുക്കളോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാനല്ല; പിന്നയോ നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളേയും പഠിപ്പിക്കാൻ (മത്താ: 28:19) എന്നാണു് അവിടുന്നു കല്പിക്കുന്നതു്. താൻ സമ്പാദിച്ച രക്ഷ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു പകർന്നുകൊടുപ്പിൻ എന്നു് അവിടുന്നു് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

ഓ, കർത്താവേ! എന്റെ ദുർബ്ബലസ്വഭാവം കുരിശിൽനിന്നു ചുമാറുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. ക്ഷമയും ധൈര്യവും കൊണ്ടു് എന്നെ പ്രചോദിപ്പിക്കണമെ.

ധ്യാനം 143 ഉയർപ്പിനശേഷം ആറാംവാരം-ചൊവ്വാഴ്ച
തന്റെ സുവിശേഷം എല്ലാ ജാതികളോടും പ്രസംഗി
പ്പാൻ ഈശോ അപ്പസ്തോലന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്നു.

അനന്തരം ഈശോ അതൾ ചെയ്തു. “നിങ്ങൾ പോയി ലോകമെ
ങ്ങും സർവ്വസൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ. വിശ്വസിച്ച
ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെടും. വിശ്വസിക്കാത്ത
വൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും.” (മക്കോ. 16:16) ആരാദ്ധ്യമാന തിരുനാമം
ലോകമെങ്ങും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാ മുഴു
കാലവും മടക്കിക്കയും സകല നാവുകളുംകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയുന്നതും
ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ദിവ്യാഹ്വാനം എത്ര ശ്രേഷ്ഠം.

യേശുവിന്റെ സാന്ത്വ്യമാകുന്ന തിരുസഭയിലേക്കു പ്രവേശി
ക്കാനുള്ള വാതിലാണ് മാമോദീസാ. വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ
പ. ത്രീത്വത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു കാണിപ്പാൻ പി
താവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ മാ
മോദീസാ മുക്കണമെന്നു ഈശോ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. വി. ത്രീത്വ
ത്തിന്റെ നാമത്തിൽ കുരിശുവരച്ചുകൊണ്ട് ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ
ഓരോ വേലയും ആരംഭിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതം
നിരന്തരം പ. ത്രീത്വത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനും, അംഗീകാരത്തിനും
സ്നേഹത്തിനും ചേർന്നതായിരിക്കണം.

ആത്മരക്ഷയ്ക്കു മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ ദൈ
വപ്രമാണങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും വേണം. “ഒരുവൻ തന്നിക്ക് വിശ്വാ
സമുണ്ടെന്നു ഉദ്ഘോഷിക്കുകയും എന്നാൽ തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാ
തിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവനെന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു?” (യാക്കോ.
2:14)

ധ്യാനം 144 ഉയർപ്പിനശേഷം ആറാംവാരം-ബുധനാഴ്ച
ലോകാവസാനംവരെ ശിഷ്യരോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഈശോ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

“ലോകാവസാനംവരെ എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂ
ടെയുണ്ടായിരിക്കും.” (മത്താ. 28:20) യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം
അവിടുത്തെ ദാസന്മാർക്ക് സൗഭാഗ്യവും ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതാ
ണ്. നിന്റെ ബലഹീനത നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഇത്ര പ്രയോജനകരമായിരിക്കെ അവിടു
ത്തോടു ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതു് എത്ര ആവശ്യം?

കീഴ്ചയും മരലേനയെപ്പോലെ അവിടുത്തെ അസാനീഭ്യത്തെ
പ്പറ്റി വിലപിക്കയും വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ പാപത്തെപറ്റിയ
മാതൃ പശ്ചാത്താപമുള്ളവനായിരിക്കയും, യേശുവിന്റെ ഉയർപ്പിനെ
പ്പറ്റി ശിഷ്യരോടറിയിച്ച ഭക്തസ്ത്രീകളെപ്പോലെ പരസ്നേഹം പാലി
ക്കയും സകല പ്രവൃത്തികളും ദൈവമഹത്വത്തിനായി നിർവ്വഹിക്കയും
ചെയ്യാൽ യേശു എപ്പോഴും നിന്റെ കൂടെയുണ്ടെന്ന് ഉറക്കാരവുന്നതാണ്.

യേശു എപ്പോഴും നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അ
വിടുത്തോടുകൂടെ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള നമ്മുടെ നിശ്ചയം പലപ്പോ
ഴും നാം മറന്നുപോകുന്നു. ഉയർപ്പിനുശേഷം യേശു തന്റെ സ്നേഹിത
ന്മാരോടു് സപ്തരാജ്യത്തെപ്പറ്റി മാത്രം സംസാരിച്ചു. “ഇനി ഞാന
ല്ല മിശിഹായത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നത്” (ഗലാ. 2:20) എന്നു പ
റയാൻ നിനക്കും ഇടയാക്കട്ടെ.

രണ്ടാംഭാഗം

ധ്യാനം 145 സ്വർഗ്ഗാരോഹണ വ്യാഴാഴ്ച

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിജയശ്രീലാളിതമായ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

“അവർ നോക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവിടുന്ന് മേല്പോട്ടുയരുകയും, ഒരു മേഘം വന്ന് അവിടുത്തെ അവതടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.” (നട. 1:9) നിത്യകാലം മുതൽ അവിടുത്തേക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതും പീഡാനുഭവവും മരണവുംമൂലം അവിടുന്ന് വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയതുമായ കിരീടം നമ്മുടെ പേരിൽ സ്വീകരിക്കുവാനായി അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്നു. ദുഃഖത്തോടുകൂടെയാണ് അവിടുന്ന് നമ്മെ വിട്ടുപിരിയുന്നതെന്നു തോന്നുമാറ് സാവധാനത്തിലാണവിടുന്ന് മേല്പോട്ടുയരുന്നത്. തൃക്കൈ നീട്ടി അവിടുന്ന് ശിഷ്യർക്ക് അനുഗ്രഹം നല്കുന്നു. “നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാനായി ഞാൻ പോകുന്നു.” (യോഹ. 14:2) ഏറ്റവും ബലഹീനനായ ഒരു സൃഷ്ടിയെപ്പോലും അവിടുന്ന് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അഹരാകവാൻവേണ്ടി അവിടുത്തെ പിന്നടികളിൽ നാമും നടക്കണം.

ധ്യാനം 146 സ്വർഗ്ഗാരോഹണവാരത്തിലെ വെള്ളിയാഴ്ച

സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഈശോയെ അനുഗമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭൗമികവസ്തുക്കളിൽനിന്ന് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നാം സ്വതന്ത്രമാക്കണം.

സ്വർഗ്ഗീയ സിംഹാസനത്തിലേയ്ക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യുന്ന യേശു അങ്ങേ സർവ്വശക്തമായ സ്നേഹത്താൽ നമ്മെയും അവിടുത്തോടുകൂടെ സംവഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിച്ചു സ്വഭാവത്തെ ജയിക്കുന്നതിന് തന്റെ കൃപ നല്ലിക്കൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് ഇതു സാധിക്കുന്നത്. നീ യേശുവിനെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ പിന്നീടൊരിക്കലും വ്യക്തസന്തോഷങ്ങൾക്ക് വഴിപ്പെടുകയില്ല.

ലോകത്തിൽ നമുക്ക് ആശാവഹമായി യാതൊന്നും ഇല്ലെന്നും നന്മയുടെ സർവ്വനന്മയും സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് സംഭവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും നമ്മെ ഓർപ്പിക്കാനായി ലോകമാസകലം തന്റെ കരിയ്ക്ക് അവിടുന്ന് നാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷംപോലും സുരക്ഷിതബോധത്തിൽ ജീ

വിപ്പാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. “എന്നാൽ ഹൃദയം തകന്നവർക്ക് കർത്താവു സമീപസ്ഥനാണ്, മനം നറുങ്ങിയവർക്ക് അവിടുനാണ് രക്ഷകൻ.” (സങ്കീ. 33:19)

മനസ്സാപത്തിനും പശ്ചാത്താപത്തിനും മാത്രം കാരണമാകുന്ന ഈ ലോകസന്തോഷങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യഥാർത്ഥ നന്മയായ ദൈവത്തെ പരിത്യജിക്കുന്നവന്റെ അന്ധത എത്ര പരിതാപകരം. നിന്റെ നിക്ഷേപമായ ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരോറിയിരിക്കുകൊണ്ട് നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും പ്രത്യംഗങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രം സ്വർഗ്ഗമായിരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 147 സ്വർഗ്ഗാരോഹണവാരത്തിലെ ശനിയാഴ്ച
ഈശോ ഒലിവുമലയിൽ തൂപ്പാദങ്ങളുടെ പാടു പതിപ്പിക്കുന്നു.

“അവിടുന്ന് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽതന്നെ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്തു.” (ലൂ. 24:51) തൂപ്പാദങ്ങളുടെ പാടു ഒലിവുമലയിൽ പതിപ്പിച്ചിട്ടാണ് അവിടുന്ന് ഭൂമിയിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു പോയതു്. അവിടുന്ന് സ്വന്തം രക്തംകൊണ്ടു വരച്ചുകാട്ടിയിട്ടുള്ള പന്ഥാവിനെ അനുഗമിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ എത്ര വലിയ കടമയാണ്? പ്രാർത്ഥനയാലും പീഡാനുഭവത്താലുമാണ് അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നതെന്നതു്. അതേ പന്ഥാവിൽക്കൂടെ നാമും അവിടുത്തെ അനുധാവനം ചെയ്യണം. പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം ദൈവം തന്റെ കരുണയെ നിന്നിൽനിന്നു് എടുത്തുകളകയില്ല.

“അല്ലയോ ഗലീലിയരേ, നിങ്ങളെന്തിനു്, ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെയിടയിൽനിന്നു് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് ആരോഹണംചെയ്തു ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ അവിടുന്ന് വീണ്ടും വരും.” (നടപടി. 1:11) അപ്പോൾ തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ സന്തോഷിക്കും. ശത്രുക്കൾ തന്റെ മുഖാന്തരം കോപത്താൽ ചൂളിപ്പോകും. അവിടുത്തെ കർന്നമായ നീതിയെ നീ എങ്ങനെ അഭിമുഖീകരിക്കും? അവിടുന്ന് നിന്റെ സംരക്ഷകനല്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായും വിധിയാളനായിരിക്കും.

ധ്യാനം 148 സ്വർഗ്ഗാരോഹണാനന്തര ഞായറാഴ്ച
ഈശോ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു

“കർത്താവായ യേശു ഇവ അരുളിച്ചെയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. അവിടുന്ന് ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഉപവി

ഷ്ടനായിരിക്കുന്നു.” (മക്കോ. 16:19) “ഇരിക്കുന്നു” എന്നത് അവിടുത്തെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നതിനെയും അവിടുത്തെ നിത്യരാജ്യം സുസ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ നീ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രിസ്തു ഇരിക്കുന്ന ഇടമായ ഉന്നതത്തിലുള്ളതു ചിന്തിക്കുക.

“ഞാൻ പിതാവിൽനിന്നും അയക്കുന്നവനും പിതാവിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവുമായ ആശ്വാസകൻ ഞാൻ ആരാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും” (യോഹ. 15:26) പരിശുദ്ധാത്മസ്വരൂപം സശ്രദ്ധം ശ്രവിക്കുക. നിന്റെ ആത്മാവിലെ അന്ധകാരത്തെ തന്റെ പ്രഭാപൂർത്താൽ ആത്മാവു പ്രകാശിപ്പിക്കും. “ആദിമുതൽ എന്നോടു കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന നിങ്ങളും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും.” (യോഹ. 15:27) യേശുവിനെ ആദ്യം അനുഗമിച്ചവർ അറിവോ, പ്രതാപമോ ഇല്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. വിജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ലോകദൃഷ്ടിയിൽ ഭോഷന്മാരെയത്രേ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ ആരും അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കാനാണ് അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. (1 Cor. 1:26-29) എളിയുള്ളവർക്ക് ദൈവം തന്റെ ദാനങ്ങൾ നൽകുന്നു.

ധ്യാനം 149 സ്വർഗ്ഗാരോഹണവാരത്തിലെ തിങ്കളാഴ്ച ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മുടെ മധ്യസ്ഥൻ

“മനുഷ്യനിമിത്തമോ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കേവലസാദൃശ്യമോ ആയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കല്ല, ദൈവസന്നിധിയിൽ നമുക്കുവേണ്ടി ഫാജരാക്കേണ്ടതിന് നേരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കത്രേ മിശിഹാ പ്രവേശിച്ചത്. (എബ്രോ. 9:24) നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ള മുറിവുകളെ നിത്യപിതാവിനെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് കരുണയ്ക്കായി അവിടുന്ന് യാചിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കൃപയിൽ വിശ്വാസവും ശരണവും അർപ്പിക്കയും സഹകരിക്കുകയും വേണം.

നമ്മുടെ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും സൽപ്രവൃത്തികളും അവിടുത്തെ പുണ്യയോഗ്യതകളോടു സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, യേശു നിത്യപിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവെക്കുന്നു. യേശു നിനക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ഉറക്കിളിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, എത്ര തീക്ഷ്ണതയോടെ നീ നിന്നെത്തന്നെ നിത്യപിതാവിന് കാഴ്ചവെപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അദ്ധ്വാനവും ഉറക്കിളിപ്പും പ്രാർത്ഥനയുമെല്ലാം സാധ്യമായ എല്ലാ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ നിറുപ്പിക്കണം. സൗരഭ്യധൂപംപോലെ അവ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറട്ടെ. “എന്റെ പിതാവു” എന്നിങ്ങനെ രാജ്യം നൽകിയതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തു എന്റെ മേശ്ശിയായിരുന്നെങ്കിലും പാനം ചെയ്തതും സിംഹാസനങ്ങളിലിരുന്നെങ്കിലും പത്രം ഇസ്രായേൽ ഗോത്രം

മെയ്യും വിധിക്കയും ചെയ്യും.” (ലൂ. 22:29, 30) ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തനിക്കുള്ള സകല അധികാരത്തെയും നമ്മെ മുഴുവനായും നമുക്ക് ഒരു കീരീടം ഒരുക്കുവാനായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. “നീ വിചാരിക്കാത്ത സമയത്തു മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നീയും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക.” (ലൂ. 12:40)

**ധ്യാനം 150 സ്വർഗ്ഗാരോഹണവാരത്തിരല-ചൊവ്വാഴ്ച
ലോകാവസാനത്തിലുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവ്**

അല്ലയോ ഗലീലിയരേ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്ത യേശു വീണ്ടും വരും. “(നടപടി. 1:11) അവിടുന്ന് ഇനിയും വരുന്നത് നിത്യമഹത്വത്തിന്റെ പ്രഭാപുരത്തിൽ ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം വിധിപ്പാനായിരിക്കും. “എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ.....നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊൾവിൻ” (മത്താ. 25:34) എന്നുള്ള സ്നേഹാർദ്രമായ വചനം കേൾക്കുമ്പോൾ എത്ര വലിയ ആശ്വാസമായിരിക്കും വാഴ്ചപ്പെട്ടവർക്കു അനുഭവമാകുക. നീതിമാന്മാരുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ സൽപ്രവൃത്തികളുപോലും, പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല. രഹസ്യത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ഓരോ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹവും യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സഹിച്ച ഓരോ ഉപദ്രവവും, ദൈവപുത്രനാൽപ്രതി സമ്മാനിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ഈശോയുടെ ശരീരം മഹത്വത്തോടെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതുപോലെ, പുണ്യവാന്മാരുടെ ശരീരവും കബറിൽനിന്നു മഹത്വത്തോടെ എഴുന്നേറുവരും. ഈശോയുടെ മഹത്വപീഠിത ശരീരത്തിന്റെ കാഴ്ച അവരുടെ ഭാഗ്യത്തെ പൂർത്തിയാക്കും.

കത്താവേ! അങ്ങു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതു ത്യാഗവും സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ സഹിച്ചുകൊള്ളാം. അവിടുത്തെപ്രതി പരിത്യജിക്കുന്ന എന്തിനും പതിന്മടങ്ങു പ്രതിഫലമായിരിക്കുമല്ലോ എനിക്കു ലഭിക്കുക.

**ധ്യാനം 151 സ്വർഗ്ഗാരോഹണവാരത്തിലെ ബുധനാഴ്ച
യേശുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ
ശപിക്കപ്പെട്ടവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഞെടുക്കം.**

“അല്ലയോ ഗലീലിയരേ.....സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്ത യേശു.....വീണ്ടും വരും.” (നട. 1:11) അവസാന വിധിതീർപ്പ് കേൾപ്പാൻ പാതാളക്കഴിയിൽനിന്നു വിളിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ശപിക്കപ്പെട്ടവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഭയം എത്രമാത്രമായിരിക്കും? ആത്മാവും വിശു

പമായ ശരീരവുമായുള്ള പുനരൈക്യമായിരിക്കും അവരെ ഏറ്റവും വേദനപ്പെടുത്തുന്ന പീഡനം.....ലോകരക്ഷിതാവേ; അങ്ങയുടെ ന്യായവിധിയേക്കുറിച്ചുള്ള ഭയംകൊണ്ടു് എന്റെ മാംസത്തെ കത്തിത്തുളയ്ക്കണമെ. തന്റെ ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും, അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ നിത്യതയിൽ അതിനെ രക്ഷിക്കുമെന്നുമുള്ള സത്യം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ രൂഢമൂലമാക്കണമെ. ദൈവപുത്രന്റെ ന്യായാസനത്തിൻമുമ്പാകെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭയവും ലജ്ജയും മനക്കലക്കവും കൊണ്ടു് ദൃഷ്ടന്മാർ മുടപ്പെട്ടുപോകും. “ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ വീഴ്ന്നതു് എത്രയോ ഭയങ്കരമാകുന്നു.” (എബ്രായ. 10:31) ദുരുപയോഗിക്കപ്പെട്ട അവിടുത്തെ നന്മയുടെയും കരുണയുടെയും മുമ്പിൽ പാപിക്കു് എങ്ങനെ നില്പാൻ കഴിയും?.....പരമന്യായാധിപൻ തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടു്...‘വരുവിൻ’ എന്നും ശപിക്കപ്പെട്ടവരോടു് ‘പോകുവിൻ’ എന്നും പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ദൃഷ്ടന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന അസൂയ, ലജ്ജ, മനക്കലക്കം ഇവ എത്ര ദുസ്സഹമായിരിക്കും? ദൈവം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ മനസ്സിൽനിന്നു മാച്ചുകളവാൻ അവർക്കു സാധിക്കയില്ല. അനായാസേന പ്രാപിക്കാമായിരുന്ന എത്രയോ നന്മയെയാണു് കേവലം ശൂന്യതയ്ക്കുവേണ്ടി നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെത്തന്നെത്തന്നെ കണ്ണുനീരോടെ പരിതപിക്കുക.

ധ്യാനം 152 സർഗ്ഗാരോഹണവാദത്തിലെ വ്യാഴാഴ്ച അദ്ധ്യായം മിക സർഗ്ഗാരോഹണം

“അല്ലയോ ഗലീലയരേ...യേശു വീണ്ടും വരും.” (നടപടി. 1:11) യേശുവിന്റെ ഉയർത്തപ്പെട്ടനേലു കഴിഞ്ഞു് സർഗ്ഗാരോഹണമുണ്ടായതുപോലെ നാമും ആത്മീയമായി ഉയർന്നു് ഈശോയുടെ പിന്നാലെ ആരോഹണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. യേശു ആരോഹണം ചെയ്ത സർഗ്ഗത്തിലേക്കു നമ്മുടെ ഹൃദയ വികാരങ്ങളെ നാം ഉയർത്തണം. യേശു സർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്തതു കരിയുവഴിയാണ്. നാമും നമ്മുടെ സർവ്വവികാശങ്ങളെയും സർവ്വസ്വത്തെയും കൂടി കഴിഞ്ഞു കൊണ്ടു് യേശുവിനോടു് ഐക്യപ്പെടണം.

“കത്താവു തന്റെ ബലമായിട്ടുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാനാണു്..... അവർ മേല്ക്കുമേൽ ബലം പ്രാപിക്കും. സിയോനിൽ ദേവന്മാരുടെ ദേവനെ അവർ കാണും.” (സങ്കീ. 83:7-8) അരൂപിയിൽ യേശുവിനോടു കൂടെ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾ നാം സർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണം. നമ്മുടെ ഹൃദയം ഭൗമികമായ സകലത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണം.

ഭൂമിയിലേക്കു് ഇറങ്ങിവരുന്ന മാലാഖമാരെ കണ്ടുപറിക്കുക... സർഗ്ഗീയനാഥന്റെ തിരുവിഷ്ണു നിവർത്തിക്കുന്നതാണു് അവരുടെ സന്തോഷം. ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തന

ങ്ങളിലും അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണു മാത്രമായിരിക്കണം നമ്മുടെയും ലക്ഷ്യം. “കത്താവിന്റെ സകല പ്രവർത്തികളുമേ, അവനെ വാഴ്ത്തുവിൻ.”

**ധ്യാനം 153 സർഗ്ഗാരോഹണവാരത്തിലെ വെള്ളിയാഴ്ച
അപ്പസ്തോലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
സ്വീകരിപ്പാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.**

“എന്റെ പിതാവു വാഴാനും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനെ ഞാൻ നീങ്ങളുടെമേൽ അയക്കും. ഉന്നതത്തിൽനിന്നു ശക്തി ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഈ നഗരത്തിൽതന്നെ വസിക്കുവിൻ.” (ലൂ. 24:49) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ള അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഒരുക്കത്തെ നാം കണ്ടുപഠിക്കണം. ലോകത്തിലെ സർവ്വനികേഷപങ്ങളെക്കാൾ വിലയേറിയ ഏഴ് ദാനങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു അവർക്കു നല്കി. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം നീയും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വികസിപ്പിക്കണം. ദൈവസ്നേഹമില്ലാത്ത ഇടുങ്ങിയ ഹൃദയത്തിൽ ആത്മാവു വസിക്കയില്ല. ദിവ്യഗുരുവിന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കു അനുഭവപ്പെട്ട ഏകാന്തതയും ശൂന്യതയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവരിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നീയും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ അവിടുത്തെക്കായി ഒഴിഞ്ഞിടണം. ആത്മാവിൽനിന്നു ക്രമരഹിതമായ എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളെയും മോഹങ്ങളെയും ദൂരീകരിക്കണം. നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ ദുശ്ശ്യാസാന്നിധ്യത്തോടു പററിച്ചേർന്നിരുന്നിടത്തോളം അപ്പോസ്തലന്മാർക്കുപോലും പരിശുദ്ധാത്മാദാനം ലഭിച്ചില്ല എന്നോർക്കുക.

“പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ അവർ ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടിയിരുന്നു.” (നടപടി 2:1) അവർക്കു ഏകഹൃദയവും ഏകആത്മാവുമായിരുന്നു; അവർ അധികാരികൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു; ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഈ പുണ്യങ്ങളിൽ നീയും അവരെ അനുകരിക്കണം.

**ധ്യാനം 154 പെന്തിക്കസ്തി തിരുനാളിന്റെ തലേദിവസം
പരിശുദ്ധാത്മാവു വ്യാപാരം**

പരിശുദ്ധാത്മാദാനം യേശുവിന്റെ യോഗ്യതകളുടെ ഫലമാകുന്നു. ഈ വിലയേറിയ ദാനം നല്ലപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു ദൈവത്തോടു മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിരപ്പാകേണ്ടിയിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കരിശു മരണത്താൽ നാം ദൈവത്തോടു നിരപ്പാക്കപ്പെട്ടു.

പരിശുദ്ധാത്മാദാനം യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമാകുന്നു. “ഞാൻ പിതാവിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കയും അവൻ മറ്റൊരു ആശ്വാസപ്രദനെ നിങ്ങൾക്കു് അയച്ചുതരികയും ചെയ്യും.” (യോഹ. 14: 16) ഇതിനുവേണ്ടി ഇഹലോകജീവിതകാലത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണശേഷവും അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. നാമും ഇതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് യേശു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. “ദൈവത്തിന്റെ ദാനത്തെയും, കൂടിപ്പാൻ തരിക എന്നു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതാ രാണെന്നും നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നീ അയാളോടു കൂടിപ്പാൻ ചോദിക്കയും അയാൾ നിനക്കു ജീവജലം തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.” (യോഹ. 4:10)

പരിശുദ്ധാത്മാദാനം യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. “അങ്ങു് ഉന്നതങ്ങളിലേക്കു് ആരോഹണം ചെയ്തു; ബന്ധിതരെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.” (സങ്കീ. 67:19) പരിശുദ്ധാത്മാവു നല്ലപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു് യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. നാമും ലോകത്തിൽനിന്നും ലോകമയമായ സകലത്തിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ വിമുക്തമാക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമേ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ അർഹരാകൂ.

പെന്തിക്കൊസ്തികാലം

ധ്യാനം 155 പെന്തിക്കൊസ്തി ഞായറാഴ്ച

പരിശുദ്ധാത്മാവു് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെമേൽ ഇറങ്ങി.

“അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതരായി.” (നടപടി. 2:4) പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇറങ്ങിവന്നു് ദൈവപുത്രന്റെ സ്ഥാനം ഏടുക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുകയാണു് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ജോലി. നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം സ്വീകരിപ്പിൻ എന്നല്ല; പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതന്നെ പ്രാപിപ്പാൻ എന്നാണു് യേശു അരുൾചെയ്തതു്.

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെയും കണ്ണനീരിന്റെയും ഫലമാണു് പരിശുദ്ധാത്മാവു്. അതിരറ്റ യോഗ്യത അതിരറ്റ പ്രതിഫലം അർഹിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവരോഹണം ചെയ്യുന്നതു് യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹിമപ്രതാപവും വിജയത്തിന്റെ പ്രഭാപുരവും വെളിപ്പെടുത്താനാണു്. ദൈവപുത്രൻ വിജയശ്രീലാളിതനായി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തളടനെ നിത്യകാലം മുതൽ പിതാവിൽനിന്നും തന്നിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന അപരിമിത നന്മയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതന്നെ ലോകത്തിനു നല്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇറങ്ങിവരുന്നതു് നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനത്തോടെ ദൈവസ്നേഹം നമ്മിൽ ചിന്തപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ട് “ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ട്” നമുക്കു സ്നേഹിക്കാമെന്നു യഥാർത്ഥമായി പറയാം. ദൈവഹൃദയത്തിനു കൊടുക്കുന്നതിനും മനുഷ്യഹൃദയത്തിനു സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അപാരമായ ഒരു ചാതുര്യം ഉണ്ട്. അതിരില്ലാത്ത നന്മകൊണ്ടുമാത്രമേ ഇവർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടുള്ളൂ. നിത്യപിതാവു തന്റെ സ്വഭാവവും ദൈവികനന്മകളും പുത്രൻ നല്ലനതുപോലെ പുത്രനും തന്റെ ദൈവിക അരൂപിയെ മനുഷ്യനു നല്ലിക്കൊണ്ട് അവനെ തന്റെ പൂർണ്ണതകൾക്ക് പങ്കുകാരനാക്കുന്നു.

ധ്യാനം 156 പെന്തക്കൊസ്തിയാഴ്ചയിലെ തിങ്കളാഴ്ച

പരിശുദ്ധാത്മാവുമൊന്നിച്ച്, പുത്രൻ തമ്പുരാനിൽ നമുക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ദൈവികദാനത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്താം

നമ്മുടെ ആത്മാവും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായുള്ള ഐക്യത്തെ യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വവും ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തോടുസാമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. മനുഷ്യത്വവും ദൈവത്വവുമായുള്ള ഐക്യംമൂലം നാം ദൈവത്തിന്റെ ദത്തുപുത്രരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രരെങ്കിൽ അതിനടുത്ത മനോഭാവവും നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവികമായതിനെ മാത്രം നാം മതിക്കണം. ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവുമായുള്ള ഐക്യം യേശുവിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വർഗ്ഗീയ സമ്പത്തിന്റെയെല്ലാം ഉടമയാക്കിയതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവുമായുള്ള ഐക്യം നിന്റെ ആത്മാവിനെയും സകല ആത്മീയദാനങ്ങളാലും സമ്പന്നമാക്കിയിരിക്കുന്നു. “നിങ്ങൾ തന്റെ പുത്രരാകയാൽ ആബാ, പിതാവേ! എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചു.” (ഗലാ. 4:6) “വേണ്ടതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ; ആത്മാവുതന്നെ അവാച്യമായ വേദനയോടെ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു” (ഗലാ. 8:26)

ദൈവവചനത്തോടുള്ള ഐക്യത യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ അത്യന്തമഹാപുരോഹിതനും രാജാവുമെന്ന പദവികളിൽ സകലസൃഷ്ടികളുടെയും മേലുള്ള പരമമായ ആധിപത്യത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു. യേശുവിന്റെ അരൂപിയ്ക്കു ചേർന്നുവന്ന ജീവിക്കുന്ന ശ്രീസ്തയാനികളെപ്പോലെ. വേദം വിളിക്കുന്നത് വിശുദ്ധജനം, രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗം എന്നൊക്കെയാണ്. പെന്തക്കൊസ്തിയിൽ പ. റൂഫാ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ മേൽ ഇറങ്ങി ആവശിച്ചു അവരെ ഭൂസ്വർഗ്ഗങ്ങളിലെ രാജകുമാരന്മാരായി അഭിഷേചിച്ചു. ഇതുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ മേലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനഫലവും. ഈ ഉന്നതപദവിയിൽനിന്നും നാം അധഃപതിക്കാതിരിക്കട്ടെ!

ധ്യാനം 157 പെന്തിക്കോസ്തിവാദത്തിലെ ചൊവ്വാഴ്ച പരിശുദ്ധാത്മപ്രവർത്തനം, ദൈവത്തിനു നമ്മുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹം എത്ര വലിയതെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. തന്റെ മക്കൾ എന്നതൊഴിച്ചു മറ്റു യാതൊന്നും പരിഗണിക്കാതെ ഏറ്റവും നിസാരനായ അടിമയെയും ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായ രാജാവിനെയും അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുകയും അബ്രാ, പിതാവേ എന്ന് വിളിക്കുവാൻ എല്ലാവരെയും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “കർത്താവേ, മനുഷ്യരെപ്പറ്റി നീ ചിന്തിക്കുവാൻ അവനാരാകുന്നു? (സങ്കീ. 8:25) അവന്റെ ശരീരം വെറും ചെലിമണ്ണു്, ബുദ്ധി അന്ധകാരം, ഹൃദയം സ്വാതന്ത്ര്യ അവൻ മുഴുവൻ കൃതഘ്നത എന്നിട്ടും അവിടുന്ന് അവനെ ഓർക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ രക്ഷപെടണമെന്നു് പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ രക്ഷപെടാനുള്ള കൃപയും അതിനുള്ള സഹായവും പിതാവു നല്കുന്നു. പുത്രൻ, ‘എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം, പാപം നിന്റേതും പരിഹാരം എന്റേതും’ എന്ന് പറഞ്ഞു എല്ലാവരേയും ക്ഷണിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു് എല്ലാവരെയും ശുദ്ധീകരിപ്പാനായി വരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം നിത്യമാകുന്നു. സ്വപന്താല്പര്യം മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ വ്യതിയാനമുണ്ടാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമാകട്ടെ, വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വിധേയനാകാതെ നിരന്തരം കർമ്മനിരതനായി നിലകൊള്ളുന്നു. അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ ബന്ധമായ ശുദ്ധീകര വരപ്രസാദം നമ്മുടെ കുററത്താൽ മാത്രമേ നഷ്ടപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഇതിൽനിന്നു് നിന്റെ സ്നേഹം ഏതു വിധമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു് പഠിക്കുക. അതു് ഇഹത്തിൽ ആരംഭിച്ചു് നിത്യതയിൽ തുടരട്ടെ!

ധ്യാനം 158 പെന്തിക്കോസ്തിവാദത്തിലെ ബുധനാഴ്ച പരിശുദ്ധാത്മ നിശ്ചാസങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ എതിപ്പു്

ശരീരത്തിനു് ആത്മാവു് എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയൊ ഹൃദയത്തിനു് സ്നേഹം. പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഹൃദയത്തിൽ ജപലിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്തുലിംഗം ഭൗമികപക്ഷങ്ങളുടെ തുരുമ്പിനെ മുഴുവനായി ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുന്നതിനു സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു് നീ ഓടിയകലുകയും, സ്വയസ്നേഹത്തെ പരിത്യജിക്കുകയും വേണം. ദൈവസ്നേഹത്താൽ ജപലിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആത്മാവു് ദൈവസന്നിദ്ധ്യത്തെപ്പറ്റി നിരന്തരസ്തുരണ പുലത്തുകയും ദൈവതിരുവിഷ്ണുമാത്രം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്ലേശങ്ങളിൽ ദ്വിതീയകാരണത്തെ പരിഗണിക്കാതെ അവയെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന തൃക്കരങ്ങളെ സസ്നേഹം

ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. കരുണാസാഗരമായ അങ്ങയുടെ തിരുമാർപ്പിൽ മാത്രം ശരണപ്പെടുകയും സകല മഹത്വവും അവിടുത്തേക്കു നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനേകരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹം തണുത്തുപോയിരിക്കുന്നു. അവർ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയും അവിടുത്തെ പ്രതിരൂപമായ സഹോദരങ്ങളെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ പരിഗണനയുംപ്ര കൃതിക്കു നല്കുന്നു. കൃപയ്ക്കു ഒന്നും നല്കുന്നില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവു നീനിയിൽ ഭരണം നടത്തുമ്പോൾ, ലോകാരൂപി നീനിയിൽനിന്നു ദുരീകരീകപ്പെടുകയും, തന്റെ സ്നേഹമുദ്ര മാഞ്ഞുപോകാത്തവിധം നിന്റെ ആത്മാവിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടുത്തെ നൽവരങ്ങൾക്കായി അപേക്ഷിക്കുക.

ധ്യാനം 159 പെന്തിക്കൊസ്തിവാർത്തിലെ വ്യാഴാഴ്ച
പ. റൂഹായുടെ ആത്മാവിന്റെ അതിഥി

“ഞാൻ പിതാവിനോടു” അഭ്യർത്ഥിക്കയും അവൻ മറ്റൊരു ആശ്വാസപ്രദനെ നിങ്ങൾക്കു അയച്ചുതരികയും ചെയ്യും. അവൻ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും.” (യോഹ. 14:16,17), നമ്മുടെ ആത്മാവു പ. റൂഹായുടെ ആലയമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവിടുത്തെ നന്മകളെകുറിച്ചുള്ള ഒരു സ്കന്ധനകൊണ്ടു, ചിലപ്പോൾ ബുദ്ധിയിലുള്ള ഒരു പുതിയ പ്രകാശംകൊണ്ടു, മറുചിലപ്പോൾ മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന സ്നേഹവും സന്തോഷവുംകൊണ്ടു അവിടുന്ന് നമ്മിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് വരുന്നത് വികാരങ്ങളുടെ വിപ്ലവത്തിലല്ല; പ്രത്യേക മധുരതരമായ സമാധാനം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഹൃദയകവാടത്തിൽ മുട്ടുമ്പോൾ, അതു അടയ്ക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടാൽ അവിടുന്ന് അകത്തു പ്രവേശിക്കയില്ല. ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു എപ്പോഴും നീനോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തെ നിശ്വാസങ്ങൾക്കു നീ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതു ശുദ്ധീകരണപ്രസാദമാകുന്നു. പാപം ഈ ബന്ധത്തെ ശിഥിലമാക്കും. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു തന്റെ കൃപയേയും സ്നേഹത്തെയും ആത്മാവിൽനിന്നു പിൻവലിക്കും. തൽഫലമായി ദൈവപുത്രന്മാരും സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു അവകാശികളുമെന്ന പദവി നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

ഓ, സ്നേഹത്തിന്റെ ദൈവമേ! ഇന്നുമുതൽ അവിടുനായിരിക്കും എന്റെ രാഗമോഹങ്ങളുടെ എല്ലാം നായകൻ. ഈ പാവപ്പെട്ട അഗതിയിൽനിന്നു അവിടുന്ന് മുഖം തിരിച്ചുകൊടുത്തേ. അങ്ങയെ ദർശിക്കുന്നതിനായി എനിക്കുതന്നെ ഞാൻ മരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 160 പെന്തിക്കൊസ്തി വാരത്തിലെ വെള്ളിയാഴ്ച
നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു വസിക്കുന്നു
എന്നതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ.

പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അടയാളം ദൈവത്തിന്റെ മഹിമാ പ്രതാപത്തോടുള്ള പുത്രനിർപ്പിശേഷമായ ഭക്തിയും, അഗാധമായ ആദരവുമാണ്. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഫലമായ ആദ്ധ്യാത്മികസന്തോഷം അതിന് അനുഭവപ്പെടും. മറ്റൊരു അടയാളം വലിയ ധൈര്യം ആകുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ സർവ്വതീന്ദ്രകൾക്കും ഉപരിയായി, ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുകയും ഭൗമികവസ്തുക്കളോടു പൊതുവേ ഉദാരമായ ഒരു അവജ്ഞ ആത്മാവിൽ ഉദിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മൂന്നാമത്തെ അടയാളം ആലോചന, അറിവ്, ഗ്രഹണശക്തി, ബോധജ്ഞാനം എന്നീ ദാനങ്ങളുടെ നിവേശനംവഴി മനസ്സിനു ലഭിക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശമാണ്. ആലോചന അവന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളെയും നിയന്ത്രിച്ചു നടത്തുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിത്യതയുടെ പ്രകാശത്താൽ വിലയിരുത്തുന്നതിന് അറിവ് അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം അപരിമിതശക്തിയാകുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്നത് കേവലം അന്ധതയാണെന്നും, പരമനന്മയാകുകൊണ്ട് എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളുടെയും സ്നേഹം അവിടുന്ന് അർഹിക്കുന്നു എന്ന് ബോധജ്ഞാനം അവൻ വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണെന്നും, നിന്ദാപമാനങ്ങൾ സഹിക്കുന്നത് ബഹുമതിയാണെന്നും, ലോകസന്തോഷങ്ങൾ പരിത്യജിക്കുന്നത് സുസ്ഥിര സന്തോഷത്തിനു നിദാനമാണെന്നും ഗ്രഹണശക്തി അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 161 പെന്തിക്കൊസ്തി വാരത്തിലെ ശനിയാഴ്ച
നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭരണം.

അങ്ങനെ അവരല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതരായി. പരിശുദ്ധാത്മാവു നല്കിയ വരംനിമിത്തം അവർ വിവിധഭാഷകൾ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി.” (നടപടി. 2:4) പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഹൃദയത്തിലാണ് വാഴുന്നത്. അവിടുത്തെക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഹൃദയം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേതാണ്. മനുഷ്യാവതാരത്തിനു മുമ്പ്, ദൈവപുത്രന്റെ മാതാവായിതീരുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവളെ ഒരുക്കി. പെന്തിക്കൊസ്തിയിൽ മണവാട്ടി എന്ന നിലയിൽ അവളിലേക്കു വരികയും, തന്റെ ദാനങ്ങളുടെയെല്ലാം വിതരണക്കാരിയായി അവളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

പരിശുദ്ധാത്മനൽവരം വഴിയായി അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഗ്രഹണശക്തിക്കു ലഭിച്ച പ്രകാശം എത്ര പെട്ടന്നാണ് അവരിൽ പ്രശസ്തമായ വ്യതിയാനം വരുത്തിയത്. സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനുവേണ്ടി അവർ നല്ലിട ഭാഷാവരം, അവരിൽ ഉജ്വലിപ്പിച്ച ശക്തിയും ശുഷ്കാന്തിയും എത്ര അപ്രതിരോധ്യമായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവേ! അവിടുന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തെ എപ്പോൾ സ്पर्ശിക്കും? എന്റെ ബലഹീനതയെ ശക്തിയായും മന്ദഭക്തിയെ തീക്ഷ്ണതയായും അജ്ഞതയെ രക്ഷാപരിജ്ഞാനമായും എപ്പോൾ പകർത്തും?

തന്റെ വസുലസുതന്റെ ഭരണാരംഭത്തിൽതന്നെ ഇത്രയധികം ആത്മാക്കളെ നേടുവാൻ സാധിച്ചതിൽ വാഴ്ചപ്പെട്ട മാതാവു എത്രമാത്രം സന്തോഷിച്ചിരിക്കും. കുരിശിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവസിപ്പിന്റെയും ഫലമായ തിരുസഭയുടെ പ്രഥമസന്താനങ്ങളെ എത്ര മധുരതരവും ശക്തിമത്തുമായ വാക്കുകളിലായിരിക്കണം പരിശുദ്ധ മാതാവു ഉപദേശിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുണ്യങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്നപക്ഷം, നീന്നോടും അതുപോലെയുള്ള വാത്സല്യം മാതാവു കാണിക്കും.

ധ്യാനം 162 പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തിന്റെ തിരുനാൾ

പ. ത്രീത്വത്തിനു നാം നൽകേണ്ട മഹത്വം

പ. ത്രീത്വം മഹത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്. സകല സൃഷ്ടികളും അവിടുത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ കടപ്പെട്ടവരത്രേ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വാഴ്ചപ്പെട്ടവരുടെ നിത്യത്തൊഴിൽ, “സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ എന്ന ഗീതം ആലപിക്കുകയാണ്. (ഏശ. 6:3) ഈ ആരാധ്യരഹസ്യത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയമാണ് ഭൂമി. ശുദ്ധീകരാത്തക്കൾക്കും പ. ത്രീത്വത്തിന്റെ നേരെ തീവ്രമായ ഭക്തിയുണ്ടു്. സൃഷ്ടികളുടെ മകുടവും മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളുടെ പ്രതിരൂപവുമായ മനുഷ്യനു്, വി. ത്രീത്വത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രത്യേക കടമയാണുള്ളതു്. വി. മാമോദീസായോടുകൂടെ ആത്മാവിൽ പതിക്കപ്പെട്ട മായാത്ത മുദ്രമൂലം അവൻ വി. ത്രീത്വത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടുനൂ. മാമോദീസായിലെ പ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കുന്നപക്ഷം വി. ത്രീത്വത്തിലെ മൂന്നാളുകളോടും നീ അവിശ്വസ്തനായാണു കാണിക്കുന്നതു്. സൃഷ്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വി. ത്രീത്വത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവു് മനുഷ്യനു മാത്രമാണുള്ളതു്. സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു ലഭിക്കണമെന്നു ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മഹത്വം മുഴുവൻ മനുഷ്യനു ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വി. ത്രീത്വത്തോടുള്ള കടമ മനുഷ്യൻ ലംഘിക്കുന്നപക്ഷം സകല സൃഷ്ടികളുടെ നേരെയും അവൻ കുറ്റകാരനായിതീരും.

ഘൃദയംകൊണ്ടും അധരങ്ങൾകൊണ്ടും ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു; പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും എന്നന്നേക്കും മഹത്വമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

**ധ്യാനം 163 വി. ത്രീത്വത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലെ തിങ്കളാഴ്ച
വി. ത്രീത്വത്തിലെ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളോടും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹം.**

സൃഷ്ടികർമ്മം വഴിയായും, ദിവ്യപരിപാലനവഴിയായും ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവാകുന്നു. മാമോദീസായിലെ വീണ്ടുംജനനംവഴിയായും, ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദത്തിന്റെ നിവേശനം വഴിയായും, മഹത്വത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്വം വഴിയായും അവിടുന്ന് പിതാവാകുന്നു. നമുക്കു അസ്തിത്വം നല്കിയ ആളിനെയാണത്രെ മഹാരായാണ് നാം സ്നേഹിക്കേണ്ടത്? ജീവിതനിമിഷങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനു തക്കവണ്ണം അവിടുത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ നാം ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

ദൈവപുത്രൻ എന്ന നിലയിലായാലും, മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന നിലയിലായാലും പുത്രൻതന്മൂലമെ എങ്ങനെയാണ് സ്നേഹിക്കേണ്ടതെന്ന് പ. ദൈവമാതാവിൽനിന്നു നമുക്കു പഠിക്കാം. ദൈവപുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ എല്ലാ പക്ഷങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുവിൽ ലയിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ നമുക്കു നല്കി. നമ്മെ മുഴുവനായി അവിടുത്തേക്ക് നല്ലാതിരിക്കുന്നത് എത്ര വലിയ നന്ദികേട്? എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മരിച്ച അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഞാൻ മരിക്കട്ടെ.

പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ആത്മാവാകുകൊണ്ട് അവർക്കു തുല്യമായ സ്നേഹം അവിടുത്തേക്കു നല്ലവാൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണ്. അവിടുന്ന് മുഖാന്തിരമാണ് യേശു നമ്മിൽ വസിക്കുന്നത്. പാപികളായ നമ്മെ പുണ്യവാന്മാരാക്കുന്ന ആത്മാവും അവിടുത്തുതന്നെ. നാം ആയിരിക്കുന്നതും നമുക്കുള്ളതുമായ സർവ്വവും ആരാധ്യത്വത്രിത്വത്തിൽനിന്നും നാം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് കലവറ കൂടാതെ അവിടുത്തെ സേവനത്തിനു നമ്മെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ നന്ദിയും നീതിബോധവും നമ്മെ കടപ്പെടുത്തുന്നു.

**ധ്യാനം 164 വി. ത്രീത്വത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലെ ചൊവ്വാഴ്ച
വി. ത്രീത്വത്തിലെ മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളോടും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആദരവ്.**

നിത്യപിതാവിന് സകല സൃഷ്ടികളുടെ മേലും പരമമായ അധികാരമുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ നാം ആദരിക്കണം. സകല സൃ

ഷ്ടികളുടെയും ക്രോധത്തിനു നാം പാത്രമാകുന്നതിനെക്കാൾ ഭയങ്കരമാണു് അവിടുത്തേക്കു് അസഹ്യതയുണ്ടാകുന്നതു്. “കൊന്നതിനുശേഷം നരകത്തിൽ തള്ളിക്കളയുവാൻ അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ.” (ലൂ. 12:5) നിത്യവചനത്തിന്റെ ബോധജ്ഞാനംമൂലം അവിടുത്തു് നമ്മുടെ ആദരവിനു് അർഹനാകുന്നു. “എന്തിനെങ്കിലും അസ്തിത്വമുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു് തന്നെ അവിടുത്തു് അവയെല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നു. സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അവിടുത്തു് അവയെല്ലാം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.” (പ്രഭാഷകൻ 23:29) മനുഷ്യരുടെ വിചാരങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നുവെന്നു് ദൈവമായ കർത്താവു് അറിയുന്നു. ദിവ്യവചനത്തിന്റെ മഹിമ പ്രതാപത്തെ കുറിച്ചു് എത്ര വലിയ ആദരവാണ് നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതു്.

ദൈവാത്മാവു് എപ്പോഴും പാപത്തിനെതിരാണ്. ജീവിത കാലത്തു് പാപിയെ അനുതാപത്തിലേക്കു് അവിടുത്തു് വിളിക്കുന്നു. അനുതാപം അവന്റെ പാപത്തെ മായിച്ചുകളകയും ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യയും ചെയ്യും. മരണാനന്തരമാകാട്ടു പാപി നീതിയ്ക്കു വിധേയനായിരിക്കും.

ധ്യാനം 165 വി. ത്രീത്വത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലെ ബുധനാഴ്ച വി. ത്രീത്വത്തോടുള്ള ഭക്തി.

വി. ത്രീത്വത്തിന്റെ ആരാധനയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണം. സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി മൂന്നാളുകളിലുള്ള ഏകദൈവത്തെ നാം ആരാധിക്കണം. സ്നേഹം പകരംതന്നുകൊണ്ടു് നമ്മെ തന്നിലേക്കു് ആകർഷിക്കുന്ന നിത്യപിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്വിനു് നാം പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടണം. നിത്യപിതാവിന്റെ തിരുമാർച്ചിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന പുത്രൻതമ്പുരാനോടു് അനുരൂപരാകുവാൻ നാം ശ്രമിക്കണം. പിതാവിനോടും പുത്രനോടും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നതിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന പരിശുദ്ധരൂഹായോടു സഹകരിച്ചു് വിശ്വസ്തതയും നിർമ്മലസ്നേഹവും പാലിക്കയും വേണം.

പ. ത്രീത്വത്തോടുള്ള ഭക്തിയുടെ ഏറ്റവും സ്ഥായിയായ അഭ്യസനം അനുഭവമാകുന്നു. നിന്റെ മനസ്സു ദൈവിക നന്മകളെ കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനത്തിൽ നിരന്തരം വ്യാപൃതമായിരിക്കയും, ദൈവത്തോടുള്ള തീവ്രമായ സ്നേഹവും സ്വപന്മത്തോടുള്ള വെറുപ്പും അതിനെ അനുധാവനം ചെയ്യയും വേണം. ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം നിന്റെ അയല്ലാരനിലേക്കു വ്യാപിച്ചു്, ആവശ്യങ്ങളിൽ അവനെ സഹായിക്കണം.

പ. ത്രീത്വത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതോടൊപ്പം മൂന്നു ദൈവിക ആളുകളുടെയും സഹായം നാം അഭ്യർത്ഥിക്കയും വേണം. എല്ലാവേലകളുടെയും ആരംഭത്തിൽ “പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ” എന്നുപറഞ്ഞു കർശിതവരയ്ക്കുന്ന ഒരു തഴക്കം

നിനക്കുണ്ടാകട്ടെ. വേല തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കത്താവു പരശുരാമൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്നു കൂടെകൂടെ പറഞ്ഞു ഹൃദയം ദൈവത്തിലേക്കുയർത്തുക. അവസാനമായി പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും സ്തുതി എന്നുപറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ജോലി സമാപിക്കുക.

ധ്യാനം 166 വി. കുർബാനയുടെ തിരുനാൾ

ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ നേരെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഭക്തി.

ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം ഒരു ദേവാലയത്തെ എന്നുവണ്ണം അഖിലാ ണ്ടത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ആ തിരുസാന്നിദ്ധ്യത്തോടു സർവ്വത്ര ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഏറ്റവുമധികം ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു വി. കുർബാനയിലെ തിരുസാന്നിദ്ധ്യത്തോടാണ്. അവിടെ നാം അർപ്പിക്കുന്ന വണക്കം ക്രൂശിൽ അവിടുന്ന് സഹിച്ച നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കനുഗമമായിരിക്കണം. സജീവ വംശപാസമുള്ളവർ ഈ രഹസ്യം കാൽവരിയിലെ ബലിയോടൊപ്പം ഹൃദയസ്പർശിക്കാൻ പഠിക്കണം.

“ദൈവം മനുഷ്യരോടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുക എന്നതു വിശ്വസനീയമോ? സ്വർഗ്ഗത്തിനും സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിനും അങ്ങയെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. പിന്നെങ്ങനെ ഞാൻ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ഭവനം അങ്ങയെ ഉൾക്കൊള്ളും?” (II ദിനവൃത്താന്തം 6:18) ശലോമോൻ രാജാവിന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ എത്രയോ ന്യായപൂർവ്വം നാം ഉച്ചരിക്കേണ്ടതാണ്. തണുത്ത മരവിച്ച നമ്മുടെ ഹൃദയം അവിടുത്തെ വാസത്തിനു കേവലം അയോഗ്യമാണ്. പരിശുദ്ധന്മാർ എത്ര അഗാധമായ എളിമയോടെയാണ് ഈ രഹസ്യത്തിൽ ഈശോയെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളതു? പുതിയ ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുക, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുക മുതലായ ഈശോയുടെ ഏതെങ്കിലും അത്ഭുതകൃത്യത്തിന് നിന്നെ ഉപകരണമാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര ഭക്ത്യാദരവോടെ നീ അവിടുത്തോടു ഐക്യപ്പെടുമായിരുന്നു. വി. കുർബാനയിൽ ഇതിൽകാണുന്ന ഒരു അത്ഭുതത്തിലാണോ നീ ഭാഗഭാക്കാകുന്നത്? ഈ വിലയേറിയ നിക്ഷേപം വയ്ക്കപ്പെടുന്ന നാവും അവിടുന്ന് പുതുജീവിതം നയിക്കുന്ന ഹൃദയവും ഭയന്നു വിറക്കേണ്ടതല്ലോ?

ധ്യാനം 167 വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലെ വെള്ളിയാഴ്ച വി. കുർബാനാനുഭവത്തിനു അണയുന്നതിനാവശ്യമായ ഹൃദയപരിവർത്തനം.

ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുകയും ഈ കാസായിൽനിന്നു പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ, താൻ വരുന്നതുവരെ കത്താവി

ന്റെ മരണത്തെ നാം ഓർമ്മയോടെ ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ ലോകത്തിനും സ്വയത്തിന്റെ ദുഷ്പ്രവണതകൾക്കും നാം മരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. “ഞാൻ ഇപ്പോൾ ജീവിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഞാനല്ല, ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നത്” (ഗലാ. 2:20) എന്നു പറയുവാൻ കഴിയാത്തപക്ഷം, ഈ സ്വർഗ്ഗീയവിരുന്നിൽ നിന്നുജീവൻ പ്രാപിക്കാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല.

“അയോഗ്യമായി ആരെങ്കിലും ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കയും പാത്രത്തിൽനിന്നു പാനം ചെയ്തയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിനും രക്തത്തിനുമെതിരായി തെറ്റു ചെയ്യുന്നു.” (1 കൊരി. 11:27) അല്ലയോ സന്യാസാത്മാവേ, നിന്നെത്തന്നെ പരിശോധിക്കുക. നീ ഒരു സ്നേഹിതനോ ശത്രുവോ? വി. കബ്ബാനാരുഭവം നമ്മെ പുതിയ മനുഷ്യരായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. വി. കബ്ബാനയിൽ ഈശോയോടു നാം സംയോജിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ അനുഭവിക്കാനും “ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു” എന്നു പറയാനും നമുക്കു് ഇടയാകണം. ആത്മാവിൽ അത്ഭുതകരമായ പരിവർത്തനം വരുത്തിക്കൊണ്ടു് വി. കബ്ബാന നമ്മുടെ മാനസാന്തരത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികപ്രകാശം വഴി ബുദ്ധിയിലും തിന്മയെ എതിർക്കുന്ന പ്രതിരോധശക്തിയാൽ മനസ്സിലും; രാഗമോഹങ്ങളെ അമർത്തുന്നതുവഴി ഹൃദയത്തിലും ഈ പരിവർത്തനം അനുഭവവേദ്യമാകണം. ഇത്രയേറെ വി. കബ്ബാനാരുഭവമുണ്ടായിട്ടും ഇത്ര കുറച്ചു മാനസാന്തരം മാത്രമുണ്ടാകുന്നതെന്തുകൊണ്ടു്? ഈ ശോയുടെ സ്നേഹത്തിനു കുറവൊന്നുമില്ല. അവിടുത്തെ ആകർഷണത്തിനു നാം ചേതനയറ്റവരായിരിക്കുന്നു എന്നതാണു് പ്രധാനകാരണം.

ധ്യാനം 168 ത്രിത്വത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലെ ശനിയാഴ്ച
വി. കബ്ബാന ബലവാന്മാരുടെ അപ്പം

“ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം. അവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെ വസിക്കും. അവർ അവിടുത്തെ ജനതയായിരിക്കും. ദൈവാ അവരോടുകൂടെ, അവരുടെ ദൈവമായി വർത്തിക്കും” (വെളി. 21:3) യേശു ഈ ഭൂമിയിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറിയതു്, ഭൗമികസക്രാരിയായി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തശേഷമാണു്. കൂടെക്കൂടെ വി. കബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നവർ ഔദാര്യമതികളും ശത്രുക്കളോടു് സമരം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരുമായിരിക്കണം. വി. കബ്ബാന ബലവാന്മാരുടെ അപ്പമാണു്. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്തയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവനുണ്ടു്. അവസാനദിവസം ഞാൻ അവരെ ഉയർപ്പിക്കും.” (യോഹ. 6:55) വി. അഗസ്റ്റീനോസു പറയുന്നു. ഞാൻ ദൈവത്തിലാകുന്നു. അതിനെക്കാൾ ശക്തിമത്തായി ഏതുളളു. ദൈവം എന്നിൽ; അതിനെക്കാൾ മധുരമായി ഏതുളളു; “മരണതാഴ്വരയിൽകൂടെ നടന്നാലും ഞാൻ ഒരന

ത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല; എന്റെന്നാൽ നീ എന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്; വി. കർബ്ബാന ജേതാക്കൾക്കു നല്ലന്ന ജീവകീറിടമാകുന്നു. ആകയാൽ എല്ലാ പരീക്ഷകളോടും സധൈര്യം യുദ്ധം ചെയ്തു. നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ യജമാനനായി വർത്തിക്കുക; വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുക. എങ്കിൽ മാത്രമേ വി. കർബ്ബാനയുടെ ഫലങ്ങൾ രുചിച്ചുറിവാൻ നിനക്കു് സാധിക്കുകയുള്ളു. “ജയിക്കുന്നവൻ ഇതു് അവകാശമായി ലഭിക്കും. ഞാൻ അവനു ദൈവവും അവൻ എന്നിക്കു പുത്രനുമായിരിക്കും.” (രൊമി.21:7)

ധ്യാനം 169

വി. കർബ്ബാനയുടെ പെരുമാൾ കഴിഞ്ഞുള്ള ഞായറാഴ്ച
വി. കർബ്ബാനയിലുള്ള സജീവ വിശ്വാസം

“ആകയാൽ പൂണ്ണവിശ്വാസത്തോടും പരമാത്മഹൃദയത്തോടും നമുക്കവിടുത്തെ സമീപിക്കാം.” (എബ്രാ. 10:22) ഈ കൂദാശയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവർക്കു്, വിശ്വാസം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. നമ്മുടെ ആന്തരികനയനങ്ങൾ മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവായ ദൈവപുത്രനിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കണം. അവിടുത്തെ മഹിമപ്രതാപം കണ്ടു് നീ ഭയപ്പെട്ടു് പിന്മാറ്റം തിരിയേണ്ടതിനു് അവിടുത്തെ പ്രഭാവപുരത്തെ അവിടുന്ന് മറച്ചിരിക്കുകയാണു്.

അഗാധമായ ദൈവചിന്തയാൽ ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളെ യെല്ലാം ഏകാഗ്രമാക്കിക്കൊണ്ടു് അവിടുത്തോടു് സൈപരസല്ലാപം ചെയ്തു. വിശ്വാസം ആത്മാവിന്റെ അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ശക്തികളെ യേശുവിനു് അടിയറ വയ്ക്കുകയും, ഹൃദയവാതിൽ അവിടുത്തേക്കു തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ പുണ്യയോഗ്യതാപരമാകുന്നു. ദൈവികരഹസ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നുചെല്ലുന്നതിനും കൃപാധനത്തെ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനും ഉപകരിക്കുന്ന താക്കോലാണു് വിശ്വാസം. വിശ്വാസാരൂപി പ്രാപിക്കുവാൻ നമുക്കു സതീക്ഷണം ശ്രമിക്കാം. നിന്റെ ദിവ്യഅതിഥിക്ക് അനുയോജ്യമായ ഭക്ത്യാദരവോടെ നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കണം. അലസതകൊണ്ടോ അസ്ഥിരതകൊണ്ടോ അവിടുത്തെ തിരുസാന്നിദ്ധ്യത്തെ അവഗണിക്കാതിരിക്കുക.

ധ്യാനം 170 പെന്തിക്കൊസ്തി രണ്ടാം ആഴ്ചയിലെ തിങ്കളാഴ്ച

വി. കർബ്ബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോ
സ്വയംവർജ്ജനയുടെ മാതൃക.

കൃശമരണത്തിന്റെ സകല യോഗ്യതകളോടും കൂടെയാണു് യേശു വി. കർബ്ബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നതു്. യേശുവിന്റെ

അരൂപി നിന്നിലും നീ മുഖാന്തിരവും അവിടുത്തെ വ്യാപാരം തുടരണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം പ്രകൃതിയുടെ സകല ദുഷ്ടങ്ങളെയും ദുരീകരിക്കയും തൽസ്ഥാനത്തു കൃപയെ സ്ഥാപിക്കയും വേണം. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ പ്രകൃതിയുടെ വേലയല്ല; പ്രത്യുത യേശുവിന്റെ ജോലിയത്രേ. യേശുവിന്റെ അരൂപി നിന്നിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന പക്ഷം സ്പകല ഹൃദയങ്ങളെയും ദൈവസ്നേഹത്താൽ ജപലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അഗ്നി ശോളമായിതീരാൻ നിനക്കു കഴിയും. വി. കുഞ്ചാനാനുഭവം, യേശുവിന്റെ മാതൃകയിൽ ഇന്ദ്രിയ നിഗ്രഹമുള്ളവനായി നിന്നെ ആക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണ്.

യേശു ഒരിക്കൽ മാത്രമേ മരിച്ചുള്ളവെങ്കിലും അൾത്താരയിലെ രഹസ്യത്തിൽ അതിനെ ദിനംപ്രതി പുതുക്കുന്നു. വി. കുഞ്ചാനയുടെ എട്ടാമിടകാലത്തു തന്റെ നാഥന്റെ മരണത്തെ അസാധനഭക്തിയോടെ കൊണ്ടാടണമെന്നും, അരൂപിയുടെ തീക്ഷ്ണതയെ പുതുക്കണമെന്നും തിരുസഭ തന്റെ മക്കളോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നിരന്തരം സ്വയം നിഗ്രഹം പാലിക്കാത്തപക്ഷം പ്രകൃതി (nature) വീണ്ടും മുളച്ചുവരികയും ജോലിയിൽ പരിശുദ്ധ നിർമ്മത പാലിക്കാൻ പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും.

ധ്യാനം 171 പെന്തിക്കോസ്തിയുടെ രണ്ടാം ആഴ്ച-ചൊവ്വാഴ്ച
വി. കുഞ്ചാനയിൽ യേശു, സുവിശേഷാരൂപിയുടെ മാതൃക.

സൃഷ്ടികളുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നാൽപോലും യേശുവിന്റെ പരിശുദ്ധ കുഞ്ചാനയിലെ ജീവിതം ആന്തരീകവും നിഗൂഢവുമാണ്. അവിടുത്തെ അരൂപി പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ നിന്റെ ജീവിതവും അങ്ങനെയായിരിക്കണം. നിന്റെ ശക്തിമുഴുവൻ ദൈവസംസർത്തിൽ നിന്നാണ് വലിച്ചെടുക്കുന്നത് എന്ന് തോന്നത്തക്കവണ്ണം ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെട്ടുവേണം മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുവാൻ. നമ്മുടെ സ്വഭാവവിക കഴിവുകളുടെ ഫലദായകത്വം നിഗൂഢപ്രാർത്ഥനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വി. കുഞ്ചാനയിലുള്ള യേശുവിന്റെ ജീവിതം മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് അഗ്രാഹ്യമാംവണ്ണം ദൈവികബോധജ്ഞാനത്താൽ നയിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നല്ല തിരുവിഷ്ണുവും സുവിശേഷസത്യങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ജീവിതത്തെയും നയിക്കുന്നത്. പ്രഭാതത്തിൽ, ഈശോയെ നിന്റെ കർത്താവും മർഗ്ഗദർശിയുമായി ആരാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്ന നീ, അടുത്ത അവസരത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ ഉന്മാദത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടുപോകുന്നുവല്ലോ. നിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും പ്രകൃതിയുടെ പ്രവണതകളെയും നിയന്ത്രിച്ചുകൊള്ളണമേ എന്ന് അവിടുത്തോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുക. വി. കുഞ്ചാനയിലുള്ള ഈശോയുടെ ജീവിതം ക്ഷമയുടെ ഒരു നിരന്തര അത്ഭുതമാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ

ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളായി നന്ദികെട്ട മനുഷ്യരുടെ ആക്ഷേപങ്ങളെ ക്ഷമയോടെ അവിടുന്ന് സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ജീവിതം ഈ വിധമായിരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 172 പെന്തിക്കൊസ്തിയുടെ രണ്ടാംആഴ്ച-ബുധനാഴ്ച
വി. കുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോ ശുഷ്കാന്തിയുടെ മാതൃക.

ആത്മാക്കളെകുറിച്ചുള്ള ശുഷ്കാന്തി ഒന്നു മാത്രമാണ് ദിനംപ്രതി അൾത്താരയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുവാൻ അങ്ങയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെ മാത്രം കരുതി നാമു ഈ സ്നേഹവിരുന്നിന് അണുഭംഗം. “നിന്റെ കാര്യവിചാരത്തിന്റെ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കുക” എന്ന് ഇപ്പോൾ നിന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ, ‘എന്റെ ഉപേക്ഷയോ അശ്രദ്ധയോകൊണ്ട് ഒരു ആത്മാവും നഷ്ടപ്പെടാനിടയായില്ല’ എന്ന് പറയുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുമോ? ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെപ്രതിയുള്ള തീവ്രമായ ശുഷ്കാന്തി ഈശോയിൽ എറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനോടുള്ള അനുസരണം അതിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. അൾത്താരയിലേക്കിറങ്ങി വന്നശേഷം, വൈദികന്റെ കരങ്ങളാൽ സംവഹിക്കപ്പെടുന്നതിന് അവിടുന്ന് കീഴ്മുങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു.

ഉണ്ടനെ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും അനുസരണം നിന്റെ ശുഷ്കാന്തിയെയും നിയന്ത്രിക്കട്ടെ. ധനവാനെന്നോ ദരിദ്രനെന്നോ പണ്ഡിതനെന്നോ പാമരനെന്നോ ഉള്ള തരംതിരിവുകളാതെ ഈശോ എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായിതീരുന്നു. സുവിശേഷവേലയിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്ന വർ എല്ലാവരിലും ഈശോയെ മാത്രം ദർശിക്കണം. വല്ല ചാച്ചിലും തോന്നുന്നെങ്കിൽ അതു പാവപ്പെട്ടവന്റെ നേരെ ആയിരിക്കട്ടെ. അവരത്രേ സ്വർഗ്ഗീയരാജാവിന്റെ അന്തഃപുരവാസികൾ.

ധ്യാനം 173
പെന്തിക്കൊസ്തി കഴിഞ്ഞുള്ള രണ്ടാം വാറം-വ്യാഴാഴ്ച
കൂടെക്കൂടെയുള്ള വി. കുർബാനാനുഭവത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ.

ദൈവപുത്രനെ കൂടെക്കൂടെ സ്വീകരിക്കുന്ന നാവു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മുദ്രിതവും പവിത്രീകൃതവുമാണ്. പരസ്നേഹത്തെ മുറിച്ചെടുത്തുനതോ മായാസ്തുതിക്ക് ചേർന്നതോ ആയ ഒരു വാക്കുപോലും അവിടെനിന്നു ബഹിമുദ്രിക്കരുത്. നിരന്തരം ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിപ്പാ

ടുന്ന കെറുബുകളും സ്രാപ്പികളുമാണ് തങ്ങളെ വലയം ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർ ഓർക്കണം. അവരുടെ സ്റ്റോത്രഗീതത്തിൽ നാമും പങ്കുചേരണം. തന്റെ ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യത്താൽ എത്രയോ പ്രാവശ്യമാണ് ഈ ശോ നിന്നെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. വി. ക്രിസോസ്റ്റോം പറയുന്നു. “തന്റെ ആലയത്തിലെമ്പത്തൊന്നും ദൈവം നിന്റെ ആത്മാവിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ഭൗമികമായ സകലത്തെയും അതിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു അതിഥിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ദൈവികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമേ സംസാരിക്കാവൂ. ഈശോ സ്വർഗ്ഗീയവിരുന്നിലേക്കു നമ്മേ ക്ഷണിക്കുന്നു. നാമും സ്നേഹം, സമാധാനം, ഔദാര്യം ആദിയായ രൂപികരമായ വിഭവങ്ങൾ ഒരുക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ഈശോയെ ക്ഷണിക്കണം.

യോഗ്യതാപൂർവ്വം വി. കബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം, ശാരീരികനിഗ്രഹവും ഇന്ദ്രിയനിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ജാഗരൂകതയും കൊണ്ട് നാം വെളിപ്പെടുത്തണം. ഈശോയെ ദർശിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ നയനങ്ങൾ വ്യക്തകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തുറന്നുകൂടാ. ഈശോയ്ക്കു പ്രവേശനം നല്കിയ ആധരങ്ങൾ ദൈവസ്തുതി പാടുവാനും, അയല്പാർന്നു ആത്മീയ വർദ്ധനവിനു ഉതകുന്ന വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കാനും മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. “സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഞാനാകുന്നു. ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കും.” (യോഹ. 6:51,52) എന്റെ പിതാവു അവനെ സ്നേഹിക്കും. ഞങ്ങൾ അവന്റെയടുക്കൽ വരികയും അവനോടുകൂടെ വസിക്കുകയും ചെയ്യും. (യോഹ. 14:23)

ധ്യാനം 174

പെന്തക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള രണ്ടാം വാദം-വെളിയിയാഴ്ചകണ്ടാലും, മനുഷ്യരെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ച എന്റെ ഹൃദയം.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം അവിടുത്തെ അനിതരസാധാരണമായ ധൈര്യത്തിന്റെയും ശക്തിയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ചിഹ്നമാണ്. ഈശോ ഭൂമിയിൽ തനിക്കുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചു. അവസാനത്തോളം അവരെ സ്നേഹിച്ചു. സ്നേഹത്തിന്റെ ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സാക്ഷ്യം നല്ലാൻ ഈശോയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയൂ. മനുഷ്യൻ ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തെ സംശയിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു കാലത്താണ് തിരുഹൃദയത്തിന്റെ വെളിപാടുണ്ടായത്. ഈശോയുടെ പൈതൽപ്രായം, നിശ്ശഡജീവിതം, പരസ്യജീവിതം, ഭയാനകമായ അന്ത്യം ഇവയെല്ലാം തിരുഹൃദയഭക്തിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, യേശുവിനെപ്പോലെ എനിക്കും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ക്ഷമിക്കുന്നതിനും സഹിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ഒരു വലിയ ഹൃദയം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതു എന്റെ ജീവിതത്തിനു പുണ്യമായും

അത്ഭവം നല്ലമായിരുന്നു. മനുഷ്യരുടെ നന്ദികേട് വിസ്മൃതി, അശ്രദ്ധ എന്നിവയെ അവഗണിച്ചു ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം സ്നേഹത്താൽ തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം സകല മനുഷ്യരെയും സമാശ്ലേഷിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വിസ്മൃതമായിരുന്നു. നിന്റെ സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളെയും ആശങ്കകളെയും വേദനകളെയും മുഴുവനായി വിസ്മൃതിച്ചു, ഈശോയുടെ രാജ്യം മാത്രം അന്വേഷിക്കുകയും അയല്ക്കാരിൽ ഈശോയുടെ മറ്റൊരു അവയവത്തെ മാത്രം കാണുകയും, അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിൽ അവനെയും ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ധ്യാനം 175

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള രണ്ടാം വാറം-ശനിയാഴ്ച വി. കുർബാനയിൽ യേശു നല്കുന്ന ഹൃദയത്തിനു പകരമായി അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഹൃദയം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

“മകനേ നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരിക” (സുഭാ. 23:26) സന്തോഷഹൃദയത്തോടെ നല്ലനിലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സേവനത്തെ ദൈവം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുകയില്ല. ഹൃദയാപ്പണത്തോടുകൂടെ നടത്തപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിലയുമില്ല. സേവനവും ദാനധർമ്മങ്ങളും അവിടുത്തേക്കു ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഹൃദയം ലഭിച്ചേ മതിയാവൂ. നമ്മുടെ ഹൃദയം സ്വതന്ത്രമെങ്കിലും അതു അവിടുത്തെ വകയാണു്. അതിനെ ദൈവം നമുക്കു നല്കിയതു് അവിടുത്തേക്കു് അർപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു്.

സ്നേഹം മാത്രമല്ല, നീതിബോധവും, നമ്മുടെ ഹൃദയം അവിടുത്തേക്കു് നല്ലവാൻ നമ്മെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റേലുള്ള അവിടുത്തെ ഉടമസ്ഥാവകാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണു് എന്നതിനു് രണ്ടു് അടയാളങ്ങൾ ദൈവം തന്ന സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

1. ദൈവത്തിനു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന അളവിലാത്ത സ്നേഹപ്രാപ്തി. 2. സകലത്തിലും മേലായി അതിനെ സ്നേഹിപ്പാൻ ദൈവത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അതിന്റെ സൗന്ദര്യവായ്. “ഇനിമേൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമല്ല; വലിയ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങപ്പെട്ടവരാണു്.” തണുത്ത മരവിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ചലനമെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ലേ? ഈശോ നിരന്തരം നമ്മുടെ ഹൃദയകവാടത്തിൽ മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. പുൽകൂട്ടിലെ ജനനവും, കുറിനാലുപാനങ്ങളും, സാഹസികയാത്രകളുമെല്ലാം അതിനുവേണ്ടിയാണു്. കാൽവരിയിലെ ബലിസമയത്തും വി. കുർബാനയിലും അവിടുന്ന് ചോദിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെയാണു്.

ദാ, കത്താവേ! എന്റെ മനസ്സിൽ അങ്ങു ഭരണം നടത്തുക; അങ്ങയെ സ്നേഹിപ്പാനല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നിനും അതു ചലിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 176 പെന്തിക്കൊസ്തിക്കശേഷം മൂന്നാംനായറാഴ്ച
**ഈശോ തന്നെത്തന്നെ ലോകത്തിനു
വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു.**

ഈശോയുടെ മൂപ്പതുവർഷത്തെ നിശ്ശിശുജീവിതത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ പുണ്യവും ബോധജ്ഞാനവുമായ അവിടുന്ന് കേവലം അജ്ഞാനം ദുബ്ബലനുമായ മനുഷ്യനെപ്പോലെ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ജീവിക്കാൻ തീർന്നു? കേവലം അജ്ഞത തന്നെയായ നാം മറ്റുള്ളവരാൽ അറിയപ്പെടാൻ വെമ്പുകയാണ്. ഈശോയുടെ എളിമ നമ്മെ ലജ്ജിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേ? സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന് ഇറങ്ങാനുള്ള സമയമായപ്പോൾ ഈശോ അമ്മയെ സമീപിച്ചു തന്നിന്ന് അമ്മയിൽനിന്ന് വേർപടേണ്ട സമയമായി എന്നറിയിച്ചു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കാൻ വേണ്ടി മാതൃസമ്പർക്കത്തിലുള്ള സന്തോഷം അവിടുന്ന് ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്പ്രതി ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കുന്ന നിന്റെ സ്വഭാവത്തിന് എത്ര വലിയ താക്കീത്? ഈശോ എളിമയുടെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും അരൂപിയിൽ അനുതാപികളോടുകൂടെ സമ്മിശ്രപ്പെടുകയും തന്റെ മുന്നോടിയിൽനിന്ന് മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തെ സ്വന്തരക്തത്താൽ സ്നാനപ്പെടുത്തുവാനുള്ളവൻ സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെ വെള്ളത്തിലുള്ള സ്നാനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എത്ര വലിയ എളിമ. അഹങ്കാരിയെപ്പോലെ ദുബ്ബലനായി ആരുമില്ല. ഒരു നിസ്സാരശ്വാസത്താൽ അവൻ നിലംപരിചാകും. വിജയത്തിന് എളിമ കൂടിയേ മതിയാവൂ.

ധ്യാനം 177
പെന്തിക്കൊസ്തിക്കശേഷമുള്ള മൂന്നാംവാർഷികം-തിങ്കളാഴ്ച
ഈശോയുടെ മാമോദീസാ

“അപ്പോൾ യോഹന്നാനിൽനിന്നു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാൻ ഈശോ ഗലീലയിൽനിന്ന് യോദ്ദനാനിൽ യോഹന്നാന്റെ മുമ്പിലെത്തി. യോഹന്നാനാകട്ടെ, അങ്ങിൽനിന്നു ഞാൻ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കെ, അങ്ങ് എന്നോടത്ത് ആവശ്യപ്പെടുകയോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ തടഞ്ഞു. ഈശോ ഉത്തരമരുളി. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ നടക്കട്ടെ; സകല നീതിയും പൂർത്തിയാക്കു

ന്നത് ഉചിതമാണല്ലോ.” അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. (മത്താ. 3:13-15) എത്ര ആദരവോടെയായിരിക്കണം യോഹന്നാൻ അവിടുത്തെ ശിരസിൽ കൈ ആവസിപ്പിച്ചത്. ഭയവിഹാലനായിത്തീർന്ന മുന്നോടിയെ ഈശോ സ്വപാതനപ്പെടുത്തുകയാണ്. “ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ നടക്കട്ടെ.” മററുള്ളവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ, എല്ലാ പുണ്യങ്ങളും സ്വയം അനുഷ്ഠിക്കണം. എളിമയുടെ പ്രഥമപാഠം അധികാരികൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടതും, സമന്മാരുടെ അടുക്കൽ മുമ്പതപം കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ പാഠം സമന്മാർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടതും കീഴുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ മുമ്പത്തം കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. മൂന്നാമത്തത് വിധേയരുടെ പാദത്തിങ്കൽ തന്നെത്തന്നെ വയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. നിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങനെ?

ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിഞ്ഞയടുത്ത ഈശോ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരേറി. (മത്താ. 3:16) “ഈശോ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ അവിടുത്തെ മേൽ എഴുന്നള്ളിവന്നു. നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു. നിന്നിൽ ഞാൻ സംപ്രീതനായിരിക്കുന്നു. എന്നൊരു സ്വരം ആകാശത്തിൽ നിന്നു മുഴങ്ങി.” (ലൂ. 3:21-22) നമ്മുടെ മാമോദീസായിലും ഇതുതന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. വി. മാമോദീസായിൽ ഒരുവൻ ദൈവപുത്രാവകാശവും, പരിശുദ്ധാത്മാവുണ്ടാകുന്നതും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനുള്ള അർഹതയും ലഭിക്കുന്നു. വി. ജീവിതം വഴി ഈ ദാനങ്ങളോടു നാം സഹകരിക്കണം.

ധ്യാനം 178

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം മൂന്നാംവാദം-ചൊവ്വാഴ്ച
 ഈശോയുടെ മരുഭൂമിയിലെ ഏകാന്തവാസം

“അനന്തരം പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവിടുത്തെ ഒരു മരുപ്രദേശത്തേക്ക് നയിച്ചു.” (മർക്കോ. 1:12) സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈശോ ജനസ്തുതിയിൽനിന്നും ഓടിയകലുകയാണ്. ദൈവം ഒരാത്മാവിനെ തന്റെ ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ആശീർവ്വദിച്ചാലുടനെ, തീവ്രമായ അദ്ധ്വാനത്തിന് അതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് പതിവ്, ശുഷ്കാന്തിയുടെ അരൂപിയാൽ അതു പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിനെ നിറച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്. അസാധാരണ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഈശോയെ ഏകാന്തതയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. മൗനവും ഏകാന്തതയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആത്മാവ് ലഭിച്ച അനുഗ്രഹം വേഗം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയും. ഈശോ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയത് മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവുമായി ആലോചിക്കാനായിരുന്നു. ഇതുവഴി കമ്മോദ്യുക്തവും ധ്യാനപരവുമായ ജീവിതത്തിന് അവിടുന്ന് അടിസ്ഥാനമിട്ടു. തിരുസഭയിൽ ഉപവാ

സവും പ്രായശ്ചിത്തവും നടപ്പാക്കുന്നതിനും ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് സുവിശേഷവേലക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഈശോ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. നിത്യരക്ഷയുടെ കാര്യമാണ് പ്രധാനമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്ന് ഇതുവഴി അവിടുന്ന് എല്ലാവരെയും ഉപദേശിക്കുന്നു. മരുഭൂമിയിൽ ഈശോ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തബലിയർപ്പിക്കുന്നു. ആത്മാക്കളെപ്പറ്റി ചുമതലപ്പെട്ടവർ ദൈവനാമത്തിൽ എന്തെല്ലാമാണ് പറയേണ്ടതെന്നും, പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നും ദൈവവുമായി കൂടെക്കൂടെ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടും ധ്യാനിക്കുകയും വേണം.

ധ്യാനം 179

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം മൂന്നാംവാരം-ബുധനാഴ്ച
യേശുതമ്പുരാന്റെ മരുഭൂമിയിലെ പരീക്ഷ

“നാലു രാവും നാലു പകലും അവിടുന്ന് ഉപവസിച്ചു. ഒടുവിൽ അവിടുത്തെക്കു വിശന്നു.” (മത്താ. 4:2) പിശാചിന്റെ പരീക്ഷകൾക്കെതിരായി സമരംചെയ്യാൻ സഭാ ഒരുങ്ങിയിരിക്കണമെന്നു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ ഈശോ തന്നെത്തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നു. നിന്റെ ശത്രു ഒരിക്കലും ഉറങ്ങാത്തവനും നിന്റെ ബലഹീനവശം കാണാൻ സഭാ ജാഗ്രതകനാണ്. എന്നാൽ നിന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ നിന്നെ വീഴിക്കുവാൻ അവൻ കഴികയില്ല. ഹേമദണ്ഡത്തെക്കാൾ ഭയങ്കരമായ നിബ്ബന്ധംകൊണ്ട് നിന്നെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ നോക്കും. പരീക്ഷകൻ അടുത്തുവന്നു പറഞ്ഞു. “നീ ദൈവപുത്രനെങ്കിൽ ഈ കല്ലുകൾ അപ്പുണ്ടായി തീരുവാൻ കല്പിക്കുക” (മത്താ. 4:3) ആവശ്യത്തിനെന്ന് നാട്യത്തിൽ ഭക്ഷണപ്രിയത്തിന് ഈശോയെ പരീക്ഷിക്കുകയാണ്. “നീ ദൈവപുത്രനെങ്കിൽ താഴേക്കു ചാടുക; മാലാഖമാർ നിന്നെ താങ്ങിക്കൊള്ളും” എന്നു പറഞ്ഞു അവിവേകത്തിന് അവിടുത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വീണ്ടും ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു അവിടുത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലെ സർവ്വ സമ്പാദ്യങ്ങളെയും കാണിച്ചുകൊണ്ടു “എന്നെ കമ്പിട്ടു ആരാധിക്കാമെങ്കിൽ ഇവയെല്ലാം നിനക്കു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു ഭൂവ്യാഗ്രഹത്തിലേക്കു അവിടുത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നു. ഏതാദൃശപരീക്ഷകളിൽ എത്രയോ പ്രാവശ്യം നീ വീണിരിക്കുന്നു! എല്ലാ പരീക്ഷകൾക്കുംശേഷം തല്ലാലത്തേക്കു പിശാചു അവിടുത്തെ വിട്ടുപോയി.” (ലൂ. 4:13) ഈശോ ചെയ്തതുപോലെ പിശാചിന്റെ പരീക്ഷകളെ ഉടനടി എതിർക്കുകയും, വെറുപ്പോടെ അവനെ ആട്ടിപ്പായിക്കുകയും വേണം. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നതായിരിക്കട്ടെ നിന്റെയും മുദ്രാവാക്യം.

ധ്യാനം 180

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം മൂന്നാം വാരം-വ്യഴാഴ്ച

വി. യോഹന്നാൻ മാംദാന ജനത്തോടു പറയുന്നു:
ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു്.

ഈശോയുടെ ആഗമനവാർത്ത പരസ്യപ്പെടുത്താൻ നിത്യപിതാവു് വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനയെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നിഷ്കളങ്കത സൗമ്യത ആദിയായ പുണ്യങ്ങളാൽ സർവ്വാദരണീയനായ കുഞ്ഞാടാണ് ഈശോ. നിത്യപിതാവിന്റെ നീതിക്കു് പരിഹാരബലിയായി അർപ്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടാണ്. ദൈവസുതനാകുകൊണ്ടും അവിടുന്ന് ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടാണ്.

പിറേദിവസം യോഹന്നാൻ സ്വശിഷ്യരോടുകൂടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഈശോ അതുവഴി കടന്നുവരുന്നതുകണ്ടു് “ഇതാ! ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു്” എന്നു പറകയും ശിഷ്യന്മാർ അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. കേവലം ജിജ്ഞാസയാൽ പ്രേരിതനായിട്ടല്ല യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഈശോയെ അനുഗമിച്ചതു്. അവിടുത്തെ കൂടുതൽ അടുത്തറിവാനും അവിടുത്തെ ശിഷ്യരാകുവാനും അവിടുന്ന് അവരെ ആകർഷിക്കുകയായിരുന്നു. ‘ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു്’ എന്നുള്ള വാക്കുകൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിച്ചിരുന്നു. അവർ പിന്നാലെ വരുന്നതുകണ്ടു് “നിങ്ങൾ എന്തന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു യേശു ചോദിച്ചു”. “ഗുരോ അവിടുന്ന് എവിടെയാകുന്നു താമസിക്കുന്നതു്” എന്നവർ ആരാഞ്ഞു. ‘വന്നു കാണിൻ’ എന്നായിരുന്നു ഈശോയുടെ മറുപടി. (യോഹ. 1:38,39)

ഈശോയെ അനുഗമിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവരോടും, ഇതുതന്നെ അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്യും. “വന്നു കാണവിൻ”. ബൽയഹോം പുൽകൂട്ടിലേക്കും കാൽവരിയിലേക്കും വരിക. നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി അവിടുന്ന് എന്തുസഹിച്ചു എന്നു് നിനക്കു കാണാം. വി. കുർബാനയ്ക്കു് അണയുക. അവിടുത്തെ സ്നേഹാഗ്നി അവിടെ ദൃശ്യമാകും.

ധ്യാനം 181

പെന്തിക്കൊസ്തിയ്ക്കു ശേഷമുള്ള മൂന്നാം വാരം-വെള്ളിയാഴ്ച

വി. അന്ത്രയോസു് ശൈമൊനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

യോഹന്നാന്റെ വാക്കുകേട്ടു് ഈശോയെ അനുഗമിച്ചവരിൽ ഒരാൾ ശൈമൊൻ പത്രോസിന്റെ സഹോദരൻ അന്ത്രയോസാണ്.

അദ്ദേഹം ആദ്യമായി തന്റെ സഹോദരനായ ശൈമോനെ കണ്ടപ്പോൾ, “ഞങ്ങൾ മിശിഹായെകണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു (യോഹ. 1:40, 41) മിശിഹായെ കണ്ടെത്തിയവൻ എല്ലാ നിക്ഷേപങ്ങളെക്കാൾ ഉപരിയായ ഒരു നിക്ഷേപത്തെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. (ക്രിസ്തോ. II:8) പരമനന്ദയായ യേശുവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ഏതു ത്യാഗത്തെയും സസന്തോഷം കൈവരിക്കണം.

അത്രയോടുകൂടി ശൈമോനെ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. താൻ കണ്ട നിക്ഷേപത്തെ അദ്ദേഹം മറുതളുവകു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. പ്രസംഗമൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. യേശുവിനെ കാണെത്തിയവൻ അവിടുത്തെ ലോകത്തിനു മുഴുവൻ കാണിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന ഒറ്റ ആഗ്രഹമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. നീ എത്രപേരെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്?

യേശു ശൈമോനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അരുൾചെയ്തു. “നീ യോനായുടെ പുത്രനായ ശൈമോൻ ആണല്ലോ. ഇനിമേൽ നീ കേപ്പാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും” (യോഹ. 1:42) യേശു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട മിശിഹാ ആകുന്നു എന്നറിഞ്ഞയുടനെ ശൈമോൻ തന്നെ മുഴുവനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. തിരുസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി യേശു അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. മഹത്തായ ജോലി ലഭിച്ചവരെപ്പറ്റി അസൂയപ്പെടാതെ സുപ്പിരിയേഷൻ ഏല്പിച്ചുതരുന്ന ജോലികൾ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കണം.

ധ്യാനം 182

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള മൂന്നാം വാരം-ശനിയാഴ്ച
പീലിപ്പോസിന്റെയും നഥാനിയേലിന്റെയും
ദൈവവിളി.

അടുത്ത ദിവസം യേശു ഗലീലയിലേക്കു പോകാൻ തെങ്ങിയപ്പോൾ പീലിപ്പോസിനെ കണ്ടു. “എന്നെ അനുഗമിക്കുക” എന്നരുൾചെയ്തു. (യോഹ. 1:43) ദൈവസേവനത്തിനായി നിന്നെ ആകർഷിച്ച നിന്റെ ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ദൈവമഹത്വത്തിനായി പ്രയാസമുള്ള ജോലി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ‘എന്നെ അനുഗമിക്കുക’ എന്നുള്ള വാക്കുകൾ നിനക്കു ധൈര്യം പകരാതിരിക്കയില്ല. വഴിയും സത്യവും ജീവനമാകുന്ന അവിടുനാകുന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നത്.

പീലിപ്പോസ് നഥാനിയേലിനോടു പറഞ്ഞു ‘മൂശയും പ്രവാചകന്മാരും വിളുല ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആരെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നുവോ അവിടുത്തെ, നസ്രത്തുകാരനായ യേശുവിന്റെ പുത്രൻ യേശുവിനെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. നസ്രേത്തിൽനിന്നു വല്ല ന

നിയം ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് നമാനിയേൽ ചോദിച്ചു. 'വന്നു കാണുക' എന്ന് പീലിപ്പോസിന്റെ മറുപടി (യോഹ. 1:45) ദൈവവിളി ലഭിച്ചയുടനെ അത് കൂട്ടുകാരന പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ പീലിപ്പോസ് ബലപ്പെടുന്നു. പീലിപ്പോസിന്റെ ശുഷ്ണാന്തി വിവേകപൂർവ്വകമാണ്. നമാനിയേലിനോടു വാദപ്രതിവാദത്തിനു നില്ക്കാതെ, ഈശോയുടെ ദർശനം അവനെ നേടിക്കൊള്ളുമെന്നു കരുതി 'വന്നു കാണുക' എന്ന് പറയുന്നു. നമാനിയേൽ തന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നതു കണ്ടിട്ട് യേശു അരുൾചെയ്തു. 'ഇതാ സാക്ഷാൽ ഇസ്രായേല്യൻ. ഇവനിൽ യാതൊരു കളങ്കവുമില്ല' (യോഹ. 1:47) നിഷ്കളങ്കതയും ലാളിത്യവും ദൈവതൃക്കണ്ണുകളിൽ എത്രയോ ആദരണീയം! നമാനിയേൽ അവിടുത്തോടു ചോദിക്കുന്നു "അവിടുന്ന് എന്നെ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു?". പീലിപ്പോസ് നിന്നെ വിളിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നീ അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു എന്ന് യേശുപറഞ്ഞു. അവൻ അവിടുത്തോടു പറഞ്ഞു 'ഗുരോ അവിടുന്ന് ദൈവപുത്രനാകുന്നു. അങ്ങ' ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാകുന്നു'. (യോഹ. 1:49) പ്രഥമ വരപ്രസാദത്തോടുള്ള സഹകരണം എത്ര പ്രധാനപ്പെട്ടത്.

ധ്യാനം 183

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള നാലാം ഞായറാഴ്ച
കാനായിലെ കല്യാണവിരണം

മൂന്നാം ദിവസം ഗലിലയിലെ കാനായിൽ ഒരു കല്യാണവിരണം നടന്നു. ഈശോയുടെ അമ്മയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹത്തിന് യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (യോഹ.2:1) അവർക്ക് വീഞ്ഞു തികയാതെ 'വരികയാൽ, "അവർക്ക് വീഞ്ഞില്ല" എന്ന് യേശുവിന്റെ അമ്മ അവിടുത്തോടു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 2:3) നമ്മെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നകറ്റുന്നതിനായി, ചിലപ്പോൾ മാനുഷിക ആശ്വാസമെന്ന വീഞ്ഞു പോരാതെ വരുന്നതിന് യേശു ഇടയാക്കിയേക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം ചിലപ്പോൾ മാനുഷികാശ്വാസത്തെക്കാൾ നമുക്കു പ്രയാജനകരം അതായിരുന്നേക്കാം. മറിച്ചു പുണ്യത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തം ദൈവസ്നേഹമെന്ന വീഞ്ഞു നഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി നാം ദുഃഖിക്കുകയും പരിഹാരം അന്വേഷിക്കുകയും വേണം.

അവർക്ക് വീഞ്ഞില്ല എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു മാതാവിനെ ആദരിക്കയും ശിഷ്യന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കാനായിലെ കല്യാണത്തിൽ വിഞ്ഞു തീർന്നുപോയതുപോലെ വി. കബ്ബാന എന്ന വിരുന്നിൽ ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഭക്തി-ചിലപ്പോൾ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് വരാം. സജീവ വിശ്വാസത്തോടും നിർമ്മലദസ്തം ഹത്തോടും അവിടുത്തോട് ഐക്യപ്പെടുന്നതിനാണ് അവിടുന്ന് ഇത

നവദിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ നമ്മെത്തന്നെ താഴ്ന്നുകയും ദൈവികബുദ്ധിയാൽ എല്ലാം നടത്തപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുത്തെ തൃക്കരങ്ങളിൽ നമ്മെ കയ്യാളിക്കുകയും വേണം.

ധ്യാനം 184

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള നാലാംവാരം-തിങ്കളാഴ്ച
കാനായിലെ കല്യാണവിരണം (തുടച്ചു)

അപ്പോൾ യേശു അരുൾചെയ്തു 'അമ്മേ എനിക്കും നിനക്കുമെന്തു', എന്റെ സമയം ഇനിയും സമാഗതമായിട്ടില്ലല്ലോ (യോ. 2:4) അവിടുത്തെ മണിക്കൂറുകളും നിമിഷങ്ങളും എങ്ങനെ ചിലവിടണമെന്ന് ദിവ്യപരിപാലനയാണ് നിണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരിശുദ്ധമാതാവിന്റെ അപേക്ഷകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് ഈ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ചെയ്യാവുന്നതു്, അവിടുത്തെ സമയത്തിനുവേണ്ടി ക്ഷമാപുച്ഛം കാത്തിരിക്കുകയും വിശ്വസ്തതാപുച്ഛം അവിടുത്തോടു സഹകരിക്കുകയും മാത്രമാണ്. പിതാവു തന്റെ അധികാരത്തിൽ വച്ചിട്ടുള്ള സമയങ്ങളെയും കാലങ്ങളെയും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ല (നട.1:7) ദൈവപരിപാലനത്തു നിന്നെ മുഴുവനായി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവപരിപാലനയുടെ സമയവും കാലവും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കും. സമാധാനത്തിന് ഒരു കാലവും യുദ്ധത്തിന് ഒരു കാലവുമുണ്ട്. (സഭാപ്രസംഗി. 3:8) അന്ധകാരത്തിന്റെയും അസ്വസ്ഥതയുടെയും ഒരു കാലവും, പ്രകാശത്തിന്റെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും ഒരു കാലവുമുണ്ട്. രണ്ടിനെയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയാസ്പദീകരിക്കുക. ദൈവപുത്രൻ നിനക്കു ക്ലേശങ്ങൾ അയച്ചുതരുമ്പോൾ അവയെ കോപത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളായി കരുതരുത്. പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിനു വീരോചിതപുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാൻവേണ്ടി അവളുടെ നേരെയും അവിടുന്ന് കർന്നമായി പെരുമാറിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ദൈവമെ, എന്റെ ദൈവമെ, എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു് എന്ന് ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ചോദിക്കത്തക്കവണ്ണം നിത്യപിതാവ് സ്വപുത്രനോടു നിന്ദാക്ഷിണ്യം പെരുമാറുകയുണ്ടായല്ലോ. വല്ലപ്പോഴും ദൈവം നമ്മുടെ നേരെ മരവിപ്പിക്കുന്ന മൗനം പാലിക്കുകയോ, രൂക്ഷമായ ഒരു ശാസന മന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യാലും നിരാശപ്പെടരുത്. വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ നമുക്കും പറയാം 'കർത്താവെ ഞങ്ങൾ ആരുടെ പക്കൽ പോകും. നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടല്ലോ' (യോഹ. 6:69)

ധ്യാനം 185

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള നാലാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
കല്യാണവിരുന്ന (തുടച്ചു)

പരിശുദ്ധമാതാവു പരിചാരകന്മാരോടു പറഞ്ഞു “അവിടുന്ന് പറയുന്നതുപേലെ ചെയ്യിൻ” (യോഹ. 2:5) സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണു നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി യേശു ലോകത്തിലേയ്ക്കു വന്നു. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അധികാരിയായി വാഴുന്നതിനും അവിടെ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടുത്തോടുകൂടെ വാഴണമെങ്കിൽ അവിടുത്തെ അനുസരിക്കുകയും വേണം. അങ്ങു എന്റെ ദൈവമാകയാൽ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറുന്നതിനു എന്നെ അഭ്യസിപ്പിക്കണമെ.

അനന്തരം പരിചാരകരോടു അവിടുന്ന് കല്പിച്ചു. ഇനി പകർന്നു കലവറപ്രമാണിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലുവിൻ. (യോഹ. 2:8) നിന്റെ അടിമയ്ക്കുതന്നെ ഭയത്തെ പുത്രസ്വഭാവമായ സ്നേഹമായി പകർന്നുവെക്കുക കല്യാണശാലയിലെ ഈ അടുത്തം നിന്നിലും അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിക്കും. പാപത്തിൽനിന്നു ദൈവാനുഗ്രഹത്തിലേക്കും മന്ദിരത്തിൽനിന്നു തീക്ഷ്ണതയിലേക്കുമുള്ള ഈ പരിവർത്തനം വരുത്താൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ. മാനുഷികമായ യാതൊന്നിനും അതിനെ തടയുവാനും സാധ്യമല്ല.

വീഞ്ഞിനെ തന്റെ വിലയേറിയ രക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു യേശു ദിനംപ്രതി മരൊറാരു അടുത്തവും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. ദൈവിക സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലമായി നിന്റെ ആത്മാവു് യേശുവിന്റെ ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ ഈ അടുത്തം നടക്കുന്നു. “എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിൽ വസിക്കുന്നു” (യോഹ. 6:57) യേശുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിൽനിന്നു് നിന്നെയോ മറ്റുള്ളവരെയോ വേർപെടുത്തുമ്പോൾ നീ യേശുവിന്റെ രക്തം ചിതുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവേ, എന്റെ ജീവിതം യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ തുടച്ചുയായിരിപ്പാൻ എന്നിക്കനുഗ്രഹം നല്കണമെ. അങ്ങനെ ഞാനല്ല ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നതു് എന്നു പറയുവാൻ ഇടയാകട്ടെ. (ഗലാ. 2:20)

ധ്യാനം 186

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള നാലാം വാറം-ബുധനാഴ്ച
കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്ന (തുടച്ചു)

“വീഞ്ഞായിതീർത്ത വെള്ളം കലവറപ്രമാണി തുച്ഛനോക്കി. അതെവിടെനിന്നു കിട്ടി എന്നയാൾക്കു മനസ്സിലായില്ല. അയാൾ

മണവാളനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല വീഞ്ഞു വിളമ്പുന്നു. ലഹരി പിടിച്ചശേഷം മോശമായതു കൊണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ നീ ഈ നല്ല വീഞ്ഞു ഇതുവരെ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരുന്നുവല്ലോ.” (യോഹ. 2:9,10) ലോകത്തിന്റെ അരൂപി യേശുവിന്റെതിനു നേരെ വിപരീതമാണ്. യേശുവിന്റെ അരൂപിക്ക് ഏറ്റവും വിശുദ്ധമായത് തല്ലാല ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷങ്ങളോടു് മനുഷ്യർ കാട്ടുന്ന അത്യന്തതയാണ്. നിമിഷനേരത്തെ, കടന്നുപോകുന്ന സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി നിത്യശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടുന്നതും സുവിശേഷത്തിലെ ധനവാന്റെപ്പോലെ ഞാൻ ഈ ജാലയിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറയാനിടയാകുന്നതും എത്ര വലിയ മൂഢത. ജ്ഞാനി ഉപദേശിക്കുന്നു, “ചുവന്ന വീഞ്ഞു സ്വീകരണത്തിൽ തിളങ്ങുമ്പോൾ നീ അതുനോക്കരുത്. അപ്പോൾ അതു് രസാവഹമായി ഉള്ളിലേക്കു പോകുന്നു. ഒടുവിൽ അതു് സപ്പത്തെപ്പോലെ കടിക്കും. അണലിയെപ്പോലെ കൊത്തും” (സുഭാ. 23:31,32) ഈശോ വി. കുബ്ബാനയിൽ തന്റെ രക്തമാക്കി പകർന്നു വീഞ്ഞിനെപ്പറ്റിയത്രെ മനുഷ്യഹൃദയത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വി. കുബ്ബാന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ രക്ഷിതാവിന്റെ ഉറവിഴിൽനിന്നു് സന്തോഷത്തോടെ നാം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു ചെയ്യുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ സകല ദുഷ്പ്രവണതകളെയും മാറ്റിച്ചുകളയത്തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം ആത്മാവിനെ അതു് ഉന്മത്തമാക്കും. “എന്റെ ഹൃദയവും എന്റെ മാംസവും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിച്ചു” (സങ്കീ. 83:3) എന്ന് അതീവ ഭക്തിയോടെ ഉരുവിട്ടുനീന്തു് അതിടയാക്കും.

ധ്യാനം 187

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷമുള്ള നാലാംവാറും-വ്യാഴാഴ്ച

ഈശോ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു് വിലക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കുന്നു.

“നിന്റെ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു് എന്നെ തിനുകുഞ്ഞു്” (യോഹ. 2:17) നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളാണെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങളറിയുന്നില്ലേ? (1 കോറി. 3:16) “ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കും. അവരുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിക്കും. ഞാൻ അവരുടെ ദൈവവും അവർ എന്റെ ജനതയുമായിരിക്കും” (2 കൊറി. 6:16) വി. മാഥോദീസായിൽ ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതും ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ബഹുമാനിതവുമായ നിന്റെ ആത്മശരീരങ്ങളെ നീ പരിശുദ്ധമായി കാക്കണം. യേശുവിനെ ജനനംവഴി ലോകത്തിനു നല്കി എന്നതിനേക്കാൾ, വിശ്വാസത്താലും സ്നേഹത്താലും അവിടുത്തെ ആലയമായിത്തീർന്നു, എന്നതാണ് പരിശുദ്ധമാതാവിനെ കൂടുതൽ സൗഭാഗ്യവതിയാക്കി തീർത്തതു്.

എന്നു വി. പിതാക്കന്മാർ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. തന്റെ വി. ആലയമായ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെപറ്റി യേശു ഏറ്റവും വൈരാഗ്യവാനാണ്. പൂണ്ണ അനുസരണവും ശുഷ്ണാന്തിയും ക്ഷമയും സ്നേഹവുംവഴി ഈ വിശുദ്ധാലയത്തിൽ അവിടുത്തേക്കു നീ ആരാധന സമർപ്പിക്കണം. ഈ സൂക്തങ്ങളാണ് നിന്നെ ഭരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ദൈവം നിന്നിൽ വസിക്കുന്നു എന്ന് തീർച്ചയാക്കാം.

ഈ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നവരോടു് അവിടുത്തേക്കു യാതൊരു കരുണയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. “ദൈവത്തിന്റെ ആലയം അശുദ്ധമാക്കുന്നവാനു ദൈവം നശിപ്പിക്കും” (2 കൊരി. 3:17) “ഇവ ഇവിടെനിന്നു് എടുത്തുമാറുവിൻ” (യോഹ. 2:16) എന്ന് ജറുസലേം ദേവാലയം അശുദ്ധമാക്കിയവരോടു് അരുളിച്ചെയ്ത വാക്കുകൾ നിന്നോടും അവിടുത്തു കല്പിക്കും. സ്വയസ്നേഹത്തെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെ കള്ളന്മാരുടെ ഗൃഹയാക്കി തീർക്കരുതു് (യോഹ. 2:16) ഈ ഗൃഹയിലിരുന്നുകൊണ്ടാണ് ലോകം, ജഡം, പിശാചു് എന്നീ ദൈവശത്രുക്കൾ കരിഞ്ചന്ത നടത്തുന്നതു്. “കർത്താവേ നിന്റെ തിരുമുമ്പിൽനിന്നു് എന്നെ തള്ളിക്കളയരുതേ. നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എന്നിൽനിന്നു് എടുക്കുകയുമരുതേ” (സങ്കീ. 50:13)

ധ്യാനം 188

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള നാലാവാറും-വെള്ളിയാഴ്ചയുടനാർ ഈശോയിൽനിന്നു് ഒരുടയാളം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

‘ഇവയൊക്കെ ചെയ്യാൻ താങ്കൾക്കു് അധികാരമുണ്ടെന്നതിന്നു് എന്തടയാളമാണു്’ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരിക’ (യോഹ. 2:18) ദൈവത്തിൽനിന്നു ശിക്ഷയുണ്ടാകുമ്പോൾ കുറ്റക്കാരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സാധാരണ പിറുപിറുപ്പാണിതു്. ദൈവവിധിയെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ആത്മപ്രകാശത്തിന്റെ കുറ്റവുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നതു്. ദൈവമാകട്ടെ എപ്പോഴും ന്യായത്തോടുകൂടെ മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളു. എതിർപ്പു് എന്തുകാരണത്താലുണ്ടായാലും ഉടനടി അതിനെ നേരിടുക. യേശുവിനെപ്പോലെ ‘എന്റെ പിതാവു്’ എന്നിങ്ങു തന്നു കാണു ഞാൻ കൂടിക്കേണ്ടതല്ലയോ’ (യോഹ. 18:11) എന്നു തന്നത്താൻ ചോദിക്കുക. ഈശോ ഉത്തരമായി യഹൂദരോടുകൂടെയെല്ലാ ‘ഈ ആലയം നശിപ്പിക്കുവിൻ. മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു് ഞാനതിനെ പുനരുദ്ധരിക്കും’ (യോഹ. 2:19, 20) ചിലയാളുകൾ ദിവ്യഗുരുവിനെ അനുകരിച്ചു് അല്പസമയംകൊണ്ടു് ദൈവഭവനത്തെ പണിതുതീർക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർക്കു് അലസത നിമിത്തം അനേകവർഷം പണിതാലും പുണ്യസൗധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമിടാൻപോലും കഴിയുന്നില്ല. നിന്റെ ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധിക്കായി

തീക്ഷ്ണതയോടെ പരിശ്രമിക്കണം. പെസഹാ പെരുനാളിൽ അവിടുന്ന് ജറുസലേമിൽ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾകണ്ട് അനേകർ അങ്ങിൽ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ യേശു അവരെയെല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചില്ല (യോഹ. 2:23) നീയും നിന്നെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കരുത്. നിന്റെ മനസ്സ് എത്ര ദുർബ്ബലം? നിശ്ചയങ്ങളിൽ എത്ര അവിശ്വസ്തത? എല്ലാവരുടെയും അന്തർഗ്ഗതം അവിടുത്തേക്ക് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് യേശു ഒരുവനെയും വിശ്വസിക്കാതിരുന്നത്. നിന്റെ ഏറ്റവും രഹസ്യമായ മനോവിചാരംപോലും അവിടുനറിയുന്നു.

ധ്യാനം 189

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള നാലാംവാരം-ശനിയാഴ്ച
നിക്കോദേമൂസ് യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു

പരീശരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിക്കോദേമൂസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു യഹൂദപ്രമാണി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുരാത്രി അദ്ദേഹം യേശുവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു അവിടുത്തോടു പറഞ്ഞു “ഗുരോ അങ്ങ് ദൈവത്തിൽ നിന്നുവന്ന ഉപദേശിച്ചാവാണെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദൈവം തന്നോടുകൂടെയില്ലെങ്കിൽ അങ്ങുചെയ്യുന്ന ഈ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഒരുവനും സാധ്യമല്ല. (യോഹ. 3:1) നിക്കോദേമൂസ് വരപ്രസാദത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ അന്ധകാരത്തിൽ വസിക്കുന്നു. “കാറ്റ് അതിനിഷ്ടമുള്ളിടത്ത് ഊതുനു. അതിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കയും ചെയ്യുന്നു.” (യോഹ. 3:8) ദിവ്യഗുരുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ നീ എത്രത്തോളം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ പ്രകാശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അതേപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനും പറ്റിയ അവസരമായ മൗനത്തിന്റെയും പ്രശാന്തതയുടെയും രാത്രിയെ നിക്കോദേമൂസ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. യഹൂദന്മാരുടെ വിദ്വേഷത്തെ ഭയന്നാണ് അദ്ദേഹം രാത്രിയിൽ വന്നത്. ആദ്യമായി യേശുവിനെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്ന മനുഷ്യനിൽ ഇതു ക്ഷണവ്യമാണ്. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായ നീ മനുഷ്യരെ ഭയന്ന് നിന്റെ ഭക്തകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ലജ്ജിക്കുകയും കടമകളിൽനിന്ന് പിന്മാറുകയും ചെയ്യുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമാണ്. ഈശോ അരുൾചെയ്തു. “ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വീണ്ടും ജനിക്കാത്തവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു” (യോഹ. 3:2) രക്ഷപെടാനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം നിക്കോദേമൂസിൽ കണ്ടപ്പോൾ യേശു തന്റെ വേലയെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യവതാരരഹസ്യത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തോടു വിവരിച്ചു പറയുന്നു. “തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നല്ലവാൻ തക്കവണ്ണം അത്രയധികം ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവനും നശിച്ചുപോകയില്ല” എന്നരുൾചെയ്തുകൊണ്ട് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും അവിടുന്നു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു.

ധ്യാനം 190

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള അഞ്ചാം ഞായറാഴ്ച
ജറുസലേമിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ യോഹന്നാൻ
മാംദാന അവിടുത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷിക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻ ശാലേമിനടുത്ത് ഏനോനിൽ സ്നാനപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരുന്നു. യേശുതന്മുരാൻ വന്നപ്പോൾ യോഹന്നാൻ എളിമ യോടു കൂടി പിൻവാങ്ങി. ഇതിൽനിന്നും സന്തോഷത്തോടെ മറുത്തു വർഷ കീഴ്ചങ്ങാനും നമ്മെക്കാൾ കൂടുതൽ അവരെ മതിക്കാനും അവനവന്റെ ഉദ്യോഗത്തിനടുത്ത ആദരവും ബഹുമാനവും കൊടുക്കാനും നമുക്കു പഠിക്കാം. സകല അസ്വസ്ഥതകളുടെയും മൂലകാരണമായി അഹങ്കാരത്തെ നിർമൂലനം ചെയ്തുകീലേ മനസ്സുമാധാനം ലഭിക്കൂ. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവരുടെ ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽവന്നു പറയുന്നു “ഗുരോ അങ്ങയോടു കൂടെ യോദ്ദാന്റെ അക്കരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ ഇപ്പോളിതാ ജ്ഞാനസ്നാനം നല്കുന്നു. എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കൽ ഓടി എത്തുന്നു. (യോഹ. 3:25,26) ഈ ശിഷ്യന്മാർ അസൂയനിമിത്തം യേശുവിനെ കുറപ്പെടുത്തുകയാണ്. “സ്നേഹം ആസൂയപ്പെടുത്തില്ല”. (1 കോരി. 13:4) അസൂയ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹമോ എല്ലാവരെയും യോജിപ്പിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ അവരോടു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നല്കപ്പെടാതെ ആർക്കും ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ മിശിഹായല്ലെന്നും അവിടുത്തെ മുമ്പാകെ അയപ്പെട്ടവൻ മാത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു നിങ്ങൾതന്നെ സാക്ഷികളാണല്ലോ. മണവാട്ടിയുള്ളവൻ മണവാളനാകുന്നു. മണവാളന്റെ സ്നേഹിതർ അടുത്തുനിന്ന് അവന്റെ സ്വപരം കേൾക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതാ എന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. അവൻ വലിയവനാകണം. ഞാനോ ചെറിയവനും (യോഹ. 3:27-30) യേശു നിന്നിൽ വളരുന്നതിനനുസരിച്ച് മാർഷികമായ സകലത്തിന്റെയും നിസ്സാരത നിനക്കു വ്യക്തമാകും.

ധ്യാനം 191

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള അഞ്ചാംവാറും-തിങ്കളാഴ്ച
യോഹന്നാൻ മാംദാന ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുന്നു

ഹേറോദേസു യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു ജയിലിലടച്ചിരുന്നു. (മത്താ. 14:3) ഹേറോദേസിനു യോഹന്നാനെ ഭയമാണ്. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ അവനെ നിർഭയം ശാസിക്കുന്നു. ഹേറോദേസു ഒരു രാജാവു്. യോഹന്നാനോ വെറും പാവപ്പെട്ടവൻ. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരു വിശുദ്ധനാണ്. വിശുദ്ധൻ എന്ന പദവി എല്ലാ രാജകീയ

പദവിയേക്കാളും ഉന്നതമാണ്. യോഹന്നാന്റെ ഏക കരുതൽ യേശു വിങ്കലേക്ക് എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളെയും അടുപ്പിക്കണമെന്നു മാത്രം. യേശു യോഹന്നാനെ സകലർക്കും ആദരണീയനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ സന്ദേശം കാരാഗ്രഹത്തെയും ചങ്ങലകളെയും സപീകരിക്കുന്നു. കാരാഗ്രഹത്തെ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാലയമാക്കി തീർത്തു. ഒരു നിമിഷത്തേക്കു പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃസമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. താൻ, സകലവും തന്റെ മഹത്വത്തിനായി ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഹേറോദേസ് ആളയച്ച് കാരാഗ്രഹത്തിൽവെച്ച് യോഹന്നാന്റെ ശിരസ്സ് ചേർത്തിട്ടു. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം എടുത്തു സംസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് വന്ന് യേശുവിനെ അവർ വിവരമായി ചൂ. യേശു അവിടെനിന്നും പോയി. (മത്താ. 14:10-13) മറുത്തുവർ നീതിരഹിതമായി നമ്മുടെ സദൃശ്യങ്ങളെ തകർത്തുകൊടുത്തുപോഴും കോപിക്കാതെ അവരെ രക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി സൗമ്യമായി അവർക്കു കീഴ്ഴങ്ങുക. “ഞാൻ സൗമ്യനും ഹൃദയമുള്ളവനുമായവനാകുകൊണ്ടു” എന്നു കണ്ടുപറിക്കുക.” (മത്താ. 11:29) ഈശോ താനായിരിക്കുന്നതുമാത്രം ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ എതിർപ്പുപോലും നിന്നെ ശുണ്ണിപിടിക്കുന്നില്ലേ?

ധ്യാനം 192

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള അഞ്ചാലോചനം-ചൊവ്വാഴ്ച
 ശമരിയാക്കാരി സത്രിയുടെ മാനസാന്തരം

യേശു യാത്രാക്ഷീണം നിമിത്തം ഒരു കിണററിന്നരികെ ഇരുന്നു (യോഹ. 4:6) ഒരു പാപിയെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് യേശു കിണററിന്നരികെ ഇരുന്നത്. വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്ന സ്ത്രീയെ അവിടുന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും കരുണാപൂർവ്വം തന്റെ കൃപാദാനങ്ങളാൽ അവളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്ര ക്ഷീണിതനാണെങ്കിലും പാപിയെ അന്വേഷിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവിടുന്ന് വിരമിക്കുന്നില്ല. ആർദ്രമായ സ്നേഹത്താൽ അവിടുത്തെ ശുഷ്കാന്തി അവരെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. ആ കൃപ നിനക്കും അയച്ചു തരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുക.

യേശു ശമരിയാക്കാരിയോട് “എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരിക” എന്നുതൽ ചെയ്തു. (യോഹ. 4:7) അധികം കൊടുക്കേണ്ടതിന് അവിടുന്ന് അല്പം ചോദിക്കുന്നു. നിന്നിൽനിന്ന് അവിടുന്ന് എന്താണാവശ്യപ്പെടുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുക. എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരിക എന്ന് നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നീ അയാളോടു ചോദിക്കുകയും അയാൾ നിനക്കു ജീവജലം തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. (യോഹ. 4:10) ആ സ്ത്രീ അവിടുത്തോടു പറ

യുന്ന് “പ്രഭോ ആ ജലം എനിക്കു നല്കിയാലും. പിന്നെ എനിക്കു ദാഹിക്കയില്ലല്ലോ. വെള്ളം കോരുവാൻ വരികയും വേണ്ടല്ലോ (യോഹ. 4:15).

ദൈവകൃപയുള്ള ആഗ്രഹം അവളിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ദൈവപുത്രൻ അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ ക്രമക്കേടുകളെ വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കയും ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ അവളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വെള്ളത്തിനുള്ള പാത്രം കിണറുകരയിൽ ഇട്ടിട്ട് പട്ടണത്തിൽ പോയി മൗശിഹായുടെ ആഗമനവാർത്ത പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം ദിവ്യപ്രകാശവും തിക്ഷണതയും അവിടുന്ന് അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിവേശിപ്പിച്ചു. നിമിഷനേരം കൊണ്ട് ഒരു പരിത്യക്തയെ അപ്പസ്തോലികയായി അവിടുന്ന് പകർത്തി. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ത്രിവിധ ഘട്ടങ്ങളായ ശുദ്ധീകരണം, പ്രകാശം, ഐക്യം എന്നിവയിൽ കൂടി അവളെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.

ധ്യാനം 193

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള അഞ്ചാംവാറം-ബുധനാഴ്ച
ദൈവനിവേശനങ്ങളുടെ ഫലപ്രാപ്തി

യേശു അവളോടു അരുൾചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ ദാനം എന്താകുന്നുവെന്നും, എനിക്കു കിടപ്പാൻ തരിക എന്നു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നത് ആരാണെന്നും നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നീ അയാളോടു കൂടിപ്പാൻ ചോദിക്കുകയും അയാൾ നിനക്കു ജീവാൻ ജലം തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു (യോഹ. 4:10) നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉദിച്ചുയരുന്ന സദിച്ചാരം എവിടെനിന്ന് എന്നു നീ അറിഞ്ഞിരുന്നോവകിൽ നീ ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി അതിനെ മതിക്കുമായിരുന്നു “പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അല്ലാതെ യേശു കർത്താവാകുന്നു എന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല” (1 കോറി. 12:3) യേശുവിന്റെ തിരുരക്തമാണ് ഈ ദാനം നിനക്കു സമ്പാദിച്ചുതന്നത്. സൗജന്യമായി അവിടുന്ന് നിനക്കു അതു നല്കി. ലോകം മുഴുവൻ കൊടുത്താലും അതു വിലക്കു വാങ്ങാൻ ഉള്ള തുകയാവുകയില്ല. നന്ദിപൂർവ്വം അതിനെ നീ സ്വീകരിക്കണം. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവയുടെ വില മനസ്സിലാക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നെങ്കിലേ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു പാപിനിയുടെ മേൽ പതിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവളെ ശമരിയപ്പട്ടണത്തിന് മുഴുവൻ രക്ഷ സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്ത ദൂതയാക്കി മാറ്റി. ഇങ്ങനെ ദൈവദാനത്തെ ഫലപ്രാപ്തിയിൽ വരുത്തിയ ഒരു ശമരിയാക്കാരിൽ പകരം കല്ലുപോലെ കടുത്ത എത്രയായിരം ഹൃദയങ്ങൾ! ഇങ്ങനെ ഫലപ്രാപ്തയായി ഭവിക്കുന്നത് യേശുവിന്റെ തിരുരക്തമാണെന്നു കാര്യം നാം വിന്യസിക്കരുത്.

ധ്യാനം 194

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള അഞ്ചാംവാറം-വ്യാഴാഴ്ച
ദിവ്യനിവേശനങ്ങളുടെ ഫലപ്രാപ്തി

‘ദൈവത്തിന്റെ ഭാനത്തെപ്പറ്റി നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ’ (യോഹ. 4:10) എത്രവലിയ സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കാണ് അതു നിന്നെ നയിക്കുന്നതെന്നു നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ തീർപ്പുതയോടുകൂടി അതിനെ അനുധാവനം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും ആത്മാവിലും സത്യത്തിലുമുള്ള ദൈവാരാധന മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുമുള്ളതായിരുന്നു. കൃപയുടെ ഒരു കിരണം നിന്റെ ആത്മാവിലേക്ക് അയച്ചു തന്നുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഭരണം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. നിന്റെ മനസ്സിൽ സദാവിചാരം ഉരുവാക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെയുള്ള ഒരു ജ്ഞാനപ്രകാശം നിനക്കു പകർന്നുതരികയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവനിവേശനങ്ങളെ ആദരവോടു സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസ്തയോടെ അനുസരിക്കുകയും വേണം. പരിശുദ്ധ ജീവിതം സൽപ്രവൃത്തികളെയും, സൽപ്രവൃത്തി നല്ല ആഗ്രഹങ്ങളെയും, നല്ല ആഗ്രഹം സദാവിചാരങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്നിൽ പ്രായശ്ചിത്താരൂപി നിവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരാളാ പുണ്യങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി നിന്റെ ആത്മാവിൽ ദൈവം ചിത്തുന്ന പ്രകാശക്കുതിർ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്താൻ നീ ശ്രമിക്കണം.

ധ്യാനം 195

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള അഞ്ചാംവാറം-വെള്ളിയാഴ്ച
ഒരു പ്രഭു അയാളുടെ പുത്രനെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ
ഈശോയോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കല്പനഹോമിൽ ഒരു പ്രഭുവിന്റെ പുത്രൻ രോഗിയായി കിടന്നിരുന്നു. യേശു ഗലീലയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ട്, അവിടുത്തെ അടുക്കൽ ആളയച്ച് തന്റെ പുത്രനെ സുഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് പ്രഭു അവിടുത്തോടപേക്ഷിച്ചു. നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ലല്ലോ എന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു. അതിനെ വകവെക്കാതെ “കർത്താവേ എന്റെ കുഞ്ഞു മരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വരണമേ” എന്ന് പ്രഭു വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. (യോഹ. 4:46-49). ദുർമോഹം പനിപോലെയാണ്. ഉടനെ പ്രതിവിധി നോക്കിയില്ലെങ്കിൽ അതു അവനെ നശിപ്പിക്കും. യേശുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പനി രോഗിയെ നിശേഷം വിട്ടുമാറി. (യോഹ. 4:52) നിന്നോടുതന്നെ ബലബന്ധം ചെയ്തുകൊണ്ട് സ്വയന്തേഹത്തെ നിന്നിൽനിന്ന് വേരോടെ പിഴുതുകളയണം. യേശു നിന്റെ അപേക്ഷയെ ശ്രവിക്കുന്നില്ല

എന്നു തോന്നിയാലും നിരാശപ്പെടാതെ അപേക്ഷയിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കണം. നിന്റെ ദൃഷ്ടതകളുള്ള പ്രത്യുഷയം യേശുവിൽനിന്നും മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. നിന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളിലും യേശുവിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുക.

ധ്യാനം 196

പെന്തീക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള അഞ്ചാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
മനസ്സാപം താമസിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്

നിന്റെ മനസ്സാപം എത്രത്തോളം താമസിപ്പിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം അതു പ്രയാസമായിരിക്കും. കർത്താവേ, അങ്ങിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നതിനു സമയം അനുവദിക്കുന്നതോടുകൂടി മനസ്സാപത്തിന്റെ അരൂപിയും തരണമെ. മനസ്സാപത്തിന്റെ ദാനം ലഭിക്കാത്ത പക്ഷം കുറും പരിഹരിക്കാൻ സമയം അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം. മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശാസനയെയും ദിവ്യനിവേശനങ്ങളെയും ധിക്കരിച്ചു മാനസാന്തരം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ ദൈവകരുണ ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാമോ? ഒരു പക്ഷേ ഇതു നിന്റെ അവസാന ദിവസമായിരുന്നേക്കാം. മാനസാന്തരം എത്രത്തോളം നീട്ടിവയ്ക്കുന്നുവോ, ദൈവകൃപ പ്രാപിക്കാനുള്ള ഹൃദയത്തിന്റെ അപ്രാപ്തിയും അത്രയധികമായിരിക്കും. ദുസ്സൗകം ദൈവനിന്നും ശക്തിപ്പെടുകയും അവയെ ജയിച്ചടക്കുക കൂടുതൽ ദുഷ്കരമാവുകയും ചെയ്യും. ദുസ്സൗകത്തിന്റെ ശക്തിക്കനുസരണമായി ആത്മാവിലുള്ള അന്ധകാരവും വർദ്ധിക്കും. ദുഷ്ടാരൂപിയുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടു മാനസാന്തരം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ ആത്മാവ് എന്നെന്നേക്കും നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു വരും. നിനച്ചിരിയാത്ത എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങളാണ് നിന്നെ തിന്മയിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളാൽ നീ ആയുധധാരിയായിരിക്കെ പിശാചിനെ ജയിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ മുറിവുകളാൽ ആവൃതനായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെങ്ങനെ സാധിക്കും? നിനച്ചിരിയാത്ത സമയത്തു ആപത്തു നിന്നെ കടന്നു പിടിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക.

ധ്യാനം 197

പെന്തീക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാം ഞായറാഴ്ച
മാനസാന്തരം മരണസമയത്തേക്ക്
നീട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

‘കർത്താവേ, എന്റെ കുഞ്ഞു മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വരണമെ’ (യോഹ. 4:49) ദൈവത്തിനിഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള കൃ

പനല്ലാം. എന്നാലും മരണസമയത്തെ മാനസാന്തരത്തെക്കാൾ അനിശ്ചിതമായി മരറാനുമില്ല. വി. അഗസ്റ്റിനോസ് പറയുന്നു 'മരണാസന്നനായ പാപി പാപമോചനം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നാം നിഷേധിച്ചുകൂടാ. എന്നാലും ഞാൻ സത്യം പറയണമല്ലോ. മരണാസന്നന്റെ നില ഭദ്രമായി എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത സമയംവരെ മാനസാന്തരം നീട്ടിവയ്ക്കയാണെങ്കിൽ നീ പാപത്തെ വഴ്ജിക്കുക. അതു ചെയ്യാൻ നിനക്കു ശക്തിയില്ലാതിരിക്കുക മാത്രമാണ്. മരണവിനാശികയിൽ ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും കടന്നാക്രമിക്കുന്ന രോഗത്തിന്റെ മൂർച്ഛമൂലം ഹൃദയത്തെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കയ്ക്കുക പ്രയാസമായിരിക്കും. നൈരാശ്യവും ഭയവും രോഗിയെ ബാധിച്ചേക്കും. ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുവാൻപോലും കഴിവില്ലാത്ത സമയത്തേക്കു നീട്ടിവയ്ക്കുന്നത് എത്ര ദോഷകരമാണ്. പ്രായശ്ചിത്തം വിധികർത്താവിനെ കുറിച്ചുള്ള ഭയത്തിൽനിന്നല്ല, പിന്നടയാ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതായിരിക്കണം. സ്വന്ത രക്ഷായപ്പാഠി ചിന്തിക്കുവാൻപോലും കഴിവില്ലാത്തവൻ ഇതു സാധ്യമല്ലല്ലോ. ആകയാൽ അവസരമുള്ളപ്പോൾ നീ കടന്നുപോകേണ്ട മരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. ജീവിതം നിമിഷം നിമിഷമായി കടന്നുപോകുന്നു. അവസാനത്തേതും വേഗം വന്നുചേരും. ഭാഗ്യകരമോ നിർഭാഗ്യകരമോ ആയ ഒരു വിധിതീർപ്പ് നിനക്കുണ്ടാകും. അതു നിന്റെ നിത്യതയെ നിണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ ദീർഘദർശിയുടെ ഈ ഉപദേശത്തെ പിൻചെല്ലുക. "കണ്ടെത്താവുന്ന സമയത്തു" കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുക. അദ്ദേഹം അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക."

ധ്യാനം 198

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാംവാറും-തീങ്കളാഴ്ച പ്രഭുവിന്റെ മകനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി

യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു "അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലല്ലോ." (യോഹ. 4:48) പ്രഭുവിനു നല്ലിയ ഈ ഉപദേശം നിനക്കും മുന്നറിയിപ്പാകുന്നു. പൂണ്ണ മാനസാന്തരത്തിനു തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നത് വിശ്വാസത്തിന്റെയും ശരണത്തിന്റെയും ശുദ്ധനിയോഗത്തിന്റെയും കുറവാകുന്നു. എല്ലാം കാരണകര്യം കേൾക്കുകയും രൂപിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് നിന്റെ മോഹം. പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു മീതെ മനസ്സിനെ ഒന്നയ്ക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നില്ല. 'നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കുന്നു.' ദൈവത്തെ, ദൈവത്തെപ്രതി മാത്രം അന്വേഷിക്കുക.

യേശുപ്രഭുവിനോടേതൽ ചെയ്തു “പോകുക. നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.” യേശുവിന്റെ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു അയാൾ മടങ്ങിപ്പോയി. വഴിമദ്ധ്യേ ഭൃത്യന്മാർ വന്നു “അങ്ങയുടെ പുത്രൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു (യോഹ. 4:50, 51) ദൈവപുത്രന്റെ ശക്തി എല്ലാ സ്ഥലത്തും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ഒരു വാക്കു മാത്രംമതി എല്ലാ രോഗവും ശമിപ്പിക്കാൻ. ഓ! കർത്താവേ എന്റെ മനഭക്തിയോടു, വ്യക്തസ്തുതിഭ്രമത്തോടു, മറ്റൊല്ലാ വികാരങ്ങളോടും ഒരു വാക്കു കല്പിക്കണമെ. അവ എന്നെ വിട്ടുപോയ്ക്കൊള്ളും. “അവനും അവന്റെ കുടുംബം മുഴുവനും വിശ്വസിച്ചു” (യോഹ. 4:53) പ്രഭു തന്റെ ഭവനത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നു. നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള സകലത്തെയും ദൈവപുത്രൻ കിഴ്ചെടുത്തു ക. നിന്റെ മനസ്സ് അങ്ങയെ വിശ്വസിക്കുന്നതിലും, ഹൃദയം അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലും, നാവു അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുന്നതിലും എല്ലാ ശക്തികളും സൽകൃത്യങ്ങൾവഴി നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 199

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാംവാർഷികം-ചൊവ്വാഴ്ച
 ഈശോയുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നു

“ആ സമയംമുതൽ യേശു പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി” (മത്താ. 4:17) ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ യേശു പാപാസകാരത്തിലും മരണനിഴലിലുമിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ പ്രകാശക്കുതിരുകൾ പതിക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തേതൽ ചെയ്യുകയാണ്. മനുഷ്യമക്കളെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്റെ അലോചനങ്ങളെല്ലാം നിത്യപിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിനും നിങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി മാത്രം. ഇത്ര വലിയ വിലകൊടുത്തു ഞാൻ സമ്പാദിച്ച നിത്യഭാഗ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിപ്പിൻ. ഈശോയുടെ ഉപദേശം രക്ഷയുടെ ശാസ്ത്രമാണ്. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷവും ആത്മാവിന്റെ പോഷണവുമായ ഈ ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അശ്രദ്ധ ആദ്ധ്യാത്മിക മരണത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ്. “എന്നെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ ജീവനെ കണ്ടെത്തുന്നു. കർത്താവിൽനിന്നും അവനെ രക്ഷ ലഭിക്കയും ചെയ്യും.” (സഭ:വാക്യം 8:35) അതിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തക്ക മനോഭാവം പാലിക്കുക. “ഇങ്ങനെ പരിശുദ്ധന്മാവിനാൽ പുരിതനായി അവിടുന്ന് ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങി. അവിടുത്തെ കീർത്തി നാട്ടിലുടനീളം വ്യാപിച്ചു. അവിടുന്ന് അവരുടെ ജവാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു”. (ലൂക്ക. 4:14,15) പരിശുദ്ധന്മാവിനാൽ പ്രേരിതനായി മാത്രം അവിടുന്ന് എല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു. അവിടുന്ന് അരുൾ ചെയ്യുന്നു. “ഭൂമിയിൽ തീ ഇട്ടുവാനായി

ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അത്ര കത്തിജ്വലിക്കണമെന്നല്ലതെ മറെറൊന്നാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുക.” (ലൂ. 12:49) “ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ആരും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.” എന്നു ശത്രുക്കൾപോലും പറയുവാൻ തക്കവണ്ണം പഠിച്ചുപഠിച്ചവർ അവിടുത്തെ വാക്കുകൾക്ക് അത്രയേറെ വശ്യത നല്കി.

ധ്യാനം 200

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാംവാദം-ബുധനാഴ്ച അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടുത്തം

ജനക്കൂട്ടം തിരുവചനം കേൾക്കുവാനായി തന്റെ ചുറ്റും തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ യേശു ഗനാസരേത്തു തടാകത്തിന്റെ കരയിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. (ലൂ. 5:1) യേശുവിന്റെ എളിമയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. ജനം അവിടുത്തെ ചുറ്റും തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അവരുടെ അനാദരവ്നെപ്പറ്റി യേശു പരാതിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവിടുത്തെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ ഓടിക്കൂടിയത് രോഗികളും, ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവരും പാവപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. അവർക്ക് അവിടുത്തെ വലിപ്പത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ആദരവ് അവിടുത്തെ നന്മയോടായിരുന്നു. രക്ഷിതാവിന്റെ എളിമ നിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ എത്രമാത്രം ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരമഠാൻ പത്രോസിന്റെതായ ഒരു പടവിൽ യേശു കയറി... അതിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ജനത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യ ഹൃദയം ശക്തിയിലെത്തിനേക്കാൾ മാധുര്യത്തിലാണ് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു പുണ്യവാന്മാർ അറിയുന്നു. യേശുവിനെ ഈ കാര്യത്തിൽ അവർ അനുകരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ പാപികൾ മറുവശങ്ങളുടെ മേൽ അധികാരം നടത്താൻ നോക്കുന്നു. അവർ കീഴുള്ളവരോടു നിന്ദയായും സമന്മാരോടു് ഔഘത്യപൂർവ്വവും മേലുള്ളവരോടു് അനാദരവായും ദൈവത്തോടു് അഭക്തിയായും പെരുമാറുന്നു. അയല്ലാതെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ ദൈവമഹത്വം മാത്രമേ അന്വേഷിക്കാവൂ. വിജയത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുകയോ നിന്ദാപമാനങ്ങളിൽ വെറുപ്പു തേന്നുകയോ അരുത്. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മാതൃകയിൽനിന്ന് നിത്യപിതാവിന്റെ വചനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും പഠിക്കുക. എത്ര അധികമായി അവിടുന്ന് നിന്റെ അടുക്കലേക്കിറങ്ങുന്നുവോ അത്ര അധികം നീ അവിടുത്തെ ആരാധിക്കണം. പ്രസംഗമാധുര്യം ആസ്വദിക്കാനല്ല, പിന്നെയോ അതിൽനിന്നും ഫലമെടുക്കാനാണ് നോക്കേണ്ടത്.

ധ്യാനം 201

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാം വാറും-വ്യാഴാഴ്ച

വി. പത്രോസിന്റെ എളിമ

പ്രസാഗം അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ മീൻ പിടിക്കാനായി ആ ഴമുള്ളിടത്തേക്കു വലയിടുക എന്നു ഈശോ ശൈമൊനോടു കല്പിച്ചു. (ലൂ. 5:4) വി. പത്രോസ് പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചു. പടവു കരയിൽ നിന്നും അല്പം നീക്കി (ലൂ. 5:3) ലോകത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ അകറ്റിയെങ്കിലെ യേശു അവിടെ വസിക്കുകയുള്ളു. പരിപൂർണ്ണതയായി ശ്രമിക്കുന്ന ആത്മാക്കളോടു യേശു കല്പിക്കും 'ആഴത്തിലേക്കു വല വീശുക.' അതായതു് സാധാരണ പുണ്യംകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടരുതു്. വീരോചിത പുണ്യം സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, എന്നു ശൈമൊൻ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു 'ഗുരോ രാത്രി മുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചെങ്കിലും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല.' (ലൂ. 5:5) രാത്രിയിൽ അതായതു് യേശുവിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചതുകൊണ്ടാണ് പ്രയത്നം ഫലരഹിതമായിപ്പോയതു്. ശൈമൊൻ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വന്തം ബലഹീനത മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് അതു് അദ്ദേഹത്തിനവസരം നല്കി. യേശുവിനെ കൂടാതെ ഒന്നും സാദ്ധ്യമല്ല എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. "എങ്കിലും നിന്റെ വാക്കനുസരിച്ചു് ഞാൻ വലയിറക്കാം" (ലൂ. 5:5) പത്രോസു തന്റെ ക്ഷിണത്തെപ്പറ്റിയോ മീൻ പിടിത്തത്തിനു് പറ്റിയ സമയം രാത്രിയാണെന്നുള്ള വസ്തുതയെപ്പറ്റിയോ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. സ്വന്തമുഷ്ടതയെ യേശുവിന്നു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് പരിശുദ്ധമായ ശ്രമത്തോടെ ഉടനെ തന്നെ വലയിറക്കുന്നു. എളിമയുള്ള ആത്മാവു് എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഉടനടിയും ഉദാരമായും അനുസരിക്കുന്നു. 'കർത്താവേ, ഞാൻ വിജയം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് എന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിലല്ല പിന്നെയോ അവിടുത്തെ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയിലാണ്'; എന്നു നീയും പറയുക.

ധ്യാനം 202

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാം വാറും-പെട്ടുളിയാഴ്ച

വി. പത്രോസിന്റെ താഴ്മയും സ്നേഹവും

ഇതുകണ്ടു് ശൈമൊൻ യേശുവിന്റെ പാദത്തിങ്കൽ വിണു് "നാഥാ ഞാൻ പാപിയാകുന്നു; എന്നെ വീട്ടു പോകണമെ" എന്നപേക്ഷിച്ചു (ലൂ. 5:8) അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും കാണുന്ന വൈരുദ്ധ്യം ഉന്നതമായ എളിമയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഫലമാണു്. സ്നേഹത്താൽ മതിമറന്നു് പത്രോസ് യേശുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ശരീരത്തോടു പറ്റിച്ചേരുന്നു. അതേസമയം അവിടുത്തെ മഹിമ പ്രതാപത്തെ ഓർത്തു തന്നത്താൻ താഴ്മയേവിഹ്വലനായി 'എ

നെ വിട്ടുപോകണമെ' എന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹവ് കൂട്ടുകാരും തങ്ങൾ പിടിച്ച മീൻ കണ്ടു വിസ്മയഭരിതരായിരുന്നു. യേശു പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു "ഭയപ്പെടേണ്ട. ഇപ്പോൾമുതൽ നീ മനുഷ്യനെ പിടിക്കുന്നവനാകും (ലൂ. 5:10) യഥാർത്ഥ എളിമയും ദൈവസ്നേഹവും ഉള്ളവൻ തിന്മയെ മാത്രമേ ഭയപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഈ ഭയം അവന്റെ മനശാന്തതയെ ഭഞ്ജിക്കുകയുമില്ല. എന്തെന്നാൽ സ്നേഹത്താൽ ദൈവം അവന്റെ ഹൃദയത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും 'ഭയപ്പെടേണ്ട' എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. "ഞാൻ പാപിയാകുന്നു" മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും യോജിച്ച പദവി "പാപി" എന്നുള്ളതാകുന്നു. സൂക്രതി, ബുദ്ധിമാൻ, ക്ഷമയുള്ളവൻ എന്നീ പദവികളൊന്നും മനുഷ്യൻ സ്വന്തമായിട്ടുള്ളതല്ല. ന്യായമായി അവൻ അഹിക്കുന്നത് 'പാപി' എന്നുള്ള പേരുമാത്രം. നീ എന്തായിരുന്നു, എന്താകുന്നു, എന്താകും? എന്നുള്ള ചിന്ത നിന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുകയും ദൈവസന്നിധിയിൽ ലജ്ജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! എളിമയുള്ളവൻ യേശുവിന്നു ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരനാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവൻ ദൈവാത്മാവിനോടു ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ഫലദായകവും വാക്കുകൾ സ്വാധീനം ചെയ്യുന്നതും മാത്രക ശക്തിമത്താകുന്നു.

ധ്യാനം 203

പെന്തക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആറാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ദൈവവിളി

അവിട്ടുന്നവരോടടുത്തുചെയ്തു "എന്റെ പിന്നാലെ വരിക, ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കാം." (ലൂ. 4:19) ദൈവപുത്രൻ ലോകത്തെ കീഴടക്കുവാനായി പാവപ്പെട്ട മൂക്കുവരെ വിളിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വീക്ഷണം എത്ര പരിമിതം. മനുഷ്യൻ ഉപരിഭാഗത്തെ മാത്രം കാണുന്നു. ദൈവമോ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളിലേക്കു കടക്കുന്നു. യേശു പാവപ്പെട്ട മൂക്കുവരെ തന്റെ സഹകാരികളായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവരിൽകൂടെ തന്റെ കുരിശിന്റെ ഫലങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'എന്റെ പിന്നാലെ വരിക' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവീട്ടുന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു ലഭിച്ച ഈ ക്ഷണമാണു കാൽവരിയിലേക്കും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിലേക്കും അവരെ ആനയിച്ചതു്. എളിമയുടേയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റേയും പന്ഥാവിൽ അവിട്ടത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു അവീട്ടത്തെ സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനത്തിനു ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അവിട്ടുന്നവർക്കു നല്കി. "സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അന്വേഷിക്കുക; അതോടെ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെടും." എന്നു അവീട്ടുന്നു അവരോടു് അടുത്തുചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ദൃഷ്ടന്മാരുടെ പീഡനങ്ങളെ ഭയപ്പെടേണ്ട. യജമാനനെ അവർ പീഡിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ നിങ്ങളേയും പീഡിപ്പിക്കാതിരിക്കുമോ? ആകാശപ്പുറവകളെ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന ദൈവം നിങ്ങളെ

ഉളയും പരിപാലിക്കും എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകളിൽ അവിടുന്ന് അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവർ ഉടനെ അവരുടെ വലകൾ വിട്ട് അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചു (മത്താ. 4:20) ഈശോയെ അനുഗമിക്കുന്നതിന് ഈ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ, സന്തോഷങ്ങൾ എന്നിവയോടു വിരക്തി പാലിച്ചെങ്കിലേ മതിയാവൂ. മനുഷ്യന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങൾ എത്രയധികമോ അത്രഅധികം അവൻ അവയ്ക്കു അടിമപ്പെടുന്നു എന്ന് വി:ക്രിസോസ്റ്റോം പറയുന്നു. യേശുവിനോടു പഠിച്ചുതുടങ്ങുന്നവർക്കോ എന്നാൽ യഥാർത്ഥ സപാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഇനിയും നീ നിന്റെ പടവിൽതാനയിരിക്കുകയും നിന്റെ വലയോടു പഠിച്ചുതുടരുകയും അടിമത്തചങ്ങലകളെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ?

ധ്യാനം 204

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഏഴാം ഞായറാഴ്ച
ഈശോ പിശാചുബാധിതനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

ആ ജപാലയത്തിൽ ഒരു പിശാചുബാധിതനാണായിരുന്നു. അവൻ ഉച്ചത്തിൽവിളിച്ചു പറഞ്ഞു “നസ്രായനായ യേശുവേ ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കൂ. എന്തിന് ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള നശിപ്പിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയാണോ? അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാകുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം”. (ലൂ. 4:33, 34) അഹങ്കാരിയായ അത്രപിയുടെ ഔദ്ധത്യപൂർവ്വമായ പ്രസ്താവനക്ക് ശിക്ഷയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവൻ അർഹിക്കുന്നില്ല. അശുദ്ധാത്മാവും അവന്റെ കൂട്ടുകാരും അവർ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ആലയങ്ങളിൽ നിന്നല്ലാതെ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും നീ അവന്റെ കൈനീട്ടിയിൽ ചെന്ന് അകപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തു വന്നിരിക്കുന്നത് പിശാചുക്കളുടെ പിടിയിൽനിന്നു പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ദൈവരാജ്യത്തെ യഥാർത്ഥസപാതന്ത്ര്യത്തിൽ പുനസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയത്രേ. പിശാചുക്കളെ നിർമ്മൂലമാക്കുവാനോ രക്ഷിപ്പാനോ അല്ല. അവിടുന്ന് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാകുന്നു എന്ന് ഞാനറിയുന്നു. ഈ അറിവ് അവനെ കൂട്ടതൽ അരിഷ്ടനാക്കുവാനേ ഉതകുന്നുള്ളൂ. കാരണം അവന്റെ അറിവ് ഒരിക്കലും രമ്യപ്പെടാത്ത ശത്രുവും പ്രതികാരത്തിന്റെ ദൈവവും എന്ന നിലയിലാണ്. അവൻ സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിവല്ല. “നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. നിന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്തിന് എന്ന് പൂണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു” എന്നുകൂടെ പറയാൻ കഴിയാത്തപക്ഷം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.

ധ്യാനം 205

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഏഴാംവാദം-തിങ്കളാഴ്ച
ഈശോ അശുദ്ധാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്നു

“യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചുകൊണ്ട് ഇയാളെ വിട്ടു പോകുക എന്നതളിച്ചെയ്തു” (ലൂ. 4:35) പിശാചു് രക്ഷാകരമായ സത്യങ്ങളിലേക്കു് അവന്റെ ദൃഷ്ടിച്ച ഉപദേശങ്ങളെ കടത്തിവിട്ടു. നിന്റെ നാശത്തിനുള്ള കെണിയായിട്ടല്ലാതെ അവൻ ഒരിക്കലും സത്യം പറയുകയില്ല. സ്തുതിയാകുന്ന വിഷം കൗശലപൂർവ്വം നിന്നിൽ കുത്തിവയ്ക്കുന്നവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കാൻ മാത്രമാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുള്ള വ്യക്തമായ കൈയടികളെ വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുക. പിശാചു് അയാളെ അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തള്ളിയിട്ടുശേഷം അയാളെ വിട്ടുപോയി. അയാൾക്കു് ഉപദ്രവമൊന്നും വരുത്തിയതുമില്ല (ലൂ. 4:35) ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ടു് പിശാചിനെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ശക്തി മെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. എത്രയോ പ്രാവശ്യം അവിടുന്ന് നിന്റെ ഹൃദയകവാടത്തിൽ മുട്ടിയിട്ടും നീ നിന്റെ മാത്സര്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നുവല്ലോ. പുറപ്പെട്ടു പോകുവാൻ നിബ്ബന്ധിതനായപ്പോൾ അശുദ്ധാരൂപി അയാളോടു കൂടുതൽ കോപം കാണിക്കുന്നുവെങ്കിലും അയാൾക്കു് യാതൊരു ഉപദ്രവവും ചെയ്യാൻ അവനെ അവിടുന്ന് അനുവദിക്കുന്നില്ല. എതിർപ്പൊന്നും കൂടാതെ പിശാചിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടു പോകുന്ന മന്ദഭക്തരെ മാത്രമേ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ അവനു കഴിയൂ. എല്ലാവരും വിസ്തൃതരീതരായി പറഞ്ഞു ‘എന്തൊരു കല്പന’ അധികാരത്തോടെ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടു അവൻ കല്പിക്കയും അവ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ (ലൂ. 4:36) എല്ലാവരും അനുസരിക്കുന്ന ഈ വചനം ദൈവത്തിന്റെ നിത്യവചനം തന്നെയാകുന്നു. പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ അവതരിച്ചതും, ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി നമ്മോടു സംസാരിച്ചതുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വചനം തന്നെയാണിത്.

ധ്യാനം 206

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഏഴാംവാദം-ചൊവ്വാഴ്ച
ഈശോ പത്രോസിന്റെ അമ്മായിയമ്മയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

യേശു പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽനിന്നിറങ്ങി ശെമോന്റെ ഭവനത്തിലേയ്ക്കു വന്നു. ശെമോന്റെ അമ്മായിയമ്മ പനിപിടിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്നു. അവർ അവൾക്കുവേണ്ടി അവിടുത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. (ലൂ 4:38) ഈ സ്ത്രീയുടെ പനി നിന്റെ ആത്മരോഗത്തിന്റെ പ്ര

തിഹായ ആകുന്നു. ആത്മീയ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ദാഹത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന പനി ലോകം മുഴുവൻ കൂടിയാലും കെട്ടടങ്ങുകയില്ല. സ്വസ്ഥീയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിരുചിയെ ഇതു കെട്ടടത്തിക്കളയുകയും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു വക വെറുപ്പ് ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പനി നിന്നെ എത്രത്തോളം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. യേശു അവളുടെ മേൽ കനിഞ്ഞു പനിയെ ശാസിച്ചു. ഉടനെ പനി അവളെ വിട്ടുമാറി (ലൂ 4:39) യേശു വി. കുഞ്ചാനവഴി ആത്മാവിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന രോഗശാന്തിയുടെ പ്രതിരൂപമാണിത്. അതു നിന്റെ രാഗമോഹങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ആത്മീയാരോഗ്യത്തെ പുനസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. യേശു പനിയോടാജ്ഞാപിച്ച ഉടനെ അതു അവിടുത്തെ അനുസരിച്ചു. നീ എത്രയോ പ്രാവശ്യം ഈ പരമകർത്താവിനെ ധിക്കരിക്കുകയും അവിടുത്തെ പ്രമാണങ്ങളുടെ മധുരനകത്തെ വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അവൾ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു (ലൂ 4:39) ഈ ഭക്തയായ സ്ത്രീ അവർക്കു കിട്ടിയ അനുഗ്രഹത്തെ നന്നായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ശരീരാരോഗ്യത്തോടുകൂടെ യേശു അവളുടെ ആത്മാവിൽ എളിമയും ഭക്തി തീഷ്ണതയും ഉളവാക്കി. എന്തെങ്കിലും ഒരു പുണ്യകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിനു ഉത്തേജനം നല്ലമ്പോൾ അതു ഉത്സാഹത്തോടെ ചെയ്യുന്നതിനായിരിക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. തിട്ടക്കത്തോടെ ചെയ്യുന്നതിനായിരിക്കയില്ല. ഈ സ്ത്രീയുടെ മാതൃകയിൽനിന്നു ദൈവസേവനത്തിൽ ഒരിക്കലും മടുത്തുപോകാതിരിപ്പാൻ പഠിക്കുക.

ധ്യാനം 207

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷമുള്ള ഏഴാംവാദം-ബുധനാഴ്ച
ഈശോ രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

സൂര്യസ്ഥമയമായപ്പോൾ അവർ നാനാവിധത്തിലുള്ള രോഗികളെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടുന്ന് ഓരോരുത്തരുടെ മേൽ കൈവെച്ച് അവരെയെല്ലാം സുഖപ്പെടുത്തി (ലൂ. 4:40) സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ശാരീരികരോഗം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ആത്മാവിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ കരുതിയാണ്. വേദനയും രോഗവും നിമിത്തം പുളയുമ്പോൾ രോഗി കൂടുതൽ എളിമയും കീഴ്പ്പെക്കവും പഠിക്കുകയും സ്വസ്ഥീയ പ്രകാരവും അധികാരികളുടെ തിരുത്തലുകളും സ്വീകരിപ്പാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ ദീർഘകാലം ജീവിക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തപോലുമില്ലാതെ അവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. എന്നാൽ രോഗകീടകത്തിൽ അവശനായി വേദന കടിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ താൻ മരണമുള്ളവനാണെന്ന് ഓർക്കുകയും നിത്യതയിലേക്കുള്ള ഭയാനക പ

നമാവിനെ ദർശിച്ച യേവീഹപലനാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ശാരീരിക വേദനകളെ വേണ്ടപോലെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര യോപേർ നിത്യനാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. ആത്മാക്കളുടെ വൈദ്യനായ ദൈവപുത്രൻ ആത്മാവിനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ശരീരത്തെ അടിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രഹരം ചോപത്തിന്റെ ഫലമല്ല, പിന്നയോ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. അവിടുന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്ക്-പുണ്യത്തിന്റെയും പൂണ്ണതയുടെയും പന്ഥാവിലേക്ക്-നിന്നെ ആനയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. ഒ! ദൈവമേ, പാപിയായ എന്റെ മേൽ കരുണയുണ്ടാകണമെ.

ധ്യാനം 208

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഏഴാംവാദം-വ്യാഴാഴ്ച
ഈശോ രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

അവിടുന്ന് എല്ലാ രോഗികളെയും സുഖപ്പെടുത്തി. (മത്താ. 8:16) രോഗം ക്രിസ്തീയ ബോധജ്ഞാനത്തിന്റെ അദ്ധ്യയനശാലയാകുന്നു. ഇവിടെ ആത്മാവു പുതിയ ഉന്മേഷം പ്രാപിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരീശ് രോഗത്തിൽ നമുക്കു ദർശിക്കാം. അതിനാൽ ആ രോഗ്യത്തെക്കാൾ ഒട്ടും മോശമല്ലാത്ത ഒരു ദാനമായി അവശതയെ നാം കരുതണം. വേദനകളെപ്പറ്റി പിറുപിറുക്കരുത്. എന്തെന്നാൽ സുദൃഢമായ പുണ്യപുരോഗതിക്ക് അതാവശ്യമാണ്. ദീഘകാലമായി നിലനില്ക്കുന്ന അവശത, പ്രാർത്ഥന, മനസ്സാപം ആദിയായവയ്ക്ക് നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദാനമാണെന്ന് അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നു. ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ എളിമയുടെ അഭ്യസനം പ്രയാസമാണ്. രോഗാവസ്ഥയിലാകട്ടെ നാം മനസ്സായാലും ഇല്ലെങ്കിലും മററുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ചേ മതിയാവൂ. വൈദ്യവിധിക്കു കീഴ്പ്പെടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യൻ കേവലം പൊടിയായാണെന്ന് ഇവയെല്ലാം നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട സമയം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതനെത്ര രോഗം.

കാര്യമായ യാതൊരു അദ്ധ്വാനത്തിനും നമ്മെ അപ്രാപ്തരാക്കുന്ന ഒന്നാണ് രോഗമെന്നു പറയുന്നത് ശുദ്ധമേ അബദ്ധമാണ്. തന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളാൽ ലോകത്തെ വിസ്തയിപ്പിക്കുകയും അനേകായിരങ്ങളെ നേടിക്കൊടുത്ത് ദൈവരാജ്യത്തെ പരിപൂഷ്മാക്കുകയും ചെയ്തു വി. ബണ്ണാർഡു നിരന്തരം ശാരീരിക അവശതയനുഭവിച്ചിരുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ കർക്കശമായ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹവും പ്രായശ്ചിത്തവും അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആരുള്ളു. രോഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്നു. രോഗങ്ങളെ തന്റെ കൂട്ടുകാർ എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിളിച്ചിരുന്നത്. ക്ലേശങ്ങളിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം

ത്രയും കൊടുത്തിട്ടുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു പരാതിപ്പെട്ടിരുന്നു. അത്രയേറെ അദ്ദേഹം അവയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. വി. സെർവീലുസ് സർവാംഗം പക്ഷവാതബാധിതനായിരുന്നു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു ഹൃദയവും അവിടുത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതിനു നാവുമാത്രം ചലിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം മാലാഖായ്ക്കടുത്ത ജീവിതം നയിക്കുകയും പുണ്യവാനായി മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ധ്യാനം 209

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഏഴാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
ഈശോ മരുഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു

“യേശു അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു വിജനസ്ഥലത്തുപോയി പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകി.” (മക്കോ. 1:35) സഭാ ദൈവദർശനം അനുഭവിച്ചിരുന്ന അവിടുത്തേക്കു മനപ്പുറത്ത് അസാധ്യമായിരുന്നെങ്കിലും അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥനക്കായി വിജനസ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്നു. നീയാകട്ടെ മനസ്സിനു കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുപോകയാണ്. യേശു അതിരാവിലെ എഴുന്നേല്ക്കുകയും ദിവസത്തിന്റെ ആദ്യഫലങ്ങൾ ദൈവത്തിനു അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുത്തെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളെയും തുച്ഛപ്പെടുത്തുന്ന ഉപ്പായിരുന്നു പ്രാർത്ഥന. നിന്റെ എല്ലാപ്രവൃത്തികളെയും പ്രാർത്ഥന അനുഗമിക്കട്ടെ. “ശ്രമമൊന്നും കൂട്ടുകാരും അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചു. അവിടുത്തെ കണ്ടയടനെ എല്ലാമനുഷ്യരും അങ്ങയെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു” (മക്കോ. 1:36,37) ദൈവത്തെ പ്രതി മാത്രം അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നത് എത്ര വലിയ ഭാഗ്യം.

അവിടുത്തെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട ജനക്കൂട്ടം അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തി. യേശു അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു പോകാതിരിപ്പാൻ അവർ പരിശ്രമിച്ചു (ലൂ. 4:42) എന്റെ ദൈവമേ, എന്നിൽനിന്നകന്നു പോകരുതേ എന്നതായിരിക്കട്ടെ നിന്റെയും നിരന്തര പ്രാർത്ഥന. “ഞാൻ വൃദ്ധനാകുന്നതുവരെ, എന്റെ തലമുടികൾ നറുക്കുന്നതുവരെ, നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ” (സങ്കീ. 70:18) അവിടുന്ന് നിന്നിൽനിന്നു അകന്നുപോകുന്നു എന്നുതോന്നിയാലും അവിടുന്ന് നിന്റെ പുണ്യത്തെയും വിശ്വസ്തതയെയും ശോധനചെയ്തയാകുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു നിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടു നില്ക്കണം.

ധ്യാനം 210

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഏഴാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു തങ്ങളെത്തന്നെ
സമർപ്പിച്ച മൂന്നുപേർ.

തന്നിരിക്കു ചുറ്റും വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടപ്പോൾ കടലി
നക്കരെ കടക്കുവാൻ യേശു കല്പന നല്കി. തത്സമയം ഒരു നിയമജ്ഞൻ
അവിടുത്തെ സമീപിച്ചു, “ഗുരോ അങ്ങു പോകുന്നിടത്തെല്ലാം അങ്ങയെ
ഞാനും അനുഗമിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു (മത്താ. 8:18,19) ഈശോ അവ
നോടു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു “കുറുന്നരികൾക്കു കഴികളും ആകാശപ
ക്ഷികൾക്കു കൂട്ടുകളുമുണ്ടു്. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തലചായ്യാൻ സ്ഥ
ലമില്ല” (മത്താ. 8:20) ആ നിയമജ്ഞൻ ധനത്തെയും ബഹുമാനത്തേ
യും സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് യേശുവിന്റെ മറുപടി അവനു് ഇഷ്ട
പ്പെട്ടില്ല. തന്റെ ദാസന്മാരുടെ ഏക സമ്പാദ്യം യേശു മാത്രമാകുന്നു.

അവിടുന്ന് മറ്റൊരുവനോടു് എന്നെ അനുഗമിക്കുക എന്നരുൾ
ചെയ്തു. അവൻ അവിടുത്തോടുപറഞ്ഞു. ഞാൻ ആദ്യമേപോയി എ
ന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സംസ്കരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെ. (ലൂ.
9:59) മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ സംസ്കരിക്കട്ടെ. നീ പോയി
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുക എന്നാണു് യേശുവിന്റെ മറുപടി. മനു
ഷ്യബുദ്ധിക്കു് അയാളുടെ അപേക്ഷ ന്യായമാണെന്നു തോന്നാം. എ
ന്നാൽ സുവിശേഷപ്രമാണങ്ങൾക്കു് അതു യോജ്യമല്ല. നിന്റെ പ്ര
വൃത്തി നല്ലതാണോ എന്നു മാത്രം ചിന്തിച്ചാൽ പോവാ, ദൈവേഷ്ടമാ
ണോ എന്നും ചിന്തിക്കണം.

വേദൊരുവൻ പറഞ്ഞു “കത്താവേ ഞാൻ അങ്ങയെ അനുഗമി
ക്കാം. എങ്കിലും ആദ്യം പോയി വീട്ടുകാരോടു യാത്രപറഞ്ഞു വരട്ടെ”
(ലൂ. 9:61) ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവസേവനത്തിനുള്ള ആകർഷണത്തെ അ
നുഗമിക്കുന്നവനാണു്. എങ്കിലും യേശുവിന്റെ തിരുവിഷ്ണു അറിയു
വാൻ നോക്കിപ്പാർന്നില്ല. അതിനാൽ ‘കലപ്പുക്കു കൈവച്ചശേഷം
പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ദൈവരാജ്യത്തിനു കൊള്ളുന്നവനല്ല’ എന്നു്
അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു (ലൂ. 9:62) അവന്റെ നല്ല ആഗ്രഹത്തി
ന്റെ ഫലം അധൈര്യമൂലം അവൻ നഷ്ടമാക്കി. പരിശുദ്ധാത്മാവു്
ന്യായവാദങ്ങളുടെയും കാലവിളംബത്തിന്റെയും ശത്രുവാണു് എന്ന്
റിയുക.

ധ്യാനം 211

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള എട്ടാം ഞായറാഴ്ച
ഈശോ കടൽക്കോലത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു

തത്സമയം ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായി. നൗക നിറയുമാറ് തിരമാല അടിച്ചുകയറി. (മക്കോ. 4:37) യേശുക്രിസ്തു നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടെന്നു ഊറ്റുപായാൽപോലും കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ അലട്ടപ്പെടുന്ന ഈ ലോകസമുദ്രത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം ആപത്തിൽനിന്നു നീ വീഴുകനല്ല. നിനച്ചിരിയാത്ത സമയത്തു വ്യക്തസംശയങ്ങൾ, പരീക്ഷകൾ, ആന്തരിയക്ഷോഭങ്ങൾ ആദിയായവ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നു. യേശു നിന്നോടു കൂടെയുള്ളതുകൊണ്ടു അവയെ നീ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ യേശു അമരത്തു തലയിണവെച്ചു ഊങ്ങുകയായിരുന്നു. (മക്കോ. 4:38) പിശാചിന്റെ പരീക്ഷയാലും മരഷ്യന്റെ പീഡനത്താലും സ്വന്ത അരിഷ്ടതകളാലും മാത്രമല്ല നാം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരിക. ദൈവവും നമ്മുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ക്ലേശങ്ങൾ അയച്ചുതരാറുണ്ട്. അങ്ങനെ നാം പൂർണ്ണമായി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ട് നമുക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന മഹത്വ കീരീടത്തിനു അർഹരായിത്തീരണമെന്നാണ് അവിടുത്തെ ആഗ്രഹം. ശിഷ്യന്മാർ അവിടുത്തെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു “ഗുരോ ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ അങ്ങേയ്ക്കു യാതൊരു ഉല്ലാസമില്ലേ.” താൻതന്നെ ഉയർത്തിയ കൊടുങ്കാറ്റു ശമിപ്പിക്കാൻ യേശു കാലവിളംബം വരുത്തുന്നത് അങ്ങയുടെ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. യേശുവിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ ജീവിതം നിരന്തരമായ ക്ഷമയുടെ അഭ്യസനമാകുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏതൊരു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ മദ്ധ്യേയും അവർ അക്ഷോഭ്യരായി നില്ക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു അവാര ഒരുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് സമുദ്രത്തിലെ കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശമിപ്പിക്കാൻ അവിടുന്ന് കാലവിളംബം വരുത്തുന്നത്.

ധ്യാനം 212

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള എട്ടാംവാദം-തിങ്കളാഴ്ച
ആത്മാവിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന
കൊടുങ്കാറ്റുകൾക്കെതിരായ പ്രതിവിധികൾ

ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തുവന്നു അവിടുത്തെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു “നാഥാ രക്ഷിക്കണമെ, ഇതാ ഞങ്ങൾ നശിക്കുന്നു.” (മത്താ. 8:25) ആത്മാവിലെ കൊടുങ്കാറ്റുകൾക്കെതിരായ പ്രധാന പ്രതിവിധി അപകടം മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ലൗകികമായ വിപത്തിനെപ്പറ്റി മാത്രം നീ ചിന്തിക്കുന്നു. ആ

ത്വീയനന്മ അപകടത്തിലാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല. കാറ്റു നീന്റെ യാനപാത്രത്തെ പാറമേൽ അടിച്ചുകയറുമ്പോഴും നീ അതിൽകിടന്നു ഉറങ്ങുകയാണ്. ആപല്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റിനെ അനുകൂല സമീരണനായി ഗണിച്ചു സ്വാഗതം ചെയ്യാനും നിനക്കു മടിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സന്തോഷം വേണ്ടതാണ്, ഈ വികാരം ന്യായമാണ്, എന്നൊക്കെ കരുതി ആപത്തിനെ നീ താലോലിക്കുന്നു. നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഉടനടി പ്രതിവിധി നോക്കാതിരുന്നാൽ നീ നശിച്ചതുതന്നെ.

‘കർത്താവേ, രക്ഷിക്കണമെ ഞങ്ങൾ നശിക്കുന്നു.’ പാപത്തോടുള്ള മനപ്പൂർവ്വമായ വെറുപ്പോടും ജീവിതനവീകരണത്തിനുള്ള ദുഃഖനിശ്ചയത്തോടുംകൂടെ, യേശുവിനെ സമീപിക്കുക. യേശുവിന്റെ പങ്കുപറ്റാതെയും അദ്ധ്വാനങ്ങളെയും ഓപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ ഉണർത്താതിരുന്നാൽ നീന്റെ കാര്യത്തിൽ അവിടുന്ന് ഉറങ്ങും. ഈ ലോകക്ലേശങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുന്നതിനും പാപത്തോടെതിരിയുന്നതിനുമുള്ള ആഗ്രഹം തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിലേക്കു ഒഴുകിത്തരുന്നതിനാണ് യേശു ക്രൂശീകൾ തൂക്കരങ്ങൾ നീട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

ഈശോഅവരോടു ചോദിച്ചു; “അല്ലവിശ്വാസികളെ നിങ്ങൾ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു” (മത്താ. 8:26) അപേക്ഷ സാധിച്ചുകിട്ടാനുള്ള സർവ്വശക്തമായ ഉപാധികളാണ് വിശ്വാസവും ശരണവും. യേശുതന്മൂലം കൂടെയുള്ളപ്പോൾ അവർ ഭയപ്പെടുന്നത്, രക്ഷിപ്പാൻ അവിടുത്തെ ക്ഷമയോടെ എന്തു കരുതുന്നതിനു തുല്യമാണ്.

ദൈവം എല്ലാ സ്ഥലത്തുമുണ്ടെന്നും എല്ലാം കാണുന്നു എന്നും അറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിവേകമായി പരീക്ഷകളോടു നീ ചെങ്ങാത്തത്തിനു പോകുന്നു. ഏറ്റവും നിബിഡമായ അന്ധകാരത്തിലും വിശ്വാസസാരപ്രിയയിൽ ജീവിക്കുകൊള്ളാമെന്നറിയുക.

ധ്യാനം 213

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള എട്ടാംവാദം-ചൊവ്വാഴ്ച കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ പിന്നാലെയുള്ള ശാന്തത

“അവിടുത്തെഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ ശാസിക്കയും ശാന്തമായിരിക്കുക എന്നു കടലിനോടു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. തൽക്ഷണം കാറ്റു ശമിച്ചു”. (മക്കോ. 4:39) യജമാനൻ ഭൂതൃനോടും സ്രഷ്ടാവു സ്രഷ്ടിയോടും എന്നവണ്ണം ദൈവപുത്രൻ കാറ്റിനോടും കടലിനോടും കല്പിക്കയും അവ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും നീന്റെ ആത്മാവിലെ വികാരങ്ങളാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശമിപ്പിക്കാൻ നൂറുനൂറു ദൈവികനിശ്വാസങ്ങൾക്കും കഴിയുന്നില്ല. വിശ്വാസക്കുറവാണ് ഇതിനു കാരണം. യേശുവിനെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു “കർത്താവേ, രക്ഷിക്കണമെ; ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു” എന്ന് നീയും പറയുക (മത്താ.8:25)

“തൽക്ഷണം കാററ് അടങ്ങുകയും ഒരു വലിയ ശാന്തതയുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.” കൊടുങ്കാറ്റിനുശേഷം യേശു നീതിമാന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ശാന്തതയും സമാധാനവും പുനസ്ഥാപിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ജഡത്തെ ആത്മാവിനും, വികാരങ്ങളെ ബുദ്ധിക്കും, വരപ്രസാദത്തിനും കീഴ്പ്പെടുത്തികൊടുക്കുന്നു. വികാരങ്ങളെ അടക്കുകയും ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളെ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈവപുത്രൻ ആത്മാവിൽ വരുത്തുന്ന ശാന്തത കൊടുങ്കാറ്റിനെ എന്നേക്കുമായി ശമിപ്പിക്കുന്നില്ല. താല്പാലികമായ ഒരു ശാന്തത നല്ലതല്ല എന്നേയുള്ളൂ. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തിരമാലകളെ ചിതറി ചുക്കളയുന്ന പാറപോലെ ഉറച്ചുനില്ക്കും. അപ്പൂണ്ണാത്മാക്കൾ തിരമാലകളിട്ടു പന്താടുന്ന ചിപ്പികൾ പോലെയാകുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം മനസ്സാക്ഷിയുടെ നന്മയോ തിന്മയോ ആണ്. കുറുകാൻ അവന്റെ കുറുക്കളെ ചൂഴ്ന്ന ഇരുട്ടിനെപ്പോലും ഭയപ്പെടുന്നു. നീതിമാനോ ഒരിക്കലും അസ്വസ്ഥനാകുന്നില്ല. കാരണം അവൻ ആശ്രയിക്കുന്നതു തന്നിൽ താമസമല്ല, പിന്നെയോ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിലാകുന്നു.

ധ്യാനം 214

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള എട്ടാംവാദം-ബുധനാഴ്ച
ഈശോ ഗരേസനരുടെ നാട്ടിൽവെച്ചു പിശാചു
ബാധിതരെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

യേശു നൗകയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ശുശ്രൂണസ്ഥലത്തു നിന്നു ഒരു പിശാചുബാധിതൻ എതിരേവന്നു. അവന്റെ വാസം ശുശ്രൂണ ഗർത്തങ്ങളിലായിരുന്നു. ചങ്ങലകളാൽപോലും അവനെ ബന്ധിക്കുവാൻ ആക്കം കഴിയുമായിരുന്നില്ല. (മക്കോ. 5:2,3) പിശാചിന്റെ നിഷ്ഠൂര അടിമത്തത്തിൽ കഴിയുന്ന ഒരു ആത്മാവിന്റെ പ്രതീകമാണ് ഇത്. തന്റെ ഭാഗ്യകേന്ദ്രമായ ദൈവത്തിൽനിന്നു തെറ്റി അലയുന്ന ആത്മാവ് തന്നിലോ സൃഷ്ടികളിലോ ആശ്വാസം കണ്ടുത്തുന്നില്ല. അവൻ തന്നോടുതന്നെ കോപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഏതു പാപവും സ്വന്തം ആത്മാവിന്മേൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മരണകരമായ അടിയത്രെ. രക്ഷിതാവിന്റെ തൃപ്യാദത്തിൽവീണു ഈ തിന്മ പെട്ടവാന്റെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെ എന്ന് അവിടുത്തോട് അപേക്ഷിക്കുക. യേശുവിനെ ദൂരെ കണ്ടയുടനെ അവൻ ഓടിവന്നു അവിടുത്തെ ആരാധിച്ചു. (മക്കോ. 5:6) ഈ പാവപ്പെട്ട പിശാചു ബാധിതൻ നാമിഷത്തിനിടയിൽ ആരോഗ്യവും മനശ്ശാന്തതയും പ്രാപിച്ചു. അടിമത്തത്തിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു അവൻ കടന്നിരിക്കുന്നു. തന്റെ വിമോചകന്റെ ഒരു വിശ്വസ്ഥ അനുഗാമിയായി അവൻ പകർന്നു. “ഗരേസർ നിവാസികൾ അവിടുന്ന് തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു പോകണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അവർ

അത്യന്തം ഭയാക്രാന്തരായിരുന്നു. അവിടുന്ന് പടവിൽ കയറി തിരികെ പോന്നു.” (ലൂ. 8:37) പിശാചുബാധയിൽ നിന്ന് വിമുക്തനായ മനുഷ്യൻ അവിടുത്തെ അനുഗമിപ്പാൻ അനുമതി യാചിച്ചുവെങ്കിലും അവിടുന്ന് “അനുവദിക്കാതെ നീ വീട്ടിൽ പോയിദൈവം നിനക്കു ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം അറിയിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു” അവനെ അയക്കുകയാണുണ്ടായത്. യേശു അവനെ അവന്റെ ദേശത്തിലെ അപ്പോസ്തലനാക്കിതീർത്തു. നീ എത്ര പ്രാവശ്യം യേശുവിന്റെ സന്ദർശനത്തെ നിഷേധിച്ചാലും അവിടുന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിയുകയില്ല. യേശുവിന്റെ വാക്കിന് അനുസരണപ്പെട്ട തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവവിളിയെ ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി വിനിയോഗിപ്പാൻ തയ്യാറായ ആ ഗരേസേന്യന്റെ മാതൃകയെ അനുകരിക്കുക.

ധ്യാനം 215

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം എട്ടാംവാദം-ധ്യാനം
ഈശോ പക്ഷവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

“ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം യേശു വീണ്ടും കപ്പൻപോയിലെത്തി. അവിടുന്ന് അവിടെ വീട്ടിലുണ്ടെന്ന് കേട്ടു വളരെ പേർ വന്നു കൂടി. വാതിൽക്കൽ പോലും നില്പാൻ ഇടയില്ലാത്തവിധം അത്രവലിയ ജനക്കൂട്ടമത്ര അവിടെ വന്നുകൂടിയതു്. അവിടുന്ന് അവരോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.” (മർക്കോ. 2:1,2) തന്റെ ശക്തിയും ജ്ഞാനവും മുഴുവനായി താൻ പ്രവേശം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനായി അവിടുന്ന് വിനിയോഗിക്കുന്നു.

നാലുപേർ കൂടി വഹിച്ചു് ഒരു തളർവാതരോഗിയെ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. (മർക്കോ. 2:3) ഈ തളർവാതരോഗിയുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്റെ സ്വന്തം ആത്മീയാരിഷ്ടതകളെ ദർശിക്കുക. നിനക്കു പരീക്ഷയെ എതിരിടുന്നതിനു ശക്തിയോ ധൈര്യമോ ഇല്ല. നിന്റെ ആത്മീയചൈതന്യം മരിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു് അനന്വിമിഷം നീ വീണ്ടുപോകുന്നു. ആത്മീയശക്തിയുടെ ഉറവയും സ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്നികണ്ഡവുമായ വി: കബ്ബാനയിൽ അതിനു പ്രതിവിധി തേടുക.

“ജനബാഹുല്യം നിമിത്തം രോഗിയെ അകത്തു് പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ മാതൃം കാണാതെ വരികയാൽ അവർ പുരമുകളിൽ കയറി മേച്ചിൽ പൊളിച്ചു് ആ വിടവിലൂടെ അവനെ കട്ടിലിൽ അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ മുൻമ്പിലായി ഇറക്കിവച്ചു. (ലൂ. 5:19) പരിപൂർണ്ണ സ്നേഹം ദയയുള്ളതും എല്ലാവർക്കും നന്മചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു. കൂടുതൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്തു പ്രത്യേക താല്പര്യത്തോടെ അതു സഹായം എത്തിക്കുന്നു. എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവനിൽ എനിക്കു് എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയും (ഫിലി. 4:13)

ധ്യാനം 216

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷം എട്ടാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
പക്ഷവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയതിൽ
ഈശോ തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ട് ഈശോ ആ തളർവാതരോഗിയോടു “മകനെ ധൈര്യമായിരിക്കുക. നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നുതൽചെയ്തു. (മത്താ. 9:2) ഈശോ തളർവാതരോഗിയുടെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തെ തെളിയിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനല്ലാതെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു പ്രീശർ പിറുപിറുത്തു. ഒരത്ഭുതം ചെയ്തു ഈശോ തന്റെ ദൈവത്വം തെളിയിക്കുകയാണ്. ‘നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്കു പോകുക’ എന്നു അവിടുന്ന് രോഗിയോടു കല്പിച്ചു. അവൻ കിടക്ക എടുത്തു നടക്കുകയും ചെയ്തു. പുരോഹിതന്മാരും സ്ത്രീകളുമാണ് ഇപ്പോഴുണ്ടാത്ത ഈ അത്ഭുതരോഗിയെ മകനേ എന്ന് അവിടുന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

നിയമജ്ഞന്മാരിൽ ചിലർ ഇതുകേട്ടു അവിടുന്ന് ദൈവഭൃഷണം പറയുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവിടുന്ന് ചോദിക്കുന്നു. എന്തിനു നിങ്ങൾ ഭൃഷ്ടവിചാരങ്ങൾ വെച്ചുപുലത്തുന്നു. നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു നടക്കുക എന്നു പറയുന്നതോ എന്താണ് എളുപ്പം. ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളിലേക്കു ചൂഴ്ന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടു യേശു തന്റെ ദൈവത്വത്തെ തെളിയിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിന്റെ പാപങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ മറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം. ഞാൻ ഹൃദയത്തെ പരിശോധിക്കുന്നവനും അന്തരംഗത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു (യറമിയ. 17:10)

തളർവാതരോഗിയുടെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുശേഷം മാത്രമാണ് അവൻ ശരീരാരോഗ്യം നല്ലിയതു് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ ശരീരാവശതകൾ ആത്മീയാവശതകൾക്കു പ്രതിവിധിയാകുന്നു.

ധ്യാനം 217

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള എട്ടാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
വി. മത്തായിയുടെ ദൈവവിളി

അവിടുന്ന് പന്നീടു യാത്ര തുടന്നപ്പോൾ അത്യാപയുടെ മുമ്പായ ലേവി ചുങ്കം പിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ട് അവിടുന്ന് അവന്നോട്

രുൾചെയ്തു “എന്നെ അനുഗമിക്കുക.” അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചു. (മക്കോ. 2:14) യേശുവിന്റെ ഒരു വാക്ക് ഒരു ചുങ്കക്കാരനെ അപ്പോസ്തലനാക്കി മാറ്റുന്നു. നിന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി നിനക്കു മനസ്സാപമുണ്ടാകുന്നതിനും ആത്മാവിന്റെ കറ കഴുകി കളയുന്നതിനും വേണ്ടി നിന്നിലേക്കൊന്നു നോക്കുവാനും നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും അപേക്ഷിക്കുക. ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടി ഒരു വലിയ വിരുന്നു നടത്തി. ചുങ്കക്കാരൾപ്പോടെ വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവിടുത്തോടുകൂടി ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. ഫരിസേയരും നിയമജ്ഞരും ഇതുകണ്ടു പിറുപിറുത്തു. “നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടി ഭക്ഷിക്കയും പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്താണ്.” അവർ അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടടുത്തുചെയ്തു ‘ആരോഗ്യവാന്മാർക്കല്ല, രോഗികൾക്കാണ് വൈദ്യനെക്കൊണ്ടാവശ്യം. നീതിമാന്മാരെ വിളിക്കാനല്ല, പാപികളെ അനുതാപത്തിനു ക്ഷണിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്’ (ലൂ. 5:27-32)

‘എന്നെ അനുഗമിക്കുക’ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തിലെ ഐശ്വര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കാമെന്നു നിനക്കുറയു. അവിടുത്തെ വഴി ഇടുങ്ങിയതും മുട്ടുകളുൾ നിറഞ്ഞതുമാകുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ സ്ഥിരമായി അനുഗമിച്ചാൽ യാത്രയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ആത്മസമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സന്തോഷവും സ്വർഗ്ഗീയ നിക്ഷേപങ്ങളും നീ കണ്ടെത്തും. നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടി തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നു പ്രിശ്തം സഭ്യകായരും ചോദിക്കുന്നത് അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് അനാദരവ് ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. പുകശ്ലേണത്തിനെ അവർ കുറുപ്പെടുത്തുന്നു. അളവില്ലാത്ത നന്മയായ താൻ പാപികളെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവർ പിന്നീട് ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും. ഈശോ പാപികളോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, അവരുടെ ഭക്ഷണമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. നന്മസ്വരൂപിയായ അവിടുത്തോടു നന്ദിപറയുക.

ധ്യാനം 218

പെന്തിക്കൊസ്തിയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഒൻപതാം ഞായറാഴ്ച ഈശോ സ്വശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി ന്യായവാദം ചെയ്യുന്നു

യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരും പ്രിശ്തരും ഉപവസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവർ ഈശോയോടു ചോദിക്കുകയാണ് “നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതെന്താണ്”. യേശു അരുൾ ചെയ്തു “മണവാളൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ വിവാഹാതിഥികൾ ഉപവസിക്കുമോ” (മക്കോ.2:18, 19) കുരിശിൽ താൻ അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെക്കൂട്ടാക്കാതെ അവിടുന്ന് ആത്മസംയമനത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. ആക്ഷേപവും നിന്ദയും സഹിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ നീയും ഹൃദയശാന്തതയും വാ

കകളിൽ സംയമനവും പാലിക്കുക. എന്നാൽ മണവാളൻ അവരിൽ നിന്നു് എടുക്കപ്പെടുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരും. ആ നാളുകളിൽ അവർ ഉപവസിക്കും. (മക്കോ. 2:20) ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും ഒരങ്ങിയിരിക്കണം. സുഖമോ ദുഃഖമോ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവർക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ചായ്വു് കുരിശിലേക്കായിരിക്കണം. കാരണം അവിടെ അവിടുന്ന് കാണമെന്നുള്ളതിനു് കൂടുതൽ ഉറപ്പുണ്ടു്. വി. പൗലോസു് പറയുന്നു “ഏതവസ്ഥയിലും സംതുപ്പനായിരിപ്പാൻ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തൃപ്തിയിലും വിശപ്പിലും സമൃദ്ധിയിലും ഇല്ലായ്മയിലും കഴിയാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്.” (ഫിലിപ്പി. 4:11, 12) ഒരുപക്ഷേ അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു. കോടിയുണിക്കണ്ടും പഴയതിനോടു ചേർത്തു് തന്നാറില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ അയാൾ പഴയതു കീറിക്കളയുമെന്നു മാത്രമല്ല പുതിയതു് പഴയതിനോടു ചേരാതെയുമിരിക്കും. അതുപോലെ പുതുവിത്തു് പഴയ തുരുത്തിയിൽ ഒഴിച്ചുവെക്കാവുന്നില്ല. (ലൂ. 5:36, 37) ആത്മാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന വേലയിൽ വിവേകപൂർവ്വം വർത്തിക്കണമെന്നാണു് അവിടുന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. പുണ്യത്തിൽ ദുബ്ബലരായവരുടെമേൽ വലിയ ഭാരം ചുമത്തരുതു്.

ധ്യാനം 219

പെന്തിക്കൊസു് തിരുശേഷം ഒൻപതാം വാറും—തിങ്കളാഴ്ച
 യേശു യായിരോസിന്റെ പുത്രിയെ ഉയർപ്പിക്കുന്നു

ഒരു ഭരണാധിപൻ വന്നു് അവിടുത്തെ വന്ദിച്ചശേഷം പറഞ്ഞു “ഇതാ ഇപ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി. അങ്ങു വന്നു് അങ്ങയുടെ കരം അവളുടെമേൽ വയ്ക്കണമേ. എന്നാൽ അവൾ പുനർജീവിക്കും.” എത്ര തീവ്രമായ ആശയോടെയാണു് മനുഷ്യൻ കടന്നുപോകുന്ന ഈ ലോകത്തോടു് പറിച്ചുപുറിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ കഷ്ടം! നിത്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല. ദിനംപ്രതി തനിക്കുതന്നെ മരിക്കാൻ പഠിച്ചവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ഈ ജീവിതത്തിൽ സ്നേഹിക്കത്തക്കതായി എന്തുളളു. മായകളുടെ മായ എല്ലാം മായ (സഭാ:പ്രസം. 1:2)

‘കണ്ടാലും ഒരു ഭരണാധിപൻ അവിടുത്തെ വന്ദിച്ചു.’ (മത്താ. 9:18) സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരങ്ങളും അവിടുത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. യേശുമിശിഹാ കർത്താവായവന്നു് സകല നാവുകളും ഏറ്റുപറയണം. (ഫിലിപ്പി. 2:8-11) താൻ മാത്രം അനുഭവങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു് അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു (സങ്കീ. 71:18)

കർത്താവെ ഇതാ എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ മരിച്ചുപോയി. നിർഭാഗ്യവാനായ ആ പിതാവു് എളിമയോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അയാളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും

യു. എളിയയുള്ളവർക്ക് കത്താവ് യാതൊന്നും നിഷേധിക്കുകയില്ല. കത്താവേ, ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ ആകലതകളുടെയും അറിവുകൾക്കുടേയും മദ്ധ്യേ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ എന്റെ ഹൃദയം നിങ്കലേക്കു തിരിയുവാൻ കൃപചെയ്യണമെ.

ധ്യാനം 220

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷം ഒൻപതാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
യേശു ഭരണാധിപന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോകുന്നു

യേശു എഴുന്നേറ്റു യായിരോസിനെ പിന്തുടൻ (മത്താ. 9: 19) യേശു യായിരോസിന്റെ സ്വരം കേട്ട് എഴുന്നേറ്റു അവാന അനുഗമിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ദൈവത്തിന്റെ ആഹ്വാനം അനുസരിപ്പാൻ മനുഷ്യന മടിയായ്. യേശുവിന്റെ വിളിയെ പിന്തുടരാൻ യുതിപ്പെടുക. സാവധാനത്തിൽ നടന്നാൽ സ്വയത്തെ പിന്നിട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വഴി ദീർഘവും ജീവിതം ഹ്രസ്വവുമാകയാൽ യുതിയിൽ മുന്നോട്ടു പോവുക. 'യേശു അവനോടുകൂടെ പോയി' (മക്കോ. 5:24) യേശു നമ്മോടുകൂടെ നടന്നു തന്റെ കൃപയുടെ മാധുര്യവും ശക്തിയും കൊണ്ടു നമ്മുടെ തിരുമാനത്തെ സുഗമമാക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സടിതിയോട്ടു അവിടുന്ന് സാധർമ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ അരൂപിയോടിണങ്ങി ചേരുവാൻ വേണ്ടി സ്നേഹപൂർവ്വം നാമു ശ്രമിക്കണം. നിന്റെ പ്രകാശവും സുര്യനുമായ അവിടുത്തെ മേൽ നിന്റെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. അവിടുത്തെ കൺമുമ്പിൽ ഇതരസൃഷ്ടികളെല്ലാം നിഴൽപോലെ മാഞ്ഞുപോകും. യായിരോസിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു തന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ പത്രോസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയുമല്ലാതെ മറ്റാരെയും യേശു അനുവദിച്ചില്ല. കുരിശിലേക്കും കഷ്ടപ്പാടുകളിലേക്കും പുണ്യാഭ്യസനത്തിലേക്കും തന്നെ അനുഗമിക്കാൻ യേശു എല്ലാവരെയും അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ രഹസ്യമായ അത്ഭുതങ്ങളെ അറിവാൻ ചുരുക്കാപേരെ മാത്രമേ അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. അസാധാരണ ആനുകൂല്യങ്ങൾ മോഹിക്കണ്ടോ. അവയിലല്ല പുണ്യപുണ്ണത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്: പിന്നയോ അവിടുത്തെ നിദ്രേശങ്ങളും തിരുവിഷ്ണുവും അനുസരിക്കുന്നതിലാണ്.

ധ്യാനം 221

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഒൻപതാം വാറം-ബുധനാഴ്ച
യേശു യായിരോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

അവർ സംഘപ്രമാണികളുടെ ഭവനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ വലിയ ബഹളവും കരച്ചിലും മുറവിളിയും കേട്ടു. യായിരോ

സിന്റെ ഭവനത്തിലെ ജനക്കൂട്ടം ലോകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാകുന്നു. ലോകത്തിൽ ചിലർ സുഖവും ചിലർ ദുഃഖവും അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും എല്ലാവരും കടന്നുപോകുന്നു. യേശു വി. കബ്ബാനാരുഭവത്തിൽ ആത്മാക്കളെ സന്ദർശിക്കുമ്പോഴും പ്രാർത്ഥനാവസരങ്ങളിൽ ആത്മീയ നിശ്ചാസങ്ങൾ നല്കുമ്പോഴും കാണുന്ന ദൈവസ്വയുടെ പ്രതീകമാണിത്. മനുഷ്യരുടെ അന്തരംഗം വികാരങ്ങളാൽ പ്രക്ഷുപ്തമായിരിക്കുന്നു. ദൈവസ്വരൂപം കേൾക്കാൻ അതു തടസ്സമാണ്. ശുദ്ധനിയോഗത്തോടെ ഈശോയെ അനുഗമിപ്പാനും അവിടുത്തെ കാസായും കൈയ്യിനീരും അവമാനവും സഹിപ്പാനും ഒരുക്കമുള്ളവർ എത്ര ചുരുക്കം.

യേശു അരുളിച്ചെയ്തു. മാറിപ്പോകവിൻ, ബാലിക മരിച്ചിട്ടില്ല; ഉറങ്ങുകയത്രെ. (മത്താ. 9:24) നിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. “ബാലിക മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുകയത്രെ. സകലവും അവിടുത്തെ തിരുമാർപ്പിലാകുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ അവയെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അവിടുത്തെക്ക കഴിയും. അവിടുത്തെ ദിവ്യപരിപാലനക്കു നിന്നെ ഭരമേല്പിക്കുക. ആളുകളെയെല്ലാം പുറത്താക്കിയശേഷം ഈശോ അകത്തു കടന്നു ബാലികയുടെ കൈയിൽ സ്पर्ശിച്ചു. ഉടനെ അവൾ എഴുന്നേറ്റു (മത്താ. 9:25) മനുഷ്യരുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള ശക്തികൾക്കുപോലും ഒരു മനുഷ്യനെ ഉയർപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈശോയുടെ വാക്ക് കബറിൽനിന്നു ഏവരേയും ഉയർപ്പിക്കും. യേശു അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് പ്രകടനമൊന്നും കൂടാതെയാണ്. ലോകത്തിന്റെ അഭിനന്ദനവും വ്യക്തസ്തുതിയും നേടുവാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ വ്യഗ്രതയെ ഇതു ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു. നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന ദൈവികാനുഗ്രഹങ്ങളെ മനുഷ്യരിൽനിന്നു മറച്ചുവയ്ക്കയും ദൈവമഹത്വത്തിനായി മാത്രം അവയെ ഉപയോഗിക്കുകയുമാകുന്നു.

ധ്യാനം 222

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം ഒൻപതാംവാദം-വ്യാഴാഴ്ച
രക്തസ്രാവക്കാരി സത്രിയെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

തത്സമയം പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായി രക്തസ്രാവരോഗം ബാധിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഷരസ്ത്രീ പിറകിൽകൂടി വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിലെങ്കിലും സ്पर्ശിച്ചാൽ താൻ സുഖം പ്രാപിക്കുമെന്നു പാഞ്ഞു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ സ്पर्ശിച്ചു. (മത്താ. 9:20,21) സ്നേഹവും വിശ്വാസവും അവളെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കുകൊണ്ടിച്ചു. അവിടുത്തെ പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനവും തന്റെ നിസ്സാരതയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും പിറകിൽകൂടെ വരുന്നതിനു അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ദൈവപുത്രന്റെ സ്വന്തമായതെന്തും ഭക്ത്യാദരവിനു അർഹമാണ്. ഈ വസ്ത്രം അവിടുത്തെ മനുഷ്യരൂപത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. കൂദാശ സാധനങ്ങളും വ

സ്തുതിന്റെ സാദൃശ്യമാകുന്നു. അഗാധ എളിമയോടുകൂടെ അവയെ നാം സമീപിക്കണം.

‘എന്റെ വസ്തുത്തിൽ തൊട്ടതാൽ.’ (മക്കോ. 5:30) തന്നെ സ്വർിച്ച ആളിനെ കാണാൻ യേശു ചുറ്റും നോക്കി. രക്തസ്രാവത്തിൽനിന്നും സുഖമാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീ യേത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ അവിടുത്തെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണ് സത്യമെല്ലാം ബോധിപ്പിച്ചു. അവിടുന്ന് അരുൾ ചെയ്തു. “നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. സമാധാനത്തോടെ പൊയ്ക്കൊള്ളുക. നിന്റെ രോഗം നീങ്ങി നീ സ്വസ്ഥയായിരിക്കുന്നു.” സ്ത്രീ അവിടുത്തെ വസ്തുത്തെ സ്വർിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ താഴ്മയും വിശ്വാസവുംകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തെയും സ്വർിച്ചു. മാനസാന്തരത്തിനായി നിന്റെ ഹൃദയത്തെയും സ്വർിക്കണമെന്നും അവിടുത്തോടപേക്ഷിക്കുക.

“ഗുരോ, പുരുഷാരം അങ്ങയെ തികിത്തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ഏതൊ സ്വർിച്ചതാൽ എന്നു ചോദിക്കുന്നതെന്തു” (ലൂ. 8:45) അനേകർ വി: കബ്ബാനയെ സ്വർിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ചുരുക്കം പേരോടു മാത്രമേ എന്നെ സ്വർിച്ചതാൽ എന്നു ചോദിക്കുവാൻ ദൈവപുത്രൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ആത്മാവിലുള്ള ദൈവകൃപയുടെ വ്യാപാരം ഈവിധമാണ്. നിത്യസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനംകൊണ്ട് അത് ആത്മാവിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ഭക്ത്യാദരവുകൊണ്ട് അതിനെ നിറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേസമയം സ്വന്തംഹീനതയെയും ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെയും അത് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവമഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാഞ്ചരയാൽ ഒരാത്മാവ് സ്വന്തതാല്പര്യത്തെ മറക്കുമ്പോൾ ആഴമായ സമാധാനം പ്രതിസമ്മാനമായി നല്കിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തിനെ സംതുപ്തമാക്കും.

ധ്യാനം 223

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷം ഒൻപതാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
രണ്ടു കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച നൽകുന്നു

യേശു അവിടെനിന്നു പോകുംവഴി രണ്ടു കുരുടന്മാർ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പിന്നാലെ ചെന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു. ‘ദാവീദിന്റെ പുത്രാ ഞങ്ങളുടെമേൽ കനിയണമെ’ (മത്താ 9:27) ഈ കുരുടന്മാർ കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലാത്തവർ ആണെങ്കിലും അരൂപിക്കടുത്ത പ്രകാരം നല്ല കാഴ്ചയുള്ളവരായിരുന്നു. അതിനാൽ ലോകത്തിലേക്കു വരുന്ന സകലരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചമായ യേശുവിനെ അവർ കാണുകയും അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിൽ വസിക്കുന്നവർ ഇരുളിൽ നടക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു പ്രകാശമായി ഞാൻ ലോകത്തിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളോടുള്ള അമിതസ്നേഹം സൃഷ്ടാവിനെ കാണാതിരിപ്പാൻ എത്രയോ പ്രാവശ്യം നിനക്കിടയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അവിടുന്ന് വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ആ കരുടന്മാർ അടുത്തുചെന്നു. അപ്പോൾ ഇതു ചെയ്യാൻ എനിക്കു കഴിയുമെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? എന്ന് അവിടുന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചതിന് ഉവ്വ് എന്ന് അവർ പ്രതിവചിച്ചു. ഉടനെ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസംപോലെ ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു അവിടുന്ന് അവരുടെ നയനങ്ങളെ സ്തർശിച്ചു. (മത്താ 9:28,29) വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് അവർക്ക് ഈ ആനുകൂല്യം നല്കിയത്. സ്വർഗ്ഗമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം. അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ പരമസൗന്ദര്യത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനായി കരുടന്റെ കണ്ണുകളെ അവിടുന്ന് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ലോകജീവിതകാലത്തു ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശം വിശ്വാസമാകുന്നു, വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ചു അവിടുന്ന് നമ്മോടു പ്രവർത്തിക്കും. ഇതാതം അറിയരുതെന്ന് അവിടുന്ന് നിഷ്ഠിഷ്ടിച്ചു. (മത്താ:9:30) മാനുഷിക സ്തുതിയേ അവിടുന്ന് എത്ര അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നു എന്നാൽ കാഴ്ച ലഭിച്ച കരുടന്മാർ അവിടുത്തോടുള്ള നന്ദി നിമിത്തം പുറത്തിറങ്ങിയ ക്ഷണം മുതൽ അവിടുത്തെ കീർത്തി ധാവള്യത്തെ ആദിക്കിലെങ്ങും പരത്തുകയത്രെ ചെയ്തത്.

ധ്യാനം 224

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം ഒൻപതാംവാറം-ശനിയാഴ്ച
 ഈശോ ഊമനായ പിശാചുബാധിതനെ
 സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പിശാചുബാധിതനായ ഒരു ഊമനെ ജനങ്ങൾ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. നിത്യവചനത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊരു ഊമന്റെ നാവിന്റെ കെട്ടഴിക്കുവാൻ കഴിയൂ! ഈശോയുടെ ശക്തി മനുഷ്യക്ക് പ്രയോജനകരവും പിശാചിനു വിനാശകരവുമാണ്. പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോടു ചെറുത്തുനില്ക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ പോർച്ച അണിഞ്ഞുകൊൾക. പിശാചിനെ ബഹിഷ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മുകൾ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. ജനം വിസ്മയഭരിതരായി. ഇസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെയൊന്ന് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പിശാചുകളുടെ തലവനായ ബെയിൽസബുബിനെക്കൊണ്ടു ഇവൻ പിശാചുകളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നത്രെ പ്രീശർ പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അസൂയയാണ്. അതിനു കാരണകാരൻ പിശാചും, പിശാചിന്റെ ആദ്യപാപം അഹങ്കാരവും രണ്ടാമത്തത് അസൂയയുമാണ്. അവായ വിട്ടൊഴിയുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

“യേശു സകല നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചിച്ച് അവരുടെ ജപാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും എല്ലാവർക്കും രോഗങ്ങളും വൈകല്യങ്ങളും

സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.” (മത്താ. 9:35) ഉപദ്രവങ്ങൾക്ക് നന്മകളാൽ പകരം വീട്ടുകയത്രെ ചെയ്തത്. മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം നേരിടുമ്പോൾ നിന്റെ അധരങ്ങൾക്ക് നീ മൗനമുദ്ര പതിപ്പിക്കുകയും മത്സരത്തിന്റെ അത്രപിക്ക് ഹൃദയത്തെ അടച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുക. ഉപദ്രവങ്ങൾക്ക് നീ പകരം വീട്ടുന്നപക്ഷം പിശാചിന് വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയായിരിക്കും. നന്മയാൽ തിന്മയ്ക്കു പകരം വീട്ടുക.

ധ്യാനം 225

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പത്താം ഞായറാഴ്ച
ബത്സൈദാക്കളുത്തിലെ പക്ഷവാതരോഗിയെ
ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ജറുസലേമിൽ ബത്സൈദാ എന്നു വിളിക്കുന്ന അഞ്ചു മണ്ഡപങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു കുളമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കുളം മാമോദീസായ്ക്കു സദൃശമാകുന്നു. 38 സംവത്സരം രോഗിയായികിടന്ന പക്ഷവാതരോഗിയോട് യേശു അരുൾചെയ്തു. കണ്ടാലും നീ സുഖമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂട്ടതൽ മോശമായതു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ മേലിൽ പാപംചെയ്യരുത്. മാമോദീസായിലെ കൃപയെ നീ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടാണ്ടകിൽ താമസംവിനാ മനസ്സാപമെന്ന രണ്ടാമത്തെ കുളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങുക. അവിടെ നിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവാന പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനായി യേശു നോക്കിപ്പാത്തിരിക്കുന്നു.

കുരുൾ, മുടന്തർ, ശുഷ്കർ തുടങ്ങി രോഗികളുടെ ഒരു വലിയ കൂട്ടം ജലത്തിന്റെ ചലനം പ്രതീക്ഷിച്ച് അവിടെ കിടന്നിരുന്നു. (യോ. 5:3) ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും ഇങ്ങനെയുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക രോഗങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നീ ഏതിനത്തിൽപെടുന്നു. സ്വന്തകുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് പശ്ചാത്താപം തോന്നിയാലുടനെ കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയ്ക്ക് അണയണം. ഉത്സാഹം അപരിത്യാജ്യമാണ്.

ബത്സൈദാകളും ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ നീക്കിക്കളയുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാകുന്നു. അവിടുത്തെ അഞ്ചു തിരുമുറിവുകളാകുന്ന പഞ്ചമണ്ഡപങ്ങളിലാകുന്നു പാപികൾക്കു കരുണ ലഭിക്കുന്നത്. അവിടുത്തെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നും സകല രോഗങ്ങളെയും സൗഖ്യമാക്കുന്ന ആസപാദ്യകരമായ രക്തവും വെള്ളവും ഒഴുകുന്നു. രക്തസാക്ഷികളെപ്പോലെ രക്തത്തിന് പകരം രക്തം കൊടുക്കാൻ നിനക്കു കഴിവില്ലെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിന് പകരം സ്നേഹവും അനുതാപക്കണ്ണുനീരുമെങ്കിലും അർപ്പിക്കുക.

ധ്യാനം 226

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പത്താംവാറം-തിങ്കളാഴ്ച
പക്ഷവാതരോഗിയുടെ പരാതി

രോഗി പ്രതിവചിച്ചു; പ്രഭോ വെള്ളം ചലിച്ചു തുടങ്ങി
മ്പോൾ എന്നെ കളത്തിലാക്കുവാൻ എന്നിക്കാരുമില്ല. (യോഹ. 5:7)
മുപ്പത്തിയെട്ടു വഷമായി പരസഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അവനെ സ
ഹായിക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടായില്ല. സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് ഇതിൽ കൂടു
തലൊന്നും ആശിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യസഹായത്തിൽ ആശ്രയിക്കു
ന്നവർ ബലഹീനമായ ഒരു ഞാങ്ങണയിലത്രെ ചാരുനതും. അതു്
ഒടിഞ്ഞുപോകയും അവൻ താങ്ങില്ലാത്തവനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.
സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങ
ളിലും ശക്തിയും തുണയും പ്രതിവിധിയും കണ്ടെത്തും.

സൃഷ്ടികളാൽ പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടവൻ ദൈവാ ഒരുവനെ അനു
വദിക്കുന്നത് അവൻ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നതിനാണ്. അവി
ടുന്ന് അവരുടെ വഴിയും താങ്ങലുമാകുന്നു. അവിടുന്ന് സദാ നമ്മോടു
കൂടിയുണ്ട്. ഞാൻ ഉഷസിന്റെ ചിറകു ധരിച്ച് സമുദ്രാതിർത്തി
യിൽചെന്നു വന്നിട്ടാൽ അവിടെയും അവിടുത്തെ കരം എന്നെ നയി
ക്കും. അങ്ങയുടെ വലക്കൈ എന്നെ മുറുകെ പിടിക്കും. (സങ്കീ 138:
7-10) എന്റെ സഹായത്തിന് അവിടുന്ന് മാത്രം മതിയാകും. യാ
തൊരു സൃഷ്ടിയുടെയും ഹൃദയത്തിലായിരിപ്പാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നുമാ
ത്രം ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 227

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പത്താംവാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
പക്ഷവാതരോഗിയോടുള്ള കർത്താവിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ്

പിന്നീട് അവനെ ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ
യേശു അരുൾചെയ്തു 'ഇതാ നീ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ
അനർത്ഥങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന് മേലിൽ പാപം ചെ
യ്യാതത്' (യോഹ. 5:14) വീണ്ടും പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള ഒന്നാ
മത്തെ ന്യായം കഴിഞ്ഞ പാപം ക്ഷമിച്ചു കിട്ടിയതിലുള്ള നന്ദിയാണ്.
ഒരു പാപി എത്ര അയോഗ്യനാണെങ്കിലും അവന്റെ പാപം ക്ഷമിക്ക
പ്പെടും. എന്നാൽ നന്ദിയില്ലാത്തവന്റെ പാപം എളുപ്പം മോചി
ക്കപ്പെടുകയില്ല. നിനക്കുള്ള എല്ലാ നന്മകളും ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽനി
ന്നു വന്നിട്ടുള്ള കൃപാദാനങ്ങളാകുന്നു. എല്ലാറ്റിനെപ്രതിയും ദൈവ
ത്തോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണം. നിനക്കു ലഭിച്ച പാപമോചനം

മേലാൽ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള ശൗഭവതരമായ ഒരു ബാധ്യത നിന്റെ മേൽ ചുമത്തുന്നുണ്ട്. ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട പാപത്തെപറ്റി നിന്നെ ശിക്ഷിക്കയില്ലെങ്കിലും ലഭിച്ച മോചനം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം നീ കൂടുതൽ കുറ്റക്കാരനാകും. കഴിഞ്ഞകാലത്തു ലഭിച്ച പാപമോചനം പിന്നത്തെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല എന്നുള്ള വി. ബസേലിയോസിന്റെ വചനം ചിന്താഹ്മമാണ്. “നീതിയിൽ വീഴുന്നവൻ ദൈവം ശിക്ഷാഖഡ്ഗം തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു” (പ്രഭാ. 26:27) ഇപ്പോൾ നരകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങാൻ ഭയപ്പെടേണ്ട. അതു പരേതങ്ങളുടേ പീഡസ്ഥലമാണ്. ജീവനോടൊരിക്കലും നിത്യദുരിതത്തിൽനിന്നും രക്ഷപെടാനുള്ള അഭയസ്ഥാനവും. ഓ! കർത്താവേ, അവിടുത്തെ കോപം ശമിക്കുന്നതുവരെ എന്നെ ഒളിവിലിരുത്തുകയും എന്നെ സ്തുരിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം അങ്ങു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ. അങ്ങു എന്നെ വിളിക്കും, ഞാൻ വിളി കേൾക്കും. എന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമെ. (യോബ്. 14:15-16)

ധ്യാനം 228

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പത്താംവാറം-ബുധനാഴ്ച
 ശാബതു ദിവസത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പഠിച്ചു തിന്നുന്നതും.

ഒരു ശാബതു ദിവസം വിളഭൂമിയിലൂടെ കടന്നു പോകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ കതിരുകൾ പഠിച്ചു കയ്യിലിട്ടു തിരുമ്മി ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. (ലൂ. 6:1) ദിവ്യഗുരുവിനോടുകൂടി ആയിരിക്കുന്നതിലുള്ള സന്തോഷംനിമിത്തം ശിഷ്യർ വിശപ്പുമാറുന്നു പോയിരുന്നു. ഏറ്റവും താണതരം ഭക്ഷണംകൊണ്ടു അവർ തൃപ്തരായിരുന്നു. വല്ലപ്പോഴും നിന്റെ രസനേന്ദ്രിയത്തിനു നിഗ്രഹത്തിനു അവസരം വരുമ്പോൾ നീ പിറുപിറുക്കാറില്ലേ?

ശാബതു ദിവസം നിഷിദ്ധമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതെന്തു, എന്ന് പ്രിശരിൽ ചിലർ അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിനു യേശു ഉത്തരമരുളി. ദാവീദ് തനിക്കും അനുചരന്മാർക്കും വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതെന്തു എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ. (ലൂ. 6:23) മനുഷ്യപുത്രൻ ശാബതിന്റെയും കർത്താവായവനും (മത്താ. 12:8) ന്യായപ്രമാണ ദാതാവും മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളുടെയും വിധികർത്താവുമായ ദൈവത്താൽ നാം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണെങ്കിൽ മനുഷ്യവിധിയെ നാം എന്തിനു ശ്രദ്ധിക്കണം. സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുള്ള അഭിനന്ദനവും കുറ്റാരോപണവും ഒരുപോലെ അർത്ഥശൂന്യമത്രെ. ശിഷ്യന്മാർ കതിരുകൾ പഠിച്ചു കയ്യിലിട്ടു തിരുമ്മി ഭക്ഷിച്ചതുപോലെ ഹൃദയസ്തർശിയായ ഏതാനും വാക്യങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവയെപ്പറ്റി കൂടെക്കൂടെ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. നീതിക്കായി വിശ

കുന്നവർ വിശപ്പു ശമിക്കുന്നതിനായി ജീവന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നു. അത് അവരുടെ വിശപ്പിനെ വലുമാനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'കത്താവ' എത്ര നല്ലവനാണെന്നു തചിച്ചറിയുവിൻ.' തചിച്ചറിയുന്നതോടെ അപ്പത്തിനുള്ള വിശപ്പും അധീകരിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 229

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പത്താംവാറും-വ്യാഴാഴ്ച
കൈ ശോഷിച്ചവനെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

മരൊരാൾ ശാബത്തിൽ ഈശോ ദേവാലയത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. വലതുകൈ ശോഷിച്ചുപോയ ഒരാൾ അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടാ മിരുന്നു. (ലൂ. 6:6) വലതുകൈ ശോഷിച്ച മനുഷ്യൻ ദുഷ്ടനായ ധനവാന്റെ പ്രതീകമാണ്. നീ കഠിന ചിത്തനാകയോ നിന്റെ കൈ പിൻവലിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ദരിദ്രനുവേണ്ടി അതു നീ തുറക്കണം. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം പാലിക്കാത്ത അലസനും മന്ദഭക്തനുമായ ആളിനെയും ഇതു ദുഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇടത്തുകൈ ഉത്സാഹഭരിതമാണ്. വലത്തുകൈ ശോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഉത്സാഹഭരിതനും ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ നിരുത്സാഹിയുമാണ്. നിന്റെ കരത്തിന് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതും ഉത്സാഹപൂർവ്വം ചെയ്യുക. അസുയാലുക്കളായ യഹൂദ പുരോഹിതന്മാർ ഈശോയുടെ പേരിൽ കുറും കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അവിടുന്ന് നന്മ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നീയും യേശുവിനെ അനുകരിച്ച്, ദൈവവും നിന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയും ആവശ്യപ്പെടുന്ന സൽപ്രവർത്തികൾ മനുഷ്യരുടെ പരിഹാസത്തെയോ തെറ്റിധാരണയേയോ പരിഗണിച്ച് മടക്കിക്കളയാതിരിക്കണം. എന്നാൽ സൗമ്യതയും വിവേകവും എപ്പോഴും പാലിക്കണം. യേശുതമ്പുരാൻ ആ മനുഷ്യനോട് ശോഷിച്ച കൈ നീട്ടുക എന്നതൾചെയ്തു. അവൻ കൈ നീട്ടുകയും തൽക്ഷണം സുഖം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യനോടെന്നവണ്ണം നിന്നോടും കത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എഴുന്നേറ്റു മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് കൈ നീട്ടുക എന്ന്. വെറും ദുർബ്ബലമായ ആഗ്രഹം കൊണ്ട് തൃപ്തിയടയാതെ ഉടനൈതന്നെ കല്ലന പാലിച്ചുകൊള്ളണം. വലിയ കാര്യങ്ങൾ നിന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നീ അറിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെത്താൻ അനുഷ്ഠിക്കുകയും മറ്റുള്ളവക്ക് ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നെ കത്താവെ, കത്താവെ എന്നു വിളിക്കുന്നവരെല്ലാവരുമല്ല, പിന്നെയോ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറുന്നവനെത്ര സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്.

ധ്യാനം 230

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം പത്താം വാരം-വെള്ളിയാഴ്ച
യേശു ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു

“ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായി മലയിലേക്കു പോയി. പ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രി മുഴുവൻ അവിടുന്ന് ചിലവഴിച്ചു. പ്രഭാതമായപ്പോൾ അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചു വരുത്തി അവരിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്ന് അവരെ പേർ വിളിച്ചു.” (ലൂ. 6:12,13) അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥന ദീപ്തമാകുന്നു, തീക്ഷ്ണമാകുന്നു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിഷയം വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. ഉയർന്ന പർവ്വതത്തിൽനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അവിടുന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ദൈവത്തിലേക്കുയർത്തണമെന്നും നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നകന്നിരിക്കണമെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. യേശു നിനക്കുവേണ്ടി രാത്രിമുഴുവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു്, നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നീ എന്തുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ കേവലം പാവപ്പെട്ടവരും അവർക്കു ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ട ജോലി അത്യുൽകൃഷ്ടവുമാകുന്നു. ലോകത്തിലെ ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുവാനായി പരമാർത്ഥികളും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ധനവാന്മാരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനായി ദരിദ്രരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവിടുത്തെ ഉന്നതമായ അധികാരത്തെ കാണിപ്പാനാണ്. ആത്യന്തനായ കർത്താവു് ഭയപ്രഭുനാണ്. അവിടുന്ന് ഭൂമി മുഴുവന്റെയും രാജാവാണ്. അവിടുന്ന് ജാതികളെ നമ്മുടെ അധീനതയിലും രാജ്യങ്ങളെ നമ്മുടെ പാദങ്ങൾക്കു് കീഴിലുമാകുന്നു. (സങ്കീ. 46:2) ദൈവപുത്രൻ യൂദാസ്റ്ററിയാത്തായെ അപ്പൊസ്തലപദവിയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. കൃപയെ ദൃഢപയോഗിച്ചതിനാൽ അയാൾ ശിക്ഷാർഹനായി. മനുഷ്യന്റെ നാശകാരണം അവന്റെ സ്വഭാവമല്ല, പിന്നയോ സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സിന്റെ ദൃഢപയോഗമാകുന്നു. നിന്നെത്തന്നെ അവിശ്വസിക്കുക. എത്രയധികം അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അത്രയധികമായിരിക്കണം ദൃഢപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോയേക്കുമോ എന്നുള്ള ഭയവും.

ധ്യാനം 231

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷം പത്താം വാരം-ശനിയാഴ്ച
ഈശോ ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു

യേശു ജനങ്ങളുടേതെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരു മലയിൽ കയറി. അവിടുന്ന് ഇരുന്നപ്പോഴേക്കു് ശിഷ്യന്മാരും അടുത്തെത്തി. അനന്തരം അവിടുന്ന് തിരുവധരങ്ങൾ തുറന്നു് ഉപദേശരൂപേണ അരുൾചെയ്തു.

സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനായി ഒരു സിംഹാസനത്തിലെന്നവണ്ണം അവിടുന്ന് മലയിൽ ഉപവിഷ്ണുനായിരിക്കുന്നു. സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴി ദാരിദ്ര്യം, കണ്ണനീർ, കഷ്ടതകൾ എന്നിവയാണെന്ന് അവിടുന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രസഹവാസത്തിലേക്കും സുവിശേഷപ്രകാശത്തിലേക്കും വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ ഭാഗ്യവാനാണ്. കർത്താവെ കല്പിക്കണമെ. അടിയൻ കേൾക്കുന്നു. (1 രാജാ. 3:9).

യേശു തന്റെ ജീവിതമാതൃകയാൽ സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുതരുന്നു. എളിമ കൈവരിക്കാനായി അവിടുന്ന് സമ്പൽ സമൃദ്ധമായ ഓഹരി കൈവെടിഞ്ഞു. മദ്യം, അവമാനം, പീഡനം എന്നിവയെല്ലാം അവിടുന്ന് ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു. അവിടുത്തെ പിന്നടിക്കലിൽ നടപ്പാൻവേണ്ടി അങ്ങയുടെ ബോധജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശം നിന്റെമേൽ ഉദിച്ചിരിക്കണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക. അങ്ങയുടെ നിയമങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെ. അങ്ങയുടെ അത്യന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ ധ്യാനിക്കും (സങ്കീ. 118:27) യേശു ഭാഗ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴി നമുക്ക് ഏല്പിച്ചുമാക്കിത്തരുന്നു. ഐന്ദ്രീകമായി വിധിക്കുന്നവർക്ക് അവിടുത്തെ സുവിശേഷ പാഠമാവ് ഇടുങ്ങിയതും വേദനകരവുമാണെങ്കിലും അരൂപിക്കടുത്ത പ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർക്ക് അത് വിസ്തൃതവും സന്തോഷകരവുമാകുന്നു. സ്നേഹമാർഗ്ഗത്തിൽകൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് അവിടുന്ന് നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ഒന്നും പ്രയാസമുള്ളതല്ലല്ലോ. ആകയാൽ സ്നേഹപൂർവ്വം അങ്ങയോട് അപേക്ഷിക്കുക. “എന്ന അങ്ങു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയാലും അങ്ങയെ ഞങ്ങൾ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പിന്തുടരും.” (മത്താ. 1:4)

ധ്യാനം 232

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനൊന്നാം ഞായറാഴ്ച
ഒന്നാമത്തെ ഭാഗ്യം

ആത്മാവിൽ ദരിദ്രർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു. (മത്താ. 5:3) സ്വർഗ്ഗരാജ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള ഒന്നാമത്തെ യോഗ്യത ഭൗമികമായ എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനായിരിക്കുക എന്നതാണ്. ദരിദ്രൻ, ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തനായി, സമാധാനത്തിൽ വസിക്കുന്നപക്ഷം അവൻ ഭാഗ്യവാനാണ്. ധനവാൻ ഒരിക്കലും തൃപ്തിയുണ്ടാകയില്ല. ദരിദ്രനാകട്ടെ അവൻ എപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് പറയുന്നു “ദാരിദ്ര്യത്തെ ഒരു അമ്മയെപ്പോലെ നാം സ്നേഹിക്കണം. അമ്മയില്ലെങ്കിൽ ഭവനം അനാഥമായിരിക്കും. എല്ലാ അനന്തങ്ങൾക്കും ക്ഷമ പ്രത്യുഷയമായിരിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ദാരിദ്ര്യം പ്രത്യുഷയമാണ്. യാതൊന്നിനും ആ

വശ്യക്കാരനല്ലാത്ത ദരിദ്രന്റെ സൗഭാഗ്യം ദൈവത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തോടു സാധർമ്യം വഹിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശേഷത ആഭ്യന്തരീകവും നിത്യവുമായ സകല നന്മകളും അവിടെ ഉണ്ടെന്നുള്ളതായിരിക്കണമല്ലോ. വി: ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും അതുതന്നെ. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ എല്ലാ സൂക്തങ്ങളുമുണ്ട്. ദരിദ്രന് പരിപൂർണ്ണത എളുപ്പമാകുന്നു. ലോകപ്രകാരം സമ്പന്നനായിരിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ ഹൃദയം അനേകായിരം ആകലചിന്തകളാൽ കത്തിത്തുള്ളിക്കൊട്ടിരിക്കും. ലൗകികവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവോ കൃപ. സമാധാനം ആദിയായ സ്വർഗ്ഗീയ ആശ്വാസങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ദൈവത്തെപ്രതി എല്ലാം തൃപ്തിപ്പെടുന്നവന് ദൈവത്തെത്തന്നെ പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കുന്നു. “നിന്നെ കൂടാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എനിക്കാരുള്ളൂ, ഭൂമിയിലും നിന്നെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ദൈവവും എന്നേക്കും എന്റെ അവകാശവുമാകുന്നു. (സങ്കീ. 72:26) സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ എന്തെങ്കിലും തനിക്കായി വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ളവന് ദൈവത്തെ തന്റെ അവകാശമായി ലഭിക്കുകയില്ല. ഭൗമിക സമ്പാദ്യംകൊണ്ട് ദൈവത്തെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ കഴിയുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്റെ ദൈവമേ, വി. ദാരിദ്ര്യം എത്ര വിലയേറിയതാകുന്നു എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ വിലകൊണ്ട് ദൈവാത്ത എനിക്കു വാങ്ങാം. അവിടുന്ന് എന്റെ സ്വന്തമായി തീരുകയും ചെയ്യും.

ധ്യാനം 233

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനൊന്നാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച രണ്ടാമത്തെ ഭാഗ്യം

സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തെന്നാൽ അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും. (മത്താ:5:4)ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളിൽ തന്നെ ആകുന്നു. (ലൂ.17:21) പക്ഷേ സൗമ്യതയുള്ളവർ മാത്രമേ ആ അവകാശം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയൂ. സഹനംകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ നിങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കും. (ലൂ.21:19) എന്നു ദിവ്യനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യാതൊരു ഉപദ്രവവും സഹിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ തനിക്കുതന്നെ സ്വന്തമല്ല. നിന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിപ്പാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ കോപം വെടിയുക. “സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭൂമി കൈവശമാക്കും. സമാധാനസമൃദ്ധിയിൽ അവർ സന്തോഷിക്കും” (സങ്കീ.36:8-11)

സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭൂമിയെ അവകാശിക്കും. അതായത് അവർ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും വികാരങ്ങളെയും ഭരിക്കും. പരസ്നേഹം പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും ആത്മാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഈ പുണ്യം കൂടിയേ മതിയാവൂ. എളിയും സൗമ്യതയുള്ളവരുടെ പ്രാർത്ഥന എപ്പോഴും നിന്നെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (ജൂഡത്തു : 6)

സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും, അതായത് അവർ ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിലാകുന്നു. സൗമ്യതയുള്ളവർക്ക് അവിടുന്ന് ദാനങ്ങൾ നൽകുന്നു. പുണ്യവാനമാരുടെ പ്രധാന സൗഭാഗ്യം അവർ ഏതു സാഹചര്യത്തിലും സമാധാനവുംശാന്തിയും പാലിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ശ്രുതിനായ യേശുവിനോടുള്ള അവരുടെ ഐക്യത വ്യതിചലനാതീതമായ ഒരു സ്ഥിരത അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. യേശുവിനോടുള്ള ഈ ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ നീയും സൗമ്യതയോടെ സഹിക്കുക.

ധ്യാനം 234

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം പതിനൊന്നാംവാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
മൂന്നാമത്തെ ഭാഗ്യം

“ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തെന്നാൽ അവർ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും.” (മത്താ. 5:5) തങ്ങളുടെ സ്വന്തപാപങ്ങളെപ്പറ്റിയും ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റിയും കരയുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്തെന്നാൽ അവർ ഒരു വലിയ തിന്മക്ക് എളുപ്പ പ്രതിവിധി പ്രയോഗിക്കുകയാണ്. മാമോദീസായിൽ വെള്ളത്താലും ആത്മാവാലും നാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ഹൃദയനറുക്കത്തോടുകൂടിയ കമ്പസാരത്താലും കണ്ണനീരാലും നാം പവിത്രീകരിക്കപ്പെടും. ക്രിസ്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തന്റെ പാപങ്ങളെ ഓർത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം ആശ്വാസകരമായി അനുതാപിക്ക് മറെറാനില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്താൽ കരയുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. “ബുദ്ധിമാന്റെ ഹൃദയം കരയുന്നിടത്തും ദോഷന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കുന്നിടത്തും ആകുന്നു.” (സഭാ:പ്ര. 7:5) പുണ്യവാന്മാർ ആയുഷ്കാലത്തു പലപ്പോഴും അരൂപിയിൽ നരകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയിരുന്നു. നിത്യകാലം അവിടേക്കു വിധിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാനായി അല്പകാലത്തേക്ക് അവിടേക്കു യാത്രചെയ്തു. ഇഹലോകത്തിലെ കണ്ണനീർ ദൈവം സ്വീകരിക്കും. പരലോകത്തിലേക്ക് പ്രയോജന രഹിതമാകുന്നു. ശ്രുതിനായ യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സഹതാപവും സ്നേഹവും നിമിത്തം വിലപിക്കുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. നിന്റെ കണ്ണനീരുകളെ അവിടുത്തെ വിലയേറിയ രക്തത്തോടു കലർത്തിയാൽ അവയുടെ വില അതുല്യമായിരിക്കും. മനുഷ്യർ താല്പാലികാരിഷ്ടതകളെപ്പറ്റി അസ്വസ്ഥരാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ ദാനങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെപ്പറ്റി വിചാരശൂന്യരും. ലോകാരൂപി വ്യക്തസന്തോഷത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ അരൂപി ഹൃദയതാപത്തെ ഉളവാക്കുന്നു.

ധ്യാനം 235

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പതിനൊന്നാം വാറും-ബുധനാഴ്ച
നാലാമത്തെ ഭാഗ്യം

നീതികായി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്തെന്നാൽ അവർ തൃപ്തരാകും. ആത്മീയ പുരോഗമനത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെയും ഒന്നാമത്തെ അടയാളം വിശുദ്ധിക്കായുള്ള വാങ്ങൽയാണ്. ബുദ്ധിമാൻ ഈ വിശപ്പിനെയും ദാഹത്തെയും സ്നേഹിക്കും. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം അതിനായുള്ള യഥാർത്ഥ ആഗ്രഹമത്രെ. അതിന്റെ കാവല്ലാൻ സ്നേഹമാകുന്നു: മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത സാക്ഷാൽ ബോധജ്ഞാനം പറയുന്നു 'എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ കല്ലന പാലിക്കും.' യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനമാകുന്ന പൂർണ്ണതപ്രാപിക്കാൻ നീയും ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം. വിശുദ്ധിയ്ക്കായുള്ള ശുഷ്കാന്തി കൈപ്പിനെ മധുരതരമാക്കുകയും എതിരിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അകറ്റുകയും ചെയ്യും. അതിനുവേണ്ടി എന്തു വേദനയും അദ്ധ്വാനവും എടുപ്പാൻ അവൻ തയ്യാറാകും. ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം ധൈര്യത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ വഹിപ്പാനുള്ള ശക്തി നല്കുകയും ചെയ്യും. അത് ആത്മാവിനെ സന്തോഷപൂരിതമാക്കുകയും ദൈവസേവനത്തിലും സഹോദരസേവനത്തിലും ഉത്സാഹത്തോടെ ഓടുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

വിശുദ്ധിക്കായുള്ള തീക്ഷ്ണമായ വാശി, ദാരിദ്ര്യം, മനസ്സാപം, കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ക്ലേശസഹനം എന്നിവയോടു ഒരു പ്രത്യേക സ്നേഹം നമ്മിൽ ഉള്ളവാക്കും. ചിലർ നീതിനിമിത്തം വിശപ്പും ദാഹവും സഹിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ നീതിക്കുവേണ്ടി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുകൂടുതൽ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ലോകസുഖങ്ങളോടും ഐന്ദ്രികസന്തോഷങ്ങളോടും പററിച്ചേരുന്നവർ എത്ര നിർഭാഗ്യവാന്മാർ. "അവർ ഇഹത്തിൽ സുഖമായി നാളുകൾ കഴിക്കുന്നു. നിമിഷനേരം കൊണ്ടു" അവർ പാതാളത്തിൽ പതിക്കുന്നു." (യോബ്. 21:13) ദൈവത്തിനു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും നിറക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം അത്ര വിശലമാണ് മനുഷ്യഹൃദയം.

ധ്യാനം 236

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിനൊന്നാം വാറും-വ്യാഴാഴ്ച
അഞ്ചാമത്തെ ഭാഗ്യം

കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ കരുണ ലഭിക്കും (മത്താ. 5:7) അയാൽക്കാരന്റെ നേരെ കാണിക്കുന്ന കരുണയും സഹതാപവും വഴി നിന്റെ നേരെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരു

ണയോടും സഹതാപത്തോടും നീ സഹകരിക്കയും അവിടുത്തോടുള്ള നിന്റെ കടപ്പാടു് നിവർത്തിക്കയുമാത്രം ചെയ്യുന്നതു്. ദൈവികകാര്യത്തോടു നാം എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മോടു വർത്തിച്ചില്ല, നമ്മുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മോടു പകരം വീട്ടിയുമില്ല. (സങ്കീ. 102:10) അവിടുന്ന് നല്ലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പകരമായി നിന്റെ അയല്പാറനോടു കരുണ കാണിക്കയല്ലാതെ മറ്റൊരു നിനക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ നീ കാണിക്കുന്ന സഹതാപം അവിടുത്തോടു തന്നെ കാണിക്കുന്നതായി അവിടുന്ന് പരിഗണിച്ചുകൊള്ളും.

സഹോദരന്റെ നേരെയുള്ള കരുണയും സ്നേഹവും വഴി സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ കരുണയെയും സ്നേഹത്തെയും നീ അനുസ്മരിക്കുകയാണു്. നിന്റെ പ്രധാനമായ ജീവിതലക്ഷ്യം ദൈവികനന്മയുടെ ഒരു പ്രതിഫലമായ തെളിയിച്ചു കാണിക്കണമെന്നതായിരിക്കട്ടെ. ആകയാൽ ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധരും അവിടുത്തെ വസലരും എന്നപോലെ കാര്യവും, ദയ; എളിമ, സൗമ്യത, ക്ഷമ എന്നിവ അണിയുവിൻ. പരസ്പരം ക്ഷമിക്കയും സഹിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. അന്യനും ശണ്യയുണ്ടായാൽ മ്ശിഹാ നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും ക്ഷമിക്കുവിൻ (കോലോ. 3:12,13) ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ ഒരു ഹൃദയമാണു് യേശുവിനുള്ളതു്. ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവരോടു സഹതപിക്കുന്ന ആദ്രസ്നേഹവും അവരുടെ തൊറുകളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ശക്തിയും അവിടുത്തേക്കുണ്ടു്.

സഹോദരന്മാരോടുള്ള നിന്റെ കരുണക്കും സ്നേഹത്തിനും ദൈവിക കരുണയെ നിങ്കലേക്കു് ആകർഷിക്കാൻ കഴിയും. ദൈവത്തിൽ നിന്നു മാത്രം നിനക്കു ലഭിക്കാവുന്ന അനേക വസ്തുക്കളുണ്ടു്. നിനക്കു ന്യായമായി ലഭിക്കാനുള്ളതു് പാപങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ മാത്രമാണു്. ആകയാൽ പാപമോചനത്തിനും പരീക്ഷകളെ ജയിപ്പാനുമുള്ള ശക്തിക്കും അന്ത്യംവരെയുള്ള നിലനില്പിനുംവേണ്ടി ദൈവകരുണയിൽ ആശ്രയിച്ചേ മതിയാവൂ. നിന്റെ കരുണയും സ്നേഹവും നന്മ ചെയ്യാനുള്ള നിന്റെ പ്രയത്നവും ആയിരിക്കട്ടെ നീ ആശിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ദാനങ്ങളുടെ മറുവില. തന്റെ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു നല്ലന്ന ഒരുപാത്രം പച്ചവെള്ളപ്പോലും പ്രതിഫലമില്ലാതെ പോകയില്ല. നിസ്സാരദാനംകൊണ്ടു് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയസിംഹാസനം നിനക്കു നേടാം.

ധ്യാനം 237

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിനൊന്നാം വാരം-വെള്ളിയാഴ്ച
ആറാമത്തെ ഭാഗ്യം

ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും. (മത്താ. 5:8) ഈ ജീവിതത്തിലെ സൗഭാ

ഗൃഹം സ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഹൃദയശുദ്ധിയാണ് ഈ ഭാഗ്യത്തിനു നമ്മെ അർഹരാക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ തിന്മ ദൃഷ്ടിച്ച മനസ്ഥിതിയാകുന്നു. ദൈവിക സ്നേഹത്തിന്റെ നിവേശനം ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും സൃഷ്ടവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹം അതിനെ ദൃഷ്ടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സജീവ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും വഴി നിന്റെ ഹൃദയത്തെ യേശുവിനു വസിപ്പാൻ തക്ക ഒരു സ്വർഗ്ഗമാക്കി തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ സൗഭാഗ്യത്തിലും മഹത്വത്തിലും ദൈവത്തെ കാണും. വിശ്വാസപ്രകാശത്താൽ ഈ ജീവിതത്തിൽതന്നെ അവർ ദൈവത്തെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ പാപക്കര മതി ഈ ദർശനത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ. അനന്തപക്ഷണ്ണനീർകൊണ്ട് ആ കറ തുടച്ചുമാറ്റുന്നതുവരെ ആ ദർശനം നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നെയിരിക്കും. ദൈവദർശനത്തിനായുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം നിന്നിൽ ഏറിത്തു കൊണ്ടിരിക്കണം. ഞാൻ ലജ്ജിതനാകാതിരിക്കേണ്ടതിന് എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കട്ടെ. ഈ ലോകത്തിലെയും വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലെയും പരമ സൗഭാഗ്യം ദൈവത്തെപ്പോലെ ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ഹൃദയവിശുദ്ധി പാലിപ്പാൻ നീ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷം ദൈവിക സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രഭാപുരം നിന്റെ ആത്മാവിൽ ഓളം വെട്ടും. ഹൃദയനൈർമ്മല്യം ദൈവികസൗന്ദര്യത്തെ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന കണ്ണാടിയാണ്. നിന്നെത്തന്നെ പരിശോധിക്കുക. ക്രമരഹിതമായ വികാരങ്ങൾ, ആകലചിന്തകൾ, കടിഞ്ഞാണിടാത്ത വിചാരങ്ങൾ, ആസക്തികൾ ഇവയല്ലേ, ദൈവിക പ്രതിഫലമായയെക്കാൾ കൂടുതലായി നിന്നിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ധ്യാനം 238

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിനൊന്നാംവാറും-ശനിയാഴ്ച
ഏഴാമത്തെ ഭാഗ്യം

സമാധാനം നടത്തുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെന്നു വളിക്കപ്പെടും. (മത്താ. 5:9) സമാധാനം ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്നു. അത് ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ നമ്മെ പങ്കുകാരാക്കുന്നു. നിനക്കു സമാധാനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിനും നിനക്കും മദ്ധ്യേ നീ വരുത്തിയ സൈപരക്കേട് നിർമാജ്ജനം ചെയ്യണം. അതായത് പാപത്തെ നീക്കിക്കളയുകയും വരപ്രസാദദാനം പുനസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യണം. സമാധാന സംരക്ഷണത്തിന് ആവശ്യമായ സ്നേഹം, എളിമ, സൗമ്യത, മുതലായവ പാലിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഭക്ഷണത്തിലും പാനീയങ്ങളിലും അല്പ പ്രത്യുത നീതിയിലും സമാധാനത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സന്തോ

ഷത്തിലുമാത്രം ദൈവരാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇപ്രകാരം മശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യർക്കു സപീകാര്യനമാണ്. (റോമ 14:17,18)

സമാധാനം നടത്തുന്നവർ.....ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. ദൈവാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ. അവർ നിരന്തരം അഭ്യസിക്കുന്ന സ്നേഹം അവരിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അടയാളമാകുന്നു. യേശു മശിഹായുടെ വിലയേറിയ രക്തം നല്ലി നമുക്കു സമാധാനം സമ്പാദിച്ചുതന്നു. അങ്ങനെയുള്ള പിതാവിനേക്കാൾ നമുക്കു പ്രവേശനം ഉണ്ട്. യേശു സൗജന്യമായി നമുക്കു നല്ലിയ സമാധാനം കാത്തുകൊള്ളുവാൻ നമുക്കു കടമയുണ്ട്. സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ അതിനെ സിമിന്റിട്ടറപ്പിക്കുന്നതിനു സകല ശ്രമവും നാം ചെയ്യണം. സമാധാനം നടത്തുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. കാരണം അവരാകുന്നു അവിടുത്തെ അവകാശികൾ. ദൈവാനുഗ്രഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സമാധാനമാണ്. സർവ്വമാ ഭാവനാതീതമായ ദൈവസമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും മനസ്സിനെയും യേശു മിശിഹായിൽ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ദൈവത്തോടു സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരുവന് മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള യാതൊരു തിന്മയും ഭയപ്പെടുവാനില്ല. അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ സകലവും പരിത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുക. അത് ഇപ്പോഴും നിത്യകാലത്തേക്കും നിന്നെ സൗഭാഗ്യവാനാക്കും.

ധ്യാനം 239

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പന്ത്രണ്ടാം ഞായറാഴ്ച

എട്ടാമത്തെ സൗഭാഗ്യം

നീതിനിമിത്തം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു. (മത്താ. 5:10) എന്നപ്രതി മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ അവഹേളിക്കുകയും മദ്ദിക്കുകയും വ്യാജമായി എല്ലാ തിന്മകളും നിങ്ങളുടെ മേൽ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹീതരാകുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്തെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതായിരിക്കും. നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്തിട്ട് കഷ്ടതയനുഭവിക്കയാണെങ്കിൽ അത് ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായിരിക്കും. അതിനായിട്ടാണല്ലോ ദൈവം നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1 പത്രോ. 2:20,21) യേശുവിനെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി അവിടുത്തെ പ്രതി കഷ്ടതയനുഭവിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടും. യേശുവിന്റെ നാമത്തെ പ്രതി അവമാനം സഹിക്കാൻ യോഗ്യനായതിനെപ്പറ്റി അപ്പസ്തലന്മാർ സന്തോഷിക്കയാണല്ലോ ചെയ്തത്.

യേശുവിനെ അനുസരിച്ച് പീഡകൾ സഹിക്കുന്നതും അവിടുത്തെ കുരിശിൽ പങ്കാളികളാകുന്നതും വലിയ ഭാഗ്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡകളിൽ നീ പങ്കാളിയാകുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുക. (1 പത്രോ. 4:13) യേശുവിന്റെയും അടയാളങ്ങൾ ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു. (ഗലാ. 6:17) എന്ന് വി. പൗലോസിനോടുകൂടെ നമുക്കും പറയാം. യേശുവിന്റെയും കുരിശിനെ അനുസരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ മാത്രമല്ല പിന്നെയും രക്തസാക്ഷികളുടെ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെയാണ് നാം അനുസരിക്കുന്നത്. നീ പോകുന്നിടത്തല്ലാം ഞാൻ നിന്നെ അനുസരിക്കും. (ലൂ. 6:57) എന്നതായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ മുദ്രവാക്യം.

ദൈവം നിന്നെ കഷ്ടതയുടെ തീരങ്ങളിൽ ശോധന ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നീ അധൈര്യപ്പെടേണ്ട. മ്ശിഹായുടെ കഷ്ടതകളിൽ പങ്കുകാരനാകുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുക. അവിടുത്തെ മഹത്വം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കൂടുതൽ ആനന്ദിക്കും. (1 പത്രോ. 4:13) കഠിനമായി എന്തെങ്കിലും സഹിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ യേശുവിനെ പ്രതിയാണു സഹിക്കുന്നതെന്നും തന്റെ പരിശുദ്ധ രക്തത്താൽ അവിടുന്ന് കുരിശിനെ ബഹുമാനപാത്രമാക്കിയെന്നും സ്മരിക്കുക. കുരിശിന്റെ ഭാരം നിന്നെ തെരയ്ക്കുന്നു എങ്കിൽ പറയുക. എന്റെ ഗുരുവിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളാൽ പവിത്രീകൃതമാക്കപ്പെട്ട നല്ല കുരിശേ, നീ എനിക്കു എത്രയോ പ്രിയപ്പെട്ടതും വിലയുള്ളതുമായാകുന്നു. എത്ര അധികം നീ സഹിക്കുന്നുവോ അത്ര അധികമായിരിക്കും അതിനു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലവും.

ധ്യാനം 240

**പെന്തീക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പന്ത്രണ്ടാം വാറും-തീർത്ഥാടനം
ലോകപ്രകാരം ഭാഗ്യവാന്മാരായിരിക്കുന്നവരോടു
യേശു ഉച്ചരിക്കുന്ന ശാപവും.**

ധനവാന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ! കഷ്ടം എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. (മത്താ. 6:24) യേശുവിൽ ദരിദ്രരായവർ ലോകത്തിലെ ധനവാന്മാരെപ്പറ്റി അസൂയപ്പെടാതെ സ്വന്തങ്ങളുടെ അപകടത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതിൽ ദൈവം കാണിച്ച കരുണയെ വാഴ്ത്തുകയത്രെ വേണ്ടത്. ധനം അതിൽതന്നെ തിന്മയല്ല. നമ്മുടെ കർത്താവ് ശപിക്കുന്നത് അതിന്റെ ദുരുപയോഗത്തെ ആണ്. ധനത്തിന്റെ കൈനിയൽനിന്നു നാം രക്ഷപെടണം.

ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾക്കു ദുരിതം. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു കരയും. (ലൂ. 6:25) ലോകസന്തോഷം ഭ്രമികാനന്ദങ്ങളിൽ നിന്നാണുണ്ടാകുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സന്തോഷമോ മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുഃഖം കാരണമായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സന്തോഷിക്കുന്നവർ

മുളളകളെ സന്തോഷങ്ങളായി തെറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുമ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ ദുഃഖിക്കും. ദൈവത്തെ നിരന്തരം ദ്രോഹിക്കുന്ന പാപങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം വിശ്വാസികൾക്കു യഥാർത്ഥ സന്തോഷം സാധ്യമല്ല. കത്താവിൽ സന്തോഷിക്കുക, എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുക (ഫലിപ്പി. 4:4) എന്നുള്ള അപ്പോസ്തലന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സന്തോഷം മാത്രമാണ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ആശിക്കാവുന്നത്.

മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തി പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ദുരിതം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ വ്യാജപ്രവാചകന്മാരെയും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ (ലൂ. 6:26) സ്തുതിയേ ആഗ്രഹിക്കരുത്. സ്തുതി ദൈവത്തിനു മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. സന്നിഹിതരല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി വാദിക്കാൻ പരസ്പേഹം നിർബന്ധിക്കുമ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ സൽപ്പേരും മതത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു നിദാനമാകുമ്പോഴും നീ ജീവിയെ നന്നാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നതിനു കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുമെന്നു കാണുമ്പോഴും മാത്രം അർഹിക്കുന്നവാര ആവശ്യക കൂടാതെ പ്രശംസിക്കാം. അതുതന്നെയും വേണ്ടപോലെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മസഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കണം. രാജകീയ ദീപ്തദർശിയെപ്പോലെ “വാക്കുകളിൽ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു വാക്കു് ഒരു കാവല്ലാരാനെ നിയമിക്കണമെന്നു്” പ്രാർത്ഥിക്കുക.

ധ്യാനം 241

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പന്ത്രണ്ടാം വാരം-ചൊവ്വാഴ്ച
നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു

നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു. (മത്താ. 5:13) ഉപ്പു നല്ലതാകുന്നു (മക്കോ. 9:49) മനുഷ്യസ്വഭാവം പുണ്യത്തിന്റെ മാധുര്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. സുവിശേഷോപദേശങ്ങളുടെ ഉപ്പു അതിനെ മധുരതരവും ആസ്വാദകരവും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ അപ്പസ്തോലന്മാർവഴി കരിശിന്റെ ജ്ഞാനം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യഹൃദയത്തെ മലിമസമാക്കുന്ന എല്ലാറ്റിൽനിന്നും മനുഷ്യരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശമത്രേ. അവരുടെ ജോലി തുടരാനാണ് നിന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഉപ്പിന്റെ ഉറ കെട്ടുപോയാൽ എന്തുകൊണ്ടു് അതിനു് ഉറ കൂട്ടും. പുറത്തേക്കു് എറിയപ്പെട്ടു് മനുഷ്യരാൽ ചവിട്ടാപ്പട്ടുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും അതുപകരിക്കയില്ല. (മത്താ. 5:13) ആത്മാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവർ വിശ്വാസാരൂപി നഷ്ടമാക്കി, സ്നേഹതീഷ്ണതയിൽനിന്നു വീണുപോയാൽ അവർ കേവലം പ്രയോജനരഹിതരാണ്. ദൈവമഹത്വത്തെ പററിയുള്ള ശുഷ്കാന്തിയാൽ

എറിയുന്ന ഒരു ദൈവദാസൻ അനേകായിരത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുറാവനാണ്. അയല്ക്കാരന നീ പ്രയോജനപ്പെടണമെങ്കിൽ നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന് സര്യാമ്മനാ പരിശ്രമിക്കണം. മറുളളവരുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുമ്പോൾ നീതന്നെ ബഹിഷ്കൃതനാകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

നിങ്ങളിൽ ഉല്പന്നമായിരിക്കട്ടെ. പരസ്പരം സഹായനത്തോടെ വർത്തിപ്പിൻ. അതായത് മറുളളവരെ ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി നിങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ അരൂപി ഉണ്ടായിരിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നിന്റെ ത്യാഗങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രീതികരമാകൂ. നിങ്ങളുടെ സാദാചരണം ആകർഷകമായിരിക്കണം. ഉല്പന്നമുള്ള ശുദ്ധീകരണമാക്കണം. എല്ലാവരോടും യുക്താപോലെ മറുപടി പറയാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും വേണം. (കോലേ. 4:6)

ധ്യാനം 242

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പന്ത്രണ്ടാം വാരം-ബുധനാഴ്ച
നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു

നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു (മത്താ.5:14)ദൈവികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടായില്ല. അതിനേക്കാൾ ആവശ്യം സന്മാതൃകയുടെ വെളിച്ചമാണ്. ആത്മാക്കാള രക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴി കാണിച്ചു കൊടുത്താൽ പേരാ. നല്ല ഇടയനെപ്പോലെ അന്വേഷിച്ചുപോകയും അവരെ തോളിൽ വഹിച്ചു കൊണ്ടുപോകയും വേണം. നീതിമാന്മാർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ലോകമാകുന്നു. നീതിമാന്മാരുടെ പുണ്യങ്ങൾ സ്നേഹാഗ്നിയാൽ കത്തിക്കപ്പെട്ട കനൽകണക്കെ മന്ദഭക്തരെ ജ്വലിപ്പിക്കും. നിന്നെപ്പോലെ ബലഹീനരായ മറ്റനേകർ ചെയ്തത് എന്തുകൊണ്ടു നിനക്കു ചെയ്യാതെ. അന്ത്യനാളുകളിൽ നിന്റെ അപരാധങ്ങൾക്കു ഒരു നീതികരണവും കാണുകയില്ല. പുണ്യാഭ്യാസനത്തിലുള്ള നിന്റെ മാതൃകയാകട്ടെ മറ്റനേകരെ ദൈവസേവനത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കും.

ബോധജ്ഞാനമായ ദൈവമഹത്വത്തെയും സ്നേഹാരൂപിയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും ദൈവം നമുക്കായി അയച്ചുതന്നു. ദൈവപുത്രൻ പുണ്യപുണ്ണതയെകുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് അത് അഭ്യസിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും പ്രദാനം ചെയ്തു. പ്രസിദ്ധവാചികളുടെ വാഗ്വിലാസമോ വേദശാസ്ത്രീകളുടെ ജ്ഞാനമോ ഒന്നും ഒരൊറ്റ സൽപ്രവൃത്തിക്കൊപ്പം ഫലപ്രദമാകയില്ല. ആകയാൽ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ സൽപ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ (മത്താ. 5:16) ആകയാൽ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ശുദ്ധതയിലും താങ്കൾ വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കണം. (1. തിമോ. 4:12)

ധ്യാനം 243

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പന്ത്രണ്ടാം വാറം-വ്യാഴാഴ്ച
ന്യായപ്രമാണം നിവർത്തിക്കാനാണ് ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നത്.

നിയമങ്ങളെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ ഇല്ലാതാക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് വിചാരിക്കേണ്ട. ഇല്ലാതാക്കാനല്ല, പൂർണ്ണമാക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. (മത്താ. 5:17) പഴയനിയമ ബലികളെല്ലാം കുരിശിലെ ബലിയുടെ മുൻകുറികളായിരുന്നു. കുരിശിലെ ബലിയിൽ മറ്റൊല്ലാ ബലികളും നിറവേറി. നിന്നെപ്രതി കുരിശിലെ മരണത്തോളം തന്നത്താൻ താഴ്ന്നിയ യേശുവിനുവേണ്ടി നിന്നെത്തന്നെ ദഹനബലിയായി അർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാണോ?

ന്യായപ്രമാണപ്രകാരമുള്ള കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ഈശോയുടെ പുണ്യയോഗ്യതകളോടു യോജിപ്പിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ “പഴയ ആദം” നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ദൈവികജീവൻ പുനസ്ഥാപിക്കാൻ സാധ്യമാകയുള്ളൂ. കൃപാവരത്തിന്റെ സജീവ ഉറവകളായ കൂദാശകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് യേശുവിനുള്ളവനായി ജീവിക്കണം.

ഏറ്റവും കർശമായ കല്പനകളും നിറവേറിക്കൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണം നിറവേറുവാനാണ് യേശു വന്നത്. ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ കൂടുതൽ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണ അനുസരണമാത്രക അവിടുന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു. പുസ്തകങ്ങളുകളിൽ എന്തെങ്കിലും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറുന്നതാണ് എന്റെ സന്തോഷം. അങ്ങയുടെ നിയമം എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗങ്ങളിലുണ്ട്. (സങ്കീ. 39:8,9) അവിടുത്തെ പിന്നടികളിലാണോ നീ നടക്കുന്നത്. എങ്കിൽ അവിടുന്ന് തന്നെയായിരിക്കും നിന്റെ നിത്യപ്രതിഫലം.

ധ്യാനം 244

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പന്ത്രണ്ടാം വാറം-വെള്ളിയാഴ്ച

ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലുള്ള വിശ്വസ്തത

“ആകയാൽ ഈ കല്പനകളിലൊന്നിനെ, അതെത്ര ചെറുതായാലും ലംഘിക്കയോ ലംഘിക്കാൻ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്ത് ഏറ്റവും താഴ്ന്നവനായി ഗണിക്കപ്പെടും. (മത്താ. 5:19) ദൈവസേവനത്തിൽ നിസ്സാരമായി യാതൊന്നുമില്ല. ചെറിയ കാര്യങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ അല്ലാത്തതായി അധഃപതിക്കും. ചെറിയ കാര്യങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നവൻ അറിയാതെ വലിയ കാര്യം

ങ്ങളിൽ വീണുപോയേക്കും. ഈ കുറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ വികാരങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും മനസ്സിന്റെ ചൈതന്യത്തെ ദുബ്ബലമാക്കുകയും ദൈവക്രൂപയുടെ വ്യാപാരത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ആരും നിമിഷംകൊണ്ടു പുണ്യപുണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ചെറിയ പുണ്യങ്ങളുടെ അഭ്യസനംകൊണ്ടു വീരോചിതമായതിലേക്കു കടക്കുകയാണ്. ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ തന്നത്താൻ ജയിക്കാത്തവൻ വലിയ കാര്യങ്ങളിൽ അതിനു എങ്ങനെ ശക്തിയുണ്ടാകും.

എത്ര പ്രധാന പ്രവൃത്തിയായാലും ദൈവമഹത്വത്തിനായി ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ഉദാരപുവ്വംപ്രതിസമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടുത്തെ അതിരറ്റ സ്നേഹം ദാനത്തിന്റെ വില കണക്കാക്കാതെ അപ്പകന്റെ ഹൃദയത്തെ മാത്രം പരിഗണിക്കുന്നു. ഒരു ദീഘവിശ്വാസം ഒരു നല്ല വിചാരം, ഒരു ചെറിയ ഇന്ദ്രനിഗ്രഹം ഇവ അപ്പകന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നതാണെങ്കിൽ ധാരാളം മതി യേശുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ.

ആകാശവും ഭൂമിയും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം സകലവും നിവൃത്തിയാകുമ്പോളും നിയമത്തിൽനിന്നു വള്ളിപ്പള്ളി വ്യത്യസ്തം വരികയില്ലെന്നു സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു (മത്താ. 5:18) പ്രമാണങ്ങൾ ഏറ്റവും ചെറിയ വാക്കോ സാഹചര്യമോ വിടാതെ കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നതിനുള്ള കൃപ നിനക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് സമ്പാദിച്ചുതന്നു. അങ്ങയുടെ ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ എന്റെ മാറ്റം ബലിഷ്ഠമായിരുന്നെങ്കിൽ.

ധ്യാനം 245

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷം പന്ത്രണ്ടാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
പുണ്യപുണ്ണതക്കായി ശ്രമിക്കണം

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു പുണ്ണനായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നിങ്ങളും പുണ്ണരായിരിപ്പിൻ (മത്താ. 5:48) മരണകരമായ എല്ലാ പാപങ്ങളും കഴിയുന്നത്ര ലഘുപാപങ്ങളും വർജിച്ചു ദൈവത്തെ അനുസരിപ്പാൻ ക്രിസ്ത്യാനി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ദുർദ്ദിവസത്തിൽ ചെറുത്തുനില്പാനും സകല കാര്യങ്ങളിലും പുണ്ണു ഒരുക്കത്തോടിരിപ്പാനും വേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെ പോഷ്ട ധരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പ്രവൃത്തിയിലും പരിജ്ഞാനത്തിലും സ്നേഹത്തിലും അവന്റെ ആശാകേന്ദ്രമായ ദൈവത്തോടു സംയോജിച്ചിരിക്കണം. ഈ ദൈവവിളിയോടും നീ എത്രമാത്രം സഹകരിക്കുന്നു.

വി. മാമോദീസായാൽതന്നെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പുണ്യപുണ്ണതക്കായി ശ്രമിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ആ കൂദാശ അവനെ യേശുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിലെ ഒരംഗം-അവിടുത്തെ അരൂപിയാൽ ഉ

ത്തേജിക്കപ്പെടുന്ന ഒരംഗം-ആക്കിതീർത്ത് അവിടുത്തോടു ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഈശോയുടെ അരൂപി നിരന്തരം പൂർണ്ണതയോടെ ശ്രമിക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വി. മാമോദീസായാൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവനിലേക്ക് അവനെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നു. വി. മുരോൻ അവനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു പടയാളിയാക്കുന്നു. ക്രൂശിതനായ യേശുവിന്റെ ദാസനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഭയത്തെയും ലജ്ജയെയും എതിരിട്ടു ജയിപ്പാനുള്ള ശക്തി ഇതിൽനിന്നും അവൻ പ്രാപിക്കുന്നു. അർത്താരയിലെ പരിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയും പൂർണ്ണതയോടെ ശ്രമിക്കാൻ ക്രിസ്തുനിയെ കടപ്പെടുത്തുന്നു. സ്നേഹപീഠത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് യേശു എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളോടും പറയുന്നു നീ എന്നെ നിന്നിലേക്ക് പരിവർത്തിക്കയല്ല, പിന്നയോ ഞാൻ നിന്നെ എന്നിലേക്ക് പരിവർത്തിക്കും. എളിമ, ശുഷ്കാന്തി, സ്നേഹം എന്നിവയിലെല്ലാം നീ വളർന്നുവരിക. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ പരമ പരിശുദ്ധനാകുന്നു.

ധ്യാനം 246

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിമൂന്നാം ഞായറാഴ്ച പരസ്നേഹത്തിനെതിരായ ചെറിയ പാപത്തെയും വിട്ടുകലണം.

ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു “സഹോദരനോടു കോപിക്കുന്ന ഏവനും ന്യായവിധിക്കു വിധേയനാകും. (മത്താ 5:22) കോപം ശരീരമായി ചിന്തിപ്പാൻ അവൻ അപ്രാപ്തനാകുന്നു. അതു മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കുകയും ബുദ്ധിയെ അന്ധതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ മനുഷ്യരും കേൾപ്പാൻ ഉത്തരവും സംസാരിക്കുന്നതിലും കോപിക്കുന്നതിലും മുമ്പായിരിക്കട്ടെ. മനുഷ്യന്റെ കോപം ദൈവത്തിന്റെ നീതി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയില്ല. (യാക്കോ. 1:19,20) യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നു സൗമ്യതയും ശാന്തതയും പ്രാപിക്കണം.

സഹോദരനെ റാക്കാ എന്നു വിളിക്കുന്നവൻ യഹൂദസംഘത്തിന്റെ വിധിക്കു വിധേയനാകും (മത്താ.5:22) പരസ്നേഹത്തെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നവൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ദൈവത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. അഥവാ തന്റെ പ്രതിഛായയിൽ അവിടുത്തെ അപമാനിക്കുന്നു. അതുമല്ലെങ്കിൽ ജീവനെക്കാൾ താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭൗതിക ശരീരത്തിലെ ദൈവവത്തെ ക്രൂരമായി തന്നിൽനിന്നും വലിച്ചു മാറ്റിക്കളയുന്നു. ആകയാൽ നീ ബലിയർപ്പിക്കാനായി ബലിപീഠത്തിലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ നിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ നിന്നോടല്ലും വെറുപ്പുണ്ടെന്നോർമ്മിക്കുന്ന പക്ഷം നിന്റെ കാഴ്ച ബലിപീഠത്തിൽ വെച്ചിട്ടുപോയി നിന്റെ സഹോദരനോടു രമ്യപ്പെടുക. അതിന്റെ ശേഷം വന്നു നിന്റെ കാഴ്ച അർപ്പിക്കുക. (മത്ത. 5:24,25) സഹോദരനെ ദേഹിക്കുന്നവൻ തന്നിക്കുതന്നെ നാശം വരുത്തിവെക്കുന്നു. അതിനാൽ തിന്മകൾ പകരം തിന്മ ചെയ്യാതിരിക്കുക. നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരെ ആശീർവ്വദിക്കുവിൻ. അവരെ ശപിക്കരുത്.

ധ്യാനം 247

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം പതിമൂന്നാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച
ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ

അയല്പാരെ സ്നേഹിക്കുകയും ശത്രുക്കളെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു “നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ, നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുകയും അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.” (മത്താ. 5:43, 44) നാമെല്ലാവരും ഏറ്റവും സൗമ്യനും സ്നേഹനിധിയുമായ ഒരു പിതാവിന്റെ മക്കളാണല്ലോ. യേശുവിന്റെ സഹോദരർ എന്നും നാം വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടുത്തെ ദൈവിക സത്ത സ്നേഹിമാകുന്നു. ദൈവമക്കൾ ഒരിക്കലും വിദ്വേഷം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു കല്പിക്കുന്ന യേശു നാം തന്റെ ശത്രുക്കളായിരിക്കുവേ നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു നമ്മുടെ കത്താവും ദൈവവുമാകുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷയെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന പിശാചു കല്പിക്കുന്നു. നാം അനുസരിക്കുന്നു. സ്രഷ്ടാവും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു കല്പിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ നാം അവഗണിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു അവിടുന്ന് കല്പിക്കുമ്പോൾതന്നെ അതു നിവൃത്തിയാക്കുന്നതിനുള്ള കൃപയും സമൃദ്ധിയായി അവിടുന്ന് നല്കുന്നു. ഈ കൃപ ഫലരഹിതമായി തീരുന്നെങ്കിൽ അതു നിന്റെ ഹൃദയമുർച്ഛത ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. യേശു നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ജീവിതമാതൃകയെ നാം അനുകരിക്കണം. പിതാവേ ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നറിയാത്തയാൽ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമെ. (ലൂ. 23:34) എന്നുള്ള അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. യേശുവിന്റെ തിരുമുറിവിൽനിന്നുള്ള സ്വരം കേൾക്കുക. നിന്റെ സഹോദരനോടു ക്ഷമിക്കുക. എന്നപ്രതി ഉപദ്രവം ഹോറുകക. അല്ല, പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നാണു നീ ഉറച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി കുത്തിത്തുളയ്ക്കപ്പെട്ട ആ കൈകളെ അടിക്കുക. ആണികൾ എന്റെ മാംസത്തിൽ കൂട്ടുതൽ ആഴത്തിൽ അടിച്ചു കയറുക. എന്റെ ജീവനെതന്നെയും എടുത്തുകളയുക. എന്നാലും നിന്റെ സഹോദരനോടു ക്ഷമിക്കുക.

ധ്യാനം 248

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം പതിമൂന്നാം വാരം-ചൊവ്വാഴ്ച
സൽകൃത്യങ്ങളിൽ ശുദ്ധ നിര്യോഗമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ കാണുന്നതിനുവേണ്ടി അവരുടെ മുമ്പിൽ നന്മ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. അല്ലാത്തപക്ഷം സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാ

വിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കയില്ല. (മത്താ. 6:1) പൂർണ്ണതയോടെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന ആളുകളിൽപോലും ശുദ്ധനിയോഗം വിരമമാണ്. ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ മേൽ അത്ര കാണുകയുള്ളൂ. ശുദ്ധനിയോഗത്താൽ ദൈവത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആൾ ദുരാശയോടെ പെട്ടെന്നുള്ള തോന്നലാലോ യാതൊന്നും ചെയ്തയില്ല. ദൈവമഹത്വം ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അയാൾ നിഷ്ഠമാണ്. സന്തോഷം, സന്താപം മുതലായവ ഹൃദയത്തിൽ ചലനം സൃഷ്ടിക്കാമെങ്കിലും ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കും. ഉൽകൃഷ്ട വിശുദ്ധന്മാരെ ഉളവാക്കുന്ന പുണ്യമാണ് നിയോഗശുദ്ധത. സകല സൃഷ്ടികൾക്കും ഉപരിയായി ദൈവത്തിൽ മാത്രം സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ആത്മാവ് ഔൽകൃഷ്ടം പ്രാപിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉയർത്തും (യേശു. 58:14) ദൈവപുത്രൻ നിയോഗശുദ്ധതയെ കണ്ണിനോടുകൂടി ചിരിക്കുന്നു. കണ്ണാണ് ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു. നിന്റെ കണ്ണു അന്യനുമെങ്കിൽ ശരീരത്തിനു മുഴുവൻ പ്രകാശം ലഭിക്കും. (മത്താ. 6:22) ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധമായിരിക്കയും പ്രവൃത്തി ഔദാര്യപൂർവ്വം നിവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആത്മാവ് സാക്ഷാത്തായ മഹിമ പ്രാപിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുക എന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ദേശവും ഉണ്ടാകാനില്ല. മനസ്സിന്റെ ഒരു തൽമുഖം ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ പ്രവൃത്തിയെയും വിലയുള്ളതാക്കി തീർക്കാം. നിന്റെ പ്രഥമവിചാരം ദൈവത്തിനർപ്പിക്കുന്നത്, അതായത് ഉണർന്നുവന്ന ഹൃദയകവാടം ദൈവത്തിനു തുറന്നു കൊടുക്കുന്നത് അത്ര പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ലല്ലോ. ഓരോ പ്രവൃത്തിയുടെയും ആരംഭത്തിൽ മനസ്സിനെ ഒന്നേകാഗ്രഹിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം തിരുഹൃദയത്തോടു യോജിപ്പിക്കുക. ഒ! കർത്താവേ അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് ഒരായിരം ജീവിതങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ.

ധ്യാനം 249

പെന്തീക്കൊസ്തിക്കു ശേഷം പതിമൂന്നാം വാറം—ബുധനാഴ്ച
 ഈശോ പ്രാർത്ഥനാരീതി പഠിപ്പിക്കുന്നു

ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ. (മത്താ. 6:9) നിനക്കു ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്ത നിന്റെ സ്രഷ്ടാവു തന്നെയാണ് നിന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ തിരുവധരങ്ങളിൽനിന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായി മാറ്റിത്തന്ന പ്രാർത്ഥനയാണുള്ളത്. കൂടുതൽ ഭയഭക്തിയോടെ ഈ പ്രാർത്ഥന ചെയ്തിരിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിക്കുക. ദൈവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു ലഭിക്കാവുന്ന എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു പേക്ഷകൾ നിത്യഭാഗ്യത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കാവുന്നവയെല്ലാം അടക്കിക്കൊള്ളുന്നു. ഒടുവിലത്തെ നാലു പേക്ഷകൾ നിത്യഭാഗ്യത്തെ സുനിശ്ചിതമാക്കാനുള്ള ഉപാ

ധികളാകുന്നു. എളിമ, ഭാരിദ്ര്യം, അനുസരണം മൂലപാപങ്ങൾക്കെതിരായ മറ്റു പുണ്യങ്ങൾ ഇവയുടെ മനോഭാവത്തോടെ വേണം ഈ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം കിട്ടിപ്പോയേക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടാണ് നീചോദിക്കുന്നത് എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ സംഗ്രഹമാണ്. നീന്റെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയുന്ന ദൈവംതന്നെയാണ് നീ അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നീ നിന്നെത്തന്നെ താഴ്ന്നിട്ടു അവിടുത്തെ വിധേയത്വം പാലിക്കണമെന്നും അവിടുത്തെ കൂടെകൂടെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ നാവീനേക്കാൾ കൂടുതൽ സംസാരിക്കേണ്ടത് ഹൃദയമാണ്. ബുദ്ധിയുടെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ ചിന്തനത്തെക്കാൾ ഫലപ്രദം തീർന്നുമായ ആഗ്രഹവുമാകുന്നു.

ധ്യാനം 250

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പതിമൂന്നാം വാർഷികം-വ്യാഴാഴ്ച
കർത്താപ്രാർത്ഥനയുടെ മുഖവുര

ദൈവത്തെ സ്രഷ്ടാവെന്നോ കർത്താവെന്നോ വിളിക്കാതെ പിതാവേ, എന്നു വിളിക്കുന്നതിന് യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പിതാവ് എന്ന നാമം സ്നേഹത്തെ ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നു. പിതാവിന് നമ്മോട് എത്രമാത്രം സ്നേഹമുണ്ടെന്നു നോക്കുവിൻ. അവിടുന്ന് നമ്മെ മക്കളെന്നു വിളിച്ചു. നാം മക്കൾതന്നെ (1 യോഹ. 3:1) ഈ ബഹുമതിക്ക് അനന്ദരാകാതിരിപ്പാൻ കരുതി നാം ജീവിക്കണം. എന്റെ പിതാവേ, എന്നല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ എന്നാണു വിളിക്കുന്നതു. ഇതുവഴി എല്ലാവരെയും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പരസ്നേഹം പാലിപ്പാൻ യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന പരസ്യവും എല്ലാവർക്കും പൊതുവുമാകണമെന്ന് വി. സി. പ്രിയൻ പറയുന്നു. ഒരു പിതാവിന്റെ മക്കൾ എന്ന നിലയിൽ അന്യോന്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സമത്വത്തെയും ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുമ്പോൾ നിത്യപിതാവിന്റെ ഏകപുത്രനായ യേശു മിശിഹാക്കു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭക്ത്യാദരവിനെക്കുറിച്ചും നാം ബോധവാന്മാരാകണം. അവിടുന്ന് നമ്മെ അവിടുത്തെ സഹോദരന്മാരായും അവിടുത്തെ പിതാവിനെ നമ്മുടെ പിതാവായും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ...ഈ ലോകം പ്രവാസസ്ഥലമാണെന്നും ദൈവമക്കളുടെ ഓഹരിയായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്നും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും നാഥനായ ദൈവത്തോടടുപെടുമ്പോൾ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ നിന്റെ മനസ്സിൽ അനുഭവിച്ചുകൂടാ. ഉത്തമഗീതത്തിലെ മണവാട്ടിയെപ്പോലെ നമുക്കും പറയാം. എന്റെ പ്രിയനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കയറി പിടിച്ചു. ഞാൻ അവനെ വിട്ടുകയുമില്ല (ഉത്തമ. 8:4)

ധ്യാനം 251

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിമൂന്നാം വാരം-വെള്ളിയാഴ്ച
കത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ ഒന്നാമത്തെ അപേക്ഷ

നിന്റെ നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടണമെ (മത്താ.6:9) എല്ലാ വരും ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെക്കു പൂർണ്ണമായ ആരാധനയർപ്പിക്കുന്നതിനും ഇടയാകണമെന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതാണല്ലോ നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. ധനമോ സന്തോഷമോ ബഹുമാനമോ ഒന്നും ചോദിക്കാതെ അങ്ങിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുവാനും ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പൈതൃകമെന്നു അരുപി ലഭിപ്പാനും പ്രാർത്ഥിക്കുക.

വാചികൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് അവിടുത്തെ ആദരിക്കാനിടയാകണം എന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സകല മനുഷ്യരും അങ്ങയുടെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുകയും സ്നേഹിക്കുകയും വേണം. ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമം നിന്നിലും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടെട്ടു. നിന്റെ ആന്തരിക നയനങ്ങൾ സദാ സത്യവെളിച്ചമായ അങ്ങിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. എല്ലാ സ്ഥലത്തും എല്ലാജ്യോഴും അങ്ങയെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനും എല്ലാ സംഭവങ്ങളും അങ്ങയുടെ തൃക്കരങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നതായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുവാൻ അപേക്ഷിക്കുക. സന്മാതൃകവഴി അങ്ങയുടെ തിരുമഹത്വം പ്രചരിക്കുന്നതിന് നിന്നെ ഒരുപകരണമാക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക. സന്മാതൃകവഴി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു വി: ക്രിസോസ്റ്റോം പറയുന്നു. എന്റെ നാമത്തെപ്രതി എന്തെല്ലാം കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു ഞാൻ അയാൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കും. (നടപടി 9:16) ക്ഷമയോടുകൂടിയ സഹനം സന്മാതൃകയ്ക്ക് ഉപകരിക്കും. ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു പാധിയാണു് പ്രാർത്ഥന. നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. കത്താവേ ഞാൻ പരിശുദ്ധനാകുകൊണ്ടു് നിങ്ങളും പരിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ' എന്നു "അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ, എല്ലാ പാപക്കരകളിൽനിന്നും എന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കണമെ. എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ അന്ധകാരം നീക്കി അതിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ. എന്നെ അങ്ങയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനു് അർപ്പനാക്കയും ചെയ്യണമെ.

ധ്യാനം 252

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പതിമൂന്നാം വാരം-ശനിയാഴ്ച
കത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ രണ്ടാം അപേക്ഷ

അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരണമെ. (മത്താ. 6:10) സകല ഹൃദയങ്ങളെയും സ്നേഹംവഴി ദൈവം ഭരിക്കണമെന്നു് ഈ അപേക്ഷ വഴി

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആത്മാവിനെ ദൈവനിയമത്തിനു വിധേയമാക്കിക്കൊണ്ടും, നീതിയും സമാധാനവും സന്തോഷവും അതിനു പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും ദൈവം അതിൽ ഭരണം നടത്തുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ പൊരുതുക. ഇതാകുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസം. (1 യോഹ. 5:4) നിയമം കല്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസം കരസ്ഥമാക്കുന്നു. സ്നേഹത്താൽ ഉദ്ദീപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത് ദൈവക്രൂപയെ ആകർഷിച്ചു വരുത്തുന്നു. ആ സ്നേഹം യേശുവിന്റെ നുകരണ മധുരരസവും ലഘുവുമാക്കും.

ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആത്മാവും ദൈവവുമായുള്ള മുഖാഭിമുഖദർശനത്തിനായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പുണ്യവാനാരിൽ ദൈവം ഭരണം നടത്തുന്നത് മുഖാഭിമുഖദർശനം വഴിയായിട്ടാണല്ലോ. നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമായ സപ്തത്തിൽ ചെന്നത്തുന്നതോടെ വിശ്വാസം വഴിയുള്ള ഭരണം അവസാനിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം നിന്നിൽ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നീ ഭാഗ്യവാനായി. ഈ അപേക്ഷയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുടെ ഭരണം വരണമെന്നും നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. നീതിമാന്മാർക്കും പാപികൾക്കും അവരവർക്കു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലം കൊടുത്തശേഷം സുസ്ഥിരമായ സമാധാനത്തിൽ ദൈവം നിത്യകാലം ഭരിക്കാൻ ഇടയാകണമെന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ വരവിനെ ഏതുവിധം സ്വാഗതം ചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടതു നീ തന്നെയാണ്. കഠിനഹൃദയങ്ങൾ അത് ഭീതിജനകവും സ്നേഹമുള്ളവകൾ അതു മധുരരസവുമാകുന്നു.

ധ്യാനം 253

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷം പതിനാലാം ഞായറാഴ്ച
കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ മൂന്നാം അപേക്ഷ

അങ്ങയുടെ തിരുവിഷ്ണു സപ്തത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകണമെ. (മത്താ. 6:11) ദൈവതിരുവിഷ്ണു അറിയാനുള്ള പ്രകാശത്തിനായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അന്ധകാരനിബിഡമായ ഈ സ്ഥലത്ത് നമ്മെ നടത്തുന്നതിനുള്ള ദിവ്യപ്രകാശമാണ് ദൈവപ്രമാണം. നിന്റെ വചനം എന്റെ കാലുകൾക്കു വിളക്കും ഊടുവഴികൾക്ക് പ്രകാശവുമാകുന്നു (സങ്കീ. 118,115) പുത്രനിർദ്ദിശേഷമായ ബഹുമാനത്തോടെ ദൈവേഷ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും കല്പനകളും സൽപ്രസാദങ്ങളും ഹൃദയത്തിൽ കൊത്തിവെക്കുന്നതിനുമുള്ള കൃപയ്ക്കായി യാചിക്കുക. ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന ഏതു കഷ്ടതയും സന്തോഷത്തോടെ കീഴ്ഴ്ത്തണം. പൊതുവിപത്തുകളിലും അയല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പാടിലും ഇതാവശ്യമാണ്. ദൈവം കല്പിക്കുകയും നീ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ന്യായം. ഏല്ലാകാര്യങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ദിവ്യപരിപാലനയ്ക്കു കീഴ്ഴ്ത്തുക. സപ്തത്തിൽ മാലാഖമാരും പുണ്യവാനാരും ചെയ്യുന്നതുപോലെ

ഇഹത്തിൽ ദൈവതിരുവിഷ്ണും നിറവേകുവാനുള്ള കൃപയ്ക്കായി ഇവിടെ നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ദൈവതിരുവിഷ്ണുവും നിന്റെ ഇഷ്ടവും ഘടകവിരുദ്ധമായേക്കാം. ചിലപ്പോൾ നീ രോഗിയായിരിപ്പാനും മറ്റുചിലപ്പോൾ ആരോഗ്യവാനായിരിപ്പാനും ദൈവം തിരുമനസ്സാകും. അപ്പോഴൊക്കെ നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് ദൈവതിരുമനസ്സിനെ വളക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ സ്വന്തമായിത്തന്നെ അമർത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവേഷ്ടത്തിനു കീഴ് വഴങ്ങണം.

ധ്യാനം 254

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പതിനാലാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച
കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിലെ നാലാം അപേക്ഷ

“ഞങ്ങളുടെ ദിനംപ്രതിയുള്ള അപ്പം ഞങ്ങൾക്കു തരണമെ”. ഈ അപേക്ഷയിൽ നമ്മുടെ ലൗകിക ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ദൈവസേവനത്തിനു ശക്തി നല്കുവാനുള്ള സ്വഭാവീക ദാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നീ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിലുള്ള ആശ്രയത്തെ വിനയത്തോടെ ഏറ്റുപറയുകയാണ്. അത് അവിടുത്തെക്കു പ്രീതിജനകവുമാണ്. നിന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചോദിക്കുക. ആഡംബരത്തിനുവേണ്ടി ചോദിക്കരുത്. കലവറ കൂടാതെ ദൈവപരിപാലനയ്ക്കു നിന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം. കൂടാതെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിലും പുണ്യത്തിലും ഉള്ള പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ സ്വഭാവതീത ദാനങ്ങൾക്കായും ഇവിടെ നാം അപേക്ഷിക്കണം. ആത്മാവിനു ഭക്ഷണം ആവശ്യമുണ്ട്. അത് ദൈവകൃപയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അല്ല. ഭക്ഷണം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശരീരം മെലിഞ്ഞുപോകുന്നതുപോലെ ദൈവകൃപയെ നിരസിക്കുന്ന ആത്മാവ് ശുഷ്കമായിപ്പോകും. “എന്താ ഭക്ഷണം എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറുന്നതാകുന്നു” (യോഹ. 4:34) ഇവിടെ നിത്യജീവന്റെ അപ്പമായ വി. കബ്ബാനയ്ക്കുവേണ്ടി നാം യാചിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്ന് നിർഗ്ഗമിക്കുന്ന വചനങ്ങൾക്ക് ആത്മാവിനെ പുലർത്തുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അവിടുത്തെ തിരുശരീരത്തിന് എത്രയധികമായി ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കും. ആർക്കുവേണ്ടി ഈ സ്വർഗ്ഗീയവിരുന്ന് ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ മണവാട്ടി അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തെ അവഗണിച്ചു കേവലം ഹീനമായ കാഴ്ചങ്ങളിൽ ഏപ്പെടുന്നത് ഉചിതമോ?

ധ്യാനം 255

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കശേഷം പതിനാലാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിലെ അഞ്ചാമത്തെ അപേക്ഷ

ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമെ. നമ്മെ അഭീ
മുഖീകരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാത്മിക തിന്മകളിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവും പാ
പമാകുന്നു. നീ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ദൈവം തന്നെയാണ് പി
തൃനിർവ്വേശേഷമായ തിരുമാർപ്പിലേക്ക് നിന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. 'ചോ
ദിപ്പിൻ' എന്ന് കല്പിച്ചവനായ ദൈവം തീർച്ചയായും ചോദിച്ചാൽ
നിരസിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ അനതാപത്തോടും ഹൃദയഹൃളിമയോടും
യേശുവിന്റെ കരിശിലെ പരിഹാരബലിയോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു
വേണം ചോദിക്കുവാൻ. എത്ര വലിയ കടമാണ് നീ വരുത്തിവെച്ചി
രിക്കുന്നത്? കടങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന നീ മറ്റുള്ള
വരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെയും ക്ഷമയോടെ വഹിക്കേണ്ടത
ല്ലെ? എല്ലാവരും പാപികളാകുകൊണ്ടു ക്ഷമ യാചിപ്പാനും കടപ്പെട്ട
വരാണ്. ഇടയന്മാർക്കും ആടുകൾക്കും ക്ഷമ ആവശ്യമാണ്. വലിയ പു
ണ്യവാന്മാർപോലും ലഘുപാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തങ്ങളുടെ പാ
പങ്ങൾക്കും കുറ്റങ്ങൾക്കും ഉപേക്ഷകൾക്കുംവേണ്ടി അനതാപപൂർവ്വം അ
വർ ബലി അർപ്പിക്കയും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആരുടെ അക്രമങ്ങൾ
മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടും പാപങ്ങൾ മാറ്റിക്കൊടുത്തും ഇരിക്കുന്നുവോ അവർ ഭാഗ്യ
വാന്മാർ (സങ്കീ. 31:1) "ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്ന
തുപോലെ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കണമെ." നിന്നോടു കുറ്റം ചെയ്യുന്നവ
രോടു നീ ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാത്തപക്ഷം നിന്നോടു ക്ഷമിക്കുന്നതിനു
ദൈവവും ബാധ്യസ്ഥനല്ല. സ്വന്തവികാരങ്ങളെ ഭരിക്കുകയും മറ്റുള്ള
വരോടു കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠനാ
കുന്നു. എന്തെങ്കിലും സഹിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുക. അ
പ്പോൾ നീ നിന്റെ കടം വീട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

ധ്യാനം 256

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷം പതിനാലാംവാറം-ബുധനാഴ്ച
കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിലെ ആറാമത്തെ അപേക്ഷ

"പരീക്ഷയിലേക്കു ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ" (മത്താ.
6:12) പരീക്ഷ അതിർത്തന്നെ പാപമല്ല. അതിന്റെ ആക്രമണ
ത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന
മില്ല. പരീക്ഷയ്ക്കു കീഴെടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം
നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം നമ്മുടെ ശക്തി തെ
ളിയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ആശ്വാസങ്ങൾ ആത്മാവിനെ ഉൾഗ

മിക്കുന്നതുപോലെ പരീക്ഷകൾ എളിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നു നിരാശയിൽനിന്നും മറ്റൊരു നിഗൂഢത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. “കർത്താവ് എന്റെ പ്രകാശവും രക്ഷയുമാകുന്നു. ഞാൻ ആരെ ഭയപ്പെടും കർത്താവ് എന്റെ ജീവൻറെ സങ്കേതമാകുന്നു. ഞാൻ ആരെ പേടിക്കണം.” (സങ്കീ. 26:1) ഏറ്റവും അപകടകരമായ പരീക്ഷ സ്വയംതൃപ്തിക്ക് വശാവദരാകുന്നതാണ്. നല്ല ഉണവും തഴക്കവുമുള്ള ശത്രുവിനോടാണ് നിനക്കു പൊരുതുവാൻള്ളതു്. അവൻറെ ആയുധങ്ങൾ അഭ്യസിക്കേണ്ടതു്. പലപ്പോഴും നന്മയുടെ വേഷത്തിൽ തിന്മയെ മറച്ചുകൊണ്ടാണ് വരുന്നതു്. നിന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രങ്ങൾ, വികാരങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം അവൻ ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കും. ഭയപ്പെടുക, ജാഗ്രതയായിരിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക. തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതു് അവിടുത്തെ മഹത്വവൽനവിനാകുന്നു. ബലഹീനനായ മനുഷ്യൻ ദൈവകൃപാസഹായത്താൽ നരകശത്രുക്കളുടെ മേൽ വിജയം വരിക്കുന്നതു കാണുന്നതു പോലെ ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായി മറ്റൊന്നില്ല. നീതിമാന്മാരെ കൂടുതൽ പവിത്രീകരിപ്പാനും, ആഴമായ പുണ്യത്തിൽ അവരെ ഉറപ്പിക്കാനും പരീക്ഷകൾ ഉതകുന്നു. “വിവിധങ്ങളായ പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവയെ സന്തോഷസംഭാവകങ്ങളായി പരിഗണിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരീക്ഷണാക്ഷായുള്ളവാക്കാമന്നു് അറിഞ്ഞാലും. നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവിലാത്തവരും എല്ലാം തികഞ്ഞവരും സമ്പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിനു് ക്ഷമ നിങ്ങളിൽ പൂർണ്ണപ്രവർത്തനം നടത്തട്ടെ.” (യാക്കോ. 1:2-4)

ധ്യാനം 257

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പരിനാലാം വാരം-വ്യാഴാഴ്ച
 കർതൃപ്രാർത്ഥനയിലെ അവസാന അപേക്ഷ

“തിന്മയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ.” ആമ്മീൻ: ഭാവി കാലതിന്മകൾ നിത്യമഹത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്നതും നരകപീഡകൾ സഹിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെ ദുരവസ്ഥ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം കുറച്ചു കാലത്തേക്കു തടയുന്നു. ഈ ജീവിതകാലതിന്മകൾ ബുദ്ധിയുടെ അന്ധത, പാപത്തിലേക്കുള്ള ചായ്വ്, പാപത്തിലുള്ള വീഴ്ച എന്നിവയും, മനുഷ്യജീവിതത്തെ ദുരിതപുരിതമാക്കുന്ന മറ്റൊല്ലാ അനന്തങ്ങളുമാകുന്നു. “തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവനും പീഡനങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളുമുണ്ടാകും. നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കോ സ്തുതിയും ബഹുമാനവും സമാധാനവും ലഭിക്കും” (റോമ. 2:9,10)

ഭക്തിപരമായ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടും, ദൈവകൃപയെ ശരിയായി വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടും, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടും തിന്മയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറണം. ലൗകീകക്ലേശങ്ങൾ

ഉൽനിന്നു വിടുതൽ കിട്ടുവാൻ നമുക്ക് അപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചുതന്ന ക്ലേശങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ വഹിക്കണമെന്നും അവിടുന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. ലൗകികദുരിതങ്ങളിൽ ദൈവം നല്ലന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹം ദൈവതിരുമനസ്സിനോടുള്ള പൂണ്ണകീഴ്ചക്കത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. യേശുവിനോടുകൂടെ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന സമർപ്പിക്കുക. അതോടുകൂടെ എളിമ, ദിവ്യപരിപാലനയിലുള്ള വിശ്വാസം, സാർവ്വത്രികസ്നേഹം ഇവയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തിനും, അപ്രകാരം രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി മനഃപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യൂ. നിന്റെ അപേക്ഷകളെല്ലാം സാധിച്ചുതരുമെന്നു ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്യണം.

ധ്യാനം 258

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനാലാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
യേശു കുഷ്യരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു് (മത്താ. 8:2,3)

“കുഷ്യരോഗിവന്നു് അവിടുത്തെ പ്രണമിച്ചുകൊണ്ടു കർത്താവേ, അങ്ങു മനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ അങ്ങേയ്ക്കു് എന്നെ സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞു. യേശു കൈനീട്ടി അവനെ സ്ഥിരിച്ചുകൊണ്ടു് ‘ഞാൻ മനസ്സാകുന്നു. നീ സുഖംപ്രാപിക്കുക’ എന്നുൾഗ്ലെയ്തു. ഉടനെതന്നെ കുഷ്യംമാറി അവൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു” (വി. മത്താ. 8:2,3)

പാപം കുഷ്യംപോലെ ഒരു വകച്ചുവ്യാധിയാണ്. കുഷ്യരോഗിയെ ജനസമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നകറ്റുന്നതുപോലെ പാപം ആത്മാവിനെ എന്നേക്കുമായി സപ്റ്റത്തിൽ നിന്നകറ്റിക്കളയുന്നു. കുഷ്യം പൊറുപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് പാപത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും. കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തമല്ലാതെ അതിനു മറ്റൊരു പ്രതിവിധിയുമില്ല. “നമ്മുടെ അക്രമങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ പ്രണപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ നറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു” (യേശു. 53:5)

കുഷ്യരോഗി കർത്താവിനെ പ്രണമിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ‘കർത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധനാക്കുവാൻ നിനക്കുകഴിയും’ (മത്താ. 8:2) ഈ കുഷ്യരോഗിയെപ്പോലെ സജീവ വിശ്വാസത്തോടും, നമ്മുടെ അയോഗ്യതയെപ്പറ്റിയുള്ള ആഴമായ ബോധ്യത്തോടും, നല്ല ശരണത്തോടുംകൂടെ നാമും യേശുവിനെ സമീപിക്കണം. നാം അപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ആത്മീയ രോഗങ്ങളിൽനിന്നു് അവിടുന്നു നമുക്കു മുക്തി തരാതെരിക്കുകയില്ല. അതു ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും പ്രതിബന്ധമോ തീർപ്പുതക്കവോ ആയിരിക്കും അതിനു കാരണം. ശാരീരികാവശതകളിൽ പരിശുദ്ധ നിർമ്മതയോടും ദൈവതിരുമനസ്സിനോടുള്ള പൂണ്ണമായ കീഴ്ചക്കത്തോടുമേ അപേക്ഷിക്കാവൂ! ‘എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്’; നീ ശുദ്ധനാക്കുക, എന്നുപറഞ്ഞു

കൊണ്ട് യേശു കഷ്ടരോഗിയെ സ്വർിച്ചു; തൽക്ഷണം കഷ്ടം അവനെ വിട്ടുമാറുകയുണ്ടായത്. (മത്താ. 8:1-3) കഷ്ടരോഗി തന്നെ സ്വർിച്ചതിൽ യേശു യാതൊരു അത്യാപ്തിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. അവിടുത്തെ സമീപിക്കുന്നതിന് നീയും ഭയപ്പെടേണ്ട. അവിടുത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ നിന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുക. ദൈവമേ, എന്റെ മനസ്സാതന്ത്ര്യത്തെ അങ്ങയുടെ പരമാധിപത്യത്തിനു ബലിയായി ഞാൻ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ധ്യാനം 259

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനാലാം വാറം - ശനിയായ് യേശു ശതാധിപന്റെ ഭൃത്യനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

“അവൻ കഹർണഹോമിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ തന്നെ സമീപിച്ചു സുഖമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന അവന്റെ ഭൃത്യനെ സുഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. (വി. മത്താ. 8:5,6) വിശ്വാസം സ്വർത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പ്രകാശമാകുന്നു. നിന്റെ രക്ഷ ഭദ്രമായി തീരണമെങ്കിൽ സജീവവും പ്രവർത്തനപരവും അചഞ്ചലവുമായ വിശ്വാസം നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

‘ഇസ്രായേലിൽപോലും ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല’ (വി. മത്താ. 8:10) ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസമാണ് അവനെ യേശുവിനേക്കു നയിച്ചതും തന്റെ ഭൃത്യനുവേണ്ടി അപേക്ഷിപ്പാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും. യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്നെത്തന്നെ താഴ്ന്നു “കർത്താവേ, അങ്ങനെ എന്റെ പുരസ്കൃത വരുവാൻ എനിക്കു യോഗ്യതയില്ല. ഒരു വാക്കുമാത്രം പറയുക; എന്റെ ഭൃത്യൻ സ്വസ്ഥനാകും” (വി. മത്താ. 8:8) എന്നു പറയുവാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കിയതും വിശ്വാസം തന്നെയാണ്.

ഈ ജീവിതദുരിതങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ സന്തോഷമായിരിപ്പാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത് വിശ്വാസമാണ്. വരപ്രസാദനിക്ഷേപത്തെ ഏതൊരു ഭാഗത്തു മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കോട്ടപോലെ വിശ്വാസം നമ്മെ വലയം ചെയ്യുകയും ആത്മസമാധാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുന്ന ദുഃഖത്തു ദൂരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിശാച് ഏറ്റവും ഭയപ്പെടുന്നത് സജീവവും ഉദാരവുമായ വിശ്വാസത്തെയാണ്. “കർത്താവേ, എനിക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു തരണമേ.”

ധ്യാനം 260

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കി ശേഷമുള്ള പതിനഞ്ചാം വാറും-ഞായറാഴ്ച നയിനിലെ വിധവയുടെ മകനെ ഉയർപ്പിക്കുന്നത്

“അവിടുന്ന് നഗരകവാടത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഒരു യുവാവിന്റെ മൃതശരീരം വഹിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതു കണ്ടു. അവൻ ഒരു വിധവയുടെ ഏക സന്താനമായിരുന്നു” (ലൂ. 7:12) തന്റെ യൗവനാരംഭത്തിൽ മരണമടഞ്ഞ ഈ യുവാവ് മരണസമയത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്തെ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മരണസമയത്ത് എങ്ങനെയായിരിക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതിനനുസരണമായി ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിച്ചുകൊള്ളുക. ദൈവം നിന്റെ മരണത്തെ നിത്യമഹത്വമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിൽ ആശ്രയിക്കുകയും അവിടുത്തെ നീതിയെ ഭയപ്പെടുകയും വേണം.

“യേശു തമ്പുരാൻ മനസ്സിലിട്ടത് ആ വിധവയോടു കരയേണ്ടാ” (ലൂ. 7:13) എന്നു പറഞ്ഞു. ആവലാതി കൂടാതെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴെടുക്കപ്പെട്ടു തൃക്കരങ്ങളിൽനിന്നു മരണാത്ത സ്വീകരിക്കണം. മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിനു നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബലിയും ഭോഗ്യമാണ് മരണം. ദൈവം നല്ലന്ന മഹത്തായ ദാനമായിട്ടു മരണത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് ‘അതേ, പിതാവേ, അപ്രകാരം നിനക്കു തിരുവുള്ളമായല്ലോ’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് (മത്താ. 11:26) നന്ദിപൂർവ്വം അതിനെ സ്വീകരിക്കുക.

‘യേശു അടുത്തുവന്ന് മഞ്ചത്തെ തൊട്ടു’ പാപംമൂലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ആത്മീയജീവൻ പുനസ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി രക്ഷകൻ അടുത്തുവന്ന് തന്റെ നീതിയുടെ കരംകൊണ്ട് ശരീരത്തെ സ്സർഗ്ഗിക്കുന്നു. അതിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയവർ നിന്നു. യേശു നിയന്ത്രിക്കാത്ത പക്ഷം ദുരാശകൾ നിന്നെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. “യുവാവേ, എഴുന്നേറ്റുവരിക, എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു” എന്നു യേശു യുവാവിനോടു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവനെ അവിടുന്ന് അവന്റെ അമ്മക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ദൈവത്തെ പ്രതി നിനക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയംകരമായതിനെ ബലിയായി അർപ്പിച്ചാൽ ഒന്നു നൂറായി അവിടുന്ന് പ്രതിഫലം തരും.

ധ്യാനം 261

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കി ശേഷം പതിനഞ്ചാം വാറും-തിങ്കളാഴ്ച യോഹന്നാൻ മാംഭാന ഈശോയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു ശിഷ്യന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നു.

“യോഹന്നാൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് കേട്ടു അവിടുത്തെ അടുക്കലേയ്ക്കു ശിഷ്യരെ അയച്ചു”

(മത്താ. 11:2,3) യേശു വാശത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട മശിഹാ ആണെന്നതിനെപ്പറ്റി യോഹന്നാനു സംശയമില്ല. ശിഷ്യന്മാരെ അവിടുത്തെ അടുക്കലേയ്ക്ക് അയച്ചതു അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു ശരിയായ ബോധ്യമുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. യേശു അവരോടു അരുൾചെയ്തു. “നിങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതും അവനോടു ചെന്നു പറയുവിൻ. എന്നിൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ (മത്താ. 11:4-6) എത്ര എളിയൊടും വിവേകത്തോടും കൂടിയ മറുപടി: യഹൂദന്മാർക്കു അഹങ്കാരിയെന്നു തന്നെ കുറുപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരം കൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ അവിടുന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അതേസമയം സാരവത്തായി മറുപടിയും. വൃക്ഷം വൃക്ഷത്താലത്രേ അറിയപ്പെടുന്നത്. നീതിമാൻ അവന്റെ സൽപ്രവർത്തികളാലും. യേശുവിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ജീവിതവിശുദ്ധിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുക. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശു യോഹന്നാനെക്കുറിച്ച് കൂട്ടത്തോടു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്തു കാരണം നിങ്ങൾ മരുഭൂമിയിലേക്കുപോയി. പട്ടുവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ.....സ്ത്രീകളിൽനിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാനെക്കാൾ വലിയവനില്ല (ലൂ. 7:24) യേശുതന്നുവാൻ യോഹന്നാനെ പുകഴ്ത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തെയോ ലൗകികമഹത്വത്തെയോ കരുതിയല്ല; പിന്നയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ദ്രിയാനുഭവത്തെയും പുണ്യത്തിലുള്ള സ്ഥിരതയേയും കരുതിയത്രേ. “യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ കാലാമൃതൽ ഇന്നുവാരയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ബലവശ്യമത്രേ. ബലം പ്രഭയാഗിക്കുന്നവർ അതു കരസ്ഥമാക്കുന്നു.” (മത്താ. 11:12)

ധ്യാനം 262

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനഞ്ചാംവാരം-ചൊവ്വാഴ്ച
 മറിയം മഠലേനയുടെ മാനസാന്തരം

“അവളുടെ അനേക വാചങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൾ അധികം സ്നേഹിച്ചു” (ലൂ. 7:47) ദിവ്യസ്നേഹം ഒരു മത്സരഘട്ടത്തെ എത്ര ശക്തിമത്തായി കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു എന്നു കാണുക. മറിയം മഠലേന ഇനിമേൽ ലോകത്തിന്റെ സ്തുതിയേയും പരിഹാസത്തെയും ഒരുപോലെ അവഗണിക്കുന്നു. അവളുടെ ഏകസന്തോഷം പ്രായശ്ചിത്തത്തിലും കണ്ണുനീരിലുമാകുന്നു. അവിടുത്തെ പാദങ്ങളെ അവൾ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു കഴുകി. തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു. (ലൂ. 7:37,38) കണ്ണുനീരുപോലെ വാചാലമായ മറ്റൊരു പ്രേരകശക്തിയില്ല. പുണ്യവാന്മാർ ദൈവമുമ്പാകെ അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മൗനമായ അപേക്ഷകളൊന്നും വ്യക്തമായി പോയിട്ടില്ല. യേശു മഠലേനയോടു അരുൾ ചെയ്തു. “നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു. സമാധാനത്തോടെ പൊയ്ക്കാൾക.” (ലൂ. 7:50) മാനസാന്തര നിമിഷം മുതൽ മഠലേന രക്ഷിതാവിന്റെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തലിനെ തന്റെ രക്ഷാസങ്കേത

മാക്കിത്തീർത്തു. അനുതാപികളുടെ പൂണ്ണമാതൃകയായി വി. ഗ്രന്ഥം അവളെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ബലഹീനതകളെ നീ ഭയപ്പെടുണെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ തൃപ്പാദത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുക. നിന്റെ നന്ദികേടിനെയും പാപത്തെയുംപറ്റി മനസ്സാപത്തോടെ കരയുക. അവിടുന്ന് നിന്റെ കണ്ണനീരുകളെ സ്വർഗ്ഗീയാശ്വാസമായി പകർത്തും. നിന്റെ ആത്മാവിനെ അവിടുത്തെക്കു സമർപ്പിച്ചാൽ, ഒരിക്കലും മായിക്കപ്പെടാത്തവണ്ണം അവിടുത്തെ സ്വരൂപത്തെ അതിന്മേൽ അവിടുന്ന് പരീക്ഷും.

ധ്യാനം 263

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിനഞ്ചാംവാറും—ബധനാഴ്ച
യേശു ഊമനായ ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുന്നു

“അവൻ ഒരു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കി. ജനം അത്ഭുതവിവശരായി” (ലൂ. 11:14) യേശുതമ്പുരാൻ തന്റെ മനുഷ്യാവതാരകാലത്ത് മനുഷ്യരുടെ ആത്മശരീരങ്ങളുടെമേൽ പിശാചിനുള്ള ആധിപത്യത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ബലശ്രദ്ധനായിരുന്നു. “അവൻ ഒരു വീട്ടിൽ കയറി. അവർക്കു ആഹാരം കഴിക്കാൻപോലും പാടില്ലാത്തവിധം അത്ര വലിയൊരു പുരുഷാരം അവിടെ വന്നുകൂടി.” (മർക്കോ. 3:20) അദ്ധ്വാനങ്ങളുടേയും, ദൈവീകഉപദേശങ്ങളെ ശ്രവിക്കാനുള്ള ഭക്തജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹാധികൃതമനുസരിച്ചു ആത്മരക്ഷയിലുള്ള അവിടുത്തെ ശുഷ്കാന്തിയും വലുതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“പിശാചു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതോടെ ഊമൻ സംസാരിച്ചു. ജനങ്ങളും വിസ്മയിച്ചു. എന്നാൽ മറുചിലർ പിശാചുകളുടെ തലവനായ ബെയിൽസബൂബിനെക്കൊണ്ട് പിശാചുകളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു.” (ലൂ. 11:14,15) ഈ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെ യേശു സമചിത്തതയോടെ ശ്രവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളുടെ അഭിനന്ദനങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും അവഗണിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ നീയും പഠിക്കുക. “കേൾക്കാത്തവനും വായിൽ പ്രതിവാദമില്ലാത്തവനും എന്നുപോലെ ഞാനായി.” (സങ്കീ. 37:15) എന്ന് ദാവീദിനെപ്പോലെ നീയും പറയുക.

തന്നെ കുറപ്പെടുത്തിയവരോട് ഈശോ ബുദ്ധിപൂർവ്വം മറുപടി പറയുന്നു. “തന്നിൽതന്നെ ഛിദ്രിക്കുന്ന ഏതു രാജ്യവും നശിക്കും” (മത്താ. 12:25) സാമ്രാജ്യങ്ങളുടേയും കുടുംബങ്ങളുടേയും സമൂഹങ്ങളുടേയും നാശത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നത് ഭിന്നതയാണ്. യേശുവിന്റെ പ്രത്യേകഗുണം സമാധാനവും, സ്നേഹവുംവഴി യോജിപ്പിക്കലാണ്. പിശാചിന്റെയോ ഭിന്നിപ്പിക്കലും വഴക്കുകൾ കത്തിപ്പൊക്കുകയും ആണ്. “ചിതറിപ്പോയ ദൈവമക്കളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനായി യേശുക്രിസ്തു മരിച്ചു.” (യോഹ. 11:52)

ധ്യാനം 264

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനഞ്ചാംവാദം-വ്യാഴാഴ്ച
പിശാചിനെ പുറത്താക്കിക്കൊണ്ടു് ആയുധപാണിയായ
ശക്തനെ യേശു കവർച്ച ചെയ്തു.

“ബലവാനായ ഒരുത്തൻ ആയുധം ധരിച്ചു് തന്റെ മുററം കാ
ക്കുമ്പോൾ അവനുള്ളതെല്ലാം ഭദ്രമായിരിക്കും (ലൂ. 11:21) പാപികളെ
തന്റെ അധീനതയിലാക്കാൻ പിശാചു് വിവിധതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോ
ഗിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി സംശയമുളവാക്കിക്കൊണ്ടു് അവരെ
അന്ധരാക്കുന്നു. വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും ഏറ്റുപറച്ചിലും തടഞ്ഞുകൊ
ണ്ടു് അവരെ മൂകരാക്കുന്നു. മരണവും ജീവനും നാവിന്റെ തുമ്പിലാകുന്നു.
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി അതിനെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവിനു ജീവനും,
പരദൂഷണത്തിനു് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ മരണവും വരുത്തിവയ്ക്കുന്നു.
നീന്റെ ഹൃദയത്തിലും അധരങ്ങളിലും കർത്താവിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊ
ണ്ടു് അവിടുത്തെ സുവിശേഷം യോഗ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുക. അവ
നെക്കാൾ ശക്തനായ ഒരുവൻ വന്നു് അവനെ കീഴ്പ്പടുത്തിയാൽ,
അവൻ ആശ്രയിച്ച ആയുധം മുഴുവൻ അപഹരിക്കയും കവർച്ചസാധ
ങ്ങൾ പങ്കിടുകയും ചെയ്യും (ലൂ. 11:22) യേശുക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ പി
ശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ വിഹ്വലമാക്കാനാവൂ. വരപ്രസദങ്ങളും പരി
ശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളും നിവേശിത പുണ്യങ്ങളുമാകുന്ന കവർച്ചസാധനങ്ങ
ളെ അവിടുന്ന് അവർക്കു തിരികെ കൊടുക്കുകയും കൃപയിൽ അവരെ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അശുദ്ധാത്മാവു് ഒരുവനിൽനിന്നു
പുറത്തുപോയാൽ വീണ്ടും തിരികെവരും (ലൂ. 11:24) ആ മനുഷ്യന്റെ
അവസാന സ്ഥിതി മുന്വിലത്തതിനെക്കാൾ വഷളായിരിക്കും. പിശാ
ചുതോററാലും വിജയിയെ പരീക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ചെറിയ
ഉപേക്ഷ അവർ അനുകൂലമായി ഭവിക്കും. നല്ല ജാഗ്രതയായിരിക്കുക.

ധ്യാനം 265

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനഞ്ചാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
ഒരു അത്ഭുതം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രീശരെ കർത്താവു
ശാസിക്കുന്നു.

കടമ നിവൃത്തിക്കുന്നതിനും നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനും ആ
വശ്യമായ കൃപ എല്ലാവർക്കും ദൈവം നല്കുന്നുണ്ടു്. അസാധാരണ കൃപ
നല്കപ്പെടുന്നതു് അഹ്തയുള്ള വർക്കു മാത്രമാണു്. സാധാരണ കൃപകളോ
ടു് സഹകരിക്കുന്ന തോതനുസരിച്ചു മാത്രമേ അസാധാരണ കൃപയ്ക്കു്
അർഹതാകൂ. സാധാരണ കൃപകൊണ്ടു് നാം സംതുഷ്ടരായിരിക്കണം.
അസാധാരണ കൃപ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് ചിലപ്പോൾ ആപല്ക്കരമാണു്.

അസാധാരണ കൃപകൾക്ക് ഞങ്ങൾ അർഹരാണെന്നു ഭാവിക്കുന്നത് ദൈവകോപത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്ന അഹങ്കാരമായിരിക്കാം. സാധാരണ കൃപകൾക്കുകൂടെയും അവർ അനർഹരായി ഭവിക്കാം. ദൈവം അഹങ്കാരികളെ നിരോധിക്കുകയും താഴ്മയുള്ളവർക്ക് തന്റെ ദാനങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (യാക്കോ. 4:6) അങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അനീതിയാണ്; കാരണം ദൈവീകദാനങ്ങളുടെ അധിപതി ദൈവമാണ്. അവിടുത്തെ ഇഷ്ടാനുസരണം അവിടുന്ന് അവ വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. “ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു തെറ്റും ചെയ്യുന്നില്ല. നിന്റെത് എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കൊള്ളുക.” എന്നായിരിക്കും അവിടുന്ന് അരുൾ ചെയ്യുന്നത്. അസാധാരണ കൃപ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അത്യാഗ്രഹവും ദുഷ്ടതയുമാണ്. എന്തോ തിന്മയായ വെച്ചുപുലർന്നതിനുള്ള ഒരു ദുർന്യായമാണത്. നീ പാപത്തിനടിമയാകാതിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു കൃപയുടെ കുറവല്ല; നിന്റെ സഹകരണക്കുറവാണ്. കൂടുതൽ ദൈവദാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല എപ്പോഴും വിശുദ്ധിയുടെ ഉന്നത പദവി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. “ബെൽസൈദായേ നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം! ന്യായവിസ്താരനാളിൽ സോറിനും സൈദോനും നിന്നെക്കാൾ സഹ്യമാകും” (ലൂ. 10:13,14) എന്നുള്ള ശാപവാക്കുകൾക്ക് നീ അർഹനായേക്കാം.

ധ്യാനം 266

പെന്തക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനഞ്ചാം വാറം-ശനിയാഴ്ച
 ഈശോയുടെ മാതാവു ഭാഗ്യവതിയെന്നു
 പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

“അവൻ ഈ വചനം പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ശബ്ദമുയർത്തി പറഞ്ഞു. നിന്നെ ഗർഭം ധരിച്ച ഉദരവും നിന്നെ ക്ഷിപിച്ച മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ” (ലൂ. 11.27). പരിശുദ്ധകന്യക ദൈവമാതാവായാൽ ഭാഗ്യവതിയാണ്. “കണ്ടാലും ഇതു മുതൽ സകല മനുഷ്യരും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു പുകഴ്ക്കും. എന്തെന്നാൽ ശക്തനായവൻ വലിയ കാര്യങ്ങൾ എങ്കൽ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.” (ലൂ. 1:48,49) എന്നു മാതാവുതന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അവിടുന്ന് അതളിച്ചെയ്തു. “എന്നാൽ ദൈവവചനം കേട്ട് അനുസരിക്കുന്നവരാകുന്നു ഭാഗ്യവന്മാർ” (ലൂ. 11:28) യേശു ശിഹായോടുള്ള സ്നേഹവും അവിടുത്തെ തിരുവചനം അനുസരിക്കുന്നതിലുള്ള വിശ്വസ്തതയും നിമിത്തം പരിശുദ്ധകന്യക ഭാഗ്യവതിയാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയായി തീർന്നതിനെക്കാൾ മാതാവിനു സന്തോഷമുണ്ടായത് അവിടുത്തെ വിശ്വാസത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടതിലാണ്. പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിനെ അനുരൂപിക്കുക. “തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ അവർക്കു പുകഴ്ചയുണ്ടാകും. വാഴ്ചപ്പെട്ടവരുടെ മദ്ധ്യേ അവർ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” (പ്രഭാ. 24:4) തന്റെ പുത്രനോടുള്ള സാമീപ്യം അവളെ അനു

ഗ്രഹീതയാക്കിത്തീർത്തു. ഏറ്റവും നിർമ്മലയും പരിശുദ്ധയുമായ ഈ സൃഷ്ടി സകല മാലാഖമാരുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ആരാധനയേക്കാൾ ഉത്തമമായ ആരാധന അർപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് അവളെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രാജ്ഞിയാക്കിത്തീർത്തു. അവളുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം വഴിയായി നിത്യഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ശരണത്തോടെ അവളെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക.

ധ്യാനം 267

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനാറാംവാറും-ഞായറാഴ്ച ഈശോയുടെ മാതാവു് അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നു

“അവിടുന്ന് ജനത്തോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവിടുത്തെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അവിടുത്തോടു സംസാരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതാ അങ്ങയെ കാത്ത് അങ്ങയുടെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്ന് ഒരാൾ അങ്ങയോടു പറഞ്ഞു.” (മത്താ. 12:46,47) യേശുതന്മൂലമെന്നെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചിരുന്ന പ്രീശരുടെ അസൂയ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കൈയിൽനിന്ന് അവിടുത്തെ മാറ്റി നിറുത്താനായി ആഗ്രഹിച്ചുവന്നതാണ് മാതാവും സഹോദരന്മാരും. (അവിടുത്തെ ബഹുമാനവും മഹത്വവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് നീ എത്രത്തോളം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്?) തന്നോടു ഇതു പറഞ്ഞവരോടു് ഈശോ അരുളിച്ചെയ്തു. “എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ആരാണു്?” രക്തബന്ധം ദൈവത്തെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു തടസ്സമാകുന്നപക്ഷം നീയും പറയുക. എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കോ സഹോദരന്മാർക്കോ ഉള്ളതിൽ കൂടുതലായ അവകാശം എന്റെ സ്നേഹത്തിന്മേൽ ദൈവത്തിനുണ്ട്. “എന്നാൽ ക്കാൾ കൂടുതലായി അപ്പനെ യോ അമ്മയെ യോ സ്നേഹിക്കുന്നവനും എനിക്കു യോഗ്യനല്ല.” (മത്താ. 10:37) തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് യേശു അരുൾചെയ്തു. “ഇതാ എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവന്മാരോ അവനാണ് എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും.” (മത്താ. 12:49,50) വിശ്വാസം നിന്നെ യേശുവിന്റെ സഹോദരനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ! നിനക്കായി മാത്രം നിരൂപപ്പെടുത്തിയ എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ തിരുവിഷ്ണു നിറവേറുന്നതിൽ മാത്രം ആശ്വാസം കണ്ടെത്തട്ടെ!

ധ്യാനം 268

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനാറാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച
ക്രിസ്തു ഉപമകളിൽ വളരെ കാര്യങ്ങൾ അവരെ
പഠിപ്പിച്ചു. (മത്താ. 13:3)

“പിന്നീട് ശിഷ്യന്മാർ അവിടുത്തെ സമീപിച്ചു അവിടുന്ന് അവരോട് ഉപമകളിലൂടെ സംസാരിപ്പാൻ കാരണമെന്തെന്നു ചോദിച്ചു.” (മത്താ. 13:10) കേഴ്സിനാരുടെ ഗ്രഹണശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം അവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ പരസ്നേഹം അവിടുത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ദൈവ സ്വഭാവത്തെ നിസ്സാരമായ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ മറച്ചുവെച്ചതുപോലെ ഉൽകൃഷ്ട സത്യങ്ങളെ ഉപമകളിൽ അവിടുന്ന് ഗോപനം ചെയ്യുന്നു. അവിടുത്തെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധതയെ മറയ്ക്കുന്ന തിരശീലയോട് ഈ ഉപമകളെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്താം. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് ഉപമകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ശിഷ്യർ ചോദിച്ചതിന് അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗത്തിലെ രഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിന് നിങ്ങൾക്കാണ് വരം നല്കിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവർക്ക് അതു നല്ലപ്പെട്ടിട്ടില്ല. (മത്താ. 13:10,11) യഹൂദന്മാർക്ക് അവിടുത്തെ ഉപദേശം ശ്രവിക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി അവിടുന്ന് പറയുമായിരുന്നു. അവർ അവനെ നിഷേധിച്ചതിനാൽ കണ്ടിട്ടും കാണാതെയും കേട്ടിട്ടും കേൾക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന് ഉപമകളിൽ അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു. തന്റെ കൃപയെ ദുരുപയോഗിച്ച കഠിനഹൃദയരോടു അവിടുന്ന് കടംകഥയിൽ സംസാരിക്കുന്നു. ഉപദേശം ഗ്രഹിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിവുണ്ടെങ്കിലും അതിനനുഭവം അവർ കണ്ണു ചെയ്തില്ല പൂട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. “നിങ്ങൾ കാണുന്ന കണ്ണുകളും കേൾക്കുന്ന ചെവികളും ഭാഗ്യമുള്ളവ” (മത്താ. 13:16) അന്യരോടും ശത്രുക്കളോടും അവിടുന്ന് ഉപമകളിലാണ് സംസാരിക്കുന്നതെങ്കിലും, അനുസരണമുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് അറിവിന്റെയും ഗ്രഹണത്തിന്റെയും താക്കോൽ അവിടുന്ന് നല്കുന്നു.

ധ്യാനം 269

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷം പതിനാറാം വാരം-ചൊവ്വാഴ്ച
കളകളുടെ ഉപമ

“സ്കർവാജ്യം തന്റെ വയലിൽ നല്ല വിത്തുവിതച്ച മനുഷ്യനോടു തുല്യമാകുന്നു.” കളകളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു (മത്താ. 13:24,26) കള നല്ല ചെടിക്കു ഉപദ്രവകാരിയാണ്. അതുപോലെ ദുഷ്ടന്മാരും അവരോട് പെട്ടെന്നുവരട്ടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ദൈവസ്നേഹത്തെ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു. കളകൾ അഗ്നിയിൽ എറിയപ്പെടുവാൻ മാത്രം ഉതകുന്നവയാണ്. ദുഷ്ടസഹവാസത്തിൽനിന്നും ദുർമ്മാതൃകയിൽനിന്നും

നീയും ഒഴിഞ്ഞുമാറണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നീയും ദുഷ്ടന്മാരെപോലെ നിത്യം നിത്യം എറിയപ്പെടും. ദുഷ്ടന്മാർ യജമാനനോടു ചേരിച്ചു. “ഞങ്ങൾ കളകൾ തിരിഞ്ഞു പഠിച്ചുകളയട്ടെയോ” എന്ന്. വേണ്ടാ. കൊയ്ത്തുവാൻ രണ്ടും ഒരുമിച്ചു വളരട്ടെയെന്ന് യജമാനൻ പറഞ്ഞു. ദുഷ്ടന്മാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടേക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരെ നശിപ്പിക്കാൻ കർത്താവ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ അലസരായവരെ ദുരാത്മാവു വഞ്ചിച്ചേക്കും. എന്നാലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ജാഗ്രതയെ തെറ്റിക്കുവാൻ അവർ കഴിയുകയില്ല. ദുഷ്ടന്മാർ സ്വയം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തില്ലെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ പുണ്യയോഗ്യത പ്രാപിക്കാൻ അവർ ഉതകും. മതമട്കരില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ രക്തസാക്ഷികളുണ്ടാകും? ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ എല്ലാം നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു. “കളകൾ ആദ്യമായി ശേഖരിച്ചു കെട്ടുളായി ഭവിക്കീൻ. ഗോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ ശേഖരിപ്പീൻ.” (മത്താ. 13:30) ലോകാവസാനത്തിൽ ദൈവദൂതന്മാർ ദുഷ്ടന്മാരെ നല്ലവരിൽനിന്നും വേർതിരിക്കും. (മത്താ. 13:49) ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം ശരീരത്തിൽനിന്നും ചത്ത അവയവംപോലെ അവർ വെട്ടി നീക്കപ്പെടും. അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പാപത്തിൽ കൂട്ടാളി ശിക്ഷയിലും കൂട്ടാളിയായിരിക്കും. ദുർമ്മാതുകയാൽ മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിച്ചിട്ടുള്ളവർ തെറ്റിലകപ്പെട്ടവരുടെ ശിക്ഷയിലും പങ്കാളികളാകും.

ധ്യാനം 270

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനാറാം വാരം - ബുധനാഴ്ച കടുകുമണിയുടെ ഉപമ

“സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദൃശമാകുന്നു. മത്താ. 13:31) ദൈവരാജ്യമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിശ്വാസം കടുകുമണിയ്ക്കു സദൃശമാകുന്നു. ചതയ്ക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിന്റെ ഗുണം വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ. മതമദ്ദന കാലത്താണ് പുണ്യവാന്മാരിൽ വിശ്വാസം ശക്തിയായി പ്രകാശിക്കുന്നത്. നിനക്കുവേണ്ടിയും സഭ മുഴുവനുവേണ്ടിയും ഈ തീർപ്പുതയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരണമേ. (ലൂ. 17:15)

ദൈവരാജ്യമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സഭയെ കടുകുമണിയോടു ഉപമിക്കാം. ഏറ്റവും വിനീതമായി ആരംഭിച്ച സഭ വിസ്മൃതിയിലും കാലദൈവത്തിലും ഏറ്റവും വലിയ സാമ്രാജ്യത്തെയും അതിശയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹം അനേകരാജ്യങ്ങളെ അതിന്റെ കൊടികീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. കർത്താവേ നിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ നിന്നെ എന്തെന്നേക്കും പുകഴ്ത്തിപ്പാടും (സങ്കീ. 83:5)

യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ രാജ്യവും, അവരുടെ എളിമഹേമന്മാർ കടുകുമണിയോടു സദൃശമാകുന്നു. എളിമയാൽ

ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരനായിരിക്കുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവനായിരിക്കും. ജനനത്തിൽ യേശു മിശിഹാ അഗണ്യനായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിലോ അവിടുന്ന് ഉന്നതനായി ഉയർന്നുപോയി. മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ അവിടുന്ന് കടുക്കമണിപോലെ അപ്രസിദ്ധനായിരുന്നെങ്കിലും പീഡകളാൽ തല്ലിച്ചതയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നമ്മുടെ എല്ലാ ആത്മീയകൃത്യങ്ങളിലേക്കും അവിടുത്തെ ജീവിതസൗഭാഗ്യം വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.

ധ്യാനം 171

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കുശേഷം പതിനാറാം വാറം-വ്യാഴാഴ്ച
നിക്കേഷപത്തിന്റെ ഉപമ

“സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നിധിക്ക് തുല്യമാകുന്നു.” (മത്താ. 13:44) നിന്റെ ഹൃദയം യേശു മിശിഹായാകുന്ന നിക്കേഷപത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിയിരിക്കണം. അവിടുത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിന്റെ ജ്ഞാനവും, സ്നേഹവും നിന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങളായിരിക്കട്ടെ. യേശു മിശിഹായാകുന്ന നിക്കേഷപത്തെ വി. വേദത്തിൽ നമുക്കു ദർശിക്കാം. എന്നാൽ വില നിണ്ണയിക്കാവതല്ലാത്തതും ലോകസന്തോഷങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നവരുടെ നാട്ടിൽ കാണപ്പെടാത്തതുമായ മറ്റൊരു നിക്കേഷപമുണ്ട്. കുരിശിൽ, വി. കുബ്ബാനയിൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രമേ ഈ നിക്കേഷപം കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ വയലിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിക്കേഷപത്തോടു ഉപമിക്കാം. അതിനെ കണ്ടു പിടിച്ചവൻ സന്തോഷാധികൃതൻ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റു ആ വയൽ വാങ്ങി (മത്താ. 13:44) കുരിശിലും, വി. കുബ്ബാനയിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലും, ഈശോയുടെയും പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റേയും ഹൃദയത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ നിക്കേഷപത്തെ സ്വായത്തമാക്കാൻ വേണ്ടി എന്തുതന്നെ നീ പരിത്യജിക്കയില്ല? വിലകൊടുക്കാതെ ഈ നിക്കേഷപം ആർക്കും ലഭിക്കുകയില്ല. ലോകം വിലയുള്ളതായി ഗണിക്കുന്ന സകലത്തെയും ഇതിനുവേണ്ടി പരിത്യജിക്കണം. യേശുമിശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ലോകത്തിലെ സകല സന്തോഷങ്ങളിലും നിന്ന് ലോകായിതകൾ ലഭിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പരിശുദ്ധവും സ്ഥായിയുമായ സന്തോഷം ലഭിക്കും. ഒരിക്കൽ ഈ നിക്കേഷപം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ മറച്ചുവെച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് എളിയയും ബുദ്ധിയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നിനക്കു ലഭിച്ച ദൈവീകവെളിച്ചങ്ങളെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു സംസാരിപ്പാൻ നീ നിബ്ബന്ധിതനാകുന്നപക്ഷം പരിശുദ്ധനിയോഗം പാലിച്ചുകൊള്ളണം. ദൈവമഹത്വവും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുക. ദൈവമേ അവിടുത്തെ കരുണയ്ക്കൊത്തവണ്ണം അങ്ങയുടെ ദാസനോടു വർത്തിക്കുകയും അങ്ങയുടെ ന്യായം എന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

ധ്യാനം 272

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനാറാംവാറും-വെള്ളിയാഴ്ച
വിലയേറിയ മുത്തിന്റെയും കടലിൽ ഇടപ്പെട്ട
വലയുടെയും ഉപമ.

“സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തു അന്വേഷിച്ചുപോയ മനുഷ്യനോടു തുല്യമാകുന്നു.” (മത്താ. 13:45) വിലയേറിയ മുത്തു യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനമാകുന്നു. അതായതു രക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവത്തെയും ഉയർപ്പിനെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവു്. വിലയേറിയ മുത്തു ഈ ശോചനയ്ക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹമാകുന്നു. ഇതുളള പക്ഷം മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ എല്ലാ വാങ്ങുകളും തൃപ്തിയടഞ്ഞുകൊള്ളാം. സുവിശേഷപ്രേഷകനായ ഈ മുത്തിനെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ യോഗ്യമാകുമാറു് സ്നേഹതീർപ്പിതയാലും ഇതരപുണ്യങ്ങളാലും നിന്റെ ആത്മാവു് കടഞ്ഞെടുക്കാപ്പട്ടു സ്വർണ്ണപോലെ നിമ്ബലമായിരിക്കണം. നല്ല മുത്തു കണ്ടുപിടിച്ച മനുഷ്യൻ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റു ആ വയൽ വാങ്ങി. (മത്താ. 13:45, 46) ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മുഖ്യതൊഴിൽ, എന്തു വില കൊടുത്തും ആ വയൽ വാങ്ങുകയാണ്. അതിന്റെ വില അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റു് അതു വാങ്ങാൻ നിനക്കു പ്രയാസം തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു. നിത്യമായി അനുഭവിക്കാൻ കഴിയാത്ത ലൗകീക നിധിയെ, ആഗ്രഹിക്കുന്ന സകലത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും മാറ്റങ്ങൾക്കു് വിധേയമല്ലാത്തതുമായ ഒന്നിനുവേണ്ടി കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നവനാണ് സാക്ഷാൽ ബുദ്ധിമാൻ. യേശുവിനെ പ്രാപിക്കാൻ എല്ലാം എങ്ങനെയെങ്കിലും കൊടുത്താൽ പോരാ. പിന്നയോ എന്തുതന്നെ കൊടുത്താലും കൊടുക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നതാകുകൊണ്ടു് സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കൊടുക്കണം.

“ദൈവരാജ്യം കടലിൽ ഇടപ്പെട്ടതു എല്ലാത്തര മത്സ്യങ്ങളും പിടിക്കുന്നതുമായ വലയോടു് സദൃശ്യമാകുന്നു, അതു നിറഞ്ഞപ്പോൾ വേലക്കാർ അതിനെ കരയ്ക്കു വലിച്ചു കയറ്റി, കടൽത്തീരത്തിരുന്നു നല്ല മത്സ്യങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പാത്രങ്ങളിൽ ഇടുകയും ചീത്ത ദുരയെറിഞ്ഞു കളുകയും ചെയ്തു. ലോകാവസാനത്തിലും ഇങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിക്കും.” (മത്താ. 13:47-49) നല്ല മുത്തു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും, നല്ല മത്സ്യങ്ങളെ പാത്രങ്ങളിൽ ശേഖരിക്കുന്നതിനും സന്യാസജീവിതം കൂടുതൽ സൗകര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. തിരുസ്സഭയിൽ നല്ലവരും, ദുഷ്ടന്മാരുമുണ്ടെന്നു് താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ യേശു മുന്നറിയിപ്പു നല്കുന്നു. “ലോകാവസാനത്തിലും അങ്ങനെയൊന്ന സംഭവിക്കും. ദൈവദൂതന്മാർ ദുഷ്ടന്മാരെ നല്ലവരിൽനിന്നു് വേർതിരിക്കുകയും അവരെ തീച്ചുളയിലേക്കു് ഇടുകയും ചെയ്യും. അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും” (മത്താ. 13:49,50) അന്ത്യനാളിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരുടെ സമാധാനത്തിലും സന്തോഷത്തിലും ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുക.

ധ്യാനം 273

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കശേഷം പതിനാറാംവാറം-ശനിയാഴ്ച
നല്ല നിക്ഷേപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപമ (തുടർച്ച)

“നല്ല മനുഷ്യർ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നന്മ പുറപ്പെടുത്തുന്നു.” (ലൂ. 6:45) സാധാരണ സംസാരത്തിൽ ആത്മീയകാര്യങ്ങൾ കലഞ്ഞുന്നതിനെപ്പറ്റി ഈശോ ഉപദേശിക്കുന്നു. “സത്യത്തിനു സാക്ഷി നല്ലവാനായി ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു” (യോഹ. 13:57) നിനക്കു് അസ്ഥിതപം ലഭിച്ചതും തിരുസഭയുടെയും സന്യാസസഭയുടെയും അംഗമായിത്തീർന്നതും സത്യത്തിനു സാക്ഷി നല്ലവാനത്രേ. നിന്റെ ഓരോ വാക്കും വിശുദ്ധിയെ ഉച്ഛ്വസിക്കുന്നതായിരിക്കണം. യേശുവിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അവിടുത്തോടു് സംസാരിക്കാൻ സദാ സന്നധനായിരിക്കും. “എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവു മരിക്കുന്നതു് ലാഭവുമാകുന്നു.” (ഫിലി. 1:21) ഹൃദയപൂർവ്വം യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ആത്മാവിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമാണിതു്. സ്നേഹമേറിയ ഈശോനാഥനിലേക്കു സകലഹൃദയങ്ങളെയും ആകർഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ആഹ്വാനവും, അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു നല്ലന്ന വാഗ്ദാനവുമാണു് സ്നേഹപൂർവ്വമായ സംഭാഷണത്തിനു് നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. അവിടുത്തെ ആഹ്വാനം കേൾക്കുക. “എന്റെ സഹോദരി, എന്റെ പ്രാവേ, എന്റെ പുണ്യതയുള്ളവളേ എനിക്കായി ഹൃദയകവാടം തുറക്കുക.” അവിടുന്നു നല്ലന്ന വാഗ്ദാനം ശ്രദ്ധിക്കുക. “എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നിടത്തെല്ലാം അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഞാനുണ്ടു്.” (മത്താ. 18:20) എമ്മാവുസിലേക്കു് പോയ ശിഷ്യന്മാക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടതും ഇതുതന്നെയാണു്. അവർ അന്വേഷിച്ചു പറഞ്ഞു് “അവൻ വഴിയരികിലൂടെ നമ്മോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം തമ്മിൽ കത്തിജ്വലിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ?” (ലൂ. 24:32) ക്രിസ്തു ഉള്ളിടത്തു് ശാന്തിയും സന്തോഷവും രക്ഷയുമുണ്ടു്. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം സ്വസ്ഥിതയുടെ ഒരു മുന്നനുഭവമത്രേ.

ധ്യാനം 274

സ്ത്രീബാക്കാലം (സഭയുടെ മഹത്വീകരണം)

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനേഴാം ഞായറാഴ്ച
നസ്രേത്തിൽ യേശു നിരസിക്കപ്പെടുന്നു

“സ്വപന്തപട്ടണത്തിലും ചാർച്ചക്കാരുടെ ഇടയിലുമല്ലാതെ ഒരു പ്രവാചകൻ അപമാനം നേടുന്നില്ല...അവിടെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവിടു

ത്തേക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.” (മക്കോ. 6:4,5) നസ്രേത്തു നിവാസികൾക്കു യേശുവിന്റെ നേരെയുണ്ടായിരുന്ന അസൂയയുടെ ഫലം ആത്മീയ അന്ധതയും അവിശ്വാസവുമായിരുന്നു. അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായ തുനിവും ദുർവ്വിധിയും അവരെ ഭരിച്ചിരുന്നു... പരദൂഷണം അസൂയയുടെ മറ്റൊരു ഫലമാണ്. തിന്മ ചിലപ്പോൾ നന്മയുടെ വേഷമെടുക്കും. ധൃത്ത് ഔദാര്യത്തിന്റെ വേഷത്തിലും കപടഭക്തി യഥാർത്ഥഭക്തിയുടെ വേഷത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം... നസ്രേത്തിൽ അവിടുത്തേക്കു യാതൊരു നന്മയും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം അവരുടെ മനോഭാവം തെറ്റായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷയെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയോടിരിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങൾ നൽകുന്നത്. “ജപാലയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വാരല്ലാം കോപാക്രാന്തരായി, അവടുത്തെ പടിച്ചു നഗരത്തിനു പുറത്താക്കി തങ്ങളുടെ നഗരം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മലമുകളിൽനിന്നു താഴേക്കു തള്ളിയിടാൻ ശ്രമിച്ചു” (ലൂ. 4:28,29) ഈ അക്രമം യഹൂദരുടെ അസൂയയുടെ ഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. ഈ തിന്മ വിശ്വാസദീപത്തെ കെടുത്തിടുകയും, പരദൂഷണത്തെ പെരുപ്പിക്കുകയും നീതിയെ ലംഘിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അസൂയയ്ക്കുള്ള പ്രതിവിധി എളിയതും പരസ്പരഹൃദയമാകുന്നു.

ധ്യാനം 275

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനേഴാം വാറം-തിങ്കളാഴ്ച കർത്താവു സുവിശേഷഘോഷണത്തിനായി അപ്പോസ്തോലന്മാരെ അയക്കുന്നു.

“വിളവിന്റെ ഉടമസ്ഥനോടു തന്റെ കൊത്ത്തിലേക്കു വേലക്കാരെ അയക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ” (മത്താ. 9:38) മനുഷ്യരെ രക്ഷിപ്പാനും ആശ്വസിപ്പിക്കാനുംവേണ്ടി എത്ര ആർദ്രമായ സഹതാപത്തോടും തീവ്രമായ ശുഷ്കാന്തിയോടും കൂടെയാണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം എരിയുന്നതെന്നു കാണുക. ചിതറികിടക്കുന്ന താൻ ആടുകളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻവേണ്ടി അവിടുന്ന് സപ്തത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നു. അവിടുത്തെ സ്നേഹശുഷ്കാന്തി വിശ്രമമെടുക്കാൻ അവിടുത്തെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈ നല്ലയിടയന്റെ തൃപ്യാദത്തിങ്കൽ നീ ഓടിയെത്തുക... ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഷ്കാന്തികൊണ്ടു ശിഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവിടുന്ന് ഉജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. വേലക്കാരെ അയപ്പാനുള്ള കടമ ദൈവത്തിന്റെതാണെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ അവിടുന്ന് നിന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. വി. പൗലോസിനെ സഭയ്ക്കു നല്കുവാൻ വി. സ്നേഹാനോസിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ദൈവം നോക്കിപ്പാർത്തു. വി. മോനിക്കായുടെ കണ്ണനീർ വി. അഗസ്തീനോസിനെ മനസ്സുതിരിച്ചു. നിന്റെ അദ്ധ്വാനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ‘കണ്ണനീരിൽ വിതച്ചു’, സന്തോഷത്തോടെ കൊയ്യുന്ന’ വേല

കാരെയാണ് അവിടുത്തേക്ക് വേണ്ടത്. അവിടുന്ന് പന്തിരുവരെ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്തു. മുഴുവനായി ദൈവവേലയിൽ ഉൾപ്പെട്ട നതിനു പ്രത്യേക ദൈവവിളിയും അസാധാരണ കൃപയും ആവശ്യമുണ്ട്. യേശു അവരെ അന്യോന്യം സ്നേഹത്തിലും എളിമയിലും അഭ്യസിപ്പിച്ചു. അശുഭാത്മാക്കളെ ആട്ടിയോടിക്കുവാനും, എല്ലാത്തര രോഗങ്ങളും അവശതകളും ഭേദപ്പെടുത്തുവാനും അവയുടെ മേൽ അവിടുന്ന് അവരെ അധികാരപ്പെടുത്തി (മത്താ. 10:1) മത്സരക്കാരായ ദൈവദൂതന്മാരെ, പാവപ്പെട്ട മൂക്കവരുടെ പാദത്തിന് കീഴെ ദൈവാ തള്ളിയിടുന്നു. ശാരീരികരോഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല ആത്മീയരോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനും അവിടുന്ന് അവർക്ക് അധികാരം നല്കി. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങുകയും ഭയപ്പെടുകയും വേണ്ടാ. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതളിച്ചെഴുതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി.

ധ്യാനം 276

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനേഴാംവാറും-ചൊവ്വാഴ്ച അപ്പസ്തോലന്മാരെ അയക്കുന്നതിനുമുമ്പ് യേശു അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

“നിങ്ങൾ വിജാതീയരുടെ മാതൃത്തിലൂടെ ചരിക്കുകയോ, സമരീയാക്കാരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. പ്രത്യേക മുഖ്യമായും ഇസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ആളുകളുടെ അടുക്കലേക്കു പോകവിൻ” (മത്താ. 10:5,6) അപ്പസ്തോലന്മാർ ദൈവാത്മാവിനെ പൂർണ്ണമായി പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രാപ്തിക്കുതക്ക ജോലിയെ അവിടുന്ന് അവരെ ഏല്പിക്കുന്നുള്ളു. സാമ്പ്രതികലോകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ആദ്ധ്യാത്മിക സമരായുധങ്ങൾ അവർ പ്രയോഗിച്ചു തഴങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആർക്കും ആദ്യം സുവിശേഷം അറിയിക്കപ്പെട്ടുവോ അവർ അതു നിരസിച്ചപ്പോൾ, പുറജാതികൾക്കായി അവിടുന്ന് അതു പകർന്നുകൊടുത്തു. നിനക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹം മറ്റൊരാൾക്കായി പോകാതിരിക്കാൻ കരുതുക. “നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന് പ്രസംഗിക്കവിൻ” (മത്താ. 10:7) അവർ പോയി മനുഷ്യർക്ക് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചു. (മക്കോ. 6:12) ജനത്തെ ഉപദേശിപ്പാൻ ഈ മാതൃം ഉപയോഗിപ്പാൻ ഈശോ യോഹന്നാൻ മാംദാനയെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവസാനമായി അവിടുന്നും ആ മാതൃം സ്വീകരിച്ചു. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷിക്ക് വീരോചിതപുണ്യം അനുപേക്ഷണീയമായി ഈശോ നിയമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ മനുഷ്യരെ ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കാൻ സാധിക്കൂ. വിശുദ്ധി ഒരത്ഭുതമാകുന്നു. അത് ഭേദീകവും മാനുഷീകവുമായതിനെ ആത്മീയവും ദൈവീകവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആത്മാക്കളെ ദൈവത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കാൻ നിനക്ക് ആഗ്രഹമുള്ളപക്ഷം നിന്റെ വികാരങ്ങളെ ക്രൂശിക്കുകയും, യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹാഗ്നി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തി ജ്വലിക്കുകയും വേണം.

ധ്യാനം 277

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനേഴാംവാറം-ബുധനാഴ്ച
ഈശോ അപ്പസ്തോലന്മാരെ എളിമയും ദാരിദ്ര്യവും
പഠിപ്പിക്കുന്നു.

“സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. സൗജന്യമായി കൊടുക്കുവിൻ” (മത്താ. 10:8) അത്യന്തപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള വരം സൗജന്യമാണെന്നും അതേപ്പറ്റി ആരും അഹങ്കരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഈശോ ഉപദേശിക്കുന്നു. വെറും പാവപ്പെട്ടവരാണ് സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി യേശു തിരഞ്ഞെടുത്തത്. കാരണം, അവർ സകല ബഹുമാനവും അടിസ്ഥാനകാരണമായ ദൈവത്തിനു കൊടുക്കാമെന്നുള്ളതുതന്നെ. ഒരവൻ എത്രത്തോളം എളിമയുള്ളവനായിരിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളമേ ദൈവം അവനിൽ പ്രവർത്തിക്കൂ. എളിമയില്ലാത്തപക്ഷം മാനുഷികാഭിനന്ദനത്തിൽ അവന്റെ കണ്ണു മഞ്ചിപ്പോകും. അഥവാ എതിർപ്പുകളുടെ മുമ്പിൽ അവൻ വാടി തളൻപോകാം. ദിവ്യനാഥനോടുകൂടെ നാമും പറയണം. “ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല.” (യോ. 8:50) നിങ്ങളുടെ മടിശീലകളിൽ സ്വർണ്ണമാ വെള്ളിയോ പണമോ ഉണ്ടാകരുത് (മത്താ. 10:9) അപ്പസ്തോലക വേലയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ദാരിദ്ര്യവും ലോകവസ്തുക്കളോടു നിർമ്മതപവുണ്ടായിരിക്കണം. യേശുക്രിസ്തു അനുഷ്ഠിച്ചതും സുവിശേഷഭാഗ്യങ്ങളുടെ തലപ്പത്തു സ്ഥാപിച്ചതും ആ പുണ്യമത്രേ. ഭൗമീകവസ്തുക്കൾ നശപരമാണെന്നും ദൈവം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ നന്മയെന്നും മറുതുള്ളവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ നാംതന്നെ അതു അഭ്യസിച്ചേ മതിയാവൂ. ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാവരെയും എന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കും. (യോഹ. 12:32) അപ്പസ്തോലന്മാരാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് അന്യോന്യം സ്നേഹം ഉണ്ടായിരുന്നേ മതിയാവൂ. ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നി എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും കത്തി ജ്വലിക്കണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കും. പാപികൾ അവരുടെ നാശത്തിൽ മറുതുള്ളവരെ അകപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നിടത്തോളമെങ്കിലും മറുതുള്ളവരെ ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ? “കാലത്തും അകാലത്തും ദൈവമഹത്വം പ്രകീർത്തിക്കുക നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കുക. ക്ഷമയോടെ കുറപ്പെടുത്തുക. അപേക്ഷിക്കയും ശാസിക്കയും പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യൂ.” (2. തീമോ. 4:1,2)

ധ്യാനം 278

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനേഴാംവാറം വ്യാഴാഴ്ച
അപ്പസ്തോലന്മാർ ജനരഞ്ജനയും സമാധാന പ്രിയവുമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു ഈശോ ഉപദേശിക്കുന്നു.

“ഏതെങ്കിലും നഗരത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ ചെല്ലുമ്പോൾ ആവിടെ ആരാണ് അഹ്നെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു ആ സ്ഥലം വിട്ടുനടക്കണം

അയാളോടുകൂടെ താമസിക്കുവിൻ” (മത്താ. 10:11) മിഷ്യനറിമാർക്ക് ലൗകീകമായ യാതൊരു വസ്തുവിനോടും സ്ഥലത്തോടും പ്രത്യേക മമതയുണ്ടായിരുന്നുകൂടാ. അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ആളുകൾ ധനികരോ, ശ്രേഷ്ഠരോ, ഉല്ലതിഷ്ണുക്കളോ എന്നൊന്നും അന്വേഷിക്കണ്ടാ. അവരുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നുമാത്രം തിരക്കി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. “നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു.” (മത്താ. 10:40) എന്നു പറയുവാൻ തക്കവണ്ണം യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ദൈവമക്കൾ എവിടെയെല്ലാം പ്രവേശിക്കുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം തങ്ങളുടെ ദിവ്യനാഥനെപ്പോലെ സമാധാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. അതിനാൽ ഭിന്നതന്ത്ര കാരണമാകുന്ന സ്വപ്നമോ പ്രതികാരത്തിനുള്ള വടിയോ അവർ കൊണ്ടുനടന്നുകൂടാ. “സമാധാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരുടെ പാദങ്ങൾ എത്ര മനോഹരം” (റോമ. 10:15) നിന്റെ സമാധാനം ഫലത്തെയല്ല പിന്നെയോ നിയോഗശുദ്ധിയെയും ദൈവമഹത്വത്തിനായുള്ള തീവ്രതയെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാതെയും ശ്രവിക്കാതെയുമിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവിടെനിന്നുപോയി അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളിൽനിന്നു പൊടി തട്ടിക്കളയുവിൻ” (മക്കോ. 6:11) ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അപ്പസ്തോലന്മാർ സേവനം ചെയ്യുന്നത് സ്വന്തം താല്പര്യത്തിനുവേണ്ടിയല്ല എന്നു അവരെ നിരസിക്കുന്നവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും, പാപത്തിൽ മർദ്ദമുഷ്ടിയോടെ നില്ക്കുന്നവർക്കു ഒരു പരസ്യ വെല്ലുവിളിയായിരിപ്പാനുമത്രേ.

ധ്യാനം 279

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പതിനേഴാം വാദം-വെള്ളിയാഴ്ച നമ്മുടെ കർത്താവു അപ്പസ്തോലന്മാരെ സൗമ്യത, വിവേകം, ലാളിത്യം എന്നിവ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

“കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ ചെന്നാത്തുള്ള ഇടയിൽ കഞ്ഞാട്ടുകളെപ്പോലെ അയക്കുന്നു” (മത്താ. 10:16) നല്ലഇടയൻ ചെന്നാത്തുള്ള ഇടയിലേക്കാണ് തന്റെ ആടുകളെ അയക്കുന്നതെങ്കിലും അവർ എന്നേക്കും നശിച്ചുപോകയില്ലെന്നും ആരും തന്റെ കയ്യിൽനിന്നു അവയെ കവൻ കൊണ്ടുപോകയില്ലെന്നുംകൂടെ അവിടുന്ന് വാശാനം ചെയ്യുന്നു (യോഹ.10:28) ക്രിസ്തുവിന്റെ ആലയിലെ കഞ്ഞാട്ടു ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. എന്തെന്നാൽ അതു ജോലി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് സകലത്തെയും ഭരിച്ചു നടത്തുന്ന നന്മസ്വരൂപിയായ ദൈവത്തിൽനിന്നാണ്. കഞ്ഞാട്ടു ചെന്നായിൽ നിന്നോടിപോകുന്നതുപോലെ നീയും ദൃഷ്ടനിൽനിന്നു ഓടിയകലുക. “ആകയാൽ നിങ്ങൾ സപ്പുങ്ങളെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവുകളെപ്പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരായിരിപ്പിൻ.”

(മത്ത. 10:26) സപ്പ്ങ്ങൾ നല്ല മുൻ കരുതലോടുകൂടിയേ പ്രവർത്തിക്കൂ. സപ്പ്ങ്ങൾക്കുടേ അതിന്റെ തോലു് ഉരിയുന്ന പ്രകാരം നീയും നിരന്തരനിഗ്രഹത്താൽ ആത്മാവിനെ പുതുക്കണം. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും നിന്നോടുതന്നെയുള്ള കടമകൾ നീ വിസ്മരിക്കരുതു്. ശക്തിക്കുറവുകൊണ്ടുള്ള ക്ഷീണം കൗശലംകൊണ്ടും ശത്രുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലുള്ള സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും സപ്പ് പരിഹരിക്കുന്നു. നീയും നിന്റെ ശക്തിയെ അവിശ്വസിക്കുകയും, നിന്റെ ആത്മീയ ശത്രുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവം നല്കുന്ന വെളിച്ചങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും വേണം. തലയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശരീരത്തെ എന്തു തയാഗത്തിനും സപ്പ് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രകാരം നിന്റെ തലയായ യേശുവിനോടുള്ള ഐക്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നീയും ഏതു തയാഗത്തിനും തയ്യാറാകണം. മറുളളവരെ ചതിക്കുന്നതിൽനിന്നു് പ്രാവിനടുത്ത പരമാർത്ഥ നിന്നെ തടയുന്നു. വിവേകം അവസരോചിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നിന്നെ പ്രാപ്തനാക്കുകയും, പരമാർത്ഥ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുമാത്രം നിന്റെ ശ്രദ്ധയെ തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പുണ്യങ്ങൾ രണ്ടും യേശുവിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു മിഷ്യനറിയായി നിന്നെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.

ധ്യാനം 380

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനേഴാം വാരം-ശനിയാഴ്ച
 യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ പീഡകൾ സഹിപ്പാൻ
 ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു.

“സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ ജപാലയങ്ങളിൽ വെച്ചു മദ്ദിക്കുകയും ന്യായാധിപന്മാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും” (മത്താ. 10:17) ഒരു മിഷ്യനറിക്കു് ധാരാളം എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടാകും. ക്ഷമയില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്കു് സ്ഥായിയായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ പറ്റുകയില്ല. “ഈ സമയംവരെ ഞങ്ങൾ വിശന്നും, ദാഹിച്ചും വസ്ത്രക്ഷാമമനുഭവിച്ചും മദ്ദനമേറ്റും സ്ഥിരമായ പാപ്പിടമില്ലാതെയും കഴിയുകയാണ്. ഞങ്ങളെ മദ്ദിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതു സഹിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ദുഷണം പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നല്ലവാക്കു പറയുന്നു. ഞങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ കപ്പയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതായതു് സർപ്പങ്ങളെയും വിദേഷപാത്രങ്ങൾ” (1 കൊരി. 4:11-13) “അവർ നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ എന്തു പറയണമെന്നു് വിചാരിച്ചു് ആകലരാകരുതു്...നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവായിരിക്കും നിങ്ങൾവഴി സംസാരിക്കുക (മത്താ. 10:19;20). ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതെന്തെന്നു ദൈവാത്മാവിനു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. പുണ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവരോടും ഇതു പറയാം. നിങ്ങളല്ല പിന്നയോ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ അരൂപിയത്രേ നിങ്ങളിൽ പുണ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്.” ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾ മദ്ദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റൊന്നിലേ

കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും സഹായം നൽകി. മറ്റൊരു കാര്യം എല്ലാ പീഡനങ്ങൾക്കും അന്ത്യം കുറിക്കുന്നു. ഓടിപ്പോകോ പീഡനങ്ങളെ ദീർഘിപ്പിക്കുകയത്രേ. അപ്പസ്തോലന്മാർ ലോകത്തെ മുഴുവൻ സുവിശേഷം വെളിച്ചത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതാകകൊണ്ടു അവർ മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരുന്നേ മതിയാവൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഓടി ഒളിക്കുവാൻ യേശു ആജ്ഞാപിച്ചത്.

ധ്യാനം 281

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനെട്ടാം വാറം-ഞായറാഴ്ച രക്തസാക്ഷിമരണത്തിനായി യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

“എന്റെ നാമത്തെപ്രതി നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെറുക്കപ്പെടും” (മത്താ. 10:22) അപ്പസ്തോലന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനായി എന്റെ നാമത്തെപ്രതിയായിരിക്കും അവർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു യേശു പറയുന്നു. സ്നേഹം ഒരു വിശിഷ്ടപുണ്യമാണ്. ഭാരമേറിയതിനെ ലഘുപ്പെടുത്താൻ അതിനു മാത്രമേ കഴിയൂ. തന്റെ പ്രിയന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു കീഴെടുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ സ്നേഹിതൻ എന്ന പേരിനുപോലും അർഹനല്ല. (ക്രിസ്ത്യാനകരണം III Ch. 5) “അവസാനംവരെ സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും” (മത്താ. 10:23) എന്തെല്ലാം നന്മകൾ ചെയ്താലും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചാലും അവസാനംവരെ വിശ്വസ്തനായി നില്ക്കാത്തപക്ഷം രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. സ്ഥിരത പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മഹത്വവും സൂക്തങ്ങളുടെ കിരീടവുമാകുന്നു. നിന്റെ ശക്തിയുടെ ഞരമ്പും, പുണ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും യോഗ്യതകളുടെ മകുടവും സ്ഥിരതതന്നെ.

“ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനു മീതെയല്ല. ദാസൻ യജമാനനു മേലെയല്ല. കുടുംബനാഥനെ ബെയിത്സബുബ്ബ് എന്നു വിളിച്ചവർ കുടുംബാംഗങ്ങളെ അതിലധികം വിളിക്കുകയില്ലേ. ആകയാൽ അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട.” (മത്താ. 10:24) തന്റെ അനുയായികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ക്ലേശങ്ങളും നിന്ദകളും സഹിപ്പാൻ തിരുമനസ്സായ യേശുവിന്റെ സ്നേഹം എത്ര വലുതു്. അവിടുത്തെ ക്ഷമ കണ്ടുപഠിക്കുക. ദിവ്യരക്ഷിതാവിനോടെന്നപോലെ നിന്നോടു മറുളളവർ പെരുമാറുന്നതു് ബഹുമതിയായി കരുതുക. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “ജനനനിമിഷം മുതൽ ക്രൂശിലെ മരണംവരെ ക്ലേശങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു നിമിഷം എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നില്ല” (ക്രിസ്ത്യാനകരണം III: 18) കർത്താവേ, അവിടുത്തെ ജീവിതമാകുന്നു എന്റെ വഴികാട്ടി. ക്ഷമ എന്റെ കിരീടമാകുന്നു. നീക്കലേക്കു ഞാൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 282

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനെട്ടാം വാറും-തിങ്കളാഴ്ച
കളേശമനുഭവിക്കുന്നതിനു കർത്താവു ശിഷ്യന്മാരെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

“ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടണ്ടാ. വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോ അറിയപ്പെടാതെ ഗൂഢമായിരിക്കുന്നതോ ഒന്നുമില്ല.” (മത്താ. 10:26) സുവിശേഷപ്രചരണത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഭയ
പ്പെടണ്ടാ. നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾക്കു തെളിവും ശക്തിയും ഞാൻ നല്ലാ.
നിങ്ങൾ ധൈര്യമായി എന്റെ ഉപദേശം പ്രചരിപ്പിക്കവിൻ.
“ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു വെളിച്ചത്തു നിങ്ങൾ പ്രസ്താ
വിക്കവിൻ. ചെവിയിൽ നിങ്ങൾ കേട്ടതു പുരമുകളിൽ നിന്നു ഘോ
ഷിക്കവിൻ.” (മത്താ. 10:27) “ആത്മാവിനെ കൊല്ലുവാൻ കഴിവില്ലാ
തെ ശരീരത്തെ മാത്രം കൊല്ലുവാൻ കഴിയുന്നവാനു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട
ണ്ടാ. എന്നാലോ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും കൊല്ലുവാൻ കഴി
യുന്നവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ” (മത്താ. 10:28) ഈശോമംഗീഹായുടെ ദാ
സൻ പാപത്തെല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും ഭയപ്പെടരുത്. നിത്യ
ശിക്ഷായപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചാൽ താല്ക്കാലിക ശിക്ഷായപ്പറ്റിയുള്ള ഭയം
കടന്നുപോകും.

“ഭൂമിയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു നിരൂപിക്കണ്ടാ. തന്റെ കുരിശെടുത്തു എന്നു അനുഗമിക്കാ
ത്തവനും എനിക്കു യോഗ്യനല്ല.” (മത്താ. 10:34,37,38) ജഡത്തോടും
ലോകത്തോടും ദുരാശകളോടും നീ നിരന്തരം യുദ്ധം ചെയ്യണമ
ന്നാണ് ദിവ്യന്മാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നിന്റെ ശത്രുക്കളെ സഹേ
രിക്കേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണ, സ്നേഹം എന്ന് ഇരുവായത്തലയുള്ള
ഒരു വാളിനെ നിനക്കു നല്ലിയിരിക്കുന്നു. യേശുവിനെ സ്നേഹിക്ക
വാൻ നിനക്കു കഴിയണമെങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നെ വെറുക്കണം. മരണ
ത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ കുരിശിനെ അനുദിനം ധൈര്യസമേതം വഹി
ക്കുക.

ധ്യാനം 283

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള പതിനെട്ടാം വാറും-ചൊവ്വാഴ്ച
യോഹന്നാൻ മാംദാന ഹെറോദേസിനാൽ
വധിക്കപ്പെടുന്നു.

രാജാവ് അതീവ ദുഃഖിതനായി. എങ്കിലും തന്റെ ശപഥ
ത്തെയും അതു ശ്രവിച്ചിരുന്ന അന്തിമികളെയുംപ്രതി അതു നിഷേധി
ക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സുണ്ടായില്ല. ആകയാൽ യോഹന്നാ

ന്റെ ശിരസ്സു ഒരു താലത്തിൽ വെച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പന നല്കിക്കൊണ്ടു രാജാവു ആരാച്ചാരെ അയച്ചു (മക്കോ. 6:26,27) മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രം മുതൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും തന്റെ വസല മുന്നോടിയുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും യോഹന്നാൻ മാംദാന യേശുവിനെ കാണാതെ മുപ്പതുസംവത്സരം മരുഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു. കന്യാവിന്റെ മാമോദീസാ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു അതിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായെങ്കിലും അത് അല്പസമയത്തേക്കു മാത്രമായിരുന്നു. ആത്മീയാശ്വാസങ്ങളെ തൃജിച്ചുപോലും ദിവ്യപരിപാലനത്തെയും മനസ്സിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തണമെന്നു പഠിക്കുക. “അവർ പോയി കാരാഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു യോഹന്നാന്റെ ശിരസ്സു ചേരദിച്ചെടുത്തു ഒരു താലത്തിൽ വെച്ചു കൊണ്ടുവന്നു ബാലികയ്ക്കു കൊടുത്തു. അവൾ അത് അമ്മയെ ഏല്പിച്ചു.” (മക്കോ. 6:28) ഇങ്ങനെ മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും വലിയവന്റെ ശിരസ്സു കേവലം നിത്യമായ ഒരുല്ലാസത്തിനുവേണ്ടി അപഹരിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു വചനത്തിനു ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ സാക്ഷ്യം നല്ലകയും അനേകം പാപികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും അജ്ഞാതരായോടെ തിന്മയെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു ആ നാവു ഒരു ഹീനസ്ത്രീയുടെ വിദ്വേഷത്താൽ പിഴുതെടുക്കപ്പെട്ടു. ദൈവം മരണാനന്തരം നീതിമാനുപ്രതിഫലവും പാപിക്കു ശിക്ഷയും നല്കും. യോഹന്നാൻ പീഡാനഭവത്താലും മരണത്താലും നിത്യമഹത്വം പ്രാപിച്ചു. മനുഷികപക്ഷം നോക്കി തിന്മയെ നീക്കിയിട്ടില്ലേ? യോഹന്നാന്റെ കൊലയാളികൾ എത്ര പെട്ടെന്നാണ് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്. താമസിയാതെ അവർ സകലരാലും പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടു. തിന്മപെട്ടവരുടെ അവസാനം ഭയാനകമായിരിക്കും. (ജ്ഞാനം. 3:10,19)

ധ്യാനം 284

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനെട്ടാം വാരം-ബധനാഴ്ച
 വേദപ്രചാരണ ജോലികഴിഞ്ഞു അപ്പസ്തോലന്മാർ
 തിരിച്ചെത്തുന്നു.

അപ്പസ്തോലന്മാർ തിരിച്ചുവന്നു അവർ ചെയ്തതും പഠിപ്പിച്ചുമെല്ലാം യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു (മക്കോ. 6:30) അവരുടെ വേല വിജയകരമായിരുന്നു. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളും, അത്ഭുതങ്ങളും അനേകരെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ഹേറോദേസ് അവിടുത്തെ കാണുകയോ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. കണ്ടാലും ആത്മരക്ഷയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യനുള്ള അശ്രദ്ധ!

അപ്പസ്തോലന്മാർ സന്തോഷത്തോടെ ഗുരുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പിൻതിരികയും അവിടുന്ന് അവരെ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നോടിയിൽനിന്നു അ

വർ മശിഹായിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. സൃഷ്ടിയിൽനിന്നു സൃഷ്ടാവിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നതിന്റെ പ്രതീകം. ഈ ലോകജീവിതകാലമത്രയും അദ്ധ്വാനിച്ചശേഷം “നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഭൃത്യൻ അല്ലത്തിൽ നീ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അധികം കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നിന്നെ ഭരമേല്പിക്കും. നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക.” എന്ന് ദൈവമുഖത്തുനിന്നു കേൾക്കുന്നത് എത്ര ആനന്ദകരമായിരിക്കും (മത്താ. 25:23) “വിജനപ്രദേശത്തേക്കു വന്നു അല്ലസമയം ആശ്വസിപ്പിക്കുക” (മക്കോ. 6:31) എന്ന് അവിടുന്ന് അവരോടടുത്തുചെയ്തു. ഒരു ചെറിയ വിശ്രമമാത്രം അവിടുന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്കു അനുവദിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ അവിടുന്ന് അവരോടു സൗഭാഗ്യജീവിതത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കും. അന്ന് അവർക്കു നിത്യമായി വിശ്രമിക്കാം. ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ അദ്ധ്വാനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും ആത്മീയ ഉന്മേഷം പുതുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിലും ആത്മശോധനയിലും കുറച്ചു സമയം ചെലവിടണം.

ധ്യാനം 285

ചെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനേഴാംവാദം-വ്യാഴാഴ്ച
**ജനങ്ങൾ വിജനപ്രദേശത്തേക്കു ഈശോയെ
 അനുഗമിക്കുന്നത്.**

“ഇവയുടെ ശേഷം ഈശോ തീബേറിയോസു കടലിനക്കര വന്നു. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചു” (യോഹ. 6:1;2) ഈശോയുടെ ആരാധ്യമായ വ്യക്തിത്വം വാക്മാധ്യ്യം, ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവം, അങ്ങുതങ്ങൾ എന്നിവ എല്ലാവരെയും തന്നിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾപോലും വിസ്മരിച്ചു പോകത്തക്കവിധം അവിടുത്തെ വചനങ്ങൾ അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചെടുത്തിരുന്നു. “ഞങ്ങളെ ആകർഷിക്കുക. അങ്ങയുടെ പരിമളസൗരഭ്യത്തിന്റെ പിന്നാലെ ഞങ്ങൾ ഓടിവരും” (ഉത്തമ. 1:3) “അവർ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും കുറവഴി ഓടി അവർക്കു മുമ്പേ അവിടെ എത്തി.” (മക്കോ. 6:33) ശിഷ്യന്മാർക്കുമുമ്പു അവിടെ എത്തത്തക്ക അത്രവേഗത്തിൽ ജനക്കൂട്ടം ഓടി. പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കണ്ടു അറച്ചുനില്ക്കാതെ നീയും ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുക. അവിടുന്ന് ഇത്ര സുഖമുട്ടി സമ്പാദിച്ച രക്ഷ വില കൊടുക്കാതെ അനുഭവിക്കാമെന്നു വെണ്ണുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. സ്വയത്തെ പരിത്യജിക്കുകയും നിന്റെ എല്ലാ പക്ഷങ്ങളും വികാരങ്ങളും അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണുത്തിനു ബലിയായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. “സ്വഗ്നീയനഗരത്തിലെ വിശുദ്ധാത്മാക്കളോടുകൂടെ “കുഞ്ഞാടു പോകുന്നിടത്തെല്ലാം അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കണം” വെളി. 14:4) അങ്ങയുടെ മനുഷ്യരൂപത്തിന്റെ ഭംഗി എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളെയും ആകർഷിച്ചുകിട്ടി അങ്ങയുടെ മഹത്വഭംഗം എത്രയ

ധികമായി നീതിമാന്മാരെ അങ്ങിലേക്കു ആകർഷിക്കയില്ല! പീഡകരുടെ കോപത്തിനു് അവിടുന്ന് വിധേയനായിരുന്നപ്പോൾ 'നിങ്ങൾ കാണുന്ന കണ്ണു ഭാഗ്യമുള്ളതു്' (ലൂ. 10:23) എന്ന് അവിടുന്ന് അപ്പസ്തോലന്മാരോടു പറഞ്ഞെങ്കിൽ മഹത്വസിംഹാസനത്തിൽ മാലാഖമാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന അവിടുത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? "ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർ എന്നെന്നേക്കും അവിടുത്തെ പുകഴ്ക്കും." (സങ്കീ. 83:5)

ധ്യാനം 286

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
പതിനെട്ടാം വാറം-വെള്ളിയാഴ്ച
യേശു ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കയും രോഗികളെ
സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

"അവിടുന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോകവേ, ഇടയനില്ലാത്ത ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപ്പോലെ ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടു് അവരുടെമേൽ മനസ്സുലിഞ്ഞു് അവരെ പലതും പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി." (മക്കോ. 6:34) "ദൈവരാജ്യത്തെപ്പറ്റി അവിടുന്ന് അവരോട് സംസാരിച്ചു." (ലൂ. 9:11) നിന്റെ സാധാരണ സംഭാഷണത്തോടുകൂടെ ദൈവഭയത്തെ നീ കലർത്താറുണ്ടോ? നിന്റെ ഹൃദയം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ യേശു എത്രയധികമായി നിന്നോടു സംസാരിക്കും. ആന്തരിയ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കു അങ്ങയുടെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കും...അവിടുന്ന് വിട്ടുപോയി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചു. "അവിടുന്ന് അവരെ സ്വീകരിച്ചു് ദൈവരാജ്യത്തെപ്പറ്റി അവരോടു സംസാരിക്കുകയും അവരിലുള്ള രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു." (ലൂ. 9:11) ആത്മരക്ഷയ്ക്കു് ഉപകരിക്കുന്നിടത്തോളം എല്ലാവർക്കും അവിടുന്ന് രോഗശാന്തി നല്കി. ലാസറിന്റെ തുപോലെ ദൈവമഹത്വത്തിനുതകുന്നതും പൗലോസിന്റെതുപോലെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നന്മയെ തന്റെ ദാസന്മാർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുതകുന്നതുമായ രോഗങ്ങളുണ്ടു്. 'എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി' എന്ന് ചിലരോടു് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നു വരാം. അങ്ങനെയുള്ളവർ ദൈവേഷ്യത്തിനു് തങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ദുഃഖങ്ങളിൽ ആശ്വാസവും ക്ലേശങ്ങളിൽ വിശ്രമവും, വിശുദ്ധിയിൽ ആരോഗ്യവും കണ്ടെത്തണം. "ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി എന്നിൽ വസിക്കേണ്ടതിനു് എന്റെ ബലഹീനതകളിലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കും." (2 കൊരി. 12:9) ഈ ആളുകളുടെ ആത്മീയരോഗം അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിച്ചു. ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ സൗകര്യപ്പെടാത്ത ചില കുറ്റങ്ങളിൽ നീതിമാന്മാർ വീഴുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നുണ്ടു്. താഴ്ന്ന അഭ്യസിക്കുന്നതിനും പ്രകൃതത്തെ കൃശിച്ചുകൊണ്ടു് പുണ്യയോഗ്യത പ്രാപിക്കുന്നതിനും അത് അവർക്കു അവസരം നല്കുന്നു. സ്വാഭാവിക ബലഹീനതകൾക്കെതിരായ്

യി സമരം ചെയ്യാൻ അവിടുന്ന് അവരെ കൈവിടുമ്പോൾ തന്നെ, കുറങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും വീഴ്ചകളിൽ നിന്നെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനും അവർക്ക് പ്രത്യേകം കൃപാസഹായം നൽകുന്നുണ്ട്. “കത്താവേ, ഇത്ര കരുണയോടെ അവിടുന്ന് മനുഷ്യനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിന് അവൻ എന്തുള്ളൂ?”

ധ്യാനം 287

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പതിനെട്ടാം വാറം-ശനിയാഴ്ചയേതു മരുഭൂമിയിൽ വെച്ചു അപ്പം വെടിപ്പിക്കുന്നു

പകൽ അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തുവന്ന് യേശുതമ്പുരാനോടു പറയുന്നു. “ഇത് വിജനപ്രദേശമാകുന്നു. നേരവും സന്ധ്യയായി.” (മർക്കോ. 6:35) ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചുപോലും അവിടുന്ന് സഹായിക്കുന്നു. ജനത്തെ ഒരു വിജനപ്രദേശത്തേക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയും, അവിടുത്തെ ശക്തിയും നന്മയും വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സന്ധ്യവരെ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ നിന്റെ വിശ്വാസകേന്ദ്രമാക്കുക. സഹായിപ്പാൻ അവിടുന്ന് താമസിക്കുന്നപക്ഷം ദീപ്തദർശിയോടുകൂടെ ഇപ്രകാരം പറയുക. ‘എന്റെ ആത്മാവു’ കത്താവിനെ നോക്കിപ്പാക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എന്റെ സഹായിയും രക്ഷിതാവുമാകുന്നു.’ കത്താവേ, കരുണയുണ്ടാകണമേ. “അടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽചെന്നു ഭക്ഷണം വാങ്ങേണ്ടതിന് അവരെ പിരിച്ചയക്കണമേ” (മർക്കോ. 6:36) നമ്മുടെ വിധി മനുഷ്യരുടെ അധീനതയിലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു? അപ്പസ്തോലന്മാർ പറഞ്ഞതുപോലെ കത്താവു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പലരും വഴിയിൽ തളന്ന്പോയേനെ. “എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ സൃഷ്ടികളുടെ കൈയിൽ വിട്ടുകൊടുക്കരുതെന്നേരും സന്ധ്യയായിരിക്കുന്നു. ഇനി എനിക്കു അല്ലദിവസമേയുള്ളൂ. അവസാനത്തിൽ എന്നെ കൈവിടരുതെ. യേശു അരുളിച്ചെയ്തു. “അവർ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾതന്നെ അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുക” (മത്താ. 11:16) മനുഷ്യർ മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ പ്രയാസമുള്ള കാര്യങ്ങൾ കെട്ടിവെക്കുന്നു. യേശുവാകട്ടെ, വിഷമമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവിടുന്ന് തന്നെ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും തന്നെ അനുസരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. “ഞങ്ങൾ പോയി ഇരുന്തു” ദീനാറയിക്കു അപ്പം വാങ്ങി ഈ ജനത്തിനെല്ലാം കൊടുക്കണമോ” (മർക്കോ. 6:37) എന്നുള്ള അവരുടെ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയായി അവിടുന്ന് പറയുന്നു. “അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല.” ജനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരാകണമെന്നേ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. ബാക്കിയെല്ലാം അവിടുന്ന് ചെയ്തുകൊള്ളും. തങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണ് എന്തെങ്കിലും നടക്കുന്നതെന്നു കരുതാതെ മഹത്വം മുഴുവൻ ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്നവരുടെ വേലയെ അവിടുന്ന് ആശീർവദിക്കും.

ധ്യാനം 288

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പത്തൊൻപതാം ഞായറാഴ്ച
അപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു് (തുടച്ചു)

“യേശുതമ്പുരാൻ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി വലിയ ഒരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു് പീലിപ്പോസിനോടു ചോദിച്ചു. ഇവക്കെല്ലാം ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നതിനു് നാം എവിടെനിന്നു അപ്പം വാങ്ങും.” (യോഹ. 6:5) മലയുടെ മുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് അടിവാരത്തിൽ തടിച്ചുകൂട്ടുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ അവിടുന്ന് വീക്ഷിക്കുന്നു. കരുണയുടെ കണ്ണു സപ്തത്തിൽനിന്നും തന്റെ സൃഷ്ടികളെ തൃക്കൺപാക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകം. സപ്തപിതാവിന്റെ ജാഗ്രത്തായ കണ്ണു സകല ജീവജാലങ്ങളുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ കാണുകയും അവരെ പാപിപാലിക്കയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളെയുംപഠറി അവിടുത്തേക്കു ചിന്തയുണ്ടു്. അവിടുത്തെപ്പഠറി എത്ര ചുരുക്കമായി മാത്രം നീ ചിന്തിക്കുന്നു. തന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ വിശപ്പിലും മറ്റു് ആവശ്യങ്ങളിലും അവിടുത്തേക്കുള്ള സഹതാപം കാണിക്കുന്നതിനും എന്നാൽ ശിഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനാണു് ‘ഇവക്കെല്ലാം ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പാൻ നാം എവിടെനിന്നു് അപ്പം വാങ്ങും’ എന്നു ചോദിക്കുന്നതു്. യേശുവിനു് എന്നെക്കുറിച്ചു് കരുതലുണ്ടു്. അവിടുത്തെ കല്പനകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹം ഞാൻ തെളിയിക്കും. എന്റെ ആത്മരക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ സഹകരിക്കണമെന്ന ഒരു ചെറിയ കാര്യം മാത്രം അവിടുന്നു് എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതിലുള്ള എന്റെ വിശ്വാസത്തേക്കു അനുസൃതമായിരിക്കും അവിടുന്ന് നല്ലൊരു അനുഗ്രഹം. പീലിപ്പോസു മറുപടിപറഞ്ഞു. “ഓരോരുത്തക്കും അല്പം വീതം ലഭിക്കേണ്ടതിനു് ഇരുനൂറു് ദിനാരായുടെ അപ്പം മതിയാകുകയില്ല (യോ. 6:7) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ എല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നു ഓരോരുത്താവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മതിയാകയില്ല. എന്നാൽ സൃഷ്ടിയല്ലാത്ത ഏകനന്മ എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മതിയാവും! എന്റെ ദൈവവും എന്റെ സർവ്വസപര്യമേ, എന്നു് ആയുഷ്കാലം ആവർത്തിച്ചു പറയുവാനും അതു നിദാനമാകും. ‘കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ മഹത്വം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ പൂണ്ണ തൃപ്തിനാകും. (സങ്കീ. 16:15)

ധ്യാനം 289

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷം പത്തൊൻപതാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച
അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ച അത്ഭുതം (തുടർച്ച)

അന്ത്രയോസു് ഈശോയോടു പറഞ്ഞു ഇവിടെ ഒരു കുട്ടിയുടെ പക്കൽ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനുമുണ്ടു്. ഇത്രവലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിനു് അതെന്തുളളു. (യോ. 6:8,9) ദൈവപുത്രൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ,

തിരഞ്ഞെടുത്തത് അവിടുത്തെ ദിവ്യപരിപാലനയുടെ ശുശ്രൂഷകരായിരിപ്പാനാണ്. അങ്ങയുടെ പരമാധികാരം പ്രയോഗിക്കാനുള്ള പദാത്മം അവർ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. നിന്റെ സേവനം അവിടുത്തേക്കു ആവശ്യമുണ്ടായിട്ടല്ല; പിന്നയോ അവിടുത്തെ സമൃദ്ധമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നീ അർഹനാകുന്നതിനു നിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു എന്തെങ്കിലും നല്ലണമെന്നു അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ദൈവനംഭിനജീവിതത്തിൽ ഈശോയോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ സമൃദ്ധശക്തിതപത്തിൽനിന്നുള്ള അസാധാരണ നന്മകൾക്ക് നീയും പങ്കുകാരനാകുക. “ജനകൂട്ടത്തെ പുൽപുറത്തു പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ അവിടുന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. അവർ അൻപതു വീതം പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തി.” (മക്കോ. 6:39,40) യേശുവിന്റെ അരൂപി കൃത്തിന്റെ അരൂപിയാകുന്നു. എല്ലാ ജോലികളിലും ഭരണകർത്താക്കൾ നിശ്ചയിച്ചുതന്ന ക്രമം പാലിക്കണം. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹഭരണം നടക്കുന്നപക്ഷം അവിടുന്ന് പൂർണ്ണമായി ക്രമം പാലിച്ചുകൊള്ളും. അവിടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ആത്മാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലും വികാരങ്ങൾ ബുദ്ധിയുടെ ഭരണത്തിലും പ്രകൃതി കൃപയുടെ പിടിയലും വഴങ്ങി നിന്നുകൊള്ളാം. അവിടുന്ന് ആ അഞ്ചുപ്പവും രണ്ടു മീനമെടുത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി വാക്യീയശേഷം അപ്പം മുറിച്ചു ജനകൂട്ടത്തിനു വിളമ്പുവാനായി ശിഷ്യന്മാരെ എല്ലിച്ചു. ആ രണ്ടു മീനം അവർ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തു. എല്ലാവരും ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായി.” (മക്കോ. 6:41,42) ദൈവനംഭിനം ആത്മാക്കളുടെ പോഷണത്തിനുവേണ്ടി കർത്താവിന്റെ മേശയിൽ അവിടുത്തെ തീരുശരീരരക്തങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന അത്ഭുതം എത്ര വിസ്തൃതകരം! എല്ലാവരും ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായശേഷം കർത്താവു അൾ ചെയ്തു. “ശേഷിച്ച കഷണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു ശേഖരിക്കുവിൻ” (യോഹ. 6:12) അവിടുത്തെ ഓരോ കൃപാദാനത്തിനും എത്ര ശുഷ്കാന്തിയോടെ നീ ഹൃദയത്തിൻ സംഭരിക്കണം. അങ്ങയുടെ നന്മയെക്കുറിച്ചു കൂടെകൂടെയുള്ള സ്തുരണ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവിടുത്തെക്കുറിച്ചു സ്നേഹം വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ധ്യാനം 290

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
 പത്തൊൻപതാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
 അത്ഭുതത്തിനുശേഷം ഈശോ അവിടെനിന്നു
 ഓടിയൊളിക്കുന്നു.

“യേശു പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതംകണ്ടു മനുഷ്യർ പറഞ്ഞു; ലോകത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ സത്യമായിട്ടു ഇവനാകുന്നു.” (യോഹ. 6:14) സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമെന്ന നിലയിൽ യേശു നിന്നെ ഭരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ രാജാവായി അവിടുത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ ശക്തികളും പക്ഷങ്ങളും അട്ടഹസിക്കട്ടെ,

“യേശു എന്നെ ഭരിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു” എന്ന്. മനുഷ്യർ അവിടുത്തെ ഭൗമികരാജാവാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ രാജാവാകുവാൻ അവിടുത്തേക്കു യാതൊരു വൈമനസ്യവുമില്ല. എന്നേക്കും നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ രാജാവാകുവാൻ അവിടുത്തോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുക. ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ പിരിച്ചുയ്ക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു തനിക്കു മുമ്പായി അക്കരെ കടക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ശിഷ്യന്മാരെ നിബ്ബന്ധിച്ചു. (മത്താ. 15:12) ഈശോയുടെ ലൗകീകമഹിമയെക്കുറിച്ച് അവർ വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന ആശയങ്ങൾ അവിടുന്ന് അറിഞ്ഞതനതുകൊണ്ടാണ് ഉത്സാഹഭരിതരായ ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുപ്പാകുവാൻ ശിഷ്യരെ നിബ്ബന്ധിച്ചത്. ലൗകീക ബഹുമാനങ്ങളിൽനിന്നു അവരുടെ മനസ്സിനെ അകറ്റുവാൻ അവിടുന്ന് ശ്രമിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അവിടുത്തെ ആത്മീയസാന്നിദ്ധ്യം വിട്ടുകളയുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ ദുഃഖിക്കയും വേണം... “ജനക്കൂട്ടത്തെ പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം അവിടുന്ന് തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായി ഒരു മലയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. രാത്രിയായപ്പോൾ അവിടുന്ന് തനിച്ചായിരുന്നു.” (മത്താ. 14:23) തന്നെ രാജാവാക്കുവാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തെ അകറ്റുവാൻ അവിടുന്ന് വിവേകപൂർവ്വം ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് കുരിശു നല്ലിയപ്പോൾ ഉദാരമായ ഭക്തിയോടെ അതിനെ ആലിംഗനംചെയ്തു സ്വീകരിച്ചു. അർഹിക്കുന്ന നിന്ദയെ വിട്ടുകളകയും അർഹിക്കാത്ത ബഹുമാനത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയല്ലേ നിന്റെ പതിവ്? മനുഷ്യസ്തുതിയെ അവഗണിക്കുക. വല്ല കാര്യത്തിലും വിജയമുണ്ടായാൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും, നിന്റെ ഒന്നുമില്ലായ്മയെ ഓർത്തു എളിമപ്പെടുകയും ചെയ്യൂ.

ധ്യാനം 291 പെന്തക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള പെന്താൻപതാം വാർഷികം-ബുധനാഴ്ച

യേശു വെള്ളത്തിനു മീതെ നടക്കുന്നു

“നേരം ഇരട്ടായപ്പോൾ പടവു കടലിന്റെ നടുക്കായിരുന്നു. അവിടുന്ന് തനിച്ചു കരയ്ക്കും” (മക്കോ. 6:47) ഈശോ സ്വതന്ത്രസഭാസഭയായ ശ്രേഷ്ഠതയിൽ അനന്യനാകുന്നു. ദൈവപുത്രൻ എന്ന നിലയിലും, സർവ്വത്രിക രക്ഷകൻ എന്ന ഔദ്യോഗികനിലയിലും അവിടുന്ന് അനന്യൻ തന്നെ. കൃപയുടെ കർത്താവു എന്ന നിലയിലും പുണ്യയോഗ്യതയിലും അവിടുന്ന് അങ്ങനെ തന്നെ. പരിമിതമോ, ആശ്വാസമോ കൂടാതെ അവിടുത്തെപോലെ പീഡയനുഭവിക്കുന്നവനും വോറയാരുമില്ല. നീതിമാന്മാരുടെ വിചാരങ്ങളുടേയും പക്ഷങ്ങളുടേയും ഏകവിഷയവും അവിടുന്നാകുന്നു... ചിന്തിക്കുക. പടക സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിൽ തിരമാലകളാൽ എടുത്തെറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കാര്യ പ്രതികൂലമായിരുന്നു. (മത്താ. 14:24) യേശു സന്നിഹിതനല്ലാത്തപ്പോൾ കാര്യ പ്രതികൂലമാകും. സ്വന്തയിഷ്ടത്തിന്റെ അസ്ഥിരത ആത്മാവിനെ ബാധിക്കും. ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായിവരുന്ന വ്യക്തിഗുണങ്ങളാൽ അത് അലട്ടപ്പെടും.

അതിനെ വിഴങ്ങുന്ന വിശപ്പിനെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ ഈശോയിക്കു മാത്രമേ കഴിയൂ. കാറ്റുപോലെ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്ന അസ്ഥിരത അതിനെ വലയം ചെയ്യും. യേശുമാത്രം വ്യതിയാനമില്ലാതെ സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്നു... ശിഷ്യന്മാർ തുഴഞ്ഞു വിഷമിക്കുന്നതുകണ്ട്, രാത്രിയുടെ നാലാം യാമത്തിൽ യേശു അവരുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു വന്നു. അത് ഒരു ഭൂതമാണെന്നു കരുതി, അപ്പോസ്തോലന്മാർ നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി (മർക്കോ. 6:47,38) സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമായ അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് ഓർത്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പരിഭ്രമിക്കുകയല്ലായിരുന്നു. വിശ്വാസരാഹിത്യം സ്നേഹവ്യാപാരത്തെ സ്തംഭിപ്പിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തെ ആശയത്തിൽ അവർ സന്തോഷംകൊണ്ടു നിറയുമായിരുന്നു. വിശ്വാസരാഹിത്യം നിന്നെയും അന്ധതപ്പെടുത്താറില്ലേ? “നമ്മുടെമേൽ കാരുണ്യം ഉണ്ടായി, ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! പ്രശാന്തമായ മുഖം അവിടുന്ന് നമ്മുടെ നേക്കു തിരിക്കട്ടെ” (സങ്കീ. 66:2)

ധ്യാനം 292 പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള

പത്തൊൻപതാം വാറും-വ്യാഴാഴ്ച

വി, പത്രോസു വെള്ളത്തിനു മീതെ നടക്കുന്നു

ഉടനെ അവിടുന്ന് അവരോടു അരുൾ ചെയ്തു. “യൈര്യമായിരിക്കുവിൻ. ഇതുഞാൻ തന്നെ. ഭയപ്പെടണ്ട.” (മർക്കോ. 6:50) മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ഈശോ ഉച്ചരിച്ച ‘ഞാനാകുന്നു’ എന്ന വചനം, തന്റെ പരമാധികാരം, അപരിമേയത്വം, ദൈവീകസത്തയുടെ പരിപൂർണ്ണത എന്നിവയെല്ലാം കുറിക്കുന്നതാണ്. അന്ധകാരത്തിന്റെയും, കൊടുങ്കാറ്റിന്റെയും മദ്ധ്യേ അത് ആത്മാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. ‘ഞാനാകുന്നു’ എന്നു പറയുന്നത് ആരാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഭയം ശരണമായി മാറുമായിരുന്നു. ക്ലേശങ്ങളാകുന്ന വെള്ളങ്ങളുടെ മീതെ അവിടുന്ന് നടന്നത്, അതേ വഴിയിൽ കൂടെ ഭയപ്പെടാതെ നടന്ന് അവിടുത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനു നിനക്കു യൈര്യമുണ്ടാകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. പത്രോസു പറയുന്നു: “നീയാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിൻ മീതെകൂടെനിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ എന്നോടു കല്പിക്കുക. (മത്താ. 14:28) ഈശോയുടെ വചനം ശിഷ്യർക്കു യൈര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ക്രൂരപാതയാകുന്ന വെള്ളത്തിനുമീതെ അവിടുന്ന് നടന്നതുപോലെ അവരും അവിടുത്തെ പിന്തുടരുന്നു. സ്നേഹം ഈശോയുടെ കല്പനപ്രകാരമല്ലാതെ യാതൊന്നും ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല. ‘വരിക’ എന്നു അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു (മത്താ. 14:29) കാൽവറിയിലെ ദുഃഖങ്ങളെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാത്മാവിന്റെ ആഗ്രഹംപോലെ അവിടുത്തെ സ്വീകാര്യമായി മറ്റൊന്നില്ല. ‘വരിക’ എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തയുടനെ പത്രോസു പടവിൽനിന്നു ചാടിയിറങ്ങി വെള്ളത്തിനുമീതെ നടന്നു അവിടുത്തെ സമീപിക്കുകയായി. എ

ന്നാൽ കാറ്റു ശക്തമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവനു ഭയമായി. (മത്താ. 14:29) ഭയപ്പെട്ടമ്പോൾ അവൻ വെള്ളത്തിൽ താഴാൻ തുടങ്ങി. (മത്താ. 14:30) കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു കുറ്റം കൃപയുടെ ഒഴുക്കിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ആത്മാവിന്റെ പുരോഗമനത്തെ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉടനെതന്നെ അപ്പസ്തോലന്റെ വിശ്വാസം പുനഃപ്രകാശിക്കുകയും, “കത്താവേ! എന്തെ രക്ഷിക്കണമേ എന്ന്” അദ്ദേഹം നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അല്പവിശ്വാസി, നീ എന്തിനു സംശയിച്ചു എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. (മത്താ. 14:31)

ധ്യാനം 293

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള

പത്തൊൻപതാം വാറും—വെള്ളിയാഴ്ച

വി. പത്രോസ് വെള്ളത്തിനു മീതെ നടക്കുന്നു (തുടച്ചു)

“അല്പവിശ്വാസി, നീ എന്തുകൊണ്ട് സംശയിച്ചു” (മത്താ. 14:31) വി. പത്രോസിൽ ദൈവകൃപയുടെ ശക്തിയും പ്രകൃതിയുടെ ദുർബ്ബലതയും കാണുക. ഗുരുവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടയുടനെ കടലിൽ ചാടിയ പത്രോസിന്റെ ധൈര്യം കണ്ടുപഠിക്കുക. പക്ഷേ അപകടത്തിന്റെ ദർശനത്തിൽ പത്രോസ് ഭയപ്പെട്ടു മുങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. കൃപയുടെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യൻ വെറും ശൂന്യതയാകുന്നു... ഭയങ്കര കൊട്ടുകാറ്റിൽ ഇളക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സമുദ്രമാണ് ഈ ലോകം. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ലോകത്തെ കാൽകീഴാക്കിക്കൊണ്ടു് അതിനുമീതെ നടക്കാം. ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിലോ തിരമാലകൾ നിന്നെ മുക്കിക്കളയും. ലോകത്തിന്റെ പുഞ്ചിരിയെ അവിശ്വസിക്കുക. വ്യർത്ഥസ്തുതിയാകുന്ന കാറ്റിനെ ഭയപ്പെടണം... എന്റെ രക്ഷയുടെ സംരക്ഷണം നീ എന്നിങ്ങനെ നല്ലി—നിന്റെ വലതുകൈ എന്ന താങ്ങുകയും ചെയ്തു. “വിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം, ദൈവതിരുമനസ്സിനുള്ള കീഴ്ചക്കു ഇവ യോടു കൂടെ ഈശോയോടു പററിച്ചേരുക. അവിടുത്തെ സർവ്വശക്തിത്വം നിന്നെ നിലനിറുത്തും. ആകാശങ്ങളെ നിമ്മിച്ച അതേ കരം തന്നെ അപ്പസ്തോലന്റെ സഹായത്തിനായി നീട്ടുന്നു. ആ കരംതന്നെ ലോകത്തെ നാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷിപ്പാനായി കുരിശിൽനിന്നു നീട്ടപ്പെടും. യേശുവിനോടുള്ള ഐക്യത, പുണ്യാത്മതങ്ങളെ പ്രവർത്തിപ്പാനും, വികാരങ്ങളെയും പരീക്ഷകളെയും ജയിപ്പാനും, പീഡനങ്ങളെ സഹിപ്പാനും നിനക്കു ശക്തി നല്കും.

ധ്യാനം 294

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള

പത്തൊൻപതാം വാദം-ശനിയാഴ്ച

ഈശോ ഗണേശരേണിലേക്കു വരുന്ന

“അവൻ സമുദ്രം കടന്നു ഗണേശരേണു ദേശത്തുവന്നു കര
 ങ്കിറങ്ങി” (മക്കോ. 6:53) ഗുരുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അപ്പ
 സ്തോലനാക്ക് ആനന്ദമുണ്ടായി. രാത്രിയിലെ അന്ധകാരത്തിൽനി
 ന്നും കൊടുങ്കാറ്റിൽനിന്നും രക്ഷപെട്ടതിൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഈ
 ലോകത്തിൽനിന്നും, ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തുനിന്നും രക്ഷപെട്ടു ജീവിക്ക
 നവരുടെ ദേശത്ത് എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരാളാവിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെ
 പറ്റി ചിന്തിക്കുക. “ദൈവം അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണ
 നീർ തുടച്ചുകളയും” (വെളി. 21:4) “ഞാൻ എപ്പോൾ വന്നു തിരുമു
 വിൽ കാണപ്പെടും” (സങ്കീ. 41:3) അവിടുന്ന് വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറി
 ണ്തപ്പോൾ സ്ഥലവാസികൾ ചുറ്റുപാടും ആളയച്ച് രോഗികളെ ത
 ന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടുത്തെ വസ്തുത്തിന്റെ വെളുപ്പി
 നെക്കീലും തൊട്ടുന്നതിനു രോഗികൾ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. തൊ
 ട്വർ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു” (മത്താ. 14:35,36) ഈ സ്തോ
 നിധിയായ ആത്മീയവൈദ്യൻ തെരുവീഥികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു.
 തന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ നിന്നെ അനുവദിക്ക
 ന്ന അവിടുന്ന് നിന്റെ അപേക്ഷകൾ സാധിച്ചു തരാതിരിക്കുമോ?
 ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളിൽ നീ ഭാഗഭാക്കുകവോഴൊക്കെ
 യും അവിടുത്തെ പുണ്യയോഗ്യതകളിലും പങ്കുകാരനാകുന്നു. (ക്രിസ്താ.
 IV:2) അവർ രാജ്യത്ത് ഉടനീളം സഞ്ചരിച്ച് രോഗികളെ കിടക്ക
 യിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ തുടങ്ങി. (മക്കോ. 6:55) യേശു രാ
 പകൽ വിശ്രമമില്ലാതെ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും
 കുരിശും അവിടുത്തെ എല്ലാ നിമിഷങ്ങളെയും ശുദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.
 എല്ലാം സ്തോത്രത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചുനിന്നു. നിന്റെ സമയത്തെ നീ എ
 ണ്ടുണ്ടെ വിനിയോഗിക്കുന്നു?

ധ്യാനം 295

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഇരുപതാം ഞായറാഴ്ച

വി. കുഞ്ചാനയെപ്പറ്റിയുള്ള കർത്താവിന്റെ ഉപദേശം

“സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന നിങ്ങൾ
 അത്ഭുതം കണ്ടുകൊണ്ടല്ല. പിന്നയോ അപ്പം തിന്നു തൃപ്തരായതു
 കൊണ്ടത്രേ എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നത്” (യോഹ. 6:26) ദൈ
 വത്തെ അവിടുത്തെ പ്രതി അന്വേഷിക്കണം. അവിടുത്തോടു തുല്യ
 മായി എന്തു ഭാനമാണ് നിനക്കു തരുവാൻ അവിടുത്തേക്കു കഴി
 യുണ്ടു്? നശിച്ചുപോകുന്ന ഈ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി വീരോ
 ട്ടെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന നീ എന്തുകൊണ്ടു് നിത്യജീവനുവേണ്ടി

അങ്ങനെ അദ്ധ്യാനിക്കാതിരിക്കുന്നു? “നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു നി
ലനില്ക്കുന്ന ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്യാനിക്കുക. ദൈവപുത്രൻ അതു
നിങ്ങൾക്കു നല്കും.” (യോഹ. 6:27) ദൈവം നിനക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള ഹൃദ
യമാകുന്ന മണ്ണിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം കൃഷിയിറക്കണം. നിത്യജീവൻ
വിത്തു് അവിടെ വിതയ്ക്കുകയും വെള്ളവും വളവും നല്കി അതിനെ വ
ളയ്ക്കുകയും വേണം. “പിതാവു് എന്നു മുദ്രകുത്തിയിരിക്കുന്നു.” (യോ.
6:27) നിത്യമായ ജനനത്താൽ പിതാവു് തന്നെ മുദ്രകുത്തി എന്ന്
ഈശോ പറയുന്നു. അതോടുകൂടെ ആളുതപത്തിലുള്ള യോജിപ്പാ കൃപ
യുടെ നിവേശനവും മൂലം പൂർണ്ണതയിൽ മുദ്ര തൻ്റെ മനുഷ്യതപത്തി
ന്മേലും പതിച്ചിരിക്കുന്നു. വി. കുഞ്ചാനവഴി തുടങ്ങുന്ന നിന്നെ ഐ
ക്യപ്പെടുത്തി ഒരു ശരീരമാക്കിത്തീർക്കാമെന്നും അവിടുന്ന് വാഗ്ദാനം
ചെയ്യുന്നു. അതിനായി ഒരുങ്ങുക.

ധ്യാനം 296

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപതാംവാർഷികം-തിങ്കളാഴ്ച
വി. കുഞ്ചാനയെപ്പറ്റി കർത്താവു് യഹൂദരോടു
സംസാരിക്കുന്നു.

‘അവർ ചോദിക്കുന്നു’ ദൈവത്തിൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേ
ണ്ടതിനു് ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം” (യോഹ. 6:28) തൻ്റെ മാന
സാന്തരത്തിൻ്റെ ആദ്യനിമിഷം വി. പൗലോസ് ഇതുതന്നെ ചോദി
ച്ചു. “കർത്താവേ, ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് അവിടുന്ന് ആ
ഗ്രഹിക്കുന്നത്?” (നടപടി. 9:6) ദൈവത്തിൻ്റെ വേല ചെയ്യാനാ
ണ് ദൈവതുക്കരങ്ങളാൽ നീ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ വേലകൾ എ
ന്തെല്ലാമെന്നു അറിയാനാണ് നീ പ്രധാനമായി ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അ
ല്ലാത്തപക്ഷം അവ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ.

യേശു അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു. “അവൻ അയച്ചവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് ദൈവത്തിൻ്റെ വേല” (യോഹ. 6:29) എ
ല്ലാ നല്ല വേലകളും ദൈവത്തിൽനിന്നു വരികയും അങ്ങിലേക്കു തിരി
കെ ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം അവർക്കു നിദാനവും
അങ്ങയുടെ മഹത്വം അവയുടെ അന്ത്യവും. ദൈവവേലകളിൽ ഒന്നാമ
ത്തെതും എല്ലാ പുണ്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനവും വിശ്വാസവുമത്രേ.
വി. കുഞ്ചാന ഒരു വിശ്വാസരഹിതനാണ്. വിശ്വാസത്താലത്രേ അ
വിടുന്ന് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നത്. വിശ്വാസം കൂടാതെ ദൈവത്തെ സ
മീപിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇത് മനുഷ്യൻ്റെ ഉൽകൃഷ്ടശക്തിയായ ബു
ദ്ധിയുടെ ബലിയാണ്. ഇതാണ് പാപികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തു
ന്നതും, നീതിമാന്മാരെ പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതും. വി.
കുഞ്ചാനാഭവം വഴി അതു നമ്മെ തൻ്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളോടു
സംയോജിപ്പിക്കുന്നു. മാലാഖമാർക്കു മഹത്വത്തിൻ്റെ പ്രകാശം എ
ന്താകുന്നുവോ, അതാകുന്നു ഭക്താത്മാക്കൾക്കു വിശ്വാസത്തിൻ്റെ പ്ര
കാശവും. കർത്താവേ, എൻ്റെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരണമേ.

ധ്യാനം 297

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഇരുപതാംവാറം-ചൊവ്വാഴ്ച
യഹൂദന്മാരുടെ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന് ഈശോ
ഉത്തരം നൽകുന്നു.

അവർ ചോദിക്കുന്നു. “ഞങ്ങൾ കണ്ടു വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് നീ എന്തു അടയാളം കാണിക്കുന്നു; എന്തു ചെയ്യുന്നു.” (യോഹ. 6:30) മോശ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു, അവരുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു അപ്പം കൊടുത്തതു് അദ്ദേഹം ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ തെളിവായി അവർ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നിട്ടും യേശുതമ്പുരാൻ പ്രവർത്തിച്ച അനവധി അത്ഭുതങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും അത്ഭുതങ്ങൾക്കായി ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്ര കൊടുത്താലും വീണ്ടും വീണ്ടും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വയസ്സേഹമാണു് ഇവിടെ ദൃശ്യമാകുന്നതു്. യേശുതമ്പുരാൻ അരുൾചെയ്തു. “മോശയല്ല സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം നിങ്ങൾക്കു തന്നതു്; എന്റെ പിതാവാണു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള യഥാത്ഥ അപ്പം തരുന്നതു്, അതു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി മനുഷ്യക്കു ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.” (യോഹ. 6:32,33) അപ്പത്തിന്റെ അത്ഭുതത്തെ വി. കുഞ്ചാനയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനു് അവിടുനു് അവസരമാക്കുകയാണു്. മന്നാ വി. കുഞ്ചാനയുടെ സാദൃശ്യം മാത്രമാകുന്നു. വി. കുഞ്ചാന ആത്മശരീരരക്തങ്ങൾക്കു് അമർത്യത നല്കുന്ന അക്ഷയതപത്തിന്റെ നിദാനമാണു്. അവർ പറയുന്നു: “ഈ അപ്പം ഞങ്ങൾക്കു് എപ്പോഴും തരണമേ” (യോഹ. 6:34) ഈ അപ്പം എപ്പോഴും ആവശ്യമുള്ളതാകുകൊണ്ടു് എപ്പോഴും കൊടുക്കണമെന്നുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹം ന്യായസ്ഥിതമാണു്. അവരുടെ ആഗ്രഹം തീർപ്പുമാണു്. നിന്റേതോ കേവലം തണുത്തതു്. കർത്താവേ, ഈ അപ്പം എപ്പോഴും എനിക്കു തരണമേ!

ധ്യാനം 298

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള ഇരുപതാംവാറം-ബുധനാഴ്ച
യേശു യഹൂദന്മാർക്കു മറുപടി കൊടുക്കുന്നു

യേശു അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു. “ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പമാകുന്നു. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ വിശക്കയില്ല. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ദാഹിക്കുകയുമില്ല.” സൗഭാഗ്യത്തിലും തൃപ്തിയിലും ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ജീവന്റെ ആധാരവും ഉല്പത്തിസ്ഥാനവുമായ അങ്ങയെ സമീപിക്കണം. വി. അഗസ്റ്റീനോസ് പറയുന്നു “കർത്താവേ, ജീവന്റെ ഉറവ അങ്ങിലാകുന്നു; ഞങ്ങളിലല്ല. അതിനാൽ ജീവനുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങിൽ പ്രവേശിക്കണം. ഞങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനു് ഞങ്ങളിൽതന്നെ ആശ്രയിക്കണമെങ്കിൽ ഞ

ങ്ങൾ മരിക്കും-നിശ്ചയം.” “എന്റെ പിതാവു” എന്നിങ്ങനെ തരുന്നവരെല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വരും. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ തള്ളിക്കളയുമില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ” (യോഹ. 6:36,37) കൃപാഹ്വാനത്തെ ശ്രവിക്കുന്ന ഏവരേയും ഈശോ കരുണാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ സകല സമ്പത്തും പുത്രനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസനിക്ഷേപം അക്ഷയമാകുന്നു. “ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത് എന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനല്ല; എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനാകുന്നു. എന്നു അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമോ അവൻ എന്നിങ്ങനെ ഒരുത്തനെയും നശിപ്പിക്കാതെ അവസാനനാളിൽ അവനെ ഉയർപ്പിക്കണം എന്നതാകുന്നു.” (യോഹ. 8:38,39) എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും സ്വപിതാവിനെ അനുസരിച്ച ഈശോയുടെ അനുസരണത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം കൂടെകൂടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിന്നെതന്നെ ഒരുക്കുക. അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനും ദർശനത്തിനും നീ അഹ്നാകും. സ്വർഗ്ഗീയജീവൻ അതിലത്രേ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ധ്യാനം 299

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കി ശേഷമുള്ള ഇരുപതാം വാറും-വ്യാഴാഴ്ച
 യേശു യഹൂദന്മാരുടെ പിറുപിറുപ്പിനു
 ഉത്തരം കൊടുക്കുന്നു.

“ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന അപ്പമാണെന്നു” അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി യഹൂദർ പിറുപിറുത്തു.” (യോഹ. 6:41) ഇസ്രായേൽമക്കൾ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു യഹോവാക്കുതിരായി പിറുപിറുത്തതുപോലെ അവരുടെ മക്കൾ യേശുവിനെതിരായി പിറുപിറുത്തു. അവിടുത്തെ ജീവിതവിശുദ്ധി, അത്ഭുതങ്ങൾ, ഉപദേശമാഹാത്മ്യം എന്നിവയെപ്രതി അവർ അവിടുത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ അവിടുത്തെ ദാവിദ്യം, എളിമ മുതലായവയെ അവർ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുകയാണ്. നമ്മുടെ കർതാവു ഈ ലോകത്തിലെ ദരിദ്രര വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു അവകാശികളുമാക്കിത്തീർത്തു. ഈശോ അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തു. “നിങ്ങൾ പിറുപിറുക്കണ്ടോ. എന്റെ പിതാവു” ആകർഷിച്ചിട്ടില്ലാതെ ഒരുവനും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങൾക്കു” എന്നിൽ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്തതു” പിതാവിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു” നിങ്ങൾ അന്യരായി തീർന്നിരിക്കുകൊണ്ടാണ്. ഇസ്രായേൽമക്കൾക്കു കഴിയുന്നിടത്തോളമെങ്കിലും, മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ ആദ്ധ്യാത്മിക സന്തോഷങ്ങൾക്കു കഴിയേണ്ടതല്ലേ? ഉത്തമഗീതത്തിലെ മണവാട്ടിയെപ്പോലെ പറയുക “എന്നെ ആകർഷിക്കുക. നിന്റെ സുഗന്ധ സൗരഭ്യങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഞങ്ങൾ ഓടും” (ഉത്തമ. 1:3)

“അവരെല്ലാവരും ദൈവത്താൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാകും” എന്നു ദീഘദർശനങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “പിതാവിൽനിന്നു കേട്ടവരെല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വരും. ആരെങ്കിലും പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നല്ല. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.” (യോഹ. 6:45,46) കീഴ്ചക്കുമുള്ളവർക്കു തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ദൈവാത്മാവു പ്രസാദിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ മധുരതരദാനത്താൽ അവിടുന്ന് അവരെ ആകർഷിക്കുന്നു. ലോകമയമായ സകലത്തെയും അതു നിന്നിൽനിന്നു ദൂരീകരിക്കും.

ധ്യാനം 300

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപതാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
 വി. കുബ്ബാനയിൽ സ്വശരീരവും രക്തവും മനുഷ്യക്കു
 നല്കുമെന്ന് യേശു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു.

“ഞാൻ നല്കുന്ന അപ്പം ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ മാംസമാകുന്നു” (യോഹ. 6:52) ദൈവപുത്രൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്ന ദാനം സ്വന്തം ആത്മാവോടും ദൈവത്വത്തോടും സംയോജിച്ചിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ശരീരം തന്നെയാകുന്നു. ഏറ്റവും അടുത്ത മൈത്രിബന്ധത്താൽ അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ നമ്മോടു സംയോജിപ്പിക്കുന്നു, ഓരോരുത്തരോടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി ലോകാവസാനത്തോളം. അതിനാലത്രേ അനുഭവഭോജനമെന്ന് അതിനെ വിളിക്കുന്നത്. ...“ആരെങ്കിലും ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ അവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും” (യോഹ. 6:52) നിന്നെ മഹത്വത്തിലേയ്ക്കു ആനയിക്കാൻ അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ നിനക്കു നല്കുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ നിസ്സാരതയെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധ്യം. ഈ ദിവ്യദാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പു നിന്നിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. തന്നെ കൃശിൽ തറയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യരോടാണ് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. “പ്രയാസപ്പെടുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമേ നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ, “ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം” (മത്താ. 11:28) എന്നു. “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കും.” (യോഹ. 6:57) ആരാദ്ധ്യമായ ഈ കൂദാശ ഒരു ദിവ്യജീവനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ജീവൻ പ്രാപിക്കുവാൻ ഈശോയുടെ അരൂപിയിൽ ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു എന്നെ അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവും മൂലം ജീവിക്കുന്ന പ്രകാരം, എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻമൂലം ജീവിക്കും.” (യോഹ. 6:58) അതു ഇഹത്തിൽ കൃപയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ജീവനും പരത്തിൽ മഹത്വജീവനും പ്രദാനം ചെയ്യും. “എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും, എന്റെ രക്തം കുടിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവനുണ്ടു്. അവസാനനാളിൽ ഞാൻ അവനെ ഉയ

പ്പിക്കയും ചെയ്യും.” (യോഹ. 6:55) തന്റെ ദാനങ്ങളെ പകർന്നുകൊടുക്കാനുള്ള ആഗ്രഹാധികൃത്താൽ തന്നെ കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് യേശു കല്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ധ്യാനം 301

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപതാംവാർഷികം-ശനിയാഴ്ച ശിഷ്യന്മാരുടെ അവിശ്വാസത്തെ യേശു ശാസിക്കുന്നു

ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും ഇതുകേട്ട് “ഈ വാക്കു കഠിനമാകുന്നു. ഇതാക്കു കേൾക്കാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു” (യോഹ. 6:61) ഇങ്ങനെ പിറുപിറുത്തത് തന്നെ അനുഗമിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു വരായിരുന്നു. ദൈവസേവനത്തിലുള്ള അസ്ഥിരത ഒരാൾക്കു വേണ്ടി എത്രയോ ഹാനികരം! വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും നന്ദികെട്ടവരുമാണ് നാമന്റെ വാക്കുകൾ കഠിനമെന്നു പറയുന്നത്. വിശ്വാസദീപത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്ക് അവിടുത്തെ കല്പന മധുരതരവും ആസ്വാദ്യകരവുമാകുന്നു. “എന്റെ നങ്കു ലഘുവും എന്റെ ചുമട്ട് ഭാരം കുറഞ്ഞതുമാകുന്നു” (മത്താ. 11:30). ശിഷ്യന്മാർ പിറുപിറുക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈശോ അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു. “ഇതു നിങ്ങൾക്കും ഇടച്ചുയണ്ടാക്കുന്നുവോ അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയരത്തിലേക്കു കരേറുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ?” (യോഹ. 6:62,63) നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ പോഷണത്തിനു് തന്റെ ശരീരം നല്ലവാനും അതേ സമയം തന്നിരിക്കുതന്നെ യാതൊരു കുറവും കൂടാതെയിരിക്കുന്നതിനും കഴിയുമെന്നും അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും. എന്തെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുവാനുള്ള ശക്തി തന്നിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള തന്റെ ആരോഹണം ദർശിക്കുവാൻ തന്നിൽ ഇടറിപ്പോയവർക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അവരെ വിധിപ്പാൻ അവിടുന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്നത് അവർ കാണും. ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവാകുന്നു. ആത്മാവിൽനിന്നും ദൈവത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടിരിക്കുന്ന ശരീരം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല. എന്റെ വചനം ജീവനാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത് ജീവനില്ലാത്ത ശരീരമല്ല. ദൈവതപത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്ന അമർത്യശരീരമത്രേ. നിന്റെ ആത്മാവിനു ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യാൻവേണ്ടി മഹത്വമുള്ളതും ജീവദായകവുമായ ശരീരത്തെ കൂദാശവസ്തുക്കളിൽ മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ അപരിമിതബുദ്ധിയെ ആരാധിക്കുക.

ധ്യാനം 302

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാംവാറം-ഞായറാഴ്ച

യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു

യേശു പന്തിരുവരോടു ചോദിച്ചു “നിങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ” (യോഹ. 6:68) തന്നെ സേവിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരാഗ്രഹം യേശു ശിഷ്യരിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ വിട്ടുപോകുന്നതിനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കുണ്ട്. പക്ഷേ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവിടുത്തെ കരുണയിലും നന്മയിലും അവർ ആശ്രയിച്ചു മതിയാവൂ. നിങ്ങൾ രക്ഷപെട്ടാൽ അവിടുത്തെ നന്മയുടെയും കരുണയുടെയും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടെയായി എന്നല്ലാതെ അവിടുത്തെ സൗഭാഗ്യത്തിന് ഒരു വലുതവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിങ്ങളുടെതാണ്... ശിമയോൻ പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു “കന്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ പക്കൽ പോകാം. ജീവന്റെ വചനം അങ്ങയുടെ പക്കലുണ്ടല്ലോ. നീ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” (യോഹ. 6: 69) വിശുദ്ധ കൂട്ടത്തിന്റെ വക്താവ് എന്ന നിലയിലാണ് പത്രോസ് സംസാരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞു മാത്രം മനാസ്സാർക്കുള്ളവൻ പറയുന്നു ഈ വാക്കുകൾ കഠിനമാകുന്നു എന്ന്. പ്രകൃതിക്ക് അരോചകമെന്നു തോന്നുന്ന സാഹചര്യത്തിൽപോലും തീർപ്പ്നമതികൾ ദൈവസ്നേഹത്തിലേക്കുള്ള ആകർഷണത്തിന് വശംവദരാകുന്നു. വേർപെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം യേശുവിനോടു അവർ പറ്റിചേരുന്നു. യേശു അരുൾ ചെയ്യുന്നു “ഞാൻ നിങ്ങളെ 12 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തല്ലോ. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ പിശാചാകുന്നു.” യൂദായെക്കുറിച്ചത്രേ അവിടുന്ന് ഇതു അരുൾചെയ്തത്. അവൻ “തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാനുള്ളവനായിരുന്നു.” (യോഹ. 6:71,72) “തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ആരെല്ലാമെന്നും ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ ആരെന്നും ആരുംഭേദമുതലേ യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നു.” (യോഹ. 6:65) എങ്കിലും അവന്റെ മാനത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിപ്പാനായി കൂട്ടത്തിൽ അവനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനുതാപത്തിന് ഒരു വഷം മുഴുവൻ അവനെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ അനിവൃച്ഛനീയമായ കരുണ!

ധ്യാനം 303

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാംവാറം-തിങ്കളാഴ്ച

യേശു പ്രീശർക്കും സാദുക്ക്യർക്കും മറുപടി നൽകുന്നു

ജറുശലേമിൽനിന്നു വന്ന പ്രീശരും സാദുക്ക്യരും യേശുവിനോടു ചോദിക്കുന്നു. “നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ മയ്യാദ ലം

ഘിക്കുന്നതെന്തു? അവർ ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പ് കൈകഴുകുന്നില്ലല്ലോ. യേശു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതെന്തു?” (മത്താ. 15-1-3) കപട ഭക്തർ മറുത്തുവരുടെ കുറങ്ങൾ കാണുന്നു. തങ്ങളുടെതു കാണുന്നില്ല. അപ്പസ്തോലന്മാരെ അനുകരിച്ചു കാരണംകൂടാതെ മറുത്തുവർ കുറപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മൗനം പാലിക്കുക. “മകനേ ഉറപ്പായിരിക്കുക. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക. വാക്കുകൾ മാത്രമല്ല; അവ വായുവിൽകൂടെ പറക്കുന്നു. ഒരു കല്ലിനുപോലും ഒരു ദോഷവും ചെയ്യുന്നില്ല. നീ കുറക്കാതെ നാണെങ്കിൽ സ്വപനസ്സാ സഹിച്ചുകൊൾക.” (ക്രിസ്തു. I II: 46) കപടഭക്തി രഹസ്യമായി സ്വന്തതാല്പര്യം അന്വേഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ ക്രമത്തെ മറിച്ചുകളയുകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ക്രമം ഇതാണ്:- ലോകവസ്തുക്കളെ ശരീരാവശ്യത്തിനും മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക. ശരീരത്തെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കുക. ആത്മാവിനെ ദൈവസേവനത്തിനുവേണ്ടിയും ദൈവത്തെ തനിക്കുവേണ്ടി മാത്രവും സ്നേഹിക്കുക... കപടഭക്തരെക്കുറിച്ച് ഏഴുപാട്ടു പറയുന്നു. അവർ അധരംകൊണ്ടു എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയമോ എന്നിൽനിന്നകന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും കല്പനകളെയും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവർ എന്നെ വൃഥാ ഭജിക്കുന്നു” (മത്താ. 15:7-9) സ്വയസ്നേഹത്തോടു ഒട്ടി നില്ക്കുന്ന ഭക്ത്യാഭ്യസനങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടു്. എന്നാൽ രക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമായ കടമകൾ പലതും വിട്ടുകളയുന്നു. വി. കുഞ്ചാനയെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ഭക്തിയുടെ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കും. എന്നാൽ അന്യയ, ലോകത്തോടുള്ള പറ്റുമാനം ഇവയൊന്നും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു മില്ല... “കത്താവേ; എന്നെ തനിച്ചു വിട്ടു കളയരുതെ. നിന്നെ വിട്ടു പോകുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുകയുമരുതെ.

ധ്യാനം 304

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാം വാദം-ചൊവ്വാഴ്ച

ഇശോ കന്നാനായക്കാരിയുടെ മകളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

കന്നാനായക്കാരി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു യേശുതമ്പുരാനോടു പറഞ്ഞു. “ഭാവീദിന്റെ പുത്രനായ കത്താവേ, എന്നിൽ കനിയണമേ. എന്റെ മകൾ കഠിനമായ പിശാചു ബാധയ്ക്കു വിധേയയായിരിക്കുന്നു” (മത്താ. 15:22) കന്നാനായക്കാരി അവളുടെ പുത്രിയെ സ്നേഹിച്ചതു മൂലം അവൾക്കുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധമായതുപോലെ, നീയും നിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും അതിനെപ്രതി എന്തു ത്യാഗവും ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുകയും വേണം. ഒരിക്കൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്ന ലോകവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് നിനക്കു സ്നേഹവും മതില്ലോ ഉണ്ടല്ലോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അതു

തോന്നാത്തതു്? ക്നാനായക്കാരിയുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ അവളുടെ പുത്രീയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കണം. നിന്റെ സ്ഥിതി സമയത്തിന്റെയും നിത്യതയുടെയും മദ്ധ്യേയാണ്. ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം ആ നഷ്ടം അപരിഹാരവുമായിരിക്കും...ആ നഷ്ടം സാവ്യത്രികവുമായിരിക്കും. നീ ആയിരിക്കുന്ന സകലവും നിന്റെ ആത്മാവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. “രാജപുത്രീയുടെ മഹിമയെല്ലാം ഉള്ളിലാകുന്നു.” (സങ്കീ. 44:14) മനുഷ്യന്റെ ഔൽകൃഷ്ട്യം മുഴുവൻ അവന്റെ ആത്മാവിലാകുന്നു. ആകയാൽ നിന്റെ മതിപ്പും സ്നേഹവും മെല്ലാം ഈ ആത്മാവിനെ കുറിച്ചായിരിക്കട്ടെ.

ധ്യാനം 305

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള

ഇരുപത്തൊന്നാം വാരം-ബുധനാഴ്ച

മനുഷ്യനു് സ്വന്തം ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മതിപ്പും, കരുതലും.

മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ ഔൽകൃഷ്ട്യം സകല സൃഷ്ടികൾക്കും ഉപരിയായി മനുഷ്യനെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. മറ്റു സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഹീനവസ്തുക്കളിൽ നിന്നാകുന്നു. മനുഷ്യനോ ദൈവത്തിൽ നിന്നു്. “നിന്റെ രൂക്കരങ്ങൾ എന്നെ മനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.” (സങ്കീ. 118:73) ഓരോ സൃഷ്ടിയുടെയും ഔന്നത്യം അതു് എത്രത്തോളം ദൈവത്തോടു് അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നതിനെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യാത്മാവിനെപോലെ അത്രയധികം ദൈവത്തോടുടുത്തിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുവുമില്ല. സൃഷ്ടിപ്പവഴിയും വീണ്ടെടുപ്പവഴിയും അതു് ദൈവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിപ്പവഴി ശൂന്യതയിൽനിന്നുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവു് മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യംവഴി ദൈവസിംഹാസനത്തിലേയ്ക്കു് ഉയർത്തപ്പെടുകയും മാലാഖമാക്കു തുല്യമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.....മനുഷ്യാത്മാവു് മറ്റൊല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും കാൾ സുന്ദരമാണു്. അതു് ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപമാണു്. സ്വർഗ്ഗീയമണവാളന്റെ ഹൃദയത്തെ കവർന്നടുത്ത സൗന്ദര്യമാണു് അതിനുള്ളതു്. ആ സൗന്ദര്യത്തെ വിരൂപമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. ആത്മാവു ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അതുല്ല്യമാംവണ്ണം വിലയേറിയതുമാണു്. അതു് ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനവും അവിടുത്തെ ഭണ്ഡാഗാരവുമാകുന്നു. എത്ര വലിയ വില കൊടുത്താണു് മനുഷ്യാത്മാവിനെ വീണ്ടെടുത്തതെന്നു് ക്രൂശിൽ നോക്കി പഠിക്കുക. തന്നെതന്നെ ക്രൂശിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് വീണ്ടെടുത്തതാകകൊണ്ടു് മനുഷ്യാത്മാവു് ദൈവത്തോളം തന്നെ വിലയുള്ളതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ധ്യാനം 306

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാം വാറം-വ്യാഴാഴ്ച

ഒരുവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് എത്ര വലിയ
മതിപ്പും കരുതലുമുണ്ടായിരിക്കണം.

ശാരീരിക പൂർണ്ണത പരിമിതിയാണ്. ഒരളവിൽ കൂടുതൽ അതിനെ വികസിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ആത്മാവിന്റെ പൂർണ്ണതയാകട്ടെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വികസനസാധ്യതയുള്ളതാണ്. എളിമയാൽ സൃഷ്ടികൾക്കു മീതെ ഉയരുവാനും, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്താൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കീഴമത്തുവാനും, പുണ്യയോഗ്യതകളാൽ ദൈനംദിനം പൂർണ്ണതയിൽ വളർന്നുവരുവാനും അതിനു കഴിയും. പ്രതിഫലം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു നിമിഷവുമില്ല. അനുസരണത്താൽ അവിടുത്തെ അധികാരം പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടും, സ്തുതികളാൽ അവിടുത്തെ മഹിമ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ആത്മാവിനു വളരുവാൻ സാധിക്കും. ആത്മാവിനെ കൂടുതൽ മഹത്വകരമായ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുവാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ, കൂടുതൽ ഹീനകരമായ സ്ഥിതിയിലേക്ക് അധഃപതിപ്പിക്കുവാനും നിനക്കു കഴിയും. യേശു അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ അച്ചാരമായി വിശ്വാസവും, പിതൃസ്വത്തായി ശരണവും, വീണ്ടെടുപ്പുവിലയായി തിരുരക്തവും തന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, അവിടുത്തെ ശത്രുക്കളോടു ചേരുന്നതിനുവേണ്ടി, എന്തുകൊണ്ട് നന്ദിഹീനനായി നീ അവിടുത്തെ പരിത്യജിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനായി മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നിന്റെ ഹൃദയത്തെ എന്തിനു മലിനപ്പെടുത്തുന്നു? നിന്റെ ആത്മാവിനോടു ദൈവം കാണിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അളവായിരിക്കണം നിനക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഭക്തിതീർപ്പുതയുടെയും അളവ്. അവിടുന്ന് അപേക്ഷാരൂപത്തിൽ പറയുന്നു “നിന്റെ ആത്മാവിനോടു കരുണ കാണിക്കണമെന്ന്. ‘ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ആത്മാവിനെ നിനോടു ചോദിക്കണമെങ്കിൽ’ എന്നു പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തുന്നു (ലൂ. 12:20) ‘ഒരുവൻ ലോകം മുഴുവൻ നേടിയൊക്കി ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവൻ അതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം’ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് നിനക്കു മുന്നറിയിപ്പു നല്കുന്നു (മത്താ. 10:26) ശരീരത്തിനു കൊടുക്കുന്നിടത്തോളമുള്ള ശ്രദ്ധയെങ്കിലും ആത്മാവിനു നല്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് അധികമാകുമോ? ശരീരത്തിനു് അല്പം അസുഖമുണ്ടായാലുടനെ അതിനു നിവാരണം അന്വേഷിക്കുന്ന നീ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ആത്മാവിന്റെ നിത്യരക്ഷ ഭദ്രമാക്കുവാൻ എത്രവലിയ അദ്ധ്വാനവും അധികമാകയില്ല.

ധ്യാനം 307

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാം വാരം-വെള്ളിയാഴ്ച

ഈശോ ഉമനം ചെകിടനുമായ ഒരുവനെ
സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

“അവർ ഉമനം ചെകിടനുമായ ഒരുവനെ യേശുതമ്പുരാന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു” അവിടുന്ന് അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ചു സുഖപ്പെടുത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു പറയുന്നു.” (മക്കോ. 7:32) പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം, എത്രയോ പ്രാവശ്യം നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു യേശുവിന്റെ മുമ്പിലേയ്ക്കു നിന്നെ ആനയിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്താനകയാലും പ്രാർത്ഥനയാലും മാറ്റുള്ളവരെ ദൈവത്തിലേക്കു ആനയിക്കാൻ നിന്റെ ദൈവവിളി നിന്നെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നില്ലെ! ഈ കടമ നീ എങ്ങനെ നിവൃത്തിയാക്കുന്നു? ബധിരത പലതരത്തിലുണ്ട്. നല്ല ആലോചനയ്ക്കു ചെവികൊടുക്കാത്ത അഹങ്കാരിയുടെ ഒരു ബധിരത, ദൈവനിശ്ചിതങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളാത്ത ബധിരത, പരീക്ഷകൻ ചെവികൊടുക്കാത്ത പുണ്യവാന്മാരുടെ ബധിരത, പരദൂഷണം ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ബധിരത, ഇവയിൽ ഏതുതരം ബധിരതയാണ് നിന്നെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത്? “ബധിരനെപ്പോലെ ഞാൻ കേൾക്കാതിരുന്ന.” (സങ്കീ. 37.14) പ്രാർത്ഥിക്കാത്തവരും ദൈവത്തോടു എങ്ങനെ സംഭാഷിക്കണമെന്നു അറിയാത്തവരും, കമ്പസാരത്തിൽ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയാത്തവരും മൂകരാണ്. ലഭിക്കുന്ന നന്മകളെപ്പറ്റി നന്ദിയില്ലാത്തവരും അവസരമുണ്ടാകുമ്പോൾ തിന്മയെ ശാസിക്കാത്തവരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു. സംസാരിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളും മൗനം പാലിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു രഹസ്യത്തിന്റെ കാവല്ലാരനായി നീ നിയമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അഥവാ നിന്റെ അയല്ലാരനെക്കുറിച്ചു ദുഷിവാക്കുകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ മൗനം പാലിക്കണം. ‘നിന്റെ അയല്ലാരനെതിരായി കേൾക്കുന്ന ദുഷണം നിന്നിൽതന്നെ മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ’ (പ്രഭാ. 19:10) നിന്നെത്തന്നെ സ്തുതിച്ചുപറയുന്നതിനോ, നീതീകരിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനോ അവസരമുണ്ടാകുമ്പോഴും മൗനം ആചരിക്കുക.

ധ്യാനം 308

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാം വാരം-ശനിയാഴ്ച

ഉമനം ചെകിടനുമായവനെ സുഖപ്പെടുത്തിയ
അത്ഭുതത്തിന്റെ സാഹചര്യം.

അവിടുന്ന് അവനെ ജനകൂട്ടത്തിൽനിന്നു മാറ്റി ചെവിയിൽ അവിടുത്തെ വിരലിടുകയും, തുപ്പിക്കൊണ്ടു അവന്റെ നാവിൽ സ്തംഭി

ക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി നെടുവീപ്പിട്ടുകൊണ്ടു് എസ്താഹ് അതായതു് തുറക്കപ്പെട്ടു എന്നുരുൾ ചെയ്തു (മക്കോ. 7:33,34) ഈ മനുഷ്യന്റെ രോഗശാന്തിക്കു് വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അവിടുന്ന് പ്രയോഗിക്കുന്നു. സംസാരിക്കുന്നതിനുമുമ്പാണു് പ്രവൃത്തി. സംസാരത്തെക്കാൾ കൂടുതലും പ്രവൃത്തിതന്നേ. ഇതുപോലെ നിന്റെയും വാക്കുകൾ ചുരുക്കവും പ്രവൃത്തി അധികവുമായിരിക്കട്ടെ. ഈ അത്ഭുതത്തിൽ യേശുതമ്പുരാന്റെ പ്രവൃത്തി ദേവലം നിസ്സാരമെന്നു തോന്നാം. വലിയ കാര്യങ്ങൾ കേവലം ദുബ്ബലമായ ഉപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് സാധിക്കുന്നു. നിസ്സാര നിഗ്രഹ പ്രവൃത്തികൾക്കു് പ്രതിഫലമായി താഴെ പറയുന്ന അമൃതവചനങ്ങൾ അവിടുന്ന് ഉദീരണം ചെയ്യുന്നു. “നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഭൃത്യ അല്ലകാര്യങ്ങളിൽ നീ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. വലിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ നിന്നെ അധികാരിയാക്കും. നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക.” (മത്താ. 25:21) ‘തുറക്കാപ്പെട്ടു’ ജീവനുള്ളതു് ജീവീപ്പിക്കുന്നതുമായ നിത്യവചനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും അനുഗമിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നിന്റെ മനസ്സിനെ തുറക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുക. അങ്ങയുടെ ദിവ്യസ്നേഹാഗ്നിയെ പിടിച്ചെടുക്കാൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തെയും, അത്ഭുതങ്ങളെ കാണാൻ കണ്ണുകളെയും, സ്തുതികളെ കീർത്തിക്കാൻ അധരങ്ങളെയും, സ്വരം കേൾപ്പാൻ ചെവികളെയും തുറന്നു തരണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുക...എന്റെ നാഥ, അങ്ങയുടെ ദാനങ്ങളാൽ ഞാൻ സമ്പന്നനാകുന്നതിനു് അങ്ങയുടെ ശ്രീഭണ്ഡാരം എനിക്കു തുറക്കണമേ. അങ്ങയുടെ സന്തോഷത്തിലേക്കു് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ എനിക്കു തുറന്നുതരിക.

ധ്യാനം 309

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ളു

ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാറം-ഞായറാഴ്ച

ഈമനം ചെകിടനുമായവനെ സുഖപ്പെടുത്തിയ അത്ഭുതത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

‘പെട്ടെന്ന് അവന്റെ ചെവി തുറക്കപ്പെട്ടു’ (മക്കോ. 7:35) നിന്റെ കണ്ണു്, ചെവി, അധരങ്ങൾ, കരങ്ങൾ, ഇവ യേശുവിന്റെ വ്യാപാരങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തുറന്നുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും, ലോകം, ജഡം, പിശാചു് ഇവയുടെ അരൂപിത്തു അടച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ തുമാകുന്നു. സത്യസന്ധതയോടെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു കണ്ണുകളും, എളിമയോടെ ശ്രവിക്കുന്നതിനു ചെവികളും, അയല്ലാരന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നതിനു അധരങ്ങളും, കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനു കരങ്ങളും തുറന്നിരിക്കട്ടെ. ഇന്ദ്ര്യങ്ങളെ കരുതലോടെ സൂക്ഷിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ചു് പ്രാർത്ഥനയുടെയും വി. കുബ്യാനാനുഭവ

ത്തിന്റെയും സമയങ്ങളിൽ യേശു മാത്രം അതിൽ വാസം ചെയ്യുന്ന തിനുവേണ്ടി ഹൃദയത്തിന്റെ താക്കോൽ പിടിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അവിടുത്തോട് അപേക്ഷിക്കുക. 'അവന്റെ നാക്കിന്റെ കെട്ടഴിഞ്ഞു. അവൻ ശരിയായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.' 'ഒരുവൻ വാക്കിൽ തെറ്റാതിരുന്നാൽ അവൻ സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യനാകുന്നു' (യാക്കോ. 3:2) യേശു വിനെപ്പോലെ നീയും സരളമായും രമ്യമായും സംസാരിക്കണം. എല്ലാ സംസാരങ്ങളിലും ദൈവമഹത്വമായിരിക്കണം നിന്റെ ലക്ഷ്യം. എളിമയോടും ശരണത്തോടും സ്നേഹത്തോടും സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനോടു് സംസാരിക്കുക. വിവേകത്തോടും, അടക്കത്തോടും, സ്നേഹത്തോടും അയല്ലാരോടു സംസാരിക്കുക. ഈ കാരണത്താൽ അവിടുത്തു സമസ്ഥവും നന്നായി ചെയ്യുന്നു. 'ചെകിടക്കു കേഴിയും, ഉമക്കു് സംസാരശക്തിയും നല്ലതു്' എന്നു പറഞ്ഞു് ലോകം അതിശയം കൂറിയിരുന്നു. (മക്കോ. 7:37) നിന്നോടുള്ള അവിടുത്തെ വർത്തനം എത്ര വേദനകരവും സ്വഭാവത്തിനു വിരുദ്ധവുമായിരുന്നാലും, അവൻ എല്ലാം നന്നായി ചെയ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുക. അങ്ങനെ അവിടുത്തെ വേലയെ സ്നേഹിക്കയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് അവിടുത്തു നിന്നെ അധികമായി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്.

ധ്യാനം 310

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
 ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാരം-തീങ്കളാഴ്ച

യേശു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം അപ്പം വലിപ്പിക്കുന്നു

“അന്നൊരു ദിവസം വീണ്ടും വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടമുണ്ടായി. അവർക്കു് ഭക്ഷിക്കാനൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചുരുൾചെയ്തു ‘ഈ ജനസഞ്ചയത്തോടു് എനിക്കു് അനുകമ്പ തോന്നുന്നു. ഇതാ അവർ മൂന്നു ദിവസം എന്നോടു കൂടെയായിരുന്നു. അവർക്കു ഭക്ഷിക്കാനൊന്നുമില്ല’.” (മക്കോ. 8:1,2) യേശുവിന്റെ തൃപ്പാദത്തിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു് നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ മുറിവുകളെ തുറന്നു കാട്ടണം. എന്നാൽ നിന്റെ രോഗശാന്തി സുനിശ്ചിതമാക്കാൻ അയല്ലാരന്റെ ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ സഹായിപ്പാൻ നീയും സന്നദ്ധനാകണം. “എനിക്കു് ഈ കൂട്ടത്തോടു് മനസ്സു ലിവു തോന്നുന്നു”. നീതിമാന്മാരുടേയും പാപികളുടേയും ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവരുടേയും നേരെ യേശു കരുണ കാണിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ സഹായം ഇല്ലാത്തപക്ഷം നീതിമാന്മാർപോലും വഴിയിൽ തളന്നു വീണുപോകും. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഭാഗ്യവാന്മാരുടെ മേലും ശുദ്ധീകരണമാക്കളുടെ മേലും അവിടുത്തു കരുണ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. “ആകാശത്തിൽ അങ്ങയുടെ വിശ്വസ്ഥത സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു.” (സങ്കീ. 88:3) ആദ്യത്തെ അപ്പവലനവും ഇതും തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആദ്യത്തെതിനെപ്പറ്റി “നിങ്ങൾ അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, പിന്നയോ

അപ്പം തിന്നു തൃപ്തരായതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നത്.” എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു ലൗകികനന്മയെ മാത്രം കാംക്ഷിച്ച യഹൂദന്മാരുടെ ലോകാരൂപിയെ കുറിക്കുന്നു. സുവിശേഷാനുസരണം ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മനസ്സുകളെ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഗ്രഹങ്ങളെ മാത്രം ആശിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം സമൃദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വി. ക്ഷ്യാനയാകുന്ന അപ്പത്താൽ ക്രിസ്ത്യാനി പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. യഹൂദന്മാർക്ക് അതിന്റെ സാദൃശ്യം മാത്രമായിരുന്നു നല്ലപ്പെട്ടത്.

ധ്യാനം 311

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാദം-ചൊവ്വാഴ്ച
ഒരു അടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രീശരെ
യേശു ശാസിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ പരീസയരും സദുക്കായരും അടുത്തുവന്ന് യേശുവിനെ പരീക്ഷിക്കുവാനായി ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു അടയാളം ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു “സന്ധ്യയ്ക്ക് ആകാശം ചുമന്നിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ നല്ല കാലാവസ്ഥ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ മുഖത്തെ വിവേചിച്ചറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. കാലത്തിന്റെ സൂചന മനസ്സിലാക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ലേ?” (മത്താ. 16:1-3) ഭൗമീകകാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാൻ പ്രാപ്തരായ യഹൂദർ മിശിഹായുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകുന്നത് കാണാത്തതെന്ത് എന്ന് അവിടുന്ന് ചോദിക്കുന്നു. പലരും പ്രകൃതി രഹസ്യങ്ങളെ ചൂഴ്ത്തു നോക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ജിജ്ഞാസയോടെ പരിശോധിക്കുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങളെ ചൂറിയിരിക്കുന്ന പാപവിപത്തുകളെ കാണുന്നുമില്ല. എത്രവലിയ അന്ധത. “അവരെ വിട്ട് പടവു കയറി അവിടുന്ന് മറുകരയ്ക്ക് പോയി.” (മക്കോ. 8:14) യഹൂദന്മാരുടെ അഹങ്കാരവും തിന്മയും നിമിത്തം അവരിൽനിന്നു കന്ന് പോകുവാൻ അവിടുന്ന് നിബ്ബന്ധിതനായി. യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതനായ യേശുവിനെ വിട്ട് മറ്റൊരുവനോടു ചേരുവാൻ ഇടയാകാതിരിക്കട്ടെ. “പ്രീശരുടെ പുളിച്ച മാവിൽനിന്ന് ഭക്ഷിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ.” (മക്കോ. 8:15) നാം അപ്പം എടുക്കായ്കൊണ്ടാകുന്നു എന്ന് ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. (മക്കോ. 8:16) കത്താവിന്റെ വചനങ്ങൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എടുത്തതിനാൽ അവർക്ക് തെറ്റിപ്പോയി. അവിടുന്ന് അവരെ ശാസിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു, “അല്ലബുദ്ധികളെ അഞ്ച് അപ്പംകൊണ്ട് അയ്യായിരത്തെ പോഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ എത്ര കൂടു എടുത്തു എന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ.” (മത്താ. 16:8,9) പൂണ്ണതയ്ക്കായി ശ്രമിക്കുന്നവർ ഭൗമീകവസ്തുക്കളോടു വിരക്തിയും ദാരിദ്ര്യാരൂപിയും പാലിക്കണം. ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് വ്യഗ്രത കാണിച്ചു തിന്നെപ്പറ്റി യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ശാസിച്ചു.

ധ്യാനം 312

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാറം-ബധനാഴ്ച

അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന
ചന്ദ്രരോഗിയെ ഈശോ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അവിടുന്ന് ശിഷ്യരുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ വലിയ ഒരു ജനതതി അവർക്കു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നതും നിയമജ്ഞൻ അവരോട് തർക്കിക്കുന്നതും കണ്ടു. “നിങ്ങൾ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് അവരോട് തർക്കിക്കുന്നത് എന്ന് യേശു അവരോടു ചോദിച്ചു.” (മർക്കോ. 9:13-15) അവശ്യഘട്ടത്തിൽ യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ സഹായത്തിന് കാടിയെത്തുന്നു. അവിടുത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ജനം വിസ്മയഭരിതരായി. അവസാനത്തെ ഭയങ്കരദിവസത്തിൽ അവിടുത്തെ നോട്ടം ദൃഷ്ടന്മാരെ എത്രമാത്രം അന്ധാളിപ്പിക്കും. യേശു അടുത്തുവന്നപ്പോൾ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്ന് അവിടുത്തെ പാദത്തിൽ വീണുപറഞ്ഞു “കർത്താവേ എന്റെ മകനോടു കരുണ തോന്നേണമേ. അവൻ ചന്ദ്രരോഗിയാകുന്നു. നിന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കൽ അവനെ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അവനെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല” (മത്താ. 17:14,15) വികാരങ്ങളാൽ ഇളക്കപ്പെട്ട ആദ്ധ്യാത്മിക ചന്ദ്രരോഗികൾ അനേകരാകുന്നു. ലോകം അതിന്റെ ആരാധകരുടെമേൽ നടത്തുന്നതുപോലെ ക്രൂരമായ മറ്റൊരു ഭരണമില്ല. നീതിസൂര്യനായ യേശുവിനോട് അവിടുത്തെ സ്ഥിരതയാൽ നിന്റെ മനസിനെ ഉറപ്പിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുക. യേശു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു. “വിശ്വാസരഹിതവും വഷളമായ വാശമെ ഞാൽ എത്രത്തോളം നിങ്ങളോടു കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും” (മത്താ. 17:16). യേശുവിന്റെ ആത്മാവ് സ്വതന്ത്രമായി നിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നീ അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തെ നീ ആദരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും നിന്റെ ദുർമ്മാതൃകയാൽ മറ്റുള്ളവരെ പാപത്തിലേക്കു് ആനയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവിടുന്ന് നിന്നെക്കുറിച്ച് പീഡയനുഭവിക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരണ്യാധിരേകമെ എന്റെ കൃതഘ്നത അവിടുത്തെ സഹിഷ്ണുതയെ ജയിപ്പാൻ ഇടയാക്കരുതെ. നിത്യഭാഗ്യത്തിൽ ഞാൻ എത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ എന്നെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണമെ.

ധ്യാനം 313

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാറം വ്യാഴാഴ്ച

യേശു ചിത്തഭ്രമക്കാരനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

യേശു രോഗിയുടെ പിതാവിനോടു ചോദിക്കുന്നു, “അവൻ ഇതു ഭവിക്കട്ടെ” ഇപ്പോൾ എത്രനാളായി.” അയാൾ പറയുന്നു, “അവന്റെ

പൈതൽ പ്രായം മുതൽ” അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു. “നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ” വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം സാധ്യമാകും” (മക്കോ. 9:22) ഇങ്ങനെയെല്ലാം രോഗിയുടെ പിതാവിനോടു് ഈശോ ചോദിച്ചതു്, നിനക്കും വിശ്വാസമുള്ള പക്ഷം പരീക്ഷകളെ ജയിപ്പാനും എല്ലാ പുണ്യങ്ങളും പ്രാപിപ്പാനും കഴിയുമെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണ്. ആ പിതാവിനെ പോലെ നീയും പറയുക. “കർത്താവേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ അവിശ്വാസത്തെ സഹായിക്കേണമെ” (മക്കോ. 9:23) അവിടുന്ന് അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചുകൊണ്ടുൾ ചെയ്തു. “ഉമനും ചെകിടനുമായ ആത്മാവേ അവനിൽനിന്ന് പുറത്തു പോകുവാൻ ഞാൻ നിന്നോടാജ്ഞാപിക്കുന്നു. ഇന്നിയൊരിക്കലും അവനിൽ പ്രവേശിക്കരുതു്.” (മക്കോ.9:24) ദൈവപുത്രന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിപ്പാൻ പിശാച് നിബ്ബന്ധിതനായി. നിന്റെ അനുസരണം സ്വമനസാലെ ഉള്ളതായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം പറയുക ‘ഞാൻ സ്വമനസാലെ എന്റെ യാഗം അർപ്പിക്കും. ദൈവമെ നിന്റെ നാമാത്മാ ഞാൻ പാടി സ്തുതിക്കും. എന്തെന്നാൽ അതു നല്ലതാകുന്നു.’ (സങ്കീ. 53:8) ‘വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി രോഗിയെ നിലത്തിട്ടുരുട്ടിക്കൊണ്ടു് പിശാച് അവനിൽനിന്നു് പോയി. യേശുവോ അവനെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചുയർത്തി’ (മക്കോ. 9:25:26) പരീക്ഷാവസരങ്ങളിൽ യേശു മറഞ്ഞിരിക്കുമെങ്കിലും പാപത്തിനു സമ്മതിക്കാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തെ കാത്തു പരിവാലിച്ചുകൊള്ളും. ഈ പരീക്ഷയെ കടന്നു പോകുന്ന ആത്മാവു് കൃപാസമൃദ്ധിയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടും. യേശു അവരോടു് അരുൾചെയ്യുന്നു “പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും കൊണ്ടല്ലാതെ ഈ ജാതി ഒഴിഞ്ഞുപോകുകയില്ല.” (മക്കോ. 6,28) വിശ്വാസത്താലും ശ്രമത്താലും പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഇന്ദ്രിനിഗ്രഹത്തിനും അശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മേൽ അത്യന്തകരമായ ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കും. അവർ ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരവും പിശാചിനു ഭയജനകവുമായിരിക്കും.

ധ്യാനം 314

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
 ഇരുപത്തിരണ്ടാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
 യേശു തലവരിപ്പണം കൊടുക്കുന്നു

അവർ കഫൻഹോമിൽ വന്നപ്പോൾ തലവരിപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ പത്രോസിനെ സമീപിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഗുരു തലവരിപ്പണം കൊടുക്കുന്നില്ലെ എന്ന് ചോദിച്ചു. (മത്താ. 17:23) ഗുരുവിന്റെ എളിമ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന പത്രോസ് ഉച്ച എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു (മത്താ. 17:24) നിത്യപിതാവിനു വന്ദനം പറയുന്നതിനു പുറമെ യേശു മററു് അധികാരികൾക്കും വിധേയനായിരുന്നു. ക്രമചട്ടങ്ങൾക്കു് അവിടുന്ന് എക്കാലത്തും വിധേയനായിരുന്നു. ഈ മാതൃക കണ്ടിട്ടും അവിടുത്തേയ്ക്കു് വിധേയത്വം നല്കാൻ നീ മനസാകുന്നില്ലല്ലോ.

പത്രോസ് വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ യേശു അവനോട് ചോദിച്ചു “ശീമോനെ നിനക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു. ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ മക്കളിൽനിന്നോ അന്യരിൽനിന്നോ നികുതിയും ചൂങ്കവും പിരിക്കുന്നത്?” “അന്യരിൽനിന്നും എന്ന് ശൈമോൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ മക്കൾ സ്വതന്ത്രരാണല്ലോ.’ എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. യേശു ദൈവപുത്രനാകുകൊണ്ട് സൃഷ്ടികളുടെ അധികാരത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനാണ്. അവരാണ് അവിടുത്തേയ്ക്ക് വണക്കം ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നിട്ടും അവിടുന്ന് ദൈവനംഭിനം അവരുടെമേൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേവലം കടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾപോലും ചെയ്യാൻ നീ ലജ്ജിക്കുന്നില്ലേ? “എന്നാൽ അവർക്ക് ഇടച്ച് വരാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി നീ കടലിൽ പോയി ചൂണ്ടയിട്ട് ആദ്യം കിട്ടുന്ന മത്സ്യത്തെ എടുത്ത് അതിന്റെ വായ് തുറക്കുക. അതിൽ ഒരു നാണയം കാണും. അതെടുത്ത് എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി അവർക്ക് കൊടുക്കുക,” എന്ന് അവിടുന്ന് ശൈമോനോട് തുടൻ പറഞ്ഞു. (മത്താ. 17:26) ദൈവപുത്രൻ കേവലം ദരിദ്രനാണ്. തലവരി കൊടുക്കുവാൻ പോലും പണമില്ല. എങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്ക് ദുഷ്കൃത്യകയാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അവിടുന്ന് അത്യന്തം പ്രവർത്തിച്ച് തലവരി കൊടുക്കുന്നു.

കർത്താവ് മറ്റു ശിഷ്യന്മാരെക്കാൾ കൂടുതലായി പത്രോസിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നോട് അവനെ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നു. ഏതൊരുമനസ്സിക്കാതെ മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനുംവേണ്ടി ദൈവനീതിക്ക് അവിടുന്ന് ഉത്തരീക്കം.

ധ്യാനം 315

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
 ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാരം-ശനിയാഴ്ച

ഈശോ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഉൽക്കർഷേഹരയെ ശാസിക്കുന്നു

“ആ സമയത്തു് ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽവന്നു് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആരാകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.” (മത്താ. 18:1) ദൈവപുത്രൻ തന്റെ മരണത്തെയും ഉയർത്തപ്പെട്ടെന്നെയുംപറ്റി സംസാരിച്ച് യഥാർത്ഥ മഹിമയുള്ള മാർഗ്ഗം എളിമയാകുന്നുവെന്ന് പഠിപ്പിച്ചിട്ടും, ശിഷ്യന്മാർ ഭൗമീകരാജ്യത്തിലെ മഹിമയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ആ സാങ്കല്പിക രാജ്യത്തിലെ മഹത്വത്തിനായി തർക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ എത്ര ഹീനസ്ഥിതിയിലുള്ളവരായിത്തന്നെങ്കിലും ഉല്ലാഷേച്ഛ അവരെ അന്ധരാക്കി. നിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങനെ? “കഫൻഹോമിൽ വീട്ടിലിരിക്കെ, ‘വഴിയിൽവെച്ച്’ എന്താണ് തമ്മിൽ തർക്കിച്ചതെന്ന്” അവിടുന്ന് അവരോട് ചോദിച്ചു. അവർ മൗനം പാലിച്ചു. എന്തെന്നാൽ തങ്ങളിൽ വലിയവൻ ആരാകുന്നു എന്ന് അവർ തമ്മിൽ തർക്കിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.” (മർക്കോ. 6:32,33)

ശിഷ്യന്മാരുടെ കുറവുകളെ വഹിക്കുന്നതിലുള്ള അവിടുത്തെ ക്ഷമയും അവയെ തിരുത്താനുള്ള ബുദ്ധി വൈഭവവും എത്ര പ്രശംസനീയം. മനപ്രയാസം നിമിത്തം എത്ര വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ് തർക്കിച്ചതെന്ന് അവർ പറയാതിരുന്നതിനാൽ, അവിടുന്ന് അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിലിരുന്ന് അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. അവർ കുറവും തുറന്നു പറയാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരാകുന്നു വലിയവൻ എന്നാണ് അവിടുത്തേയ്ക്ക് തോന്നുന്നത് എന്നു മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അവിടുന്ന് അവരോടു മാധുര്യപൂർവ്വം സംസാരിക്കുന്നു. ശാസന ഫലപ്പെടണമെങ്കിൽ നീയും കുറകാരോടു മാധുര്യപൂർവ്വം പെരുമാറണം.

ഒരു ശിശുവിനെ വിളിച്ചു അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിറുത്തി കൊണ്ട് അവിടുന്ന് അരുൾ ചെയ്തു. 'നിങ്ങൾ മനസ്സു തിരിഞ്ഞു ഈ പൈതലിനെപ്പോലെ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഈ പൈതലിനെപ്പോലെ തന്നത്താൻ താഴ്ന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയവനാകുന്നു.' (മത്താ. 18.2-4) യേശു എളിമയും താഴ്മയും ഉള്ളവാര സ്നേഹിക്കുന്നു. എല്ലാ ദാനങ്ങളേയും ആകർഷിച്ചു വരുത്തുന്നതും സൂക്ഷിക്കുന്നതും എളിമയാകുന്നു.

ധ്യാനം 316

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തിമൂന്നാം ഞായറാഴ്ച
യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ തുടർന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു

'ഇപ്രകാരമുള്ള ശിശുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു' (മത്താ.18:5) ലോകകണ്ണുകളിൽ ദരിദ്രർ വെറുപ്പിനെയാണ് അഹിക്കുന്നതെങ്കിലും, വിശ്വാസകണ്ണുകൾ വലിയ നിക്ഷേപം മറച്ചിരിക്കുന്ന സജീവ കൂദാശയെത്രേ അവരിൽ ദർശിക്കുന്നത്. അവർ യേശുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവരിൽ യേശുവിനെ നാം ആരാധിക്കണം. ദരിദ്രന്റെ കരം വഴിപാടു അർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട അർത്താരയാകുന്നു. ദരിദ്രരെ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി ചില ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ നീ പരിത്യജിക്കുമ്പോൾ നീ അർപ്പിക്കുന്ന യാഗവേദിയായിരിക്കണം നിന്റെ ഹൃദയം. ദരിദ്രർ കൈ നീട്ടുന്നു. ദൈവം ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നു. "എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുപാത്രം പച്ചവെള്ളം തരുന്നവൻ പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതെ പോകുകയില്ല." (മക്കോ. 9:40) ദരിദ്രർ നിങ്ങളോടൊപ്പം യേശുവിന്റെ മൗതിക ശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളാണല്ലോ. യേശു തന്നെയാണ് അവരിൽ വേദനപ്പെടുന്നത്. അവരോടുകൂടെ സ്വർഗ്ഗീയവിരുത്തിൽ ആത്മീയം ലഭിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ മേശയ്ക്ക് അയോഗ്യരായി അവരെ എണ്ണുന്നത്? നിങ്ങൾക്കു നന്മ നല്ലാതായി ദൈവപുത്രൻ ദരിദ്രരുടെ വേഷത്തിൽ നിങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സജീവ വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ, അവരെ നന്ദി കാട്ടേണ്ട

കടക്കാരായിട്ടല്ല പിന്നയോ ഉപകാരികളായി നിങ്ങൾ പരിഗണിക്കും. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ വാതിലുകൾ നിങ്ങൾക്കായി തുറന്നുതരും. ഈ ജീവിതത്തിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നൂറു മടക്ക് കിട്ടേണ്ടതിനു് ദരിദ്രരുടെ കരങ്ങൾവഴി ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിപ്പാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നു.

ധ്യാനം 317

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള

ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച

ദരിദ്രരോടു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി
യേശു ഉപദേശിക്കുന്നു.

“എന്റെ നാമത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശിശുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു. (മത്താ. 18:5) യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ദരിദ്രരോടു് സഹതാപം കാണിപ്പാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. കരുണയുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായിരിക്കുന്നതിൽ നാം അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് രക്ഷകനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദരിദ്രരുടെ കാര്യത്തിൽ അശ്രദ്ധരായിരിപ്പാൻ നിനക്കു എങ്ങനെ കഴിയും. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത വിജ്ഞാനം ബേതലഹേമിൽ ദാരിദ്ര്യത്തെ അന്വേഷിച്ചുവരുകയും കാൽവരിയിൽ അതിനെ ആശ്ശേഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് വിശുദ്ധന്മാർ അതിനെ മാതാവിനെപോലെ ആദരിച്ചു. മാത്രമല്ല സ്വമനസാ വി. ദാരിദ്ര്യത്തെ ആശ്ശേഷിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണു് അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തു ശിഷ്യരായി തീരുന്നതെന്നു് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങൾ ദരിദ്രരോടു് ദയയായിരിപ്പാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ദരിദ്രനായ യേശുവിന്റെ സജീവരൂപമായിരിക്കേണ്ട നാം ദരിദ്രരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനോ അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനോ ലജ്ജിച്ചുകൂടാ. അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതു് ഒരു പദവിയാകുകതന്നെ. ആകയാൽ യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവു്, ദരിദ്രരിൽ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. യേശുവിനോടുള്ള ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ ദരിദ്രരോടു് ഔദാര്യപൂർവ്വം വർത്തിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അവർക്കു നല്ലന്ന ആശ്വാസം അന്ത്യത്തിൽ ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു് തന്നെ തിരിയുന്നു. സ്വന്തം ഇന്ദ്രിയപ്പിക്കായി സർവ്വ്യാത്മനാ അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ദൈവസേവനത്തിനോ അയല്ലാരന്റെ രക്ഷക്കോവേണ്ടി അല്ലെമാണു സഹിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ ആവലാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ചേർന്നതല്ല. അല്ലെങ്കൊണ്ടു് നൂറു മടങ്ങു് നിനക്കു് നേടാം.

ധ്യാനം 318

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള

ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാരം-ചൊവ്വാഴ്ച

ഈശോ എളിമയുടേയും പരസ്കോഹത്തിന്റെയും തത്വങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു.

“ഇടച്ചകൾ നിമിത്തം ലോകത്തിന് ഹാ കഷ്ടം” (മത്താ. 18:7) ലോകം ഇടച്ചകൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ലോകത്തിൽനിന്ന് അവയെ പാടെ നീക്കിക്കളയുവാൻ സാധ്യമല്ല. പിശാചിന്റെ അസൂയയിൽനിന്നോ മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നോ ക്രമരഹിത വികാരങ്ങളിൽനിന്നോ ഇവയുണ്ടാകാം. കാരണം തന്നിൽ തന്നെയുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനും ഭയാശങ്ക കൂടാതെയിരിക്കരുത്.

എങ്കിലും ആർമുഖം ലോകത്തിൽ ഇടച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നുവോ അവർക്കു ഹാ കഷ്ടം. അവരുടെ കഴുത്തിൽ കഴുത വലിക്കുന്ന തിരികപ്പ് കെട്ടിയിടുന്ന സമുദ്രത്തിൽ താഴ്ന്നുപെട്ടെന്നത് അവർക്കു നന്നായിരുന്നു. (മത്താ. 18:6,7) ഒരു പാപിയെ മനസ്സു തിരിക്കുന്നത് മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രയാസമേറിയതാകുന്നു. നിന്റെ അയല്പാരുന്റെ ശാരീരികജീവൻ എടുത്തുകളയുന്നതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ് അവന്റെ ആത്മീയജീവൻ നശിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരാത്മാവിനെ രക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി യേശു സ്വജീവനെ നല്കിയെങ്കിൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നത് യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദായുടെ പാപത്തെക്കാൾ ഭയങ്കരമല്ലേ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ സഹോദരനെതിരായി പാപം ചെയ്യുകയും അവന്റെ മനസാക്ഷിയെ പ്രണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ യേശുവിനെതിരായി തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യുന്നത്. (1കൊറി. 8:12) “നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു പാപകാരണമാകുന്നകിൽ അത് ചുഴഞ്ഞെടുത്തു കളയുക. രണ്ടു കണ്ണോടുകൂടി ശമിക്കാത്ത അഗ്നിയിൽ, നരകത്തിൽ, നിപതിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദമാണ് ഒറ്റ കണ്ണുനായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്.” (മർക്കോ. 9:46) ഒരേ സ്ഥലത്തുതന്നെ യേശു മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്യുന്നു. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹണംവഴി പാപസാഹചര്യങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുക. ഇടച്ചകളെ മുറിച്ചുകളയുന്ന വാളാണ് നിഗ്രഹം.

ധ്യാനം 319

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള

ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാരം-ബുധനാഴ്ച

യേശു പഠിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ തത്വം

“ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവൻ ഇടച്ചു വരുത്താതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ എന്റെ സുപ

സ്ഥനായ പിതാവിന്റെ മുമ്പം സഭാ ഭർഗ്വകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.” (മത്താ. 18:10) ജനനാമൃതൽ മരണംവരെ നമ്മെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു മാലാഖയെ ദൈവം നമുക്ക് നിയമിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു ജോലി ലഭിക്കുന്നത് ഒരു പദവിയായിട്ടാണ് മാലാഖാ കരുതുന്നത്. ആത്മാവിന്റെ നില എത്ര ശ്രേഷ്ഠം. മാലാഖമാരുടെ സംരക്ഷണയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പൈതങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളെ മാലാഖമാർ ദൈവസിംഹാസനത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രിയപുത്രനെ മനുഷ്യവീണ്ടെടുപ്പിന് നല്ലവാൻ കനിഞ്ഞ ദൈവത്തിന് അവരുടെ നടത്തിപ്പിന് മാലാഖമാരെ നിയമിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശക്തിയേറിയ ശത്രുക്കളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ആ ശത്രുക്കളെക്കാൾ ശക്തിയേറിയ അരൂപികളുടെ സഹായമാണ് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. കാവൽ മാലാഖമാരുടെ വില മനസ്സിലാക്കി അവരോട് നിത്യമായ മൈത്രിബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ചേർന്നിരിപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുക.

കാവൽമാലാഖാ നല്ല നന്മയ്ക്ക് എത്രയധികം നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചാലും മതിയാകുകയില്ല. ബലഹീനരായ നമുക്ക് വലിയ സംരക്ഷണയുള്ളപ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മീയ ശത്രുക്കളെ നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ജീവിതത്തിലോ മരണത്തിലോ ഈ പരിശുദ്ധ മാലാഖാ നമ്മെ കൈവിടുകയില്ല. വി. ബണ്ണാഡ് പറയുന്നു “ഞാൻ എപ്പോഴും എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന നല്ല മാലാഖയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നു. എന്നെ നയിക്കുന്ന വഴികാട്ടിയെപ്പോലെയും എന്റെ വിചാരങ്ങളെയും പ്രവർത്തികളെയും കുഞ്ഞാടിന്റെ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന ഒരുവനെപ്പോലെയും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെടുകയും വണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ധ്യാനം 320

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കി ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാരം-വ്യാഴാഴ്ച

ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ തത്വം

“നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു് കുറം ചെയ്താൽ നീയും അവനും മാത്രമുള്ളപ്പോൾ അവനെ ശാസിക്കുക. (മത്താ. 18:12) ഉപദ്രവങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, പിന്നയോ സ്നേഹപൂർവ്വം തിരുത്തി കുറ്റക്കാരനെ അവന്റെ പാപത്തിൽ നിന്നകറ്റാനും കർത്താവു് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണെങ്കിലും സുപ്ലീരിയേഷ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു കടമതന്നെയാണ്. നിന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ നിന്റെ കുറ്റംകൊണ്ട് നശിക്കാനിടയായാൽ അവന്റെ പാപത്തിൽ

ന നീയും ഉത്തരവാദിയാകുന്നു. മറ്റൊരാളെ ശാസിക്കാൻ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് പരസ്നേഹമാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാതെ ആരെയും ശാസിക്കരുത്. വിദ്വേഷത്തിൽ വരുന്ന ഏതു ശിക്ഷിക്കുന്നവന്റെ പ്രവർത്തിയാണ്, തിരുത്തികൊടുക്കുന്നവന്റെതല്ല. തിരുത്തലിനു മുമ്പ് സഹതാപം ഉണ്ടാകണം. കുറ്റം പരസ്യമല്ലാത്തപ്പോൾ സഹോദരന്റെ മാനം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി രഹസ്യത്തിൽ മാത്രം തിരുത്തുക. അതുകൊണ്ട് ഫലമില്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ മാത്രം സഭയോടു് അതായത് അധികാരം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള സുപിരിയേഷ്സിനോടു് പറയുക.

“അവൻ നിന്നെ കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ അവനെ നേടി.” (മത്താ.18:18) നീ അവന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. തിരുത്തൽ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം ഇതാണ്. ഇത്ര ആശാസ്യമായ ഒരു കടമ വീട്ടുകളയുന്നപക്ഷം പരസ്നേഹവും ശുഷ്കാന്തിയും വെറും ദുർബലം തന്നെ. തിരുത്തൽ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. അതു വഹിച്ചാൻ നീ അശക്തനെങ്കിൽ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്ന വൈദ്യനോടു് കോപിക്കുന്ന രോഗിയെപ്പോലെയായിതീരും. നിന്റെ ആത്മവിന്റെ കാര്യം നിന്റെ ആത്മപാലകനെയാണ് ദൈവം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം അതിന്റെ കണക്ക് ദൈവതിരുമുന്മാരെ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ധ്യാനം 321

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാരം--വെള്ളിയാഴ്ച
യേശു പഠിപ്പിക്കുന്ന നാലാമത്തെ തത്വം

“സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ദാസന്മാരുടെ കണക്കുതീർക്കാൻ ഭാവികുന്ന രാജാവിനോടു് സദൃശ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹം കണക്കുകേട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്ത് കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരുവൻ രാജസമക്ഷം ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. അതു വീട്ടുവാൻ അയാൾക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു.” (മത്താ. 18:23,24) നിന്റെ അനവധി പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവനീതിക്ക് നീ കടപ്പെട്ടവനാണ്. നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി നന്മകൾനിമിത്തം നീ ദൈവത്തിന്റെ ഒരുദാസ്യത്തിനു് കടപ്പെട്ടവനാണ്. നിത്യമായ സേവനംകൊണ്ടു പോലും ഈ കടങ്ങളെല്ലാം വീട്ടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും പ്രകൃതിയുടെയും കൃപയുടെയും നൽകാവത്തങ്ങളെല്ലാം ദൈവം നല്ലിയ താലന്തുകളാകുന്നു. വിനയപൂർവ്വം ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുക. ദൈവമെ എന്നോടു് ക്ഷമിക്കേണമെ. ഞാൻ എല്ലാം തന്നെ വീട്ടിക്കൊള്ളാം. യജമാനൻ മനസ്സുലിഞ്ഞു് ആ കടങ്ങളെല്ലാം ഇളച്ചു കൊടുത്തു. (മത്താ. 18:27) ആ ഭൃത്യൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്ക് 100 ദീനറാ കടപ്പെട്ടു

ട്ടിതന്ന ഒരു കൂട്ട് ഭൃത്യനെ പിടിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി (മത്താ. 18: 28-30) ദൈവം നിന്നോട് ക്ഷമിച്ചിട്ടുള്ളതിനോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തു മ്പോൾ നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദ്രവം 10,000 താലന്തിന് ഒരു പെ നി എന്നു കണക്കാക്കാനേയുള്ളൂ. എന്നിട്ടും നീ സഹോദരനോട് പ റയുന്നു എന്നിങ്ങ തരാനുള്ളത് തന്നുവീട്ടുക എന്ന്. എത്ര വലിയ ന ങ്ങിനോട്! യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു “ദൃഷ്ട്യുടയാ നീ എ ന്നോട് അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്റെ കടമെല്ലാം ഇളച്ചു ത ന്നു. ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്തതുപോലെ നിന്റെ ഭൃത്യനോട് നീയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ലേ? യജമാനൻ കോപിച്ചു അവനെ കാരാഗൃ ഹത്തിലാക്കി” (മത്താ. 18:32-34) ഇപ്രകാരംതന്നെ സഹോദര നോട് ക്ഷമിക്കാത്ത നിന്നോടും ചെയ്യും. (മത്താ. 18:35) ദൈവ ത്തിന്റെ കരുണയെ നീ അനുഭവിക്കാത്തപക്ഷം നിന്റെ പ്രതികാര ത്തെ ദൈവവും അനുഭവിക്കും.

ധ്യാനം 322

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
 ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാരം-ശനിയാഴ്ച

ദൈവാരൂപിയും ലോകാരൂപിയും തമ്മിലുള്ള
 മത്സരത്തെപ്പറ്റി ഈശോ ചെയ്ത പ്രസ്താവന.

“ലോകത്തിനു നിങ്ങളെ ദേവപ്പിറ്റാൻ കഴിയില്ല. ലോക ത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ തിന്മയാകുന്നു എന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തു ന്നതുകൊണ്ട് അത് എന്ന ദേവപ്പിറ്റാൻ.” (യോഹാ. 7:7) യേശുക്രി സ്തുവിന്റെ അരൂപി സത്യത്തിന്റെ അരൂപിയാകുന്നു. ലോകത്തി ന്റെതോ കേവലം കാപട്യം. ലോകത്തിന്റെ നന്മയല്ലാം സങ്കല്പ മാത്രമാകുകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ക ഴിയുന്നില്ല. അത് അസ്ഥിരമാകുകൊണ്ട് സ്ഥായിയായ നന്മയാണും അതിൽനിന്ന് ലഭിക്കുകയില്ല. നിരാശ മാത്രം ഫലം. വി. പത്രോ സ് ചെയ്തതുപോലെ ലോകതിരമാലകളെ ചവുട്ടി മെതിച്ചുകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് മീതെ നടക്കും. ഈശോയെ സഹായത്തിനു വിളിക്കുക. വി. പത്രോസിനെത്തുപോലെ നിനക്കും അവിടുന്ന് സഹായഹസ്തം നീ ട്ടിതരും.

യേശുവിന്റെ അരൂപി വിശുദ്ധിയുടെ അരൂപിയാകുന്നു. ലോകത്തിന്റേതു വെറും വഷളത്വത്തിന്റേതും. ലോകായിതരുടെ സംഭാഷണം പാപത്തിന് അവസരമാകുന്നു. “ഇടച്ചുകൾ നിമിത്തം ലോകത്തിനു ഹാ കഷ്ടം!” (മത്താ. 18:7) അക്രമണം, വഞ്ചന, അ സത്യം ആദിയായവയാകുന്നു ലോകത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ. അ ത്തിന്റെ പുഞ്ചിരി അതിന്റെ ഉപദ്രവത്തേക്കാൾ മരണകരവും, ആനു കൂല്യം പ്രതികൂല്യത്തെക്കാൾ അപകടകാരിയുമാകുന്നു. അതിന്റെ

ആലിംഗനത്തെ മദ്ദനത്തെക്കാൾ ഭയപ്പെടണം. സകല കാര്യങ്ങളിലും ലോകം യേശുവിന്റെ അരുപിയിൽ കടകവിരുദ്ധമാണ്. ഈ ശോയാൽ ഭൃഷ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു ശത്രുവിനെപ്പോലെ അതിനെ വെറുക്കുക. സുവിശേഷോപദേശങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായ അതിന്റെ ദൃഢപദേശങ്ങളേയും ദുർമ്മാതൃകകളേയും ഒഴിഞ്ഞുമാറണം. മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർമ്മാതൃകയെ അനുകരിപ്പാനുള്ള ഒരു ദൃഢാചിന്തയാണ് നിനക്കുള്ളത്. അവരുടെ സന്മാതൃകയെ അനുകരിക്കയില്ലാതാനും. എവിടെയും പാപസാഹചര്യങ്ങളെ വിട്ടൊഴിയണം.

ധ്യാനം 323

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തിനാലാം ഞായർ സമറിയാക്കാർ യേശുതമ്പുരാനു പ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്നു.

“തന്റെ ആരോഹണദിവസം പൂർത്തിയായപ്പോൾ യരുശലേമിലേയ്ക്ക് പോകുവാൻ യേശു മുഖം തിരിച്ചു.” (ലൂക്ക. 9:5) അവിടെ തന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പീഡകളെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് യേശു അവിടോട്ട് യാത്രയാകുന്നത്. മന്ദഭക്തർ പീഡകളിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടുന്നു. വിശ്വസ്തരായ ആത്മാക്കൾ ദൈവമഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീർപ്പുതയാൽ അവയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു. ഈശോയുടെ മാതൃക നമുക്കു പ്രചോദനം നല്കട്ടെ. “ഈശോ തന്നിട്ടു മുന്പേ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവിടുത്തേയ്ക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം സജ്ജമാക്കുവാൻ അവർ സമറിയാക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശം യരുശലേമിലേയ്ക്ക് പോകുകയെന്നതായിരുന്നതിനാൽ സമറിയാക്കാർ അവിടുത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല.” (ലൂക്കാ. 9:52,53) നിങ്ങൾ ലോകത്തിനുള്ള വരേകിൽ ലോകം നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കും, അഭിനന്ദിക്കും. യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങൾ അനുകരിക്കുന്നെങ്കിലോ, ലോകം നിങ്ങളെ ദേഹിഷിക്കും. അതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. കാരണം നിങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അത് അവിടുത്തെ ദേഹിഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുരിശു വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ പോകുന്നു. ആശ്വാസത്തിൽ അവിടുത്തോടുകൂടി പങ്കു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ക്രൂശിലും പങ്കുണ്ടാകണം. ശിഷ്യരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും പറയുന്നു “ഗുരുവേ ആകാശത്തുനിന്ന് അഗ്നിയിറങ്ങി അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അവിടുത്തേയ്ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? യേശു അവരെ ശാസിച്ചുകൊണ്ട് അരുൾചെയ്തു. നിങ്ങൾ ‘ഏതാത്മാവുള്ളവരാണ്’ അറിയുന്നില്ല. മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരെ നശിപ്പിക്കാനല്ല, പിന്നയോ രക്ഷിക്കുവാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.” (ലൂക്കോ. 9:54-56) വി. പൗലോസ് പറയുന്നു. ‘പാപികളെ രക്ഷിപ്പാനായ’ യേശു ലോകത്തിലേയ്ക്കു വന്നു. അവരിൽ പ്രധാനി ഞാനാകുന്നു.” (തീമോ.

1:15) സമറിയാക്കാറോടു് യേശു രോഷം കാണിക്കുന്നില്ല. അയല്പാ-
രന്റെ ആത്മരക്ഷ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ യേശുവിനെപ്പോലെ ക-
ഞ്ഞാടിന്റെ സൗമ്യത കാണിക്കണം.

ധ്യാനം 324

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിനാലാം വാരം-തിങ്കളാഴ്ച

യേശു പത്തു കുഷ്ഠരോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

“യേശു മറുപടിയായി അരുൾചെയ്തു. 10 പേരല്ലെ ശുദ്ധരാ-
യതു? 9 പേരെവിടെ” (ലൂക്കാ. 17:17) ദൈവാരാധനയിൽ അ-
ടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാന പുണ്യമാണ് നന്ദിപ്രകടനം. പരമോപ-
കാരിയായ, ദൈവത്തെ, എല്ലാറ്റിനുംവേണ്ടി സ്നേഹം ചെയ്യുന്നത് നീ-
തിയാകുന്നു. താൻ ശുദ്ധനായിരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ സമറിയാ-
ക്കാരനായ കുഷ്ഠരോഗി ഉന്നത ശബ്ദത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടു-
ത്തിക്കൊണ്ടു് അവിടുത്തെ തൃപ്പാദത്തിൽ വീണ് നന്ദി പറഞ്ഞു്”
(ലൂക്കാ. 17:15,16) ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരിൽ 9 പേരും നന്ദിഹീന-
രായിരുന്നു. നീ അവരെപ്പോലെയൊക്കരുതു്. അവിടുനാണല്ലോ നി-
ന്റെ അക്രമങ്ങളെല്ലാം കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നത്. നിന്റെ കൃതജ്ഞ-
ത പൂർണ്ണമായി തീരുവാൻ അവിടുത്തെ ഉപകാരങ്ങളെ മതിക്കുകയും, അ-
വിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും, സ്നേഹാത്രങ്ങളാൽ അവിടുത്തെ കീർത്തിക്കുകയും
വേണം. അതിരില്ലാത്തവണ്ണം സമ്പന്നനായ അവിടുന്ന് ഈ പ്രത്യു-
പകാരം മാത്രം നിന്നിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. “മൗനവും വിസ്മ-
ൃതിയും ഉപകാരങ്ങളുടെ ശവകുഴിയാകുന്നു. നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന ന-
ന്മകളെ ദൈവമഹത്വത്തിനും അയല്പാരുടെ പ്രയോജനത്തിനുമായി
വിനിയോഗിക്കണം.

ധ്യാനം 325

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിനാലാം വാരം-ചൊവ്വാഴ്ച

കൂടാരപ്പെരുന്നാളിൽ ഈശോ പ്രസംഗിക്കുന്നു

പെരുന്നാളിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ യേശു പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേട്ടു്
ജനം വിസ്മയിച്ചു പറഞ്ഞു. ഒരിക്കലും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇവൻ വി-
ദ്യ എങ്ങിനെ ലഭിച്ചു? യേശു അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു. “എന്റെ
ഉപദേശം എന്തൊരുതല്ല. എന്നെ അയച്ചവന്തൊരുതത്രേ.” (യോഹ. 7:14-
16) മനുഷ്യാവതാരംചെയ്തു വചനത്തിന്റെ ശബ്ദത്താൽ ദൈവം നിങ്ങ-

ജോട് സംസാരിക്കുന്നു. സംസാരിക്കുന്നത് ഞാനല്ല പിന്നയോ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്നിൽകൂടെ സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കു പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!

“അവന്റെ ഇഷ്ടം നിറവ്ഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ ഞാൻ തനിച്ചു സംസാരിക്കുന്നുതോ എന്നറിയും. തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ സംസാരിക്കുന്നവൻ സ്വന്തമഹിമ അന്വേഷിക്കുന്നവനാകുന്നു. തന്നെ അയച്ചവന്റെ മഹിമ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ സത്യവാനാകുന്നു. അവനിൽ അനീതി ഒട്ടുമില്ല.” (യോഹ. 7:17,18) തന്റെ ഇഷ്ടം നിറവ്ഹിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം നിത്യസത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. മായാസ്തുതി അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. യേശു യഹൂദന്മാരെ കുറപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നു “മോശ നിങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം തന്നുവെങ്കിലും നിങ്ങൾ അതുപാലിക്കുന്നില്ല.” (യോഹ. 7:14) പുണ്യത്തിൽ നിങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേ സ്നേഹത്തിന്റെ ആന്തരികപ്രമാണം നിങ്ങൾക്കു നല്ലി. നിങ്ങളോ ആ പ്രമാണങ്ങൾ ലംഘിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. “ഒരുവൻ ശാബത്തിൽ ചേലാകൽം സ്വീകരിച്ചാൽ അതു ന്യായപ്രമാണലംഘനമാകുന്നില്ല. ഒരു മനുഷ്യനെ മുഴുവനായി ശാബത്തിൽ സൂക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്നെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതെന്തു? പുറമെ കാണുന്ന പ്രകാരം വിധിക്കരുതു്, ന്യായമായി വിധിക്കുവിൻ.” (യോഹ. 7:23,24) മനുഷ്യസ്തുതിയെയും വിധിയെയും ഒരുപോലെ നിരസിക്കുവാൻ പഠിക്കുക.

ധ്യാനം 326

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിനാലാം വാറും-ബധനാഴ്ച
ഈശോയുടെ ഉപദേശം തുടച്ച്

“യേശു അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു “ഇനി അല്പനേരത്തേക്കു് ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടു്. പിന്നീടു് എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കലേക്കു് ഞാൻ പോകും.” (യോഹ.7:33) സമയം അല്പമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിനും രക്ഷയ്ക്കായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനും ദീഘസമയം ഉണ്ടെന്നു് നീ വിചാരിക്കുന്നു. സീമാതീതമാംവണ്ണം വിലയുള്ള സമയത്തെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യരുതു്. കിട്ടിയിട്ടുള്ള സമയം ദൈവകോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും കാരുണ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുക.

“നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും എന്നാൽ കണ്ടെത്തുകയില്ല.” (യോഹ. 7:34) കണ്ടെത്താവുന്ന സമയത്തു് കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുക. അടുത്തുള്ള പ്ലോൾ അവനെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക” (യോഹ. 4:6)

“താമസമന്വേ നിങ്ങൾ അവനെ അന്വേഷിക്കണം. എന്തെന്നാൽ സമയം ചുരുക്കമാണ്” (1 കോറി. 7:29) വി. അഗസ്റ്റീനോസിനെപ്പോലെ നീയും പറയുക “ഓ, നിത്യസത്യമെ, വളരെ താമസിച്ചു മാത്രമാണ് ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചത്.” കണക്കുകൊടുപ്പാനായി നീ വിളിക്കപ്പെടുന്ന സമയം അടുത്തിരിക്കയാൽ ഉടനെതന്നെ അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കുക. “ഞാൻ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല.” (യോഹ. 7:34) ദൈവകല്പനകളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടും തിരുവിഷ്ണുത്തോടു മത്സരിച്ചുകൊണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ നിനക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. അവിടെ എത്തിയില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ അന്ത്യം എന്താകും? “പിതാവേ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നീ എന്നിക്കു തന്നിട്ടുള്ള വരും ആയിരിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” എന്നുള്ള ദിവ്യരക്ഷന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു നിന്നെയും മാറ്റി നിർത്തരുതെ എന്നു അപേക്ഷിക്കുക.

ധ്യാനം 327

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിനാലാം വാറം-വ്യാഴം

ഈശോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു

“പെരുനാളിന്റെ അവസാനത്തേതായ വലിയ ദിവസത്തിൽ യേശു നിന്നുകൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. “ആക്കെങ്കിലും ദാഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ” (യോഹ. 7:37) ലോകായിതർ അത്യാത്മിയോടെ ദാഹിക്കുന്നത് വ്യർത്ഥവും നശിച്ചുപോകുന്നതുമായ സന്തോഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാകുന്നു. ആത്മാവിന്റെ സന്തോഷങ്ങളെ രുചിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇന്ദ്രസന്തോഷങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു. “ദൈവത്തോടു പറിച്ചേരുന്നതു് എന്നിക്കു നല്ലതാകുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുന്ന ആത്മാവു്, സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെല്ലാം പരിത്യജിക്കുകയും ചെയ്യും. സകല നന്മയുടെ ഉറവിടമായ ദൈവത്തോടു അവൻ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ ആത്മാവു് ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ദാഹം നമ്മിൽ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. നിനക്കു അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷമാണു്, അവ നിനക്കു തരുന്നതിനു് അവിടുത്തേയ്ക്കുള്ളതു്. “ദാഹാർത്തരെ വെള്ളത്തിങ്കലേയ്ക്കു് വരുവിൻ, നിൽനരെ വേഗം വന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ. പണം കൊടുക്കാതെ വിലയൊന്നും കൂടാതെ വീഞ്ഞും പാലും നിങ്ങൾ കുടിച്ചുകൊള്ളുവിൻ” (യേശാ. 55:1) സ്നേഹത്തിന്റെ സ്തീഹാ പറയുന്നു. ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു, ‘വരിക’ എന്നു്. കേഴ്ചിക്കാരനും പറയട്ടെ ‘വരിക’ എന്നു്. മനസ്സുള്ളവൻ ജീവജലം സൗജന്യമായി കുടിക്കട്ടെ. (വെളി. 22:17) തന്നെതന്നെ നിനക്കു പകർന്നു തരുവാനുള്ള ഈശോയുടെ ആഗ്രഹം എത്ര വലുതു്!

“എന്നിൽ വസിക്കുന്നവന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു ജീവവെള്ളത്തിന്റെ ഉറവ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു.” (യോഹ. 7:38) നിന്റെ ദൃശ്യാചിഹ്നകളെ ജയിച്ചുകൊണ്ട് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഈശോയിൽ കൃപയുടെ ഉറവ നീ കാണുന്നു. ആത്മാക്കളെ കുറിച്ചുള്ള ദാഹത്താൽ എറിയുന്ന പക്ഷം എത്ര ഇരുണ്ട ബുദ്ധിയെയും അവിടുന്ന് പ്രകാശിപ്പിക്കും. എത്ര തണുത്ത ഹൃദയത്തെയും ചൂടു പിടിപ്പിക്കും. എന്റെ കർത്താവേ, നിന്റെ കരുണയെ എന്റെ ഹൃദയവെള്ളം അനുഭവമാക്കി തീർക്കണമെ.

ധ്യാനം 328

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച

ഈശോ തന്നെതന്നെ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഈശോ അവരോട് സംസാരിച്ചു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു. എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ ജീവന്റെ വെളിച്ചം അവനുണ്ടായിരിക്കും.” (യോഹ. 8:12) ദൃഷ്ടന്മാർക്ക് അവരുടെ ദുരവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ ഈശോ തന്റെ കൃപയുടെ പ്രകാശം അവരുടെ മേൽ ഉദിപ്പിക്കുന്നു. വികാരങ്ങൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ വരുത്തിവെക്കുന്ന പാപമായിച്ചു കളയുവാൻ അനുതാപികളുടെ മേൽ അവിടുത്തെ പ്രകാശം പതിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ദൈവിക പൂണ്ണതകളെ കുറിച്ച് ശരിയായ അറിവും സ്നേഹവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് നീതിമാന്മാരുടെ മേലും അങ്ങയുടെ വെളിച്ചം ചിതുന്നു. സമൃദ്ധമായ പ്രകാശം അങ്ങയുടെ ദൈവികജ്ഞാന കതിരുകളുടെ ചിന്തൽകൊണ്ട് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ഉയരുമ്പോൾ കൃപയുടെ പ്രഭാതം ഉദിക്കുന്നു. “ഓ ഈശോയെ അങ്ങയുടെ ആന്തരിക വെളിച്ചംകൊണ്ട് എന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും എന്റെ ഹൃദയാന്ധകാരത്തെ നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യേണമെ.” അന്ധകാരത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരികയും ഹൃദയവികാരങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവസാനനാളിൽ ഈശോയുടെ നീതിയുടെ പ്രകാശധാരണി അവിടുന്ന് പ്രസരിപ്പിക്കും. (1കോറി. 4:5) പ്രത്യേക ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ തന്റെ ദൃഷ്ടവർത്തികളുടെ കാഴ്ചയിൽനിന്ന് മുഖം തിരിച്ചു കളയുവാൻ പാപി ശ്രമിക്കും. പക്ഷേ അതു നിഷ്ഫലമാണ്. ദൈവികനീതി അവനെകൊണ്ടുതന്നെ അവന്റെ ന്യായവിധി പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കും. സമയം ഉള്ളപ്പോൾ പാപക്കര മുഴുവൻ പശ്ചാത്താപത്താൽ കഴുകിക്കളയുക. “എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ പാപത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന കൃപാവെളിച്ചം അനുഭവിക്കും.” ജീവന്റെ വെളിച്ചമാകുന്ന മഹത്വവെളിച്ചം അ

വന്ദനം. കൃപാവെളിച്ചം ദൈവം എല്ലാവർക്കും നല്ലമെങ്കിലും മഹത്വവെളിച്ചം പാപത്തിന് മരിച്ചവർക്കും, ദൈവമഹത്വത്തിനും സേവനത്തിനുമായി ജീവിക്കുന്നവർക്കും മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. അതിന് നീയും അർഹനാകട്ടെ.

ധ്യാനം 329

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തിനാലാം വാറം-ബുധനാഴ്ച
അവർ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും
ഈശോ യഹൂദന്മാർക്ക് മുന്നറിവ് നൽകുന്നു.

യേശു വീണ്ടും അരുൾച്ചെയ്തു. “ഞാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോടൊന്നിച്ച് പോകണം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും” (യോഹ. 8:21) മരണം പ്രകൃതിയുടെ നാശവും പാപം കൃപയുടെ നാശവുമാകുന്നു. പാപത്തിൽ മരിക്കുക എന്നത് അപരിഹാര്യമായ ദുരവസ്ഥയാകുന്നു. മരണസാഹചര്യം മരണത്തെ നന്മയോ തിന്മയോ ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. നീതിമാന്റെ മരണം ഭാഗ്യകാര്യം പാപിയുടേതു് ദുരിതത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവുമാകുന്നു. പാപത്തിൽ മരിക്കുന്നതിന്റെ സാധാരണ കാരണം ദൈവകൃപയോടു് മത്സരിക്കുന്നതും അവിടുത്തെ മുന്നറിയിപ്പുകളെ അവഗണിക്കുന്നതുമാകുന്നു. യഹൂദന്മാരോടുള്ള കർത്താവിന്റെ വർത്തന ഇതിന് ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. സ്നേഹവും പ്രത്യേകതയും പാപത്തിൽ മരിക്കുന്നവരുടെ മൂർഖത്വം മൂലമല്ലാത്തതല്ലെങ്കിൽ ഈശോ പണിപ്പെട്ടെങ്കിലും അവർ അവരുടെ ഹൃദയത്തെ കഠിനപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതു്. ഈ ജീവിതത്തിൽ ദൈവവഴി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ മരണസമയത്തു് ദൈവനീതിക്കു് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും. ഇത്തരമൊരു ദുരവസ്ഥ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി കൃപയുടെ നിശ്ചിതമായ നിന്ദിക്കുന്ന എല്ലാവരിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറുക. ഒരിക്കലും സുകൃതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വിനാവിളംബം അവയിലേക്കു് പിന്തിരിയുക. തന്നിൽനിന്നു് സ്വമനസാ ഓടിപ്പോകുന്നവരെല്ലാതെ മറ്റൊരെയും ദൈവം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. നല്ലപിതാവായ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു് പിന്തിരിയുക. കണ്ടാലും ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു് വരണം. എന്തെന്നാൽ നീ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും ദൈവവുമാകുന്നു. (യറമി. 3:22)

ധ്യാനം 330

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചാം ഞായറാഴ്ച
യേശു പിറവിക്കുടനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

“യേശു കടന്നു പോകവെ ജന്മനാൽ തന്നെ കുടനടന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു.” (മോഹ. 9:11) എല്ലാവരും പാപത്തിൽ ജനി

കുന്നതുകൊണ്ട് പിറവിക്കുടന്നുവരുന്ന. ഈ പാപം വിനാശകരമായ ഒരു അന്ധകാരത്തിൽ ആത്മാവിനെ താഴ്ന്നു കയ്യാടിയും തെറ്റും അബദ്ധവുമകൊണ്ട് അതിനെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതം പുരോഗമിക്കുന്നതോടെ അതും വളരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികജീവന്റെ സുര്യനായ കൃപയെ നിറപ്പാസനം ചെയ്യുകയും പരിശുദ്ധാത്മപ്രകാശം കൈക്കൊള്ളാൻ അതിനെ അപ്രാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പാപം ഇരുട്ടിന്റെ കൂട്ടുകാരനാകുന്നു. സ്നേഹം ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രകാശവും വിശ്വാസം ബുദ്ധിയുടെ പ്രകാശവുമാകുന്നു. വിശ്വാസത്തെ ദൈവപുത്രൻ ആത്മാവിൽ ചിത്രണം. ഏറ്റവും നിഗൂഢമായ ജ്ഞാനത്തെയും ഗ്രഹിച്ചാൻ തക്കവണ്ണം ഗ്രഹണശക്തി എന്ന ദാനത്തെയും ദൈവികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലേയ്ക്ക് ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുന്ന ബോധജ്ഞാനം എന്ന ദാനത്തെയും, സത്യപന്ഥാവിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അറിവ് എന്ന ദാനത്തെയും എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളിലും ആത്മാവിനെ ഭദ്രമായി നടത്തുന്ന ആലോചന എന്ന ദാനത്തെയും അവിടുന്ന് ആത്മാവിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദാനങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാക്കപ്പെടുന്ന മനസ്സ് അബദ്ധധാരണകളാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയില്ല. “മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ ഇരുട്ടറമിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്ന അദൃശ്യപ്രകാശമെന്തിന്റെ വെളിച്ചം എന്റെ മേൽ ഉദിച്ചിരിക്കുകയും നിത്യജീവനാകുന്ന അങ്ങയെ ദർശിക്കുന്നതിന് എനിക്കു ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.” യേശു സുഖപ്പെടുത്തിയ പിറവിക്കുടന്നെ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്കു തിരിച്ചറിയുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അത്ര വലിയ വ്യതിയാനമാണ് അത് അവനിൽ വരുത്തിയത്. അവന്റെ ആശയങ്ങളും പക്ഷങ്ങളും സംഭാഷണവുമെല്ലാം രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അവനെപ്പോലെ നമുക്കും പാപം. “ഒന്നു ഞാനറിയുന്നു; ഞാൻ കൂടെനായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്നു. (യോഹ. 9:15) ഭൂമിയിൽ നീതിമാന്മാരുടെ ആനന്ദം ക്രൂശിതനായ ഈശോയെ അറിയുന്നതാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പുണ്യാവാന്മാരുടെ ആനന്ദം മഹത്വം പ്രാപിച്ച ഈശോയെ ദർശിക്കുന്നതാകുന്നു.

ധ്യാനം 331

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചാം വാദം-നീകളാഴ്ച
 ഈശോ പിറവിക്കുടന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു (തുടർച്ച)

“അവർ അവനോടു ചോദിക്കുന്നു. “നിന്റെ കണ്ണുകൾ എങ്ങനെ തുറക്കപ്പെട്ടു.” (യോഹ. 9:10) ദൈവം നല്ലിയിട്ടുള്ള പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന നിക്ഷേപത്തെ പുണ്യാവാന്മാർ എപ്പോഴും രഹസ്യമായി കാത്തുകൊള്ളുന്നു. പരസ്യമായി കാണത്തക്കവണ്ണം നിക്ഷേപം കൊണ്ടുനടന്നാൽ അത് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവൻ ഇടയുണ്ടല്ലോ. അയല്പാരുടെ ആത്മസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും അവർ അധികം സംസാരിക്കാറില്ല. കാരണം ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരം ആദരം അർപ്പിക്കുന്ന

താണ്; വ്യത്മജിജ്ഞാസയോടെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതല്ല. ദൈവ മഹത്വത്തിനും അയക്ലാമന്റെ ആത്മീയനന്മയ്ക്കും ഉതകാമെന്ന് ബോധ്യമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം തങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന ദിവ്യകരുണകളെ മററുള്ളവർക്ക് അവർ പകർന്നുകൊടുക്കും.

അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു “യേശു എന്നു പേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചേറുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി. (മക്കോ. 9:11) അഖിലാഖ്യത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ്; അയക്ലാമന്റെ സേവനത്തിൽ താനെ ജോലികൾ ചെയ്യാൻ മടിക്കുന്ന നിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ലജ്ജിപ്പിക്കാൻ, ഏതിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ നിർമ്മിക്കപ്പെടുവോ, ആ പൊടിമണ്ണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും വിമുഖത കണിക്കുന്നില്ല. ഈശോയുടെ താഴ്മയെ അനുഭവിക്കുക.

“അവർ അവനോടു ചോദിക്കുന്നു, ‘അവൻ എവിടെയാകുന്നു’ അവൻ പറയുന്നു ഞാനറിയുന്നില്ല.” (ജോൺ. 9:12) യേശു എവിടെയാകുന്നുവെന്നു ചോദിക്കുവാൻ യഹൂദന്മാർ പ്രേരിപ്പിച്ചത് വ്യത്മജിജ്ഞാസയും വിദ്വേഷവുമാണ്. യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചാൽ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടത് സ്നേഹവും ആഗ്രഹവുമായിരിക്കണം.

ധ്യാനം 332

പെന്തീക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള

ഇരുപത്തഞ്ചാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച

ഈശോ പിറവിക്കരുടെനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. (തുടർച്ച)

അവർ അവനെ വീണ്ടും വരുത്തി അവനോടു പറയുന്നു. “ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക ആ മനുഷ്യൻ പാപിയാകുന്നു എന്ന് ഞങ്ങളറിയുന്നു” (യോഹ. 9:24) ശത്രുക്കൾ അസൂയയാൽ ഉതകിപ്പോകത്തക്കവിധം ഈശോയുടെ വ്യാപാരങ്ങൾ അത്ര വിസ്മയാവഹങ്ങളായിരുന്നു. തനിക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കാൻ അസത്യം മാത്രം കൈമുതലായുള്ളവർ പറയുകയാണ്, ശാബത്ത് ആചരിക്കാത്ത ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. (യോഹ. 9:16 നന്മയെ തിന്മയെന്നും, വെളിച്ചത്തെ അന്ധകാരമെന്നും, അന്ധകാരത്തെ വെളിച്ചമെന്നും, മാധുര്യത്തെ കണ്ണെന്നും, കൈയ്ക്കിനെ മാധുര്യമെന്നും വിളിക്കുന്നവന് ഹാ കഷ്ടം. (ഏശാ. 5:20) കുരുൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, “എന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്ന ഈ മനുഷ്യൻ എവിടെ നിന്നാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയാത്തതാണ് അത്ഭുതം.” (യോ. 9:30) ക്രിസ്തീയാത്മാവേ, ദൈവം നിനക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി നിന്നീ എന്തു പറയുന്നു? നിന്റെ നന്ദിപ്രകടനം ഒരിക്കലും അവിടുത്തെ ദൈവത്തോട് കിടപിടിക്കുകയില്ല. അവിടുത്തെ നന്മ എല്ലാ സ്നോത്രത്തെയും കവിയുന്നതാകുന്നു.

“അവർ അവനെ പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു.” (യോഹ. 9:34) “നീതി നിമിത്തം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” (മത്താ. 5:10) പ്രീശർ അവരുടെ സംഘത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞ തീർപ്പമതിയായ ഈ ശിഷ്യൻ ഈശോ ത്തവിടുത്തെ മഹത്പരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തികൊടുക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അവനോടു ചോദിക്കുന്നു “നീ ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ”? അവൻ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു. അവനിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ആരാകുന്നു? ഈശോ അരുൾചെയ്യുന്നു “നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നെ” (യോഹ. 9:35-37) ഈ വാക്കു കേൾക്കുവാൻ അഹ്തയുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ഈ ജീവിതത്തിൽ പ്രാഥമനാവെളിച്ചത്തിൽ കത്താവിനെ നിനക്കു ദർശിക്കാം. വിശ്വസ്ഥനായി ജീവിച്ചാൽ ഈ ജീവിതാനന്ദരം മഹത്പത്തിലും അവിടുത്തെ ദർശിക്കാം. “കത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൂടെനായിരുന്നവൻ അവിടുത്തെ ആരാധിച്ചു.” (യോഹ. 9:38)

ധ്യാനം 333

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള

ഇരുപത്തഞ്ചാംവാരം-ബുധനാഴ്ച

കുറുകരമാംവണ്ണം കുരുടരായി തീർന്നവരുടെ മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി.

“കാഴ്ചയില്ലാത്തവർ കാണേണ്ടതിനും കാണുന്നവർ അന്ധരായി തീരേണ്ടതിനും ന്യായവിധിക്കായ് ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്കു ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.” (യോഹ. 9:39) നീതിസൂര്യനായ ദൈവപുത്രൻ തന്റെ പ്രകാശകിരണങ്ങൾ നിന്റെ മേൽ ചൊരിയുവാൻ ആശയോടിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ കൃപാവ്യാപാരത്തെ നീ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ, സ്വശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചു ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവിടുന്ന് നിന്നെ അന്ധകാരത്തിൽ വിട്ടുകളയും. നിന്റെ പാപത്തിനു ശിക്ഷയായും അവിടുത്തെ മുഖപ്രകാശം നിന്നിൽനിന്നു തിരിച്ചു കളഞ്ഞേക്കും.

“രക്ഷപ്രാപിപ്പാനുള്ള സത്യത്തെ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടു, അസത്യത്തെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു, അബദ്ധ പ്രേരണകളെ അവൻ അവർക്കായി അയച്ചുകൊടുക്കും. (2 തെസ്സ. 2:10) അതുമാത്രം മനോരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു കടന്നു, അവന്റെ അന്ധകാരരാജ്യത്തെ വിസ്മൃതമാക്കും. വികാരങ്ങളെ ഇളക്കി ബുദ്ധിയെ വികലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു, ഇന്ദ്രിയമോഹത്തിലേക്കു അവൻ കടക്കും. തദനന്തരം ധനം, സന്തോഷം, ബഹുമാനം മുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ള അബദ്ധധാരണകളാൽ അവനെ വഞ്ചിച്ചു ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെയും അവൻ സ്വന്തമാക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രകാശപാരങ്ങളെ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞങ്ങളും കുരുടന്മാരാണോ എന്നു

ചോദിച്ച പ്രീശരോട്ട് ഈശോ അരുളിച്ചെയ്തു. “കരുടന്മാരായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പാപമില്ലാത്തവരായിരുന്നേനെ. എന്നാൽ, ‘ഞങ്ങൾക്ക് കാഴ്ചയുണ്ട്’ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ പാപം നിലനില്ക്കുന്നു.” (യോഹ. 9:41) മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് അവന്റെ കരുടപത്തിന്റെ കാരണക്കാരൻ. അവന്റെ സമ്മതത്തോടു കൂടെയല്ലാതെ ശത്രുവിന് അവനെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഐശ്വര്യം അവന്റെ കണ്ണിനെ മഞ്ചി കുന്നു. മായാഭ്രമം ബുദ്ധിയെ അന്ധതപ്പെടുത്തുന്നു. മാനുഷിക വിവേകം വിധിയെ ദുഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓ! നിത്യപ്രകാശമെ, എന്നതന്നെയും നിന്നെയും അറിയുവാൻ വേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയാസ്കാരത്തെ ദുരീകരിക്കേണമെ.

ധ്യാനം 334

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊമ്പതാം വാറം-വ്യാഴാഴ്ച

യേശു 72 അറിയിപ്പുകാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

“ഇവയ്ക്കു് ശേഷം യേശു വേറെ 72 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് താൻ പോകുവാനിരുന്ന പട്ടണത്തിലേയ്ക്കും ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കും ഈശോ പേരായി തന്നിന്നു മുന്പേ അയച്ചു. അവിടുന്ന് അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു. ‘കൊഴു വളരെ, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം’ ആകയാൽ കൊഴിന്റെ യജമാനനോടു് തന്റെ കൊഴിയിലേയ്ക്കു് വേലക്കാരെ അയയ്ക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ.’ (ലൂക്കാ. 10:1,2) തന്റെ കൊഴിയിന്നു് ആവശ്യമുള്ളതു് അദ്ധ്യാനശീലരായ വേലക്കാരെയാണു്. അലസന്മാരെല്ല. അവർ തന്റെ കൃപാ സഹായത്താൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും എത്ര സാഹചര്യത്തിലും തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിധേയരായിരിക്കണമെന്നും അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. “നിങ്ങളെ കേൾക്കുന്നവൻ എന്നെ കേൾക്കുന്നു. നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു. എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ നിന്ദിക്കുന്നു.” (ലൂക്കാ. 10:16) യേശുവിന്റെ പ്രതിനിധികളുടെ നേരെ നിനക്കു് എത്ര ബഹുമാനമുണ്ടായിരിക്കണം. “ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ പ്രതിനിധികളാകുന്നു. ദൈവം ഞങ്ങൾവഴി ഉപദേശിക്കുന്നു. (2 കോറി. 5:20) അവരിൽ ദൈവത്തെ കാണണം. “ഭയത്തോടും വിറയലോടും നിന്റെ രക്ഷയെ നിവർത്തിക്കുക.” (ഫിലി. 2:12)

‘നാഥാ പിശാചുക്കൾപോലും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവർ മടങ്ങിവന്നു.’ (ലൂക്കാ. 10:17) വിജയപൂർവ്വം ജോലിചെയ്ത ശേഷം കണക്കു ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനും മഹത്വം മുഴുവൻ അവിടുത്തേർക്കു് നല്കുന്നതിനുമായി അവർ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ വന്നു. കമ്മോദ്യുക്തജോലികളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനായി ആദ്ധ്യാത്മിക കൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു് ചിലപ്പോൾ അകന്നു് പോയാലും ദൈവമെന്തുകൃത്തിനായുള്ള ധ്യാനപരജീവിതത്തിലേയ്ക്കു് കൂടെകൂടെ പിന്തിരിയണം. ശിഷ്യന്മാരുടെ സന്തോഷം രഹസ്യമായ

നിഗളത്തിന്റെയും ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും ഫലമായിരുന്നു. വ്യത്യാഭിമാനം നമ്മുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ കടന്നുകൂട്ടുന്നപക്ഷം ദൈവം തന്റെ കൃപയെ നമ്മിൽനിന്ന് പിൻവലിക്കുകയും നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക ബലഹീനതയ്ക്ക് നമ്മെ കൈവിടുകയും ചെയ്യും. പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കൾപോലും അരക്ഷിതരങ്കിൽ പൊടിയും ചാരവുമായ നീ എന്തു മാത്രം ഭയപ്പെടണം?

ധ്യാനം 335

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വാറം-വെള്ളിയാഴ്ച നല്ല സമരിയാക്കാരുടെ ഉപമ

“ഒരു മനുഷ്യൻ യരുശലേമിൽനിന്ന് യറീഹോയിലേയ്ക്ക് പോകവെ കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിലകപ്പെട്ടു. അവർ അവനെ നഗ്നനാക്കി മുറിവേല്പിച്ച് അല്പപ്രാണനാക്കിയിട്ട് കടന്നുപോയി.” (ലൂക്കാ. 10:30) സുരക്ഷിതപന്ഥാവിൽനിന്ന് ലോകത്തിലേക്കുള്ള പന്ഥാവാണ് യറീഹോയിലേയ്ക്കുള്ള വഴി. കൃപാവസ്ഥം അവനിൽനിന്ന് ഉറിയപ്പെടുന്നു. പാപാസ്ത്രതാൽ അവൻ മുറിവേല്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയജീവൻ മാത്രമുള്ളവനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. “ഒരു സമരിയാക്കാരുൻ യാത്ര പോകയിൽ അവനെതിരെ വന്നു.” (ലൂക്കാ. 10:33) പാപിയുടെ നേരെ കരുണ കാണിക്കുന്ന നല്ല സമരിയാക്കാരുനായിരുന്നു യേശുക്രിസ്തു. പാപിയുടെ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി മനുഷ്യസ്വഭാവമെടുത്തു. അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ ശീലുകൊണ്ട് “അവന്റെ മുറിവുകൾ വച്ചു കെട്ടുകയും അവന്റെമേൽ വീഞ്ഞും എണ്ണയും പകരുകയും ചെയ്തു.” (ലൂ: 10:34) ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദമാകുന്ന എണ്ണയും പശ്ചാത്താപമാകുന്ന വീഞ്ഞും അവന്റെമേൽ പകരുകയും, പാപിയുടെ ശിക്ഷ തന്റെ മേൽ ഏറ്റുകൊണ്ട് അവനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. തിരുസഭാധികൃതർക്ക് അവനെ അവിടുന്ന് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷികാവശതകളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അറിവും ശക്തിയും അവർക്ക് നല്ലകയും, അവരുടെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ കരുതലിന് പ്രതിഫലം വാശാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു “പോയി നീയും അപ്രകാരം ചെയ്യുക.” (ലൂക്കോ. 10:37) “രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് നിങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” (യാക്കോ. 5:16) “ആരെങ്കിലും പാപത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ ആത്മീയരായ നിങ്ങൾ അവനെ സൗമ്യമായി ഉപദേശിക്കുവിൻ. (ഗലാ. 6:1) സ്വർഗ്ഗം സൽപ്രവർത്തികളുടെ പ്രതിഫലമാകുന്നു; വാക്കുകളുടെയല്ല. സ്നേഹം പ്രവർത്തിയാലത്രെ തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

ധ്യാനം 336

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചാം വാരം-ശനിയാഴ്ച
ധനവാനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപമ

ദൈവം അവനോടു പറയുന്നു. “ഭോഷാ ദൈവം ഇന്ന് നിന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നെങ്കിൽ നീ ഈ ശേഷമുള്ള ചുവന്നതെല്ലാം ആക്കാകും” (ലൂക്കാ. 12:20) ഭൗമീകവസ്തുക്കൾ വളരെയധികം ഉപദ്രവം വരുത്തി വയ്ക്കും. യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിനക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സന്തോഷമോ നിന്നെ യഥാർത്ഥ സൗഭാഗ്യവാനാക്കും. നീ അവശത അനുഭവിക്കുന്നവനാണോ? അവിടുന്ന് നിന്റെ വൈദ്യനാണ്. നീ വിശപ്പു സഹിക്കുന്നവനാണെങ്കിൽ അവിടുന്ന് നിന്റെ ആകാശമനായാകുന്നു. മരണത്തെ നീ ഭയപ്പെടുന്നെങ്കിൽ അവിടുന്ന് നിന്റെ ജീവന്റെ ഉറവയാകുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്ന് നിനക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപത്തെ എത്ര കരുതലോടെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം അതു നിനക്കു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ആരാധ്യമായ വി. കുഞ്ചാനയെ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഭക്താത്മാവിനറിയാം അക്ഷയത്വത്തിന്റെ ഉറവയായ തന്നെ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എത്ര വിലപിടിപ്പുള്ളതാണെന്ന്. മൗനത്തിലും ദൈവചിന്തയിലും തന്നെ സല്ലരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന് എത്ര വലിയ അനുഗ്രഹമാണ് അവിടുന്ന് പകർന്നു കൊടുക്കുന്നത്. അസൂയയോ സ്വർദ്ധയോ ഇളക്കി വിടാതെയും ആരുടേയും താല്പര്യങ്ങളെ നിഹനിക്കാതെയും എല്ലാവരെയും അവിടുന്ന് സമ്പന്നരാക്കും. എത്രയധികം പേക്ക് വിഭജിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവോ അത്രയധികമായിരിക്കും നിന്റെ സൗഭാഗ്യവും. നിനക്കു യഥാർത്ഥ ധനവാനാകണമെങ്കിൽ ആത്മാവിലും അനുഭവസ്മൃതികളിലുമാണ് സമ്പന്നനാകേണ്ടത്. ലോകത്തെ നീ പരിത്യജിച്ചുവെങ്കിൽ അതുല്യ അനുഗ്രഹത്തിന് ദൈവത്തോടു നന്ദി പറയുക. നിസാര കാര്യങ്ങളോടുള്ള നിന്റെ പഠനമാനം നിന്റെ തയാഗത്തെ കറുപ്പിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ദൈവം നിന്റെ സാക്ഷാൽ സമ്പത്താകുന്നു. മറ്റൊരാളാറിനെയും അനാസ്ഥയോടെ വീക്ഷിക്കണം. കർത്താവേ അങ്ങുന്ന് എന്റെ ആശയം ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു എന്റെ അവകാശവുമാകുന്നു.” (സങ്കീ. 14:6)

ധ്യാനം 337

പെന്തിക്കൊസ്തിയുടെ ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തൊന്നാം ഞായറാഴ്ച
യേശു കൂനിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

“ഒരു ശാബതത്തിൽ അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 18 സംവത്സരമായി രോഗാത്മാവു ബാധി

ച്ച ഒരു സ്ത്രീ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒട്ടും നിവരവാൻ കഴിയാതെ അവൾ കൂനിയായിരുന്നു.” (ലൂക്കാ. 13:10,11)

നാം പാപചങ്ങലകളാലും, സ്വയം സ്നേഹം ലോകത്തോടുള്ള പറ്റാമനം എന്നിവയാലും ഭ്രമിയലേയ്ക്കു കനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാപം മനുഷ്യനെ നരകത്തിലേയ്ക്കു വലിച്ചു താഴ്ക്കുന്നു. കൂടെകൂടെയുള്ള വീഴ്ച കൂനിയെ വെളിവാകുന്നു. യേശു അവളെ തന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “സ്ത്രീയെ നിയെൻ രോഗത്തിൽനിന്നു നീ വിമുക്തയായിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അവളുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. ഉടനെ അവൾ നിവർന്നു” “ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.” (ലൂക്കാ. 13: 12,13) ദൈവപുത്രൻ കരുണകണ്ണാൽ നമ്മെ നോക്കുന്നു. “പ്രയാസപ്പെടുന്നവരും, ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും, എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ” (മത്താ. 11:28) നിന്നോടു രഹസ്യത്തിൽ സംസാരിക്കാനായി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി അവിടുന്ന് നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. നിന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പാനും, തന്നെപ്പോലെ നിന്നെ ആക്കിതീർക്കുവാനുമായി അവിടുന്ന് നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് കൂനിയുടെ മേൽ കൈവെച്ചു ഉടനെ അവൾ നിവരുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന് മഹത്വം കൊടുക്കുകയും അവിടുത്തെ നന്മകളെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ തുലോം ചുരുക്കമാകുന്നു. ഈശോ ശാബത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു പള്ളിപ്രമാണി കോപിച്ചു കൂട്ടത്തോടു പറഞ്ഞു. “വേല ചെയ്യാവുന്ന ആറു ദിവസമുണ്ടു്. അവയിൽ വന്നു സുഖപ്പെടുകൊള്ളണം. ശാബത്തിൽ വേണ്ടു്” (ലൂക്കാ. 13:14) ശുഷ്കാന്തിയുടെ നാട്യത്തിൽ വിഭോഷാ മറച്ചിരിക്കുന്ന കപടഭക്തി.

ധ്യാനം 338

പെന്തിക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാം വാറും-തിങ്കളാഴ്ച

യേശു മഹോദരരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

“ഈശോ ഒരു ശാബത്തിൽ ഒരു പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. അവർ അവനെ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (ലൂക്കാ. 14:1) ഈശോയുടെ പുണ്യതകളെ പഠിപ്പാനായി നാം അവിടുത്തെ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം. നമ്മുടെ ഏക ചിന്താവിഷയം അവിടുന്നായിരിക്കട്ടെ! ഒരു മഹോദരരോഗി അവിടുത്തെ മുന്വിലുണ്ടായിരുന്നു. ആരോഗ്യത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണം ശമിക്കാത്ത ദാഹമാണു്. ബഹുമാനം, സമ്പത്തു്, സന്തോഷം എന്നിവയ്ക്കായി ശമിക്കാത്ത ദാഹമുള്ളവൻ അദ്ധ്യാത്മിക മഹോദരരോഗിയാകുന്നു. ഈ രോഗശമനത്തിനു് ഈശോയെ അഭയം പ്രാപിക്കണം. ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നത്താൻ താഴ്മയ യേശുവിന്റെ എളിമ ബഹുമാനപ്രിയത്തിനും അഹങ്കാരത്തിനും പ്രത്യുഷധമാകുന്നു.

അവിടുത്തെ ദാരിദ്ര്യം ഭവ്യാഗ്രഹത്തെ ശമിപ്പിക്കും. അവിടുത്തെ വിശുദ്ധി പ്രകൃതിയുടെ മലിനമായ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈശോ പരിസയരോടും നിയമജ്ഞരോടും ചോദിച്ചു. “രാബതു ദിവസം രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നത് വിഹിതമോ? അവർ മൗനമായിരുന്നു. യേശു രോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തി വിട്ടുപോയി. (ലൂക്കാ. 14:4) യേശുവിന്റെ നോട്ടം, വാക്ക് ഇവയെല്ലാം ചൈതന്യദായകങ്ങളത്രെ. നമ്മുടെ കർത്താവ് അല്പസമയത്തേക്ക് തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നിനക്ക് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു തന്നെ കുരിശിന്റെ കൈയ്യരസത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിന് കാൽവരിയിലേക്ക് നിന്നെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പരിശോധന അവിടുത്തെ മാധുര്യം എടുത്തു കളയുന്നു എന്നല്ലാതെ കൃപയുടെ ശക്തിയും അഭിഷേകവും എടുത്തുകളയുന്നില്ല.

ധ്യാനം 339

പെന്തീക്കോസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തൊന്നാം വാർഷികം-ചൊവ്വാഴ്ച നല്ല ഇടയന്റെ ഉപമ

യേശു തമ്പുരാൻ ഒരു ഉപമ അരുൾചെയ്തു. “നൂറു ആടുകളിൽ ഒന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയാൽ ഉടമസ്ഥൻ തൊണ്ണൂറ്റിന്റെ പതിനെയും മരുഭൂമിയിൽ വെട്ടിട്ടു നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ അന്വേഷിച്ചുപോകുന്നില്ലയോ” (ലൂക്കാ. 15:3,4) സർവ്വശക്തൻ അല്ലിപ്പിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും സഹായകമായ ബലി ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള ശുഷ്ണാന്തിയാണെന്ന് വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് പറയുന്നു. അവരെ സ്വർഗ്ഗീയ പാപമാവിൽ നടത്തുന്നതിന് നീ ഉന്മൂലമായിരിക്കണം. “എന്നിടത് ഭരമേല്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ ഒരാൾമാവിനെപ്പോലും ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. എന്ന് യേശുവിനെപ്പോലെ പറയാൻ പറയുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം.” (യോഹ. 18:9) നിന്റെ ആത്മീയമന്ദതയും ദുർമാതൃകയും നിമിത്തം എത്രയോ ആത്മാക്കൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു! പിതാവിന്റെ ഏകജാതൻ വിലകൊടുത്തു മനുഷ്യാത്മാവിനെ വീണ്ടെടുത്തു. അതിനു വേണ്ടി അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി താഴ്ന്നു വന്നു. ദുഃഖവും സഹിഷ്ണുതയും അവമാനത്തിന്റെയും പീഡകളുടെയും മദ്ധ്യേ സ്വജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെ പ്രതിയുള്ള ഈശോയുടെ ആഗ്രഹാധികൃതനെ നിന്റെ അശ്രദ്ധയോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. ഈശോ അതിനുവേണ്ടി അവസാനമുള്ളി രക്തം വെച്ചു. നീയാകട്ടെ വേദനയനുഭവിക്കുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനോ ഒരു പാപിയെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനോ ഒരു മണിക്കൂർ ചെലവാക്കുന്നത് വലിയ ത്യാഗമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ അസൗകര്യം പോലും നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ തണുപ്പിക്കുന്നു. പാപികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിൽ യേശു തന്റെ സ്നേഹാധികൃതനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവന്റെ ആദ്യനെടുവീപ്പ് തന്നെ അവിടുന്ന് സസ

നോഷം സ്വീകരിക്കുകയും തന്റെ നെഞ്ചോടു് ചേർത്തു് അവൻ ആ ശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവമേ, ഇത്ര സീമാ തീതമായ അനുഗ്രഹത്തിന്നു ഞാനെന്തു പ്രതിവകരം ചെയ്യേണ്ടു.

ധ്യാനം 340

പെന്തിക്കൊസ്തിക്ക ശേഷമുള്ളതുപത്തൊന്നാം വാറം-ബധ്യാനാഴ്ച

ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമ

യേശു അരുൾചെയ്തു. “ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇളയപുത്രൻ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു. പിതാവേ വസ്തുവിൽ എനിക്കുള്ള പങ്ക് വീതിച്ചു തരണം. പിതാവു വസ്തു വീതിച്ചുകൊടുത്തു. വളരെ ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു അവൻ അവയെല്ലാം സ്വതഃപിച്ച് ദുരഭേദത്തേക്കു പോയി. അവിടെ അവന്റെ വസ്തുക്കളെല്ലാം ധൂർത്തിച്ചുകളഞ്ഞു” (ലൂക്കോ. 15:11-13) സ്വഭവനം വിട്ടുനടന്നതോടെ ദുർച്ചിചാരങ്ങൾ അവനെ പീഡിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. തന്റെ പിതാവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചതു് കഷ്ടമായിപ്പോയെന്നും ദിവ്യപരിപാലനം എത്ര കരുതലോടെയാണു് അവനെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതെന്നും അവനു ബോദ്ധ്യമാകുന്നു. പാപി ദൈവത്തിൽ നിന്നകലുന്നതോടെ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു് അവന്റെ നാമം മായിക്കപ്പെടുകയും അവന്റെ കിരീടം മറ്റൊരാളുവന്നു നല്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൃപയുടെ മുദ്ര അവന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നു് ഇന്നു് മാറ്റപ്പെടുന്നു. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവന്റെ പുണ്യങ്ങളും അവയുടെ യോഗ്യതകളുമെല്ലാം ശൂന്യതയുടെ വിരിയാൽ മൂടപ്പെടുന്നു. ദൈവീകാനുഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം അവൻ മറയ്ക്കുന്നു.

ധൂർത്തപുത്രനെപ്പോലെ നീയും നിന്റെ സ്വത്തു് നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞുവോ? സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു് നിന്നു കരുതലുള്ളതെന്തെല്ലാം നീ എന്നു കൈകാര്യം ചെയ്തു. ധൂർത്തപുത്രൻ ചെയ്തെന്നതിനെ വിഭേദം വിസ്മൃതിയാകുന്ന ലോകമത്രേ. ദൈവാത്മ മറന്നു എത്രമണിക്കൂർ നീ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു? ധൂർത്തന്റെ വിശപ്പു് ദൈവവചന നഷ്ടത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന വിശപ്പത്രേ. ജ്ഞാനവായനയില്ലാത്ത അലസത ഇതിന്നു നിദാനമാകും. തനിക്കു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ധൂർത്തപുത്രൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തവിട്ടു് ലൌകിക സന്തോഷമാകുന്നു. അതു് ആരും അവനു നല്കുന്നില്ല. വികാരങ്ങളുടെ വിശപ്പു് ഓരോ പാപത്തിന്റെയും ഫലമായി വർദ്ധിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നിരിക്കുന്നിടത്തോളം പാപി പന്നിയെ വളർത്തുന്ന അടിമ-അതായതു് ഇന്ദ്രിയവികാരങ്ങളെ ലാളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷയേച്ഛ-ആകുന്നു.

ധ്യാനം 341

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കി ശേഷമുള്ള ഇരുപത്തൊന്നാംവാദം-വ്യാഴാഴ്ച
ധൃത്തപുത്രന്റെ തിരിച്ചുവരവ്

നിന്നിലേക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു ധൃത്തപുത്രൻ പറഞ്ഞു. “എന്റെ വീട്ടിൽ എത്രയോ വേലക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഞാനോ ഇവിടെ വിശപ്പുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നു... ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു” “പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനു നേരെയും അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെയും ഞാൻ പാപം ചെയ്തു. ഇനി അങ്ങയുടെ മകൻ എന്ന പേരിനുപോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. അങ്ങയുടെ കൂലിക്കാരിലൊരുവനായിട്ടെങ്കിലും എന്ന് കരുതണമേ എന്നു ഞാൻ പറയും” (ലൂ. 15:17-19) ഐശ്വര്യം അവനെ ദൈവത്തിൽനിന്നു കറ്റി. ക്ലേശങ്ങൾ അവനെ തന്നിലേക്കു പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. പൂണ്ണതയിൽ നിന്നു നീയും വിദൂരസ്ഥനാണല്ലോ. ശുഷ്കാന്തി, എളിമ, സ്നേഹം എന്നിവയിൽ ഏതിലാണ് നീ കുറവുള്ളവനായിരിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുക... സ്വന്തം കുറവെന്തെപ്പറ്റി ബോധമുള്ള പാപിയുടെ മനോഭാവം ധൃത്തപുത്രനിൽ നാം കാണുന്നു. നന്ദികേടും, അനുസരണമില്ലായ്മയും അവനെ അയോഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും ആർദ്രതയും അവനുവേണ്ടി വാദിക്കുമെന്നും ക്ഷമ പ്രാപിക്കാമെന്നും അവൻ ആശിക്കുന്നു. “എന്റെ നിഗളത്തിൽനിന്നും വിഷയേച്ഛയിൽനിന്നും വലുമാനമായ തീഷ്ണതയോടെ ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കും, ആത്മീയ കടമകളെപ്പറ്റിയുള്ള അലസതയിൽനിന്നും ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കും എന്ന് ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയോടെ നീയും പറയുക..... “അവൻ എഴുന്നേറു” അവന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വന്നു.” (ലൂ. 15:30) യഥാർത്ഥ അനുതാപിയുടെ ലക്ഷണം പെട്ടെന്നും ശുഷ്കാന്തിയോടു കൂടിയതുമായ പ്രവർത്തനമാകുന്നു. അവന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ ഹൃദയഗമവും യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു ഉരുത്തിരിയുന്നതാകുന്നു. “നിന്റെ പുത്രനെ വീളിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാനഹ്നല്ല; ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരാളെപ്പോലെ എന്നെ ആക്കിത്തീർക്കണമേ.” അവനു തന്നോടുതന്നെ ഉഗ്രമായ കോപവും ആഴമായ മനക്കലക്കുവുമുണ്ട്. നിന്നിലേക്കുകടന്നു എളിമയോടും അനുതാപകണ്ണുനീരോടും കൂടെ വിലപിക്കുക.

ധ്യാനം 342

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കി ശേഷമുള്ള
ഇരുപത്തൊന്നാംവാദം-വെള്ളിയാഴ്ച
പിതാവു ധൃത്തപുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നു

“അവൻ ദൂരത്തിലായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ പിതാവു അവനെ കണ്ടു. അവന്റെ മേൽ മനസ്സിലിഞ്ഞു ഓടിച്ചെന്നു അവനെ കെട്ടിപ്പി

ടിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്തു.” (ലൂ. 15:20). കോപത്തിനുപകരം സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ചുംബനം അദ്ദേഹം അവനു നല്കുന്നു. പിതൃസ്നേഹത്തിന്റെ തീവ്രത പുത്രന്റെ തെറ്റുകൾക്കുനേരെ കണ്ണടയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പിതാവിങ്കൽ പുണ്യവിശ്വാസത്തോടെ ആരുതന്നെ സ്വയം ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയില്ല. ‘.....പിതാവു’ ഭൃത്യന്മാരോടൊഴുതൊപിച്ചു. ‘വേഗം ഒന്നാന്തരം ഉടുപ്പുകൊണ്ടുവന്നു’ അവനെ ധരിപ്പിക്കുക. അവന്റെ കൈക്കു മോതിരവും കാലിനു ചെരിപ്പും ഇടുവിക്കുക.’ (ലൂ. 15:22) പുത്രനോടു ക്ഷമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ, അവന്റെ ആദ്യപദവിയിലേക്കു അവനെ ഉയർത്തുന്നു. ദൈവം പാപിക്കു നല്കുന്ന വിശേഷവസ്തു ശുദ്ധീകരണ വരപ്രസാദവും, മോതിരം ഈശോയുടെ പ്രതിരൂപവും, ദൈവാത്മാവിന്റെ മുദ്രയും, പരിശുദ്ധാത്മാവുനങ്ങളും നിവേശിത പുണ്യങ്ങളുമാകുന്നു. ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ആയാസമെന്നേ നടക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹമാകുന്നു ചെരിപ്പ്.....‘തടിച്ചു കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു കൊല്ലുക. എന്തെന്നാൽ എന്റെ ഈ പുത്രൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവിക്കുന്നു; നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു.’ (ലൂ. 15:23,24) മനസ്സാപത്തോടുകൂടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിങ്കലേക്കു പീന്തിരിയുന്ന പാപിയെ കൃപാവരത്തിന്റെ എല്ലാ അലങ്കാരങ്ങളും അവിടുന്ന് അണിയിക്കുന്നു. അൾത്താരയിലെ വിലയേറിയ തിരുശരീരരക്തങ്ങളാൽ ദൈവനുദിനം പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നീ ഇനിയും അവിടുത്തോടു നന്ദികേടു കാണിക്കുമോ?

ധ്യാനം 343

പെന്തിക്കൊസ്തിക്കു ശേഷമുള്ള
 ഇരുപത്തൊന്നാംവാദം-ശനിയാഴ്ച
 യുത്തപുത്രന്റെ ഉപമ (തുടച്ചു)

പിതാവു മുത്തപുത്രനോടു പറയുന്നു. “മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടു കൂടെയുണ്ടല്ലോ.” (ലൂ. 15:31) “ഒരു യഥാർത്ഥ സന്യാസി എപ്പോഴും ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരിക്കും. അതാണ് സന്യാസത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഗുണം. നിന്നെ സന്യാസത്തിലേക്കു വിളിച്ചതിലും, വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനു് അനുഗ്രഹം നല്കിയതിലും അവണ്ണനീയമായ ബഹുമാതി ദൈവം നിനക്കു നല്കിയിരിക്കുകയാണ്. ആ മുത്തപുത്രനെ പോലെ ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ പോലും എനിക്കു തന്നിട്ടില്ല” എന്നു നീ പറയരുത്. ദൈവസേവനത്തിലുള്ള നിലനില്പുതന്നെ ദൈവം നിനക്കു നല്കിയ വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. പിതാവു മുത്തമകനോടു പറഞ്ഞു “മകനേ, എനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിന്റേതുമാകുന്നു” (ലൂ. 15:31) ഭൗമികവസ്തുക്കളെ ത്യജിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു സ്വർഗ്ഗീയദാനങ്ങളിൽ നീ സമ്പന്നനായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ സ്നേഹം അവകാശമായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവിടുത്തെ കൃപയാലും

അനുഗ്രഹങ്ങളിലും നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവരും ഉണർച്ചയും ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ അതിന്റെ അഭ്യസനത്തിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നവരും ഇരട്ടി ഭാഗ്യവാന്മാർ..... “നിന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു, ഉയർത്തപ്പെന്നോറു വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാം സന്തോഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (ലൂ. 15:32) ദൈവം സഹോദരന്മാർക്കു നല്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി സന്യാസി ഒരിക്കലും അസൂയപ്പെടുകയില്ല. ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അവന്റെ എല്ലാ കുരിശുകളെയും മധുരതരമാക്കിത്തീർക്കും. അവൻ പാടും. “ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഞാൻ കർത്താവിനെ പാടിത്തീർക്കും. എന്റെ ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യും” (സങ്കീ. 103:33-35)

സുബോറോകാലം

ധ്യാനം 344

ആഗമനകാലത്തെ ഒന്നാംവാദം-റോമൻ

ഈശോയുടെ ആഗമനത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തംമൂലം ഹൃദയത്തെ ഒരുകണി.

തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കളാകുവാനുള്ള അവകാശം അവിടുന്ന് നല്കി. അവരുടെ ജനനം മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ല; ശരീരത്തിന്റെയോ മനസ്സിന്റെയോ ഇഷ്ടതാലുമല്ല; പ്രത്യേക ദൈവത്തിൽനിന്നത്രേ. (യോഹ. 1:12) യേശു ലോകത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നത് പാപത്തെ നശിപ്പിക്കാനാണ്. അവിടുത്തെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നവല്ലതും നിന്നിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുക. അഹങ്കാരം, അസൂയ, അനുസരണക്കേട് എന്നിവയോടുകൂടെ എനിക്കു വസിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല; എന്നുള്ളിചെയ്തു അവിടുത്തെ സ്വപരം ശ്രദ്ധിക്കുക. ലോകത്തിനു സമാധാനം നല്ലവാനായി അവിടുന്ന് വരുന്നു. അവിടുത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എല്ലാവിധ അസ്വസ്ഥതയും ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തുനിന്നും നീക്കിക്കളയണം. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമായ അവിടുത്തേയ്ക്കു പ്രശാന്തയാഗപതുവായി നിന്നെത്തന്നെ അർപ്പിക്കണം. ആഗ്രഹങ്ങളും ആക്ഷേപനുകളും അക്ഷമതയും ഹൃദയവേദിയിൽ യാഗമായി അർപ്പിക്കുക. അവിടുത്തോടുകൂടെ ഏകാന്തതയിലേയ്ക്കു കടന്നു ചിന്തിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം നീ ബേതലഹേമ്യരെ പോലെയാകും. അവരുടെ മദ്ധ്യേ ദേവാലയമായി അവിടുത്തേയ്ക്കു ലഭിച്ചതു കാലിത്തൊഴുത്താണല്ലോ.

സമാധാനപ്രഭുവേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കുവന്ന് എല്ലാ അസ്വസ്ഥതകളെയും ശാന്തമാക്കണമേ. ലോകത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം സ്ഥാപിക്കാനും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ അതിനെ പതിക്കുവാനുമായി അവിടുന്ന് വരുന്നു. ജഡികവും ഇന്ദ്ര്യപരവുമായ സകലത്തെ

യും നിന്നിൽനിന്നു ദൂരീകരിക്കുക. “ജഡത്തിന്റെ ജ്ഞാനം മരണവും, അവിടുത്തെതു ജീവനും സമാധാനവുമാകുന്നു. മിശിഹായുടെ ആത്മാവില്ലാത്തവൻ മിശിഹാക്കുള്ളവനല്ല; ദൈവാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണ്” (റോമ. 8:9-14)

ധ്യാനം 345

ആഗമനകാലം ഒന്നാം വാദം-തീർത്തു
ഗബ്രിയേലിന്റെ ദൗത്യം

പുറജാതിലോകത്തോടു ഏറ്റവും അടുത്ത യഹൂദപ്രവിശ്യ ഗലീലയാകകൊണ്ടു് അവിടെ ജനിക്കുവാൻ യേശു തിരുവുള്ളമായി. അവിടെനിന്നുതന്നെ അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി. യഹൂദരും പുറജാതികളും തമ്മിൽ തനിക്കു് വ്യത്യസ്തമില്ലെന്നും എല്ലാവരെയും രക്ഷിച്ചാനാണു് താൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നും എല്ലാവരുടെയും നാമത്തിൽ സ്വർഗ്ഗം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ താൻ പോകുന്നുവെന്നും ഇതിനാൽ അവിടുന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. സ്വന്തം കുറവുകൊണ്ടല്ലാതെ ആർക്കും രക്ഷ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ‘നന്ദ്രേത്തിൽനിന്നു് വല്ല നന്മയും ഉണ്ടാകുമോ?’ (യോഹ. 1-46) നന്ദ്രേത്തു് ഗലീലയിലെ ഏറ്റവും അപ്രധാനമായ നഗരമാണു്. ഈശോയുടെ മാതൃകയനുസരിച്ചു് ഏറ്റവും താണതിനെ നീയും തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ദൈവപുത്രൻ ഈ ലോകത്തിൽ പ്രത്യേകം ആദരിച്ച നാലു സ്ഥാനങ്ങൾ നന്ദ്രേത്തു്, ബേതലഹേം, യരുശലേം, റോമ ഇവയാകുന്നു. ഒന്നാമത്തതിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ അവിടുത്തെ എളിമയും രണ്ടാമത്തതിൽ ദാർദ്ര്യവും; മൂന്നാമത്തതിൽ ക്ഷമയും വെളപ്പെടുന്നു. നാലാമത്തതു് വിശ്വാസത്തിന്റെ ആസ്ഥാനവും സഭയുടെ കേന്ദ്രവും ആകുന്നു. ഈശോ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വരണമെന്നു് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ നാലു പുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിക്കണം. സകല അത്ഭുതങ്ങളിലും വലിയ അത്ഭുതമായ മനുഷ്യാവതാരം നടന്ന മാതാവിന്റെ വസതിയെ നാം എത്രയധികം ആദരിക്കണം! നിന്നോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വ നന്മകൾക്കുംവേണ്ടി അവിടുത്തെ സ്നേഹം ചെയ്യാനും സകല വിശ്വാസികൾക്കും സമൃദ്ധമായ ദൈവകൃപ ലഭിക്കുന്നതിനുമായി അവിടെ നടന്നിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളോടും സൽകർമ്മങ്ങളോടുംകൂടെ നിന്റെ പ്രതിജ്ഞകളെയും സംയോജിപ്പിക്കുക.

ധ്യാനം 346

ആഗമന കാലത്തെ ഒന്നാംവാദം-ചൊവ്വാഴ്ച
ഗബ്രിയേലിന്റെ അഭിവാദ്യം

പാതിരാത്രിയായിരുന്നെങ്കിലും മാലാഖയുടെ അഭിവാദ്യം ഉണ്ടായപ്പോൾ മാതാവു് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് വി. ബണ്ണാർ

ഡു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിന് തന്റെ മന വാട്ടിയെ ഒരുക്കുവാൻ പരിശുദ്ധരൂഹ, എന്തു മാത്രം ദിവ്യവെളിച്ചം, കൃപകളും സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയും അവർക്കു നല്കിയിരിക്കണം! എളിമ, ദൈവശ്രദ്ധയും, സ്നേഹം ഇവയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ദൈവനന്ദനായ ആകർഷിക്കുവാൻ എത്രമാത്രം ശക്തി! വാതിലുകൾ അടച്ചിരിക്കേ ദൈവദൂതൻ കന്യകയുടെ മുറിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദൈവമാതാവായ കവൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കന്യകയോടു ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അവരോഹണത്തെ അറിയിക്കുവാൻ വരുന്ന മാലാഖ എത്ര അടക്കമൊതുക്കവും എളിമയും ആദരവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കണം! പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ദൈവതിരുമുവാക്കെ വരുമ്പോഴും, പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിനെ സമീപിക്കുമ്പോഴും നീയും ഏതാദൃശ്യമായ ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കണം.....നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ, നിനക്കു സപ്തസ്ഥി (ലൂക്കാ. 1:2) യാത്രോദ്ദേശ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ദൈവദൂതൻ പരിശുദ്ധ മാതാവിനെ സ്തുതിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിലും, വിചാരത്തിലും, പ്രവർത്തിയിലും ദൈവം നിന്നോടുകൂടിയുണ്ട്. നിന്റെ ഉദരഫലമായിട്ടും ഉടനെ അവിടുന്ന് നിന്നോടുകൂടെയാകും എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം.....സകല സൃഷ്ടികളിലും പരമപരിശുദ്ധയായ മാതാവേ, ഈ ലോകസമ്പാദ്യങ്ങളോ, മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള സ്തുതി ബഹുമാനങ്ങളോ ഒന്നും തരണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ദൈവിക വരപ്രസാദം, ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം, ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം ഇവമാത്രം എനിക്കു പ്രാപിച്ചു തരണമെ.

ധ്യാനം 347

ആഗമനകാലത്തെ ഒന്നാം വാദം-ബുധനാഴ്ച
 പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സംഭ്രമം

“മാലാഖയുടെ അഭിവാദ്യം കേട്ട പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മനസ്സു കലങ്ങി” (ലൂക്കാ. 1:29) കന്യകയുടെ മറുപടിയായി മാലാഖനോക്കിപാഞ്ഞു. പക്ഷേ അവർ മൗനം അവലംബിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇതു എന്തൊരു അഭിവാദ്യം എന്നു അവർ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു. എന്നാലും എന്തു ചെയ്യണമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനോ മാലാഖയുടെ വാക്കുകളെ പരിശോധിക്കുന്നതിനോ ഈ പരിഭ്രമം വിഘാതം സൃഷ്ടിച്ചില്ല. സംഭ്രമകാരണം ദർശനത്തിന്റെ പുതുമയായിരുന്നു. പിന്നെയോ അവളുടെ ജീവിതപരിശുദ്ധിയായിരുന്നു. മാലാഖയുടെ സ്തുതിവചനങ്ങളും അത്യാദരവും വഹിപ്പാൻ അവളുടെ അഗാധമായ എളിമയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ലോകായിതർ എത്ര വ്യഗ്രതയോടെ സ്തുതികളെ തേടിപ്പോകുന്നുവോ, അതേ വ്യഗ്രതയോടെ പുണ്യവാന്മാർ അതിൽനിന്നു ഓടിക്കളിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ പുണ്യത്തിന്റെ അടയാളമാണിതു. സപ്തം ഉലയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ മനുഷ്യർ സ്തുതിപാഠകന്മാരുടെ വായാൽ ശോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നു.” (സഭ

ശ. 27:21) സ്തുതിവചനങ്ങളിൽ നിന്നുത്ഭവമാകുന്ന വ്യക്തമാർത്ഥതാർത്ഥ്യത്തെ അമർത്തിക്കൊണ്ടു പരിശുദ്ധ കന്യകയെ അനുസ്മരിക്കുക. സ്തുതി കടന്നുപോകും. തൽസ്ഥാനത്തു കൈപ്പമാത്രം ശേഷിക്കും.....കന്യകയുടെ ഭയത്തെ ദൂരീകരിക്കാനായി മാലാഖ അവളെ പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു. ദൈവീകമുദ്ര പ്രാപിക്കുന്നതിനു് ആത്മാവു ശാന്തമായിരിക്കണം. ഒരു ചെറിയ മനക്കലക്കംപോലും ദിവ്യവെളിച്ചം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമായിരിക്കേ, ക്രമരഹിതമായ വികാരങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ അതെങ്ങനെ പ്രവേശിക്കും? ദൈവവും പരിശുദ്ധ മാലാഖമാരും വളരെ ദുർല്ലഭമായി മാത്രം നിന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം, നിന്റെ ഹൃദയം കാഠിന്യമാൽ ഇളകപ്പെടുന്ന സമുദ്രസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതാണു്.

ധ്യാനം 348

ആഗമനകാലത്തെ ഒന്നാം വാദം-വ്യാഴാഴ്ച

മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മംഗലവാർത്ത

മാലാഖ ഈ സന്തോഷവാർത്ത വാക്കുപെട്ട കന്യകയെ അറിയിക്കുന്നു. “കണ്ടാലും നീ ഗർഭം ധരിച്ചു് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. അവൻ യേശു എന്നു നീ പേർ വിളിക്കണം. അവൻ വലിയവനായിരിക്കും. അത്യുന്നതന്റെ പുത്രനെ വിലിക്കപ്പെടും.” (ലൂക്കോ. 1:31) വിശ്വാസത്താലും സ്നേഹത്താലും നീ നേരത്തെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവത്തെ ശരീരപ്രകാരം, അനുസരണത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാശക്തിയാലും ഉദരത്തിൽ വഹിക്കും. കന്യാത്വവും, ദിവ്യമാതൃത്വവും ഇതിൽ സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നു. മാതാവിന്റെ ഭാഗ്യത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുക.....വിശ്വാസത്താലും സ്നേഹത്താലും യേശുവിനെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിക്കുന്നതിനാലും, വി. കബ്ബാനവഴി ശരീരപ്രകാരം അവിടുത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനാലും മാതാവിന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ നിനക്കും പങ്കു ചേരാം. ഈ പങ്കുചേരൽ നിന്നിൽ വലിയ നിർമ്മലതയും, എല്ലാ പുണ്യങ്ങളിലുമുള്ള ഫലദായകത്വവും ഉള്ളവാനും. മറന്നുകേൾവിൽ യേശുവിനെ ഉരുവാക്കുവാനും ഇതു പരയാപ്തമാകും. യേശുവിനെ ഗർഭം ധരിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ, പ്രസവിക്കയും വേണം. അതായതു് നല്ല ആഗ്രഹങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയും വേണം.....നീ അവനു് യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കണം. തന്റെ ഏകജാതൻ പേരു നല്ലവാനുള്ള അവസരം ദൈവം പ്രയോഗിക്കുകയാണു്. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനെ നല്ലനതു് അവൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല; പിന്നെയോ സർവ്വലോകത്തിന്റേയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു് ഈ നാമംവഴി മാലാഖ പരിശുദ്ധ മാതാവിനെ അറിയിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല; യേശു എന്ന നാമത്തിന്റെ ആകർഷണത്താൽ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ സഹകരിപ്പാനുള്ള മാതാവിന്റെ സമ്മതം എടുപ്പും വാങ്ങാമെന്നും മാലാഖ നിദ്ദേശിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവേ,

ആരാധ്യമായ ഈ തിരുനാമം ആദ്യമായി കേട്ടതും ഹൃദയത്തിൽ കൊത്തിച്ചതും നീ തന്നെയാണല്ലോ. അവിടുന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കും കടന്നുവന്ന്, അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം നിന്റെ പുത്രനിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു വാങ്ങിത്തരണമേ.

ധ്യാനം 349

ആഗമനകാലത്തെ ഒന്നാം വാരം-വെള്ളിയാഴ്ച
പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സമ്മാനം

“ഇതാ ഞാൻ കത്താവിന്റെ ദാസി. നിന്റെ വചനപ്രകാരം എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ” (ലൂ. 1:38) വി. ത്രിത്വം, മനുഷ്യാവതാരം, കന്യകയിൽനിന്നുള്ള ജനനം ഇവപോലെ ബുദ്ധിയിൽ അതീതമായി മറ്റൊരാളോടു? എന്നാലും ഇവ വിശ്വസിക്കുന്നതിന് പരിശുദ്ധ മാതാവിന് ഒരു പ്രയാസമില്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ സരളമായ പ്രകാശത്തിന് തന്റെ ബുദ്ധിയെ തുറന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് നീതിസൂര്യനെ അവർ തങ്കലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു. അവളുടെ വിശ്വാസത്തെ നീയും അനുകരിക്കുക... മനുഷ്യാവതാരം വി. കന്യകയുടെ പുണ്യങ്ങളുടെ എല്ലാം ഫലമാണ്. സാക്ഷാൽ നിർമ്മലതയായ അവൾ, തന്റെ ഹൃദയത്തെ തുറന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിനുള്ളിൽ താഴ്ന്നയിലെ ലിപ്തിപുഷ്പത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു. തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ മഹാനന്ദം നോക്കിക്കണ്ടു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഈ പുതുമണ്ണിൽ ഉച്ഛിപ്തമാകുന്നതിനും അതിൽ ജീവന്റെ ഫലം ഉളവാക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കുന്നത് ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ മർമ്മരസബ്ദമാണ്. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും, സ്വപുത്രന്റെ എല്ലാ അദ്ധ്വാനങ്ങളിലും സങ്കടങ്ങളിലും പങ്കുകൊള്ളുവാൻ സന്നദ്ധയാകുകയും ചെയ്യുന്നത് അനുസരണമാകുന്നു. “അവൾ ഒരു വയൽ കണ്ടെത്തി; അതിനെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി” (സദ. 31:16) എന്ന് സമർത്ഥമായ സ്ത്രീയെ പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധകന്യക വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ വയൽ ദിവ്യവചനത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു, ഈശോയുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവമാകുന്നു. അതിൽ അവൾ കാണുന്ന നിക്ഷേപഭവമാ 33 വർഷകാലത്തെ സങ്കടവും, ദുഃഖവും അവയുടെയെല്ലാം അടിയിലായി ഒളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരക്ഷയും. അവളുടെ ഹൃദയത്തിലെ നിർമ്മല രക്തമത്രേ അതിനു വിലയായി അവൾ നല്കിയത്. അതുപയോഗിച്ച്, സാത്താന്റെ സാമ്രാജ്യം നശിപ്പിക്കാനായി, വിലയേറിയ മാംസം നിർമ്മിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിനെ അണിയിച്ചു. ഈശോയാകുന്ന നിക്ഷേപത്തെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുവാൻ നീ എന്തുതന്നെ നല്കുകയില്ല!

ധ്യാനം 350

ആഗമനകാലത്തെ ഒന്നാം വാരം-ശനിയായ്
മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പരിശുദ്ധമാതാവ്
അഭ്യസിച്ച പുണ്യങ്ങൾ.

“ഇതാ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി” (ലൂ. 1:38) ഒരു നല്ല ദാസന്റെ പ്രധാന ഗുണം വിശ്വസ്തതയാകുന്നു. വിശ്വസ്തതയോടു കൂടെ, പരിശുദ്ധകന്യകയുടെ പ്രശസ്തമായ ബുദ്ധിയും സംയോജിച്ചിരുന്നു. ആദ്യം അവൾ മാലാഖയുടെ ദൗത്യം പരിശോധിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ണുമെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ വിശ്വസ്തതയോടെ അതിനു കീഴ്പ്പെട്ടു. യാതൊന്നും മാറ്റിവെക്കാതെ ആത്മശരീരങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ മുഴുവൻ അനുസരണത്തിന് അവൾ സമർപ്പിച്ചു... കന്യകാമറിയം അദ്ധ്വാനപ്രിയയാണ്. വചനമായ ദൈവത്തിന് അവൾ നൽകിയ ശുശ്രൂഷയിലും, അവളുടെ യാത്രകളിലും, വിദേശവാസത്തിലും അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അവൾ ഒരിക്കലും അലസയായിരുന്നില്ല. സമയം മുഴുവൻ ദൈവമഹത്വത്തിനും, ദിവ്യസൂതന്റെ പരിചരണത്തിനുമായി അവൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ വിനിയോഗിച്ചു. സ്ത്രീയുടെ സന്തതി സർപ്പത്തിന്റെ തലയെ ചതച്ചുവെന്നുള്ള ദൈവവാശ്യം മനുഷ്യാവതാരനിമിഷത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരം കന്യകയുടെ സമ്മതത്തെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. അവൾ അതു നൽകിയപ്പോൾ പിതാവിന്റെ വാത്സല്യവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരികയും, അതോടെ അന്ധകാരസാമ്രാജ്യം നാശോന്മുഖമാകയും ചെയ്തു. മരണത്തെ അവൻ മറവിപ്പിച്ചു. കണ്ടാലും ഒരു അനുസരണപ്രവർത്തിയുടെ സൽഫലങ്ങൾ!

ധ്യാനം 351

ആഗമനകാലത്തെ രണ്ടാം വാരം-ഞായറായ്
നിത്യവചനത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം

“വചനം ജഡമായി” (യോഹ. 1:14) വി. കന്യക സമ്മതം നൽകിയ ഉടനെ, പരിശുദ്ധ റൂഫാ അവളുടെമേൽ ഇറങ്ങി ആവസിക്കുകയും, അഗ്രാഹ്യമായ ഒരു അത്ഭുതത്താൽ, അവളുടെ നിമ്ബ രക്തംകൊണ്ടു് ഒരു പുണ്യശരീരം രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുല്യസൗന്ദര്യമുള്ള ഒരു ആത്മാവിനെയും അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു. അതേ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ വചനമായ ദൈവം ഈ ആത്മശരീരത്തോടു യോജിക്കുകയും അങ്ങനെ ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മഹൽകൃത്യത്തിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകമാതാവിന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ദൈവമനുഷ്യൻ ഒന്നുമാത്രമാണെങ്കിലും, നമുക്കേവകും സഹോദരൻ, സ്നേഹിതൻ, മണവാട്ടി എന്നീ ഏതെങ്കിലും പദവിയിൽ അവിടുത്തോടു്

ഐക്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. ദൈവമാതാവു എന്ന ഉന്നതപദവി സ്വപുത്രന്റെ ആളുതപത്തിന്മേലും സകല വരപ്രസാദങ്ങളുടെമേലും അവൾക്ക് ഒരു സ്വാധീനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നിന്നെ സംബന്ധിച്ച സകലത്തിന്മേലും ഈ സ്വാധീനശക്തിക്ക് നീ വഴിപ്പെടണം. യേശു ബഹുമാനിച്ചതുപോലെ പരിശുദ്ധമാതാവിനെ നീ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടോ? അനാദികാലംമുതൽ സ്വപിതാവിന്റെ മാർപ്പിത് സ്ഥിതിചെയ്തവൻ, വാഴ്ചപ്പെട്ട മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഒരു പുതിയ ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധവും പുണ്യവുമായ ഒരു ജീവിത്താൽ എപ്പോഴുമുതൽ അവിടുന്ന് നിന്നിൽ വസിക്കാൻ തുടങ്ങും? വി. പൗലോസിനെപ്പോലെ, മേലാൽ നിനക്കുവേണ്ടിയല്ല, 'ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു!' എന്നു അഭിമാനിക്കുവാൻ നിനക്കു എപ്പോൾ കഴിവുണ്ടാകും?

ധ്യാനം 352

ആത്മനകാലം രണ്ടാം വാറും-തീങ്കളാഴ്ച

ഈശോയുടെ പരിശുദ്ധ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പുണ്യതകളെപ്പറ്റി.

നീതിസൂര്യനായ ഈശോയുടെ ദിവ്യപ്രകാശം എല്ലാ നിഗൂഢവസ്തുക്കളെയും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതാകുന്നു. എങ്കിലും അതിന്റെ പ്രകാശം ഈ മർത്യജീവിതത്തിൽ മറഞ്ഞുതന്നെയിരുന്നു. തന്റെ ബുദ്ധിയോ, ജ്ഞാനമോ, ഗ്രഹണശക്തിയോ, ദീപ്തിയോ ഒന്നും മനുഷ്യരോടുള്ള സഹവാസത്തിൽ അവിടുന്ന് സാധാരണമായി വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. അവയെല്ലാം എളിമ എന്ന തിരശീലയാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വല്ലപ്പോഴും ഒരു പ്രകാശകിരണം സ്പർശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു പാവപ്പെട്ടവരും അവശതമായ ആളുകളുടെ ബുദ്ധിയെ അല്പമാനുപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. "സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും, ഭൂമിയുടേയും നാഥനായ കത്താവേ ഇവ നീ ജ്ഞാനികളിൽനിന്നും വിവേകികളിൽനിന്നും മറച്ചു ശിശുക്കൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയതിനാൽ നിനക്കു ഞാൻ സ്നേഹം ചെയ്യുന്നു. അതേ, പിതാവേ, ഇപ്രകാരം നിനക്കു തിരുവുള്ളമുണ്ടായല്ലോ," (മത്താ. 11:25) നിന്റെ യോഗ്യതകളെ അയല്ലാതെ പ്രയോജനത്തിനും സന്മാതൃകൾക്കും മാത്രമായിരുന്നാൽതന്നെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് വലിയ എളിമയോടെയായിരിക്കണം. "കത്താവിന്റെ അരൂപി എന്താമേലുണ്ട്...ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ എന്നെ അഭിഷേചിച്ചിരിക്കുന്നു. വിലങ്ങിടത്തിലുള്ളവരെ വിടുവിക്കുന്നതിനും കുടുകു കാഴ്ച കൊടുപ്പാനുമായി ഞാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." (ലൂ. 4:18) എന്നു ഈശോയോടു കൂടെ പറയുവാൻ നിനക്കും കഴിവുണ്ടാകണമെന്നു...യേശുവിന്റെ ശരീരം ആത്മാവിന്റെ മാത്രം കിന്നരമല്ല; പിന്നെയോ അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും കിന്നരമാകുന്നു. ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും അത്

തകരമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ദൈവികപുണ്യം അവിടുത്തേയ്ക്ക് കരസ്ഥമായിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെ സ്വർണം കഷ്ടരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. അവിടുത്തെ വചനം പിശാചുക്കളെ ഓടിച്ചുകളയുന്നു. അവിടുത്തെ ഒറ്റനോട്ടം ഏതു കഠിനഘ്രദയാത്തയും അലിയിക്കയും പാപിയെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈശോസ്താനിന്റെ മേൽ ഈ സപായീനമില്ലാത്തതു നീ സപയസ്സേഹത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകൊണ്ടാകുന്നു; നിന്റെ വിശ്വാസക്കുറവ് ഹേതുവായിട്ടാകുന്നു.

ധ്യാനം 353

ആഗമനകാലം രണ്ടാം വാറം-ചൊവ്വാഴ്ച

ഈശോയുടെ മാനുഷിക ജീവിതത്തിലെ ആദ്യനിമിഷങ്ങൾ

യേശു ദൈവത്തിന്റെ അപരിമിത നന്മയും സൗന്ദര്യവും ദർശിക്കുകയും അമോഘസ്സേഹത്താൽ ജപലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സ്നേഹം അവിടുത്തെ ആത്മാവിന്റെ സർവ്വശക്തികളെയും അതുലയതീർണ്ണതയോടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹീതനിമിഷത്തിൽ ദൈവം പരമാവധി സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവാനായിട്ടുണ്ട്. ദൈവാത്മ പൂണ്ണമായി സ്നേഹിക്കുന്നതും അവിടുത്തേക്ക് എതിരായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം വരുത്തുന്നതുമായ, നിന്റേറതുപോലുള്ള ഒരു ഘ്രദയം ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായതിൽ സന്തോഷിക്കുക. ആരുടെ നിമ്ലരക്തത്താൽ ആ ഘ്രദയം ഉരുവാക്കപ്പെട്ടുവോ ആ കന്യകാമാതാവിനെയും വാഴ്ത്തുക...യേശുവിന്റെ ഘ്രദയം അതിന്റെ സർവ്വശക്തിയോടുകൂടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ചാഞ്ഞിരുന്നു. അതേസമയം അവിടുത്തെ സർവ്വവ്യാപാരങ്ങളിലും അതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സൃഷ്ടികളെ ദൈവവകയും അവിടുത്തെ ആശ്രിതരായി കണ്ടിരുന്നതു് കൊണ്ട് അവയെ സ്നേഹിപ്പാതിരുന്നവനും അവിടുത്തേക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. നിന്നെത്തന്നെയും അയല്ലാരെയും സകല സൃഷ്ടികളെയും നീ സ്നേഹിക്കുന്നതു് അവ ദൈവവക എന്ന ന്യായത്താലാണോ?...ദൈവാത്മ എല്ലാറെറക്കാൾ കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഈശോ, എല്ലാ മനുഷ്യരെയും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കു സർവ്വ നന്മയും, പ്രത്യേകിച്ചു് നിത്യസൗഭാഗ്യവും, ലഭിക്കണമെന്നു് ആശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ സ്നേഹത്തെ മാറുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ അവിടുത്തു് അത്യന്തം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു് നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നന്മകൾ മാറുള്ളവർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ നീയും ആഗ്രഹിക്കണം. യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം ഞങ്ങളെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു. (2 കൊറി. 5:14) ദൈവത്തിൽനിന്നും പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവ അല്ലാതെ നിനക്കു് ഒന്നുമില്ല. നിന്നിൽനിന്നു് അവിടുത്തു് ഒന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ അയല്ലാരനു നീ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന നന്മകൾക്കു് അവിടുത്തു് നിന്റെ കടക്കാരനായി തീരുന്നു. അവയെല്ലാം അവിടുത്തേക്കു് ചെയ്തതായി അവിടുത്തു പരിഗണിക്കുകയും, പ്രതിഫലം നല്ലകയും ചെയ്യും.

ധ്യാനം 354

ആഗമനകാലം രണ്ടാം വാറം-ബുധനാഴ്ച
ഈശോയുടെ ഈ ലോകജീവിതത്തിലെ
ആദ്യനിമിഷങ്ങൾ (തുടച്ചു)

യേശു ദൈവത്തിന്റെ അതിരറ്റ മഹിമ പ്രതാപങ്ങളെ കണ്ടു അഗാധമായ കീഴ്ചകളേക്കാൾ അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. നിത്യപിതാവിനു അവിടുന്ന് നല്കുന്ന ഈ ആരാധന, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒന്നുമില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുളവാകുന്നതാണ്. അവിടുത്തെ അതുല്യമായ ആത്മപ്രകാശത്തിന്റെ ഫലമായി മറ്റാരെയുംകാൾ നന്നായി സൃഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയുമായുള്ള അകലം അവിടുത്തേക്കറിയാം. നീന്റെ ഒന്നുമില്ലായ്മയേയും ബലഹീനതയേയും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതു ഒരു വലിയ നിക്ഷേപമാണ്. അതിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ദൈവത്തെ നീ കാണും...ദൈവത്തിന്റെ അതിരറ്റ മാഹാത്മ്യം സർവ്വസ്തുതിക്കും അർപ്പിക്കുന്നു എന്നറിയുന്ന ഈശോ തന്റെ ബുദ്ധിപ്രകാശതയും ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയും മുഴുവനായി അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കും പുകഴ്ത്തുകയായി വിനിയോഗിക്കുന്നു. ബാഹ്യ പ്രവർത്തികളാലും, ആന്തരിക വ്യാപാരങ്ങളാലും അവിടുന്ന് ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നു. അവിടുന്ന് ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്ന മനുഷ്യാവതാരജീവിതം തന്നെയും ഹൃദയസ്സൾകവും കാര്യക്ഷമവുമായ ഒരു സ്തുതിപ്പാകുന്നു. പരിശുദ്ധജീവിതം പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിനു എത്ര പ്രീതികരണം...ഈശോയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും ദൈവത്തിന്റെ ഓരോ സൽഗുണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതും അവിടുത്തേക്കു ആരാധന സമർപ്പിക്കുന്നതും ആകുന്നു. കന്യാത്വം അവിടുത്തെ വിശുദ്ധിയേയും, സ്വമനസ്സാലെയുള്ള ദാരിദ്ര്യം അവിടുത്തെ ഹൃദയസ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും, അക്ഷയഭണ്ഡാഗാരത്തേയും ബഹുമാനിക്കുന്നു. അനുസരണം അവിടുത്തെ പരമാധിപത്യത്തെയും, ശരണം അവിടുത്തെ അതിരറ്റ ശക്തിയോടുള്ള ആദരവിനേയും കുറിക്കുന്നു. സ്നേഹം അവിടുത്തെ പരമനന്മയുടെ പ്രതിധ്വനിയായിരിക്കുന്നു. നീന്റെ ഓരോ ചലനവും ദൈവസ്തുതിക്കുവേണ്ടി ഉള്ളതോ എന്നു ചിന്തിക്കുക.

ധ്യാനം 355

ആഗമനകാലം രണ്ടാം വാറം-വ്യാഴാഴ്ച
സ്വപിതാവിന്റെ തിരുവിഷ്ടത്തിനു ഈശോ
തന്നെ തന്നെ പൂണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഈശോയുടെ ആത്മാവു പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളാൽ സംപുഷ്ടമായിരുന്നു. ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കുപോലും അതുപ്രവർത്തനരഹിതമായിരുന്നില്ല. ഈശോയുടെ സ്വയംബലി ഏതുകാലത്തും അർപ്പിക്ക

പ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കും വിലയേറിയതും ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരവുമായ
 വലി ആയിരുന്നു. അവിടുത്തെ സമർപ്പണം കലവറ കൂടാത്തതായിര
 ന്ന.....ഈശോ ദൈവതിരുവിഷ്ണുത്തിനു തന്നെതന്നെ മുഴുവനായി
 കൈയാളിച്ചു. “പിതാവേ നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെയാകട്ടെ” മരണ
 വേദനയുടെ അവസരത്തിൽ അവിടുന്ന് പറസ്യമായി ഉച്ചരിച്ച ഈ
 വാക്യം ഇപ്പോൾ രഹസ്യമായി ഉച്ചരിക്കുകയാണ്. “ഇതാ ഞാൻ
 എന്തെ അയക്കണമേ.” (യേശ. 6:8) എന്നു ദീപ്തദർശിയോടുകൂടെ
 പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവതിരുമനസ്സിനു നീയും നിന്നെത്തന്നെ സമർപ്പി
 ക്കുക. അഥവാ വി. പൗലോസിനെപ്പോലെ “ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണ
 മെന്നാണ് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്” (നട. 9:6) എന്നു ചോദി
 ക്കുകയോ, മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത ദൈവകുമാരനെപ്പോലെ “ദൈവമേ
 നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ വരുന്ന” (എബ്ര. 10:9) എന്നു പറ
 യുകയോ ചെയ്തു...ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷക്കുംവേണ്ടി
 തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കണമെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു നോട്ടവുമില്ലാ
 തെ ഔദാര്യപൂർവ്വം ഈശോ തന്നെത്തന്നെ സ്വപിതാവിനു സമർപ്പിക്ക
 ന്നു. നീ ചെയ്യുന്ന സകലവും ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഭയഭക്തിയോടെ
 അനുഷ്ഠിക്കുക. നിന്റെ സ്നേഹതീഷ്ണത നിന്റെ യാഗത്തിന്റെ അപ
 യുക്തതയ്ക്കു പരിഹാരമാകട്ടെ.

ധ്യാനം 356

ആഗമനകാലം രണ്ടാം വാറം-വെള്ളിയാഴ്ച
 നമ്മുടെ അരിഷ്ടതകളെക്കുറിച്ചുള്ള
 യേശുവിന്റെ സഹതാപം.

മനുഷ്യാവതാരസമയത്തു ഈശോ ഭൂത, വർത്തമാന, ഭാവി കാ
 ലങ്ങളെ ഒന്നായി മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ പരിതാപകര
 മായ അവസ്ഥയെ യഥാതഥം മനസ്സിലാക്കി. ഒരുവശത്തു സ്വർഗ്ഗം
 അവരുടെ മുമ്പിൽ അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാപികളെ വിഴുങ്ങാനാ
 യി നരകം വായ് പിളർന്നിരിക്കുന്നു. ഇടയനില്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്ക
 ന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അവിടുത്തേക്കു സഹതാപം തോന്നുന്നു.
 (മക്കോ. 6:36)....മനുഷ്യരുടെ മറ്റൊല്ലാ അരിഷ്ടതകളെക്കാൾ അവിടു
 ത്തെ വേദനപ്പെടുത്തിയതു അവരുടെ പാപമാണ്. അതിരറ്റ മഹിമ
 പ്രതാപവാനായ ദൈവത്തോടുള്ള എതിർപ്പ് എന്ന നിലയിലായാലും,
 മനുഷ്യന്റെ സകല നന്മയുടെയും പരമശത്രു എന്ന നിലയിലായാലും,
 പാപം വലിയ തിന്മതന്നെ. ദൈവമഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉ
 ല്ലണ്ണയും പാപത്തെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള വൈരാഗ്യവും അവിടുത്തെ
 ഹൃദയത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചു. ദൈവമഹത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിവാ
 ഞ്ചയും യേശുവിന്റെ തിരുരക്തത്താൽ വിലക്കു വാങ്ങപ്പെട്ട ആത്മാ
 കളുടെ രക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള ശുഷ്ണാന്തിയും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ക
 ത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്നുണ്ടോ?...മറ്റൊല്ലാവരുടേയും പാപത്തെക്കാൾ നിന്റെ

MALANKARA
LIBRARY